

ننگرهار ژورناليزم پوهنځی

Nangarhar Journalism Faculty

Afghanic

اطلاعاتو ته د لاسرسي لارې چارې

اطلاعاتو ته د لاسرسي لارې چارې

Access to Information

Danish Karokhel

Access to Information

Funded by
Kinderhilfe-Afghanistan

دانش کړوڅېل

دانش کړوڅېل
۱۳۹۶

ISBN 978-9936-633-06-3

9 789936 633063

اطلاعاتو ته د لاسرسي
لارې چارې
دانش کروخېل

افغانیک
Afghanic

Pashto PDF
2017

Nangarhar Journalism Faculty
ننگرهار ژورناليزم پوهنځی

Funded by
Kinderhilfe-Afghanistan

Access to Information

Danish Karokhel

Download:
www.ecampus-afghanistan.org

بسم الله الرحمن الرحيم

اطلاعاتو ته د لاسرسي لاري چاري

دانش کړوڅېل

دوهم چاپ

دغه کتاب په پي ډي ايف فارمت کې په مله سي ډي کې هم لوستلی شئ:

Download from: www.aghalibrary.com

اطلاعاتو ته د لاسرسي لارې چارې	د کتاب نوم
دانش کروخېل	ليکوال
ننګرهار پوهنتون، ژورناليزم پوهنځی	خپرندوی
www.nu.edu.af	وېب پاڼه
۱۳۹۶، دوهم چاپ	د چاپ کال
۱۰۰۰	چاپ شمېر
۲۴۲	مسلسل نمبر
www.ecampus-afghanistan.org	ډاونلوډ
افغانستان تایمز مطبعه، کابل، افغانستان	چاپ ځای

دا کتاب د افغان ماشومانو لپاره د جرمني کمپنۍ، په جرمني کې د Eroes کورنۍ یوې خیریه ټولنې لخوا تمویل شوی دی. اداري او تخنیکي چارې یې په آلمان کې د افغانیک لخوا ترسره شوي دي. د کتاب د محتوا او لیکنې مسؤلیت د کتاب په لیکوال او اړونده پوهنځي پورې اړه لري. مرسته کوونکي او تطبیق کوونکي ټولني په دې اړه مسؤلیت نه لري.

د تدریسي کتابونو د چاپولو لپاره له مور سره اړیکه ونیسئ:
 ډاکتر یحیی وردک، د لوړو زده کړو وزارت، کابل
 تېلیفون ۰۷۵۶۰۱۴۶۴۰
 ایمېل textbooks@afghanic.de

د چاپ ټول حقوق له مؤلف سره خوندي دي.

ای اس بی ان ۳-۰۶-۶۳۳-۹۹۳۶-۹۷۸

د لوړو زده کړو وزارت پیغام

د بشر د تاریخ په مختلفو دورو کې کتاب د علم او پوهې په لاسته راوړلو، ساتلو او خپرولو کې ډیر مهم رول لوبولی دی. درسي کتاب د نصاب اساسي برخه جوړوي چې د زده کړې د کیفیت په لوړولو کې مهم ارزښت لري. له همدې امله د نړیوالو پیژندل شویو معیارونو، د وخت د غوښتنو او د ټولني د اړتیاوو په نظر کې نیولو سره باید نوي درسي مواد او کتابونه د محصلینو لپاره برابر او چاپ شي.

له ښاغلو استادانو او لیکوالانو څخه د زړه له کومې مننه کوم چې دوامداره زیار یې ایستلی او د کلونو په اوږدو کې یې په خپلو اړوندو څانگو کې درسي کتابونه تالیف او ژباړلي دي، خپل ملي پور یې اداء کړی دی او د پوهې موتور یې په حرکت راوستی دی. له نورو ښاغلو استادانو او پوهانو څخه هم په درنښت غوښتنه کوم تر څو په خپلو اړوندو برخو کې نوي درسي کتابونه او درسي مواد برابر او چاپ کړي، چې له چاپ وروسته د گرانو محصلینو په واک کې ورکړل شي او د زده کړو د کیفیت په لوړولو او د علمي پروسې په پرمختگ کې یې ښک گام اخیستی وي.

د لوړو زده کړو وزارت دا خپله دنده بولي چې د گرانو محصلینو د علمي سطحې د لوړولو لپاره د علومو په مختلفو رشتو کې معیاري او نوي درسي مواد برابر او چاپ کړي. په پای کې د افغان ماشومانو لپاره د جرمني کمیټې او زموږ همکار ډاکتر یحیی وردک څخه مننه کوم چې د دی کتاب د خپرولو لپاره یې زمینه برابره کړې ده.

هیله منده یم چې نوموړې گټوره پروسه دوام وکړي او پراختیا ومومي تر څو په نیردې راتلونکې کې د هر درسي مضمون لپاره لږ تر لږه یو معیاري درسي کتاب ولرو.

په درنښت

ډاکتر عبداللطیف روشن

د لوړو زده کړو سرپرست وزیر

کابل، ۱۳۹۶

د درسي کتابونو چاپول

قدرمنو استادانو او گرانو محصلينو!

د افغانستان په پوهنتونونو کې د درسي کتابونو کموالی او نشتوالی له لویو ستونزو څخه گڼل کېږي. یو زیات شمیر استادان او محصلین نویو معلوماتو ته لاس رسی نه لري، په زاړه میتود تدریس کوي او له هغو کتابونو او چپترونو څخه گټه اخلي چې زاړه دي او په بازار کې په ټیټ کیفیت فوتوکاپي کېږي.

تر اوسه پورې مور د ننگرهار، خوست، کندهار، هرات، بلخ، البیروني، کابل، کابل طبي پوهنتون او کابل پولي تخنیک پوهنتون لپاره ۲۵۰ عنوانه مختلف درسي کتابونه د طب، ساینس، انجنیري، اقتصاد، ژورنالیزم او زراعت پوهنځیو (۹۶ طبي د آلمان د علمي همکارو ټولني DAAD، ۱۴۰ طبي او غیر طبي د افغان ماشومانو لپاره د جرمني کمېټې Kinderhilfe-Afghanistan، ۶ کتابونه د آلماني او افغاني پوهنتونونو ټولني DAUG، ۲ کتابونه په مزار شریف کې د آلمان فدرال جمهوري جنرال کنسولگری، ۱ کتاب د Afghanistan-Schulen، ۱ د صافی بنسټ لخوا، ۱ د سلواک اېډ او ۳ نور کتابونه د کانراد ادنور بنسټ) په مالي مرسته چاپ کړي دي.

د یادونې وړ ده، چې نوموړي چاپ شوي کتابونه د هېواد ټولو اړونده پوهنتونونو او یو زیات شمېر ادارو او مؤسساتو ته په وړیا توگه وپشل شوي دي. ټول چاپ شوي کتابونه له www.afghanistan-ecampus.org ویب پاڼې څخه ډاونه کولای شئ.

دا کړنې په داسې حال کې تر سره کېږي چې د افغانستان د لوړو زده کړو وزارت د (۲۰۱۰-۲۰۱۴) کلونو په ملي ستراتیژیک پلان کې راغلي دي چې:

"د لوړو زده کړو او د نیوونې د ښه کیفیت او زده کوونکو ته د نویو، کره او علمي معلوماتو د برابرولو لپاره اړینه ده چې په دري او پښتو ژبو د درسي کتابونو د لیکلو فرصت برابر شي د تعلیمي نصاب د ریفورم لپاره له انگریزي ژبې څخه دري او پښتو ژبو ته د کتابونو او درسي موادو ژباړل اړین دي، له دې امکاناتو څخه پرته د پوهنتونونو محصلین او استادان نشي کولای عصري، نویو، تازه او کره معلوماتو ته لاس رسی پیدا کړي."

مونږ غواړو چې د درسي کتابونو په برابرولو سره د هیواد له پوهنتونونو سره مرسته وکړو او د چپتر او لکچر نوټ دوران ته د پای ټکی کېږدو. د دې لپاره دا اړینه ده چې د لوړو زده کړو د موسساتو لپاره هر کال څه نا څه ۱۰۰ عنوانه درسي کتابونه چاپ شي.

له ټولو محترمو استادانو څخه هيله کوو، چې په خپلو مسلکي برخو کې نوي کتابونه وليکي، وژباړي او يا هم خپل پخواني ليکل شوي کتابونه، لکچر نوټونه او چېټرونه ايډېټ او د چاپ لپاره تيار کړي، زمونږ په واک کې يې راکړي چې په ښه کيفيت چاپ او وروسته يې د اړوند پوهنځيو، استادانو او محصلينو په واک کې ورکړو. همدارنگه د ياد شويو ټکو په اړوند خپل وړاندیزونه او نظريات له مونږ سره شريک کړي، تر څو په گډه پدې برخه کې اغيزمن گامونه پورته کړو.

د مؤلفينو او خپروونکو له خوا پوره زيار ايستل شوی دی، ترڅو د کتابونو محتويات د نړيوالو علمي معيارونو په اساس برابر شي، خو بيا هم کيدای شي د کتاب په محتوی کې ځينې تيروتنې او ستونزې وليدل شي، نو له درنو لوستونکو څخه هيله مند يو تر څو خپل نظريات او نيوکې مؤلف او يا مونږ ته په ليکلې بڼه راوليږي، تر څو په راتلونکي چاپ کې اصلاح شي. له افغان ماشومانو لپاره د جرمني کميټې او د هغې له مشر ډاکټر ايروس څخه ډېره مننه کوو چې د دغه کتاب د چاپ لگښت يې ورکړی دی، دوی تر دې مهاله د ننگرهار پوهنتون د ۱۴۰ عنوانه طبي او غيرطبي کتابونو د چاپ لگښت پر غاړه اخیستی دی.

په ځانگړې توگه د جي آی زيت (GIZ) له دفتر او CIM (Center for International Migration & Development) څخه، چې زما لپاره يې له ۲۰۱۰ نه تر ۲۰۱۶ پورې په افغانستان کې د کار امکانات برابر کړي وو، هم د زړه له کومې مننه کوم.

د لوړو زده کړو له سرپرست وزير ډاکټر عبداللطيف روشن، علمي معين پوهنمل ډيپلوم انجنير عبدالنواب بالاكرزی، مالي او اداري رئيس احمد طارق صديقي، د ننگرهار پوهنتون رئيس، د پوهنځيو رييسانو او استادانو څخه مننه کوم چې د کتابونو د چاپ لړۍ يې هڅولې او مرسته يې ورسره کړې ده. د دغه کتاب له مؤلف څخه ډېر مندوی يم او ستاينه يې کوم، چې خپل د کلونو-کلونو زيار يې په وړيا توگه گرانو محصلينو ته وړاندې کړ.

همدارنگه د دفتر له همکارانو هر يو حکمت الله عزيز، فهيم حبيبي او فضل الرحيم بريال څخه هم مننه کوم چې د کتابونو د چاپ په برخه کې يې نه سترې کيدونکې هلې ځلې کړې دي.

ډاکټر يحيی وردک، د لوړو زده کړو وزارت سلاکار

کابل، جولای ۲۰۱۷

د دفتر ټيليفون: ۰۷۵۶۰۱۴۶۴۰

ایمیل: textbooks@afghanic.de

ډالۍ:

د اطلاع رسونې هغو مخکښانو ته چې د افغان ولس د خبرتيا لپاره يې شپه او ورځ پر ځان يوه کړې

- دیموکراسی او علمی څېړنه ..... الف
 اطلاعاتو ته د لاسرسی فرهنگ دودول ..... د
 د ژورنالېستانو او مدني فعالانو د کړنو د لا اغېزمنتیا هڅه ..... و
 د لیکوال یادښت ..... ح

لومړی څپرکی

اطلاعات

- د اطلاعاتو پېژندنه ۲
 د اطلاعاتو او ډېټا توپیر ۵
 د اطلاعاتو او معلوماتو توپیر ۶
 په نننۍ نړۍ کې د اطلاعاتو او اړیکو رول ۸

دویم څپرکی

تبلیغات

- د تبلیغاتو پېژندنه ۱۴
 د اطلاعاتو او تبلیغاتو توپیر ۱۶

درېیم څپرکی

شخصي اطلاعات

- د شخصي اطلاعاتو پېژندنه ۲۰
 خصوصي حریم ۲۱
 د شخصي اطلاعاتو ساتنې اهمیت ۲۷
 د شخصي اطلاعاتو ساتنې تدبیرونه ۳۱

څلورم څپرکی

محرم اطلاعات

- اشد محرم اطلاعات ۳۶
 احصایوي اطلاعات ۴۰
 د کانونو په اړه اطلاعات ۴۲
 د افغانستان بانک په اړه اطلاعات ۴۴

پنجم خپرکی

سندونه

- ۴۶..... د سندونو پېژندنه
- ۵۱..... تقنیني سندونه
- ۵۴..... د محرمو سندونو ثبت
- ۵۶..... له سندونو څخه د گټې اخیستنې ډول
- ۵۷..... د محرمو سندونو شریکول
- ۶۰..... د محرمو سندونو ساتنه

شپږم خپرکی

رازونه

- ۶۴..... د رازونو اهمیت
- ۶۵..... دولتي رازونه
- ۶۷..... د ناروغ راز
- ۶۸..... د ناروغ د اطلاعاتو شریکول

اووم خپرکی

د اطلاعاتو محرمیت

- ۷۲..... ژورنالېستيکي محرمیت
- ۷۵..... د وېبپاڼو او انلاین خپرونو د محرمیت تگلارې
- ۸۳..... د ادارې محرمیت
- ۸۶..... د اطلاعاتو د محرمیت موده
- ۸۹..... د سندونو د له منځه وړو او سوځولو څرنګوالی

اتم خپرکی

د اطلاعاتو ډلبندي

- ۹۲..... د اطلاعاتو د ډلبندي تاريخي بهير
- ۹۳..... په افغانستان کې د اطلاعاتو ډلبندي
- ۹۸..... د محرمو سندونو ډلبندي
- ۱۰۰..... محرمو سندونو ته د لاسرسۍ واک
- ۱۰۳..... د سندونو د محرم کولو واک
- ۱۰۵..... د اطلاعاتو د ډلبندي څرنګوالی

نهم خپرکی

اطلاعاتو ته د لاسرسي اړتياوې او ځانگړنې

- ۱۰۸..... اطلاعاتو ته لاسرسي د خلکو باور ډېروي
- ۱۱۰..... اطلاعاتو ته لاسرسي د ټولني زغم زياتوي
- ۱۱۲..... د بنې حکومتولي په پياوړتيا کې د اطلاعاتو رول
- ۱۱۵..... اطلاعاتو ته لاسرسي روښتيا رامنځته کوي
- ۱۱۷..... اطلاعاتو ته لاسرسي د مدني ټولنو د څارنې رول لوړوي
- ۱۱۸..... د څېړنيزو راپورونو په چمتو کولو کې د اطلاعاتو اهميت
- ۱۲۱..... د فساد پر ضد مبارزه کې د اطلاعاتو رول
- ۱۲۴..... د اطلاعاتو لاسرسي او حساب ورکونه
- ۱۲۶..... د اطلاعاتي تشې اغېزې

لسم خپرکی

اطلاعاتو ته د لاسرسي حق

- ۱۳۰..... اطلاعات د خلکو ملکيت
- ۱۳۳..... اطلاعاتو ته د لاسرسي قوانينو بنسټيز لاملونه

يوولسم خپرکی

په نړۍ کې اطلاعاتو ته د لاسرسي پراختيايي بهير

- ۱۴۲..... د نړۍ اطلاعاتو ته د لاسرسي پراختيايي بهير
- ۱۴۷..... د هېوادونو اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د ارزونې جدول

دوولسم خپرکی

اطلاعاتو ته د لاسرسي قوانينو اساسي اصول

- ۱۵۶..... لومړی: اطلاعاتو ته د لاسرسي گټې لپاره د ذهنيت بدلون
- ۱۵۷..... دويم: په خپله د اطلاعاتو خپرول
- ۱۵۸..... درېيم: د اطلاعاتو غوښتنې کړنلارې
- ۱۶۲..... څلورم: استثنایي
- ۱۶۴..... پنځم: استيناف غوښتنه
- ۱۶۶..... شپږم: تعزيرات او خونديتوب
- ۱۶۸..... اووم: د لوړوالي (ارتقايي) لارې چارې

ديارلسم خپرکی

اطلاعاتو ته د لاسرسي لپاره نړيوال حقوقي بنسټونه

- ۱ – نړيوال حقوق او د بيان ازادي ۱۷۲
۲ – د بيان ازادۍ پر وړاندې محدوديتونه ۱۷۵
۳ – اطلاعاتو ته د لاسرسي نړيوال ضمانتونه ۱۷۹
۴ – د غوره قانون مهم او کليدي ټکي ۱۸۶

خوارلسم خپرکی

د افغانستان اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون

- د افغانستان اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون پېژندنه ۱۹۰
اطلاعاتو ته د لاسرسي حق په اړه د افغانستان حقوقي چوکاټ ۱۹۱
د افغانستان اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون کمزوري او قوي ټکي ۱۹۴

پنځلسم خپرکی

په افغانستان کې اطلاعاتو ته د لاسرسي وضعيت

- اطلاعاتو ته د لاسرسي وضعيت ۲۰۴
د دولتي ادارو اطلاعاتو ته د لاسرسي ارزونه ۲۰۸
د پټو او محرمو سندونو په تړاو اندېښني ۲۱۶

شپاړسم خپرکی

اطلاعاتو ته د لاسرسي د څارني کمېسيون دندې

- د څارونکي بنسټ خپلواکي ۲۲۰
د کمېسيون دندې ۲۲۲
د کمېسيون اداره ۲۲۳
د شکايتونو څېړنه ۲۲۷
د کمېسيون پراختيايي دندې ۲۳۰

اوولسم خپرکی

د شکايت حق

- د کړنلارو په تړاو مسایل ۲۴۸
د اطلاعاتو غوښتنې اړوند شکايتونه ۲۵۷
د اطلاعاتو غوښتنه ۲۶۰
زمانې محدوديتونه ۲۶۳
غوښتنو ته ځواب ورکول ۲۶۵
لگښتونه ۲۷۰

اتلسم خپرکی

اطلاعاتو ته د لاسرسي د استثناوو تفسير

۲۷۴.....	استثناوې
۲۷۵.....	د استثناوو رسمي ازموينه
۲۸۱.....	د زيان ازموينه
۲۸۴.....	د عامه گټو لومړيتوب
۲۸۷.....	د استثناوو د رژيم نورې ځانگړتياوې
۲۸۸.....	د استثناوو ډولونه
۳۰۰.....	د استثناوو پلي کول

نولسم خپرکی

د اطلاعاتو رسولو کې د عامه بنسټونو رول

۳۰۶.....	د عامه بنسټ فعاليتونه
۳۱۸.....	په خپله د اطلاعاتو خپرول

شلم خپرکی

د اطلاعاتو غوښتنې تعقيب

۳۲۶.....	د اطلاعاتو غوښتنې د موضوع تعقيب
----------	---------------------------------

يويشتم خپرکی

د رسنيو ملاتړ تر لاسه کول

۳۳۶.....	د اطلاعاتو په لاسرسي کې له رسنيو گټه اخيسته
۳۳۸.....	د ژورناليزم بنسټيز مهارتونه

ملپانې

۳۴۴.....	لومړۍ ملپانه: اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون
۳۵۶.....	دويمه ملپانه: اطلاعاتو ته د لاسرسي د څار کمېسيون د داخلي چارو کړنلاره
۳۶۱.....	درېيمه ملپانه: د اطلاع رسونې د ډول لارښود
۳۶۸.....	څلورمه ملپانه: د اطلاعاتو غوښتنې فورم او د اطلاعاتو غوښتنې ثبت کتاب
۳۷۰.....	پايله
۳۷۱.....	وړاندیزونه
۳۷۴.....	اخځليکونه

ډيموکراسي او علمي څېړنه

د افغاني ډيموکراسۍ د وروستي پړاو په څه باندې يوه نيمه لسيزه کې هغه لاسته راوړنه چې هم مو حکومت پرې وياړي، هم يې نړيواله ټولنه راسره مني او هم يې د هېواد خلک تر ډېره تصديقوي، د رسنيو پراختيا او د بيان نسبي ازادي ده. لکه د دې دورې نورې لاسته راوړنې، د رسنيو د پراختيا په برخه کې پرمختگ هم زموږ په ټولنه کې يو شان نه ارزول کېږي او په اړه يې نظرونه ډېر سره ورته نه دي. لکه د بل هر ډگر په پرتله مو په دې برخه کې هم د افراط او تفريط تر منځ خپله لار لا نه ده موندلې، له يوې خوا د رسنيو موجوده ازادي د ټولني د يوې مهمې برخې په زړونو او سترگو کې د اغزي په څېر چوڅېږي، خو له بل لوري د شته ستونزو له شدته سر ټکوو او هم په خورا افراطي بڼه د ازادۍ په نامه ټول هغه بندونه ماتوو چې د ټولني بنسټونه يې را ټينگ کړي دي.

موږ په يوه نيمه لسيزه کې ونه شو کړای د رسنيو او حکومت تر منځ د تقابل روحیه د همکارۍ پر غوښتنه بدله کړو او دا و منو چې سياسي نظام، اداره او رسنۍ يو د بل ملاتړي او بشپړوونکي دي. د دولت د درې گونو قواوو تر منځ لا هم ټکرونه گواښوونکي دي؛ پارلمان له حکومت سره په تقابل کې دی او حکومت قضايي قوه تر ستوني نيولې ده. موږ پر دې لا هم نه يو بريالي شوي چې ډيموکراسي او مدني حقونه لکه چې ښايي په رسميت وپېژنو او لازم چوکاټونه ورته پيدا کړو. موږ اوس هم د «مدني ټولني» او «حاکم اخلاقي» نظام تر منځ تضاد وینو؛ په دې اړه د فرخندې د بې رحمه او وحشيانه وژنې پېښه سمبولیک حيثيت لري؛ د يوې بې اساسه او بې معنا ادعا پر بنسټ عادي وگړي چې هر يو يې ښايي په خپل خصوصي ژوند کې د مينې او عاطفې يو نمونه بلل کېده، د يو انسان د وهلو، وژلو، بې عزته کولو او سوځولو تر بريده د ټولنيز وحشت ټول پړاوونه په څو دقيقو کې وهي. د رسنيو د پراختيا له برکته په څو شپږو کې دا خبر د نړۍ تر گوټ گوټ پورې رسېږي، يو شمېر هغه کسان چې د بيان ازادۍ تر شعار لاندې د امتيازغوښتنې حد نه پېژني، د ياغي اذهانو دغه بې مهاره وحشت ته د ټولني د ارزښتونو د ساتنې نوم ورکوي او ستايي يې.

ځينې نور همدغه وحشت په ټولنه کې د حاکم اخلاقي نظام د بدنامولو په وسيله بدلوي، پر دغه اخلاقي نظام او د هغه په نوم د هېواد روحاني قشر باندې بريد کوي. روحاني

قشر هم چې د مدني ټولنې او ډيموکراسۍ پر مفاهيمو نه دی پوهېدلی، پر ځای د دې چې وحشت وغندي او د خپل ديني او وجداني مسووليت له مخې د ځناور صفته انسان د بېرته انسانولو هڅه وکړي، پر يوه خوله د ډيموکراسۍ او مدني ټولنې د تخريب غبر پورته کوي. که د رسنيو او حکومت اړیکو ته ځير شو، وضعیت تر دې ډېر بڼه نه ښکاري؛ زموږ رسنۍ لا اوس هم د شخصي حریم، ملي گټو او اخلاقي موازينو تر منځ تضادونه لټوي. په توده جگړه کې چې ښايي د نظام بقا ورپورې تړلې وي، د ملي اردو سرتېري غبرول کېږي او خبرې يې په ژوندۍ بڼه خپرېږي، خو د رسنيو مسوولين خپل دغه عمل ته د نظامي اسرارو افشا نه وايي، دا ورته مهمه نه ده چې له همدغو انځورونو دښمن په جنگ کې څومره امتياز ترلاسه کوي، خو که پر دې کرڼه اعتراض وشو، نو د بيان د ازادۍ د محدوديت په نامه د لېوانو انګول او وطن پر سر واخلي. په مقابل لور کې حکومت او حکومتی چارواکي هم ان د خپلو ښو کارنامو اطلاعات له رسنيو پټ ساتي، خپلو ورځنيو کړنو ته د دولتي اسرارو په سترګه گوري، ان تر دې چې هغه ملي سندونه چې ملت بايد پرې په مياشتو مياشتو بحث وکړي او د خپل ټولنيز ژوند د بڼه کولو لپاره يې په ترتيبولو کې برخه واخلي، لکه د ملي بودجې مسوده، هغه هم تر وروستۍ ممکنې شپې پورې محرم ساتل کېږي.

د قانون جوړونې بهير مو د همدغو او يا دې ته ورته ناخوالو قرباني دی؛ بڼه مې په ياد دي چې اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون پر مسوده مو د عدليې وزارت په يوه دفتر کې بحث درلود، د بحث گډونوال چې هر يو يې په ټولنه کې ځان ته څه وايي، دغه بحث ته حاضر نه وو چې کوم اطلاعات بايد څرنگه له اشخاصو او رسنيو سره شريک شي يا دا چې د رسنيو او عادي افرادو د غوښتنو تر منځ تفکيک څرنگه وشي، خو پر دې مو ښه اوږد بحث وکړ چې د اطلاعاتو غوښتنې د رسمي فورم لپاره بايد د کوم ميکانيزم له مخې بيه وټاکل شي؛ ځکه چې د ځينو په اند، دغه پنځه يا لس افغانۍ تعرفه پر رسنيو د محدوديت وضع کولو په معنا وه.

د بې باوريو، ناپوهيو، ناسم پوهاوي او ښکاره بې لاريو د دغې کړکېچنې فضا شتون، زما په نظر له دې ځايه دی چې مور هېڅکله پر ارزښتونو او پر حقوقي او سياسي مسايلو علمي او منطقي بحث ته نه حاضرېږو. ډېری وختونه پر شکلياتو بحث کوو او هغه هم د هغو خيالي او عندي انګېرنو پر بنسټ چې هر يو يې له ځانه سره لرو. د ولسي جرگې

د څوارلسمې دورې په پيل کې د اکثريت پر تعريف او برده او کرکېچن بحثونه به زما د دغې ادعا د ثابتولو لپاره يوه کاریکاتورې بېلگه وي.

په هېواد کې د ډيموکراسۍ د بنسټونو ټينگولو او د يوه منطقي، رغوونکي ټولنيز بحث لپاره مور دې ته شديدې اړتيا لرو چې لومړی ټول هغه تعريفونه، اصول، تيوريک اساسات چې زموږ د بحثونو محور جوړوي، په دقيق ډول وپېژنو او خپل يې کړو. د دې لپاره لازمه ده چې زموږ پوهان، کارپوهان، مسلکي اشخاص او د ټولنې مخکښ قشر په سره سينه د مفاهيمو او تعريفونو د توضیح کړاو پر غاړه واخلي، موضوعات په علمي توگه وڅېړي او د ستونزو بېل بېل اړخونه روښانه کړي.

اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون زموږ له وروستيو لاسته راوړنو څخه هغه يوه ده چې په افغانستان کې د رسنيو پراختيا او په عام ډول د ډيموکراسۍ د تحقق لپاره د ښارونډيو د شعوري اقدام د لارې په هوارولو کې گټور ثابتېداى شي، خو په دغه شرط چې مور دغه قانون هم د خپلو خيالي تصوراتو، عندي تحليلونو او ځانگړو گټو په پښو کې حلال نه کړو. تر کومه ځايه چې زما پوهه ما ته د قضاوت اجازه راکوي، د هڅاند ژورنالېست دانش کړوڅپل دغه اثر د افغانستان د رسنيو د فضا د علمي او منطقي تنظيم لپاره يو بې ساری گټور گام دی.

نجيب منلی

اطلاعاتو ته د لاسرسي فرهنگ دودول

له بده مرغه افغانستان نن د نړۍ د تر ټولو فاسدو هېوادونو په کتار کې حسابېږي. د افغانستان د ملي بنسټونو په فساد کې بنکېلتيا يو تصادف نه دی؛ په تېرو ۱۵ کلونو کې فساد ته زمينه برابره شوه، زموږ سياسي مشرتابه د ملي گټو پر ځای شخصي او ډله ييزو گټو ته ملا تړلې وه، ملي بنسټونه د دې پر ځای چې د بنې حکومتولۍ د ارزښتونو او اصولو پر بنسټ پياوړي شي، د فساد پر ځالو بدل شول، سره له دې چې د دولت جوړونې په بهير کې ميلياردونه ډالره ولگېدل، خو نن افغانستان نه يواځې د فاسدو هېوادونو په کتار کې حسابېږي، بلکې د ناکامو دولتونو د کتار په سر کې هم ځای لري.

په دې کې شک نشته چې دا لړۍ بايد د بنسټيزو بدلونونو له لارې ودرول شي، د حکومتولۍ اصول او ارزښتونه بايد بيا له سره ځان ته تعريف کړو او د بنسټونو پاکولو او بيا ودانولو لپاره کلکه ژمنه وکړو.

د مستبدو حکومتونو تاريخي شاليد او د اوسني فرصت طلبو سياسي مشرانو د ناوړو اهدافو تر څنگ د ځينو قانوني تشو له کبله روڼتيا، حساب ورکول او ښه حکومتولي په هېواد کې تر اوسه پر يو دود نه دی بدل شوی؛ له يو لوري د مفسدو شبکو له خوا د ملي ادارو انحصار او د معافيت فرهنگ او له بل پلوه دغو قانوني تشو، فاسدينو ته دا زمينه برابره کړه چې هغوی خپلو اهدافو ته ورسېږي او د افغانستان د خلکو د پرمختگ مخه ونيسي. له نېکه مرغه د افغانستان د مدني ټولنو او رسنيو په خورا زيار او د عدالت غوښتنې په پايله کې دغه قانوني تشې مخ په ډکېدو دي؛ اطلاعاتو د لاسرسي قانون چې د څار لپاره يې يو فعال کمپسيون کار کوي، د سيمې او نړۍ په کچه زموږ د هېوادوالو لپاره يوه غوره لاسته راوړنه ده.

اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون کېدای شي په چټکتيا سره په ځينو ځايونو کې اغېزناک نه وي، خو پر دې باوري يو، هغه خلک چې د بنې حکومتولۍ پر وړاندې خنډ گرځي، له دغه قانون څخه په وېره کې دي او پر دې هم ډاډه يو چې که زموږ با احساسه هېوادوال له خپل دغه حق څخه ځان خبر کړي او له حکومت څخه حساب وغواړي، نو ښه حکومتولي به تحقق مومي او د فساد ټغر ټولېدل به ان شاءالله لږې نه وي.

اطلاعاتو ته د لاسرسي فرهنگ دودول او له دغه حقه د عامه پوهايي په تړاو بايد د کمپسيون له غړو، په ځانگړې توگه له بناغلي دانش کړوځپل څخه د هغه د بې ساري خدمتونو لپاره د زړه له کومې مننه وکړم چې په کمو امکاناتو او پرته له مادي امتيازاتو يې خپلې دندې په ډېر زيار ترسره کړې دي. د دغه کتاب ليکل اطلاعاتو ته د لاسرسي په تړاو يو خورا مهم گام دی چې بناغلي کړوځپل له ډېرو بوختياوو سره - سره چمتو کړی دی. په دغه کتاب کې پر ډېرو جامعو موضوعگانو بحث شوی او اړين معلومات وړاندې شوي دي، اطلاعاتو ته د لاسرسي حق د ارزښت، څرنگوالي او د حقوقي بنسټونو په اړه په ډېر تفصيل سره بحث شوی، د ډېرو معتبرو ملي او نړيوالو سازمانونو او کارپوهانو له نظرونو او تحليلونو څخه استفاده شوې ده.

د دغه کتاب ځانگړتيا په دې کې ده چې د نړۍ او افغانستان اطلاعاتو ته د لاسرسي قوانينو پرته بيز تحليل په کې شوی او د نړيوالو معيارونو په نظر کې نيولو سره د دغو قوانينو پياوړي او کمزوري ټکي په گوته شوي دي. زه پر دې باوري يم چې دغه کتاب نه يواځې اطلاعاتو ته د لاسرسي حق په اړه د عامه پوهاوي په پراختيا او په ادارو کې د روښتيا او حساب ورکولو فرهنگ په دودېدو کې مرسته کوي، بلکې په هېواد کې د اطلاعاتو د قانوني چوکاټ په بڼه کولو کې به هم اغېزناک ثابت شي.

په درنښت

سيد اکرام افضلي

اطلاعاتو ته د لاسرسي د څار کمپسيون مشر

د ژورنالېستانو او مدني فعالانو د کړنو د لا اغېزمنتيا هڅه

په يوه ټولنه کې واکمن سياسي کلتور د اطلاعاتو په تعريف، د اطلاعاتو په ډلبندۍ، د اطلاعاتو په ملکيت او له اطلاعاتو سره د چلند کولو په ډول ژور اغېز لري. په افغانستان کې پخوانيو رژيمونو د خپل فطرت له مخې له اطلاعاتو سره د خپلو مفکوروي چوکاټونو په محدوده کې چلند کړی دی؛ دوی اطلاعات پر بېلابېلو پلمو تر مختلفو نومونو لاندې په ډول ډول پوښونو کې نغښتي او هغه يې يواځې د حکومت ملکيت گانه، همدا لامل دی چې له عام ولس سره د حکومتي چارواکو د کړنو په اړه اطلاعات نه شريک کېدل او ياکه شريک کېدل هم پروسه يې، ډېره ورو او کمزورې وه.

په افغانستان کې په تېرو شپاړسو کلونو کې له اطلاعاتو سره چلند بدلون کړی؛ ولسواک نظام د خپل فطرت له مخې له اطلاعاتو سره د ولس د ملکيت په توگه چلند کوي.

د نوي حکومت په رامنځته کېدو سره د اساسي قانون د پنځوسمې مادې پر اساس يې له اطلاعاتو سره د چلند لپاره اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون په بڼه يو حقوقي چوکاټ رامنځته کړی دی. زه پر دې باوري يم، که اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون په بشپړه توگه پلي شي، په نظام کې په پراخه کچه موجوده فساد تر ډېره بريده مهار کېدای شي چې دغه کار ښې حکومتولۍ ته لاره هواره وي. ښه حکومتولي په خپل وار نه يواځې دا چې د اقتصادي ودې لامل گرځي، بلکې په ټولنه کې دوامدار ثبات ته هم لاره هواروي. اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون نه يواځې دا چې چارواکي مسووليت منونکي کوي، خو له امله يې وخت پر وخت ولس ته د خپلو کړنو حساب ورکړي، بلکې خلک هڅوي چې د اطلاعاتو ترلاسه کولو له لارې په حکومتدارۍ کې برخه واخلي.

د "اطلاعاتو ته د لاسرسي لارې چارې" په کتاب کې ښاغلي دانش کړوڅېل د اطلاعاتو ارزښت، له اطلاعاتو څخه د استفادې او په اړه يې موجودې تگلارې، اصول او قوانين روښانه کړي دي. په کتاب کې نه يواځې دا چې اطلاعاتو ته لاسرسي د هېواد د وگړو د حق په توگه څېړل شوی، بلکې ژورنالېستانو ته لارښوونه شوې چې د قانوني او حقوقي ملحوظاتو په پام کې نيولو سره اطلاعات په څه ډول ترلاسه کړي. کړوڅېل نه يواځې دا چې په نړيواله کچه اطلاعاتو ته د لاسرسي لپاره موجود حقوقي چوکاټونه څېړلي، بلکې د افغانستان اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون يې هم تشریح کړی او ارزولی دی. په داسې حال

کې چې اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون رامنځته کېدل په افغانستان کې د ښې حکومتولۍ په برخه کې ښه او پر ځای اقدام دی، خو د اطلاعاتو له ارزښت څخه د خلکو ناخبري، د اطلاعاتو ورکولو لپاره د يوه اغېزمن سيستم نه شتون او تر ټولو اړينه دا چې په نظام کې د ځينو کړيو له خوا اطلاعاتو ته لاسرسي د وگړو د يوه بشري حق په توگه په قايلېدو کې، زړه نا زړه توب هغه خنډونه دي چې د دغه قانون موثريت ټکنی کوي.

دغه کتاب د دانش کړوڅپل د اوږدې ژورنالېستيکي او اطلاعاتو ته د لاسرسي پر قانون د څارنې کمېسيون د غړيتوب تجربې منعکسوي. د يادونې ده چې نوموړي د اطلاع رسونې په برخه کې د هلو ځلو، حساب ورکولو ته د حکومت او مشرانو هڅولو او په عام ژوندانه کې د خلکو د گډون پراختيا او پياوړتيا له امله د بې پولې ژورنالېستانو نړيوالې ټولنې (RSF) په ۱۳۹۳ لمريز کال کې د اطلاعاتو رسونې برخې د نړۍ په سلو اتلانو کې راوست او د نوموړي ژوند ليک د دغې ادارې له خوا خپور شو. همدارنگه دغه کتاب اطلاعاتو ته د لاسرسي دواړه اړخونه، د عرضې او تقاضا ارزښت څېړي. اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د دغو دوو مواردو (عرضې او تقاضا) د نه موجوديت له امله بې معنا دی.

د دانش کړوڅپل له خوا د دغه کتاب ليکل د ژورنالېستانو او مدني فعالانو د کارونو د لا موثريت او اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون په اړه د لا ډېر پوهاوي رامنځته کېدو په برخه کې يو پياوړی گام گڼم. دغه کتاب په افغانستان کې د اړوندو موضوعاتو په اړه له مخکې د موجودو موادو د بلداينې او علمي څېړنو لپاره د يوه موثر ريفرنس رول ترسره کولای شي. اطلاعاتو ته د لاسرسي په اړه پر پښتو ژبه دا لومړی کتاب دی، هيله مې دا ده چې دغه کتاب د اړوندو موضوعاتو په اړه د لا نورو څېړنو پيلامه وگرځي. دانش ته اوږد عمر غواړم، قلم دې يې تاند وي.

احمدالله ارچيوال

د امريکا د متحده ايالتونو د سولې انستيتيوټ د ښې حکومتولۍ، ټاکنو او رسنيو د پروگرامونو مسوول

د ليكوال يادښت

د لومړي ځل لپاره د ۱۳۹۳ لمریز کال په مرغومي میاشت کې د هېواد په تقنیني سیستم کې «اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون» اجرایوي تضمین وموند، په دې توګه اطلاعاتو ته د لاسرسي حق ته د هېوادوالو رسېدو په لاره کې یو ستر ګام پورته شو؛ ځکه چې دغه قانون خلکو ته حق ورکوي، خو د دولتي ادارو په واک کې شته اطلاعاتو ته لاسرسي ولري. دغه قانون اطلاعاتو ته د لاسرسي حقوقي خوندیتوب لپاره یو مناسب قانون دی؛ د هغې درجه بندۍ له مخې چې «په اروپا کې اطلاعاتو ته د لاسرسي ادارې» او «د قانون او ډیموکراسۍ مرکز» کړې ده، د افغانستان اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون ته یې له ۱۵۰ نومرو څخه ۷۷ نومرې ورکړې دي. د دې درجه بندۍ له مخې په افغانستان کې یاد قانون د هغو ۱۱۱ هېوادونو په منځ کې اویایم ځای خپل کړی چې ورته قوانین لري.

په افغانستان کې اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون یوه مهمه ځانګړنه دا ده چې د دغه قانون پر پلي کېدو د څار کمېسیون د جوړېدو حکم کوي. تجربې بنسټي، په هغو هېوادونو کې چې دغه ډول بنسټونه ځواکمن او پیاوړي دي او خپله دنده سمه ترسره کوي، اطلاعاتو ته د لاسرسي د حق چاره هم په کې په ډېره سمه توګه ترسره کېږي، خو د دې لپاره چې یاد بنسټونه خپله دنده په ښه بڼه ترسره کړای شي، اړینه ده چې یو لړ شرایط ورته برابر شي، له دغو شرایطو څخه تر ټولو مهم دا دی چې د اړوندو چارو په ترسره کولو کې پوره واکونه ورکړل شي او حکومت یې ملاتړ وکړي.

په افغانستان کې اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون، د دغه قانون پر پلي کېدو د څار کمېسیون، دندې او واکونه ټاکلي چې له مخې یې له نړیوال دود سره سم پراخه ساحه رانغاړي، خو ډېری موارد، لکه د بودجې استقلالیت، د غړو په مسلسل ډول کار نه کول، په پام کې نه دي نیول شوي؛ نو ځکه یاد کمېسیون یو کمزوری کمېسیون بلل کېږي. د قانون له مخې د اطلاعاتو په اړه د عامه پوهاوي د کچې لوړول، د یاد قانون د پلي کېدو په برخه کې د دولتي بنسټونو پر کړنو څار او په دې اړه شکایتونو ته رسېدنه د کمېسیون دندې دي. په قانون کې دا هم راغلي چې دولتي ادارې باید په اړوندو چارو کې د کمېسیون ملاتړ

وګړي. د ياد قانون د ښه پلي کېدو او اطلاعاتو ته د لاسرسي لپاره دا هم اړينه ده چې خلک اطلاعات، اطلاعاتو ته د لاسرسي په اړه خپل حق او د ياد کمپسيون دندې وپېژني، د شکايتونو د څېړلو پر څرنگوالي وپوهېږي او په دې پوه شي چې کومو او څه ډول اطلاعاتو ته لاسرسي د هغوی حق دی؛ ځکه چې په ياد قانون کې خلکو ته د اطلاعاتو ورکولو په اړه د هېواد نورو نافذو قوانينو ته په پام ځينې ځانګړنې شته او چارواکي نه شي کولای له مخې يې رازونه او محرم اطلاعات له خلکو سره شريک کړي.

دغه راز دا هم اړينه ده چې خلک اطلاعاتو ته د لاسرسي په برخه کې له رامنځته شوو پرمختګونو هم خبر شي، تر څو له مخې يې اړينو اطلاعاتو ته لاسرسي ومومي او په دې برخه کې يې پوهاوی ډېر شي؛ همدې اړتياوو، زه دې ته وهڅولم چې په يادو برخو کې اړين معلومات د يوه کتاب په بڼه راټول کړم، تر څو خلک په تېره بيا ژورنالېستان چې د اطلاعاتو راټولولو او خلکو ته يې د رسولو دنده لري، استفاده وکړي او په دې توګه د فساد پر ضد غښتلې مبارزې ته لار هواره شي، په چارو کې روڼتيا رامنځته شي، په ادارو کې د رڼې حساب ورکونې روحیه پياوړې شي او په پايله کې د چارو په سمون سره پر دولت د خلکو باور ډېر شي.

په دغه کتاب کې اطلاعاتو ته د لاسرسي ډېری هغه مسایل را اخیستل شوي چې زموږ هېوادوال، په ځانګړې توګه ژورنالېستان، ليکوالان او څېړونکي ورته ډېره اړتيا لري او ځينې خو داسې مسایل هم په کې روښانه شوي چې مخکې يې د توپير په اړه ډېرو کسانو شک درلود. په افغانستان کې ځينې خلک د اطلاعاتو پر ځای د معلوماتو کلمه ډېره کاروي، خو دلته هڅه شوې چې د اطلاعاتو کلمه د دې لپاره وکاروو چې د معلوماتو د کلمې په پر تله يې اغېز ډېر دی. دغه راز دا هڅه مې هم کړې چې د اطلاعاتو د لاسرسي په اړه د نورو هېوادونو د لاسته راوړنو بېلګې او د نورو هېوادونو د قوانينو مهم ټکي د موضوع د لا روښانولو په موخه ذکر کړم؛ دا ځکه چې زموږ په هېواد کې دا بهير نوی دی، خو په نړۍ کې اطلاعاتو ته د لاسرسي د پراختيايي بهير له ۲۵۰ کلونو څخه ډېر عمر لري او په دې برخه کې يې ډېرې لاسته راوړنې لرلې دي.

د دغه کتاب په وروستی برخه کې اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون، اطلاعاتو ته د لاسرسي د څارنې کمېسيون د داخلي چارو کړنلاره او د اطلاع رسولو د ډول لارښود چې له لوستونکو سره اطلاعاتو ته د لاسرسي د لارو چارو په موندنه کې مرسته کولای شي، هم راغلي دي. دغه کتاب کېدای شي د يوه لارښود بڼه ولري او له موادو يې د خپل حق د پېژندلو او غوښتلو لپاره گټه واخلي.

په پای کې له گل رحمن رحمانی، عبدالقدیر منصف او محمد حکيم بشارت څخه مننه کوم چې د دغه کتاب په کتنه کې او له عبدالجبار اندر څخه ځانگړې مننه کوم چې د کتاب په ايډيټ کې يې خورا همکاري کړې ده.

په درښت

دانش کړوڅېل

د پښواک خبري اژانس مشر

۱۳۹۵ لمريز کال د سلواغې مياشتې ۲۶ مه

کابل - افغانستان

د دولت مشرتابه باید اطلاعاتو ته د لاسرسي حق
د تامین لپاره خپله سياسي اراده وښيي او د فساد
د مخنيوي په برخه کې اطلاعاتو ته د لاسرسي
لپاره داسې سيستم جوړ کړي چې خلک د فساد
پر ضد په مبارزه کې ور څخه گټه واخلي او د
خان ملگري يې کړي.

لومړی څپرکی

اطلاعات

د اطلاعاتو پېژندنه

اطلاع پوهاوی، خبر ترلاسه کولو یا ورکولو ته وايي؛ نو ځکه خو دا د اطلاع رسولو بنسټ جوړوي او د انسان حواس او وجود تر اغېز لاندې راولي. اطلاع د انسانانو تر منځ د اړیکو په برخه کې یو ډېر لرغونی مفهوم دی؛ پیاوړی المانی فزیک پوه (اسټین یوخ) وايي: "اطلاع د ټولنې بنسټ او پیل دی." اطلاعات چې د اطلاع د جمع بڼه ده، پوهاوي ته د رسېدو وسیله او له بشر سره تړلې هغه ټولنیزه بنکارنده ده چې د ترلاسه کونکي یې په ذهن کې بدلون رامنځته کوي او بې نظمۍ راکموي. اطلاعات له هغې ډېټا (Data) څخه ترلاسه شوو پایلې ته وايي چې د نورو اشخاصو لپاره د خامو توکو په توګه د کارونې وړ وي، خو مطلوب شخص ترې خپلې موخې ته د رسېدو لپاره کار واخلي.

اطلاعات د معنا او مفهوم لرونکي دي او د مبهمې او هغې ډېټا په څېر نه دي چې د درک وړ نه وي. اطلاعات کاروونکو ته د دې اجازه ورکوي څو وکولای شي د اصلي ډېټاوو ماهیت په سم ډول درک کړي او پایله یې په داسې ډول ترلاسه کړي چې د فهم او کارونې وړ وي؛ د بېلګې په توګه د ولسي جرګې هغه غړي له رخصتو پرته هره ورځ خپله حاضري لاسلیکوي چې دندې ته حاضرېږي او د هغو کسانو حاضري قیدېږي چې خپلې دندې ته نه حاضرېږي او دغه لړۍ یو کال دوام کوي. د حاضري په دغه کتاب کې ثبت شوي معلومات د اطلاعاتو لپاره خام توکي (ډېټا) ده، خو که تحلیل او برخې-برخې شي، نو له همدغو خامو توکو موندلای شو چې د جرګې څومره غړي او څوک دايمي ناسوبتیا لري، د څو تنو او چا ناسوبتیا تر ۵۰ سلنې ډېره ده او...

له تحلیل او تجزیې وروسته ترلاسه شوي دغه توکي اطلاعات دي او ځکه مهم دي چې خلک پوه شي چې استازي یې سمه استازولي کوي او که نه. دغه اطلاعات د یو ژورنالېست یا رسنۍ لپاره هم اهمیت لري؛ ځکه یو ژورنالېست کولای شي دغسې اطلاعاتو ته د لاسرسي له مخې په زړه پورې او مهم خبر جوړ کړي؛ د بېلګې په توګه که

د جرگې له ۲۴۹ غړو څخه ۳۱ يې دايمي ناسوبتيا ولري او د ۹۳ ناسوبتيا ۵۰ سلنه وي؛ نو رسنۍ د ښه وضاحت په موخه کېدای شي ووايي: د ولسي جرگې له هرو ۸ غړو يو يې دايمي غير حاضر او درې يې په هرو دوو ورځو کې يوه ورځ دندې ته حاضر شوي دي.

ژورنالېست کولای شي د دغو کسانو نوملړ هم خپور کړي، خو د استازو په اړه د خلکو پوهاوی ډېر شي او بيا د دې جرگې په ټاکنو کې هغو کسانو ته رايه ورنه کړي چې خپله دنده سمه نه ترسره کوي او د خلکو د خدمت او رسمي دندې وخت پر شخصي کارونو لگوي. همدې بېلگې ته په پام، اطلاعات د هغو ډېټاوو غورچاڼ دی چې زېرمه، ډلبندي، چاڼ او پلان شوي وي، څو معنا او ارزښت پيدا کړي. اطلاعات هغه مهال ارزښت پيدا کوي چې د يوه ځانگړي اړخ، يوه ځانگړي فرد، يوې ځانگړې موخې او يوه ځانگړي زمان لپاره راټول او چمتو شي. د يادونې وړ ده، هغه اطلاعات چې د يوه مدير يا مرجع لپاره اطلاعاتي اړخ لري، ښايي د بل مدير او مرجع لپاره هېڅ ارزښت ونه لري.

په ټوله کې ويلی شو چې د نړۍ له عناصرو او پېښو څخه ترلاسه شوې خبرتياوې، اطلاعات دي او اطلاعات ډېر ارزښت لري؛ د بېلگې په توگه که د يوه نړيوال سوداگريز شرکت د يوه داسې بدلون رامنځته کولو د پرېکړې اړوندو اطلاعاتو ته لاسرسي پيدا کړي او پايلې يې خپرې شي چې په بازارونو کې د ونډو پر بيو اثر کوي، نو کېدای شي دغه اطلاعات ميليونونه او ميليارډونه ډالر ارزښت ولري؛ ځکه چې دا ډول اطلاعاتو ته لاسرسي کېدای شي ځيني کسان د ميليارډونو ډالرو له زيان څخه وژغوري. په همدې ډول د دولتونو او حکومتونو اطلاعات ښايي دومره ارزښتناک وي چې هېڅ بيه ونه لري.

په اوسني پېر کې، هغه څوک چې معلوماتي ټکنالوجي او اطلاعات لري، پر هغو لاسبري دي چې خپل اطلاعات محرم نه شي ساتلای. د افغانستان اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د درېيمې مادې له مخې (هر ډول ضبط شوی يا ثبت شوی سند) او (هر ډول ضبط شوي يا ثبت شوي معلومات) نمونه او موډل د اطلاعاتو مفهوم افاده کوي. دغه راز په اطلاعاتو کې کتبي، غبريز، انځوريز او برېښنايي ټول سندونه شامل دي؛ د بېلگې په ډول د ځمکې پېژندنې اطلاعات لږ تر لږه له لاندې برېښنايي او چاپي سندونو څخه عبارت دي:

- ۱ - جیولوجیکي راپورونه
- ۲ - د ځمکې پېژندنې څېړنیزې پاڼې
- ۳ - جیولوجیکي نقشې
- ۴ - جیوفزیکي او ریموت سنسنگ اطلاعات او تصویرونه
- ۵ - جیو کیمیاوي راپورونه
- ۶ - د ځاگانو کراتاژ
- ۷ - توپوگرافیکي څېړنې
- ۸ - هایډرولوجیکي څېړنې

موډل:

د یوه شي د فزیکي شکل بېلگې وړاندې کولو ته موډل ویل کېږي او موخه یې د هماغه شي د واقعیت ساده کول دي، خو د هغه شي کيفي ځانګړتیا حس او درک شي؛ د بېلگې په توګه د سیمه ییزو ارګانونو خپلواکه اداره، مخکې له دې چې د ولسوالیو ودانۍ جوړې کړي او په اړه یې له کوم ساختماني شرکت سره تړون وکړي، د ودانۍ موډل شرکت ته ورکوي او د همدغه موډل څرنګوالی له شرکت سره په تړون کې لیکي، خو شرکت هغو ته په کتو ورته ودانۍ جوړې کړي. موډل ځکه په اطلاعاتو کې راځي چې که کله کومه رسنۍ او یا نور څېړونکي وغواړي د ودانیو د یاد تړون په اړه څېړنه وکړي، نو تر هر څه مخکې اړینه ده چې د ودانیو د موډل پر څرنګوالي والي وپوهېږي او د همدې څرنګوالي په اړه د پوهاوي توکي اطلاعات دي.

نمونه:

نمونه هم د اطلاعاتو برخه ده او تر ډېره په تړونونو کې ترې کار اخیستل کېږي؛ مثلاً، کله چې د یوې ودانۍ د کانکرېټ چارې روانې وي، د کانکرېټ د مقاومت ارزونې لپاره د کانکرېټ له توکو نمونه اخیستل کېږي، له تست یا ازمېښت وروسته یې د مقاومت

کچه معلومېږي. دا روښانه کېږي چې د تړون مطابق دي او که نه؛ د بېلګې په ډول خلک او یا رسنۍ کولای شي د کورنیو چارو وزارت د تېلو د کیفیت معلومولو لپاره چې ایا تېل د شوي تړون له مخې وزارت ته رسول کېږي او که نه، له یاد وزارت څخه د بیې به بدل کې یو یا دوه لېتره تېل د نمونې لپاره واخلي، دغه نمونه تېل د خپلو څېړنو په موخه وکاروي او پایلې یې له نورو سره شریکې کړي.

بله بڼه بېلګه یې؛ د ملي دفاع وزارت مخکې له دې چې د اردو ځواکونو ته بوټ جوړ کړي او په اړه یې له کوم شرکت سره تړون وکړي، یو جوړ بوټ پېږي او یا یې شرکت ورته جوړوي، کله چې له شرکت سره د بوټونو جوړولو تړون کوي، نو بیا دغه یو جوړ بوټ د نمونې په توګه کاروي او د همدغه نمونه یې بوټونو څرنګوالی له شرکت سره په تړون کې لیکي، څو شرکت هغو ته په کتو بوټونه چمتو کړي.

د برمه شوو نمونو په ګډون له احجارو جوړ جیولوجیکي نمونه اخیستنه (خاوره، سمندري رسوبات، فوسیلونه، د سطحې او تر ځمکې لاندې اوبو نمونې) څخه عبارت ده. نمونې ښایي د پروسس په بڼه، لکه نازکې ټوټې، د تورل شوو ډبرو تختې او نور یا هم په نه پروسس شوې بڼه وي.

د اطلاعاتو او ډېټا توپیر

که څه هم د ډېټا او اطلاعاتو په اړه چې بېل- بېل مفاهیم لري، تر یوه بریده مخکې بحث وشو خو له دې له امله چې ځیني کسان یې په لیکنو کې یو د بل پر ځای کاروي، اړینه ده چې په اړه یې ډېر وضاحت وشي؛ ډېټا خام او بالقوه معنا لرونکي توکي دي چې د هر مادي او غیر مادي مفهوم د فهم او پیژندنې په برخه کې د څېړنیزو کړنو په واسطه او یا هم د پیژندل شوو وسایلو په کارونه ترلاسه کېږي. ډېټا د یوې ښکارندې (پدیدې)، پېښې، فعالیت او تعاملاتو مقدماتي شرحه ده چې ثبت، ډلبندي او زېرمه شوې ده، خو پلان شوې نه ده او د یوې مشخصې موخې لپاره چمتو شوې هم نه ده. هره ډېټا باید وضاحت ولري او مطلب ترې واخیستل شي؛ که په کومه ډېټا کې مورد وینو چې لیکل شوي (۲۷ او وری) خو په اړه یې وضاحت نه وي، نو هېڅ نه شو ترې اخیستلای، نه پوهېږو چې ۲۷ خلک، ښوونځي که... دي او دغه راز نه پوهېږو چې له (وړي) څخه موخه څاروی دی او که د وري میاشت. د دې لپاره چې ډېټا ګونګه نه وي.

نو په کار ده چې په اړه یې اړین تفسیر او وضاحت وجود ولري.

دغو ټکو ته پام ویلی شو چې د ډېټا په اړه اړین وضاحت او یو له بل سره یې اړیکه، د اطلاعاتو د بڼې خپلولو سبب گرځي او اطلاع د ډېټاگانو د لټون د حاصل له پایلې عبارت ده. خام مواد چې خواره واره وي او بشپړه معنا نه لري، ډېټا ده، خو کله چې راټول شي او په یوه معنا لرونکې بڼه تنظیم شي، ارزښت یې زیاتېږي او د ډېټا معنا لرونکي تنظیم د اطلاعاتو د تولید لامل گرځي. ډېټاگانې د اطلاعاتو اصلي عناصر دي او هغه مهال پر اطلاعاتو بدلېږي چې افراد وغواړي د هغو د زیات درک لپاره ترې کار واخلي یا په بل عبارت، ډېټا په حقیقت کې د خامو اطلاعاتو هغه ټولګه ده چې لاس پرې نه وي وهل شوی او د بېلابېلو کارونو لپاره په پام کې نیول کېږي؛ د بېلګې په توګه، یو څپر ونکی په ښارونو کې د ستونزو په اړه سروې کوي، دغه سروې د پوښتنلیکونو (د نظر اخیستلو فورمونو) له لارې ترسره کوي. خلک پوښتنلیکونه ځوابوي او څپر ونکی یې راټولوي، خو تر هغو چې برخې- برخې، ډلبندي او تحلیل شوي نه وي، د درک او فهم وړ نه دي.

که له څپر ونکې، وروسته له هغه چې د خلکو له خوا ډک شوي پوښتنلیکونه ترلاسه او مخکې له هغه چې د خلکو دغه ځوابونو تحلیل او تجزیه کړي، وپوښتئ چې د سروې پایله څه ده؟ نو هرو مرو به یې ځواب دا وي چې تر اوسه یې پایله (اطلاعات) نه ده ترلاسه کړې. خو که څپر ونکی ترلاسه کړي ځوابونه تحلیل او تجزیه کړي، نو کېدای شي مشخص ځواب درک کړي او درته ووايي چې په ښارونو کې دا ستونزې دي او تر ټولو لویه یې ده؛ نو ځکه ویلي شو چې ډېټا په حقیقت کې هغه واقعیتونه او شمېرې دي چې په خام (لومړني) ډول راټول شوي وي او اطلاعات د ډېټا د موندنې، تجزیې او تحلیل پایله ده.

د اطلاعاتو او معلوماتو توپیر

د اطلاعاتو او معلوماتو تر منځ هم داسې نږدې تړاو شته چې د ډېرو لپاره څرګند او روښانه نه دی، له همدې له امله ځیني خلک د «اطلاعات» پر ځای د «معلومات» کلمه کاروي. دغه راز د ځینو عامو خلکو انګېرنه له اطلاعاتو څخه استخباراتي اطلاعات دي؛ په داسې حال کې چې اطلاعات د انګلیسي (Information) کلمې ژباړه ده. معلومات د یو څه په اړه عامو څرګندونو ته وایي، خو اطلاعات بیا د یو څه په اړه ځانګړي

څرگندونې دي. په بل عبارت، معلومات عام وي او اطلاعات خاص؛ د بېلگې په ډول، افغانستان درې نيم سوه زره امنيتي سرتېري لري. دا معلومات دي چې ټولو ته ورکول کېږي، خو که د دغو پوځيانو په منځ کې جاسوسان وي، نو په اړه به يې يواځې خاص کسان اطلاع لري چې دې ته بيا اطلاعات وايي، له همدې له امله حکومتونه هڅه کوي خلکو ته معلومات ورکړي خو اطلاعات ترې پټ وساتي.

دغه راز اطلاعات مستقيمو خبرتياوو ته، خو معلومات هغو موندنو ته وايي چې ډېره لېوالتيا ورته نه وي. د يوې موضوع په اړه د ډېرو توضيحاتو ورکول معلومات او يواځې خبرتيا يې اطلاعات دي؛ مطلب دا چې معلومات پراخ وي او اطلاعات پراخ نه وي؛ د بېلگې په ډول د ملي امنيت يو مهم کس وژل کېږي چې د وژل کېدو د څرنګوالي په اړه يې يواځې څو کسان خبر دي، دغه خبر ته اطلاعات وايي، خو وروسته بيا د جنازې په اړه ټولو ته خبر ورکول کېږي او د جنازې په مراسمو کې خلکو ته د هغه د کړنو، زده کړو او کورنۍ په اړه توضيحات ورکول کېږي چې دې ته بيا معلومات وايي.

هغو معلوماتو ته چې خبري بڼه او ارزښت ولري، اطلاعات ويل کېږي. ژورنالېستان بايد تل هڅه وکړي چې خپل خبر پر اطلاعاتو شروع کړي، نه پر معلوماتو؛ ځکه خبر عربي کلمه ده چې د اطلاع او پوهېدو په معنا راځي او په عام ګرډود کې هغه اطلاع ده چې خلک يې د خپل ځان او نورو په اړه ترلاسه کوي. ځيني پوهان معلومات خام مواد بولي چې ترتيب او معنا يې بشپړه نه وي، خو بشپړتيا او حاصل ته يې اطلاعات ويل کېږي. اطلاعات بنيايي ذهني محرک، ادراک، پوهه او حتی کړنلاره وي، خو معلومات پېښې، تحليل او يا هم بنيايي شمېرې وي.

په کمپيوټر کې سمبولونه، کرکټرونه، تصويرونه او اعداد ډېټا دي، کله چې ټول سره يو ځای شي، نو کمپيوټر کې يو معنا لرونکی سيستم جوړوي يا په بل عبارت، کله چې معلومات په يوه معنا لرونکي سيستم کې راټول شي، نو پر اطلاعاتو بدلېږي؛ د بېلگې په توګه که يو شخص د اووه ګونو عجايبو يو لړليک ولري، دغه لړليک معلومات دي، خو که چېرته له دغو عجايبو هر يو له خپلو جزئياتو سره شرحه شي، نو معلومات پر اطلاعاتو اوږي. ډېټا بنيايي د شمېرو، سمبولونو او حتی تصويرونو په بڼه وي، خو د دې ټولو مجموعه چې يو معنا لرونکی مفهوم ولېږدوي، اطلاعات ورته ويل کېږي، ځکه چې اطلاعات د معلوماتو د لېږد وسيلې ته هم ويل کېږي.

پورتنیو څرگندونو ته په پام، اطلاعات د معلوماتو یوه بشپړه او معنا لرونکې مرحله ده چې ارزښت یې تر معلوماتو زیات وي، خو له معلوماتو پرته نه شي رامنځته کېدای؛ ځکه چې د معلوماتو معنا لرونکې تنظیم او لېږد اطلاعات رامنځته کوي او اطلاعات د تحلیل، اړیکو او یا هم څېړنې په پایله کې ترلاسه کېږي.

امریکایي عالم روی ګوډسن وایي، استخباراتي اطلاعات هغې پوهې، سازمان او فعالیت ته ویل کېږي چې د لاندې درېیو لارو په پایله کې ترلاسه شوي وي:

۱ - د هغو معلوماتو را ټولول، تحلیل، تولید، خپرول او کارول دي چې په هر بل حکومت، سیاسي ګوند او یا هم پوځي ځواک پورې اړه او د هېواد په امنیت کې اغېزناک اصل ولري.

۲ - هر ډول هغه فعالیت چې وکولای شي له یادو شوو فعالیتونو سره مقابله وکړي؛ یعنې د اطلاعاتو ضد وي.

۳ - هر ډول هغه فعالیت چې موخه یې د نورو حکومتونو او یا سازمانونو پر چلند اغېز وي.

د استخباراتي اطلاعاتو په اړه د دغه عالم تعریف پر اطلاعاتي فعالیتونو او یا اطلاعاتي پړاوونو ولاړ دی چې ټولول، ترسره کول، تحلیل، پټ عملیات او د اطلاعاتو ضد خبره په کې مطرح شوې ده.

په نننۍ نړۍ کې د اطلاعاتو او اړیکو رول

په اوسنۍ پرمختللي نړۍ کې اطلاعات او اړیکې د اقتصادي او صنعتي پرمختګ تر ټولو مهم معیار ګڼل کېږي او هېڅوک هم د هېوادونو د علمي او څېړنيزې پراختیا په برخه کې د اطلاعاتو او ارتباطاتو د نوې ټکنالوجۍ له رول څخه سترګې نه شي پټولی. په دې برخه کې د اطلاعاتو او ارتباطاتو اړیکه له ډېر ارزښت څخه برخمنه ده. د اطلاعاتو د ازادۍ په اړه د بشري حقونو نړیوالې اعلامیې د نولسمې مادې له مخې، پر اطلاعاتو او اړیکو حاکم نړیوال نظم د اطلاعاتو د ازاد بهیر پر بنسټ طرحه شوی دی.

د اطلاعاتو او اړیکو نوې ټکنالوجي:

هغه وسایل او توکي چې په هره لار د اطلاعاتو د تولید او خپرېدو لامل ګرځي، اطلاعاتي او ارتباطي ټکنالوجي بلل کېږي. په حقیقت کې اطلاعاتي ټکنالوجي د توکو، ماشینونو، پوهې او مهارتونو کارونه ده چې د اطلاعاتو د لېږد، ځای پر ځای کولو، چمتو کولو او لګولو لپاره کارېږي؛ ځکه خو ټول هغه وسایل او توکي چې د اطلاعاتو په تولید، چمتو کولو او لېږد کې رول لري، هغه که ساده لاسي وسایل وي، لکه کتابچه او یا هم د اطلاع رسونې د یوه مرکز پېچلي او پرمختللي وسایل، د اطلاع رسونې ټکنالوجي بلل کېږي. پر دې اساس هره رسنۍ چې له یو ځای څخه بل ځای ته د اطلاعاتو د لېږد او ځای پر ځای کولو وړتیا ولري او موخه یې د اړیکو جوړول وي، د ارتباطاتو د ټکنالوجۍ په چوکاټ کې داخلېږي، نو ویلی شو چې د اطلاعاتو او اړیکو ټکنالوجي په یوه ډول له یو بل سره تړلي چې وپشل یې ډېر ګران دي.

په حقیقت کې اطلاعات او د اړیکو ټکنالوجي د یوې موخې لپاره کارول کېږي او دا موخه خلکو ته د اطلاعاتو رسول دي. د اختراعاتو په لړ کې انساني لاسته راوړنو د اطلاعاتو او ارتباطاتو ټکنالوجي بې ساره غني کړې ده. د معلوماتي ټکنالوجۍ په برخه کې کمپیوټرونه د اطلاعاتو د خپرولو او له لرې د اطلاعاتو د خپرېدو او وېش لپاره د اړیکو او امکاناتو لار برابروي. همدا لامل دی چې اوسني عصر ته د نوې ارتباطي او اطلاعاتي ټکنالوجۍ له برکته د اطلاعاتو او ارتباطاتو عصر ویل کېږي؛ په دې زمانه کې خلک او ټولنې یو له بل سره نه پرې کېدونکې یا تلپاتې اړیکې لري او همدغه اطلاعات او اړیکې دي چې نړۍ د یوه کلي بڼه غوره کړې ده.

اطلاعاتي او ارتباطي نظامونه:

نظام یو پېچلی او له بېلابېلو برخو جوړ شوی واحد دی او برخې یې د یوې ګډې طرحې له مخې د ګډې موخې لپاره کار کوي. په اطلاعاتي او ارتباطي نظامونو کې ګډه موخه په عام مفهوم سره اطلاعاتو ته د لاسرسي زمینه برابروي. یو اطلاعاتي او ارتباطي نظام کولای شي چې د اطلاعاتو ډولونه لکه خبرونه، بوختیاوې، علمي او روزنیز اطلاعات، موسیقي، ډېټا، خبرې اتري، عقاید، فرهنګي او نورې چارې ولېږدوي. د خلکو تر منځ د بسوونیزو او پوهنیزو اطلاعاتي او ارتباطي نظامونو ځانګړتیاوې دا دي چې وکولای شي

کاروونکي ته ووايي چې اطلاعات يې چېرته پيدا کړي، دويم ټکی دا دی، هر هغه شخص چې د کارونې تصميم يې ونيو او اطلاعات يې وغوښتل، ور وېي رسوي. درېيم دا چې په زماني محدوديت کې چې استفاده کوونکی يې ټاكي، ځواب ووايي.

اطلاعاتي او ارتباطي نظامونه د اطلاعاتو د لېږد د څرنګوالي له مخې پر درېيو مهمو برخو وېشل شوي چې عبارت دي له واحد مرکزي نظام، څو اړخيز مرکزي نظام او نړيوال نظام. دغو نظامونو له ساده والي د پېچلتيا لور ته خپل پړاوونه وهلي او پرمختګ يې کړی دی.

واحد مرکزي نظام:

دغه نظام يو اړخيز نظام دی، له پاس څخه لاندې خوا ته د ټولنيزو بنسټونو تر منځ نا انډولې ټولنيزې اړيکې رانغاړي؛ ځکه باور دا دی چې بايد د اطلاعاتو بهير د واک د خاوندانو په کنټرول کې وي او د بڼې بدلولو ځواک يې ولري.

اروپايي هېوادونو او په تعقيب يې نورو هېوادونو هم دا ډول نظامونه رامنځته کړل چې دا تر ډېره د سياسي نظامونو د غوښتنو له امله وو، څو پر رسنيو مستقيمه څارنه ولري او هغه د خپل ځواک پلي کولو او ساتلو لپاره د وسيلې په توګه وکاروي.

څو اړخيز مرکزي نظام:

څو اړخيز مرکزي نظام له هره اړخه د ارتباطاتو څو اړخيز نظام دی چې د اطلاعاتو او ارتباطاتو ټکنالوجي د پراختيا له مخې رامنځته شوی دی. ځيني هغه لاملونه چې دغه نظام يې رامنځته کړ، عبارت دي له: د ځايي ټولنو له حده زيات پوهاوی، ټولنيز حرکتونه، له ټولنيزو حقونو سره بلدتيا، خپلو موخو ته د رسېدو په برخه کې د رسنيو او ټوليزو شبکو رامنځته کېدل.

نړيوال نظام:

دغه نظام د رسنيو د ولسپال دريځ له مخې رامنځته شوی او په حقيقت کې توانېدلی چې ټولې ډلې او د رسنيزې منځپانګې د توليد وړتياوې ترلاسه کړي او له لارې يې په اسانۍ سره کلتوري مسايل، ارزښتونه، تجربې او د ژوند سبک په ملي او حتی سيمه ييزه

او نړيواله کچه څېرېږي. دغه بهير په ځانگړي ډول په نوو رسنيو کې چې اطلاعاتي او ارتباطاتي ټکنالوجي پرې د پام وړ او پراخ اغېز کړی، ډېره چټکتيا يې موندلې ده.

د اطلاع رسونې نړيوال نظامونه:

د دغو نظامونو له لارې چې غالباً په ملگرو ملتونو پورې تړلي دي، په نړيواله، تخصصي او پراخه کچه د اطلاعاتو د تبادلې، زېرمې او بيا موندلو چارې پر مخ ځي. د دغو نظامونو فعاليت د فرعي بنسټونو د استقرار په ډول په بېلابېلو هېوادونو کې مخ په پراخېدو دی. همدا لامل دی چې گڼ سازمانونه د خپل فعاليت د ډول يا د خپلو اطلاعاتي استفاده کوونکو د اړتياوو له مخې له يادو شوو نظامونو سره يو ځای کېږي او يا ورسره همکاري کوي.

لاندې سازمانونه د اطلاع رسونې نړيوال سازمانونه دي:

اگريس: د کرنې او اړوندو حوزو په اړه.

اينيس: د اتومي انرژۍ او اړوندو حوزو په اړه.

دوسيس: د پراختيا، رغونې او اړوندو حوزو په اړه.

اريک: د روزنې، پالنې او اړوندو حوزو په اړه.

مدلاين: د طبي چارو او اړوندو حوزو په اړه.

خبري اژانسونه:

اژانسونه د اطلاعاتو او خبرونو د توليد بنسټونه دي چې د ټوليزو رسنيو په ودې سره يې نړيوال فعاليتونه پيل کړي او له توليدي توکو يې چاپي رسنۍ، راډيوگانې او ټلوېزيونونه کار اخلي. په نړيواله کچه پنځه ستر خبري اژانسونه فعاليت لري چې نومونه يې په لاندې ډول دي:

- فرانس پرېس خبري اژانس (فرانسه)
  - اسوشیټېډ پرېس (د امریکا متحده ایالات)
  - رویترز (برېتانيا)
  - تاس (روسیه)
  - کیوډو (جاپان)
- یاد خبري اژانسونه د اطلاع رسونې پراخ وسایل او د ژورنالېستانو نړیوالې شبکې لري او له شک پرته یې پر نړیوال خبري چاپیریال سیوری غوړولی دی. په نړیواله تصویري خبر رسونه کې هم درې ستر نړیوال سازمانونه شته چې عبارت دي له:

- ویزنیوز (برېتانيا)
- یو. پی. ای. ټی. این نیوز (برېتانيا او د امریکا متحده ایالات)
- ډي. پی. ای. اټس (المان)
- اي. بي. سي نیوز (د امریکا متحده ایالات)

سپورمکی:

نږدې درې لسيزې کې چې سپورمکیو د ارتباطي رسنیو په منځ کې ځای نیولی او اوس د ځمکې په مدار کې زرگونه سپورمکی څرخېږي. ځینې یې سیاسي، روزنيزې او تفريحي موخې لري او د ځمکې د مدار پر مخ فعالیت کوي، خو ځینې یې د خبري او علمي ارتباطاتو لپاره هم فعالیت کوي. له دې ډلې د ملګرو ملتونو اړوندې سپورمکی «اینټل سټ» «اینمارسټ» او «اینټرا سپوټنیک» یادولی شو چې په نړیواله کچه د اطلاع رسونې پراخې کړنې ترسره کوي.

دولت باید اطلاعات د خپلو وپېانو له لارې
خپاره کړي، خو خلک او ژورنالېستان اړینو
اطلاعاتو ته په پراخه کچه لاسرسی ومومي.

دويم څپرکی

تبليغات

د تبليغاتو پېژندنه

تبليغات؛ د دولت، گوند، بنسټ يا يوې ډلې په گټه اطلاعاتي ستنې او تكيې ته ويل کېږي. په هر ډول تبليغاتو کې يو ډول واقعيت انځورېږي، خو اکثر وخت دغه واقعيت دومره تحريف او مسخه کېږي چې په تبليغاتي کار کې خپل اصلي رول په ډېره کمه اندازه لوبوي. مبلغين له واقعيت او دروغو څخه په گټه اخيستلو هڅه کوي خپلو ټاکلو موخو ته ورسېږي، خو دغه حالت په دوو ډولونو سره اغېزناک کېدای شي:

لومړی دا چې د بد واقعيت کچه (د تبليغ خپروونکو له نظره) کمه ده او د دروغو ستراتيژي مديران اړ دي چې په خپل کار کې په ماهرانه ډول عمل وکړي، پر هغو کمو واقعيتونو چې ورسره دي، د واقعيت او دروغو تر منځ کرښه له منځه يوسي؛ يعنې تر هغه بريده چې مخاطبين يې دروغ واقعيت وبولي او له تبليغ خپروونکو سره همغږي شي.

دويم دا چې ځيني تبليغ خپروونکو پر "بد واقعيت" د تكيې له مخې چې کله کله دروغ جوړولو ته اړتيا نه پېښوي، هڅه کوي چې خلک د خپلو موخو په اړه سره منظم کړي.

لومړی حالت ډېر ستر مهارت او ځيرکې ستراتيژي ته اړتيا لري چې هره دستگاه يې توان نه لري، خو دويم حالت بيا ساده دی چې په ډېر کم پلان او لگښت سره ترسره کېدای شي.

ځيني دولتونه او سياسي ډلې تر دې کچې بې کفايته دي چې حتی له دويم حالت څخه په گټه اخيستو هم نه شي کولای خپل تبليغاتي کار مخې ته بوځي، له همدې امله په بيا بيا له خپلو کمزورو دښمنانو هم ماتې خوري. افغان دولت چې هر کال د تبليغاتو په برخه کې پرېمانه لگښتونه کوي، له همدې ډول دولتونو څخه دي.

د افغان دولت د تبليغاتي پيغامونو مضمون او بڼه داسې ده چې ډېر کم مخاطبين راجلبولای شي او اکثره وخت خلک ورسره ډېر بې پروا او له مسخرو ډک چلند کوي. دا پيغامونه

حتی گرامري ستونزې لري، لیکونکي او لوستونکي یې لوړ سواد نه لري او د ځینو کلمو په تلفظ کې هم ستونزه لري. دولتي رسنی د خلکو په منځ کې ډېر کم لیدونکي، اورېدونکي او لوستونکي لري او نور هېڅوک هم ورته د یوې باوري رسنی او مرجع په توګه مراجعه نه کوي؛ ځکه چې دا رسنی په خبر رسولو کې په ډېر شدت سره غیر معیاري او یو اړخیز عمل کوي او ګڼو داسې بدو واقعیتونو ته د دولت په ګټه نه دي، انعکاس ورکوي.

د حکومت ویاندویان چې د دولت د تبلیغاتو پیاوړی مټ دی، کله کله د رنگارنگ او یو له بل سره د متضادو نظرونو وړاندې کولو له لارې نه یواځې چې په تبلیغاتي کار کې ګټور رول نه لوبوي، بلکې د ګډوډۍ او په پای کې د حکومت د کړنو پر وړاندې د خلکو د بې باورۍ لامل کېږي. کله چې ټاکنیزو ناندريو د خلکو زغم او حوصله پای ته ورسوله؛ ویاندویانو او د ټاکنیزو کمپسیونونو نورو چارواکو چې د نورو په پرتله په رسنیو کې زیات لیدل کېدل، د خلکو په منځ کې خپل باور له لاسه ورکړی و.

کله چې د یوه لري پراته نا امن ولایت په کوم کلي کې خلک گوري چې وسله وال مخالفین د هرې ورځې په تېرېدو پر کلیو او بانډو کنټرول، خو د دې خلاف له ویاندویانو په راډیوګانو او ټلوېزیونونو کې په بیا بیا اوري چې طالبان د پوځي عملیاتو په ترڅ کې وځپل شول او له سیمې وشړل شول، نو څنګه کولی شي پر دولت او دولتي تبلیغاتو باور ولري؟

یوه بله ننگونه چې تل یې د خبر رسونې دولتي ادارې تر پوښتې لاندې راوستې او په اړه یې د خلکو شکونه پیدا شوي دي، د یوې خپلواکې سرچینې نشتوالی دی.

امنیتي ارګانونه هره ورځ د خبرپاڼو په خپرولو سره د خپلو پوځي عملیاتو د پایلو په اړه رسنیو ته اطلاعات ورکوي او تل په دې جمله سره پیلېږي: ((په تېرو ۲۴ ساعتونو کې په یو شمېر ولایتونو کې د پوځي عملیاتو په پایله کې لسګونه وسله وال مخالفین وژل شوي او لسګونه نور ژوبل شوي دي.))، ((په ځینو ولسوالیو کې د چاڼیزو عملیاتو په پایله کې ګڼ شمېر طالب او داعش وسله والو ته ته مرګ ژوبله اوښتې او ګڼې سیمې د ترهګرو له شتونو پاکې شوې دي.)) خو هېڅ کومې خپلواکې سرچینې د دغو مواردو او شمېرو پخلی نه وي کړی او خلک ډېری وخت ورته د شک او زړه نا زړه والي له لیدلوري ګوري؛ ځکه چې د دې شمېرو کره والی او نا کره والی نه دی روښانه شوی.

تبليغات هغه مهال ډېر زړه راښکونکي او اغېزناک وي چې خلک د يوې سترې سياسي موخې لپاره منظم کړي، خو د افغانستان دولت تر دې هم ډېر بې کفايته دی چې د خپلو خلکو د ذهنيت لپاره د دروغ جوړونې يوه موثره ستراتيژي وړاندې کړي. د اوسني دور حکومتونه دومره کمزوري دي چې له يوې خوا خپلې نيمگړتياوې له خلکو نه شي پټولای او له بلې خوا خپلې لاسته راوړنې له خلکو سره نه شي شريکولای.

په داسې حال کې چې د اطلاعاتو تبادلې نږدې ازاده شوې، خصوصي رسنۍ او ټولنيزې شبکې له دولتي رسنيو زيات د خلکو د باور وړ گرځېدلي، ډېره به گرانه وي چې حکومت دې له خپلو څپل شوو مديريتې کمزوريو سره وکولای شي د خپلو تبليغاتي ښوويدنو د مخنيوي لپاره مناسبې پاليسۍ طرحه کړي.

د اطلاعاتو او تبليغاتو توپير

تبليغات د اطلاعاتو پرعکس قصدي او له مخکې اټکل شوی اقدام دی چې د ځانگړو موخو لپاره د خلکو ډاډ، باور او پاملرنې راگرځولو لپاره ترسره کېږي. په تبليغاتو کې د ځانگړو موخو ترلاسه کولو لپاره خبر او اطلاعات تحريف کېږي او بدلېږي، خو اطلاعات په اصلي بڼه او له لاسوهنې پرته خلکو ته وړاندې کېږي.

د افغانستان په جگړه کې ښکېلې خواوې هڅه کوي چې خلک له رښتينو او کره اطلاعاتو محروم کړي او د خپلو ځانگړو موخو د ترلاسه کولو لپاره اطلاعات ورته د تبليغاتو په چوکاټ کې وړاندې کړي او له همدې امله خو خلک نور په دغه ډول تبليغاتو باور نه کوي. ځينې دولتي ادارې هم يواځې غواړي خپلې لاسته راوړنې د تبليغاتو په بڼه د مرکو، مطبوعاتي کنفرانسونو او مطبوعاتي اعلاميو له لارې خلکو ته ورسوي، خو د کره اطلاعاتو په وړاندې کولو کې چې د خلکو باور ترلاسه کړي پاتې راغلي دي. په تبليغاتو کې د فشار کارونې پر ځای د باور رامنځته کولو ته ډېر پام کېږي، خو په عمل کې د دغو باورونو ترلاسه کولو لپاره گټه اخیستونکي وسايل په غير مستقيم ډول د فشار په ډول استعمالېږي.

ډاکټر محمدکاظم معتمد نژاد په خپل کتاب "تبليغات سياسي" کې ليکي، د هغو اطلاعاتو چمتو کول او خپرول چې د ځانگړو نظرونو او اغراضو تومنه په کې ډېره وي، خبري اړخ ولري او د تبليغ شکل پيدا کړي، تبليغات ورته ويل کېږي. دا بايد هېره نه شي چې د

اطلاعاتو او تبليغاتو د بېلتون کرښه لا معلومه او کره نه ده؛ نو ځکه د ځانگړو، رښتینو او عیني خبرونو پیدا کول ستونزمن کار دی.

دی دغه راز لیکي چې د تبلیغ او زور ترمنځ کرښه هم بشپړه نه بېلېږي؛ د بېلگې په ډول کله چې حکومت د خپل نظامي ځواک نندارې لپاره بېلابېل پوځي پرېوتونه تېروي، څو خلکو ته خپل ځواک وښيي، دا د تبليغاتو یو ډول دی او موخه یې دا وي چې د ځواک کارونې او زور له استعمال پرته خپل مخالفین کمزوري کړي او ویې وپروي.

که چېرې د استبدادي هېوادونو د رسنیو محتویات وڅېړل شي، څرگندېږي چې د خبرونو خپرېدل غالباً د ټاکلو موخو لپاره د حقیقت له پټولو سره مل وي. دغه راز نظامونه هڅه کوي چې د تبليغاتو له لارې د ټولنیز او فردي ځواک پر افکارو او احساساتو د نفوذ له لارې خپلو سیاسي، پوځي، فرهنګي او داسې نورو موخو ته ځان ورسوي.

دغه راز لکه څرنګه چې پوهېږو، خبرونه او اطلاعات د ژورنالېستانو له خوا چمتو کېږي، خو که چېرې د اړوندې رسنۍ اداره ورته جدي پاملرنه ونه کړي، نو ژورنالېستان له دې امله چې د ځانگړو فرهنګونو او بېلابېلو ملي او سیاسي کړيو سره تړاو ولري، په داسې حالت کې فردي ځانگړتیاوې او سیاسي موخې یې پر خبرونو اغېز کوي او پر واقعیتونو د ولاړو راپورونو پر ځای داسې راپورونه خپروي چې له لارې یې خپلو شخصي موخو ته ځان ورسوي.

تبلیغ په ځانگړې معنا سره د هغو تخنیکونو ټولګه ده چې له رواني اړخه په وگړو کې د نفوذ لپاره کارول کېږي او امکان لري ټولنیز، مذهبي او سیاسي ډلې او یا حکومتي ادارې دا دنده پر غاړه واخلي او هر هغه اقدام چې چارواکي یې د ټولنیز حیثیت ترلاسه کولو لپاره کوي، د سیاسي تبلیغ اړخ لري.

سیاسي تبلیغات په ځینو رژیمونو کې بېلابېل ډولونه لري؛ د ازادۍ غوښتونکو او ډیموکراتیکو لوېدیځو رژیمونو په پرتله په امرانه رژیمونو کې د تبلیغاتو شتون ډېر لیدل کېږي.

د سیاسي تبلیغاتو مهمه موخه د احساساتو راپورته کول دي، له همدې اړخه بېلابېل سیاسي رژیمونه د تبلیغاتو پر مټ خپل ملي غرور او له دښمنه کرکه په خلکو کې ځواکمنوي او د هغوی په نه پوهېدو سره هغوی د خپلو موخو د ملاتړ لپاره کاروي. دغه راز په سیاسي

تبليغاتو کې تل طلايي ژمنې ورکول کېږي او د خلکو د بڼه راتلونکي لپاره له خلکو د ډول ډول قربانيو غوښتنه کېږي. خو پر هغو ټولنو گمراه کوونکې کلمې او جملې ډېر اغېز نه کوي چې سالم عقل په کې پر احساساتو برلاسی وي او خلک يې هر څه د امکاناتو په درک او د تجربو پر بنسټ غوره کوي، له همدې امله څرنگه چې ايډيالوژيک تبليغات په داخل کې انگېزې، شوق او همغږي رامنځته کوي او په بهر کې دښمن کمزوری کوي، نو د جگړو مالکان له همدې لارې کورنۍ او بهرنۍ سياسي جگړې، پريو ټول اړخيز تبليغاتي جنگ بدلوي.

د حقيقتونو په پټولو او په اړينو وختونو کې د اړينو راپورونو او اطلاعاتو له خپرولو څخه ډډه کول، هغه موارد دي چې روحي ارامتيا له منځه وړي، د وېرې، شکونو او گواښ فضا رامنځته کوي. د دولتي سالمو تبليغاتو موخه د خلکو لپاره د يو هېواد د ټولنيز او اقتصادي ځواک ساتل او ورته پراختيا ورکول دي. حکومت د هېوادنيو فعاليتونو او سياسي او اقتصادي پروگرامونو په وسيله په تبليغ لاس پورې کوي.

تبليغات معمولاً د دولتونو او سياسي خوځښتونو تر څنګ د سوداګرو او پانګوالو له خوا هم کېږي او موخه يې دا وي چې د خلکو پام خپلو توليداتو او چوپړ ته واړوي او له دې لارې گټه ترلاسه کړي.

په وروستۍ لسيزه کې د راډيو او ټلوېزيون ډېره اغېزمنتيا او پرمختګ د دې لامل شوی چې سياسي تبليغات په کليوالي سيمو کې گټور ثابت شي. د راډيوگانو او ټلوېزيونونو خپرونې که څه هم په ټوله کې به د کليوالو خلکو فکر او روحيه بدله نه کړي، خو څه نا څه بدلون په کې راوستلی شي؛ ځکه د ښاري خلکو په پرتله هغوی د راډيو او ټلوېزيون اورېدو او کتو ته ډېر وخت لري نو ځکه د ښارونو په نسبت په کليو کې د راډيويي او ټلوېزيوني تبليغاتو اغېزه ډېره وي.

د چارواکو لپاره د روزنيزو پروگرامونو جوړول،
اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د بريالۍ پلي کېدنې
لپاره له کليدي مولفو څخه يوه ده، لازمه ده چې
دولت په لومړي قدم کې د اطلاع رسونې د مرجع
مسوولين وروزي او بيا په دولتي ادارو کې د
اطلاعاتو د لاسرسي په اړه د عامه پوهاوي
پروگرامونه پلي کړي.

درېم څپرکی

شخصي اطلاعات

د شخصي اطلاعاتو پېژندنه

په شخص پورې اړوند معلومات لکه نوم، تخلص، د اوسېدو ځای، د کار ځای ادرسونه، شخصي او کورنی ژوند، مکتوبونه، مراسلات، راکړه ورکړه، بانکي حساب، د تېرېدو رمز او نور هغه اطلاعات چې د يوه شخص په رسمي دندو پورې اړه ونه لري، شخصي اطلاعات بلل کېږي. يا په بل عبارت، شخصي اطلاعات چې ورته خصوصي معلومات هم ويل کېږي، د بېلګې په توګه هغه کېدای شي چې د هويت په يوه تذکره کې درج وي او يا هم دا چې يو څوک کومه ناروغي لري (د روغتونونو کمپيوټرونه)، کومي زده کړې يې چې کړې (د پوهنتون او کارځايونو کمپيوټرونه)، له چا - چا سره خپلوي او له چا چا سره ملګري لري او د ګوتو نښې يې څرنگه دي (کورنيو چارو وزارت کمپيوټرونه) يا دا چې واده يې کړی که نه، څو اولادونه لري، د ژوند د ملګري او اولادونو نومونه يې څه دي، څومره او چېرې جايداد لري... او داسې نور.

د احصايې د قانون د ۱۳ مې مادې له مخې، د احصايې د مرکزي ادارې کارکوونکي کولای شي مالياتي اظهارنامې، تصديق لیکونه، صورت حسابونه او نور هغه سندونه چې پر عايداتو باندې د مالياتو د قانون د حکمونو مطابق د ماليې وزارت په اړوندو دفترونو کې ثبت شوي، وڅېړي او دغه اطلاعات د ماليې وزارت، دغې ادارې ته په واک کې ورکوي. له بلې خوا د دغه قانون د ۱۱ مې مادې پر بنسټ د احصايې مرکزي اداره کولای شي د هغو اطلاعاتو د تبادلې په اړه چې له ځواب ورکوونکو څخه يې لاسته راوړي، له وزارتونو، ادارو، ښارواليو او حقوقي اشخاصو سره شريک کړي، خو شرط يې دا دی چې ځواب ورکوونکي په دې برخه کې د له مخکې ليکلې خبرتيا په استولو سره، خبر کړل شوي وي.

که چېرې ځواب ورکوونکي د اطلاعاتو د نه ورکولو په اړه خپله هوکړه په ليکلې بڼه د احصايې مرکزي ادارې استازي ته ورکړي، په دې صورت کې ياد اطلاعات له وزارتونو، ادارو، ښارواليو يا نورو حقوقي شخصيتونو سره نه شريک کېږي.

د لاتيني امريکا هېوادونو په اساسي قوانينو کې اطلاعاتو ته د لاسرسي د حق پر يوه مهم اړخ باندې ټينگار شوی چې د (habeas data) غوښتنلیک ورته ويل کېږي؛ دا هغه حق دی چې پر بنسټ يې هر څوک کولای شي هغو اطلاعاتو ته لاسرسي ولري او د اړتيا په صورت کې يې تصحيح يا نوي کړي چې د خپل ځان په اړه يې وي، که څه هم چې دغه اطلاعات له دولتي سرچينې سره وي يا شخصي ارگانونو سره؛ د بېلگې په توگه د ارجنټاين اساسي قانون په ۴۳ مه ماده کې داسې راغلي: «هر شخص حق لري د (habeas data) غوښتنه وکړي چې وويني يوه دولتي يا شخصي سرچينه د هغه په اړه څه ډول اطلاعات لري او هغه اطلاعات په څه ډول په راپورونو کې کاروي. که چېرې دغه اطلاعات نا سم يا تبعيض لرونکي وي، شخص حق لري غوښتنه وکړي چې دغه اطلاعات له منځه يوړل شي، محرم وسائل شي يا نوي شي.»

د پيرو هېواد اساسي قانون نه يواځې د (habeas data) ضمانت کوي، بلکې په دولتي سرچينو کې موجودو اطلاعاتو ته د لاسرسي د حق په اړه ټوليز ضمانت هم ورکوي، د دغه قانون د دويمې مادې څلورم بند کې راغلي: «ټول خلک حق لري چې د کوم دليل له وړاندې کولو پرته د خپلې اړتيا وړ اطلاعاتو ترلاسه غوښتنه وکړي او ياد اطلاعات له هر ډول دولتي ادارې سره چې وي، په قانون کې د ټاکل شوې مودې دننه پر يوې مناسبې بېې لاس ته راوړي. هغه اطلاعات چې خصوصي حریم په کې نقض کېږي يا د ملي امنيت په دليل د قانون له خوا استثنا وي، د افشا کولو حق يې نه ورکول کېږي.»

خصوصي حریم

د خصوصي حریم لپاره کوم نړيوال منل شوی تعريف چې ټولو ته د منلو وړ وي، نشته او نړيوالو محکمو هم د هغه له تعريف ډډه کړې ده، خو په عمومي توگه ويل کېږي چې خصوصي حریم له دوو عناصرو رامنځته شوی: يو افقي عنصر (له خصوصي حریم څخه منطقي غوښتنه) او بل نفسي عنصر (له خصوصي حریم څخه واقعي غوښتنه)؛ د دې خبرې معنا دا ده چې د خصوصي حریم مفهوم د هر شخص لپاره توپير کوي؛ د بېلگې په توگه، يو شخص امکان لري خپل عمر او کلونه د اسرارو برخه ونه بولي او هر چا ته خپل عمر ووايي، لکه څرنګه چې دا موضوع نوره د راز په توگه پاتې نه شي، خو نور کېدای شي له دې موضوع سره متفاوت چلند وکړي. د شخصي اطلاعاتو يو شمېر بېلگې له عمر، روغتيايي اطلاعاتو، عايد او شتمني، د اړيکې جزئياتو او له نورو سره خبرو او اړيکو څخه عبارت دي.

د خصوصي حریم تر ټولو پخوانی او ساده تعریف «قاضي کولي» کړی، هغه ویلي: هغه حق چې یواځې پاتې شي؛ په دې معنا چې د خپل ځان په اړه اطلاعات داسې تنظیم شي چې شخص د دې توان ولري چې اطلاعات ورکړي او یا یې له ځان سره وساتي.

شخصي حریم یو پټ چاپیریال دی چې د هر چا په شاوخوا کې شته، شخص غواړي په دې شاوخوا کې عادي او ازادانه کړنې ترسره کړي او که چېرته کوم بل څوک دغه ځای ته ورننوځي، نو په دغه حالت کې به شخص یو احساساتي او فزیولوژیکي غبرگون وښيي. د زړه د ضربان پر زیاتېدو سربېره له دې موضوع ډېر نا راحت کېږي، دغه ځای کېدای شي کور، موټر، کوټه یا هر هغه څه وي چې په معنوي توګه په یوه شخص پورې تړاو لري.

اروپوهان په دې باور دي چې شخصي حریم د هغې ټولنې په کلتور پورې اړه لري چې انسانان په کې ژوند کوي او د دغه حریم حدود په هره ټولنه کې توپیر لري. ښايي پر دې وتوانېږو چې د کلتورونو، هېوادونو او یا هم د ځمکې پر سر د انسانانو لپاره د شخصي حریم لپاره تعریف او حدود وټاکو، خو د دې ټولو تعریفونو تر منځ یو ګډ ټکی شته او هغه دا دی چې هېڅوک نه غواړي د نورو له خوا وځورېږي او په کړاو کې شي.

د خصوصي حریم په اړه کالکټ کمېټې (cm.1102,HMSO,1990) په ۱۹۹۰ زېږدیز کال کې په خپل لومړني راپور کې دغه تګلاره تصویب کړه: «د یوه انفرادي شخص حق چې باید په شخصي ژوند، چارو یا د هغه په کورنۍ کې په زور سره په فزیکي وسیلو یا د اطلاعاتو د خپرولو له لارې له مداخلې څخه ساتنه وشي.»

یادې کمېټې (cm.2918,HMSO,1995) په ۱۹۹۵ زېږدیز کال کې د برېټانیا د ملي میراث ټاکنې کمېټې ته د خصوصي حریم او په زور سره د رسنیو د مداخلې په اړه په ځواب کې ولیکل: «هر شخص د شخصي اطلاعاتو، خبرو اترو او سندونو لپاره د خصوصي حریم حق لري، له ازار او ځورونې څخه باید خوندي وي.»

هر شخص د فزیکي، روحي، دماغي او د احساس ښه والي لپاره خصوصي حریم ته اړتیا لري، که څه هم دغه حق په قانون کې اساسي او غښتلی نه دی، خو د یوه شخص خصوصي حریم لپاره یوه منل شوې اړتیا ده.

خصوصي حریم د انساني شخصیت له ودې سره اړیکه لري او د یوه ښه شخصیت خپلواکي، عزت او بشپړتیا خوندي کوي. د رووت ګاویزان په وینا، په خصوصي حریم کې د محرمیت، انزوا او یوازېتوب درې عنصرونه موجود دي چې خپله د شخص پر اراده له منځه تلای شي.

د يانگر کمپنۍ په ۱۹۷۰ زېږديز کال کې څرگنده کړې ده چې خصوصي حريم يوه داسې اړتيا ده چې د يوې خپلواکې ټولنې او د يوه بالغ او غښتلي شخصيت د پرمختگ لپاره اړين گڼل کېږي. دغه حريم ته د درناوي لپاره تر ټولو غوره او ډاډمنه لاره دا ده چې د تعريف شوو هغو روښانه کړنو پر وړاندې چې په نا مناسب ډول يو شخص د خصوصي حريم په ساتلو کې ناهيلی کوي، ځانگړي او اغېزمن بنديزونه وړاندې شي.

په خصوصي حريم کې د ناوړې لاسوهنې د مخنيوي لپاره يانگر کمپنۍ لاندې بنديزونه وضع کړي دي:

- الف- د رسنيو له لوري داسې تبليغات چې د شخص خوښه نه وي.
- ب- له شخصي اطلاعاتو څخه ناوړه گټه اخيستنې؛ لکه په بانکونو کې د خلکو اړوند اطلاعات او يا د زده کړې په بنسټونو کې د زده کوونکو ريكارډ د نورو موخو لپاره وکارول شي.
- ج- په کورني ژوند کې د گاونډيانو او يا نورو خلکو ناوړې لاسوهنې.
- د- د سوداگريزو رازونو په گډون په سوداگريزو ژوند کې ناوړه لاسوهنه.

په دغه لېست کې د جنايي پلټنې په دوران کې د ناوړې لاسوهنې او د عامه بنسټونو له خوا له ساتل شوو اطلاعاتو څخه ناوړه گټه اخيستنې هم پر يادو بنديزونو ورزيات شوي دي.

په قوانينو کې د خصوصي حريم تعريف:

خصوصي حريم ته په قوانينو کې ډېر تعريفونه راغلي دي؛ د ايرلنډ اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون دويمه ماده څرگندوي چې شخصي اطلاعات د پېژندنې وړ اطلاعات دي چې په عادي شرايطو کې يواځې په خپله شخص، د کورنۍ غړو او د هغه ملگرو ته معلومېږي.

د مکسيکو اطلاعاتو ته د لاسرسي او روټيا فډرال قانون دويمې مادې دويمه فقره شخصي اطلاعات په لاندې ډول تعريفوي: «د يوه شخص په اړه ټول اطلاعات که هغه د پېژندلو وړ وي او يا د پېژندنې وړ نه وي... چې د هغه د خصوصي حريم پر حدودو اغېز ولري.»

د امريکا اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون اوومه ماده، هغه اطلاعات مستثنی کړي چې په يوې معقولې ليکنې کې د يوه شخص پر خصوصي حريم يو بې موردې تېری او يرغل وگڼل شي. دلته د معقوليت قيد په دې دليل ياد شوی چې د دې خبرې معلومولو پر مهال چې ايا هغه تېری پر يوه شخص باندې شوی، بې موردې وکړه، له معقولې ليکنې گټه پورته شي. په هر حال، د واشنگټن پوست وړځپاڼې پر وړاندې د امريکا د بهرنيو چارو وزارت په قضيه کې په دې اړه چې ايا د اطلاعاتو يوه ځانگړې برخه د يوه شخص لپاره خصوصي گڼل کېږي که نه او که گڼل کېږي، نو تر کومه بريده پورې، يوازې لاره غوره کړي.

کله چې له يوې دولتي ادارې غوښتنه کېږي، چې د يوه شخص اړوند اطلاعات ورته په واک کې ورکړل شي، محکمه بايد معلومه کړي چې ايا د دې ډول اطلاعاتو معلومول د هغه شخص پر خصوصي حریم بې موده تېری دی او که نه.

ډېری هېوادونه مدني قوانين لري چې له خصوصي حریم څخه، لکه (حيثيت) ساتنه کوي. دغه حکمونه هغه مهال قانوني بلل کېږي چې اړوند قانون يې په مناسب ډول تدوين شوی وي او د ناوړې گټې اخيستنې مخنيوی وکړي.

محکمې څلور ډوله محرمیت پېژني او د خونديتوب حکم يې کوي چې عبارت دي له:

د شخص پر خصوصي حریم تېری کول، د نوم يا شباغت کارول، د چا په اړه کاذب او بل د خصوصي ژوند په اړه نا مناسب تبليغات کول. د دې لپاره چې له دغو قوانينو څخه د ناوړې گټې اخيستنې مخه ونیول شي، دوه ډوله محدودیتونو ته اړتیا ده: لومړی دا چې د هغو استعمال بايد يواځې په هغو حالتونو محدود وي، چېرې چې فرد د ټولو شرايطو په نظر کې نیولو سره په منطقي توگه د محرمیت غوښتنه ولري.

دویم، هغه وخت چې عامه گټې د اطلاعاتو په بيانولو کې غښتې وي او دغه گټې تر شخصي گټو لوړې وي؛ د بېلگې په توگه، کله چې د محرمیت د تر پښو لاندې کولو په پایله کې فساد، د چا ژوند يا هم امنیت ته شته گواښ افشا شي. دا چې کوم اطلاعات محرم دي او کوم يې محرم نه دي؟ هغه پوښتنه ده چې ځواب يې د قضیې د حالتونو په رڼا کې ورکول کېږي. دغه راز د هغو اطلاعاتو په اړه د محرمیت ادعا چې له مخکې خلک ورته لاسرسي لري او يا له نورو سرچينو په اسانۍ ترلاسه کېدای شي، کومې موخې ته نه رسېږي.

د امریکا متحده ایالتونو حکومت تايید کړې وه، لږ تر لږه ۲۲ ایمپلونه چې د هېلري کلنټن د کور د يوه شخصي کمپيوټر له سرور نه لېږل شوي؛ ډېر جدي محرم اطلاعات په کې وو. دغه ایمپلونه هغه وخت لېږل شوي چې مېرمن کلنټن د امریکا د بهرنیو چارو وزيره وه. د امریکا د بهرنیو چارو وزارت وياند ويلي وه: دغه ۲۲ سندونه چې ۳۷ مخه کېږي؛ حساس وو چې دوی به يې په عامه بڼه افشا نه کړي، ۱۸ نور پیغامونه چې د مېرمن کلنټن او ولسمشر بارک اوباما تر منځ شخصي خبرې اترې بلل شوې، هم نه افشا کېږي، که څه هم په هغو کې محرم يا پټ اطلاعات نشته.

د استرالیا مطبوعاتي شورا د اصولنامې درېیم اصل د خصوصي حریم په اړه داسې وايي: «د چاپي رسنیو لوستونکي حق لري داسې خبرونه او تبصرې ولولي چې په صداقت او

انصاف برابر شوي وي او د خلکو خصوصي حریم او فردي حساسیتونو ته په کې درناوی شوی وي. په هر صورت، د خصوصي حریم حق باید د داسې اطلاعاتو د خپراوي مانع ونه ګرځي چې هغه د عامه سندونو مربوط وي یا مهمه عامه ګټه په کې پرته وي.»

د دغه اصل له مخې رسنۍ مکلفیت لري چې خلک له هغو موضوعګانو چې هغوی ته اهمیت لري او ورسره لېوالتیا لري، خبر کړي، په دغو معیارونو کې «عامه ګټې» داسې تعریفېږي چې ټول خلک له یوې موضوع اغېزمن کېدای شي؛ ځکه نو هغوی به په دې اړه چې څه روان دي یا هغوی او نورو ته څه پېښېږي، لېوالتیا او اندېښنه نسي.

د خبر جوړولو او اطلاعاتو راټولولو په وخت کې ژورنالېستان باید هڅه وکړي داسې اطلاعات راټول او برابر کړي چې د خلکو لپاره مهم او د هغوی د خوښې وړ وي. د دغه کار سرته رسولو لپاره باید ژورنالېستان د خلکو خصوصي حریم او ازادې نقض نه کړي او باید د هغو کسانو ټولنیز شخصیت ته چې د خبر لپاره د اطلاعاتو راټولولو په وخت کې ورسره مخ کېږي، درناوی ولري. کله چې دقیقې ټولنیزې څېړنې د عامه ګټو په ګټه وي، ټولنیز شخصیتونه لږ لږ د خپل خصوصي حریم له حق څخه تېرېږي، خو له دې سره سره هغوی د خپل خصوصي حریم ټول حق له لاسه نه ورکوي، د هغوی خصوصي حریم ته ور دننه کېدل باید حتماً د یادو اشخاصو له ټولنیزو فعالیتونو او کارونو سره اړیکه ولري.

د ژورنالېست له خوا راټولېدونکي شخصي اطلاعات باید یواځې د هغې موخې لپاره وي چې په تړاو یې راټولېږي؛ یو څوک چې شخصي اطلاعات ورکوي، باید باور ولري چې دغه اطلاعات د هماغې ټاکل شوې موخې لپاره کارول کېږي.

ځینې شخصي اطلاعات، لکه پته او نور داسې جزئیات کولای شي خلک د دې جوګه کړي چې د یوه چا شخصي یا د هغه د کورنۍ حریم ته دننه شي او ورته امنیتي ګواښ پېښ کړي، له دې امله رسنۍ باید د شخص په اړه چې په راپور کې یې ذکر کېږي، یواځې تر هغه بریده شخصي اطلاعات ذکر کړي چې د نوموړي د پېژندنې لپاره کافي وي، څو یې پر وړاندې د ګواښونو مخه نیول شوې وي. یوه رسنۍ باید ډاډ ترلاسه کړي، هغه شخصي اطلاعات چې را ټولوي یې، دقیق، کره او نوي دي. دغه راز باید ډاډمنه شي چې ترلاسه کړي شخصي اطلاعات له ناوړې ګټې اخیستنې، ورک کېدو یا له اجازې پرته له لاسرسي څخه خوندي دي.

ټول هغه اشخاص چې رسنیو ته اطلاعات ورکوي، د خپل هویت پټولو حق لري، د پټو سرچینو هویت باید افشاء نه شي او چېرې چې قانوني او د تعميل وړ وي، رسنۍ باید ځان ډاډه کړي، کوم اطلاعات چې رسنۍ یې د دغې سرچینې په اړه لري، د هغه هویت نه په ډاګه کوي.

د استرالیا مطبوعاتي شورا د اصولنامې د اووم اصل پر اساس، رسنۍ بايد د يوه شخص يا ډلې د نژاد، مذهب، قوم، رنگ، اصلي استوګنې، جنسيت، جنسي تمايلاتو، مدني حالت، معيبيت، ناروغي او عمر په اړه بېخايه ټينګار ونه کړي، خو که چېرې په دې اړه د راپورونو يا نظرونو خپرول ضروري وي او عامه ګټې په کې نغښتې وي، بيا دغه کار کولای شي.

عام خلک چې د خبر په ساحه کې موجود وي، بايد استثمار نه شي، يو قرباني شخص هر وخت چې وغواړي کولای شي مرکه ختمه کړي. علني محکمې د عامه ريكارډونو په ډله کې حسابېري او ژورنالېستان کولای شي چې له هغو څخه راپور ورکړي، مګر دا چې قانون يا محکمه بله پرېکړه وکړي. دا ډول راپورونه بايد ناپېلي او متوازن وي، په دې ډول راپورونو کې بايد د تورنو يا مجرمينو د خپلوانو او ملګرو نومونه وانه خيستل شي، مګر دا چې د هغوی د نومونو څرګندول د جنايي يا قضايي راپور د صحت، دقت او توازن لپاره اړين وي.

په انګريزي حقوقي سيستم کې د خصوصي حریم په اړه کوم ځانګړی قانون نشته، خو د برېتانيا اړوند لاندې قوانين د خصوصي حریم له ځانګړو برخو څخه ملاتړ کوي:

۱- د مصرفي کريډېټ قانون، ۱۹۷۴ د ۱۵۸ - ۱۶۰ برخې.

۲- د سرغړوونکو د احيا قانون، ۱۹۷۴

۳- د اطلاعاتو د ساتنې قانون، ۱۹۸۴

۴- د مخابراتو قانون، ۱۹۸۴ - ۴۳ مه برخه

۵- د مخابراتو د مخنيوي قانون، ۱۹۸۵

۶- د پوليسو قانون، ۱۹۹۷ - درېيمه برخه

۷- د خپرولو قانون، ۱۹۹۶ شپږمه برخه

۸- له ځور او رېړونې څخه د ساتنې قانون، ۱۹۹۷

خصوصي حریم د امريکا متحده ايالتونو د اساسي قانون له مخې روښانه حق نه دی، خو په څلورمه اصلاح کې يې داسې ضمانت کړی: «د خلکو کورونه، سندونه او اثار له نامناسبو څېړنو او پلټنو څخه خوندي دي.»

وارين او برانډيز د ۲۱ مې پېړۍ د لومړيو کلونو دوه هغه امريکايي قاضيان دي چې په متحدو ايالتونو کې د خصوصي حريم د بحث پيلوونکي شمېرل کېږي. دوی په خپله گډه رساله کې ليکلي: «د ژوند پېچلتيا له پر مخ تلونکي عصريتوب سره، له نړۍ څخه يو څه د شا تگ د اړتيا غوښتنه کوي، ځکه چې انسان د کلتور تر تصفيه کېدونکي اغېز لاندې تبليغاتو ته ډېر حساس شوی، يوازېتوب او خصوصي حريم خورا مهم شوی دی. ملېرن تشبث او اختراع د هغه پر خصوصي اهميت يرغل کړی، له دماغې درد او فشار سره يې مخ کړی چې دا د جسماني تپ تر گوزار خورا غټ دی.»

د دوی د رسالې له چاپ څخه ۱۵ کاله وروسته، د جورجيا د سترې محکمې له يوې پرېکړې وروسته د متحدو ايالتونو ټولو ايالتونو د خصوصي حريم حق په خپلو قوانينو کې شامل کړ.

د شخصي اطلاعاتو ساتني اهميت

د هويت غلا دې ته وايي چې کله يو څوک وغواړي د يو چا په اړه يا د يو چا د ژوند په اړه د هغه شخصي اطلاعات ترلاسه کړي او گټه ترې پورته کړي. د اطلاعاتي وسايلو غلا نن سبا ډېره دود شوې ده؛ هغه ځکه چې ډېری وسايل گرځنده دي؛ شخصي موبايلونه چې اوس يې د حافظې سيستم ورځ تر بلې غني کېږي، د غلو د خوښې وړ او غلا لپاره مساعده وسله کېدای شي.

حکومتونه، پوځونه، سهامې شرکتونه، مالي ادارې، روغتونونه، شخصي سوداګرۍ او نور د خپلو کار کوونکو، پرېدونکو، توليد، څېړنو او مالي حالتونو په اړه پټ اطلاعات ساتي. د باوري اطلاعاتو پټ ساتل يوه سوداګريزه غوښتنه ده او په ډېرو مواردو کې دا يوه اخلاقي او قانوني غوښتنه هم ده. اوس مهال د سازمانونو تر ټولو مهمه غوښتنه دا ده چې بايد د باوري اطلاعاتو پر خوندي ساتلو پانگه اچونه وشي.

د وگړو لپاره، د خصوصي اطلاعاتو خوندي ساتل ډېر مهم دي او دا په بېلابېلو ټولنو او فرهنگونو کې توپير لري. د اطلاعاتي امنيت ساحې په اوس وخت کې ډېر پرمختگ او وده کړې ده. د ډېری هېوادونو په قوانينو کې د اتباعو شخصي او محرمو اطلاعاتو د امنيت او حرمت په هکله بېلابېل قوانين رامنځته شوي دي؛ د دغو قوانينو او اصولو موخه د اطلاعاتو انسجام، خونديتوب، د هغو له په ډاگه کېدو يا هم د هېوادونو يا اشخاصو

له په لاس کې لوېدو څخه مخنیوی دی؛ د بېلګې په توګه د شخصي اطلاعاتو لپاره د المان ځانګړي قوانین د دغه هېواد استخباراتي ادارو ته اجازه نه ورکوي چې شخصي کمپیوټرونو ته لاسرسی پیدا کړي.

په دې ډول په پرمختللو هېوادونو کې ځیني نور قوانین او قواعد نافذ دي چې موخه یې د اتباعو د خصوصي اطلاعاتو خوندي ساتل دي. په المان کې د دې موخې لپاره د بېلګې په توګه یوه ځانګړې فډرالي اداره کار کوي، خو د خصوصي اطلاعاتو ساتنه یقیني کړي. په غیر قانوني ډول د شخصي اطلاعاتو خپرونکي تر عدلي او قضایي تعقیب لاندې راتلای شي؛ د بېلګې په ډول په امریکا کې یې هغو ویډیو ثبتوونکو او خپروونکو ته تاریخي سزا ورکړه چې د برنډې مېرمنې ویډیو یې اخیستې وه. په دغه هېواد کې د یوه هټل کارکوونکو ته چې په پټه یې په برنډې حالت کې له یوې بنځې ویډیو ثبت او بیا یې د انټرنېټ له لارې خپره کړې وه، د ۱۳۹۴ لمریز کال په کب میاشت کې تاریخي جزا واورول شوه او دا د محکمې له خوا پر شخصي ژوند د برید په برخه کې بې جوړې سزا وه.

دغه پېښه د متحدو ایالتونو په ناشویلي ښار کې رامنځته شوې وه، د ټلوېزیون یوه مشهوره خبریاله ایرین اندریو د فوټبال سیالی نندارې لپاره دغه ښار ته تللې وه، د هغه هټل کارکوونکو چې دا په کې اوسېده، د دروازې د قلفک له سوري نه د هغې برنډه ویډیو اخیستې وه. دغه ویډیو په داسې حال کې ثبت شوې وه چې خبریاله برنډه او له چا سره په ټیلفون کې د خبرو په حال کې وه. یادې خبریالې د دې ویډیو له لیدو وروسته د هټل پر خلاف په محکمه کې دعوا وکړه. وروسته د هټل کارکوونکو د څېړنو پر مهال ویلي وو چې دغه کار ته د امریکا یوه نامتو سوداګر مایکل ډیویډ باریت هڅولي وو. امریکایي سوداګر لومړی د یادې ویډیو د پلورلو هڅه کړې وه خو بریالی شوی نه و، خو وروسته یې د انټرنېټ له لارې خپره کړې وه. د محکمې پلاوي په دې قضیه کې یاد سوداګر ۵۱ او د هټل مالک ۴۹ سلنه پړه بللي وو. د دعوي له دوه کاله پوره کېدو وروسته محکمې یاد هټل او کارکوونکي یې خبریالي اندریو ته پر ۵۵ میلیونه ډالرو تاوان ورکولو او سوداګر یې پر دوه نیم کاله بند محکوم کړل.

په ټوليزه توگه د يوه هېواد په کچه دغه ډېر مهم وي چې د اتباعو شخصي او له پېژندگلوي سره تړلي اطلاعات خوندي وي او کلکه ساتنه يې وشي. که دغه اطلاعات خوندي ونه ساتل شي او د يوه بل هېواد استخبارات يې ترلاسه کړي، ور څخه پېښېدونکي زيان يې بيا نه جبرانېدو کي وي.

افغانستان چې له دريو لسيزو راهيسې په کې جگړه روانه ده او اوس دا جگړه داسې يوه پړاو ته داخله شوې چې تر ډېره په کې نوې ټکنالوجي کارېږي؛ د بېلگې په ډول، په دغه هېواد کې په جگړه کې ښکېلو بهرنيو ځواکونو د سلگونو زرو عامو افغانانو د سترگو عکسونه او نور بايوميتريکي اطلاعات اخيستي چې پر مټ يې هر وخت او هر چېرې چې وغواړي د دغو افغانانو هويت او نور اطلاعات په څو ثانيو کې کتلاي شي. دا چې دغه اطلاعات چېرې ثبتېږي او تر کوم وخت پورې به ثبت وي، څرنگه کار ور څخه اخيستل کېږي، پر وړاندې يې افغانان هېڅ هم نه شي کولای؛ ځکه چې دوی د افغانستان قوانينو پر وړاندې مکلفيت نه لري.

د دې امکان هم نه شي ردېدلای چې دغه اطلاعات د بهرنيو عسکرو تر منځ د يوه کس پر مټ نورو هېوادونو ته په پټه په واک کې ورکړل شي؛ د ويکي ليکس رسوايي يې ښه بېلگه ده؛ ويکي ليکس د امريکا په لسگونو زره محرم سندونه د انټرنېټ پر مخ راښکاره کړل او په دې توگه يې ثابته کړه چې د کمپيوټري اطلاعاتو د خوندي ساتلو سل سلنه ضمانت نشته.

سويس د نړۍ په هغو هېوادونو کې شمېرل کېږي چې د ځانگړو قوانينو د لرلو له کبله يې په بانکونو کې د نړۍ تر ټولو زياته سرمايه زېرمه ده. له بېلابېلو هېوادونو څخه زورواکان، شرکتونه، تجاران، قاچاق وړونکي، اختلاس کوونکي او له ماليې څخه پيسې پټوونکي د ياد هېواد په بانکونو کې خپلې پيسې زېرمه کوي. هغه له دې کبله چې د دغه هېواد بانکونه د حساب لرونکو په هکله اطلاعات په خورا ډېر مهارت او ژمنتيا سره پټ ساتي. که څه هم چې دغه بانکونه د نړۍ تر ټولو ډېره سرمايه، د خپل دولت ملاتړ، اوږده کاري تجربه او هر ډول تخنيک ته لاسرسي لري، خو بيا هم په تېرو وختونو کې ور څخه په زرگونو محرم بانکي اطلاعات غلا شوي دي؛ د بېلگې په توگه، څو ځلې د المان ايالتي مالي چارواکو له نامعلومو کسانو (د اټکلونو له مخې د سويس د بانکونو کارکوونکي) داسې سي ډي گانې ترلاسه کړې چې په کې د لسگونو زرو هغو الماني

وگړو نومونه او د بانکي حسابونو اطلاعات ثبت وو چې د ماليو له وېرې يې خپلې پيسې د سويس په بانکونو کې ساتلې وې. نو چې د سويس هېواد پر خپل ټول اقتصادي او مسلکي توان سربېره هم مهم اطلاعات په سم ډول نه شي خوندي کولای، دغه راز د امریکا متحد ایالتونه له ويکي ليکس څخه خپل سندونه نه شي ساتلای، افغانستان چې ډېر ضعيف اقتصاد او کم مسلکي توان لري، څرنگه به وکولای شي د خپلو اتباعو اطلاعات خوندي کړي.

له بلې خوا د افغانستان په دولتي ادارو کې د کمپيوټرونو کارونې په ډېرېدو سره د محرمو اطلاعاتو پر وړاندې امنيتي گواښونه هم زيات شوي دي. ښکاره ده چې په اوسني پېر کې له کمپيوټر څخه په چارو کې استفاده ډېره لويه اړتيا ده او پرته له دغې ټکنالوجۍ د دولتي ادارو د چارو ترسره کول ستونزمن کار دی خو که چېرې له دې اسانتيا گټه پورته کېږي، بايد د اطلاعاتو خوندي ساتلو لپاره وړتيا او ژمنتيا موجوده وي. ښايي په افغانستان کې د دولتي کمپيوټرونو د سيستم جوړوونکي خصوصي شرکتونه او افغان چارواکي ياد ټول گواښونه بې بنسټه وېولي او د دې موضوع څېړل پر (ناحقه او بې بنیاده وېره اچونه) تعبیر کړي. دوی ښايي ادعا وکړي چې هر څه خوندي او له نړيوال معيار سره برابر دي خو که حقيقت مطرح وي نو د اوسني افغان دولتي ادارو او چارواکو مسلکي او اخلاقي حالت وپروونکی دی.

که دا فرض شي چې د افغانستان ادارې، چارواکي او ښکېل خصوصي شرکتونه وړ، مسلکي او پاک دي، خو په دغه ډگر کې د افغانستان د تجربې نه شتون پر حقيقت سترگې نه شي پټېدلای. په تېره بيا د افغانستان د کمپيوټري تذکرو پروژه د يادو ټولو دلایلو پر اساس يو ډېر مهم او له گواښونو سره تړلی پروگرام دی؛ په کار ده د برېښنايي تذکرو د پروژې تر څنگ په ټولو دولتي ادارو کې په لويه کچه د اطلاعاتو له راغونډولو مخکې د هغو د امنيت او خونديتوب په اړه ټولې اندېښنې او گواښونه په پام کې ونيول شي، ځانگړي قوانين او تگلاره جوړ او تطبيق يې يقيني شي.

د شخصي اطلاعاتو ساتنې تدبيرونه

دا چې پر انټرنېټ د سلگونو زرو افغانانو عکسونه، د هغوی نږدې بشپړ ژوندلیکونه، ټیلیفوني شمېرې، برېښنالیکونه، د اوسېدو ځای، د زده کړې او کار ځایونه، د ملگرو نومونه، د ملگرو انځورونه او د ملگرو د اوسېدو ځایونه هر څوک پر فېسبوک لیدلای شي او له دې لارې د ډېری افغانانو په اړه د هغوی د څېرو، خپلوانو، ملگرو، ځای، کار او فکر په اړه معلومات ترلاسه کېدای شي.

ستونزه د شخصي اطلاعاتو په خوندي کولو کې بې پروایي او له هغې سره د تړلو زیانونو ده؛ ډېری تنکي ځوانان او یو شمېر مشران پر دې نه پوهېږي چې انټرنېټ ته داخل شوي اطلاعات هغه که انځور، ویدیو او یا هم بل څه وي، بیا نه شي خوندي کېدای. فېسبوک د دې توان لري چې د کاروونکو په اړه ټول محرم اطلاعات په اسانۍ سره خپاره کړي، حتی که چېرې خپله شخص په فېسبوک کې له خپلې پانې وتلی هم وي؛ د بېلگې په ډول په موبایل کې د گېم کولو پر مهال ستاسې اطلاعات په فېسبوک کې نشرېږي؛ ځکه چې هر گېم فېسبوک پانې او گروپونه لري. د دې ښه بېلگه د کنډي کرش ساگا (Candy Crush Saga) په څېر گېمونو د بلنې لپړلو پر مهال په غیر مستقیم ډول له نورو سره د اطلاعاتو شریکول دي. بله مهمه خبره دا ده چې یو څوک د خپلو شخصي اطلاعاتو د ساتنې تر څنګ د دې مسوولیت هم لري چې د بل چا شخصي اطلاعات د هغو له اجازې پرته پر انټرنېټ خپاره نه کړي، خو له بده مرغه ډېری کسان لکه څرنګه چې له خپلو شخصي اطلاعاتو سره بې پروایي کوي او ورته مهم نه دي، د نورو له شخصي اطلاعاتو سره هم کټ مټ چلند کوي؛ د بېلگې په توګه که خپل انځور پر فېسبوک او یا هم پر بله انټرنېټ پانه خپور شي، دا شخصي موضوع ده، خو که د بل کس داسې یو انځور چې ورسره نور ملګري او یا کسان هم په کې معلومېږي، نو خپرول به یې پرته د هغو له اجازې غیر اخلاقي کار وي.

خبره هغه وخت لا زیاته کړکېچنه کېږي چې کله د مېرمنو موضوع مطرح شي؛ یوتیوب، فېسبوک او ځینې نورې وېبپاڼې د داسې افغان مېرمنو او نجونو له انځورونو ډکې دي چې ښايي پر انټرنېټ د خپلو دغو عکسونو د شتون په هکله حتی خبرې هم نه وي. په انټرنېټ کې د داسې افغان پېغلو او ښځو انځورونه خپاره شوي چې هغه ښايي له ډېرو

لرو او وروسته پاتې سيمو سره تړاو ولري، که چېرې دغه مېرمنې او يا يې هم کورنۍ له دې خبرې شي چې عکسونه يې ټوله نړۍ گوري، ډېرې ستونزې به ورسره راپورته شي. د شخصي اطلاعاتو ساتنې لپاره لاندې ټکي بايد په پام کې ونيول شي:

۱ - انځور اخيستونکي موبايونه

کله چې پر يوه موبایل تصوير واخيستل شي او بيا بېرته ترې ډيلېټ يا پاک کړل شي، نو هغه بيا هم هلته موجود وي، په داسې حال کې چې موبایل استعمالوونکي يې نه ويني، خو د ځانگړو پروگرامونو په مرسته کېدای شي د موبایل له چيپ او الې څخه پاک شوي اطلاعات بېرته راژوندي شي او له دې امله د افغانانو په سلگونه زره شخصي انځورونه او نور اطلاعات پر انټرنېټ او بازار کې خپاره شوي؛ ځکه په دې اړه پوهاوی نه لري او بې پروايي کوي يا هم د دغو وسيلو د غلا کېدو يا ورک کېدو له لارې ډېر اطلاعات تر نورو رسپري.

بڼه به دا وي چې له نوې ټکنالوجۍ هغه که موبایل، کمپيوټر او يا هم بله هره وسيله وي، په سمه توگه او په احتياط کار واخيستل شي، خو لږ تر لږه مهم شخصي اطلاعات خوندي پاتې وي.

۲ - کمپيوټرونه، هارډ ډسکونه او يو اېس فلشونه

کمپيوټرونه، هارډ ډسکونه او يا فلشونه (يو اېس بي) د شخصي اطلاعاتو په خپرېدو کې تر موبايونو ډېر حساس دي؛ ډېری افغانان خپل زاړه کمپيوټرونه په بازار کې پلوري او يا هم دويم لاس کمپيوټرونه پېري، له دې لارې هم ډېری شخصي اطلاعات تر نورو رسپري او خپرېږي. لکه څنگه چې له موبايونو سره احتياط په کار دی، دا رنگه له کمپيوټر او د ثبت د نورو الو له کارونې سره هم بايد بشپړ احتياط وشي.

۳ - د ودونو او نورو مراسمو له لارې شخصي اطلاعاتو ته پېښ گواښ

که څه هم په افغانستان کې د ودونو او نورو بناديو په بلنليکونو کې دې ته اشاره شوې وي چې د کامرو او موبايونو له وروړو دې ډډه وشي، خو بيا هم تضمين نه شي کېدای چې په دغه کار سره به د گډون کوونکو شخصي اطلاعات خوندي پاتې شي؛ ځکه چې د فلم اخيستو بېلابېل يونيټونه چې د پيسو په بدل کې د مراسمو جريان وږيو کوي، سل په سلو کې ډاډمن نه دي چې گواکې شخصي اطلاعات به خوندي وساتي، بل دا چې

په اوس وخت کې هر ځوان او پېغله ځيرک پرمختللي تېلېفونونه لري، په پټه او بنکاره انځورونه اخلي، همدا لامل دی چې د افغانستان او پاکستان د ويډيو فلمونو دوکانونه د افغانانو پر شخصي او محرمو فلمونو ډک دي. له دې امله اړينه ده چې خلک د خپل ژوند په ټولو چارو کې د شخصي اطلاعاتو خونديتوب ته پاملرنه وکړي.

۴ - انټرنېټ، اعلانونه او جاسوسي ادارې

انټرنېټ مارکيټينگ هغه څه ته ويل کېږي چې له مخې يې انټرنېټ کتونکو ته د بېلابېلو مصنوعاتو اعلانونه پر وېبپاڼو بنسودل او يا هم د برېښنالیک په مرسته لېږدول کېږي. په نړيواله توگه لوی لوی شرکتونه شته چې په قانوني او غير قانوني توگه د انټرنېټ کاروونکو شخصي اطلاعات په بيه پېري او پلوري. هر هغه برېښنالیک چې کار ترې اخيستل کېږي، د انټرنېټ مارکيټينگ له مخې په پيسو ارزې. دغه ډول اطلاعات هغه وخت لا ډېر ارزښت مومي کله چې د برېښنالیک تر څنگ د انټرنېټ کاروونکي نور شخصي اطلاعات هم ورسره مله وي؛ لکه هېواد، جنس، عمر ... ځکه هر څومره چې دغه اطلاعات ډېر وي، اعلان هغومره بريالی اړوند شخص ته رسېدای شي.

اوس داسې شرکتونه جوړ شوي چې د افغانانو د راټولو شوو برېښنالیکونو سوداگري په ناسمه توگه کوي. دغه شرکتونه د ځينو نورو تجارتي شرکتونو تر څنگ پر استخباراتي ادارو هم د افغانانو شخصي اطلاعات پلوري. يو شمېر کارپوهان په دې اند دي چې د نړۍ هېڅ کمپيوټر او برېښنالیک له استخباراتي ادارو خوندي نه دي. ډېری افغانان پر دې نه دي خبر، هر هغه څوک چې انټرنېټ کاروي هغه په انټرنېټ کې يو ډول نښې پرېږدي، د دغو نښو په مرسته استخبارات او د انټرنېټ اسانتيا برابروونکي شرکتونه ځان ته معلومولای شي چې کله او له کوم ځای څخه انټرنېټ ته يو څوک ور داخل شوی دی، نو هر هغه پيغام، برېښنالیک او نور اطلاعات چې د انټرنېټ په مرسته استول کېږي، هغه هېڅکله هم سل په سلو کې خوندي کېدای نه شي. کله چې څوک په خپل شخصي برېښنالیک کې لیکونه لولي، نو کله کله ورته د لیک اړوند اعلانونه بنسودل کېږي، ډېری وخت دغه اعلانونه د يوه داسې شي په اړه وي چې د هغه په يوه يا بل برېښنالیک کې يې ذکر شوی وي؛ د بېلگې په توگه، که په برېښنالیک کې مو خپل ملگري ته لیکلي وي چې د روميانو پېرلو لپاره بازار ته ځئ، نو کېدای شي چې ستاسو ملگري ته داسې اعلانونه وبنسودل شي چې د روميانو په هکله وي، لکه د روميانو تخم، د روميانو روب او داسې نور.

دا پر دې دلالت کوي چې ان د خلکو شخصي برېښنالیکونه لا لوستل کېږي، خو هغوی ته برابر اعلانونه ولېږل شي، د دې لپاره ځانگړي کمپيوټري پروگرامونه په کار اچول کېږي. له همدې کبله په کار ده چې هر څوک خپله د برېښنالیک پته ډېره خوندي وساتي او هر چېرې يې پر انټرنېټ پانډو ونه ليکي، کله چې څوک پر يو ځای ډېرو کسانو ته برېښنالیک لېږي، نو بايد د ایمېل اکاونټ له هغه اېشن څخه کار واخلي چې له مخې يې ایمېل ترلاسه کوونکی د هغو نورو کسانو د برېښنالیک پتې نه ويني. دغې اسانۍ ته بي سي سي (bcc) ويل کېږي.

۵- پر فېسبوک دې د ځينو معلوماتو له خپرولو ډډه وشي

فېسبوک په دې وروستيو کې ډېر عام شوی او نږدې هر څوک ورته لاسرسي لري، خو دې ته به د ډېرو لږو خلکو پام وي چې پر دې پانډه کومې خبرې د خپرېدو او کومې نه دي؛ که چېرې خپله فېسبوک يا ټويټر نه کاروئ، نو ستاسو ملگري يا د کورنۍ نور غړي خو به خامخا د فېسبوک اکاونټ لري، پام مو وي چې کله هم له کوره د وتلو او بېرته راتلو وخت، دقيق ځای يا د څه پېرلو او د دې اړوند انځورونه خپاره نه کړئ؛ ځکه له دې لارې ستاسو شتمني او ځای په نښه کېدای شي او له گواښ سره د مخ کېدو لامل مو کېږي. نښه دا ده چې په موبايل کې مو د موقعيت معلومولو اېشن غير فعال پرېږدئ. دې ته هم بايد پام وشي چې خپل شخصي راز يا هم داسې څه چې پر زيان مو تمامېږي، خپاره نه شي.

تر ټولو مهمه دا چې د خپلو ماشومانو عکسونه مه خپروئ؛ دغه څه د دې لامل کېږي چې په ځينو وختونو کې تېستونکي له دې استفاده وکړي، د هغوی څېرې، ځای او موقعيت معلوم او په نښه کړي او د تېستولو يې اسانه چانس په لاس ورشي.

د مدني ټولني بنسټونه بايد د خلکو د لېوالتيا وړ
موضوعات په ګوته کړي او خلکو ته وښيي چې
په څه ډول د دوی يوه ستونزه اطلاعاتو ته د
لاسرسۍ له موضوع سره تړاو لري. دغه راز ياد
بنسټونه بايد د اطلاعاتو غوښتنې فورم په ډکولو
او ليکلو کې له خلکو سره مرسته وکړي او د
اړتيا په صورت کې د خلکو ځانګړو ګروپونو (نا
لوستو، نا بينا او نورو) ته بايد اطلاعاتو ته د
لاسرسۍ پوره اسانتياوې برابرې کړي.

خلورم خپرکی

محرم اطلاعات

اشد محرم اطلاعات

د احصايې د علم له مخې د يوه هېواد د احصايې اخیستنې ټول پړاوونه، کوډونه او سیستم باید اشد محرم وي، دومره محرم چې ان ځينې داخلي ادارې هم له هغو خبرې نه وي. د کورني او بهرني امنیت پر ضد د جرمونو قانون په لومړۍ ماده کې هېوادونو، دولتي ضد سازمانونو او يا ډلو ته د دولتي او نظامي اسرار په اړه د اطلاعاتو ورکونکو ته د ملي ځايننو خطاب شوی او پر دغه جرم مرتکب پر دوامداره بند، اعدام او يا د شتمنی د مصادري پر سزا محکومېږي.

د کورني او بهرني امنیت پر ضد د جرمونو قانون په ۱۳ مه ماده کې راغلي، هغه شخص چې د دولتي رازونو د ساتنې مسوولیت ور سپارل شوی وي او د دندې د اجرا په وخت کې پرته له دې چې قصداً دغه اسرار افشا کړي، افشا شوي وي، د منځني بند پر سزا محکومېږي، خو په هغه صورت کې چې دغه عمل په اقتصادي، سياسي او نظامي ډگرونو کې دولت له ناوړو عواقبو سره مخ کړي، مرتکب يې د اوږده بند پر سزا محکومېږي.

د دغه قانون د ۱۴ مې مادې له مخې، هغه شخص چې دولتي اسرار لرونکي سندونه يا هغه څيزونه چې د دولتي اسرارو اړوند دي او د دندې په توگه ورسپارل شوي وي، د هغو د ساتنې او څارنې د مقرراتو د نه په پام کې نيولو پر اساس ورک کړي، له احوال سره سم د منځني بند پر سزا محکومېږي، خو که دغه جرم درانه عواقب رامنځته کړي، مرتکب د اوږده بند پر سزا محکومېږي.

د ۱۳۵۵ لمريز کال د جزا قانون د ۱۹۰ مې مادې له مخې، که شخص په نا مشروع وسيله د هېواد له رازونو څخه پر يوه راز خبر شي، په دې شرط چې کوم بهرني دولت ته يا هغو اشخاصو ته چې د هغه دولت په گټه کار کوي، د تسليمولو يا افشاء کولو قصد يې نه وي کړی، پر منځني حبس محکومېږي.

دغه راز د ۱۹۱ مې مادې له مخې، که يو شخص بهرني دولت ته يا هغه چا ته چې د هغه دولت پر گټه کار کوي، خبرونه، اطلاعات، ليکونه، سندونه، نقشي، رسمونه او

نور چې په دولتي دوايرو، دولتي تصديو او عام المنفعه موسسو پورې اړوند او د هېواد پر سياسي يا دفاعي نښېگنو پورې اړوند نه وي، بهرنيو اشخاصو ته د قانون او مقرراتو له حکومونو سره سم د هغو څپړول او توزیع منع وي، تسليم کړي، پر منځني حبس يا نغدي جريمه چې له دوولس زرو افغانیو کمې او تر شپېتو زرو افغانیو ډېرې نه وي، محکومېږي.

د جزا قانون د ۱۹۴۱مې مادې له مخې، که شخص سره له دې چې د عمل پر جرمي خاصیت علم لري، پانې يا داسې سندونه چې د دولت په امنیت يا نورو ملي گټو پورې مربوط وي، عمداً تلف، پټ، اختلاس يا تزوير کړي، په دوامداره حبس محکومېږي. د یاد قانون د ۱۹۸۱مې مادې له مخې، که شخص د عسکري مرکزونو يا نورو ممنوعه ځايونو د عکسونو، رسمونو يا نقشو اخیستلو اقدام وکړي، پر لنډ حبس او په نغدي جريمه چې له پنځوس زرو افغانیو ډېرې نه وي او يا له دغو دواړو جزاگانو پر يوې محکومېږي.

د جزا قانون له ۹۷ تر ۱۰۲مې مادو په اصلي جزاگانو کې څلور ډوله حبسونه راغلي چې عبارت دي له: لنډ حبس، منځنی حبس، اوږد حبس او دوام لرونکی حبس.

د دوام لرونکي حبس موده له شپاړسو تر شلو کلونو پورې وي، د اوږده حبس موده له پنځو کلونو کمه او تر پنځلسو کلونو ډېره نه وي، د متوسط حبس موده له يوه کاله کمه او تر پنځو کلونو ډېره نه وي او د لنډ حبس موده له ۲۴ ساعتونو څخه کمه او تر يوه کاله ډېره نه وي.

د اشد محرم اطلاعاتو د پټ ساتلو لپاره بايد مهم گامونه پورته شي او که پټ او محرم ونه ساتل شي، نو لوی زیانونه رامنځته کوي، د دې بڼه بېلگه د طالبانو په اړه هغه نا تاييد شوي راپورونه وو چې گواکې هغوی د حکومتی ادارو او پوځ محرمو اطلاعاتو ته لاسرسی موندلی دی؛ د امنیتي ځواکونو سرتېرو اندېښنه ښوده چې طالبانو د دوی د محرمو اطلاعاتو ډېتابیسونه ترلاسه کړي او په لویو لارو یې د دوی تگ له گواښ سره مخ کړی دی؛ د بېلگې په ډول په هلمند ولایت کې امنیتي سرتېرو رسنیو ته ویلي وو چې د دوی ځیني ملگري طالبانو نیولي، د بايومیټریک الې په وسیله یې هغوی مشخص کړي او تر پوره اطلاع وروسته یې له ځان سره نامعلوم لور ته بیولي دي. سرتېرو همدارنگه ویلي وو چې طالبانو په جگړو کې د دوی بايومیټرک سیستم چې د سترگو، گوتو او نورې نښې په کې ثبت وي، ترلاسه کړی او اوس کولای شي ولسي وگړي او سرتېري تشخیص کړي چې په دې سره د دوی ژوند تر پخوا لا ډېر له گواښ سره مخ شوی دی.

د افغانستان د ملي امنيت شورا سلاکار حنيف اتمر د (کابل ټکسي) په نوم د فېسبوک د يوې پاڼې د چلوونکو د پېژندنې لپاره بېړنۍ مکتوب د ۱۳۹۴ لمريز کال د زمري مياشتې په ۲۹ مه د دې لپاره صادر کړی و چې د دوی د کارکوونکو نومونه يې خپاره کړي وو او گواکې د هغوی امنيت ته يې گواښ متوجه کړی دی. د همدغه مکتوب له مخې د يو شمېر رسنيو له فعالينو څخه پوښتنې گروپونې هم شوې دي. په فېسبوک کې د کابل ټکسي په نوم په جوړه شوې پاڼه کې طنز ليکونکي د ټکسيوان په رول کې خپل طنز د ملي امنيت شورا د سلاکار حنيف اتمر په اړه ليکلی و.

په دغه طنز کې راغلي چې د ملي امنيت شورا سلاکار اووه ويشت سلاکاران لري چې په کې د اتمر گڼ شمېر سلاکاران ناکاره ياد شوي او د حنيف اتمر د ملي سرود د ټيم غړي يې بللي وو، کله چې د ملي امنيت شورا سلاکار دغه طنز ويني، نو په بېره د ملي امنيت رياست ته مکتوب لېږي چې د کابل ټکسي د پاڼې چلوونکي پيدا کړي. په مکتوب کې دغه طنز د بيان د ازادۍ خلاف بلل شوی او طنز ليکونکی پر دې تورن شوی چې د ملي امنيت شورا چې يو محرم دفتر دی، راز يې په ډاگه شوی دی.

بله مهمه بېلگه يې، د محمداصف سرحدي په نوم يو کس چې ځان يې د کندهار چارواکو ته د غور اوسېدونکی او د مشرانو جرگې د دفاعي کمپسيون غړی معرفي کړی و، د کندهار له ولايتي ادارو څخه محرم اطلاعات د ۱۳۹۰ لمريز کال په وروستيو مياشتو کې ترلاسه کړي وو، له همدې امله مشرانو جرگې له دندې څخه د کندهار د والي توريالي ويسا دگوبنه کېدو غوښتنه وکړه او ويې ويل چې هغه به د «ملي خيانت په تور» محکمې ته ور وپېژني. جرگې دغه پرېکړه د ۱۳۹۰ لمريز کال د کب مياشتې په ۲۱ مه نېټه وروسته له هغه وکړه چې جرگې يې په اړه د اطلاعاتو ترلاسه کولو په موخه د کندهار والي دوه ځلې جرگې ته ور وغوښت، خو هغه حاضر نه شو.

دغه راز ولسي جرگې د ۱۳۹۴ کال د لړم مياشتې په ۳۰ مه نېټه د افغانينو د بې ثباتۍ په تړاو د ماليې وزارت او د افغانستان بانک مسوولين خپلې عمومي غونډې ته استجواب کړي وو. د ولسي جرگې غړو د افغانينو پر وړاندې د امريکايي ډالرو بې ساري لوړېدل د افغانستان بانک کمزوری مديريت بللی و او تور يې پورې کړی و چې گڼي د بانک يو شمېر مسوولين بازار ته د ډالرو له عرضې مخکې محرم اطلاعات خپروي. يا لکه هغه راپور چې د امريکا د دفاع وزارت (پنتاگون) مطبوعاتي سکرټر جورج لېټل ويلي وو چې د سمندري ځواکونو يوه پخواني غړي د اسامه بن لادن د وژنې د عملياتو په اړه يو کتاب خپور کړی او ځيني محرم اطلاعات په کې دي.

لېټل دا هم ویلي وو چې د نو ایزی ډې (No Easy Day) په نوم د خپاره شوي کتاب یوه رسمي ارزونه په پام کې ده؛ ځکه داسې څه یې را برسېره کړي چې موری یې «حساس او پټ» اطلاعات گڼو، البته د دغه کتاب څېړنې ته ادامه ورکوي، دی وایي چې دوی فکر کوي دغه کتاب احتمالاً داسې اطلاعات لري چې محرمانه او حساس دي. ده زیاته کړې وه، دغه کتاب باید تر چاپ مخکې د رسمي کتنې لپاره پڼاگون ته سپارل شوی وای، خو لېټل نه دي ویلي چې د کتاب خپرېدل کوم ډول زیان اړولای شي. د القاعده شبکې مشر اسامه بن لادن د ۲۰۱۱ زېږدیز کال په مې میاشت کې اسلام اباد ته نږدې په ایټ اباد پوځي ښارگوټي کې د امریکا د سمندري ځواکونو په یوه برید کې ووژل شو.

بله ښه بېلگه یې د امریکا د متحدو ایالتونو د مرکزي اطلاعاتو سازمان (سي ای اې) د پخواني مشر ډیویډ پیټریوس خپله پره منل دي چې (له دولتي محرمو سندونو سره یې بې پروایي کړې وه). دغه مطلب د دغه هېواد عدلیې وزارت ورکړی و. د سي ای اې دغه پخواني مشر منلې وه چې د خپل ژوند لیک په اړه یې پټ محرم اطلاعات د نیویارک ټایمز ورځپاڼې ژورنالېسټې پایولا برودویل ته چې په دغه وخت کې یې له هغې سره نږدې اړیکې درلوې، ورکول.

جنرال پیټریوس په ۲۰۱۲ کال کې هغه وخت خپله دنده خوشې کړه چې د ده نږدې اړیکې له پایولا برودویل سره د رسوایۍ تر کچې ورسېدې. په پیل کې پیټریوس دغه تورونه چې ده پټ او محرم سندونه د خپلې معشوقې په واک کې ورکول، رد کړي وو. ډیویډ پیټریوس د متحدو ایالتونو یو له مهمو قوماندانانو شمېرل کېږي، نوموړي په افغانستان او عراق کې دندې ترسره کړې دي او په ۲۰۱۱ زېږدیز کال کې د سي ای اې (CIA) مشر و.

د کورنیو چارو وزارت د سندونو د سر کینه برخه کې د بیضوي شکله څلور حلقو پر سر د (روتین، اولویت، عاجل او درجه محرمیت) کلمې لیکل شوې وي.

د ملي امنیت عمومي ریاست د سندونو لپاره د محرمیت او عاجلوالی دوه ډوله درجې لري؛ د محرمیت په درجو کې عادي، محرم او اشد محرم درجې شاملې دي او د عاجلوالی په درجو کې عادي، عاجل او ډېر عاجل درجې شاملې دي. د مکتوبونو په پای کې لاندې درې بندیزونه راغلي چې د هغو په ټیک مارک سره د مکتوب محرمیت نور هم لوړېږي، تکثیر، چاپول او نشرول یې جواز نه لري، د سندونو رسنیز کېدل یې منع دي او سندونه یې محرمیت لري.

۱ - د ارگان په داخل کې درېیم لور ته د لېږد وړ نه دی.

۲ - له ارگان څخه بهر ته د لېږد وړ نه دی.

۳ - نورو لورو ته د تکثیر او خپرېدو وړ نه دی.

په افغانستان کې د ناټو ماموریت خپل سندونه پر دوو برخو محرمو او غیر محرمو وېشلي دي او د ناټو رازونه هغه اطلاعات گڼي چې له اجازې پرته بنسکاره کول یې ناټو ته ډېر زیان رسوي.

د ناټو نامحرم اطلاعات: د ناټو د رسمي اطلاعاتي موخو لپاره کارول کېږي او انفرادي کسانو او سازمانونو ته د لاسرسي وړ وي. د ناټو محرم اطلاعات د هغو اطلاعاتو لپاره کارول کېږي چې له اجازې پرته په ډاگه کول یې د ناټو گټو ته زیان پېښوي.

د قاطع ملاتړ ماموریت، هغه اطلاعات محرم کړي چې سیگار تر اوسه د عامه راپور ورکولو، لکه د افغانستان دفاع او کورنیو چارو په وزارتونو کې د افغانستان ملي امنیتي ځواکونو شمېر، د ځواکونو کمېدو کچه، تجهیزاتو، د ځواکونو دوام، زېربنا، روزنې او د افغان هوایي ځواکونو د ځانگړي ماموریت وړتیاوو او د فساد پر وړاندې موضوعوگانو لپاره ورڅخه کار اخیست، نور دغه ډول اطلاعات د عامو خلکو لپاره د خپرېدو وړ نه دي او سیگار پر دغه کار سخته نیوکه کړې ده.

احصایوي اطلاعات

احصایوي اطلاعات د احصایې د قانون د ۲۰مې مادې له مخې په لاندې حالتونو کې د احصایې د مرکزي ادارې له خوا افشاء کېدای شي:

۱ - په هغه صورت کې چې د اړوند شخص یا موسسې له خوا د احصایوي اطلاعاتو د افشاء کېدو په اړه، په لیکلې توگه موافقه شوې وي.

۲ - په هغه صورت کې چې سوداگر یا د تشبث مالک د اطلاعاتو د افشاء کېدو په اړه په لیکلې توگه موافقه کړې وي.

۳ - په هغه صورت کې چې د عامه خلکو لپاره اطلاعاتو ته لاسرسي د قانون مطابق جواز ولري.

۴ - په هغه صورت کې چې اطلاعات د تاسیساتو، موسسو یا تشبثاتو د فهرست یا لېست په ډول په داسې توګه ترتیب شوي وي چې د هغو په اړه له لاندې موادو څخه ټول یا یوه برخه توضیح کړي:

- د هغو نوم او پته.
- د ټیلیفون شمېرې چې په احصایوي موضوعاتو کې له هغو سره د اړیکو ټینګولو لپاره د ګټې اخیستنې وړ وي.
- هغه محصولات چې د تشبث په بهیر کې د هغو په واسطه تولید، برابر، تحلیل، لېږدول، زېرمه، پېرودل یا پلورل کېږي یا هغه خدمتونه چې د هغوی په واسطه برابرېږي.

احصایوي اطلاعات د احصایې د قانون د ۲۱مې مادې له مخې د اثباتونکو سندونو په توګه له هغو څخه ګټه نه شي اخیستل کېدای او دولتي او نا دولتي ادارې او نور ټولنیز سازمانونه نه شي کولای، د احصایې د مرکزي ادارې کار کوونکي چې سوګند یې پر ځای کړي وي، د شهادت په اداء کولو یا د هغو اطلاعاتو، سندونو یا سلیقې په برابرولو ملزم کړي چې د احصایې د قانون د حکمونو له تطبیق څخه یې لاسته راوړي دي.

د احصایوي محرمو اطلاعاتو افشاء جزایي او عدلي تعقیب لري، د احصایې قانون ۲۲مه ماده صراحت لري چې د احصایې مرکزي ادارې کار کوونکي چې د دندې ترسره کولو په وخت کې یې اطلاعات لاس ته راوړي وي، په مستقیمه یا نا مستقیمه توګه هغه شخص ته چې د احصایې د قانون د حکمونو مطابق یې د ترلاسه کولو د شرایطو لرونکی نه وي، په داسې توګه ولېږدوي یا یې افشاء کړي چې پر ونډو، د پور پر سندونو، تولیداتو، امتعې یا د بازار پر نرخ باندې اغېزه وکړي، له احوالو سره سم د واکمنې محکمې له خوا له دوو زرو څخه تر پنځو زرو افغانیو پورې پر نغدي جریمه یا تر څلورو میاشتو پورې پر حبس یا پر دواړو محکومېږي.

د کانونو په اړه اطلاعات

د ځمکې پېژندنې په اړه معلوماتو او اطلاعاتو ته د لاسرسي پالیسي له مخې، د کانونو په اړه په ټوله کې درې ډوله اطلاعات دي چې له عمومي، تخنیکي او محرمو اطلاعاتو څخه عبارت دي.

عمومي اطلاعات: په دې برخه کې څېړنې، اکتشافی اطلاعات، لیکنې او جیولوجیکي نقشې شاملې دي.

تخنیکي اطلاعات: په دغو اطلاعاتو کې مفصل اکتشافی اطلاعات، سترې دوسې یا فایلونه او د غوره او عالی کیفیت لرونکې مفصلې نقشې شاملې دي.

محرم اطلاعات: هغو اطلاعاتو ته ویل کېږي چې محرمت یې له ستراتیژیک اړخه د هېواد ملي گټو ته مهم دي او دغه راز د کانونو وزارت کورني مکتوبونه په کې دي.

عمومي اطلاعات په وړیا ډول د انټرنېټ له لارې غوښتونکو ته په واک کې ورکول کېږي، خو راجسټرېشن یې اړین دی. تخنیکي اطلاعات د غوښتنې پر بنسټ چمتو کېږي او محرم اطلاعات یواځې د دولتي چارواکو په واک کې ورکول کېږي.

کان کیندونکي شرکتونه او افراد کولای شي د کانونو وزارت د جیولوجیکي اطلاعاتو مرکز ته ورشي او خپل اطلاعات وغواړي. د جیولوجیکي اطلاعاتو د لیدلو لپاره هېڅ ډول پخوانی لیدنې او یا د فیس ورکړې ته اړتیا نشته، خو د دغو اطلاعاتو د چاپ د غوښتنې په صورت کې باید د چاپ لگښت ورکړل شي.

د بالقوه پانگه والو له لوري د بشپړو جیولوجیکي برېښنایي اطلاعاتو غوښتنو له ترلاسه کولو وروسته د اوو کاري ورځو په ترڅ کې د هایدرو کاربونونو او منرالونو د پانگونې د هڅولو ریاست له لوري ځواب ورکول کېږي. د کانونو وزارت د اړوندو ریاستونو له لارې له خصوصي او دولتي سکتورونو له بنسټونو سره د قراردادونو او هوکړه لیکونو د لاسلیک پر مهال جیولوجیکي اطلاعاتو ته د لاسرسي پالیسي د ملزوماتو پلي کولو ته ژمن دی.

د کان کیندنو او هایدرو کاربونونو د قراردادونو په اړه اطلاعاتو ته لاسرسی د اړوندو قوانینو په اړه ترسره کېږي. د کانونو وزارت ژمن دی چې د ترسره شوو هوکړو محرمت د کان کیندنې جواز په لرلو سره وساتي.

د مخابراتو په اړه اطلاعات

د مخابراتي خدمتونو په طرح او ډیزاین، د حالت په اعادې، بیمې، عملیاتو، پلانونو، مدیریت، ساتنې او څارنې پورې اړوند سندونه او نور تخنیکي یا سوداګریز اطلاعات او په هغو پورې نور مربوط فعالیتونه او اسانتیاوې د مخابراتو محرم اطلاعات شمېرل کېږي. مخابراتي شبکو ته لاسرسي په قطعي توګه منع دی. د اساسي قانون د ۳۷ مې مادې د حکم له مخې، د اشخاصو د مخابراتو او لیکونو ازادې او محرمیت که په لیکلې ډول وي یا د تېلېفون او تلګراف یا نورو وسیلو له لارې، له تېرې څخه خوندي دي. دولت د اشخاصو د مخابراتو او لیکونو د پلټنې حق نه لري، مګر د قانون له حکمونو سره سم.

د مخابراتي خدمتونو د تنظیم قانون د ۵۲ مې مادې له مخې، اړپټران یا وړاندې کوونکي مکلف دي د محکمو او نورو قانوني واکمنو مراجعو د اړتیا وړ اطلاعات، په مشخصو مواردو کې د واکمنو محکمو له حکم وروسته په مخابراتي او انټرنېټي شبکو کې مخابراتو ته د هغوی د لاسرسي زمینه ژر برابره کړي.

د مخابراتي خدمتونو د تنظیم قانون د ۵۱ مې مادې له مخې، وړاندې کوونکي (اړپټران) مکلف دي د ګټه اخیستونکو د مخابراتو د محرمیت ساتنې په منظور اړین تدابیر ونیسي خو د مخابراتي خدمتونو د تنظیم اداره کولای شي د ګواښونو، توهینونکو او غیر قانوني، مخابراتو د سرچینې د موقعیت موندلو او تشخیص په منظور، اړپټر یا وړاندې کوونکي د ګډې مخابراتي د کنټرول لپاره مکلف کړي.

دغه راز اداره یا واکمني قانوني مراجع کولای شي د قانون د حکمونو په حدودو کې وړاندې کوونکي د ګټه اخیستونکي د وارده او صادره مخابراتو پر کنټرولو مکلف کړي او د ګډوډي، جرم او غیر قانوني مخابراتو د سرچینې په ګډون د ګډې مخابراتي د څارنې اطلاعات، د هغو د پېښېدو نېټه او شمېره ادارې ته وړاندې کړي. د یادونې وړ ده، واکمني قانوني ادارې کولای شي بېړنۍ مخابراتي چې ترلاسه کوي یې، هغه ثبت او تعقیب کړي.

د مخابراتي خدمتونو د تنظیم قانون د ۲۶ مې مادې له مخې، د مخابراتي خدمتونو د تنظیم اداره ثبت شوي سندونه، خبرتیاوې، تصمیمونه، جوازونه، جوازلیکونه، وړاندیزونه او د شبکو تر منځ په خپل منځي نښلونو پورې اړوند هوکړه لیکونه او نور ترتیب شوي غیر محرم سندونه په اړوند وېبپاڼه کې خپروي. د مخابراتي خدمتونو د تنظیم قانون د ۷ مې مادې له مخې، دغه اداره کولای شي له مخابراتي خدمتونو وړاندې کوونکو څخه د نظر وړ اطلاعات وغواړي، په دغه شرط چې لیکلې خبرتیا یې د څوارلسو کاري ورځو په ترڅ کې استولې وي، خو دغه اداره مکلفه ده چې مخابراتي اسرار او نور غوښتل شوي محرمانه اطلاعات وساتي.

د افغانستان بانک په اړه اطلاعات

د افغانستان بانک د ۱۳۹۵ لمریز کال د لړم د ۲۲ مې نېټې د ۲۷۲۱ گڼې مکتوب له مخې لاندې اطلاعات محرم دي:

- ۱- د بانکونو د کیمیل ریټینګ معلومات
- ۲- د بانکونو په اړه د انفرادي ارقامو او معلوماتو خپرول
- ۳- د بانکي نظام د مشتریانو د بانکي حسابونو اړوند معلومات
- ۴- د ارزي زېرمو د پانګو په اړه په انفرادي ډول معلومات
- ۵- د فتراکا محرم موضوعات

د افغانستان د مالي معاملو او راپورونو د څېړنې مرکز (FinTRACA) د مالي استخباراتو د ادارې (FIU) په توګه د پیسو د تطهیر او له جرمونو څخه د ترلاسه شوو عوایدو پر وړاندې د مبارزې د قانون له تصویب او توشیح څخه وروسته په ۲۰۰۴ زېږدیز کال کې جوړ شوی دی. د مالي استخباراتو اداره یوه نیمه خپلواکه اداره ده چې د افغانستان بانک په اډانه کې فعالیت کوي.

د افغانستان د مالي معاملو او راپورونو د څېړنې مرکز خپلو موخو ته د رسېدو لپاره له بېلابېلو سرچینو څخه اطلاعات راټولوي. دا سرچینې هغه ادارې دي چې د افغانستان د مالي معاملو او راپورونو د څېړنې مرکز ته قانوناً مکلفې دي چې د شکمنو کړنو د کشف پر مهال او همدا ډول د هغو نغدې معاملو په اړه راپور ورکړي چې په قانون کې له اټکلي کچې لوړې وي. باید یادونه وشي چې د افغانستان د مالي معاملو او راپورونو د څېړنې مرکز د افغانستان د دولت اړوندو ټولو اطلاعاتو او ډیټابیسونو ته لاسرسی لري. که چېرې دغه اطلاعات د هېواد له مالي نظام څخه د نا مشروعې ګټې اخیستنې لامل شي، د افغانستان د مالي معاملو او راپورونو د څېړنې مرکز د قانون له تنفيذوونکو چارواکو سره لازمه همکاري کوي، خو شکمنې نا قانونې کړنې و اړوزي او وڅېړي.

د مالي استخباراتو اداره هغه مهم رول چې د راپور ورکوونکو او د قانون د تنفيذوونکو ادارو تر منځ د خپلواک منځګړي په توګه پر غاړه لري، په ښه ډول درک کوي. دا اداره ادعا کوي چې د منابعو ساتلو او د ترلاسه شوو معلوماتو د محرمیت او همدا ډول د قانون د موادو پر بنسټ د قانوني ګټې اخیستنې په موخه د دغو معلوماتو د کارولو د طریقو لپاره خپل قانوني مکلفیتونه او ژمنې په جدي توګه رعایتوي.

رسنی باید اطلاعاتو ته د لاسرسی په اړه د عامه پوهاوي په برخه کې خپل رغنده رول ولوبوي او له همدغه حق څخه په ګټه اخیستو د مهمو مسئلو په اړه راپورونه خپاره کړي. رسنی به له دې لارې دوه ګټې ولري، یو به د خپرېدو لپاره ګټور موضوعات تر لاسه کوي او بل به اطلاعاتو ته په لاسرسی کې له خنډونو سره مخ نه وي.

پنځم څپرکی

سندونه

د سندونو پېژندنه

د سياسي، اقتصادي، ټولنيزو، تاريخي، حقوقي، قضايي، فرهنگي، حسابي يا اداري ارزښت لرونکو د رسمي مدرکونو مجموعې ته سندونه ويل کېږي.

د افغانستان د مدني قانون له ۱۹۹۱ تر ۱۹۹۸ مادو د سندونو اړوند اطلاعات راغلي او سندونه يې په دوه ډوله وېشلي دي:

الف: رسمي سند

ب: عرفي سند

رسمي سند:

رسمي سند هغه پاڼه ده چې د عمومي خدمتونو کار کوونکي د قانون د حکمونو پر اساس د خپل اختصاصي واک په حدودو کې کوم شی چې د هغوی په حضور کې پای ته رسېدلي يا يې د علاقې وړ اشخاصو څخه ترلاسه کوي، په کې درج او ثبت شوي وي او يا په بل عبارت، ثبت شوي وي او کونده ولري؛ د بېلگې په ډول، نکاح خط يا نکاح نامه يو رسمي سند دی چې د هېواد د سترې محکمې په وسيله جوړ شوی او په کې د دواړو خواوو (بنځې او مېړه) ټول مشخصات ثبت او د يو لړ پړاوونو له تېرولو وروسته د دواړو خواوو د حقونو د تامين په خاطر هغوی ته ورکول کېږي.

خلک کولای شي دغه سند د قانوني بېبې په ورکولو سره د ولسواليو، ناحيو او ولايتونو له ټولو محکمو څخه ترلاسه کړي. يو نکاح خط هغه وخت د ارزښت وړ وي چې ثبت شوی وي؛ د قانون له پلوه هغه نکاح خط چې نه وي ثبت شوی، د اعتبار وړ نه وي.

د حقوقو د تحصيل وړ سندونه عبارت دي له:

۱ – هغه سندونه چې د واکمنو محکمو له خوا په قطعي يا نهايي توگه ترتيب او صادر شوي وي او د قضاء خوندي ثبت ولري، جعل او تزوير نه وي په کې شوی.

۲ - هغه سندونه چې په افغاني سفارتونو يا سياسي نماينده گيو کې جوړ شوي، د حکومت د بهرنيو چارو وزارت تصديق کړي وي او له نافذو قوانينو سره مخالفت ونه لري.

۳ - هغه پرېکړه چې د بهرني هېواد د محکمې په واسطه د بهرني او افغاني وگړي تر منځ په وروستۍ بڼه د خصوصي بين الدول حقونو د قواعدو پر اساس صادرېږي او د بهرنيو چارو د وزارت له خوا تصديق شوې وي.

۴ - نور سندونه چې هغو ته شرعي او قانوني اعتبار ورکړل شوی وي.

د رسمي سندونو محتويات، حجت گڼل کېږي، خو په دغه شرط چې په هغه کې داسې جعل يا تزوير بنسکاره نه شي چې په قانون کې توضيح شوی وي. که د رسمي سند اصل موجود وي، نو رسمي نقل يې تر هغې اندازې چې له اصل سره مطابقت ولري، دليل يا حجت گڼل کېږي. تر هغه چې له دواړو خواوو څخه کوم يو د سند د نقل پر مطابقت د سند پر اصل اعتراض ونه لري، د سند نقل د سند د اصل مطابق گڼل کېږي او که اعتراض پيدا شو، نو اصلي سند ته رجوع کېږي.

که اصلي سند موجود نه وي، نو د سند نقل په لاندې حالتونو کې حجت گڼل کېږي:

۱ - په هغه صورت کې چې رسمي نقل له اصلي سند څخه اخيستل شوی وي او د هغه ظاهري بڼه له اصل سره پرته له کوم شک څخه د مطابقت تاييد وکړي. په دغه حالت کې دواړه خواوې کولای شي د هغه د تطبيق غوښتنه له اصل سره وکړي.

۲ - په هغه صورت کې چې رسمي نقل د اصلي سند له نقل څخه اخيستل شوی وي، حجت نه گڼل کېږي، خو قاضي کولای شي له هغې څخه د قضايي قرينو په حيث گټه واخلي.

د ۱۳۶۲ لمريز کال د ملي ارشيف قانون په دويمه ماده کې سندونه پر لاندې پنځو برخو وېشل شوي دي:

۱ - دولتي سندونه: له بهرنيو دولتونو او موسسو سره شوي تړونونه او له ټولو هغو سندونو څخه عبارت دي چې په دولتي ادارو، په تېره بيا په ارشيفونو، مخزنونو، دولتي دفترونو او دولتي تصديو کې يې ساتنه کېږي.

۲ - نا دولتي سندونه: له هغو سندونو څخه عبارت دي چې په نا دولتي موسسو، لکه فابريکو، لويو پلور ځايونو يا نورو شخصي موسسو کې يې ساتنه کېږي.

۳- دیوانیات: له هغو دفترونو او لیکونو څخه عبارت دي چې په دولتي ادارو کې د دولتي چارو د تنظیم په موخه استعمالېږي.

۴- سلطانیات: د هغو فرمانونو، حکمونو، اشتهاراتو او خلکو ته د خطاب له ابلاغو څخه عبارت دي چې د وخت د واکمنانو، شاهانو، امیرانو او زمامدارانو له خوا صادر شوي دي.

۵- اخوانیات: له هغو شخصي لیکونو څخه عبارت دي چې د نامتو شخصیتونو، دوستانو او د کورنۍ د غړو تر منځ لېږل شوي او یا رالېږل شوي وي او د فرهنګي ارزښت لرونکي وي.

د حسابي او مالي معاملاتو اړوندو سندونو ځینې اصلاحات چې د تفتیش په چارو کې ترې کار اخیستل کېږي، په لاندې ډول دي:

سند (VOUCHER): سند هغه تحریري پاڼه ده چې یوه معامله په کې روښانه کېږي؛ د بېلګې په ډول، کله چې کوم کس یا یوه اداره یوه اندازه قرطاسیه له پلورنځي څخه وپېږي، نو له پلورونکي یو بېل اخلي.

د سندونو پلټنه (Audit Trail): د سندونو د پلټنې مفهوم دا دی چې اطلاعات، حسابي او مالي معاملات او بېښې ګام په ګام تر خپلې سرچینې پورې تعقیب شي. د سندونو تعقیب یو لړ اطلاعاتو او معلوماتو ته اړتیا لري چې مفتش د مشخص شوو حسابي دفترونو، اړوندو سندونو او یا نښو نښانو له لارې د فساد او سترو تېروتنو او یا هم له قوانینو او مقررو څخه د سرغړونو په اړه د تفتیش مدارک ترلاسه کړي.

د سندونو تعقیب د تفتیش له تخنیکونو څخه دی چې کولای شي له هغو څخه د فساد، تېروتنو او یا سرغړونو د کشف یا ډاګیزې کېدو لپاره کار واخیستل شي.

اړوند سندونه (Engagement Documentation): اړوند (مرتبط) سندونه له هغو ترسره شوو فعالیتونو څخه عبارت دي چې د مفتش د کار ترلاسه شوی محصول او عمومي پایله اخیستنه ګڼل کېږي. په بل عبارت، مرتبط سندونه د مفتش له هغه کاري پاڼو څخه عبارت دي چې د خپلې ادعا د تثبیت لپاره ترې د تفتیش د مدارکو په توګه کار اخلي.

متمم سندونه (Supplementary Documentation): متمم سندونه هغه معلوماتو ته ویل کېږي چې له مالي صورتونو سره یو ځای وړاندې کېږي، خو د اړوندې راپور ورکونې چوکاټ ته په پام سره اړین نه دي. دغه معلومات معمولاً د بشپړوونکو جدولونو او اضافي یادښتونو په نوم وړاندې کېږي.

نور سندونه (Other Documentation): نور سندونه له مالي او غیر مالي سندونو څخه عبارت دي چې د تفتیش مالي صورتونه او راپور په کې نه راځي، البته مالي صورتونه یا راپور د قانون یا مقررې له مخې په مالي صورتونو کې شامل دي.

د سندونو رسمیت:

د ادارو له ادرس څخه ټول وړاندې شوي سندونه هم د ډله ییزو وسایلو او ټولنیزو رسنیو له لارې او هم په چاپي بڼه رسمي سندونه گڼل کېږي او لاندې موارد د پام وړ دي:

۱ – وړاندې شوي سندونه دې اطلاعاتو ته د لاسرسي د قانون له حکمونو سره سم وړاندې شي.

۲ – د اطلاع رسونې مسووله مرجع مکلفه ده چې رسمي او موثق سندونه چمتو او د اطلاعاتو غوښتونکي په واک کې یې ورکړي.

۳ – د اطلاع رسونې مسووله مرجع مکلفه ده چې د اطلاعاتو صحت او سموالی په مهر او لاسلیک سره تایید کړي.

۴ – وړاندې شوي سندونه باید د رسمي اعتبار لرونکي وي او د هغوی ټول پړاوونه باید شفاف، د لوستلو، استفادې او د بشپړې کتنې وړ وي.

۵ – سندونه چې په نا بشپړ او غیر شفاف ډول وړاندې شي، غوښتونکي هغه بېرته مستردولی او خپل شکایت د اطلاع رسولو د مرجع مسوول ته وړاندې کولی شي.

عرفي سند:

عرفي سند هغه پاڼه ده چې دولتي کارکوونکي د قانون له حکمونو سره سم د خپل اختصاصي واک په حدودو کې، هغه څه چې د هغه په حضور کې پای ته ورسېږي یا یې له علاقې لرونکو اشخاصو څخه ترلاسه کړي، خو درج او ثبت یې نه کړي، علاقه لرونکي اشخاص هغه لاسلیک، مهر یا په گوته نښه کړي..

لاسلیک شوي لیکونه د عرفي سند حیثیت لري، تلگرافي پانې چې اصل یې د تلگراف خانې په دفتر کې د تلگرافي په لاسلیک موجود وي، د عرفي سند حیثیت لري، د تلگرام

پاڼه تر هغې پورې اصل گڼل کېږي چې د هغې په خلاف کوم دلیل راپیدا نه شي او که یې اصل له منځه تللی وي، نو د اعتبار وړ نه دی.

هغه عرفي پاڼه چې د لاسلیک کوونکي، مهر او گوتې لگوونکي له خوا صادره شوې وي، اعتبار لري، مگر دا چې شخص د خپل لاسلیک، مهر او گوتې له لگولو څخه په صراحت ډډه وکړي او یا دا چې ځانگړي قانون بل ډول حکم کړی وي.

هغه سند چې د معاملاتو د لارښوونې د دفتر په واسطه د بايع او مشتري (پلورونکي او پېرودونکي) تر منځ تبادلې کېږي، د لاندې شرطونو په صورت کې په اړوندو محکمو کې د قانون له حکمونو سره سم د عرفي سند په توگه د اعتبار وړ دی چې له جعل او تزوير څخه خالي وي:

الف- د دواړو خواوو د گوتې نښې او لاسلیک او د معاملاتو د لارښوونې د دفتر مهر او لاسلیک لرل

ب- د دواړو خواوو د گوتې په نښې او لاسلیک سره د معاملاتو د لارښوونې په دفتر کې د سند ثبتولو او له تراشلو، گل او قلم خوردگۍ پرته د معاملاتو د لارښوونې د مهر شته والی

ج- د هغه مخالف سند نشتوالی

د- د معاملاتو د لارښوونې په دفتر کې د سند د اصل ثبتول

هغه عرفي سند چې ثابت تاریخ ولري، هغه پر نورو حجت کېدای شي. د سند تاریخ په لاندې توگه ثابتېږي:

۱- له هغې ورځې څخه چې په ځانگړي دفتر کې درج شوی وي.

۲- له هغې ورځې څخه چې مضمون یې په بله داسې پاڼه کې ثبت شوی وي چې ثابت تاریخ ولري.

۳- له هغې ورځې څخه چې اړوند عمومي موظف هغه ملاحظه او لاسلیک کړی وي.

۴- د هغه چا د مړینې له ورځې څخه چې پر سند یې د اعتراف وړ تاثیر پریښی وي یا د داسې حادثې له ورځې څخه چې د هغې له رامنځته کېدو مخکې د سند صادرېدل په قطعي صورت معلوم کړي.

تقنيني سندونه

اساسي قانون، تقنيني قوانين او فرمانونه او د ولسمشر اداري فرمانونه، مقررې، اساسليكونه او تعديلونه، ملپانې، زياتونې، حذف، تعليق يا تعديل، د وزيرانو شورا مصوبې چې د تقنيني سندونو په اړه صادرېږي، معاهدې او نړيوال هوکړه ليکونه او د نړيوالو حقونو نور سندونه چې افغانستان له هغو سره يو ځای شوي، ټول په تقنيني سندونو کې شاملېږي.

د تقنيني سندونو د څپرولو او انفاذ د ډول قانون د دويمې مادې له مخې، د تقنيني سندونو ډولونه په لاندې ډول دي:

قانون: د عمومي حقوقي او الزام راوړونکو قواعدو مجموعه ده چې په ټولنه کې د نظم، امنيت، ازادۍ او عدالت په موخه وضع او د افغانستان د اساسي قانون د ۹۴يمې مادې له حکم سره سم له پراوونو تېر شوي وي. قانون، د ولسمشر د توشېح او په رسمي جريده کې تر څپرېدو وروسته نافذېږي.

د حکومت تقنيني فرمان: د ټوليزو، عمومي او الزام راوړونکو قواعدو مجموعه ده چې په ټولنه کې د نظم، امنيت، ازادۍ او عدالت په موخه وضع او د افغانستان د اساسي قانون له ۷۹يمې مادې سره سم صادر شوي وي. تقنيني فرمان د ولسمشر د توشېح او په رسمي جريده کې تر څپرېدو وروسته نافذېږي.

ملي بوديجه: د افغانستان اسلامي جمهوريت کلني تقنيني سند دی چې د اساسي قانون د ۷۴يمې مادې له ۴مې فقرې او له ۹۵يمې مادې سره سم، د حکومت له لوري ترتيب او د اساسي قانون د ۹۰، ۹۷، ۹۸ او ۹۹ مادو پر بنسټ له پراوونو تېره شوې وي. ملي بوديجه د ولسمشر له توشېح وروسته نافذېږي.

معاهده: هغه توافق دی چې د دولتونو تر منځ په سياسي او نظامي برخو کې په ليکلې توگه منعقدېږي او د نړيوالو حقونو د قواعدو لرونکې وي.

نړيوال هوکړه ليک: دوه اړخيز يا څو اړخيز توافق دی چې په ليکلې توگه په اقتصادي، کلتوري او علمي برخو کې د دولتونو تر منځ منعقدېږي او د نړيوالو حقونو د قواعدو لرونکې وي.

نړيوال میثاق (کنوانسیون): نړيوال تقنيني سند دی چې د نړيوالو سازمانونو له لوري ترتيب او د نړيوالو حقونو د بنسټيزو قواعدو لرونکی وي.

منشور: د يوه نړيوال سازمان د تاسيس تقنيني سند دی چې د ياد سازمان اصولو، موخو، د واکونو د حدودو، تشکيلاتو او د فعاليت د ډول لرونکی وي.

پروتوکول: هغه تقنيني سند دی چې د يوې معاهدې د بشپړتيا، تفسير يا تعديل په موخه له معاهدې يا نړيوال میثاق سره مل کېږي.

مقرره: د حقوقي او الزام راوړونکو قواعدو مجموعه ده چې د هېواد د سياست د اساسي کړنښو د پلي کولو، په ښه توگه د قوانينو د حکمونو او وزارتونو، دولتي او نا دولتي ادارو د دندو او چارو د تنظيم د تمثيل لپاره، د حکومت له لوري د اساسي قانون له ۷۹يمې مادې سره سم وضعه او تصويب شوی وي. مقرره، د ولسمشر د توشېح او په رسمي جريده کې تر خپرېدو وروسته نافذېږي.

اساسليک: د حقوقي او الزام راوړونکو قواعدو مجموعه ده چې د وزارتونو، ادارو، شرکتونو او دولتي تصديو د علمي يا څېړنيزو موسسو د تشکيل او واکونو د اړوندو چارو د تنظيم په موخه، د حکومت له لوري وضعه شوې وي. اساسليک، د ولسمشر د توشېح او په رسمي جريده کې تر خپرېدو وروسته نافذېږي.

تعديل: په ملي شورا کې د تصويب پر وخت په نافذه تقنيني سند يا د قانون په طرحه کې د حکم يا حکمونو کمول او زياتول، د حروفو، کلمو او اعدادو چې محتوا، شکل او يا دواړو ته بدلون ورکړي.

ايزاد: په ملي شورا کې د تصويب پر وخت په نافذه تقنيني سند او يا د قانون په طرحه کې د حکم يا حکمونو، مادې يا موادو، فقري يا فقرو، بند يا بندونو زياتولو ته ايزاد وايي.

حذف: په ملي شورا کې د تصويب پر وخت له تقنيني سند څخه د حکم يا حکمونو، مادې يا موادو، فقري يا فقرو، بند يا بندونو لرې کولو ته حذف وايي.

الغاء: د نافذو تقنيني سندونو د ټولو يا د يو شمېر حکمونو د اعتبار ساقطول دي.

تعلیق (ځنډول): د نافذ تقنیني سند د حکم یا حکمونو د اعتبار ځنډول دي.

ملپانه (ضمیمه): هغه نوی حکم یا حکمونه چې د اړتیا او ځانگړو حالتونو په صورت کې له نافذ تقنیني سند سره د متمم په توگه یو ځای کېږي.

مصوبه: د تقنیني سند لیکنی تایید دی.

لایحه: د هغو قواعدو مجموعه ده چې د وزارتونو او دولتي ادارو د اجرااتو څرنګوالی په ځانگړو موضوعگانو او ټاکلو استقامتونو کې تنظیم او له قانون سره سم د اړوند وزارت او یا ادارې له لوري وضع او تصویبېږي. لایحه؛ د اړوندې ادارې مسوول تر لاسلیک وروسته نافذېږي.

کړنلاره: د هغو قواعدو مجموعه ده چې په اجرااتو کې د اسانتیاوو په موخه، په ټاکلو موضوعگانو کې د یوه دولتي بنسټ د فعالیت څرنګوالی تنظیم او د قانون په پام کې نیولو سره خپله د هماغه نهاد په وسیله وضع او تصویبېږي. کړنلاره د اړوندې ادارې مسوول تر لاسلیک وروسته نافذېږي.

د کورنیو دندو اصول: د ملي شورا د دواړو جرگو کورنی سند دی چې د اساسي قانون پر بنسټ د عمومي او کمپسیونونو د غونډو د دندو او واکونو د تنظیم په موخه وضع او په عمومي غونډه کې تصویب شوی وي. د ملي شورا د دواړو جرگو د کورنیو دندو اصول د اړوندې غونډې تر تصویب وروسته نافذېږي.

د تقنیني سندونو د خپرولو او انفاذ د ډول قانون د ۴مې مادې له مخې، د تقنیني سندونو سرچینې چې دغه سندونه ور څخه الهام اخلي په لاندې ډول دي:

الف- د اسلامي شریعت حکمونه او معتقدات

ب- اساسي قانون

ج- اړوند تقنیني سندونه

د- د هېواد اساسي سیاسي کړنې

هـ۔ نړيوالې معاهدې، هوکړه لیکونه، نړيوال میثاقونه او د نړيوالو حقونو نور سندونه چې افغانستان ورسره یو ځای شوی وي.

د تقنیني سندونو ثانوي ماخذونو کې د ټولني سالم دود او د نورو اسلامي هېوادونو تقنیني سندونه راځي.

د محرمو سندونو ثبت

د دولت په ادارو کې د سندونو د ساتنې، محرمیت، درجه بندۍ او د افرادو د رویتیا پالیسی له مخې دولتي ارگانونه مکلف دي چې د خپلو ارگانونو په اډانه کې د محرمیت لرونکو سندونو دفترونه جوړ کړي. دغه دفترونه لاندې دندې لري:

- د اشد محرم او تر دې د لوړو درجو سندونو د ثبت او راجستر په موخه ځانگړي کتابونه چمتو او ورسره سم اجراءات کوي.
- نورو ارگانونو ته د سندونو استولو پر مهال، سندونه د پېژندنې په ځانگړي رنگ په نښه کوي او د محرمیت درجه هم ورته لیکي.
- د ثبت او استولو پر مهال د مسوولو اشخاصو او هغو کسانو نومونه لیکي چې پر سندونو یې کار کړی وي.

د محرمو اسنادو په نښه کول:

دولتي ادارې کولای شي اړوند سندونه له ځانگړو سندونو او په مستقیم ډول د مسوول شخص د نوم په یادولو او د هغو حساسیت ته په پام سره وپېژني او په نښه یې کړي.

۱ – یواځې د اړوندې ادارې مسوول کسان، مستقیم او ځانگړي سندونه پرانیستلی او کتلی شي.

۲ – که چېرې سندونه ځانگړي او په مستقیم ډول د یوه چا په نوم وي، یاد شخص او یا هغه کس چې واک ورته ورکړل شوی وي، سندونه لیدلی او له منځپانگې یې ځان خبرولای شي.

هغه سندونه چې د «اشد محرم او سري» او «اشد محرم او بشپړ سري» د محرمیت درجه ولري، د عنوان، لومړی مخ او ټول مخونه، که چېرې یې مخونه تر یوه ډېر وي، پر تار گنډل کېږي او پرې د کاغذ له لگولو وروسته د محرم او راز جوړولو ادارې د مسوول کس له خوا په نښه کېږي. د سند د پاڼو او مخونو شمېر باید پر لومړي مخ او یا پوښ باندي درج شي.

۱- د محدود لاسرسي محرم سندونه

- د پاڼو شا ته په خالي مخونو کې باید سند د محرمیت په داسې درجې سره په نښه شوی وي، خو د هغو پاڼو محرمیت چې پر مېز اېښودل کېږي، ولیدل شي.
- د دغو سندونو مخ او شا دواړه باید پوښ ولري، خو لیکل په کې ونه لیدل شي.
- د سند د پاڼو او مخونو شمېر باید ذکر شي، د اړوندې ادارې له لوري مهر پرې ووهل او په پای کې د مسوول کس نوم ولیکل شي.

۲- د نا محدود لاسرسي محرم سندونه

د نا محدود لاسرسي محرم سندونه لکه کتابونه، مکتوبونه، یادښتونه، راپورونه او هغه ته ورته سندونه باید د اړوندو ادارو له لوري په نښه او د یادو سندونو په پای کې د پاڼو او مخونو شمېر او اندازه ذکر شي. دغه راز د اړوندې ادارې له لوري دې مهر او په پای کې باید د مسوول کس نوم پرې ولیکل شي.

۳- چارتونه، نقشي او هغه سندونه چې په لویو اندازو چاپېږي

کوم سندونه چې د چارت په بڼه او یا له هغه په لویه اندازه چاپېږي او هغه نقشي چې د محرمیت درجې لرونکې وي، د ساتلو او لېږد پر مهال باید په ځانگړو بکسونو او بستو کې د اړوندې ادارې په مهر په نښه شي.

د محرمیت درجې پر بنسټ د سندونو په نښه کول:

دولتي ادارې مکلفې دي چې د سندونو د محرم او پټ ساتلو پر مهال لاندې موارد رعایت او ثبت کړي:

- ۱ - د هغو ټولو کسانو د نومونو، دندو، شمېرو او رویتیا درجې یادول چې د محرمیت درجې د صادرولو واک لري.
- ۲ - د اړوندې ادارې نوم لیکل.
- ۳ - د هغو کسانو د نومونو، د رویتیا درجې شمېرې ثبت چې پر سندونو کار کوي.
- ۴ - د هغو ټولو دوسیو او رنگونو ځانګړي کول چې د محرمیت د بېلابېلو درجو په توګه ترې ګټه اخیستل کېږي.

له سندونو څخه د ګټې اخیستنې ډول

له سندونو څخه د ګټې اخیستنې لپاره داسې کوم ځانګړی قانون یا مقررې نشته چې ټولې دولتي ادارې ترې کار واخلي، خو د بهرنیو چارو وزارت د اوراقو (ارشیف) اداري مقررې لري او له مخې یې له سندونو څخه ګټه اخیستنه په لاندې ډول ترسره کېږي:

- ۱ - د ځانګړي مامور یواځې د دندو د ترسره کولو په موخه له سندونو څخه استفاده کولای شي.
- ۲ - د ځانګړي له محرمو او اشد محرمو سندونو څخه د سندونو د څېړنې او ارزونې د مرکزي پلاوي او د سندونو د رییس له خوا د نظر څرګندولو او د بهرنیو چارو د وزیر له لیکلي امر وروسته استفاده کېدای شي.
- ۳ - د مخزنونو او د ساتنې وړ سندونو د څېړنې او ارزونې د مرکزي پلاوي له خوا د نظر له څرګندولو او د بهرنیو چارو د وزیر له لیکلي امر وروسته د ګټې اخیستونکي په واک کې ورکول کېدای شي.
- ۴ - ګټه اخیستونکي سندونه د اوراقو (ارشیف) په حفظیه ودانۍ کې په هغه ټاکلي ځای کې چې په همدې موخه تخصیص ورکړل شوی دی، مطالعه کولای شي.
- ۵ - د دولت د مهمو سیاسي سندونو نقل اخیستنه (کاپي کول) جواز نه لري، په استثنایي حالتونو کې د سندونو د څېړنې او ارزونې د مرکزي هیئت له خوا د نظر له څرګندولو او د بهرنیو چارو د وزیر له لیکلي امر وروسته یواځې د مهمو سیاسي سندونو له متن څخه یادښت اخیستل کېدای شي.

- ۶- د سندونو نقل (کاپي کول) يواځې په استثنايي حالتونو کې د بهرنيو چارو د وزير په ليکلي امر په دغه شرط چې د سندونو اصلي ارزښت کم نه شي، اخيستل کېدای شي.
- ۷- بهرني وگړي نه شي کولای له محرمو او اشد محرمو سندونو څخه گټه واخلي.

د محرمو سندونو شريکول

د محرمو سندونو شريکول د ارگانونو د لاسرسي لپاره په پام نيول شوي چې د نورو ادارو او د افغانستان په مساييلو کې د ښکېلو هېوادونو محرمو سندونو د پېژندلو لپاره يې اړتيا ده.

سندونه يواځې د مسوولو چارواکو له لارښوونې وروسته د اساسي قانون، د هېواد د نورو نافذه قوانينو، مقررو او پاليسو له موادو سره سم شريک کېږي.

هغه اطلاعات چې امکان لري د سرچينو، ميتودونو او د استخباراتي کړنو له لارې لاسته راغلي وي، دا اطلاعات د دولت د تصميم نيونکو چارواکو لپاره اړين دي او بايد له افشا کولو (ډاگيزولو) څخه خوندي وساتل شي.

په دولتي ادارو کې د سندونو د ساتنې، محرميت او درجه بندي او د افرادو د روڼتيا پاليسي له مخې، هغه سندونه چې د ارگانونو تر منځ شريک کېږي، بايد لاندې شرايط ولري:

۱- پر سندونو د پوهېدو د اړتيا پر بنسټ.

۲- د شريک شوو سندونو د لاسرسي واک د مسوولو چارواکو له لوري په رسمي ډول ورکول کېږي، خو ممکن چې دغه واک پخوا ځانگړي دفتر او يا بست ته هم ورکړل شي.

۳- د سندونو د محرميت ساتلو د ژمنې فورمې بايد د سندونو له شريکولو وړاندې لاسليک شوې وي.

په فوق القاعده او بهرنيو حالاتو کې سندونو ته لاسرسي په لاندې صورتونو کې کېږي:

۱- له اشد محرمو څخه د لوړې درجې محرميت لرونکو سندونو (اشد محرم او سري) او (اشد محرم او بشپړ سري) ته لاسرسي د ولسمشر د فرمان له مخې کېږي.

۲- هغه کسان چې د ولسمشر د فرمان پر بنسټ د مهمو دولتي پېښو په حقيقت موندونکو او پلټونکو کمپسيونونو کې ټاکل کېږي، رييس او مرستيالان يې بايد له درېيمې درجې څخه د لوړې درجې شفافيت لرونکي وي.

۳- کوم راپورونه چې د ټوليزو رسنيو له لوري خپرېږي، له اشد محرم څخه د لوړو سندونو ډاگيز کول يواځې د ولسمشر او حکومت د با صلاحيته افرادو د هوکړې پر بنسټ کېدای شي.

له رسنيو سره د محرميت لرونکو سندونو شريکول په لاندې ډول ترسره کېږي:

۱- له رسنيو سره د هغو محرميت لرونکو سندونو شريکول چې د اړوندو ارگانونو له لوري اشد محرم او يا له دې څخه په لوړه کچه درجه بندي شوي دي، د مسوولو کسانو له اجازې پرته جواز نه لري.

۲- که چېرې لازمه وگڼل شي، ولسمشر کولای شي د فرمان پر بنسټ له اشد محرميت لوړ راپورونه د افغانستان له خلکو سره شريک کړي.

۳- د هر ډول اطلاعاتو په ډاگه کول او شريکول چې ملي گټو ته زيان ورسوي او په جگړه ييزو حالاتو کې د دښمن په گټه بدلون رامنځته کړي، د ملي امنيت پر وړاندې د جرايمو قوانينو پر بنسټ خپرل کېږي.

له بهرنيو دولتونو سره دغه ډول سندونه په لاندې توگه شريکېږي:

۱- اشد محرم او يا له دې لوړ سندونه د دواړو لورو د هوکړې پر بنسټ چې ورته صلاحيت ولري، د ستراتيژيکو هوکړه ليکونو له لاسليک وروسته شريکېږي.

۲- د سندونو شريکول بايد دوه اړخيز او د ورته محرميت درجې په کچه وي.

۳- له شريکولو وروسته د سندونو افشا کول د دواړو لورو له خوا جواز نه لري، سندونه د قوانينو او ستراتيژيکو هوکړه ليکونو پر بنسټ خپرل کېږي.

۴- د دولت صلاحيت لرونکي چارواکي کولای شي د اړتيا پر مهال محرميت لرونکي سندونه چې د هېواد د ملي امنيت د پياوړي کولو لپاره دي، د اساسي قانون، نورو نافذو قوانينو او ملي گټو په ساتنې سره له گاونډيو هېوادونو سره شريک کړي.

۵- هغه سندونه چې له گاونډي هېوادونو سره شريک کېږي، د ولسمشر د فرمان او د اړوندو ارگانونو د صلاحيت لرونکو چارواکو په وسيله د دولت د ملي امنيت د پياوړتيا او د ملي گټو په پام کې نيولو سره ورکول کېږي.

٦- د بهرنيو دولتونو سندونه او اطلاعات چې د افغانستان له دولت سره شريک کېږي، بايد د دولت له لوري يې محرميت وساتل شي او محرميت يې د کورنيو سندونو په کچه وي.

په غونډو او ناستو کې د اړيکو پر بنسټ د محرميت لرونکو سندونو شريکول په لاندې ډول کېږي:

١- محرم او يا تر دې اوچت سندونه د دولتي ادارو د صلاحيت لرونکو استازو تر منځ په ناستو کې د تصميم نيونې لپاره د ارگانونو د اړتيا پر بنسټ شريک کېدای شي.

٢- محرميت لرونکي سندونه د اړوندو ارگانونو له لوري له شريک کولو وروسته چې شريک شوي، را ټولېږي او باطل بلل کېږي. هغه سندونه چې د راتلونکې استفادې په موخه باطل شوي نه دي، بايد د مسوولو افرادو تر څارنې لاندې ولېږدول شي او ساتنه يې وشي، له استفادې وروسته دې په الماريو کې خوندي شي. د مسوولينو نومونه او لاسليک بايد راجسټر او ثبت شي.

٣- په غونډو کې د محرميت لرونکو سندونو د شريکولو پر مهال د اشخاصو شتون د افرادو د روڼتيا درجې پر بنسټ کېدای شي.

٤- د غونډو جريان او د گډون کوونکو د نومونو ليکلې د غونډې د پيل او پای له نېټې او ساعت سره ثبتېږي.

٥- په هغو غونډو کې چې د اشد محرم له محرميت څخه پر لوړو سندونو باندې بحث کېږي، د گرځنده ټيلېفون، کامرې او ټولو هغو وسايلو مخنيوی کېږي چې د ثبت او کاپي وړتيا ولري، خو يواځې هغه وخت چې په غونډه کې لوړ پوړي چارواکي وي او هغوی د سندونو د ثبت او کاپي کولو اجازه ورکړي.

له ملي شورا سره د محرميت لرونکو سندونو شريکول په دې ډول دي:

١- محرم او اشد محرم سندونه کولای شي چې د ملي شورا په دواړو جرگو کې شريک شي.

٢- له اشد محرم څخه لوړ سندونه (اشد محرم او سري) او (اشد محرم او بشپړ سري)، د ولسي جرگې، مشرانو جرگې د ملي شورا د کورني او بهرني امنيت کمېسيونونو د مشرانو

په ناستو کې په هغه صورت کې شریک کېدلای شي چې له درېیمې درجې د لوړې کچې شفافیت ولري.

۳- د ملي شورا د دواړو جرگو او د جرگې د کورني او بهرني امنیت کمېسیونونو مشران د خپل قناعت او قناعت نه کولو په اړه د ملي شورا جرگو ته راپور وړاندې کوي.

د محرمو سندونو لېږد:

۱- ټول له اشد محرم سندونو څخه د لوړ محرمیت لرونکي سندونه چې کله د هېواد په دننه کې له یو ځای څخه بل ځای ته لېږدول کېږي، باید امنیت یې نیول شوی وي.

۲- د محرمو سندونو لېږدوونکي وسایل باید د خطر ضد پر وسایلو سمبال او د بېړنو حالاتو د مخنیوي لپاره چمتو وي.

۳- کومو ادارو ته چې سندونه لېږدول کېږي، باید لېږدوونکو ته له وړاندې د لېږد لار معلومه وي.

د محرمو سندونو ساتنه

ټول دولتي ارګانونه او بنسټونه مسوولیت لري د هغو سندونو چې د راز او محرمیت وړ وي، ساتنه یې وکړي. د محرمیت وړ سندونه چې په بېلابېلو درجو په نښه شوي وي، د اړوندو ادارو له لوري لاندې شرایطو ته په پام سره باید وساتل شي:

۱- د خپلو ځانګړو رنګونو پر بنسټ باید په نښه شي او په ځانګړي رنګ سره په اړوندو دوسیو کې وساتل شي.

۲- محرم سندونه او اشد محرم سندونه د اړتیا له مخې په الماریو، سیفونو، د مېز په خانو او دغه راز د اړوندو ادارو امکاناتو ته په پام سره باید وساتل شي.

۳- "اشد محرم او سري سندونه" او "اشد محرم او بشپړ سري سندونه" په ځانګړو شرایطو کې په داسې ځایونو کې چې د طبیعي پېښو او نورو ګواښونو له زیانه خوندي وي، د شفر لرونکو قفلونو لرونکي وي او د امکان په صورت کې د امنیتي کامرو له لوري ترې څارنه وشي؛ وساتل شي. که چېرې له کیلي لرونکو قفلونو ګټه اخیستل شوې وي، باید

- یادې کیلی همپشه او په دوامداره توگه د ساتونکو تر څارنې لاندې وي او له دوو قفلونو چې کیلی یې له دوو بېلابېلو کسانو سره وي؛ باید گټه واخیستل شي.
- ۴- د ساتنې او راجستر پر مهال دې د محرمو سندونو د ترلاسه کوونکي وخت او نېټه ولیکل شي.
- ۵- کوم کسان چې د محرمو سندونو د ساتنې په برخه کې گومارل کېږي باید د سندونو د محرمیت ارزښت ته په پام سره یې د افرادو د شفافیت درجه ټاکل شوې وي.
- ۶- د قفلونو په کود او نښانو کې بدلون په بېلابېلو ادارو کې د څو کسانو له لوري چې له دریمې درجې د لوړې درجې روڼتیا خاوندان وي، ترسره کېږي.
- ۷- که د اشد محرمو سندونو د ساتنې او خونديتوب لپاره له دوو قفلونو څخه گټه اخیستل کېږي، باید قفلونه یې پر دوو بېلابېلو کیلي گانو پرانیستل شي.
- ۸- د ډاډ ترلاسه کولو لپاره چې محرم سندونه د پورته یادو اصولو له مخې ساتل کېږي، بنسټونه او ارگانونه دې مسوولینو ته دنده وسپاري چې په ناڅاپي ډول له سندونو څخه لیدنه او څېړنه وکړي.

د محرمیت لرونکو سندونو خوندي ساتنه:

د محرمیت لرونکو سندونو د ساتنې او خونديتوب لپاره د لاندې مواردو رعایت حتمي دی:

- محرم، اشد محرم، «اشد محرم او سري» او «اشد محرم او بشپړ سري» سندونه باید له ساتنې مخکې ثبت او راجستر شي.
- د اشد محرم یا تر دې لوړې درجې لرونکو سندونو د لېږد او یا استفادې پر مهال باید لېږدوونکي او یا استفاده کوونکي د راجستر په کتاب کې د ساعت او نېټې له یادونې سره ثبت شي.
- محرمیت لرونکي سندونه په ډاډمنو الماریو کې ساتل کېږي او یواځې مسوول کسان ورته د لاسرسي حق لري.
- په دوسیو کې د سندونو د ساتنې پر مهال د محرمیت درجو د ځانگړو مشخصو رنگونو په وسیله چې په پالیسي کې یې یادونه شوې، ځای پر ځای او په نښه کېږي.

● د هغو الماریو قفلونه او رمزونه چې د سندونو د ساتنې لپاره کارول کېږي، د سندونو د محرمیت له درجې سره سم د محرمیت درجه لري او باید په ټول وخت کې ترې ساتنه وشي. د هغو کسانو د نومونو د راجستر کتاب هم باید موجود وي چې دغو قفلونو ته د لاسرسي واک لري

د محرمو سندونو د افشا کېدو گواښ:

دولتي ادارې مکلفې دي چې تر لاس لاندې پرسونل پر دې پوه کړي څو د ټیلفوني خبرو، انټرنېټي اړیکو، مکتوبونو استولو، د غږیزو او نا غږیزو سې ډي گانو ثبت او له رسنیو سره د مرکې پر مهال لاندې ټکي په پام کې ونیسي:

- ۱- له رسنیو او عادي خلکو سره د محرمو مسایلو په اړه خبرې او بحث جواز نه لري.
- ۲- د ډېر محرمو سندونو استول باید د یادې ادارې د باوري کسانو له لوري ترسره شي.
- ۳- مکالمې او د سندونو لېږد د انټرنېټ، ټیلفون او برېښنايي وسایلو له لارې له کود پرته جواز نه لري.
- ۴- د محرمو سندونو پر وړاندې بې مسوولیته چلند او یا د سندونو ورکېدو پر مهال دې له ځنډ پرته اړوندو ارگانونو ته خبر ورکړل شي، څو په دې برخه کې اړین گامونه واخیستل شي.
- ۵- پوځي او ملکي لوړ پوړي چارواکي دې په ټولنیزو شبکو کې د اړوندو ادارو چارو له خپرولو څخه ډډه وکړي.
- ۶- په ټولنیزو شبکو کې د پوځي چارو په اړه د انځورونو او فلمونو خپرول منع دي.

اطلاعاتو ته د لاسرسي
د څارنې کمپسيون او
مدني ټولنه بايد په گډه
کار وکړي چې په هېواد
کې اطلاعاتو ته د
لاسرسي بنسټيزې
ستونزې ومومي، د هغو
د حل لپاره لارې چارې
ولټوي او اطلاعاتو ته د
لاسرسي لپاره ملي
ستراتيژي جوړه کړي
چې په هېواد کې
اطلاعاتو ته د خلکو
لاسرسی يقيني شي.

شپږم څپرکی

رازونه

د رازونو اهميت

د ۲۰۱۳ زېږديز کال په مې مياشت کې د امريکا د ملي امنيت ادارې کارکوونکي ایلووارډ جوسيف سنوډن د خپل هېواد د ملي امنيت محرم اطلاعات رسنيو ته د برېښنالیک له لارې افشا کړل. له هماغې ورځې نور په خپل هېواد کې پر سنوډن ځمکه سره شوه، له امريکا سره د سپرې جگړې د ختيځ بلاک سيال هېواد روسيې ته وتښتېد، هلته يې د حکومت او مدني ټولنې له خوا هرکلی وشو. که څه هم سنوډن نړيوال شهرت خپل کړ، خو په خپله خاوره او خپل تاريخ کې پر دې سربېره چې په هېواد کې يې د ډيموکراسۍ د ثبات او پوخوالي دعوا کېږي، سم ځای نه لري او امريکايي ملت هم د ملي امنيت د محرمو خبرو د افشا کولو په خبره ورسره په زړونو کې نفرت او کرکه لري.

د افغانستان په تاريخ کې هم له شاه شجاع وړاندې او وروسته، هر هغه څوک چې خپلو ملي ارزښتونو او محرمو اطلاعاتو ته ژمن نه وي پاتې شوی، نه په تاريخ کې ښه ځای لري او نه هم د ولس په زړونو کې. د تاريخ په اوږدو کې تر اوسه زموږ يوه ستونزه هم د ښه زعامت نه شتون دی. ملت هم هماغسې چې بايد خپله دنده د خاورې او راتلونکو نسلونو پر وړاندې ترسره کړي، نه يې ده ترسره کړې؛ د هر يرغلگر ځواک پر وړاندې جنگېدلی، قربانی يې ورکړې او بالاخره يې هر ځواک مات کړی، خو سياسي پوهه، سياسي مشارکت او دې ته ورته مسئلې بيا نور څه دي چې معاصرو پرمختللو ملتونو د خپلو مبارزو د اصلي اساساتو په توگه ترې کار اخيستی، خو افغان ولس يې يا پر چل نه پوهېږي او يا خو د تاريخ په اوږدو کې دا هڅه شوې چې خلک په تور تم کې وساتل شي.

له رسنيو نيولې تر حکومت او مدني ټولنې، ليدل کېږي چې په هېواد کې مو هېڅ داسې خبره نشته چې گڼې له نورو سيالو ملتونو او گاونډيانو څخه پټه وي؛ د دغه کار يو لامل دا کېدای شي چې له ملي شورا نيولې تر حکومته ځينې د پرديو گوډاگيان او لاسپوڅي پرديپال پر دندو گومارل شوي، خو په دې کې هم شک نشته چې خلکو اصلا له سره د محرمو ملي خبرو پر ارزښت ځان نه دی پوه کړی. که يې څوکې لرله خو ښه خبره ده، که نه بيا په لوی لاس د ملي ارزښتونو او ملي امنيت اړوند محرم اطلاعات افشا کوي.

په ۱۳۹۵ لمريز کال کې د ملي امنيت پخواني عمومي رييس رحمت الله نبيل پاکستان ته د ولسمشر د سفر پر ډول ځينې نيوکې لرلې؛ هغه نيوکې چې بايد د ملي امنيت شورا او ولسمشر ته مخامخ په محرم مجلس کې ويل شوې وای، له بده مرغه هغه شخص چې له ولسي جرگې يې په ډېره اسانۍ د باور رايه اخيستې وه، جدي او محرمې خبرې پر فېسبوک خپرې کړې، دلته نو بيا يو شمېر هغو کسانو چې په هېواد کې خبرو جوړولو او هرې لانجې ته لبيک وايي، نوره هم دا خبره لويه کړه. د ملي امنيت د عمومي رييس او ولسمشر تر منځ د استعفا خبره له وړاندې شوې وه، خو نبيل ملت ته د ځان د لاندې کېدا په موخه همدغه فرصت وباله او په دغسې يوه حساس وخت کې يې استعفا وکړه. که فکر وشي د ملي امنيت عمومي رياست څوکۍ وره څوکۍ نه ده، د خلکو او ملت له دايمي برخليک او ملي امنيت سره يې هره بڼه او بده کړنه تړلې ده. که چېرې د ملي امنيت عمومي رييس رښتيا هم غوښتلای چې د ولسمشر او بل هر چا نيمگړتيا د قانون په چوکاټ کې په گوته کړي، نو به يې د ملي شورا او مدني ټولنو له هغو استازو سره د رسنيو په نه شتون کې د ولسمشر پر وړاندې هر څه روښانه کړي وای، په دې سره به يې هم د ولسمشر او ملت تر څنگ د خپلې سترې او پاکې دندې درناوی کړی وای، بل لور ته به ډېرې محرمې خبرې د ملي امنيت په اډانه کې پټې پاتې شوې وای.

دولتي رازونه

دولتي رازونه هغه اطلاعات دي چې د واک لرونکو دولتي چارواکو له لوري، د تشریفاتو په رعایتولو سره په لاندې برخو وېشل شوي دي:

کوم اطلاعات چې د دولتي رازونو په توگه په څو برخو وېشل شوي، د موضوع له اړخه په بېلابېلو مقولو وېشل کېږي چې تر ټولو مهمې مقولې يې عبارت دي له: پوځي رازونه، اقتصادي، علمي او د ټیکنالوجۍ رازونه، سياسي رازونه، د جاسوسۍ اړوند او جاسوسۍ ضد اطلاعات چې دا هره يوه يې د ځانگړو اطلاعاتو ټولگه لري؛ د بېلگې په ډول، په پوځي اطلاعاتو کې دغه لاندې برخې راځي:

- د هېواد امنيت د خونديتوب لپاره پوځي ستراتيژيکې طرحې.
  - د نوو پوځي تجهیزاتو د توليد تاسيساتو اړوند اطلاعات.
  - د پوځي تجهیزاتو فني او تاکتيکي ځانگړنې او د هغو کاري لارې چارې.
- د تاسيساتو او امنيتي ځواکونو ځای پر ځای کول او موخو ته د رسېدو لپاره يې زمينه برابرول.
- د ۱۳۵۵ لمريز کال د جزا قانون په ۲۰۱ مه ماده کې لاندې اطلاعات د هېواد د دفاعي اسرارو له ډلې څخه شمېرل کېږي:

۱ - نظامي، سياسي، ډيپلوماسي، اقتصادي او صنعتي اطلاعات چې د هغو د ماهيت له نظره له هغو اشخاصو پرته چې رسماً ورسره بنکېل دي او د هېواد دفاعي بنسټونو لازمه بللې وي چې نور څوک پرې خبر نه شي.

۲ - مکتوبونه، لیکونه، سندونه، رسمونه، نقشي، عکسونه او نور چې د هېواد بنسټونو لازم کړي وي، پرته له هغو اشخاصو چې ورسره سرو کار لري، بل څوک پرې خبر نه شي.

۳ - پر نظامي تشکيلاتو او سوقياتو پورې اړوند خبرونه او اطلاعات، حربي وسيلې، په عمومي توگه هغه اطلاعات چې په نظامي او ستراتېژيکو چارو پورې اړوند وي او د اردو د عمومي قوماندانۍ له خوا د هغو د خپرولو ليکلې اجازه نه وي صادره شوې.

۴ - خبرونه او اطلاعات چې په تدبيرونو او اجراتو پورې اړوند وي او د جرمنونو د کشف او څېړنې يا د هغو د مرتکبيونو د محاکمې لپاره ترسره کېږي. سره له دې صلاحيت لرونکې محکمه کولای شي هغه راپورونه چې يې لازم وگڼي، د خپرولو اجازه ورکړي.

که اطلاعات څومره ډېر مهم او د اهميت وړ وي، هغومره له زيان سره مخ وي، په همدې موخه په ځينو هېوادونو کې پر ځانگو له وېش وروسته د راز په توگه ساتل کېږي چې رسوا کول يې بيا جرم گڼل کېږي. په دغو برخو کې د اطلاعاتو پر ځانگو د وېش قاعده هم پر کيفيت ولاړه وي او د کنټرول وړ خبره وي.

هغه قاعده چې د دولتي رازونو د پېژندنې په اړه په بېلابېلو هېوادونو کې په پام کې نيول شوې ده، د هغو زيانونو کچه ده چې د اطلاعاتو د افشا او رسوا کولو په پايله کې د هېواد امنيت يا د ملي ادارو چارو ته اوږي.

دغه قواعد په ترتيب سره عبارت دي له:

- د حکومت او دولت د اساساتو له مخې، د نه جبرانېدونکي زيان اوبنټل.
- ملي امنيت او د خلکو عمومي گټې له خطر سره مخ کېدل.
- د سازمانونو د چارو او د هغو د اصلي دندو ترسره کولو د نظام گډوډول.
- د يوه سازمان په کورنيو چارو کې لاسوهنه او يا د هغه سازمان له مصلحتونو سره ټکر.

واک لرونکي چارواکي په دغه مورد کې له پټ مهر څخه په ډېره پټه او ماهرانه توگه گټه اخلي او يا په بشپړه توگه د يوه راز کلمه په پام کې نيسي. د يادونې وړ ده، په ځينو هېوادونو کې دغه ډول اطلاعات له ملتونو څخه نه پټېږي، خو د يادو اطلاعاتو له افشا

کولو څخه د مخنيوي لپاره باید ځانگړی قانون او د خلکو ژمنې موجودې وي او دوی به ژمنه کوي چې دغه اطلاعات به هېڅکله هم نه رسوا کوي.

شاه محمود میاخیل چې کله د کورنیو چارو په وزارت کې مرستیال و، وایي چې په دفتر کې یې پر دېواله د افغانستان نقشه بنده او یوه سپینه خیرنه پرده هم پرې را ځوړنده وه. دی زیاتوي، خپلو همکارانو ته یې وویل چې دا پرده ډېره خیرنه ده او باید ویې مینځي، خو کله چې یې پرده له نقشې لرې کړه، نو نقشه ډېره ښکلې ښکارېده. میاخیل وایي: ما ورته وویل چې پرده نوره مه ځوړندوی؛ ځکه نقشه په خپله ښایسته ده.

د نوموړي په خبره چې وروسته د کورنیو چارو وزارت د مطبوعاتو برخې مشر ورته وویل چې صاحب! دا نقشه محرمه ده، باید پرده پرې ځرېدلې وي. دی وایي: ما ورته وویل چې د دې نقشې محرمانیت په څه کې دی؟ ویل یې دا نقشه خو له هېواد څخه بهر په بل ملک کې چاپ شوې ده، د نړۍ ټول استخبارات په افغانستان کې فعالیت لري او د گوگل ايرت (Google Earth) په وسیله هر ځای کتلی شي او له دې څخه خبر نه یې چې اوسنۍ ټکنالوجي دومره مخکې ده چې زموږ د بېچاره گانو هر څه ترې ښکاري، ان زموږ تر غرونو لاندې زېرمې هم نورو ته له موږ څخه ښې معلومې دي. اوس ته راته ووايه چې زموږ څه له نورو هېوادونو څخه پټ دي؟

افغانستان له افغانانو څخه پټ او محرم دی؛ ځکه چې دوی د خپل ملک پر حالتونو خبر نه دي؛ استخباراتي لوبې همداسې دي چې خپله خبره درته ستا په خوله کې درکوي او بیا خلک په هغو خبرو شخوند وهي او داسې فکر کوي چې گواکې دوی خپلې خبرې په خپله کوي. د استخباراتي کړيو موخه دا ده چې د افغانستان ژمن او زړه سواند خلک څرنگه نوم بدې کړي، په ولس او هم حکومت کې داسې بې باوري پر یو او بل پیدا کړي چې سړی حتا پر خپل ځان هم شکمن شي او د همکارۍ، اعتماد او تفاهم فضا له منځه یوسي، تر څو د استخباراتي شبکو لپاره د فعالیت زمينه برابره وي.

د ناروغ راز

د ناروغ د راز ساتنه پر ډاکترانو باندې د ناروغانو د باور اصلي محور بلل کېږي، خو چې ناروغ د راز په ساتنه کې پر ډاکتر پوره باوري نه وي، ښايي درملنه یې ښه پایله ونه لري او یا هم هغه لازم اطلاعات چې ډاکتر یې باید له ناروغ څخه ترلاسه کړي، ښايي د همدې بې باورۍ له امله یې ترلاسه نه کړي. د ناروغ په راز کې په ټوله کې د ناروغۍ علایم، معاینات، د ازماينستونو پایلې، تشخيص، د پیسو د ورکړې او په روغتيايي خدماتو پورې د اړوندو معاملاتو اطلاعات شامل وي چې یاد روغتيايي طبي سوابق د روغتيايي اطلاعاتو په بڼه ترتیبېږي.

راز ساتنه حتا له مرگ څخه وروسته هم د ناروغ قانوني حق بلل کېږي، د بقراط په سوگند نامه کې هم د ناروغ محرمیت او راز ساتنه د اصلي اخلاقو اساس بلل شوی دی، دغه راز بشري حقونه هم ډاکتران د ناروغ احترام او راز ساتنې ته هڅوي. په افغانستان کې د طبي اخلاقو لارښود له مخې، د ناروغ د راز او روغتیايي اطلاعاتو د ساتنې لپاره باید ډاکتر لاندې کړنې په نظر کې ولري:

۱- له ناروغ سره په داسې ځای کې د هغه د ناروغۍ په هکله پوښتنه وکړي چې بل څوک یې غږ وانه وري.

۲- هغه اطلاعات چې د ناروغ په اړه یې لیکي، باید د بل چا لاس ته ور نه شي.

۳- د ناروغ د ناروغۍ دوسیه باید په خوندي ځای کې وساتل شي.

۴- هغه اطلاعات چې د ناروغ په هکله له بل کس سره د مشورې اخیستلو لپاره شریکېږي، لومړی باید ځان پر دې باوري کړي چې یاد اطلاعات خوندي ساتل کېږي.

۵- هر کله چې د ناروغ په هکله له خپلو همکارانو سره د مشورې اخیستو لپاره خبرې کوي، باید نور کسان یې خبرې وانه وري.

۶- که چېرې د ناروغۍ په اړه د ناروغ خپلوان د تېلېفون له لارې اطلاعات غواړي، له اطلاعاتو ورکولو باید ډډه وشي، خو په هغه صورت کې چې ناروغ تېلېفون کوونکی شخص وپېژني او د ناروغ رضایت وي، نو یواځې د ناروغ د حالت په اړه اطلاعات ورکول کېدای شي.

د ناروغ د اطلاعاتو شریکول

د اغېزناکو روغتیايي خدمتونو وړاندې کولو لپاره د ناروغ د اطلاعاتو شریکول د ناروغ او ټولنې دواړو لپاره مهم دي. په دې اړه د راز ساتنې اصل باید ناروغ ته تشریح شي او دغه ټکي باید هم ورته په ډاگه شي چې دغه اطلاعات د ښې روغتیا پالنې په موخه ترسره کېږي. په ټولو حالتونو کې هر کله چې د ناروغ راز افشا کېږي، باید ډاکتر د راز افشا کولو دلایل د ناروغ په دوسیه کې ولیکي. د مسلکي صلاحیت او حدودو په چوکاټ کې یو ډاکتر د رازدارۍ او محرمیت د اصل په پام کې نیولو سره محدود اطلاعات له ناروغ او د هغه له کورنۍ سره شریکولای شي، خو کله چې ډاکتر د رسنیو له لارې له خلکو سره د ناروغیو په اړه اطلاعات شریکوي او د ناروغانو پوښتنو ته ځوابونه وايي، گرانه ده چې لازمه رازداري او محرمیت په کې مراعت کړي.

د همدې لپاره د ناروغ د محرمیت، وقار ساتنې او د رازدارۍ له حق څخه د ملاتړ په موخه له ناروغ څخه د گڼو خلکو په مخ کې د ناروغۍ اړوند له پوښتنو کولو باید ډډه وشي. دغه راز د څېړنې په هېڅ پړاو کې باید ناروغ زیانمن نه شي او د ناروغ پټ رازونه باید د هغه له اجازې پرته خپاره نه شي. ډاکتران د ناروغ په اړه اطلاعات د دې لپاره راټولوي چې د ناروغ د ناروغۍ په اړه ښه تشخیص وکړای شي او د ناروغ د خپلوانو نظرونه او اطلاعات ممکن، د ناروغ د ښې پاملرنې لپاره مرسته وکړي او له بلې خوا ډاکتران د ناروغ د خپلوانو اندېښنو ته هم غور نیسي، خو د ناروغ له اجازې څخه پرته باید د ناروغ رازونه له بل چا سره شریک نه شي، ښه دا ده، مخکې له دې چې د ناروغ له خپلوانو سره اړیکه ونیول شي، د ناروغ اجازه دې واخیستل شي. که چېرې ناروغ هم له نورو سره د خپلو اطلاعاتو شریکولو اجازه ورکړي، ډاکتر باید له خپل قضاوت څخه کار واخلي او په هغې کچه اطلاعات له نورو سره شریک کړي چې اړین وي او په اړه یې د ډېرو او غیر اړینو اطلاعاتو له ورکولو باید په جدي توگه ډډه وکړي.

په افغانستان کې د طبي اخلاقو لارښود له مخې، د ناروغ شخص اطلاعات باید په لاندې حالتونو کې شریک شي، خو په ټولو نورو حالتونو کې باید کوښښ وشي چې د ناروغ رضایت واخیستل شي:

۱ - په هغه صورت کې چې قانون وغواړي.

۲ - د محکمې د حکم په صورت کې خو هغه اطلاعات به محکمې ته ورکول کېږي چې اړین وي، د غیر ضروري او غیر اړینو اطلاعاتو له ورکولو څخه باید ډډه وشي.

۳ - په هغه صورت کې چې ټولنې ته لوی گواښ متوجه وي، لکه ساري او خطرناکه ناروغي؛ دا ځکه چې ډاکتر نه یواځې د ناروغ، بلکې د ټولنې په مقابل کې هم مسوولیت لري. د ټولنې د روغتیا ساتنه د ډاکتر مسلکي او ټولنیز مسوولیت دی.

ځینې وخت کېدای شي د ناروغ شخصي او محرم اطلاعات ان د ناروغ له رضایت څخه پرته له نورو سره شریک شي، ډاکتر کولای شي چې د ناروغ له اجازې پرته د ټولنې د روغتیا ساتنې په موخه د ناروغ راز خپل همکار، ادارې، پولیس او له ټولو با صلاحیته چارواکو سره په لاندې حالتونو کې شریک کړي:

۱ - په هغه صورت کې چې ناروغ یو کس پر قتل وگواښي، په دغه صورت کې ډاکتر مسوول دی چې موضوع له ځنډ پرته خپل مستقیم امر او د روغتون له ادارې سره شریکه کړي او اداره مکلفه ده چې په دې اړه بېړنۍ او جدي اقدام وکړي او امنیتي مسوولین خبر کړي.

- ۲- په ډېرو بېړنيو او خطرناکو پېښو او حالتونو کې که چېرې اداره پر دې باوري شي چې د چا ځان په خطر کې دی، اداره مکلفه ده چې ياد شخص خبر کړي.
- ۳- په داسې حالت کې چې د يوې ساري ناروغۍ د خپرېدو جدي احتمال موجود وي او د ناروغ رضایت وخت نيسي.
- ۴- کله چې ډاکټر پر دې باوري وي چې يو ناروغ تر درملنې لاندې وي او پر زيان منونکو اشخاصو، لکه ماشومانو باندې ان جنسي تېری کوي او يا هم تر دې خطرناک ثابتېږي، روغتيايي اداره يې بايد په اړه تصميم ونيسي.
- ۵- کله چې ناروغ د تصميم نيولو توان ونه لري، په داسې حالت کې د ناروغ خپلوان کولای شي په دې برخه کې مرسته وکړي.
- ۶- کله چې ډاکټر پر دې باوري وي چې د راز په افشا کولو سره ناروغ ځان ته او يا هم نورو همکارانو ته جدي ستونزه نه پېښوي؛ د بېلگې په ډول د امريکا د مريلنډ د روغتيا او ذهني پالنې اداره (ډي. اېچ. اېم. اېچ) له خپلو ناروغانو سره د خصوصي حریم د ساتلو يادښت لاسليکوي چې په کې د ناروغ اړوند طبي اطلاعات څرنگه کارول کېږي او څرگندېږي او ناروغ هغه ته څه ډول لاسرسي موندلی شي.
- په دغه يادښت کې له ناروغ څخه اجازه اخيستل کېږي چې د هغه روغتيايي اطلاعات د وړاندې شوو خدماتو د کيفيت د ارزونې په ادارو کې له نورو څانگو او نورو ادارو سره د نظارتي فعاليتونو په موخه د ايالتي او فدرالي څارونکو په واک کې ورکوي. په دغه يادښت کې راغلي چې روغتيا او خونديتوب ته له پېښ گواښ څخه د مخنيوي په صورت کې دغه اداره ښايي د ناروغ اطلاعات د اړتيا په صورت کې له قانون پلي کوونکو سره او له هغو نورو افرادو سره شريک کړي چې په مناسب ډول کولای شي له گواښ او زيان څخه مخنيوی وکړي او يا يې راتيټ کړي.
- دغه اداره هغو ناروغانو ته چې د ممکنه ناوړه گټې اخيستې، بې پروايي، کورني تاوتریخوالي او يا کوم بل جنايت قرباني شوي وي، اعلانوي چې اطلاعات يې د دوی او نورو روغتيا او خونديتوب ته د جدي گواښ د مخنيوي په خاطر ښايي تر هغه بريده چې اړتيا ورته ليدل کېږي، له اړوندو چارواکو سره شريک شي.
- هغه ناروغان چې په يوه دعوا، نزاع او ادعا کې ښکېل وي، د هغو روغتيايي اطلاعات د يوه شکايت د پلټنې او يا نورو قانوني بهيرونو په ځواب کې له محکمې سره شريکوي.

اطلاعاتو ته د لاسرسي د څارني کمپسيون بايد د
عامه پوهاوي د کچې لوړولو، د روزنيزو پروگرامونو
جوړولو، د سرغړونو پر وړاندې د تاديبي موياداتو
تجويزولو، غوښتونکو ته د مشورې په ورکولو کې
مهم نقش ولوبوي او حکومت بايد په دې برخه کې
له کمپسيون سره اړينه مرسته وکړي او د کمپسيون
اړتياوې پوره کړي.

اووم خپرکی

د اطلاعاتو محرمیت

ژورنالېستيکي محرمیت

د نړۍ په ټولو برخو کې ژورنالېستان هڅه کوي، هغه خلک چې دوی ته په محرم ډول اطلاعات ورکوي، هويت يې پټ وساتي. دا د ژورنالېستانو کوم ځانگړی حق يا امتياز نه دی، بلکې هغوی دا خپله دنده گڼي او هغه اشخاص چې له ژورنالېستانو سره د خبرو کولو له لارې جدي گواښونه او ستونزې گالي څو خلکو ته اړين اطلاعات ورسپري، بايد ساتنه او درناوی يې وشي. اروپايي هېوادونه په قانون کې تر يوه بريده ژورنالېستيکي محرمیت ساتي؛ په اسپانيا او پرتگال کې د يو ډول ژورنالېستيکي امتياز ضمانت د دوی په اساسي قوانينو کې شوی دی. په اوتریش، ډنمارک، فنلنډ، فرانسې، جرمني، ايټاليا، ليتوانيا، ناروې، پولنډ، سويډن او برېتانيا کې د ژورنالېستانو د سرچينو ساتلو لپاره په اجرائيې او جنایي قوانينو کې ځيني حکمونه شامل دي.

د دغو هېوادونو تر منځ د ژورنالېستيکي محرمیت ساتنې کچه له بل سره خورا توپير لري، د بلجيم او هالنډ حقوقي سیستمونه د سرچينو ساتنه تر يوه بريده پرته له کوم ځانگړي حکم څخه پېژني. په مگرېستان، ازربايجان او لوکزامبورگ کې د محرمیت ساتنې لپاره قوانين د جوړېدو په حال کې دي. د اروپايي کنوانسيون غړي هېوادونه مجبور دي چې د اروپا د بشري حقونو محکمې د قضيو د قانون مطابق د ژورنالېستانو له سرچينو ساتنه وکړي. د بشري حقونو لپاره د اروپايي کنوانسيون په لسمه ماده کې د هغو اطلاعاتو چې په محرم ډول لاس ته راځي، د ساتنې حکم يې شوی دی.

که د اطلاعاتي سرچينو له محرمیت سره بې پروايي وشي، نو بيا نور خلک چې مهم اطلاعات لري، ژورنالېستانو ته له نږدې کېدو څخه به ډډه وکړي او په پایله کې به اطلاعات پټ پاتې شي. که د ژورنالېست او سرچينې اړیکې خرابې شي، نو د اطلاعاتو رسونې بهير ته به زیان ورسپري. نه يواځې د دې خطر شته چې خلک به لږ اطلاعات لاسته راوړي، بلکې دا وېره هم شته چې هغه اطلاعات، ترلاسه کېږي، د لږ اعتبار وړ به وي.

د يوه ژورنالېست د اطلاعاتو د محرمې سرچينې ساتنه قانوني کړنه ده، خو قوي استدلال نه شي کېدای او دا په شرايطو پورې اړه لري چې محکمه دا ډول استدلال مني او که ژورنالېست ته حکم کوي چې خپله د اطلاعاتو محرمه سرچينه افشاء کړي. د محکمې له دغه راز حکم څخه سرغړونه د ژورنالېست له خوا محکمې ته سپکاوی بلل کېږي؛ دلته بايد ژورنالېست د خپل ځان ساتنه او د ملي گټو اهميت سره پرتله کړي او يو ترې وټاکي.

د اطلاعاتو د محرمې سرچينې افشاء عامه گټو ته په زيان او د ژورنالېست ژوند ته په گواښ پورې اړه لري. د اطلاعاتو واقعيت بايد تر هغه بريده وي چې محکمه وکړای شي د اطلاعاتو له سرچينې پرته خپل بهير پر مخ بوځي. په دې مرحله کې د اطلاعاتو افشاء بنيايي ژورنالېستانو ته د نوم بدی لامل وگرځي. د يوې سرچينې محرميت د يوه ژورنالېست اخلاقي حق دی، خو کله چې محکمه د دغه محرميت د افشاء کولو پرېکړه وکړي، دغه حق له منځه ځي. د ۱۳۸۸ لمريز کال د ټوليزو رسنيو قانون د شپږمې مادې له مخې، ژورنالېستان حق لري د خپلو معلوماتي سرچينو له په ډاگه کولو (افشاء) څخه ډډه وکړي، خو هغه وخت بايد دا سرچينې پټې ونه ساتي چې واکمنې محکمې د هغو د افشاء حکم کړی وي.

که د يوې سرچينې له خوا قصداً ژورنالېست ته ناسم اطلاعات ورکړل شي، ژورنالېست بايد د هغې سرچينې د هويت د افشاء کولو له امله رامنځته کېدونکي گټې او زيانونه دواړه پرتله کړي. د اطلاعاتي سرچينې او د اطلاع ورکونکي هويت پټ ساتل د څېړنيز ژورنالېزم لپاره ډېره اساسي او بنسټيزه مسئله ده، هر څومره چې يوه مسئله جدي وي، په هماغې اندازه د خبر ورکونکي لپاره سخته ده چې اطلاعاتو ورکولو ته زړه ښه کړي.

د ژورنالېست او د هغه د سرچينې تر منځ د اړيکې کيفيت د هغو اطلاعاتو کميت ټاکي چې د خلکو په واک کې ورکول کېږي. خبرونه د يوه تعريف له مخې چې د ورځپاڼو دوو لويو پانگوالو (لارد نور تکليف او ويليام رندولف هيرسټ) ته يې نسبت ورکول کېږي، دا دی چې په ځانگړي ډول شرموونکي واقعيتونه د خلکو ولکي ته تصادفي نه راځي، يو ژورنالېست اړ دی چې دغه واقعيتونه خلکو ته ورسوي، دغه کار يواځې د ژورنالېست له خوا د پراخو سرچينو په موندلو سره ترسره کېږي.

کله چې يو ژورنالېست مجبورېږي خو د قضايي سيستم د يوې برخې په څېر فعاليت وکړي، لکه د محرمو اطلاعاتو د سرچينې په افشاء، د فلم، سندونو يا نورو شواهدو په وړاندې کولو کې، نو دغه کار جدي گواښونه رامنځته کولای شي، له همدې امله د ۲۰۰۰ زېږديز کال په فبرورۍ مياشت کې د نړۍ درېيو لورپوړو ادارو (د بيان د ازادۍ لپاره د امريکا

متحده ایالتونو موسسې، د رسنیو ازادۍ لپاره په اروپا کې د امنیت او همکارۍ موسسې او د بیان او عقیدې ازادۍ لپاره د ملګرو ملتونو ځانګړې استازي) پر لاندې بیانيه هوکړه وکړه:

«ژورنالېستان باید هېڅکله اړ نه شي څو خپلې سرچینې افشاء کړي، خو دا چې دغه کار د یوې جنایې پلټنې یا پر جنایې جرم د کوم تورن شخص د دفاع لپاره اړین وي او یا دا چې د یوې محکمې له خوا ورته حکم شوی وي، په داسې حال کې چې د خپلې قضیې د وړاندې کولو لپاره پوره فرصت ورکړل شوی وي.»

هغه ژمنه چې له مخې یې د اطلاعاتي سرچینې او اطلاع ورکونکي هويت باید تر هر ډول شرایطو لاندې محرم (پټ) وساتل شي؛ یوه درنه او پېچلې ستونزه ده؛ ځکه دا باید له نورو حقونو، دندو، واکونو او قوانینو څخه جلا ونه لیدل شي؛ لکه ژورنالېستان چې په محکمه کې د اطلاعاتي سرچینې د نوم له اخیستو ډډه کوي، نو د محکمې پر پایلو ناوړه اغېزه بنسدي؛ ځکه چې دا د هر وګړي دنده ده چې د محکمې پر وړاندې، هغه مهال چې ورته اړتیا پېښه شي او یا ترې وغوښتل شي، نو په صداقت سره اعتراف وکړي او رښتیا ووايي.

خو بیا هم خپلواک ژورنالېستان کولای شي د محرمیت خوندي والي ژمنه له سرچینې سره وکړي، خو ژورنالېستانو ته مشوره ورکول کېږي، مخکې له دې چې دغه ژمنه سرچینې ته ورکوي، باید د خپل ایډېټر او نورو لوړپوړو چارواکو هوکړه او ژمنه ترلاسه کړي او ژورنالېست باید هڅه وکړي داسې باور ترلاسه کړي چې دغه ژمنه یې د رسنۍ کوم اجرائیوي شخص یا ایډېټر نه ماتوي. په ځینو قانوني واکمنیو کې د یوه ژورنالېست د محرمیت ژمنه د رسنۍ او سرچینې تر منځ پر تړون تعبیرېږي؛ هغه ژورنالېستان او رسنۍ چې دغه ډول تړون تر پښو لاندې کوي، له قانوني اړخه مجرم بلل کېږي.

ځیني وختونه محرمې سرچینې په تړون کې شرطونه هم ږدي، په هغو کې بنایي دا هم وي چې د سرچینې څرګندولو لپاره کوم نوم یاد شي یا تر کوم بریده په راپور کې معرفي شي؛ لکه (X) ته نږدې سرچینه وایي. دغه دقیق کلمات چې هوکړه پرې شوې، خورا مهم دي او ژورنالېستان باید په هوکړه کې راغلو ژمنو او شرطونو ته په کتو عمل وکړي.

د وېبپاڼو او انلاين خپرونو د محرمیت تگلارې

وېبپاڼې او ټولې نورې انلاين خپرونې بايد د شخصي اطلاعاتو د ساتنې لپاره د محرمیت معياري تگلاره ولري، خو د امکان تر حده، هغه خلک چې خپل شخصي اطلاعات ورسره شريکوي، ساتنه يې وکړي او خوندي وي. دغه ډول تگلارې په افغانستان کې يوازې د سره صليب نړيواله کمېټه (ای سي ار سي)، د سرې مياشتې ملي ټولنه، له افغانستان سره د المان د همکاريو پروگرام، موبې گروپ او پښواک خبري اژانس لري.

د پښواک خبري اژانس د محرمیت تگلاره په لاندې ډول ده:

د پښواک خبري اژانس د محرمیت تگلاره

پښواک خبري اژانس ستاسو د انلاين شخصي اطلاعاتو د ساتنې لپاره ژمن دی. هغه ځانگړي شخصي اطلاعات چې د پښواک له وېبپاڼې دگټې اخيستنې پر مهال وړاندې کوي، له هغو څخه د پښواک اداره بېرته تاسو ته په ښه توگه د خدمتونو وړاندې کولو لپاره گټه اخلي.

په دې تگلاره کې به دا موضوع بشپړه روښانه شي چې پښواک اطلاعات څرنگه راټولوي، څه ډول گټه ترې اخلي او بيا څرنگه کولای شئ پر خپلو اطلاعاتو کنټرول ولرئ.

۱ - راټولېدونکي اطلاعات

د دې لپاره چې پښواک ستاسو په خوښه خدمتونه وړاندې کړي، نو په وېبپاڼه کې د نوم ليکنې او يا نورو اړوند اړتياوو لپاره ښايي له تاسو ځيني اطلاعات راټول کړي. دغه اطلاعات هغه وخت راټولېږي چې پښواک ته کوم وړانديز وشي يا ولېږل شي او کله هم د دې لپاره چې د پښواک په انټرنېټي خپرونو او خدمتونو کې گډون وغواړئ.

کله چې د پښواک وېبپاڼه خلاصوي، هلته به د ځان په اړه هېڅ ډول شخصي اطلاعات ونه گوري. دغه راز د پښواک د وړيا خدمتونو ترلاسه کولو لپاره اړ نه ياست چې شخصي اطلاعات شريک کړئ.

د شخص نوم، برېښنالیک، د ټيلېفون يا موبايل شمېره، جنسیت او د زېږدو نېټه په شخصي اطلاعاتو کې راځي. دغه راز ښايي له تاسو د وېبپاڼې په برخو کې ځيني شخصي اطلاعات وغوښتل شي. ښايي پښواک له تاسو ځيني نور معلومات هم وغواړي، لکه په لاندې ځينو بېلگو کې خو د يادونې ده چې له دې ټکو سره نه محدودېږي؛ لکه لهوالتياوې، وړانديزونه،

نظرونه، ويناوې او يا هم دا چې د پښواک له خدمتونو څخه گټه پورته کوي. پښواک له دغو اطلاعاتو څخه د يادو موخو لپاره گټه اخلي، د دې لپاره چې خپل گډونوال لا ښه وپېژني او اړتياوې يې درک کړي.

دغه راز اړ نه ياست معلومات شريک کړئ، خو که يې له شريکولو ډډه وشي ښايي د پښواک له ځينو ځانگړو خدمتونو بې برخې شئ.

ښايي په ځينو وختونو کې د نورو شخصي اطلاعاتو غوښتنه هم وشي، په دې اړه به د ويبپاڼې په برخو کې پوره وضاحت ورکړ شي چې پښواک ولې دغه اطلاعات غواړي او څرنگه گټه ترې اخلي.

۲- د اطلاعاتو د ساتنې ډول

هغه اطلاعات چې د ويبپاڼې له لارې وړاندې کوي، کمپيوټر ته له لېږدولو وروسته زېرمه کېږي. کېدای شي دغه اطلاعات د اړتيا په صورت کې هلته وساتل شي او يا د پروسس او کار اخيستنې لپاره د پښواک له گډونوالو، د خدمتونو له وړاندې کوونکو او د باور وړ له بلې درېمې ډلې سره شريک شي. دا هم بايد وويل شي، که چېرې له هېواده بهر د پښواک له خدمتونو څخه گټه اخلي، نو کېدای شي اطلاعات مو له افغانستانه بهر واستول شي، خو تاسو ته هغه ځانگړي اطلاعات وړاندې شي.

تاسو خپل اطلاعات د تگلارې له شرايطو سره چې راټولول، ساتنه او د خصوصي حریم ساتنه دي، سم وړاندې کوي، پښواک هڅه کوي ډاډه شي چې له وړاندې شوو اطلاعاتو سره د تگلارې مطابق چلند شوی او هغه اطلاعات مو چې وړاندې کړي، په سمه توگه د پښواک په سرورونو کې خوندي ساتل کېږي.

۳- له اطلاعاتو د گټې اخيستنې ډول

پښواک؛ له اطلاعاتو د لاندې موخو لپاره گټه اخلي:

- د ويبپاڼې، د تجربې د څارنې، ودې او وړتيا او خپلو نورو خدمتونو لپاره.
- د خدمتونو وړاندې کولو، اسانتيا برابرولو او د بياڅارنې لپاره؛ د بېلگې په توگه د پښواک او يا نورو اړوند ويبپاڼو اړيکو او خبرونو د خپرولو لپاره. دغه راز د برېښنالیک، پُست، فکس يا ټيلېفون له لارې د خدمتونو وړاندې کول او يا تاسو ته د خبرتياوو وړاندې کولو لپاره؛ د بېلگې په توگه دا چې يو ځانگړی خدمت د لا زيات غوره والي او ښه کېدو لپاره ځنډول شوی وي؛

- د ترلاسه کړو هر ډول شکایت او یا پوښتنو ځواب؛
- په وېبپاڼه کې د وړاندې شوو اطلاعاتو په اړه اړیکه نیول.

۴- د اړیکو نیولو حالتونه

پژواک په لاندې حالتونو کې له تاسو سره اړیکه نیسي:

- د هغو خدمتونو او کړنو په اړه خبرتیا ورکول چې په اړه یې نوم لیکنه شوې، خو وکولای شو ډاډه شو چې اړوند خدمتونه په سمه توګه وړاندې شوي دي؛
  - په هغه حالت کې چې د لا ډېر پوهاوي او نورو معلوماتو لپاره مو غوښتنه کړې وي؛
  - د پژواک وېبپاڼې کې ستاسو د ګډون او ونډې اخیستنې په اړه؛
  - د خدمتونو په اړه سروې (څار او بیا کتنه) کې ګډون ته د بلنې لپاره (په سروې کې ګډون اجباري نه دی)؛
  - د بازارموندنې موخو لپاره؛ په ځانګړې توګه په هغه حالت کې چې له لاندې (پنځم شمېره سرلیک) مواردو سره مو موافقت کړې وي.
- کولای شئ د پژواک له وېبپاڼو څخه چې د یو ځانګړي خدمت په اړه درسره څرنګه اړیکه نیسي، معلومات ترلاسه کړئ.

۵- د بازارموندې د موخو په اړه اړیکه

- یواځې په هغه حالت کې چې تاسو په خپله غوښتنه کړې وي، پژواک د لاندې مواردو په اړه درسره اړیکه نیسي:
- د نوو خدمتونو، تولیداتو او ځانګړو ډالیو په اړه د خبرتیا لپاره د برېښنالیک، تېلېفون (له لنډلیکونو سره)، پُست لیک او یا نورو له لارې اړیکه؛
- دغه راز پژواک د خپلو شریکانو او د اعتبار وړ درېیمو همکارو ډلو د تولیداتو او خدمتونو په اړه چې ښايي ستاسو د پام وړ وي، د برېښنالیک، پُست لیک او یا تېلېفون په وسیله اړیکه درسره نیول کړي؛

● پښواک تاسو ته وړاندیز شوي ځانگړي لنډلیکونه نه استوي (هغه لنډلیکونه چې د پیسو په بدل کې ترلاسه کېږي)؛ ځکه امکان لري مخابراتي شبکه پر تاسو د رسېدونکو مسجونو لگښت وضع کړي. په دې اړه د لا زیاتو معلوماتو لپاره هیله کېږي له اړوندې مخابراتي شبکې سره په اړیکه کې شئ.

همدارنگه کولای شئ هر وخت، که د نوم لیکنې مهال وي او یا هم بل، پښواک ته خبرتیا ورکړئ، چې نور نه غواړئ اطلاعات مو له کوم درېیم کس سره شریک شي. پښواک ځینې وخت بنیایي د هغو خدمتونو او یا تولیداتو په اړه درسره په اړیکه شي چې ستاسو د خوښې وړ وي. دغه کار یوازې مستقیم د پښواک او یا یې د استازي له خوا هغه مهال چې تاسو خپله د خبرتیاوو غوښتنه کړې وي، ترسره کېږي.

۶- له نورو ادارو سره د شخصي اطلاعاتو شریکول

پښواک ستاسو اطلاعات خوندي ساتي خو یواځې په هغه حالت کې گټه ترې اخلي او یا یې له درېیم کس سره شریکوي چې اړتیا ورته پیدا شي او قانون اجازه ورکړي؛ د بېلگې په توگه له دولتي چارواکو او حقوقي ادارو سره او یا هم لکه څنگه چې په ۷مه شمېره سرلیک کې بیان شوي. په عمومي توگه پښواک ستاسو له اطلاعاتو څخه یواځې د پښواک په محدوده او یا هم د هغه اړوند نورو شرکتونو کې کار اخلي.

په داسې حال کې چې، ځینې وختونه پښواک له درېیمو ډلو څخه کار اخلي تر څو ستاسو له خوا وړاندې شوي اطلاعات پروسس شي. پښواک دا درېیمې ډلې په کلکه توگه ژمن گڼي چې باید د خپل اساساتو سره سم چلند غوره کړي او په هېڅ توگه له دې اطلاعاتو څخه د خپل سوداگریزو موخو لپاره گټه پورته نه کړي.

۷- په وېبپاڼه کې سپکونکې او ناوړه محتوا

که څوک په وېبپاڼه کې سپکونکې، ناوړه او یا د نیوکې وړ محتوا اضافه کړي، یا یې د پښواک وېبپاڼې په پته ولېږي، په توپیرپالنې او زیان رسوونکي چلند کې ښکېل شي، پښواک به یې غبرگون کې له ځانه د دفاع په موخه د هغو له شخصي اطلاعاتو گټه پورته کړي. کله چې د پښواک ادارې ته معلومه شي چې تاسو د نافذه قوانینو د ماتونې په حال کې یاست د بېلگې په توگه، د داسې محتوا اضافه کول چې سپکونکې او کرکه پاروونکې وي نو هرومرو به د دغه چلند پر وړاندې ستاسو له اطلاعاتو څخه د نورو اړوند درېیمو کسانو

د خبرتيا لپاره گټه پورته شي. دا کسان کېدای شي ستاسو د شرکت رييسان، د بنوونځي انټرنېټ وړاندې کوونکي او يا هم حقوقي ادارې وي.

۸- د کم عمره کسانو د گټې اخيستنې شرايط

له هغو کسانو چې ۱۶ کاله او يا له دې کم عمر لري، هيله کېږي چې په ويپانه کې د هر ډول اطلاعاتو له اضافه کولو مخکې د کورنۍ له مشر څخه اجازه واخلي، پرته له دې نه شي کولای شخصي اطلاعات له پښواک سره شريک کړي، که بيا هم شريک شي، د اطلاعاتو پاکولو په موخه به اړين گامونه پورته شي.

۹- د کره رکارډونو ساتنه

پښواک د امکان تر بريده هڅه کوي ستاسو په اړه کره او سم اطلاعات وساتي، خو بيا هم د دغه کار لپاره د گټه اخيستونکو پاملرنې ته اړتيا لري، خو هغوی خپل شخصي اطلاعات له وخت سره سم اپډېټ کړي.

۱۰- د مسوليت محدوديت

کېدای شي پښواک د ځينو نورو ويپانو لېنکونه ولري، خو بنايي د هغو تگلارې د پښواک له تگلارې سره توپير ولري؛ د بېلگې په توگه که چېرې کوم لېنک خلاصوئ او هغه د بلې ويپانې اړوند وي، په دغه حالت کې ښه دا ده چې د هغې تگلاره ولولئ؛ ځکه پښواک د هغو اطلاعاتو مسوليت نه اخلي چې تاسو نورو ويپانو ته سپارلي.

که چېرې پښواک کومه محتوا وړاندې کړي، لکه، سيالي او يا تر فېچ گانې چې د پښواک اړوند پېژندل شوو درېيمو ډلو له خوا ملاتړ شوې وي. په داسې حال کې چې دغو پېژندل شوو ډلو ته د سوداگريزو اړيکو ځيني اساسات دا اجازه ورکوي خو له هغو اطلاعاتو گټه پورته کړي چې تاسو يې په خپله خوښه د ويپانې په فعاليتونو کې د ونډې اخيستنې په موخه هغو ته وړاندې کوئ.

په داسې حال کې پښواک د داسې اطلاعاتو پر وړاندې هېڅ ډول مسوليت نه لري او نه يې هم پرې کنټرول وي؛ ځکه مخکې له دې چې تاسو دغه راز شخصي اطلاعات له يادو ډلو سره شريک کړئ، پښواک يې مخکې په اړه خبرتيا وړاندې کوي چې په رښتيا هم دغه درېيمې ډلې ياد اطلاعات راټولوي کنه.

ښايي پڙواک له ځينو مشهورو او اعتبار لرونکي درېيمو ډلو څخه د هغو سوداگريزو خبرتياوو خپرولو لپاره گټه واخلي چې په وېبپاڼه کې يې گوري. دا تگلاره له هغو اطلاعاتو د گټې اخيستني اړخونه تر پوښښ لاندې نه راولي چې د درېيمو ډلو له خوا له تاسو څخه راټول شوي وي.

۱۱ - د قانوني مسوليت روښانول

په هغه څه چې پڙواک کنټرول ونه لري پر وړاندې يې مسوول نه گڼل کېږي. د ټکنالوجي او سوداگريز چاپيريال د پېچلي او په پرله پسې بدلون موندونکي حالت له امله پڙواک دا تضمين نه شي وړاندې کولای چې په فعاليت کې به يې هېڅ تېروتنه نه وي.

پڙواک ستاسو د هغو شخصي اطلاعاتو پر وړاندې هېڅ ډول مسوليت نه لري چې په مستقيم، غير مستقيم، د ځانگړي عواقبو او يا نورو ناوړه چلندونو د پايلو له امله زيان وويني او يا يې نور ترلاسه او گټه ترې پورته کړي.

۱۲ - د شخصي اطلاعات د ساتني موده:

پڙواک شخصي اطلاعات تر هغو پورې خپل سيستم کې ساتي څو ورته اړتيا وي. که په وېبپاڼه کې د پڙواک د گډونوالو د اشتراک موده پای ته ورسېږي او حساب له منځه ولاړ شي، بيا نو خلک نه شي کولای له شخصي اطلاعاتو گټه واخلي. خو د يادونې ده چې دغه اطلاعات د اداري موخو لپاره تر پنځو کلونو پورې په سيستم کې پاتې کېږي او له هغه وروسته په اتومات ډول له منځه ځي. له وېبپاڼې د گټې اخيستو لپاره، پڙواک هڅه کوي ستاسو اړوند اطلاعات تر هغو وساتي څو خپلې موخې ته ورسېږي.

۱۳ - د شخصي اطلاعاتو په اړه معلومات

د ۱۹۹۸ زېږديز کال د اطلاعاتو ساتني خبرپاڼې پر اساس، کولای شئ د تصحيح يا نورو موخو لپاره له پڙواک څخه د خپلو شخصي اطلاعاتو کاپي وغواړئ. د دغو اطلاعاتو بيا وړاندې کول به لس امريکايي ډالره لگښت ولري. دغه راز بايد خپل دوه قطعې تاييد شوي انځورونه هم وړاندې کړئ. پڙواک هڅه کوي څو شخصي اطلاعات په سم ډول وړاندې شي، ايډېټ او يا هم د فايلونو له منځه پاک شي.

که په دې اړه او يا د دې تگلارې په نورو برخو کې کومه غوښتنه او يا پوښتنه لرئ نو هيله کېږي د اطلاعاتو رسونې مرجع له مسوول سره په اړيکه کې شئ،

برېښنالیک: info@pajhwok.com

د يادونې ده، کله چې ستاسو اطلاعات د پښواک په وېبپاڼه کې خپاره شي، نو د اړتيا يا ستاسو د غوښتنې په صورت کې لري او ايډېټ کېدای شي. پښواک يوازې هغه اطلاعات نه شي لري کولای او سمولای چې په نورو وېبپاڼو يا رسنيو کې خپرېږي.

۱۴ - په تگلاره کې بدلون راوستل

د اړتيا او سلا له مخې پښواک حق لري په دې تگلاره کې بدلون راولي.

په تگلاره کې راوستل کېدونکی بدلون به د پښواک په وېبپاڼه کې خپرېږي. له خپرېدو سره سم تغيير شوي موارد د پلي کېدو وړ گڼل کېږي. د دې لپاره چې خبر و اوسئ او اطلاعات مو له تگلارې سره سم وي، اړينه ده چې تگلاره په پرله پسې توگه تعقيب کړئ.

۱۵ - کوکيز

کوکيز هغه اطلاعات دي چې د يوې وېبپاڼې له خوا ستاسو "هارډ ډرايف" ته لېږدول کېږي، خو هلته ثبت شي او يا ځيني وخت ستاسو د شخصي اطلاعاتو د څارنې په موخه ترې کار واخيستل شي. په بل عبارت، کوکيز کوچنی متني فايل دی چې وېبپاڼې يې ستاسو کمپيوټرونو ته استوي، تر هغو چې انټرنېټ کاروي، دغه معلومات به ساتلي وي.

کله چې يو کاروونکی يوې وېبپاڼې ته لاسرسی پيدا کوي او هر ځل چې يو فايل ډاونلوډېږي، دغه معلومات په اتومات ډول په يوه فايل کې ځان ساتي. په دغو معلوماتو کې لاندې جزئيات شامل دي:

د فايل نوم، د ډاونلوډ نېټه او وخت، د لېږدول شوو معلوماتو شمېر (پرتله له دې چې ډاونلوډ بريالی وو که نه)، د هغه کمپيوټر ای پي پته چې له پانې يې معلومات غوښتي دي.

کوکيز فايلونه په دوه ډوله دي:

لنډمهال: دغه فايلونه تر هغه چې ستاسو په زړه پورې وېبپاڼه خلاصه ده، فعاله وي او کله چې خپله پاڼه بندوئ، ياد کوکيز فايلونه له منځه ځي. انټرنېټي وېبپاڼې لنډمهال کوکيز فايلونو د تخنیکي موخو لپاره کاروي، لکه د انټرنېټي وېبپاڼو له لارې نورو وېبپاڼو ته د ورتلو اسانتيا او يا له نورو انټرنېټي وېبپاڼو سره د اړیکو ټينگولو لپاره لمریتوب.

اوږدمهال: اوږدمهال کوکيز فايلونه دگټه اخيستونکي کمپيوټر په هارډ ډيسک کې زېرمه

کبري، خو د انټرنېټي ويبپاڼې نوي گټه اخيستونکي وپېژندل شي او يا هم بيا ځلي گټه اخيستونکي، د گډونوالو له وړاندويز شوې ټولپوښتنې څخه مخنيوی اسان کړي.

ډېری براوزرونه (له انټرنېټه د گټې اخيستني پاڼې) په اتومات ډول کوکيز مني، خو که نه غواړئ، بيا کولای شئ په خپل براوزر کې له دغه کاره څخه مخنيوی وکړئ. خو بايد وويل شي چې له دغه کاره سره بيا تاسو نه شئ کولای له يادې ويبپاڼې څخه بشپړه گټه پورته کړئ. د هر سرور کوکيز د هغو د جوړښت پر اساس ځانگړی دی او د نورو سرورونو له خوا د رسوخ وړ نه دی؛ دا په دې معنا ده چې له کوکيز څخه په ويب (انټرنېټ) کې ستاسو د فعاليتونو د څارنې لپاره گټه اخيستل کېدای نه شي، په داسې حال کې چې کوکيز کولای شي د يو کار اخيستونکي «د کمپيوټر پېژند» وړاندې کړي، خو په شخصي توگه د کار اخيستونکو پېژندگلوې نه کوي، څرنگه چې په کوکيز کې پسرورډ (رمز) او يا کرېډېټ کارت (د اعتبار کارت) معلومات نه ثبتېږي.

پژواک له کوکيزه د لاندې موخو لپاره گټه اخيستلای شي:

- په دې اړه د پوهاوي لپاره چې څوک ياست او ستاسو د حساب اطلاعاتو ته د لاسرسي لپاره؛
- د خپلو ليدونکو د شمېر او د هغو د تگلارو اټکل لپاره؛
- په دې اړه د پوهاوي لپاره چې د پژواک وېبپاڼې مراجعين، خبرتياوې څو ځلې گوري؟
- د لومړيتوبونو پېژندنه او د دې لپاره چې وکولای شو خپلې وېبپاڼې ته له اړتياوو سره سم وده ورکړو.

۱۶ - امنيت

د انټرنېټ د ماهيت له کبله، پژواک نه شي کولای د شخصي اطلاعاتو خونديتوب تضمين کړي او له وېبپاڼې د گټې اخيستني پر مهال د امنيتي ستونزو له امله د رامنځته شوو هېڅ ډول پايلو مسووليت پر غاړې نه اخلي. پژواک د خپل امنيت له پلوه ډاډه دی او دا تل د دې دارې لومړيتوب دی څو ډاډه شي، کومه ستونزه رامنځته نه شي.

د ادارې محرمیت

په ټولو ادارو کې د ادارې د راز ساتنې لپاره د کار کوونکو په اداري کړنلاره کې داسې لارښوونې شته چې کارکوونکي یې د راز پر ساتنه مکلف کړي وي او هر غړی ژمن او مسوول وي چې د ادارې محرمیت ټول کاري قواعد او اصول په پام کې وساتي.

د ملکي خدمتونو د کارکوونکو قانون د دیارلسمې مادې د درېیم بند له مخې، دولتي مامورین او قراردادي کارکوونکي مکلف دي چې د قانون له حکمونو سره سم وظیفوي اسرار وساتي او د دې مادې د لسم بند له مخې دوی د ادارې له اطلاعاتو څخه ناوړه گټه نه شي اخیستی.

دغه راز د ملکي خدمتونو د مامورینو د سلوک د ډول مقررې د شپږمې مادې د لومړي بند له مخې، د ملکي خدمتونو مامور له هغو اطلاعاتو څخه چې د رسمي دندو د اجرا په بهیر کې یې تر لاسه کوي، د ځان، خپلوانو او دوستانو په گټه ناوړه استفاده نه شي کولای. د دې مقررې د اوومې مادې له مخې، د ملکي خدمتونو مامور د روڼتیا او حساب ورکونې د تامینولو په منظور مکلفیت لري چې امرینو او قانوني واکمنو مراجعو ته د دندې د اجرا په اړه دقیق اطلاعات وړاندې کړي او د پټو (سري) اطلاعاتو له وړاندې کولو څخه ډډه وکړي.

د دې مادې د درېیم بند پر اساس، د ملکي خدمتونو مامور ټولنیزو رسنیو ته د سندونو له ورکولو او مرکې کولو څخه منع شوي، خو په هغه حالت کې چې د امر له خوا د داسې چارو لپاره موظف شوی وي، نو په دغه صورت کې هم باید هر ډول اطلاعات، معلومات یا مرکه په واقعي بیان پورې اړوند وي او د شخصي نظریو له وړاندې کولو باید ډډه وکړي.

د ادارې محرمیت له اصولو د سرغړونې په صورت کې د کافي سندونو په ترلاسه کېدو سره د کار کوونکي د ایستلو او د قرارداد فسخه کېدو شونتیا شته او د کارکوونکي کارونو ته د شک په سترگه کتل کېږي. د ادارې د محرمیت اصول په ډېرو ادارو کې یو ډول وي، د یوې ادارې د محرمیت په اصولو کې لاندې درېیو ټکو ته اشاره شوې وي:

- له ادارې سره د ماموریت مهال ټول راتول شوي اطلاعات پټ (محرم) دي، له دغو اطلاعاتو باید یواځې د ادارې د موخو لپاره گټه واخیستل شي. دغه اطلاعات باید په هېڅ صورت له ادارې څخه بهر خلکو، ان د خپلو کورنیو غړو، ملگرو او هغو کارکوونکو ته چې دغو اطلاعاتو ته مستقیمه اړتیا نه لري، ورنه کړل شي؛ د بېلگې په توگه د کار

- کونکو میاشتنی تنخوا محرمه ده او دغه راز باید له نورو خلکو سره شریکه نه شي.
- کار کونکی باید نا خپاره شوي اطلاعات افشاء نه کړي، د اړتیا پر مهال چې کله دغه اطلاعات د ادارې له کاري چاپیریاله بهر وړل کېږي، نو خونديتوب ته یې باید ډېره پاملرنه وشي.
  - کار کونکی باید په عام محضر کې پر بنسټیزو موضوعاتو له بحثونو او د ادارې اړوند د پټو (محرم) اطلاعاتو له بنسټونو ډډه وکړي؛ د بېلګې په توګه مهمې چاپ شوي پانې له پرېنټره لرې شي او یا د پټو جزئیاتو لرونکي برېښنالیکونه نورو ته ونه لېږل شي. دغه راز د ادارې له وسایلو باید جدي ساتنه وشي، لکه کمپیوټرونه، پرېنټرونه، کامرې او داسې نور. دغه راز کله چې یوه اداره یا بنسټ له نورو ادارو سره خدماتي تړون، هوکړه لیکونه او یا قراردادونه لاسلیکوي، د محرمیت او راز ساتنې (Confidentiality) په اړه یوه یا دوه مادې یې د تړون مهمه برخه وي او دواړه اړخونه د خپل دغه تړون پر محرمیت او درېم اړخ ته د تړون د جزئیاتو پر نه شریکولو مکلف وي. په تړونونو یا هوکړه لیکونو کې دواړه خواوې هوکړه کوي چې د ټولو مواردو، اطلاعاتو او سندونو محرمیت به خوندي ساتل کېږي، خو دغه حالت هغه وخت د پلي کېدو وړ نه دی چې:
- ۱ – محرم اطلاعات عامه ساحې ته په داسې ډول لېږدول شوي وي چې د یوه لوري د مکلفیتونو له نقض پرته وي.
  - ۲ – د اطلاعاتو او سندونو په ډاګه کول د دواړو خواوو په رضایت ترسره شي.
  - ۳ – د سندونو او اطلاعاتو په ډاګه کول د قانون غوښتنه وي او یا د اسهامو د تبادلې لپاره وکارول شي.
  - ۴ – له قواعدو سره سم کله چې اطلاعات د هغو حقوقي مراجعو له خوا وغوښتل شي چې دواړه لوري ورته له حقوقي پلوه مسوول دي.
  - ۵ – یو لوری کولای شي ټول محرم اطلاعات هغه مهال په ډاګه کړي چې د تړون بل لوری په قانوني ډول له ټولو اطلاعاتو مخکې خبر وي.
  - ۶ – اطلاعات کېدای شي د دواړو لورو له خوا مسلکي سلاکارانو ته وښودل شي.
  - ۷ – حقیقي یا ممکنه پانګه اچوونکو، پور ورکوونکو او خدماتي شرکتونو ته د جواز اخیستونکي له خوا محرم اطلاعات په لاندې حالتونو کې ښودل کېدای شي:

الف: هغه شخص چې جواز اخیستونکی وي.

ب: هغه شخص چې د جواز اخیستونکي له خوا کنټرولېږي.

د یوې ادارې باوري اطلاعات باید د یوه رقیب یا هم د یوه مخ پټي هکر لاس ته ور نه شي؛ ځکه که دغه اطلاعات په لاس ورشي، اداره له لویې ستونزې سره مخ کېدای شي؛ بنایي نه جبرانېدونکی زیان ولري او یا هم بنایي اداره بدنامه شي. په تړونونو کې محریت، بشپړتیا او د اطلاعاتو د شتون موارد وجود لري چې په لاندې ډول تشریح کېږي:

- محریت یا پټوالی (CONFIDENTIALITY): د ادارو یا بنسټونو تر منځ په تړونونو کې محریت هغه خاصیت دی چې په مراعتولو سره یې اطلاعات پرته له اجازې هېڅ وگړي، بنسټ او یا عمليې ته نه ورکول کېږي.
- بشپړتیا (Integrity): د ادارو یا بنسټونو تر منځ په تړونونو کې د ډېټا بشپړوالي معنا، ساتل او د هغو له صحت څخه ډاډ ور کولو څخه عبارت ده. د دې معنا دا ده، هغه څوک چې نه وي پېژندل شوي او اجازه نه وي ورکړل شوې، ډېټا ته لاسرسی نه شي پیدا کولای.
- لاسرسی (Availability): د داسې سیستمونو برابرولو ته وایي چې هر وخت وغواړي د خدمتونو په اړه اطلاعاتو ته لاسرسی ومومي؛ د دې معنا دا ده چې محاسبوي سیستم د اطلاعاتو د پروسس کولو او ساتلو دنده پر غاړه لري، خوندي او تل د لاسرسي وړ وي. د برېښنا نه شتون، د هارډویر نه کار کول او د سیستم د پر مخ بیولو (Upgrading) په وخت کې ځنډ رامنځته نه شي.

د اطلاعاتو د محرمیت موده

اطلاعات د تل لپاره محرم نه وي؛ ځکه چې د اطلاعاتو حساسیت د وخت په تېرېدو کمېږي. د ځينو هېوادونو د تگلارو له مخې، اطلاعات يواځې د څو ټاکلو کلونو لپاره پټ او حساس وي، له ټاکلې مودې وروسته د محرمیت له قانوني محدودیت څخه وځي او بيا يې له خپلو ولسونو سره شريکوي. په ډېری هېوادونو کې د اطلاعاتو محرمیت لپاره ۲۰ - ۳۰ کلونه عمومي زماني محدودیت ټاکل شوی، خو په ورته مهال ډېری هېوادونه د محرمیت مودې غځولو ته ځانگړې کړنلارې لري. البته که چېرې د يادې مودې غځول ډېر اړين وي؛ لکه د ملي امنیت اړوند مهم او حساس اطلاعات؛ د بېلگې په توگه د امریکا د دفاع وزارت (پنتاگون) ويلي وو، د افغان پوځ ځيني هغه اطلاعات به افشا کړي چې مخکې محرم بلل شوي وو. پنتاگون له هغه وروسته دغه گام واخيست چې د بيارغونې د څار ځانگړې امریکايي ادارې (سیگار) د افغان امنیتي ځواکونو په اړه د پنتاگون له لوري د ځينو اطلاعاتو پر پټولو نیوکه کړې وه.

د امریکا د دفاع وزارت دا هم ويلي وو، سیگار د افغان دولت د امنیتي ځواکونو په اړه د اطلاعاتو جزئیات غوښتي وو چې عامو خلکو ته يې اعلان کړي خو اوس د سیگار وياند منلې ده چې د هغو اطلاعاتو د لويې برخې د افشا کولو ښه وخت دی چې سیگار اداره يې مخکې د غیر محرمانه کولو غوښتونکې وه. په تېرو شپږو کلونو کې د امریکا دفاع وزارت هر څلور میاشتې وروسته په افغانستان کې د امریکايي پوځیانو اړوند اطلاعات او لگښتونه او په افغانستان کې د ټولو افغان امنیتي ځواکونو د وضعیت په اړه اطلاعات سیگار ته ورکول، خو د ۲۰۱۴ کال په وروستيو څلورو میاشتو کې پنتاگون اعلان وکړ چې په افغانستان کې د افغان امنیتي ځواکونو اړوند اطلاعات محرم دي او هغه يې سیگار ته ونه لېږل.

په افغانستان کې د امریکايي ځواکونو قوماندان جنرال جان کمپبل ويلي وو، ځيني اطلاعات بايد د افغان ځواکونو د خونديتوب په موخه پټ ساتلي وي؛ خو سیگار د امریکا پوځ له دې اړخه تورن کړی چې گڼي امریکايان يې له دغو اطلاعاتو خبرولو لري ساتلي چې د سیگار په اند، امریکا نه شي کولای په افغانستان کې له اطلاعاتو ورکولو پرته خپل پروگرامونه بریا ته ورسوي. جنرال کمپبل وايي، د سیگار له غوښتنې وروسته امریکايي ځواکونو د افغان پوځ اړوند اطلاعات او سندونه بيا و ارزول او هغه

چې د خپراوي وړ وو، د محرمو اطلاعاتو له ډلې و ایستل شول. هغه اطلاعات چې مخکې د امریکایي پوځیانو له خوا محرم گڼل شوي وو، د افغان هوایي ځواکونو اړوند او همدارنگه د افغان ځواکونو د وړتیا، سمبالښت او توکو په اړه معلومات په کې وو.

سیگار پوښتلي وو، د افغان پوځ پر روزنې څومره پیسې لگول شوې او افغان هوایي ځواک څو الوتکې په واک کې لري؟

افغانستان له محرم والي د اطلاعاتو د وتلو لپاره کومه ځانگړې موده نه لري؛ ځکه ډېری سندونه او اطلاعات د تل لپاره محرمیت نه لري؛ د بېلگې په ډول ۲۰ یا ۳۰ کاله وروسته خپل محرمیت له لاسه ورکوي؛ ځکه خو اړینه ده چې دغه ډول اطلاعات باید د ټول عمر لپاره له خلکو څخه پټ او محرم نه وي.

د طالبانو د وخت د بهرنیو چارو وزارت د اوراقو (ارشیف) اداري مقرري چې اوس هم نافذه ده، په ۱۶ مه ماده کې راغلي چې لاندې سندونه د لیکنې له نېټې څخه د ۶۰ کلونو له تېرېدو مخکې په ازاده توگه نه شي مطالعه کېدای:

۱ – محرم او اشد محرم سندونه

۲ – د استخباراتو ریاست او د دفاع وزارت راپورونه

۳ – د هغو اشخاصو راپورونه او اطلاعاتي کارتونه چې افشاء کول یې د ژوندانه گډوډېدو لامل شي

د ملي دفاع، د کورنیو او بهرنیو چارو وزارتونه او د ملي امنیت ریاست د اوراقو (ارشیف) ادارې کولای شي د خپلو کاري خصوصیتونو په پام کې نیولو سره د اوراقو ساتنې لپاره نور لازم تدبیرونه ونیسي.

ځینې شنونکي پر دې باور دي چې استخباراتي اطلاعات او سندونه باید له خلکو د تل لپاره پټ ونه ساتل شي؛ ځکه خلک د یو ملت په توگه حق لري چې د خپل هېواد په سیاسي او امنیتي برخو کې د حالتونو په اړه اطلاعات ولري.

د نړۍ په پرمختللو او ډیموکراتیکو هېوادونو کې له شل یا دېرشو کلونو وروسته پټ او محرم اطلاعات او سندونه د یو خاص کمپسیون له لوري د لاندې شرایطو له مخې خپرېږي:

- ۱ – یاد کمپسیون د حکومتي، امنيتي او استخباراتي ادارو په سلا مشوره له متخصصو افرادو رامنځته کېږي.
  - ۲ – کمپسیون ټول سندونه او اطلاعات د محرمیت د اندازې (د کچې معلوملو) په موخه تحليلوي.
  - ۳ – کمپسیون د اطلاعاتو او سندونو د خپراوي امنيتي گواښونه او احتمالي عواقب څېړي.
  - ۴ – کمپسیون خپل تحليلي راپور حکومت، امنيتي ادارو او استخباراتي سازمان ته د څېړنو او بحث لپاره سپاري.
  - ۵ – په هېواد کې يو با واکمن ارگان (د ولسمشر دفتر) د یاد تحليلي راپور په اړه تصميم نيسي او له هغه وروسته اطلاعات خپرېږي.
- هغه سندونه چې ساتل يې د يوې ټاکلې مودې لپاره لازم وي، د مخزن په څانگه کې د اوراقو (ارشيف) مقررې له حکمونو سره سم ساتي. د دې مقررې د اوومې مادې له مخې، سندونه په سرپټو، کانکريټي، سطح لرونکو، خوندي او وچو خونو کې چې د ازادې هوا لپاره لار، بشپړه روښنايي، له افتونو او عوارضو څخه د وقايې او ساتنې هر راز وسايل ولري، په معياري او اساسي الماريو کې دننه ساتل کېږي.
- يادې خونې بايد د خزندو او اور لگېدنې ضد وسايل ولري او له مکروبيي (باکټرلوژي) اغېزو څخه خوندي وي. د رڼا کولو تدابير او داسې نور موارد بايد په پام کې په کې ونیول شي. د اوراقو (ارشيف) د عمومي خونو دروازې په هغه صورت کې چې کار ترې نه اخیستل کېږي، قفل او مهر کېږي.

د سندونو د له منځه وړو او سوځولو څرنگوالی

د بهرنیو چارو وزارت د اوراقو (ارشیف) اداري مقرري له مخې، د له منځه وړلو وړ سندونه، هغه پانې او مدرکونه دي چې سیاسي، اقتصادي، ټولنيز، تاريخي، حقوقي، قضايي، فرهنگي، حسابي يا اداري ارزښت ونه لري او يا د سندونو د تصنيف او واحد بندۍ له لارښوونې سره سم د له منځه وړو وړ وپېژندل شي. د له منځه وړلو وړ سندونه د شعوبې پلاوي له خوا خپرل او تفکيک کېږي، فهرست يې برابرېږي او د هغو د له منځه وړو او سوځولو وړاندیز د بهرنیو چارو وزير ته وړاندې کېږي، د وزير له منظوري وروسته د موظف پلاوي تر نظر لاندې سوځول کېږي. د له منځه وړلو وړ سندونه د هر کال په پای کې په اړونده څانگه يا نماينده گۍ کې تفکيک کېږي.

د اوراقو (ارشیف) مقرري د څلورمې مادې له مخې، هغه ساتل شوي اوراق چې منځپانگه يې حقوقي، قانوني، قضايي، تاريخي، مالي، حسابي، اداري او داسې نور اهميت ونه لري او د راتلونکو مراجعاتو لپاره ورته اړتيا نه وي يا له قوانينو او مقرراتو سره سم تر مرور د زمان لاندې راغلي وي، د دغې مقرري له حکمونو سره سم تشخيص، د موظف پلاوي له خوا يې لړليک ترتيب او د هر اداري واحد د واکمنو چارواکو له منظوري وروسته سوځول کېږي.

که دا پورته ياد شوي اوراق د لپرونکي (مرسل) په څانگو کې وي او د اوراقو (ارشیف) ادارې ته نه وي سپارل شوي، د هرو دوو کلونو په پای کې بايد د مقرري له حکمونو سره سم و سوځول شي. د امارتي ادارو د اوراقو (ارشیف) مقرري د ۱۳ مې مادې له مخې، د هر اداري واحد د اوراقو د ساتنې څانگه (ارشیف) د هرو څلورو کلونو په پای کې او د اوراقو (ارشیف) مخزنونه د هرو لسو کلونو په پای کې د مرسل څانگې استازو او د ملي ارشيف يوه استازي ته د اوراقو ساتنې د ارزښت په اړه د بيا کتنې لپاره بلنه ورکوي او د هغوی د تشخيص له مخې د سوځېدو وړ اوراقو فهرست جوړ او تثبیتېږي. د يادونې وړ ده، د اوراقو ساتنې د ارزښت د ټاکنې او تثبتولو پلاوي داسې جوړېږي چې لومړی د مرسل څانگې له خوا استازي وړاندیز کېږي او د لومړي درجه واکمن امر په خوښه په داسې حال کې چې دوه تنه يې د مرسل څانگې د مامورينو له ډلې څخه او يو بل کس د هماغه واحد له نورو ادارو څخه ټاکي. دغه پلاوي د نه ساتنې او سوځولو وړ سندونه له هره پلوه په پوره غور سره څېړي، د واردي او صادري له دفترونو سره له تطبيق کولو وروسته د هغو فهرست د له منځه وړلو (امحا) په مخصوص دفتر کې درج او قيدوي او له امحا وروسته د دفتر گڼه د واردي او صادري په دفتر او فهرست کې معامله کوي.

په پایله کې هغه اوراق چې د سوځولو وړ تشخیص او تثبیت شي، د اړوند اداري واحد د پلاوي له تدقیق او د لومړي درجه واکمن امر له منظوری وروسته د واکمن پلاوي پر وړاندې سوځول کېږي.

د محرمو سندونو سوځول او له منځه وړل:

په دولتي ادارو کې د سندونو د ساتنې، محرمیت او درجه بندۍ او د افرادو د رویتیا پالیسی له مخې محرم سندونه په لاندې ډول سوځول او له منځه وړل کېږي:

۱ – ټول هغه سندونه چې د محرمیت موده یې پای ته رسېدلې او یا د استفادې لپاره کاپي شوي دي، له اړتیا وروسته باید د مسولو کسانو له لارښوونې سره سم د درې کسيز پلاوي په شتون کې له منځه یووړل شي.

۲ – ټول محرمیت لرونکي او تر ټولو ډېر محرم سندونه چې د له منځه وړلو ته یې اړتیا وي، باید وسوځول شي او ډاډ ترلاسه شي چې ټول پر ایره بدل شوي او د سوځولو حکم یې باید د موظف پلاوي له لوري لاسلیک شوی وي.

۳ – د سندونو د له منځه وړو لپاره درې کسيز پلاوی باید د اړوندې ادارې له لوري د یوې خانگړې کړنلارې پر بنسټ وگومارل شي.

۴ – د ټولو سندونو له منځه وړل باید د اړوندو چارواکو د لارښوونې له مخې ترسره شي.

بېرني حالت کې د سندونو له منځه وړل:

۱ – په ټولو هغو ادارو کې چې له اشد محرم سندونو څخه د لوړ محرمیت لرونکي سندونه ساتل کېږي، باید په بېرنيو حالاتو کې د سندونو سوځولو او یا یې د له منځه وړلو وسایل په واک کې ولري.

۲ – یاد سندونه د ادارو د اړتیا او امنیتي حساسیت له مخې د اړوندو امنیتي ارگانونو له نظر اخیستو څخه وروسته له منځه وړل کېږي.

۳ – برېښنايي او د معلوماتي ټکنالوجۍ په وسایلو کې چې کوم محرم سندونه ساتل شوي وي، باید داسې د سافتویر پروگرام ولري چې د بېرني حالت پر مهال د اړوندې برخې کارکوونکي وکولای شي له محرمو سندونو څخه لوړ ټول فایلونه له منځه یوسي.

۴ – د معلوماتي ټکنالوجۍ په وسایلو کې شته ټول هارډیسکونه دې په فزیکي ډول له منځه یووړل شي.

اطلاعاتو ته د لاسرسي د څارني کمپسيون بايد
اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د حکمونو د بڼه
تطبيق په منظور، لسگونه جلا لايحي، کړنلارې
او لارښودونه وضع کړي. کمپسيون بايد د
اطلاعاتو يو ثابت فيس او بېلگيزې کړنلارې ټولو
ادارو ته ور وپېژني څو هره اداره د دې پر ځای د
ځان لپاره فيس او کړنلاره وټاکي.

اتم خپرکی

د اطلاعاتو ډلبندی

د اطلاعاتو د ډلبندی تاریخي بهیر

د اړیکو له لومړیو وختونو ډیپلوماتان او پوځي قوماندانان دې پایلې ته رسېدلي وو چې د باور خوندي کولو لپاره باید یوه تگلاره رامنځته شي او د تشخیص یو شمېر وسایل هم باید وي. ژولیوس کازار له میلاد څخه ۵۰ کاله مخکي یوه اله اختراع کړه چې کازار سایفر یې ورته ویل. نوموړي دا اله د دې لپاره اختراع کړه خو د ده شخصي مسیجونه د نورو لاسونو ته ونه لوېږي. حساس اطلاعات به په نښه کېدل تر څو د باوري اشخاصو په واسطه تر ټاکلي ځایه ورسول شي، په یوه محفوظ ځای او یا په یوه قوي بکس کې کېښودل شي او ساتنه یې وشي. کله چې د پوسته خانې خدمات رامنځته شول، حکومتونو رسمي سازمانونه جوړ کړل خو د لیکونو په پیدا کولو، لوستلو او ورکولو کې مداخله وکړي، د بېلګې په توګه په برېتانيا کې د رازونو دفتر او پیدا کولو څانګه په ۱۹۵۳ زېږديز کال کې رامنځته شوه.

د نولسمې پېړۍ په نیمايي کې د ډلبندی یوه ډېر پېچلي سیستم ته وده ورکړل شوه، حکومتونه یې پرېښودل خو د دوی پټ اطلاعات نسبت د دوی د حساسیت درجې ته پر طبقو ووېشي. د برېتانيې حکومت په ۱۹۸۹ زېږديز کال کې په رسمي ډول د قانونو د خپرولو په وسیله تر یوه بریده د دغه کار رمز اېښودنه وکړه. د لومړۍ نړیوالې جګړې پر مهال د ډلبندی له یوه څو اړخیز سیستم څخه ګټه پورته شوه؛ د بېلابېلو جبهو تر منځ د اطلاعاتو له لارې مکالمه وشوه. په دې برخه کې په ډیپلوماتیک او پوځي قوماندانیو کې د کوډ کولو او د هغو د ماتولو کارونه ډېر وه. دغه کار انګرېزان دې ته رهبري کړل خو په ۱۹۱۹ زېږديز کال کې د (Government Code and Cypher School) په نوم د کوډ حکومتی بنوونځی جوړ کړي. کله چې د سمو او ناسمو اطلاعاتو لپاره له ماشین څخه ګټه واخیستل شوه، نو رمز اېښودنې په جګړو کې پر مخ تللې بڼه غوره کړه.

په دویمه نړیواله جګړه کې چې کوم اطلاعات د متحدینو په واسطه شریک شوي وو، هغو د ډلبندی د سیستم یوه رسمي ترتیب او کنټرول ته اړتیا لرله. وروسته د اطلاعاتو

دغې لړۍ پرمختللي بڼه غوره کړه چې کوم اطلاعات د چا له خوا، چېرته او په کوم ډول زېرمه شي، تگلارې په کار واچول شوې څو يقيني کړي چې سندونه له منځه تللي، خو د دغو تگلارو څارنې له امله جگړه یو څو استخباراتي کړيو رهبري کړه. د شلمې پېړۍ په وروستيو او د يوويشتمې پېړۍ د پيل په کلونو کې په مخابراتي، د هارډویر (Hardware) او سافټویر (software) سیستم په وسیله حساب او ډېټاوو ته په کوچ وړکولو کې چټک پرمختګ تر سترګو کېږي. د ارزانو، وړو او ډېرو ځواکمنو وسایلو شتون د اطلاعاتو برېښنايي پروسس حتی د وړو سوداګرو او کورونو په لاس کې اطلاعات وړکړل او دغه کمپيوټرونه په اسانۍ او تېزۍ سره د انټرنېټ په واسطه یو له بل سره ونښلول شول.

په افغانستان کې د اطلاعاتو ډلبندي

په افغانستان کې لا هم د اطلاعاتو او سندونو معیاري ډلبندي نه ده رامنځته شوې، له همدې له امله خو ډېری اطلاعات دولتي رازونه او محرم ګڼل کېږي. د دغو اطلاعاتو لرونکي فکر کوي چې دا یې ملکیت دی او که یې له لاسه ووتل، نو لوی ناورین به رامنځته شي. په داسې حال کې چې دا د دوی شتمني نه، بلکې د خلکو شتمني ده او خلک باید خپلې شتمني ته لاسرسی ولري. څرنگه چې دولت د اطلاعاتو او سندونو د مدیریت لپاره روښانه کړنلاره نه لري، اطلاعاتو ته د لاسرسي کمپسيون باید په دې برخه کې له دولت سره همکاري وکړي، څو داسې یوه کړنلاره رامنځته شي چې پر بنسټ یې ادارې د خپلو اطلاعاتو او سندونو د ارشیف کولو، پټولو، محرم ساتلو او اشد محرم ګڼلو مدیریت وکړای شي. د یادونې ده چې د برېښنايي سندونو د مدیریت لپاره کړنلاره هم باید د یاد کمپسيون له خوا جوړه شي.

د نیپال هېواد اطلاعاتو ته د لاسرسي په قانون کې د اطلاعاتو او سندونو د ډلبندي صلاحیت اطلاعاتو ته د لاسرسي د څارنې له کمپسيون سره دی. د دغه هېواد ادارې د ټولو اطلاعاتو لېست کمپسيون ته وړاندي کوي او کمپسيون د سندونو د حساسیت کچې له مخې هغه پر طبقو او ګروپونو وېشي، د محرمو، اشد محرمو سندونو د نه خپرولو حکم کوي او د عادي اطلاعاتو او سندونو د خپرولو وړانديز اړوندو ادارو ته کوي.

عامه بنسټونه باید د هغو اطلاعاتو لپاره چې په واک کې یې لري، لېستونه او د سندونو کټګورۍ رامنځته کړي او بیا غور پرې وکړي او خلکو ته پوهاوی ورکړي، خو دغه اصل باید په پام کې ونیسي چې د سندونو او مدارکو اداري طبقه بندي نه شي کولای د لاسرسي قانون وګواښي او یا یې له ماتې سره مخ کړي. دغه راز د سندونو او مدارکو اداري ډلبندي نه شي

کولای اطلاعاتو ته د لاسرسي تر قانون لومړیتوب ولري. د سندونو او مدارکو اداري ډلبندي کولای شي چې د سندونو د حساسوالي او نه حساسوالي په اړه د یوې ادارې کار کوونکو لپاره گټور لارښود و اوسي او دا نه شي کېدای چې دغه وېشنه د اطلاعاتو ترلاسه کولو لپاره د یوې غوښتنې په برخه کې د نهایي پرېکړو لپاره یو اساس او بنسټ شي.

د خپرېدو وړ اطلاعاتو او سندونو د ارزونې او څېړنې یا د هغو اطلاعاتو او سندونو لپاره چې د خپرېدو وړ نه دي، ډلبندي او د کارونې څرنګوالی یې د اطلاعاتو د غوښتونکو او عامه لاسرسي لپاره ترسره کېږي.

اطلاعاتو ته د لاسرسي د څارنې کمپسيون له پر له پسې غوښتنو وروسته حکومت اړ شو چې دې نیمګړتیا ته پاملرنه وکړي او د اطلاعاتو او سندونو لپاره طرحه جوړه کړي. ولسمشر محمد اشرف غني د ۱۳۹۴ لمریز کال د سلواغې په ۱۰ مه د بیان ازادۍ او اطلاعاتو ته د لاسرسي د تامین لپاره په (۲۱۹۳) گڼه حکم کې د اطلاعاتو او فرهنگ او عدلیې وزارتونو او د ملکي خدمتونو او اداري اصلاحاتو خپلواک کمپسيون ته دنده وسپارله چې د اطلاعاتو او سندونو د تصنیف او ډلبندي لپاره طرحه جوړه او د تقنیني سند په توګه یې طی مراحل کړي.

په دغه حکم کې راغلي چې اطلاعات او سندونه باید داسې د ملي او نړیوالو منل شوو معیارونو مطابق تفکیک شي چې له یوې خوا اداري اتباعو ته اطلاعاتو لاسرسي یقیني کړي او له بلې خوا د ادارو رازونه خوندي شي. اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون له توشیح او په ټکنې ډول د یاد قانون عملي کولو په اړه د اړوندو بنسټونو له اندېښنو شاوخوا دوه کاله وروسته، ولسمشر اطلاعاتو ته د خلکو لاسرسي د حق لړۍ د چټکتیا په موخه د ۱۳۹۵ لمریز کال د تلې په ۲۲ مه د (۲۳۶۰) گڼې حکم صادر کړ.

د ولسمشر یاد حکم په اوو برخو کې په لاندې توګه صادر شوی دی:

۱ – اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون نافذ دی، د قانون د مادو پر رعایت د ټینګار تر څنګ په خپل وخت او کره اطلاعاتو ته د خلکو لاسرسي په موخه په مرکز کې وزیران، دولتي مسوولین او والیان مکلف دي، څو خلکو ته د معلوماتو وړاندې کولو لپاره د اسانتیا په موخه اطلاعاتو ته د لاسرسي د څار له کمپسيون سره په مشورې؛ د پټ ساتل شوو (محرم) درجې له اړخه د اطلاعاتو د وېش او ډلبندي لپاره اغېزناکه کړنلاره ترتیب کړي.

۲ – په مرکز کې دولتي چارواکي او وزیران او والیان مکلف دي، څو لږ تر لږه د یوې میاشتې په ترڅ کې د خپلو اړوندو بنسټونو د کاري پرمختګونو او کړنو په اړه په یوه

مطبوعاتي ناسته کې خلکو ته اطلاعات وړاندې کړي.

۳- په مرکز کې وزیران او دولتي چارواکي او والیان مکلف دي څو د ښې همغږۍ لپاره په یوه منظم کاري مهالوېش کې د معلوماتو د تبادلې په موخه هره ورځ لږ تر لږه ۱۵ دقیقې د خپلو بنسټونو د ویاندویانو لپاره ځانگړې کړي او د نورو فعالیتونو او جریانونو په اړه هغوی ته اطلاعات وړاندې کړي. ویاندویان باید په منظمه توگه پوښتنو ته د ځواب لپاره او رسنیو ته د معلوماتو ورکولو په موخه له هغوی سره په اړیکه کې و اوسي.

۴- وزیران او د مرکز چارواکي مکلف دي څو پر خپل وخت د غوره اطلاعاتو وړاندې کولو په موخه د وزارت د مرستیال په گډون د درېیو لوړپوړو چارواکو نومونه ترتیب او د اړیکو نیوونکو له ځانگړنو (ټیلیفون، برېښنالیک) سره یو ځای رسنیو ته ور وپېژني.

۵- د مرکز چارواکي، وزیران او والیان مکلف دي چې له رسنیو سره د غوره همغږۍ او اړیکو د ټینګښت په موخه پر خپل وخت د رسنیو له مسوولینو سره یو ځای مطبوعاتي ناستې ترسره کړي.

۶- د عامه او ستراتیژیکو اړیکو په چارو کې د ستر سلاکار دفتر او د ولسمشرۍ ریاست ویاند دفتر له وزیرانو، د مرکز له چارواکو او والیانو سره د اړتیا او لا ډېرې همغږۍ په موخه هر اړخیزه همکاري وکړي.

۷- وزیران او د مرکز دولتي چارواکي او والیان مکلف دي څو هره میاشت په منظمه توگه د ولسمشرۍ ریاست د چارو ادارې عمومي ریاست ته د اړوندو ادارو د کار ترسره کولو څرنګوالي راپور ورکړي او د چارو اداره هم مکلفه ده چې د یاد حکم د مادو د عملي کولو له لړۍ څخه په هر اړخیزه توگه څارنه وکړي او خپل راپور پر خپل ټاکلي وخت ولسمشرۍ ماڼۍ ته وړاندې کړي.

د ولسمشر د حکم له صادرېدو څخه وروسته د فساد پر ضد د مبارزې عالي اداره، لومړۍ دولتي اداره وه چې د اطلاعاتو د ډلبندي او د اطلاعاتو وړاندې کولو کړنلاره یې د ۱۳۹۵ لمريز کال د تلې په ۲۶ مه ترتیب کړه او اطلاعاتو ته د لاسرسي د څار کمېسیون ته یې د مشورې او کتنې لپاره واستوله.

په دې کړنلاره کې د خپرېدو وړ اطلاعات او سندونه او هغه اطلاعات او سندونه چې محرم او د خپرېدو وړ نه دي، په لاندې ډول سره وېشلي دي:

الف: د خپرېدو وړ اطلاعات او سندونه

۱- اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د څوارلسمې مادې د لومړۍ بند اطلاعاتو او سندونو خپرول، په لاندې شرحه جواز لري:

- د ادارې تشکیل، دندې، واکونو او د اړوندو اجرائتو راپور.
  - د ادارې مالي وضعیت.
  - خلکو ته د وړاندې شوو مستقیمو خدمتونو جزئیات.
  - د اطلاعاتو غوښتنې او د خلکو مستقیمو شکایتونو ته د رسېدو ډول.
  - اړوند تقنیني سندونه.
  - اړوندې لایحې، کړنلارې او لارښودونه.
  - اړوند کورني او نړیوال تړونونه، پروتوکولونه او تفاهم لیکونه.
  - پالیسي، ستراتیژي او اړوند کاري پلانونه.
  - د ادارې پر تشخیص نور موارد.
- ۲ – اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د پنځلسمې مادې د دویم بند د سندونو او اطلاعاتو خپرېدل په لاندې ډول جواز لري:
- لاندې حالات د پنځلسمې مادې د لومړۍ فقرې په ۷ او ۸ اجزاوو کې له درج شوو حکمونو څخه مستثنا دي:
- په هغه صورت کې چې واکمنه محکمه د شخصي اطلاعاتو د افشاء کولو په هکله تجویز وکړي.
  - په هغه صورت کې چې د مؤلف، مصنف، هنرمند (لوېغاړي) او محقق د حقونو د ملاتړ (کاپی رایټ) قانون او له سیالی څخه د ملاتړ قانون او نور تقنیني سندونه نقض نه کړي.
- ۳ – د هغو قضیو د شمېر او لړلیک په اړه د اطلاعاتو وړاندې کول او خپرول ممانعت نه لري چې د څېړنې او مستند کولو پړاو یې د ادارې له لوري بشپړ شوی او اړوندو ارګانونو ته استول شوي وي.
- ۴ – د اړوند ریاست له مقرې سره سم، هغو اشخاصو ته د اطلاعاتو ورکول جواز لري چې د شکایت شوې موضوع په اړه له شوو اجرائتو څخه شکایت لري.

۵- د عامه پوهاوي لپاره د ساده شوو پروسو په تړاو د اطلاعاتو خپرول او راپور ورکول جواز لري.

۶- د اساسي قانون د ۱۵۴ مې مادې او له فساد سره د مبارزې عالي ادارې د قانون له ۱۲ مې مادې سره سم د لوړپوړو دولتي چارواکو د شتمنيو فورم د خپرولو وړ دی. په لوړپوړو دولتي چارواکو کې ولسمشر، د ولسمشر مرستیالان، وزیران، د سترې محکمې غړي او لوی څارنوال شامل دي.

ب: هغه محرم اطلاعات او سندونه چې د خپرېدو وړ نه دي

۱- د اساسي قانون ۵۹ مې مادې ته په کتو د هغو اطلاعاتو او سندونو خپرېدل منع دي چې د هېواد خپلواکي، ځمکنۍ بشپړتیا، ملي واکمنۍ او ملي وحدت ته زیان اړوي. په دې ماده کې راغلي، هېڅوک نه شي کولای په اساسي قانون کې له راغلو ازادیو او حقوقو څخه په ناوړه استفادې د هېواد د خپلواکي، ځمکنۍ بشپړتیا، ملي واکمنۍ او ملي وحدت پر ضد عمل وکړي.

۲- اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د ۱۵ مې مادې په لومړي بند کې د ذکر شوو سندونو او اطلاعاتو خپرېدل او افشا کول په لاندې ډول منع دي:

- په هغو صورت کې چې خپلواکي، ملي واکمنۍ، ځمکنۍ بشپړتیا، ملي امنیت او ملي گټې او ښېگڼې له خطر سره مخ کړي.
- په هغه صورت کې چې له نورو هېوادونو سره د افغانستان د سیاسي، اقتصادي او فرهنګي اړیکو د پرې کېدو لامل شي.
- په هغه صورت کې چې د شخص ځان، مال یا ابرو او حیثیت له خطر سره مخ شي.
- په هغه صورت کې چې د جرم د کشف خنډ یا د جرم له ارتکاب څخه د مخنیوي خنډ وگرځي.
- په هغه صورت کې چې د تورن د کشف، د هغه په اړه د څېړنو او تعقیبولو یا په دې برخه کې د احتیاطي تدبیرونو نیولو بهیر گډوډ کړي.
- په هغه صورت کې چې د عادلانه محاکمې بهیر او یا د حکم تنفیذ اخلال کړي.
- په هغه صورت کې چې د شخص خصوصي حریم نقض کړي.

- په هغه صورت کې چې اطلاعات د سوداگريزو، شخصي ملکیتونو او بانکي حسابونو په موضوعگانو پورې اړه ولري، مگر دا چې په قوانینو کې بل ډول تشخیص شوي وي.
- ۳- د څار عالي ادارې قانون د څوارلسمې مادې له مخې، د اداري فساد په قضیو کې د اطلاع ورکونکو او شکایت کوونکو د هويت افشا کېدل او اطلاعات وړاندې کول د صلاحیت لرونکې محکمې د حکم تر صادرېدو پورې منع دي.
- ۴- د هغو شکمنو د هويت په اړه د اطلاعاتو وړاندې کول او د هويت افشا کول چې پر قضیو یې له اداري فساد سره د مبارزې عالي ادارې له لوري کار روان وي، د صلاحیت لرونکې محکمې د حکم تر صادرېدو پورې منع دي.
- ۵- اطلاعات او د هغو قضیو څېړنه او د څېړنو پایلې چې د افغانستان اسلامي جمهوریت د دولت ریاست له عالي مقام څخه دغې ادارې ته سپارل شوي وي، د با صلاحیت محکمې د حکم تر صادرېدو پورې منع دي.
- ۶- د اداري فساد قضیو د څېړنې لپاره د گومارل شوي پلاوي په اړه د اطلاعاتو وړاندې کول د هغوی د خونديتوب په موخه منع دي.

د محرمو سندونو ډلبندي

محرم سندونه په لاندې پنځو بېلابېلو درجو (نا محرم، محرم، اشد محرم، "اشد محرم او سري" او "اشد محرم او بشپړ سري") سندونو سره ډلبندي کېږي:

۱- نا محرم سندونه (Unclassified):

د دولت اطلاعات او سندونه چې د محرمیت درجه ونه لري، خو له قانوني نظره او د نورو لاملونو له امله حساس وي، د خپراوي په برخه کې یې محدودیت شته؛ دغه سندونه باید له خپرېدو مخکې د مسوول دولتي چارواکي له لوري تایید شي.

۲- محرم سندونه (Restricted):

هغه سندونه د اړوندو ارگانونو له لوري محرم ګڼل کېږي چې دولتي ارگانونو په ورځنیو چارو کې ترې استفاده کېږي وي او له اجرائتو وروسته د ټاکل شوي وخت لپاره په مشخصو دوسیو کې ساتل کېږي. محرم سندونه له عامه لاسرسي خوندي وي او نا

مسوول اشخاص ورته د لاسرسي اجازه نه لري، په ډاگه کول يې سرغړونه بلل کېږي. د محرمو سندونو د پېژندنې رنگ زرغون دی.

۳- اشد محرم سندونه (Confidential):

هغه سندونه چې د اړوندو ارگانونو له لوري اشد محرم درجه بندي شوي، د دولت په ورځنيو چارو کې کارېږي؛ دغه سندونه ليکنې، غريز، انځوريز او برېښنايي دي او دا هغه اطلاعات دي چې خپرول يې د افغانستان د ملي گټو، د افغانستان د خلکو، ډيموکراتيکې ټولنې د گټو د زيان لامل شي. هغه کسان اشد محرمو سندونو ته د لاسرسي اجازه لري چې د درېيمې روڼتيا (شفافيت) درجه ولري. د اشد محرمو سندونو د پېژندنې رنگ اسماني دی.

۴- اشد محرم او سري سندونه (Secret):

"اشد محرم او سري" سندونه هغو سندونو ته ويل کېږي چې د دولت په ورځنيو چارو کې ترې گټه اخيستل کېږي او د محرميت درجه يې د اړوندو ارگانونو له لوري درجه بندي شوې وي. دغه سندونه عموماً د دولت لپاره ډېر حياتي دي او عبارت دي له:

- دولتي او پراتيفي او ستراتيژيک اطلاعات.
- دولتي تاکتيکي پلانونه او کړنلارې.
- د بهرنيو هېوادونو پر وړاندې د دولت کړنلارې.

هغه کسان چې "اشد محرمو او سري" سندونو ته د لاسرسي اجازه لري، بايد د دويمې درجې روڼتيا لرونکي وي. د يادو سندونو غير مجاز افشا (ډاگيز) کول د هېواد لوړې گټې او ملي امنيت (د هېواد پايښت، ټولنيز، سياسي او پوځي ژوند، ملي يووالی او جغرافيوې حدود) په جدي ډول له خطر سره مخ کوي او د دولت پر وړاندې د وسله والو جگړو لامل گرځي. هغه اطلاعات او سندونه چې د نا محرم کېدو له نېټې مخکې د افشا په پايله او يا افشا کولو کې ترې پورته يادونه شوې، دولت، خلکو، ډيموکراتيکې ټولنې ته "خورا سخت زيانونه" اړوي.

۵- اشد محرم او بشپړ سري سندونه (Top Secret):

په "اشد محرم او بشپړ سري" سندونو کې کورني او سيمه ييز سياسي مسايل، پوځي او

استخباراتي اسرار، پراختيايي پلانونه او اړوندې کړنلارې، د دولت او بهرنيو دولتونو تر منځ پوځي او استخباراتي قراردادونه راځي. دا هغه اطلاعات او سندونه دي چې د نا محرم کېدو له نېټې څخه مخکې يې د افشا کولو په پايله او يا افشا کولو له امله يې د افغانستان دولت، د افغانستان خلکو، ډيموکراتيکې ټولنې ته "ډېر لوړ او نه جبرانېدونکي زيانونه" اوړي.

"اشد محرم او بشپړ سري" سندونه په پوره ډاډمنو ځايونو کې ساتل کېږي او بايد د پرسونل نوم او د استفادې نېټې يې په ځانگړي ډول ثبت او راجسټر شي او دغه اطلاعات بايد د دوو کسانو له لوري کنټرول، خوندي او د ساتنې لپاره يې له دوه گوني قفلونو څخه کار واخيستل شي.

ولسمشر د اړتيا په صورت او فوق العاده حالاتو کې کولای شي چې د ولسمشرۍ رياست فرمان پر بنسټ افراد او اشخاص د يادو سندونو د لاسرسي، مطالعې او لېږد لپاره وټاکي. هغه کسان چې "اشد محرم او بشپړ سري" سندونو ته د لاسرسي اجازه لري، بايد د لومړۍ درجې شفافيت (رونټيا) لرونکي وي او د «اشد محرم او بشپړ سري» سندونو د پېژندنې رنګ سور دی.

د بېلگې په ډول، هغه رمزونو چې د پټولو او هغه شفرونو چې د دولت د لوړ پوړو چارواکو د خبرو لپاره چمتو شوي وي، د دولت هغه پلانونه چې د افغان ملي امنيتي ځواکونو، د سرحدي بريدونو په ترڅ کې د لوړو تلفاتو پر وړاندې غبرگون، ستراتيژيک، ډيپلوماتيک، اقتصادي او نظامي پلانونه او د چارواکو او رهبرانو د ځای پر ځای کولو پلانونه په "اشد محرم او بشپړ سري" سندونو کې راځي.

محرمو سندونو ته د لاسرسي واک

نا محرم، محرم، اشد محرم، "اشد محرم او سري" او "اشد محرم او بشپړ سري" سندونه د دې اړتيا پېښوي چې د افرادو د شفافيت تشخيص له مخکې وشي او د پړاوونو وهل يې د دولتي ادارو له لوري د اړوندو تر لاس لاندې افرادو په وسيله ترسره کېږي. د افرادو د شفافيت د تشخيص درجه په درېيو برخو کې ډلبندي شوې ده:

الف- لومړۍ درجه روټيا: د هغو اطلاعاتو او سندونو لپاره چې د محرميت درجه يې، "اشد محرم او سري" او له دې لوړ "اشد محرم او بشپړ سري" وي، ورکول کېږي او په سره رنګ سره په نښه کېږي.

ب- دويمه درجه روټيا: هغو اطلاعاتو او سندونو ته ورکول کېږي چې د محرميت درجه

یې اشد محرم وي او په نارنجي رنگ سره پېژندل کېږي.

ج- درېیمه درجه روڼتیا: هغو اطلاعاتو او سندونو ته ورکول کېږي چې د محرمیت درجه یې محرم وي او په اسماني رنگ په نښه کېږي.

د روڼتیا پروسې د بشپړاوي لپاره د لاندې ټکو تشریح اړینه ده، خو د پرسونل ژمنتوب، صداقت، باور او امانتداري تشخیص شي:

۱- د نږدې خپلوانو د شهرت یادونه: (پلار، مور، ورور، خور، مېړه یا خاوند، اولادونه که نجلۍ وي یا هلک، خسر او خواښې).

۲- د لرو خپلوانو د شهرت یادونه: (تره، ماما، د تره او ماما زامن، تورې، ترور، د ترور او تورې زامن، د ښځې یا خاوند خویندې او وروڼه، د مېرمنې او خاوند د کورنیو ناویانې او زومان).

۳- د نږدې دوستانو د شهرت یادونه: (گاونډیان، د تحصیلي دورې ملگري، مسلکي او دفتری همکاران).

د روڼتیا درجو ټاکلو لپاره پلټنې:

اړوندې دولتي ادارې مکلفې دي چې د افرادو د روڼتیا د بېلابېلو درجو څېړنه وکړي او پړاوونه یې په لاندې ډول ووهي:

الف: د لومړۍ درجې شفافیت لرونکو اشخاصو د پېژندنې نښه سور رنگ لري؛ دا ډول کسان تر ټولو ډاډمن کسان دي چې کولای شي د لاندې پړاوونو له وهلو، د اړوندو صلاحیت لرونکو ارگانونو له تصدیق او د ملي امنیت شورا له تایید وروسته له ټولو محرمیت لرونکو سندونو نیولې تر "اشد محرم او سري" سندونو پورې سندونو ته لاسرسی ولري او که چېرته ولسمشر لازمه وبولي، نو "اشد محرم او بشپړ سري" سندونو ته هم لاسرسی موندلی شي.

یاد شوي کسان باید د روڼتیا د کنټرول لپاره له لاندې پړاوونو تېر شي:

- د لومړي درجه شفافیت لرونکو افرادو د شخصي او کاري مخینې د چک او پلټنې موده لس کاله ټاکل شوې ده.
- د نږدې خپلوانو د شهرت یادونه.

- د اړتيا پر مهال د لرو خپلوانو د شهرت يادونه.
  - د اړتيا پر مهال د نږدې دوستانو د شهرت يادونه.
  - په دولتي، بهرنيو او نړيوالو سازمانونو کې د کاري مخينې په اړه د معلوماتو اخیستل.
  - د دولت د مخالفو سياسي سازمانونو او مخالفو وسله والو ډلو، له نړيوالو ترهگريزو شبکو سره د اړيکو په اړه معلومات اخیستل.
  - د بهرنيو سفرونو او همدارنگه له کورنيو او بهرنيو څارگرو ادارو، په کور دننه او بهر له سفارتونو سره د اړيکو په اړه د معلوماتو اخیستل.
  - د قانوني محکوميتونو د مخينې په اړه د معلوماتو اخیستل.
  - د پیکاس او پولیگراف د پړاوونو چکول.
- ب- د دويمې درجې شفافيت لرونکي اشخاص په نارنجي رنگ سره تشخيص شوي دي، د دغو افرادو د شفافيت درجه ډېره مهمه ده، ياد شوي کسان بايد د روڼتيا د کنټرول لپاره له لاندې پړاوونو تېر شي:
- د شخص د تېرو پنځو کلونو د ژوند او کاري مخينې چک او څېړنه.
  - د دويمې درجې شفافيت لرونکو افرادو د شخصي او کاري مخينې د چک او پلټنې موده پنځه کاله ټاکل شوې ده.
  - د نږدې خپلوانو د شهرت يادونه.
  - د لرو خپلوانو د شهرت يادونه.
  - په دولتي ارگانونو او نړيوالو سازمانونو کې د کاري مخينې په اړه د معلوماتو اخیستل.
  - د کورنيو او بهرنيو څارگرو ادارو، په کور دننه او بهر له سفارتونو سره د اړيکو لرلو او يا نه لرلو په اړه د معلوماتو اخیستل.
  - د قانوني محکوميتونو په اړه معلومات.
  - د اړتيا پر مهال د پیکاس او پولیگراف پړاوونو سر ته رسول.

ج- درېيمه درجه شفافيت لرونکي اشخاص په اسماني رنگ پېژندل کېږي. د دغو کسانو د شفافيت درجه ډېره مهمه ده او د شفافيت د کنټرول لپاره اړ دي چې لاندې پړاوونه سر ته ورسوي:

- د دغو اشخاصو د تېر ژوند د څېړنې لپاره درې کلونه ټاکل شوي چې په وروستيو درېيو کلونو کې په کاري او شخصي ډول څه کړي دي.
- د نږدې خپلوانو د شهرت يادونه.
- د لرو خپلوانو د شهرت يادونه.
- په دولتي ارگانونو او نړيوالو سازمانونو کې د کاري مخينې په اړه د معلوماتو اخیستل.
- د کورنيو او بهرنيو څارگرو ادارو، په کور دننه او بهر له سفارتونو سره د اړيکو لرلو او يا نه لرلو په اړه د معلوماتو اخیستل.

اړوندې دولتي ادارې مکلفې دي چې د شفافيت درجې لرونکو اشخاصو په اړه د پورتيو پړاوونو له وهلو، پلټنې او کنټرول څخه وروسته ترلاسه کړي اطلاعات د رسمي څېړنې لپاره د هېواد کشفې او استخباراتي ادارو ته واستوي.

کشفې او استخباراتي ارگانونه مکلف دي چې د سندونو د تسليمولو له نېټې څخه وروسته په حد اکثر دوو مياشتو کې خپل اطلاعات بشپړ او ترلاسه شوي پایله يې له هغو ادارو سره شريکه کړي چې سندونه يې ور استولي دي.

د لومړۍ درجې شفافيت لرونکو اشخاصو په اړه د اطلاعاتو مثبتې يا منفي پایله بايد د پوهاوي په موخه د ملي امنيت شورا له دفتر سره هم شريکه شي.

د سندونو د محرم کولو واک

د افغانستان د اسلامي جمهوري دولت په ادارو کې د سندونو د ساتنې، محرميت او درجه بندۍ او د افرادو د روڼتيا پاليسۍ له مخې د اطلاعاتو او سندونو محرم کول او د روڼتيا تشخيص د لاندې اشخاصو له واکونو څخه گڼل کېږي:

۱- د ولسمشر، وزيرانو، واليانو او اړوندو خپلواکو ادارو د رييسانو له لوري د "اشد محرم سري سندونو" او "بشپړ اشد محرم سندونو" محرم کول د اجرا وړ دي. د لومړۍ درجې

اړوندو مندرجو اشخاصو د نشتوالي په صورت کې هغه کسان چې د لاسلیک واک ورکړل شوی وي، په دې برخه کې واک لري.

۲- د محرم او اشد محرم سندونو محرم کول د پورتنی جز د مندرجو چارواکو پر لارښوونه د اړوندو ادارو لپاره ورکول (تفویض) کېږي.

۳- د سندونو د محرمیت موده هغه مهال چې د محرمیت درجه ورکول کېږي، ټاکل کېږي.

د سندونو نا محرم کول:

د سندونو نا محرم کول د اطلاعاتو د حساسیت درجې د ښکته کېدو او د هغو د زماني ارزښت د ټیټېدو پر بنسټ د سندونو له کتنې او ارزونې وروسته په لاندې ډول ترسره کېږي:

الف- د سندونو په نا محرم کولو کې راتلونکي بدلون:

چارواکي (د لومړني محرم کولو مسوولین) د سندونو د محرم کولو پر مهال د هغو د محرمیت موده او درجه ذکر کوي او د نا محرم کولو لپاره یې ټاکلې موده په لیکنې ډول د اړوندو سندونو له نښانې سره ضمیمه کوي، خو د غیر مجاز کېدو او د غیر مجاز کېدو له ټاکلې نېټې وړاندې یې له ډاگیز (افشا) کېدو څخه مخنیوی وشي.

ب- د محرمیت درجې تنزیل:

هغه سندونه چې د نا محرم کېدو لپاره یې ټاکلې نېټه نه ده مشخصه شوې، تر هغه چې نا محرم کول یې د اړوندو ارگانونو له لوري ترسره نه شي، د محرم سند په توګه د لومړني محرم شوي سند له محرمیت سره پېژندل کېږي. په هغه صورت کې چې اړوند ارگانونه اطلاع ورکړي چې اطلاعات نور د دښمن لپاره د استفادې وړ نه دي او احتمالي خطر نه شي رامنځته کولای، سندونه نا محرم کېږي.

ج- په محرم کولو کې بدلون:

هغه سندونه چې د محرمیت په درجه کې یې بدلون راځي، د نښانې کېدو او یا د محرمیت پېژندنې رنګ له بدلون سره په هغو سندونو کې شاملېږي چې د محرمیت ورته کچه او درجه ولري، خو هغه مهال چې محرمیت یې د با صلاحیته مسوول له نظره لغوه شي.

د- په نا محرم کېدو کې د بدلونونو ابلاغ:

که چېرته په سند کې د نا محرم کېدو نېټه درج شوې وي، د نا محرم کېدو په وخت کې نه ابلاغېږي، که چېرته دا نېټه (نا محرم کېدو) په سند کې نه وي ياده شوې او يا يې د محرمیت درجه له نېټې وړاندې تنزیل شي، مسوولو کسانو ته په ليکنې ډول خبر ورکول کېږي چې په اړه يې اجراءات وکړي.

هـ۔ له بهرنيو دولتونو ترلاسه کېدونکي اطلاعات:

هغه ادارې چې له بهرنيو دولتونو سره په بېلابېلو درجو د محرمو سندونو د تبادلې واک لري، د سندونو د نا محرم کولو پر مهال اړوندو بهرنيو دولتونو ته هم د موضوع په اړه اطلاعات ورکوي او د هغو د رسمي دريځ له اخیستلو وروسته اجراءات کوي.

د اطلاعاتو د ډلبندۍ څرنگوالی

تصنيف د فکري عمليو لکه د تجزيې، ترکيب، پرتلې، پرېکړې او تجديد پایله بلل کېږي او د سندونو د حساسیت د درجې له مخې داسې پر طبقو او گروپونو وېشل کېږي چې د عمومي خصوصیت له مخې يو له بل سره توپير لري.

د بهرنيو چارو وزارت د اوراقو (ارشيف) په اداري مقررې کې راغلي چې د سندونو د څېړنې او ارزونې شعبي پلاوي په هرو درېيو کلونو کې د ساتنې وړ سندونو د دوسيو فهرست د محرمو، اشد محرمو او عادي سندونو له تفکيک وروسته برابروي او مرکزي پلاوي ته يې لېږي. د سندونو د څېړنې او ارزونې مرکزي پلاوي په پنځلس ورځو کې د سندونو د تفکيک، تصنيف، د ساتنې د مودې، د محرمیت او ارزښت د درجې د ټاکنې او د له منځه وړلو د فهرست په اړه تصميم نيسي.

د مرکزي پلاوي پرېکړه د بهرنيو چارو د وزير له نظره تر تېرېدو وروسته د ساتنې وړ سندونو د اوراقو (ارشيف) د ساتنې مدیریت ته استول کېږي او د سوځولو وړ سندونه سوځول کېږي. هغه سندونه چې د نماينده گيو اړوند چارو د پر مخ بېولو لپاره اړين وبلل شي، اصل يې د اوراقو (ارشيف) په مدیریت او نقل (کاپي) يې په نماينده گۍ کې ساتل کېږي. سندونه د رمزي گڼې (کوډ نمبر) د پاڼو د شمېر او د موضوع په ليکلو سره په جلا جلا دوسيو او کارتونو کې فهرست کېږي او د نماينده گيو له خوا د ساتنې په موخه د اوراقو (ارشيف) مدیریت ته سپارل کېږي چې ياد مدیریت د ساتنې وړ سندونو د ترلاسه کولو په اړه په ليکلي ډول نماينده گيو ته ډاډ ورکوي، تسليم شوي سندونه، له

فهرست سره له تطبيق او په مخصوص دفتر کې له ثبتولو وروسته په ډاډمنو او خوندي مخزنونو کې قفل او مهر او ساتل کېږي.

د سندونو د ساتنې او ډلبندۍ لپاره د اوراقو (ارشيف) ادارې د مقررې تر څنگ څلورو نورو لارښودونو چې د سندونو د ارزونې او څېړنې د ډول، د سندونو د ارزښت د ټاکنې لارښود، د سندونو د واحد بندۍ او تصنيف لارښود او د سندونو د ساتنې او خوندي کولو د مودې لارښود ته پوره اړتيا ليدل کېږي او دغه ډول لارښودونه بايد هره اداره په ځانگړي ډول د بهرنيو چارو وزارت ولري، خو له بده مرغه چې تر اوسه داسې نه دي جوړ شوي او نه هم کوم ليکلی سند شته.

د سلوانيا (Slovenia) هېواد د اطلاع رسونې مرجع مسوولين د محرمو سندونو په دوسيه کې د سند د محرموالي په اړه يادښت ږدي، دغه يادښت له دوی سره مرسته کوي چې د وخت له تېرېدو وروسته پوه شي چې دغه سند د کومو دليلونو له مخې محرم دی.

دغه يادښت د لاندې درېيو موخو لپاره کارول کېږي:

۱- خپله د اطلاع رسونې مرجع له مسوول سره مرسته کوي چې د وخت په تېرېدو سره که دوسيه بيا ځلي گوري، ورته معلومه وي چې د سند د محرموالي علتونه کوم دي څو له ياده يې ونه وځي.

۲- کله چې د محرم سند دوسيه د اطلاعاتو د څارنې د کمېسيون غړي گوري، هغوی په اسانۍ پرېکړه کولای شي چې د سند د محرميت دلایل موجه دي او کنه.

۳- کله چې د اړوندې ادارې د اطلاع رسونې مرجع د مسوول پر ځای نوی کس د هغې ادارې د اطلاعاتو د ساتنې او مديريت دنده پر غاړه اخلي، په ډېرې اسانۍ پوهېږي چې دغه سند ولې محرم دی او تر کومې کچې پاملرنه ورته په کار ده.

دغه نوښت بايد په افغانستان کې د اطلاع رسونې مسوولين پلي کړي، څو له يوې خوا د محرمو سندونو ساتنې ته ښه پاملرنه شوې وي او له بلې خوا د اطلاع رسونې مسوولينو د کار د اسانۍ او پر نوو دندو گومارل شوو کسانو لپاره ښه لارښود کېدای شي.

اطلاعاتو ته لاسرسي د هر وکړي حق دی.

نهم خپرکی

اطلاعاتو ته د لاسرسي اړتياوې او ځانگړنې

اطلاعاتو ته لاسرسي د خلکو باور ډېروي

انسان د يوه ټولنيز موجود په توگه حق لري په هغه ځای کې چې اوسېږي، بېلابېل ټولنيز، سياسي، اقتصادي، فرهنگي، تاريخي او د خپل هېواد د دولتي ادارو د فعاليتونو په اړه اطلاعات ترلاسه کړي، خو له دې لارې د خپلې سيمې، هېواد او نړۍ په اړه معلومات ولري او له دغو اطلاعاتو سره سم د ژوند اړتياوو او ستونزو ته د حل لارې ومومي.

د لومړۍ نړۍ (پرمختللو هېوادونو) ملتونو دغه حق ته د لاسرسي له برکته گڼې لاسته راوړنې درلودلې دي. په يوويشتمه پېړۍ کې ساينس، ټکنالوجي او ټولنيزو رسنيو د پام وړ پرمختگونه کړي دي، خلک حق لري چې د خپلې ټولنې او هېواد او حتی د خپل هېواد له پولو څخه هم د نړۍ د بېلابېلو موضوعاتو په اړه هغه اطلاعات ترلاسه کړي چې اړتيا يې احساسوي.

په افغانستان کې لويه ستونزه پر دولت او حکومتي ادارو د خلکو د باور نشتوالی دی، کله چې دغه باور پيدا کړي، نو بيا د دولت کلک ملاتړي جوړېدای شي. له بده مرغه نن سبا افغانستان د يوې استخباراتي، طبقاتي، سنتي او تړلې ټولنې بڼه غوره کړې ده. په دې ټولنه کې اطلاعات او معلومات پټ ساتل شوي، له همدې امله خلک د هېواد له عيني واقعيتونو او ستونزو نا خبر دي، د سيمې او نړۍ استخباراتي کړيو او ادارو له همدې تشې څخه په گټه اخيستنې تل هڅه کړې افغانان را وپاروي او د خپلو شومو موخو لپاره يې وکاروي. د افغانستان دښمنان دغه کار کوي خو افغانان بيا لسيزې وروسته پوه شي چې د نورو د گټو لپاره يې جگړې کړې او گټه يې نورو ورې ده. په پښتو کې يو متل دی وايي: «تر څو رښتيا را رسېږي، دروغو به کلي وران کړي وي»؛ تر هغو پورې چې افغانان پر دغو خطرناکو استخباراتي لوبو او توطيو پوهېږي، اوبه به له ورځه تېرې وي.

ستونزه هغه وخت نوره هم ډېرېږي چې کله چارواکي يوه موضوع له خپل ولس څخه پټه وساتي او هغه موضوع استخباراتي کړيو ته په لاس ورشي، هغوی يې په داسې بڼه

د خلکو ذهنونو ته ورسوي چې له يوې خوا د خلکو باور پر حکومت کم شي او له بلې خوا يادې کړې خپله اجنډا خلکو ته ورسوي، په دغه حالت کې خلک داسې لار ورکوي شي چې وروسته د رښتيا او دروغو توپير نه شي کولای.

په دغه صورت کې ولس خپل باور پر دولتونو له لاسه ورکوي او وروسته سپيناوی بيا څه گټه نه لري. له دغه ډول حالت څخه دښمن ښه گټه پورته کوي او خلک داسې لور ته رهبري کوي چې هغه بيا خپله د خلکو او هېواد پر زيان وي؛ ځکه نو اړينه ده چې د روڼتيا لپاره چارواکي خپلې ټولې کړنې له ولس سره شريکې کړي. هغه اطلاعات چې د خلکو په ژوند کې مثبت بدلون راولي، کره وي او پر حکومت د خلکو باور ډېروي، بايد له خلکو سره شريک شي؛ ځکه چې د ښې حکومتولۍ او د ښه نظام جوړولو لپاره بايد حکومت پياوړې اراده ولري، له خپلې ارادې ولس خبر کړي او خلکو ته يې په عمل ثابته کړي.

په دې برخه کې قانوني مکلفيت هم شته، دغه حق نه يواځې په اساسي قانون، بلکې اطلاعاتو ته د لاسرسي په قانون کې تسجيل شوی دی. دغه راز د ملکي خدمتونو د مامورينو د چلند د ډول مقررې د څلورمې مادې په درېيم بند کې ښکاره راغلې چې ملکي خدمتونو ته د اسان لاسرسي لپاره مراجعينو ته په ملکي خدمتونو پورې د اړوندو اجراتو په اړه اطلاعات بايد ورکړل شي.

له بلې خوا د خلکو تر منځ د باور فضا هغه وخت رامنځته کېږي چې د بد خبر تر څنگ د ژوند د نورو اړخونو، هيلو او پرمختگونو په اړه هم خبرونه ترلاسه کړي. دې برخې ته بايد رسنۍ پوره پاملرنه وکړي.

افغانستان که له يوې خوا له پردې تپل شوې جگړې سره مخ دی، خو بلخوا بيا د ښو پرمختگونو بېلگې هم لري چې تر پوښښ لاندې راوستل يې د رسنيو مسووليت جوړوي. په هېواد کې ډېری اشخاص شته چې ښې لاسته راوړنې يې لرلې او خلک ورته هيله من دي. د هېواد د پرمختگونو او مثبتو بدلونونو په اړه د خلکو خبرېدل هغوی پر خپل راتلونکي باوري کوي؛ نو ځکه اړينه ده چې رسنۍ د هېواد ملي گټو ته کار وکړي او پر رښتینو اطلاعاتو د خلکو تنده ماته کړي.

په نړۍ کې د جگړو څپلو هېوادونو تجربو ښودلې چې فساد د دولت او ادارو واکمني له

خند او خند سره مخ کوي، د جرمي شبکو د پراختيا او د نا قانونه وسله والو د فعاليت لپاره زمينه برابروي، بېوزلي او خورېدلي خلک له اړينو خدمتونو بې برخې کوي، عدالت ته د هغوی لاسرسي کموي او د خلکو او دولت تر منځ د باور کمولو له لارې د فساد او جگړو د بيا پيلېدو گواښ زياتوي.

اطلاعاتو ته لاسرسي د ټولني زغم زياتوي

انسان د ډېرو اطلاعاتو راغونډولو ته اړتيا لري، هر څوک چې وغواړي د يوې موضوع په اړه وپوهېږي، اطلاعاتو ته اړتيا پيدا کوي. د اطلاعاتو هر ډول ترلاسه کول د هر ډول انسان پېژندنې بنسټ دی. دغه راز هغه انسان پېژندنه چې د ټولني د وگړو تر منځ د زغم ځواک غښتلی کړي، ډېرو اطلاعاتو ته اړتيا لري. که څوک يواځې ځان پېژني او له خپلې نړۍ نا خبره وي، دغه ډول کسان د پېرزوينې لرونکو کسانو له ډلې څخه نه حسابېږي؛ ځکه چې لورېښه يواځې په ټولنيزو اړيکو کې ازمایل کېږي، د پېرزوينې کسان پوهېږي چې د کثرت په عالم کې ژوند کوي او په دې نړۍ کې بېلابېل باورونه، لېوالتياوې، غوښتنې، ښه او بد موجود دي. هغه انسان مطلع انسان دی چې د اطلاعاتو پر ارزښت پوهېږي.

خو همدا انسان د اطلاعاتو له مرستې پرته نه شي کولای د انساني نړۍ پر پراخوالي پوه شي، له همدې امله يو پېرزو لرونکی شخص د خپلو اطلاعاتو ارزښت په عمدي توگه نفیه کوي، هغه داسې چې خپلو باورونو ته ډېر لېوال وي، پوهېږي چې په دې نړۍ کې ډېر باورونه، لېوالتياوې او نور دودونه شته چې د هغه له ديني او کلتوري معتقداتو سره په ټکر کې دي. له دې موضوع څخه د هغه پوهاوی په هغه کې لږ تر لږه دوه ډوله غبرگونونه را وپارولی شي:

لومړی دا چې، هغه پوهېږي د ثواب لومړۍ ښه همدا ده او د خپل ژوند د لارې په توگه يې غوره کړې ده، نو ټولې نورې لارې او دودونه چې د هغه له باورونو سره په ټکر کې دي، باطل بولي او د هغو نورو باورونو خلک بې لارې شوي خلک گڼي.

دویم؛ په نړۍ کې د ډېرو دودونو، لارو او باورونو په اړه د ترلاسه شوو اطلاعاتو له مخې د نفیه کوونکو قضاوتونو پر لور لاره نه جوړوي، د قضاوت پر مهال تم کېږي او له قضاوته لاس اخلي؛ يعنې کله چې پر خپلو اطلاعاتو په تکیه کولو د نورو عقايدو او

باورونو په اړه د نفيه او ابطال پرېکړه کوي، تم کېږي او د منفي قضاوت کولو څخه په لاس اخیستلو، پر خپلو اطلاعاتو سترگې پټوي او د قضاوت ارزښت په قصدي توګه نفيه کوي. دغه کار یعنې نور په معقوله او معموله توګه منل دي. هر کله چې دغه ډول شخص له کټ مټ داسې اطلاعاتو سره مخ کېږي، نو په بېرته ورته قطعي کېږي چې دی د نورو په څېر پر خطا لاره تللی، نو باید بې له ځنډه د خپل ژوند لېوالتیاوې، ډولونه او باورونه باطل اعلان کړي او هغو ته د بد کتلو پر لور سترگې پرانيزي او سپکاوی وکړي. په ټوله کې باید وویل شي چې انسان د سمو اطلاعاتو په ترلاسه کولو سره کولای شي د ژوند د چارو په اړه سم قضاوت او پرېکړه وکړي.

د یوه هېواد د خلکو د ژوندانه له بېلابېلو بنسټونو څخه نه شي کېدای چې سترگې پټې شي او په هماغه حال کې د مدني ټولنې سودا هم له ځان سره ولري. پېرزوینه؛ یعنې د دې موضوع منل چې که په یوې ټولنه کې د خلکو د ژوندانه باورونه، سلیقې او ډولونه له یو بل سره یو ډول او همغږي نه وي، عیب او نیمګړتیا نه ده او باید له دغه ډول حالت څخه اندېښمن نه شي او د یوې حل لارې پیدا کېدو په لټه کې شي.

په افغانستان کې دوه ګڼ پېروه مذهبونه (سني او شعيه) موجود دي، د دغو دوو مذهبونو پیروان یو بل زغمي او یو بل د ورونيو په نومونو یادوي. د دې نسبي پېرزوینې او زغم بنسټ څه دی؟ ځواب روښانه دی، هغه دا چې د دغه کار بنسټ د مشترکاتو را برسېره کول او له اختلافاتو تېرېدل دي.

زغم او یو بل منل ډېر پلویان لري، د دغه کار بنسټګنې د خیر او مصلحت غوښتونکو د لیکنو له لارې ډېرې تبلیغ شوې دي. وایي سنیان او شعيه ګان دواړه مسلمانان او د حضرت محمد (ص) امتیان دي او پر اسماني کتاب قران کریم باور لري، اختلافات یې په فرعي چارو کې دي، اوس نو سالم عقل دا وایي چې کله دوه انسانان د دین په بنسټونو او اصولو کې سره همغږي وي، نور نو دا معنا نه لري چې د فروعاتو پر سر شخړه وکړي. دغه تګلاره په ظاهره منطقي ده؛ ځکه چې په دې تګلاره کې لومړی د سنیانو او شعيه ګانو اطلاعات په دوو برخو وېشل کېږي:

- بنسټیز او کره اطلاعات
- فرعي او دویمه درجه اطلاعات

د اهل تشیع او تسنن په اړه یادې بېلګې ته پام سره باید وویل شي، هغه مهال دواړه لوري

په خپل وار سره پر دې ډاډه کېږي چې د بنسټيزو او کره اطلاعاتو؛ يعنې د خدای "ج"، پيغمبر "ص" او قران کریم په اړه عقیدتي اختلاف نه لري او د دواړو لورو فرعي او دویمه درجه اطلاعات د هغوی پر جلا جلا عبادتونو ډېر اغېز نه لري، خو مدني پېرزوینه هغه مهال څرگندېږي چې خلک د بنسټيزو او لومړي درجه اطلاعاتو پر منځپانگې له یو بل سره توافق وکړي.

د یادونې ده، په اوسنيو حساسو شرايطو کې همپالنه، خپلمنځي پوهاوی او له یو بل څخه کره او پوره اطلاعات درلودل، د افغانستان خونديتوب او سلامتیا تضمینوي او د ټولني زغم ورسره ډېرېږي.

د بنې حکومتولۍ په پیاوړتیا کې د اطلاعاتو رول

ډیموکراسي د وگړو فعال گډون ته اړتیا لري او رسنۍ د دولت له کړنو خلک خبر ساتي، په ځانگړي ډول د رایې ورکونکو د پوهاوي، د بشري حقونو په ساتلو، د بېلابېلو ډلو تر منځ د زغم پر زیاتولو او د دولت له شفافیت او مسوولیت څخه د ډاډ ترلاسه کولو له لارې ډیموکراسۍ ته پراختیا ورکوي.

دغه راز ډیموکراسي لازمه گڼي څو خلک د دې حق ولري چې د دولت پر کړنو پوه شي، په ځانگړي ډول د دولت پر هغو پرېکړو چې د دوی له ژوند، ازادۍ او ملکیت سره تړلې وي. دغه راز اطلاعات خلکو ته د دې لپاره مهم دي چې له لارې یې وکولای شي په دولت، مارکېټ، سیاسي بهیر او مدني ټولنو کې خپل د خوښې انتخاب وکړي. پوره او کره اطلاعات له خلکو سره مرسته کوي چې بنې پرېکړې وکړي، حقایق درک کړي او د خپلو گټو لپاره سم گامونه پورته کړي.

د نیپال د ۱۹۹۰ زېږدیز کال د اساسي قانون په ۱۶ مه ماده کې راغلي، هر وگړی د دې حق لري چې د هرې اهمیت لرونکې عامې مسئلې په اړه اطلاعات وغواړي او لاسته یې راوړي. دغه ماده حکم کوي چې خلک د سیاستونو غیر فعال لیدونکي نه دي، بلکې فعال گډونوال یې دي. دولت د محرمیت له برخې پرته په خپلو هغو پرېکړو او کړنو کې چې په عامو خلکو پورې اړوند دي، باید روڼتیا ولري او دولتي بنسټونه باید د خلکو لپاره د اطلاعاتو ازاد بهیر ډاډمن کړي تر څو د دولت مشروعیت ثابت کړي.

هغه کسان چې د فقر، جنسیت، توکم، مذهب او ژبې په خاطر په حاشیه یا څنډې کې ساتل شوي، په رسنیو کې له ځای درلودو سره د هغوی نظرونه، ستونزې او رنځونه د عامه بحث د اصلي بهیر برخه ګرځي او د اطلاعاتو په برابرولو او د عامه بحثونو په پیلولو کې رسنی فعال رول لوبوي، د ډیموکراتیکو پروسو له لارې د اصلاحاتو زمینه برابروي او په پای کې ډیموکراتیک بنسټونه ښکته کوي او عامه ګډون ته زمینه برابروي چې له دې پرته ډیموکراسي یو محض تظاهر بلل کېږي.

د ملګرو ملتونو پراختیایي پروګرام (UNDP) وایي چې د فقر د ستونزې حل نه یواځې اړو خلکو ته اقتصادي ګټه ده، بلکې د بېوزلو لپاره د اړینو اطلاعاتو برابرولو اړتیا هم ده چې له مخې یې هغوی وکولای شي په سیاسي او ټولنیز ژوند کې ارزښت لرونکي ګډون ولري؛ په دې معنا چې بېوزلي خلک له خپلو حقونو د نا خبرۍ په صورت کې نه شي کولای خپل حقونه وغواړي. که دوی له خپلو هغو ونډو، قوانینو، کړنلارو او میکانیزمونو څخه نا خبره وي چې له مخې یې د خپلو محرومیتونو په حل کې ورڅخه استفاده کولای شي، نو تل به بېوزلي پاتې شي.

اطلاعات په ځینو کچو کې د ډیموکراسۍ لپاره بنسټیزه موضوع ګڼل کېږي او ډیموکراسي په اصل کې د افرادو د قابلیت په اړه ده خو د هغوی تصمیم نیونې، خلک تر خپل اغېز لاندې راولي او د دوی ملاتړ وکړي.

ډیموکراتیکې ټولنې یو لړ مشارکتی میکانیزمونه لري چې له منظمو ټاکنو پیل او د څارنې تر ولسي بنسټونو پورې ساحه را نغاړي؛ د بېلګې په توګه دغه بنسټونه د عامه زده کړو او روغتیایي خدمتونو له څارنې څخه نیولې بیا د پالیسیو او قوانینو تر مسودو او نورو مسایلو پورې خپل نظرونه وړاندې کوي. په دې ټولو برخو کې فعال ګډون په ښکاره ډول اطلاعاتو ته د لاسرسي د کړنلارو تابع دی، رایه ورکونه او د ټاکنو په پروسه کې د خپلو مناسبو دندو ترسره کول په عادي ډول یو تخنیکي فعالیت نه دی او څرنگه چې د خلکو غوښتنه د یوه دولت د واکونو بنسټ دی، نو رایه ورکوونکي باید الزاماً اطلاعاتو ته لاسرسی ولري. همدا موضوع د هغوی د ګډون په ټولو برخو کې هم صدق کوي.

دا امکان نه لري چې خلک د خپلو کړنلارو او د کړنلارو جوړوونکو مخینې ته چې د کړنلارو د پراختیا مسوولیت لري، لاسرسی ونه لري او له لاسرسي پرته د یوې کړنلارې

د پراوونو وهلو لپاره گټور نظرونه وړاندې کړي؛ د بېلگې په توگه د سلواکيا قانون حکم کوي چې په ځنگله کې د نیالگيو اېنسودو لپاره لومړی د ځنگله پالنې پلان طرح او د کرنې وزارت له لوري تصویب شي، پخوا به دغه پلانونه له خلکو سره نه شریک کېدل.

په ۲۰۰۵ کال کې د ځنگلدارۍ قانون یوه نوې مقررې وضعه شوه چې له مخې یې اطلاعاتي سندونه چې د ځنگلدارۍ د مدیریت پلانونو د پراختیا په برخه کې کارېږي، د عامه لاسرسي وړ وگرځېدل. نوې مقررې دغه راز د عامه گډون لپاره د ځنگلونو د مدیریتي پلانونو پراختیا په برخه کې یو شرط وضع کړ چې له مخې یې نا دولتي بنسټونه وهڅول چې په ناستو او رسمي غونډو کې چېرته چې پر پلانونو بحث کېږي، خلک ونډه واخلي.

د ولف (the Vlk (Wolf) په نوم یوه نا دولتي بنسټ چې له ځنگلونو د ساتنې دنده یې درلوده، اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون له مخې چې په دې وروستیو کې د هغه هېواد له لوري تصویب شوی، دغو پلانونو ته لاسرسی پیدا کړ او له مخې یې وکولای شول سلواکيا د ځنگلونو پراخه ساحه د طبیعي زېرمې په بڼه وساتي. د مشارکت پرانیستې بڼه (رونټیا) او بڼه مالکیت د پراختیايي اقداماتو په برخه کې بڼه والی رامنځته کوي، د گټورو پرېکړو د بڼه والي او د پروژو د پلي کېدو لامل گرځي او هم مرسته کوي چې ټاکلو موخو ته خلک ورسېږي.

په سوېلي افریقا کې ځایي ډلې، اطلاعاتو ته د لاسرسي له قانون څخه په گټې اخیستنې سره وتوانېدې چې د اوبو رسولو خدمتونو ته لاسرسی ومومي. د امخان ډلویڼ (Emkhandlwini) کلي اوسېدونکي د اوبو له نشتوالي سره مخ وو، په داسې حال کې چې د گاوندیو کلیو اوسېدونکو یې د بناروالۍ له ټانکرونو اوبه ترلاسه کولې. د دغه کلي خلکو د یوه ځایي غیر دولتي بنسټ په مرسته غوښتنه وکړه چې د سیمې د اوبو رسولو په اړه د بناروالۍ د یوې ناستې د بحث نقل ته لاسرسی پیدا کړي. په دې ناستو کې د شوراگانو (IDP) د اوبو رسولو د پراختیا منسجم پلان او د دغه کار لپاره پر بودیجه بحث او هوکړه شوې وه. دا اطلاعات د دغه مطلب څرگندوونکي وو چې د اوبو رسولو لپاره پروگرامونو په ټوله سیمه کې شتون درلود، خو د امخان ډلویڼ کلی په یوه ډول له دې مرستو پاتې و. د یاد کلي خلک د همدغو اطلاعاتو پر مټ وتوانېدل په بریالیتوب سره خپل ځان د اوبو رسولو په پروگرام کې شامل کړي او اوبو ته لاسرسی پیدا کړي.

اطلاعاتو ته لاسرسي روڼتيا رامنځته کوي

ډيموکراسي پر غوره روڼتيا او ښې حکومتولۍ هم اطلاق کېږي، په داسې حالت کې خلک حق لري د خپلو مشرانو فعاليتونه وڅاري او د هغوی د کړنو په اړه په ازادو بحثونو کې گډون وکړي. هغوی کولای شي د دولت کړنې په ټوله کې و ارزوي چې له شک پرته دغه کار اقتصادي او ټولنيزو اطلاعاتي سيستمونو ته د لاسرسي او د خلکو اړوند نورو موضوعاتو پورې تړاو لري؛ د بېلگې په ډول کله چې د لومړي ځل لپاره د امريکا ولسمشر بارک اوباما خپلو خلکو ته روغتيايي پروگرام ور وپېژاند، په انلاين سيستم کې يې گڼې ستونزې درلودې، خو دا چې دغه سيستم ته بشپړ لاسرسي موجود و، ستونزې يې پر وخت څارلې او راپور يې ورکول کېده، نو ځکه اوباما د دغو ستونزو له امله له خپلو خلکو ښه وغوښته او پروگرام يې پر خپل وخت اصلاح کړ. له بشري حقونو سرغړونه د فساد په څېر په يوه پټه فضا کې وده کوي او ځينې سرغړونې د بشري حقونو ناوړه سرغړونې بلل کېږي؛ لکه رېپول چې د تړلو دروازو شا ته ترسره کېږي. د دولت پر وړاندې يوازېنې ازاده کړنلاره له بشري حقونو د سرغړونو د تورونو په اړه د څېړنو خپرول دي چې په قوي احتمال سره بشري حقونو ته د درناوي لامل گرځي. په ځينو هېوادونو کې چې کله د بشري حقونو سرغړونو او جنګي جنايتونو په اړه د پام وړ اطلاعات موجود وي، نو له هېڅ ډول استثنا څخه کار نه اخيستل کېږي.

هر څوک کولای شي د اطلاعاتو د لاسرسي حق له لارې د بشري حقونو په گډون د خپل هر ډول حق ترلاسه کولو لپاره کار واخلي؛ د بېلگې په ډول، که يوه ښځه په جگړه کې خپل ماشوم له لاسه ورکوي، هغه کولای شي د حکومت له اړوندې ادارې د پېښې د څرنګوالي په اړه د اطلاعاتو غوښتنه وکړي.

اطلاعاتو ته لاسرسي پر سياسي برخو د تمرکز تر څنګ له يو لړ ټولنيزو موخو سره هم مرسته کوي، لکه د يوه کس خپلو شخصي اطلاعاتو ته لاسرسي د شخص د اغېزناکې تصميم نيونې د منځ ټکي په توګه گڼل کېږي؛ د بېلگې په ډول د ناروغ خپل روغتيايي ريكارډ ته لاسرسي له ناروغ سره مرسته کوي خو د درملنې په برخه کې ښه پرېکړه وکړي.

په هندوستان کې اطلاعاتو ته د لاسرسي له قانون څخه په گټه اخيستني سره خلک د اطلاعاتو د ترلاسه کولو په برخه کې ډېر مخې ته تللي دي؛ څرنګه چې دغه قانون د

نورو قوانینو لکه د اجازه لیکونو د ترلاسه کولو او د گټو د چمتو کولو په پرتله ډېر شفاف دی، له همدې امله خلک د خدمتونو د نورو ستونزو د حل (پلمه کول، منع، بندښت او د قانون نه پلي توب) په برخه کې له غوښتنلیکونو څخه هم د اطلاعاتو لاسرسي له قانون څخه گټه اخلي؛ لکه یو شمېر محصلینو په درېیو ډلو کې د هندوستان په یل (Yale) ښار کې اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون په اړه څېړنه وکړه؛ لومړۍ ډلې د خپلو امتیازونو ترلاسه کولو لپاره چې د هغوی حق و، لکه د پاسپورټ، د خوړو حق او داسې نورو مواردو لپاره غوښتنه وکړه. دویمې ډلې خپل امتیازات وغوښتل خو د دغو امتیازاتو ترلاسه کولو لپاره یې په منځنۍ کچه نږدې ۱۵۰۰ هندی کلداری بڼې ورکړې. درېیمې ډلې خپل امتیازات وغوښتل او په ورته وخت کې یې اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون له مخې د یوه غوښتنلیک په ترڅ کې خپله غوښتنه هم تعقیب کړه. په پایله کې دویمې ډلې خپل امتیازات د بڼو په ورکولو ترلاسه کړل خو درېیمه ډله هم شا ته پاتې نه شوه او یواځې د لسو هندی کلداریو غوښتنلیک په ورکولو یې خپل امتیازات ترلاسه کړل.

د گټورو سوداگریزو فعالیتونو د اسانتیا لپاره اطلاعاتو ته د لاسرسي له لارې ښه گټه اخیستل کېږي. په ډېرو هېوادونو کې سوداگر له دغه حق څخه د گټه اخیستونکو یوه ستره ډله گڼل کېږي. عامه بنسټونه چې بېلابېل او پراخ اطلاعات په واک کې لري، یوه زیاته اندازه یې په اقتصادي موضوعاتو پورې اړه لري چې د سوداگری لپاره گټور دي.

اطلاعاتو ته د لاسرسي شتون خپله پر دې دلالت کوي چې داوطلبی او نورې عامه کړنلارې روڼتیا لري. هغه داوطلبان چې بریالي شوي نه وي، کولای شي د خپلو ناکامیو د څرنګوالي موندلو لپاره د اطلاعاتو غوښتونکي شي، دا نه یواځې چې د داوطلبې پروسه رڼه ساتي، بلکې له داوطلبانو سره هم مرسته کوي چې د خپلو راتلونکو داوطلبیو لپاره غوره چمتو والی ونیسي.

روڼتیا د یوې کلیدي وسیلې په توګه خلکو ته ډاډ ورکوي چې د داوطلبی پروسې رڼې دي او فساد په کې نشته. هغه شرکتونه چې په داوطلبی کې بایلونکي وي، کولای شي د خپلو اړوندو داوطلبیو کلیدي اطلاعاتو په اړه پوښتنې وکړي، د بریالي وړاندیز (افر) په اړه د هغو مهم ټکي او اړین اطلاعات ترلاسه کړي او په راتلونکو داوطلبیو کې خپلې نیمګړتیاوې پوره کړي. نړیوال بانک اوسمهال د قراردادونو له گټونکو څخه غواړي چې خپل دغه ډول اطلاعات په خپلو وېبپاڼو کې خپاره کړي.

هغه شمېرې او اطلاعات چې گڼ دولتونه يې په پراخه کچه خپروي، د وسايلو د پراختيا له امله يې ټولنه په بېلابېلو بڼو کاروي چې د ډېری ټولنيزو بنسټونو د استفادې وړ گرځي او د ټولو اقتصادي فعاليتونو ارزښت يې ميلياردونو امريکايي ډالرو ته رسېږي.

په برېتانيا کې هڅې شوې څو ډاکټران وهڅوي چې د سوداگريز نوم لرونکو درملو پر ځای د عامه او جنيريک درملو سپارښتنه وکړي، په دې برخه کې يوه کس له عامه اطلاعاتو څخه په گټه اخيستنې سره داسې سافټویر جوړ کړي چې خلک کولای شي پر مټ يې پيدا کړي چې په خپله اړوند سيمه کې يې ډاکټران تر کومې کچې جنيريک درمل تجويزوي. دې وسيلې پاليسي جوړوونکو ته هم د دې توان ورکړ چې له دغو هڅو ملاتړ وکړي او هغه ډاکټران چې په خپلو سيمو کې د کمو جنيريک درملو تجويز کوي، وهڅوي د جنيريک درملو د تجويز کچه لوړه کړي څو دغه کار له يوې خوا د هغوی په کار کې د مثبتې اغېزې او له بلې خوا د خلکو د پيسو د سپما لامل وگرځي.

اطلاعاتو ته لاسرسي د مدني ټولنو د څارنې رول لوړوي

په افغانستان کې مدني ټولنې او عامو وگړو پخوا اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د نشتوالي له امله نه شواي کولای اطلاعاتو ته لاسرسي ولري، خو د همدغو مدني ټولنو د وړاندیزونو او اطلاعاتو ته د لاسرسي په موخه غبر پورته کولو په پايله کې اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون طرحه وړاندې شوه؛ اړوندو چارواکو او ادارو په دې برخه کې مسوده ترتيب کړه او د قانوني پړاوونو له بشپړولو وروسته په ۱۳۹۳ لمريز کال کې دغه قانون د افغانستان د ولسمشر له لوري توشېح هم شو. رسنۍ، مدني ټولنې او عام وگړي هيله لري چې د دغه قانون پر پلي کېدو به نور څه د چا له نظره پټ نه وي او هر څوک به کولای شي له قانون سره سم اطلاعاتو ته لاسرسي ولري.

ښه حکومتولي پر حکومتونو د ټولنې باور زياتوي، د ښه تصميم نيولو پروسه گړندی کوي او مدني بنسټونو ته د يو ښه نظارتي او رڼه چاپيريال زمينه برابروي او ورسره رسنۍ او مدني بنسټونه د خپل څارنيز رول له لارې کولای شي د اصلاحاتو پروسه پياوړې کړي؛ د بېلگې په ډول پر طبيعي سرچينو د څار شبکه (NRMN) د کانونو د استخراج په برخه کې د مدني ټولنو د ادارو او افرادو له خوا د اغېزناکې همغږۍ، عدالت غوښتنې او څارنې اسانتياوې برابرې. د افغانستان د روڼتيا څار ادارې له ودانيزو چارو څخه د ټولنيز څار

پروگرام د روڼتيا، حساب ورکولو او ټولنيزې پلټنې چاره پياوړې کړې ده. دغه پروگرام له کليوالو يا د لرو پرتو سيمو له خلکو سره دا مرسته کوي خو له هغو ودانيزو پروژو څخه څارنه وکړي چې د هغوی په سيمو کې عملي کېږي.

مدني ټولنې د اصلاحاتو پروسې د پياوړتيا او په هېواد کې د اداري نظام په سمون کې ډېر مهم رول لري، بايد د حکومت د اصلاحاتو د پروسې نظارت وکړي، په هغې برخه کې چې له قانون څخه سرغړونه کېږي، خپل غبر اوچت کړي او کله چې حکومت اصلاحات نه عملي کوي، پرې فشار راوړي خو اصلاحات راولي. خو د دې چارې لپاره اطلاعاتو ته پوره اړتيا ليدل کېږي خو مدني ټولنې د حقايقو په نظر کې نيولو سره سمې او لازمي نيوکې وکړي او پر حکومتونو فشار راوړي چې د خلکو په گټه کار وکړي.

په کوم ځای او يا اداره کې چې له قانون څخه سرغړونه کېږي، د مدني بنسټونو له خوا له رسنيو سره اطلاعات شريک کېږي او د رسنيو له لارې د خپرولو پر مټ حکومت خپلو نيمگړتياوو ته پام کوي، په پايله کې حکومت د اصلاحاتو راوستو ته اړ کېږي. له همدې امله خو بايد رسنۍ او مدني ټولنې په گډه کار وکړي او د يو بل له امکاناتو گټه واخلي. کله داسې هم کېږي چې دولت د رسنيو پر مهمو راپورونو چې له نيمگړتياوو څخه يې پرده پورته کړې وي، چوپه خوله پاتې کېږي؛ په دغسې حالتونو کې بايد مدني ټولنې پر دولت فشار راوړي خو د خلکو په گټه بدلون او سمون رامنځته شي.

د څېړنيزو راپورونو په چمتو کولو کې د اطلاعاتو اهميت

د ټولو پلټنو موخه په ټوليزه توگه د سياستوالو، چارواکو، سوداگرو او يا نورو واکمنو د ناسمو کړنو افشاکول دي، له همدې امله د څېړنيزو راپورونو خپرول چې په ځينو قضيو کې ان د ولسمشر تر لرې کېدو او د فاسدو حکومتونو د راپرځېدو لامل شوي، د رسنيو اغېزناکه برخه جوړوي او د دې ډول راپورونو خپرول پر رسنيو د خلکو باور ډېروي. دغه راز رسنيو تل د دولت د څلورمې ستنې په توگه کار کړی او د ټولنې ناخوالې يې په گوته کړې او مطرح کړې دي، بلخوا رسنۍ بيا تل له دولتي ادارو څخه د اطلاعاتو ترلاسه کولو په برخه کې له ستونزو او ننگونو سره لاس او گڼپوان وي.

په هره قانوني ټولنه کې د مهمو مسایلو لپاره قوانین جوړېږي خو د هغو په رڼا کې هره کړنه د قانون په چوکاټ کې ترسره شي. رسنۍ چې اوس په افغانستان کې د یوه اغېزمن ځواک په څېر مطرح دي، ورو، ورو خپل ځان ته د فعالیت ساحه پراخوي او ټولنه یې هم کړنو ته په ځیر گوري، نو د داسې یو ځواک د لاسنه تنظیم او اغېزناک کېدو په موخه لازمه وه چې د ټولیزو رسنیو د قانون تر څنګ اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون وي او رسنۍ د هغه په رڼا کې فعالیت وکړي. د دې گټې دا دي چې ژورنالېستان به اطلاعاتو ته لاسرسی لري، چارواکي به مکلف وي چې له رسنیو سره اطلاعات شریک کړي او رسنۍ به د یوې ټاکلې تگلارې په رڼا کې فعالیت کوي. بل دا چې که رسنۍ تېروته کوي او له خپلو حدودو وځي، نو د یوه قانون په رڼا کې به ورته رسېدنه کېږي، د خپلسریو مخه به نیول کېږي، ملي گټې او ملي حدود به په پام کې نیول کېږي.

په افغانستان کې فساد او خپلوي پال د اطلاعاتو ترلاسه کولو په برخه کې لوی خنډونه دي او په بریالي ډول اطلاعاتو ته د لاسرسي رامنځته کولو لپاره سیاسي اراده او د بشپړ او باوري خدمتونو د وړاندې کولو لپاره د سرچینو شتون اړین دی. په افغانستان کې پر له پسې جگړه، نا کافي زېربناوې او سرچینې، په ادارو کې په ډېره کچه قدرت طلبی او فساد هغه لویې ننگونې دي چې اطلاعاتو ته د لاسرسي په لاره کې پر ځای پرتې دي، له همدې امله اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون په اغېزناک ډول پلي کېدل وخت ته اړتیا لري. زموږ په څېر جگړه ځپلي هېواد کې چې لا هم خبره د توپک په ژبه کېږي، ډول ډول حساسیتونه موجود دي؛ رسنۍ د څېړنو پر ځای تر ډېره اټکل کوي، رسنۍ د حکومت د فساد په اړه راپورونه ورکوي، خو د فساد د ډېرو قضیو په پلټنه او د بنکېلو خلکو په ډاگه کولو کې پاتې راغلې دي. افغاني رسنۍ د تشریحي راپورونو په ورکولو سره ځان ته قناعت ورکوي. د ژورنالېزم یو کارپوه وایي چې د تحقیقي ژورنالېزم او د پولیسو د تحقیق تر منځ توپیر دا دی چې هلته زور نه کارېږي او پولیس بیا په دې برخه کې له زور څخه کار اخلي، خو نور تحقیق یو ډول دی.

په تحقیقي ژورنالېزم کې هغه شی چې ډېر کارول کېږي، اړوند سندونه او شواهد دي خو له بده مرغه ډېرې رسنۍ د لومړنۍ سرچینې او لومړي لاس اطلاعاتو د حصول پر ځای د اطلاعاتو پر دویمې سرچینې او دویم لاس اطلاعاتو تکیه کوي، دغه کار دوی د بهرنیو رسنیو پر تبلیغاتي تریبونونو بدلې کړې دي. دغه راز د وارداتي فرهنگ اغېز پر کورنۍ

رسنيو جوت ليدل کېږي. له بده مرغه چې په افغانستان کې بهرنی رسنی اوسمهال تر کورنیو رسنيو پر وخت او اسانه توگه اطلاعاتو ته لاسرسی لري او ډېره بده خو يې لا دا چې کورنی رسنی کله کله د خپل هېواد په اړه مهم اطلاعات له بهرنیو رسنيو ترلاسه کوي او يا يې د سرچينې په توگه کاروي. د هرې ټولنې فعاليتونه په سندونو کې وي، له ملگرو او يا دښمنانو سره نښې پرېږدي، اوس اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون توشیح شوی دی، ان ډېر حساس اطلاعات هم له قانوني او مشروع لارو ترلاسه کېدای شي.

ځينې بريالی ژورنالېستيکي څېړنې په نا څاپي توگه پيلېږي؛ د بېلگې په توگه دا ډول پلټنې د يوې ادارې له يوه نهيلي کارکوونکي څخه پيلېږي چې له خپرنديو ادارو سره د فساد افشاکولو په نيت اړيکه نيسي. داسې قضیې شته چې کارکوونکي رسنيو ته ورغلي او د خپلو چارواکو کړنې يې افشا کړې دي چې گویا کومه نا قانونه فابريکه چلوي او يا خلک تېر باسي. په دغه وخت کې بايد يواځې د هغه پر خبرو باور ونه شي، بلکې مستند شواهد ترې وغوښتل شي. د رشوت ورکوونکي او رشوت اخيستونکي اړيکه له انډېبنسو ډکه اړيکه ده؛ ځينې وخت کېدای شي يوه او يا بله خوا احساس وکړي چې گواکې تېر ايستل شوی دی او د بل اړخ د نا سمو کارونو افشاکولو لپاره د شواهدو ورکړې ته چمتو وي، خو يواځې بايد پر تورونو تکیه ونه شي، ثبوت او سندونه هم لاس ته راوړل شي.

حکومتونه او يا دولتونه عامه سوابق يا ريكارډ ساتي چې که په ځير پام وشي، کېدای شي د ادارو په فعاليتونو کې بې نظمي را منځته شوې وي؛ بيا له هغو نه په ښکاره ډول وپوښتل شي چې د خپلو کړنو سپيناوی وکړي. پلټنه که له هر ځای څخه پيل شي، پر مهال يې نورې سرچينې هم ځان ښکاره کوي او يا موندل کېږي. د گېټ واټر (Water Gate) مشهوره پلټنه له يوې ساده غلا پيلېږې چې څومره وخت تېرېږي، نوي-نوي خلک راځي، ورځپانې ته په پېښه کې خپل براءت په ډاگه کوي چې په پای کې د امريکا ولسمشر نیکسن (Nexon) استعفا کولو ته اړ ايستل کېږي.

رسنی د ټولنې د يوه سکتور په توگه مهمه دنده لري چې د څېړنيز ژورنالېزم د خونديتوب، د محکمو، قانوني او اداري چارو او د اطلاعاتو د لاسرسي له لارې د قانون له حاکميت څخه څارنه وکړي. حکومتونو ته لازمه ده چې د فساد پر وړاندې جدي ودرېږي، له خبر ورکوونکو او هغو رسنيو څخه چې د فساد په اړه راپورونه خپروي، ساتنه وکړي.

يوه خپلواکه رسنۍ چې عامه سندونو او د پرېکړې بهيرونو ته يې لاسرسي تضمين شوی وي، د دې توان لري چې له دولت سره د حکمونو په پلي کولو کې مرسته وکړي. د رسنيو او ډيموکراتيک دولت تر منځ د خلاصو اړيکو مثبتې بېلگو کې د رسنيو قانوني ملاتړ، د بيان ازادۍ درناوی، اطلاعاتو ته لاسرسي او پر ژورنالېستيکي کارونو د انضباطي محدوديتونو کموالی راځي. د عامه اطلاعاتو ازادې او پلورالېزم هڅونې لپاره يو ښه چاپېريال تر ډېره هغه وخت رامنځته کېږي چې دولتونه او مسلکي ټولنې د رسنيو قوانين، کوډونه او د رسنيو د پرمختگ لپاره عملياتي ستراتيژي ولري.

د فساد پر ضد مبارزه کې د اطلاعاتو رول

له ترورېزم او د نشه يي توکو له قاچاق څخه وروسته اداري فساد هغه ننگونه ده چې دولت او په ځانگړې توگه عام وگړي ورسره لاس او گړپوان دي او ترې کپېږي. که څه هم چې په ځينو څېړنو کې اداري فساد په بېلابېلو نورو لاملونو پورې هم تړلی دی، خو عام وگړي ورته د نا علاج ناروغۍ په سترگه گوري. ډېر خلک پر دې اند دي چې اوس نږدې په ټولو دولتي ادارو کې يو عادي کار هم د رشوت له ورکړې پرته نه خلاصېږي او که خلاص هم شي، نو د ډېرو منډو او کړاو په نتيجه کې به وي.

دغه راز په ادارو کې نه پوښتنه او خپلسري، د اداري فساد عاملينو ته د درنې سزا نه شتون، په ځينو ادارو کې د زورواکو گومارل، د مامورينو د امتياز کموالی او يو شمېر نور هغه لاملونه دي چې د اداري فساد ريښو ځغلولو ته يې زياته زمينه برابره کړې ده، خو په دې برخه کې شوې څېړنې دا بنسټي چې تر مخکنيو، له ۱۳۸۱ لمريز کال څخه په را وروسته حکومتونو کې اداري فساد ډېر شدت موندلی. د "ملگرو ملتونو د روڼتيا سازمان او د افغانستان د روڼتيا د څار ادارې" يوه څېړنه بنسټي چې په هېواد کې اداري فساد د نا امنيو زياتېدو او د نړيوالو مرستو پر مټ د پروژو پلي کېدو په برخه کې د غوره حکومتولۍ د کمزورتيا لامل شوی دی. په دغه راپور کې چې بنسټونه، قوانين او عملي لارې چارې او له اداري فساد سره د مبارزې په برخو کې د دولت وړتيا ارزول شوې، ويل شوي چې د اداري فساد ډېرېدو له امله نا امنۍ زياتې شوې دي او د نړيوالو مرستو د تطبيق په برخه کې د حکومت اغېزمنتيا راټيټه شوې ده.

په افغانستان کې د رویتیا د څار ادارې د ملي سروې له مخې، بډې ورکول چې د فساد ډېر معمول ډول دی، په تېرو څلورو کلونو کې دغه چاره نږدې دوه برابره شوې ده او په ۲۰۱۶ زېږدیز کال کې په بلو کې د ورکړل شوو پیسو اندازه درې میلیارده ډالرو ته رسېدلې ده. محکمې او بناروالی ډېرې په فساد کې ککړې ادارې دي، په داسې حال کې لویه څارنوالی په دغه لړ کې درېیمه پر فساد ډېره ککړه اداره ده.

دغه راز په ۲۰۱۶ زېږدیز کال کې د رویتیا نړیوال سازمان د راپور له مخې، افغانستان د رویتیا په برخه کې د ۱۷۶ هېوادونو په ډله کې ۱۶۹ ځای لري او په دغه هېواد کې ۹۰ سلنه خلک وایي چې اداري فساد د دوی د ورځني ژوند لویه ستونزه ده. په هېواد کې د ډېر اداري فساد له امله د حامد کرزي حکومت او د ملي یووالي حکومت نړیوالو مرسته کوونکو ته تر سوال لاندې راغلي او هغوی له افغانستان سره پر ډېرې لېوالتیا سربېره زړه او نازړه مرستې کوي.

د یادونې وړ ده چې په دغه فساد کې د ځینو افغان چارواکو تر څنګ بهرنیو سلاکارانو، قراردادیانو او نورو هم برخه درلوده او د مرستو په نامه راغلي یوه اندازه پیسې بېرته د هغوی له لارې بهرنیو بانکونو ته ولاړې. که د نورو ناخوالو تر څنګ اداري فساد همداسې دوام پیدا کړي، نو لري نه ده د دولت مشروعیت زیانمن کړي، د خلکو امنیت او اقتصاد کمزوری او دولت ته بېلابېلي ستونزې وزېږوي.

لکه څرنګه چې حکومتونه او دولتونه د ولسونو د دوو ډېرو لورو ارزښتونو (رایو او مالیه) له مخې را منځته کېږي او پایښت مومي، نو ولسونه حق لري چې د دغو دوو معتبرو ارزښتونو د پوښتنې لپاره د خپلو ادارو د فعالیتونو او کړنو په اړه اطلاعات ترلاسه کړي. د اطلاعاتو ترلاسه کول ولس ته د دې وړتیا ورکوي چې د خپل هېواد او نړۍ په اړه معلومات پیدا کړي او د خپلو ټولنو د ستونزو په اړه پر وخت اقدام وکړي او لاس په کار شي.

اطلاعاتو ته د وګړو لاسرسي په دولتي او خصوصي ادارو کې د فساد پر وړاندې مبارزه هم پیاوړې کوي؛ ځکه چې ادارې باید د خپلو کړنو په اړه ولسونو ته اطلاعات ورکړي، که یې نه ورکوي، نو دا په دې معنا ده چې په کارونو او چارو کې یې رویتیا نشته او په یو ډول فساد شته.

کله چې خلک له خپلو حقونو خبر شي او يا سم اطلاعات ورته ورسپري نو بيا کولای شي په ډېره اسانۍ د فساد مخه ونيسي. اطلاعاتو ته د لاسرسي حق، له فساد سره د مبارزې او د دولت په چوکاټ کې له ناورو فعاليتونو سره د مبارزې لپاره يوه کلیدي وسيله ده. تحقيقي ژورنالېستان او نا دولتي څارونکي بنسټونه د نا سمو فعاليتونو د افشا او رېښو پرې کولو لپاره کولای شي اطلاعاتو ته له لاسرسي څخه گټه واخلي، لکه د امريکا د سترې محکمې قاضي لويس براډيس (Louis Brandeis) په خپله مشهوره مقوله کې وايي: ((د لمر لبره روښنايي د مکروب غوره وژونکې ده)).

په دې اړه گڼې بېلگې شته چې اطلاعاتو ته د لاسرسي او په ښه توگه له فساد سره د مبارزې په برخه کې کارول شوې دي؛ د بېلگې په توگه د يوگنډا د ښوونيز نظام يوه ځانگړتيا په ۱۹۹۰ زېږديز کال کې دا وه چې د ځايي چارواکو له لارې د پانگې يوه ستره برخه ښوونځيو ته لېږدول کېده. د عامه لگښتونو له سروې (PETS) سره سم د ۱۹۹۰ زېږديز کال په منځنيو مياشتو کې څرگنده شوه چې د دغو مالي مرستو ۸۰ سلنه ښوونځيو ته نه وه رسېدلې.

په دې وخت کې د دې موضوع څېړنې لپاره د دولت له کړنو يوه دا وه چې د ځايي رسنيو له لوري يې د مياشتنۍ پانگې د لېږد په اړه د حکومت پر ځايي ادارو شوې نيوکې خپرې کړې. دغه کار د دې لامل شو چې هم د ښوونځيو کار کوونکو او هم د زده کوونکو مور او پلار د مالي انتقالاتو په اړه اطلاعاتو ته لاسرسي پيدا کړ. د دغه پروگرام له عملي کولو څو کاله وروسته ښوونځيو ته د پيسو د نه رسېدو کچه ۲۰ سلنې ته راښکته شوه.

دويمه بېلگه د کاناډا د دفاع وزير د خپل هېواد د پلټنې او هېواد ژغورنې خدمتونو له ادارې څخه د هغه د غوښتنې په اړه ده؛ دفاع وزير له يادې ادارې غوښتي وو چې د هغه لپاره چورلکه برابره کړي چې د کب نيونې له ځای څخه خپل کور ته ولاړ شي، سره له دې چې چورلکې د دې موخو لپاره نه کارېږي. د يادو خدمتونو يوه کارکوونکي داسې ځواب ورکړی و: ”که چېرته موږ د دې دندې لپاره وگومارل شو، نو ناچاره يو چې اطاعت وکړو.“ يو ځل مخکې هم دفاع وزير له چورلکې دغه ډول ناوړه گټه اخيستي وه.

هغه څه چې په دې برخه کې مهم دي، دا دي چې دغه کار کوونکي ونه ويل چې د يوه وزير له خوا په دې ډول د چورلکې کارول نا سم کار دی، خو وروسته ده اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون ته په اشارې سره وويل چې دا له فساد سره د مبارزې په برخه کې يوه

قوي وسيله ده. په همدې ترڅ کې رسنيو د دغه سفر په اړه اړوند اطلاعات وغوښتل، همدا و چې د وزير نا سم کار د رسنيو تر پراخ پوښښ لاندې راغی.

په برېتانيا کې له يوه اوږده جنجال وروسته د هغه هېواد د پارلمان په غړو پورې اړوند لگښتونه خپاره شول. سندونو په ډاگه کړه چې په دغو لگښتونو کې پراخ فساد شته او هغو وکيلانو ته چې اصلي استوگنځي يې له لندن څخه بهر وو، په لندن کې د استوگنې لپاره پيسې ورکول شوې وې. په پايله کې د پارلمان مشر استعفا ورکړه، د پارلمان څو غړي پر جرم تورن شول او ځيني نور بيا د هېواد په راتلونکو ټاکنو کې له گډون څخه محروم شول.

يوه ژورنالېست درې کاله مبارزه وکړه، حتی د پارلمان داسې غړی يې وموند چې پر دغو پيسو جوړ شوی کور يې په کرایه ورکړی و او خپله د خپلې خور په کور کې اوسېده. دا داسې کار و چې د هغه هېواد د ۳۰۰ کلن پارلماني تاريخ په ترڅ کې نه و شوی.

د اطلاعاتو لاسرسي او حساب ورکونه

د يوې ډيموکراتيکې ټولنې مشروعيت لپاره عامه وگړو ته حساب ورکول خورا اهميت لري؛ ځکه چې په داسې يوه فضا کې عام وگړي د خپل دولت کړنې او پرېکړې په ازاده توگه آزمايي، چارواکي د خپلو کارونو په اړه حساب ورکولو ته راکاږي او په پايله کې د دغه ډول گډون له لارې خلک په موازي توگه د دولت د کارونو مسووليت اخلي. اطلاعاتو ته پراخ لاسرسي د اطلاعاتو د لاسرسي قانون د تطبيق له لارې په حاکميت کې د خلکو لا زيات گډون ډاډمنوي. دغه کار د اطلاعاتو د تصديق کېدو لپاره ښه فرصت برابروي او هم گڼو اړخونو ته پر مهمو مسایلو د بحث مېز ته په مساوي توگه د راتگ اجازه ورکوي او له ستونزو سره د مقابلې په برخه کې د يوې ټولنې توان لوړوي. دولتونه دغه راز نورې لارې هم بايد پرانيزي، لکه برېښنايي حکومتولي؛ چې رسنی او خلک اداري اطلاعاتو او د پرېکړو بهیرونو په اړه اطلاعاتو ته نېغ په نېغه لاسرسي مومي.

د يوې غوره او ښې ټولنې ځانگړتيا دا ده چې چارواکي، ادارې، رسنی او خلک يې مسوولانه چلند ولري، ځان له خپلو کړنو قانون ته مسوول او اړوندو ادارو او ملت ته ځواب ويونکي وبولي. مسوولانه چلند، حساب ورکول او په چارو کې روڼتيا د هېواد د پرمختگ لپاره ډېر اړين دي؛ ځکه پرته له دې خپلسري رامنځته کېږي، قانون تر پښو لاندې کېږي، اداري فساد زور اخلي او په پايله کې ټولنه له بېلابېلو ستونزو سره مخ

کېږي. د حساب او حساب اخیستنې موخه د مالي چارو په اړه د روښتیا تر څنګ د خپلو ټولو کړنو، مکلفیتونو او مسوولیتونو په اړه اړوندو ادارو او ملت ته ځواب ورکول دي. د حساب اخیستنې او حساب ورکولو لپاره باید دولت منظم او ګډتور سیستم ولري او په دې برخه کې د څار د ادارو کړنې هم په کلکه وڅارل شي. حساب باید د یوې دورې کاري راپور په وړاندې کولو پای ته ونه رسېږي او داسې هم باید نه وي چې یوه اداره خپل کلنی راپور جوړ او په خبرې ناسته کې یې وړاندې کړي، خو د راپور د کره والي په اړه کوم سیستم وجود ونه لري.

څو کاله مخکې په افغانستان کې په کال کې یو ځل د حکومتي ادارو له خوا ملت ته د حساب ورکولو پروګرام پیل شو، خو بیا په تپه ودرېد. دغه پروګرام هم ډېره ګټه نه درلوده؛ ځکه چې دغه پروګرام د حساب ورکولو تر نوم لاندې پیل شوی و، خو چارواکو د خپلو کارونو ساده راپور ورکاوه. دغه راز د افغانستان حکومت د لوړ پوړو چارواکو شتمني هم ثبتوي خو تر اوسه ملت ته نه ده معلومه چې د چارواکو د شتمنیو ثبت څومره پر حقایقو ولاړ دی او ایا له دندې د ګوښه کېدو پر مهال له چارواکو سره پر همدغه بنسټ محاسبه شوې او که څرنگه؟

که له دندې تر ګوښه کېدو وروسته د ثبت شوې شتمني له مخې له ګوښه کېدونکو چارواکو سره کره حساب ونه شي، نو دغه پروګرام هم له یوې داسې بې ګټې تبلیغاتي وسیلې پرته بل څه نه شي کېدای چې ملت به کله هم پرې باور ونه کړي. د حکومت د رسنیو او اطلاعاتو مرکز د حکومتي چارواکو او ویاندویانو لپاره زمینه برابره کړې چې په منظم ډول د رسنیزو ناستو له لارې د خپلو پروګرامونو او پروژو په اړه اطلاعات ورکوي، خو دا هغه څه دي چې چارواکي یې غواړي، تر ډېره په دغو اطلاعاتو کې داسې څه نه موندل کېږي چې د ژورنالېستانو تنده پرې ماته شي.

ځینو حکومتي ادارو په دې وروستیو کې داسې هڅې پیل کړې چې ځیني اطلاعات په خپلو وېبپاڼو کې خپاره کړي خو دا بسنه نه کوي؛ ځکه چې د ډېرو ادارو بودیجه او کړنې له خلکو څخه پټ دي. د حساب اخیستنې او حساب ورکولو د سیستم جوړېدو او شته والي تر څنګ باید چارواکي د حساب ورکونې روحیه ژوندی کړي او د قانوني مسوولیتونو تر څنګ اخلاقاً د خپلو کړنو پر وړاندې ځان مسوول او ملت ته حساب ورکوونکی وبولي.

د دې روحيې د پياوړې کولو لپاره په کار ده چې دولت روزنيز او تبليغاتي پروگرامونه ولري، ديني علما د اسلام د سپېڅلي دين د ارشاداتو په رڼا کې خلکو ته پوهاوی ورکړي او رسنۍ هم په دې برخه کې خپل مسوليت ادا کړي.

رسنۍ په چارو کې د روڼتيا راوستو په موخه اغېزمنه ونډه لري، خو په دغه شرط چې دولت يې ملاتړ وکړي او د يوې موضوع له راسپړلو وروسته دولت اقدامات وکړي. که له رسنيو سره د دولت ملاتړ وي، کولای شي چې د څېړنيزو راپورونو له لارې د اداري فساد او بشري جرمونو ډېرې پټې لوبې افشا کړي، فاسدين او جنايت کوونکي خلکو ته ور وپېژني. د دغه کار لپاره اړينه ده چې دولت نه يواځې د رسنيو پر وړاندې د گواښونو مخه ونيسي، بلکې هغه کسان د محاکمي مېز ته راکش کړي چې د رسنيو په وسيله يې جرمونه افشا کړي.

په دې برخه کې د رسنيو لپاره ځينې قانوني ستونزې هم شته؛ د افغانستان د قوانينو له مخې، رسنۍ هر هغه چا ته مجرم نه شي ويلاي او نوم يې نه شي څرگندولای چې په اړه يې د محکمې پرېکړه وروستې شوې نه وي؛ ځکه يواځې صلاحيت لرونکې محکمه کولای شي چې د جرم د تشهير په اړه تصميم ونيسي. دا په داسې حال کې ده چې ځينې مجرمين د زور او زر له لارې نه پرېږدي چې محکمه يې په اړه د جرم اثبات وکړي او له مخې يې سزا ورکړي. که چېرې د دې موضوع قانوني حل ونه موندل شي، نو کله به هم د مفسدينو، د ځمکو غاصبينو او نورو مجرمينو نومونه څوک په خوله را نه وړي او په دې صورت کې به د دې تمه کمه وي چې په هېواد کې د حساب ورکولو سيستم پياوړی شي.

د اطلاعاتي تشې اغېزې

د خوښۍ ځای دی، په وروستيو ۱۵ کلونو کې د هېواد ازادو رسنيو ډېره وده کړې او تر يوه بريده يې د خلکو باور ترلاسه کړی دی، خو په سيمه کې يې رول د جگړې او تاوتريخوالي په مخنيوي او د ستونزو په راسپړلو او حل کې کمزوری و. پر ځينو رسنيو خو دا نيوکه هم شته چې جگړې او تاوتريخوالي ته لمن وهي، د خلکو ستونزو ته يې لږه پاملرنه کړې ده. دغه راز پر ځينو رسنيو دا نيوکه هم شته چې د حکومتونو او نورو هغو ډلو ټپلو له خوا چې په سيمه کې پر استخباراتي جگړه بوختې دي، استعمال شوې او د هغو د تبليغاتو تر اغېزې لاندې راغلي دي.

اطلاعاتي تشه او لومړنيو اطلاعاتو ته د رسنيو او ژورنالېستانو نه لاسرسي، د رسنيو د ملي رسالت پر سر ته رسولو باندې ناوړه اغېزه کړې ده؛ ځکه فاسد حکومتونه تل هڅه کوي خلک په اطلاعاتي خلا کې وساتي او يا حالات داسې وښيي چې خلک حقيقتونو ته لاسرسي ونه لري، خو رسني او ژورنالېستان بايد هڅه وکړي چې د سيمې په هکله اطلاعاتي خلا په سمه توگه ډکه کړي، خپلو خلکو ته داسې اطلاعات وړاندې کړي چې پر حقايقو ولاړ وي.

د حکومت او خلکو تر منځ بې باوري هغه وخت لري چې ژورنالېستان يې له اطلاعاتي خلا سره مخ نه وي او رسني يې ولسونو او خلکو ته کره اطلاعات په پوره امانتداري وړاندې کړي. اطلاعاتي خلا (Information Gap) هغه وخت ډېره احساسېږي کله چې يو ژورنالېست کومه ليکنه کوي او يا راپور ليکي، هغه د وخت، لگښت او موخې په نظر کې نيولو سره د محدوديت احساس وکړي.

د معلوماتي خلا مسئله ان د څارونکي دولت لپاره يو لوی گواښ رامنځته کوي؛ ځکه چې په عصري ټولنو کې اطلاعات تر ټولو مهمې سرچينې باندې بدل شوي او په پايله کې کېدای شي چې پر يوې مهمې څارنيزې سرچينې باندې هم بدله شي.

وړاندیزونه:

۱- ژورنالېستانو ته په کار ده چې د ولسونو د کلتور او د ټولنيزو فلسفو په اړه ژور اطلاعات راغونډ کړي، خو هغه اطلاعاتي خلا چې خلک يې تر خپل منځ لري، ډکه شي او د ټکرونو پر ځای د علمي او عملي خوځنده سياست پر لور خپل لوري ته حرکت او خوځښت ورکړي.

۲- د اطلاعاتو په لاسته راوړو کې بايد څېړنه او پلټنه وشي او يواځې اوازو، انگېرنو، فرضيو او گومانونو ته په کتو راپورونه جوړ نه شي؛ بايد اطلاعات دقيق او چاڼ شوي وي او له اطلاعاتي خلا سره ژورنالېست مخ نه شي.

الله جل جلاله فرمايي: ((إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ.))

ژباړه: "کله چې يو څوک (فاسق) تاسو ته خبر راوړي، په کې پلټنه او څېړنه وکړئ (په

- پتو سترگو يې مه منئ) (که مو دا کار وکړي) نو تاسو به يو قوم ته په ناپوهۍ کې زيان واپوئ او بيا به تاسو پر خپل کار پينځمانه ياست".
- ۳- رسنۍ بايد هڅه وکړي چې د پوهاوي لپاره داسې کړنې ترسره کړي، خو د بېلابېلو وگړو تر منځ د خيالونو، نظرونو او اطلاعاتو تبادله ترسره شي.
- ۴- رسنۍ بايد هڅه وکړي چې د ولسونو تر منځ داسې مشترکات تر پوښښ لاندې راولي، خو د پردیتوب احساس له منځه ولاړ شي.
- ۵- دغه راز رسنۍ بايد د هغو ناوړه قبيلوي دودونو او رواياتو پر ضد چې د ولسونو تر منځ يې د اطلاعاتي خلا له امله د بې باورۍ فضا رامنځته کړې، داسې مقابله وکړي چې په ولسونو کې د مثبت فکري بدلون لپاره لارې چارې برابرې شي.
- ۶- په رسنيو کې د هغو کلمو له کارولو هم بايد ډډه وشي چې د خلکو تر منځ نفاق رامنځته کوي او ژورنالېست په هر حالت کې بايد بې پلوه وي او د بنو او بدو صفتونو له کارونې ډډه وکړي.
- ۷- رسنۍ دې په ټولنه او خلکو کې د رسنيز باور داسې ريښې وځغلوې چې خلک خپله مهم موضوعات ورسره شريک او د ستونزو د حل لپاره چارواکي اقدام کولو ته اړ کړي.
- ۸- ژورنالېستان بايد په خپلو راپورونو کې د هېواد نافذه قوانينو، ملي گټو او ملي ارزښتونو ته هم پوره پاملرنه وکړي، خو راپورونه يې د خلکو ملاتړ ترلاسه کړي.

ايا موږ حق لرو له دولتي
ادارو اطلاعات ترلاسه كړو؟

هو!

د هېواد د اساسي قانون
د پنځوسمې مادې پر
بنسټ، د افغانستان وګړي
د قانون د احكامو په
حدودو کې له دولتي ادارو
څخه د اطلاعاتو د ترلاسه
كولو حق لري.

لسم څپرکی

اطلاعاتو ته د لاسرسي حق

اطلاعات د خلکو ملکیت

اطلاعاتو ته په لاسرسي کې دوه مفکورې ځای لري:

۱ – وگړي حق لري چې له عامه بنسټونو څخه د اطلاعاتو غوښتنه وکړي او ترلاسه یې کړي.

۲ – حکومتي ادارې مسوولیت لري چې یو سیستم رامنځته کړي چې له دغه حق څخه گټه پورته کول اسانه کړي.

د عامه بنسټونو چارواکي اطلاعات د ځان لپاره نه ساتي، بلکې د عامه وگړو د بنسټګنې لپاره دي. د عامه وگړو دغه بنسټګنې په لاندې موخو کې چې اطلاعاتو په لاسرسي کې نغښتي دي، منعکسې شوې دي:

۱ – اطلاعاتو ته لاسرسي ډیموکراتیکې حکومتولۍ ته د عامه خلکو د گډون لپاره د اساسي بنسټ، د حکومتي چارواکو او ادارو د حساب ورکونې په برابرولو سره پراختیا ورکوي. له دې له امله اطلاعاتو ته لاسرسي خلکو ته دا توان ورکوي، په هغو چارو کې چې اغېز پرې لري، د تصمیم نیولو په برخه کې اغېزمنه ونډه واخلي.

۲ – سربره پر دې په ډیموکراتیکو ټولنو کې خبري رسنۍ هم اړینه ونډه لري. اطلاعاتو ته لاسرسي د خبرونو ترلاسه کولو یو مهم جز دی. خبري رسنۍ اطلاعات وړاندې کوي، یواځې نظرونه نه خپروي. د لوړ کیفیت ژورنالېزم چې د ټولنې او ډیموکراتیکې حکومتولۍ په گټه دی، دوامداره او د وړاندوینې وړ توکو ته اړتیا لري څو دولتي اطلاعاتو او فعالیتونو او دغه راز هغو اطلاعاتو او فعالیتونو ته چې د عامه لېوالتیا اړوند وي، لاسرسي ولري.

۳ – اطلاعاتو ته د لاسرسي تر څنګ اړینه ده څو په حکومت کې د فساد او نا سمو کارونو پر وړاندې اغېزناکې هڅې وشي. تحقیقي ژورنالېزم او د نا دولتي موسسو څار کولای شي اطلاعاتو ته د لاسرسي حق وکاروي، څو نا سمې کړنې په نښه کړي او له منځه یې یوسي.

اطلاعاتو ته د لاسرسي حق بنسټ دا دی چې اطلاعات د خلکو په استازیتوب د عامه

بنسټونو په واک کې وي، له دې امله خلک حق لري چې اطلاعاتو ته لاسرسی ولري. یا په بل عبارت، هر څوک حق لري هغو اطلاعاتو ته چې له عامه بنسټونو سره وي، لاسرسی ولري.

له علمي پلوه د دغه حق پلي کولو لپاره دوه لارې دي:

لومړۍ دا چې هر څوک کولای شي له یوې دولتي ادارې د اطلاعاتو غوښتنه وکړي او اړونده اداره اړه ده چې غوښتل شوي اطلاعات د هغه چا په واک کې ورکړي. د اړتیکل ناینټین سازمان د پنځم اصل له مخې، د اړتیا په صورت کې ځانگړو وگروپونو ته باید د اطلاعاتو د لاسرسي پوره اسانتیاوې برابرې شي، لکه هغه چې لیکل او لوستل نه شي کولای، هغه کسان چې د سندونو پر ژبه نه پوهېږي یا معلولیت لرونکي افراد لکه نابینایان.

عامه بنسټونه باید له هغو اشخاصو سره چې غوښتنلیکونه یې د غوښتل شوو مطالبو په اړه گونگ وي، ډېر عمومي وي یا له بل درکه سمونې ته اړتیا لري، مرسته هم وکړي. له بله پلوه عامه ادارې باید د دې حق هم ولري چې پوچ، بې معنا او ازار ورکونکو غوښتنلیکونو ته د رد ځواب ورکړي. عامه ادارې هغه اطلاعات چې مخکې خپاره شوي وي د اړوندې نشرېې ماخذ ورکړي.

دویم؛ عامه بنسټونه پرته له کومې غوښتنې اطلاعات خلکو ته وړاندې کړي. په دې برخه کې ځیني محدودیتونه شته؛ ځیني اطلاعات باید پټ وساتل شي، لکه شخصي او حساس تجارتي اطلاعات خو دغه ډول موارد باید استثنا وي او اطلاعاتو ته لاسرسی باید اصل وي او هغه اطلاعات چې دولت غواړي پټ وساتي، باید دلیل او توجیه ولري. دا په دې معنا ده چې دولت باید د اطلاعاتو هر ډول نه ورکړه توجیه کړي او دلایل یې وړاندې کړي.

ټول اطلاعات باید له خلکو سره د اصل په توگه شریک شي او محرم سندونه باید داسې استثنا وي چې د محرموالي دلایل یې باید له خلکو سره شریک شي؛ ځکه چې اطلاعات د خلکو اساسي حق او ملکیت دی او پرته له کوم دلیل له خلک ترې محروم نه شي.

دا یو بنسټیز بدلون دی، دا په ډېری هېوادونو کې له یوه تاریخي او شته وضعیت څخه په کلي ډول را ستنېدل دي، داسې وضعیت چې حکومتونه په پراخ ډول اطلاعات پټوي او یا یې محرم ساتي او هغه خپل شخصي ملکیت بولي؛ د بېلگې په ډول، فرض کړئ تاسې له کارکوونکو یو داسې سند غواړئ چې د هغوی په واک کې دی او کوم پټ او

حساس اطلاعات هم نه دي. پخوا دولتي کارکوونکو له دغو اطلاعاتو سره په محرم ډول چلند کاوه او يا بنايي مسلکي راز يې باله، اوس ټاکل شوې چې دغه اطلاعات ستاسې په واک کې درکړي، خو دا په رښتيا هم دې ته اړتيا لري چې افراد له دغه ډول قانون سره عادت شي.

ډېری هېوادوال هېڅکله هم د اطلاعاتو ترلاسه کولو غوښتنه نه کوي، حتی د نړۍ په پرمختللو هېوادونو لکه کاناډا کې هم يواځې پنځه سلنه وگړي اطلاعات غواړي، خو د قانون له مخې ادارې مکلفې دي چې د خلکو له غوښتنې پرته اطلاعات خپاره کړي او دغه کار اطلاعاتو ته په لاسرسي کې گټور تمامېدای شي. په خپله د اطلاعاتو خپرول او د غوښتنې پر بنسټ د اطلاعاتو ورکولو تر منځ ډېرې نږدې اړيکې شته؛ ځکه چې هر څومره اطلاعات په عمل کې د لاسرسي وړ وي، نو د اطلاعاتو غوښتنه په هماغه اندازه کمېږي.

د يادونې وړ ده چې په خپله د اطلاعاتو خپرول تر هغه چې د غوښتنې پر بنسټ وي، ډېر ساده او اسان وي؛ ځکه چې د غوښتنې پر بنسټ د اطلاعاتو غوښتنه کېږي، ثبتېږي او وروسته يې غوښتونکي ته رسيد ورکول کېږي. تجربو بنودلې، اطلاعات چې څو ډېر پر ليکه شي، په هماغه اندازه د اطلاعاتو غوښتنې په کچه کې کموالی راځي. اطلاعاتو ته د لاسرسي حق درېيم عنصر چې په وروستيو کلونو کې ښه ځلېدلی د پرائيسټي حکومتولۍ (Open Government) مفکوره ده؛ د پرائيسټي حکومت مفهوم اطلاعاتو ته د لاسرسي له حق څخه منشاء اخلي چې د هندوستان اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون په نولسمه ماده کې بيان شوې ده.

د حکومت د کړنو په اړه اطلاعات افشا کول بايد اصل وي او محرميت بايد يوه داسې استثنا وي چې يواځې هغه وخت عملي شي چې عامه گټې په کې نغښتې وي. د محکمې موخه بايد دا وي چې د استثناوو ساحه تر هغه بريده کوچنۍ کړي چې امکان ولري او عامه گټې په کې خوندي شي، البته دغه حقيقت دې هم تل په پام کې ونیول شي چې د اطلاعاتو افشا کول هم د عامه گټو په کتار کې حسابېږي.

د پرائيسټو حکومتونو قوانينو له دې مخې چې ښاريان کولای شي هغه اطلاعات ترلاسه کړي چې د دولت پر وړاندې د حقوقي دعوو لپاره اړتيا لري، ډېره وده کړي، په دغو قوانينو کې د لاسرسي حق د ښاريانو د حق په نوم ياد شوی او په کې کوشنښ شوی چې د دولت او ښاريانو تر منځ د اطلاعاتو توازن وساتل شي. پرائيسټي حکومتولۍ کولای شي چې تر يوې اندازې په خپله د اطلاعاتو خپرولو يوه ځانگړنه وگڼل شي، خو لاندې څو ځانگړتياوو ته په پام سره:

۱ - اطلاعات باید په داسې بڼه له خلکو سره شریک شي چې هغوی په اسانۍ ترې گټه واخیستلی شي او سندونه د پي ډي اېف (PDF) فایل پر ځای د ورډ (Word) او ایکسیل په فارمتونو کې د لاسرسي وړ وي، څو کارکوونکي یې وکولای شي د دغو اطلاعاتو په بدلون یا بڼایي له نورو اطلاعاتو سره د ترکیب له لارې نوي اطلاعات ترلاسه او تحلیل کړي؛ د بېلگې په ډول (زما کوڅه جوړه کړه - <http://www.fixmystreet.com>) په خپله د اطلاعاتو خپرولو وېبپاڼه ده چې د سپړکونو په اړه د ستونزو اطلاعات د جغرافیایي ځایونو له ډېټا سره یو ځای کوي، څو خلک وکولای شي خپلې ستونزې چارواکو ته ورسوي. دغه فرصت دغه راز له خلکو سره مرسته کوي چې پر خپلو ستونزو بحث وکړي او حل لارو ته یې چاري ولټوي.

۲ - اطلاعات او موندنې باید خلکو ته په وړیا ډول په واک کې ورکړل شي، په داسې حال کې چې حکومتونه معمولاً ډېر ارزښتمن اطلاعات او موندنې په ډېره لوړه بیه پلوري، لکه په برېټانیا کې پخوا حکومت نقشې له جزئیاتو سره یو ځای د حقوقي سروې نقشو په نوم پلورلې، په داسې حال کې چې دا نقشې اوس په برېټنایي ډول په وړیا توگه د خلکو په واک کې دي.

۳ - اطلاعات باید د چاپ حق له محدودیت پرته چمتو شي، څو خلک یې په وړیا ډول د هرې هغې موخې لپاره چې غواړي یې، وکاروي.

اطلاعاتو ته د لاسرسي قوانینو بنسټیز لاملونه

په وروستیو شلو کلونو کې اطلاعاتو ته د لاسرسي قوانینو د تصویب په برخه کې د پام وړ ودې لپاره ممکنه دلایل شته دي. له دغو دلایلو څخه یو هم د دې نظریې طبیعي والی دی چې د اطلاعاتو عامه بنسټونه د خلکو په استازولي اطلاعات ساتي. خلک خپل واک د ټاکنو له لارې دولت ته لېږدوي او هم د دولت په واک کې شته مالي مرستې د همدې عامه سرچینو له لارې ترسره کېږي، نو روښانه ده چې لږ تر لږه په ډیموکراسۍ کې د دولت له منځه د اطلاعاتو ترلاسه کول په خلکو پورې اړه لري.

بله مسئله چې له دې موضوع سره اړیکه لري، هغه د اطلاعاتو په تړاو د خلکو په غوښتنو کې بدلون دی؛ د تېرو نسلونو په منځ کې خلکو په هرو څلورو او پنځو کلونو کې رایه ورکوله او فکر یې کاوه چې له دغه اړخه مشارکت کفایت کوي، خو اوسمهال خلک د خپل مشارکت په اړه ډېرې غوښتنې لري. همدارنگه دا تمه هم لري چې د هر

هغه پرمختګ په اړه له دوی سره مشوره وشي چې پر خلکو اغېز کوي، خو وکولای شي هغه رول چې په کلیدي بنسټونو لکه بنسټونو او روغتونونو کې یې لري، ولوبوي او د پلټنې او څارنې له لارې حاکمیت ته ورسېږي.

کله چې د کاناډا حکومت وغواړي په یوه ښار کې سپرک جوړ کړي، نو هر هغه چا ته چې د دغه ودانیز پلان له لارې زیان ویني، د دې فرصت ورکول کېږي چې په بحثونو او خبرو کې د ګډون چانس ترلاسه کړي. دې ډول لیدنو ته بلنیک د هر چا پستي صندوق کې اچول کېږي. پر دې سربېره د سپرک جوړولو پلان په اړه اطلاعات، هغه لارې چې پر ترافیکي بهیر باندې اغېز کوي او نور چاپېریالي موضوعات په انلاین ډول د خلکو په واک کې ورکوي.

په پایله کې د کورونو خاوندان چې کله مشورتي ناستو ته ځي، هغوی له مخکې د هر څه په اړه اطلاعات لري؛ ځکه خو له حقایقو سره سم وړاندیزونه او غوښتنې وړاندې کوي او د چارو د پرمخ بېولو لپاره سمه مشوره ورکولای شي.

د دغه حق بله انگېزه له اطلاعاتو سره د خلکو ژور تړاو دی چې د اطلاعاتي ټکنالوجی په برخه کې د یوه انقلاب پر بنسټ رامنځته شوی، له همدې امله اوس خلک کولای شي له خپل شاوخوا څخه ډېر اطلاعات د خپلو شخصي کمپیوټرونو له لارې د نورو کسانو په پرتله چې په فزیکي ډول یې په خپلو کورونو کې په واک کې دي، ولېږدوي.

اغېزناک تحقیقي وسایل او برېښنایي دوسیه درلودل (فایلنگ)، دا معنا لري چې د ټولیزو اطلاعاتو سرچینې خلک په خپل اختیار کې لري. دغه راز د انټرنېټ په مرسته خلک کولای شي په څو ثانیو کې اطلاعاتو ته لاسرسی ومومي.

دېرش کاله پخوا که به یو چا غوښتل له ځان سره په کور کې اطلاعات ولري، نو له انسایکوپېډیا بریتانیکا (Encyclopaedia Britannica) څخه به یې کار اخیست چې له ۱۲ تر ۱۵ پورې توکه به یې درلودل چې د مصر د اهرامونو په اړه یې څو پاڼې درلودې. دا یوازې ګران بیه سرچینه وه چې خلکو ورته لاسرسی درلود، خو نن د نړۍ ډېری خلک په هر ځای کې انټرنېټ ته لاسرسی لري او د مصر د اهرام او نورو موضوعاتو په اړه زرګونه پاڼې اطلاعات لري.

نړیوالتوب هم اطلاعاتو ته د لاسرسي یوه بله انگېزه ګڼل کېږي چې د اطلاعاتي ټکنالوجی له لارې مخې ته وړل کېږي. اوسمهال خلک هر چېرته پوهېږي چې د یوې بلې سیمې د خلکو په واک کې څه دي او د نورو مسایلو تر څنګ څه ډول له حکومتونو سره په اړیکه

کې دي. کله چې د يوه هېواد خلک وگوري چې په نورو هېوادونو کې خلک اطلاعاتو ته د لاسرسي له قانون څخه برخمن شوي، نو دوی هم د ځان لپاره همدا سې يو څه غواړي او د هغو د لاسته راوړو لپاره مبارزه کوي.

اطلاعاتو ته د لاسرسي حق پېژندل د يوه بشري حق په توگه پر دغه بهير تر ځان ډېر ستر تبليغاتي تاثيرات غورځولي دي، که خلک د خپلو هېوادونو د حکومتولۍ په نظام کې د سمون غوښتنه وکړي، دا يو بېل بحث دی، خو که چېرې له خپل حکومت څخه غواړي چې يو بشري حق پر رسميت وپېژني، دا يوه بشپړه متفاوته موضوع ده چې غبر او انعکاس يې په مراتبو او وخت او رابنکونکي دی.

پر دغو نړيوالو انگېزو سربېره يو شمېر نورې انگېزې هم اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون تصويب په ملي کچه پياوړی کوي، له شک پرته چې د دغو هېوادونو له ډلې چې د ډيموکراتيکو بدلونونو پروسې په کې په چټکۍ روانې دي، يو افغانستان هم دی، دا پروسې د ياد قانون د تصويب لپاره يوه کړکۍ پرانيزي. په ډېرو هېوادونو او سيمو کې لکه سوېلي افريقا، ختيځه اروپا، اندونيزيا، ختيځ تيمور او اوسمهال عربي نړۍ کې چې خلک د انقلابونو شاهدان دي او زاړه نظامونه او وروسته پاتې رژيمونه يې ويجاړ کړي او پر ځای يې د ډيموکراتيزه جوړونې بهير چټک کړی دی، په دې ټولو پروسو کې اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون بدلون، تثبيت او تصويب ته بنسټيزه اړتيا ليدل شوې ده.

په ځينو هېوادونو کې لکه برما چې نا ډيموکراتيک رژيمونو پر خپل لاس په خپلو هېوادونو کې د چټکې ډيموکراتيزه کولو لپاره پروسه پلې کړې ده. په داسې هېوادونو کې هم اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون تصويب په لومړيتوبونو کې شمېرل شوی دی.

يو شمېر نور هېوادونه شته چې په اوږده وخت کې د مهمو سياسي فعاليتونو شاهدان دي، خو بنسټيز سياسي بدلونونه يې نه دي رامنځته کړي. د بېلگې په ډول په مکسيکو کې د يوه گوند له خوا د ۶۵ کلن حاکميت په پای کې اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون خلکو ته ور وپېژندل شو.

په برېتانيا کې هم له اویا کلن حاکميت څخه وروسته کارگر گوند په بېرې سره د دغه قانون په اړه له خلکو سره ژمنه وکړه؛ دغه گوند په ۱۹۹۷ زېږديز کال کې واک ته ورسېد. د سياسي بدلونونو ورته پروسې د دې لامل شوې چې په همدغه کال په ټايلنډ کې هم اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون تصويب او ومنل شي.

په ډېری هېوادونو کې نړيوالې ټولنې اطلاعاتو ته د لاسرسي قوانينو د تصويب لپاره اړين فشار وارد او ملاتړ برابر کړی دی، د نړيوالې ټولنې په مرسته تل د مدني ټولنې په پلوی چې ملي او نړيوالې ډلې هم ورسره دي، کولای شي چې اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون له

تصویب څخه د ملاتړ په برخه کې مهم رول ولوبولي، تر سره کړي.

اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د کلي ودې یوه برخه له یو ډول تمایلاتو او جریانونو سره هم ملګرې ده، له دغو تمایلاتو یو هم خپله د اطلاعاتو خپرول دي. څرنگه چې پخواني قوانین په دې برخه کې کمزوري وو او نه دي توانېدلي د اطلاعاتو خپرولو ځینې اړتیاوې په ځان کې شاملې کړي، خو وروسته بیا دغه تمایل له نورو جریانونو سره تعقیب شو او په خپله د اطلاعاتو خپرولو په برخه کې قوي پرمختګونه رامنځته شول او ورځ تر بلې په زیاتېدونکې بڼې سره یې د عملي اړتیاوو پراخ لېستونه په قوانینو کې شامل کړل.

که څه هم د وخت په تېرېدو سره ځینې قوي لکه ټکنالوجي، برېښنایي حاکمیت او د ازاد نظام حرکت په بنسټیز ډول په خپله د اطلاعاتو خپرولو لپاره زمینه برابره کړې ده، خو لا هم اړینه ده چې په قانون کې عملي کړنلارې وجود ولري، خو ډاډ ترلاسه شي چې ټول عامه بنسټونه کولای شي لږ تر لږه د اطلاعاتو پلاټفورم چمتو کړي. په پرمختللو هېوادونو کې په خپله د اطلاعاتو خپرولو پر وړاندې حدود نږدې له منځه تللي او په دې ترتیب پخوانیو حقوقي کړنلارو په بنسټیز ډول خپل ارزښت له لاسه ورکړي دی.

یو بل تمایل په ځانګړي ډول په ډېرو پرمختللو هېوادونو کې دا دی چې کارکوونکي کوبنس کوي خو اطلاعاتو ته د لاسرسي حق د مخنیوي لپاره اطلاعاتي سیستمونو ته د خصوصي اړیکو له سیستمونو لکه له برېښنالیکونو او ټیلفونونو خصوصي ګټه واخلي. اساساً دا یوه منل شوې موضوع ده چې که چېرې له عامه بنسټونو سره دا اړیکې اړوندې شي، باید اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون تر پوښښ لاندې راشي، خو په عمل کې دا ډېره ستونزمنه ده، خو دې ډول اړیکو ته لاسرسي ولرلی شي.

بله موضوع د اړیکو د سیستمونو له کارونې څخه عبارت ده؛ لکه د (بلک بیري) مسینجر له ځان څخه کوم دایمي ریکارډ نه پرېږدي او اطلاعاتو ته د لاسرسي قوانین یواځې په ثبت شوو اطلاعاتو پورې تړاو لري، دې ته ورته حالت د کارکوونکو فعالیتونه دي چې اطلاعاتو ته د لاسرسي د مخنیوي په خاطر، د اطلاعاتو له ثبت او ضبط څخه ډډه کوي.

په دې ترتیب هغه موضوعات چې رسمي شوي وي، امکان لري چې په شفاهي ډول وړاندې شي. په ځینو مواردو کې قانون د دې موضوع د حل لپاره اړتیاګوري چې ځینې دا ډول عامه موضوعات ثبت کړي. اطلاعاتي سیستمونو ته لاسرسي د ازادو لاسته راوړنو او یا دولتي حرکت تر فشار لاندې راغلی، په داسې حال کې چې دا دوه موضوعات یو بل ته ډېر نږدې دي او باید په متقابل ډول یو د بل ملاتړ وکړي، وروستی تمرکز پر ازادو موندنو او په ځینو مواردو کې اطلاعاتو ته د لاسرسي پر حق باندې پای ته رسېږي؛

په دې ترتیب که چېرې یو شخص د پرانیستې حکومتولۍ گډون (Open Government Partnership) کاري پلان مطالعه کړي، لیدل کېږي چې دوی اکثره د ازادو موندنو د ژمنو په پرتله د اطلاعاتي موندنو پر حق تمرکز کوي.

په وروستیو کلونو کې اطلاعاتو ته د لاسرسي په تړاو د ملي امنیت مخ پر وده نظریه او پټې چارې د دغه حق پر وړاندې استثناوې دي. د انټرنېټ په معاصره نړۍ کې د محرمو چارو په اړه اندېښنې چې په ډېرو حالتونو کې په بشپړ ډول موجه نه دي، په دې برخه کې دخپلې گڼل کېږي. ځینې هېوادونه او عامه بنسټونه د ډوډۍ خوړلو لپاره د رستورانټونو د رسید له خپرېدو ډډه کوي، خو پر دغه بنسټ د هغو اشخاصو د ډوډۍ ترجیحات چې په کې ښکېل دي، پټ وساتي، که څه هم دغه اقدام تریوې کچې د توجیه وړ دی، خو عامه گټې ایجابوي چې دا ډول اطلاعات افشا شي.

له کاناډا څخه د برېتانیای لومړي وزیر ډیویډ کامرون یوه لیډنه تر ډېره کچه مسخره شوه؛ ځکه چې دولت د لومړي وزیر ډیویډ کامرون نوم د لیډنو اړوند له بېلابېلو سندونو څخه پاک کړی و، لامل یې هم د اطلاعاتو خصوصي والی ښوده، سره له دې چې فعالیتونه یې عامه وو چې حتی په رسنیو کې یې هم پوښښ درلود او د سندونو انځورونه یې هم خپاره شوي وو. ښایي اطلاعاتو ته د لاسرسي د نوو قوانینو د تصویب بهیر له دې له امله چې د نړۍ گڼو ډیموکراسي لرونکو هېوادونو دغه قوانین پخوا تصویب کړي وو، د پام وړ ټکنی شوی وي.

د یادونې وړ ده، د نړۍ د ټولو هېوادونو نږدې نیمه برخه اطلاعاتو ته د لاسرسي قوانینو ته، د عربي نړۍ د ځینو سیمو د نوو مصوباتو په گډون همدا اوس لاسرسی لري. د شپږو میاشتو په موده کې (د ۲۰۱۳ کال له اکتوبر څخه بیا د ۲۰۱۴ کال تر مارچ) د اطلاعاتو د لاسرسي شپږ قوانین جوړ شوي دي.

ټولیزوالی، د استثناوو لږوالی او د لوړوالي (ارتقایي) لارې چارې اطلاعاتو ته د لاسرسي د معاصرو قوانینو وړتیاوې دي. مقننه او قضائیه قوې په تېرو قوانینو کې نه وې شاملې، خو اوس په نوو ډېرو قوانینو کې د اجرائیه قوې تر څنګ مقننه او قضائیه قوې هم اطلاعاتو ته د لاسرسي تر پوښښ لاندې راغلې دي. سره له دې چې نسبتاً عمومي استثناوې په ډېرو تېرو قوانینو کې شته او په گڼو نوو قوانینو کې د استثناوو په برخه کې له ځانگړې ژبې کار اخیستل شوی دی. دغه راز ډېرو پخوانیو قوانینو له خپل ځان سره د لوړوالي (ارتقایي) لارې چارې نه درلودې، په داسې حال کې چې اوسنیو یا معاصرو قوانینو په دې برخه کې ډېر پرمختګ کړی دی.

اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون کیفیت سنجول

اطلاعاتو ته د لاسرسي حق د حقوقي اډانې د کیفیت ارزونې په موخه دوو نا دولتي بنسټونو (د اروپا اطلاعاتو ته د لاسرسي اداره او د قانون او ډیموکراسۍ مرکز) نړیواله میتودولوژي جوړه کړې چې اطلاعاتو ته د لاسرسي حق د ارزونې (www.RTI-Rating.org) په نوم یادېږي. دوی د یاد شوي حق ارزونه اطلاعاتو ته د لاسرسي په برخه کې د یوه هېواد د کړنو او تقنیني سندونو له مخې کوي.

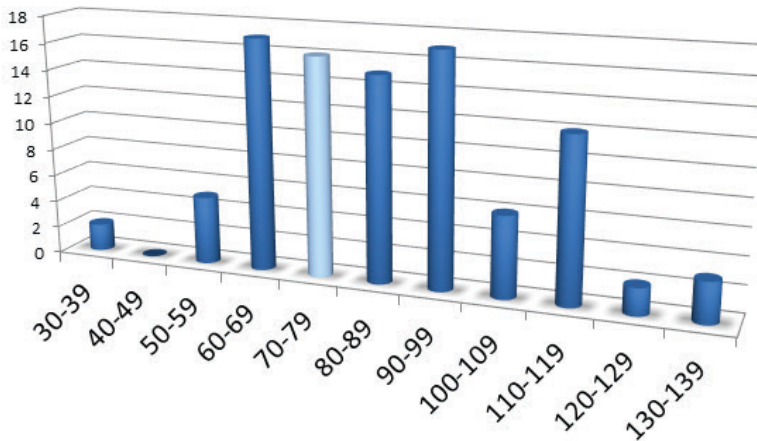
څرنګه چې په لاندې جدول کې لیدل کېږي، اطلاعاتو ته د لاسرسي حق اړوند قوانین او تقنیني سندونو په اړه مهمو برخو کې څپرې چې عبارت دي له: د لاسرسي حق، پراخوالی، د اطلاعاتو غوښتنې کړنلارې، د دغه حق استثناوې او د غوښتنې رد، استیناف غوښتنه، د ساتنې او تادیبي او د لوړوالي (ارتقایي) لارې چارې.

گڼه	برخه	لوړې نومرې
۱	د لاسرسي حق	۶
۲	پراخوالی	۳۰
۳	د اطلاعاتو غوښتنې کړنلارې	۳۰
۴	استثناوې او د غوښتنې رد	۳۰
۵	استیناف غوښتنه	۳۰
۶	د ساتنې او تادیبي لارې چارې	۸
۷	د لوړوالي (ارتقایي) لارې چارې	۱۶
	ټولې نومرې	۱۵۰

دغه ارزونه پر ۶۱ وړو څانګو وپشل شوې ده چې هره یوه څانګه څپرته کوي چې ایا اطلاعاتو ته د لاسرسي په قانون کې د سیستم د پیاوړتیا کوم مشخصه او د پام څانګرته شته او که نه. ډېرې څانګې یا شاخصونه د صفر او ۲ تر منځ نومرې اخلي، په داسې

حال کې چې ځینې یې لوړ ارزښت لري، ټولې نومرې یې ۱۵۰ دي. اطلاعاتو ته د لاسرسي حق په ارزونه کې اطلاعاتو ته د لاسرسي په برخه کې هر تقنیني سند او هر ډول اړوند ملي حقوقي چوکاټ ارزول کېږي.

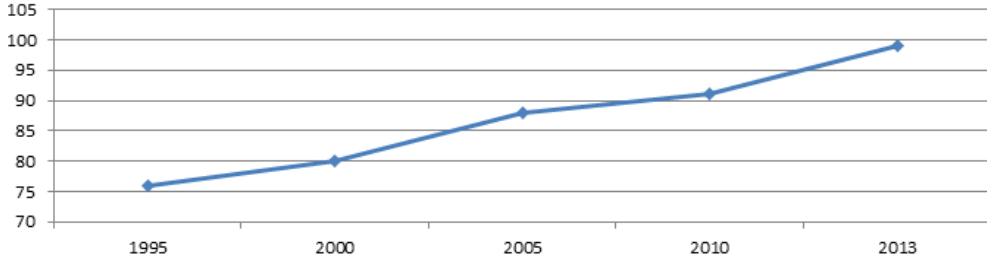
(۱) شکل: اطلاعاتو ته د لاسرسي حق، د قوانینو شمېر د ۱۰ پاینت په ردیف کې

څرنگه چې په لومړي شکل کې لیدل کېږي، د بېلابېلو هېوادونو د قوانینو د نومرو له غوښتنې سره سم رنګارنګ قوس ډوله بڼه خپله کړې ده. دغه شکل څرګندوي چې د ډېرو لوړو نومرو ترلاسه کول هم امکان لرونکي چاره ده.

هغه هېواد چې تر ټولو لوړې نومرې یې اخیستې، مکسیکو دی چې له ۱۵۰ څخه یې ۱۳۶ نومرې خپلې کړې دي او ور پسي صربیا او سلوانیا د ۱۳۵ او ۱۲۹ نومرو په اخیستو سره په دویم او درېیم مقام کې راغلي دي. دا چاره څرګندوي چې دغه شاخصونه ډېر سخت نه دي او ترې د لوړو نومرو ترلاسه کول امکان لري. دا هم امکان لري چې ډېرې ټیټې نومرې هم ترلاسه شي، لکه اوتریش او لیختن اشتاین چې په ترتیب سره یې یواځې ۳۲ او ۳۹ نومرې اخیستې دي.

(۲) شکل: په کلني ډول اطلاعاتو ته د لاسرسي حق د قوانينو منځنۍ نومرې

سرچينې: Democracy and Access Info Europe and Law for Centre

دويم شکل څرگندوي چې اطلاعاتو ته د لاسرسي قوانينو منځنۍ نومرې څرنگه چې په څه باندې پنځه کلنه دوره کې لوړې شوې دي، ډېر چټک او په يو ځايي يې کيفيت لوړ شوی دی. د دغه ډول چټک او يو ځايي کيفيت لوړوالي په اړه يو شمېر لاندې دلايل وجود لري:

الف: د وخت په تېرېدو سره اطلاعاتو ته د لاسرسي په برخه کې د خلکو بڼه درک او غوره فهم مرسته کوي.

پورتنۍ موضوع په گڼو نړيوالو بيانو کې اطلاعاتو ته د لاسرسي معيارونو په اړه انعکاس موندلی چې وروسته به د يوه قانون د پراختيا لپاره د يوه بنسټ په توگه ترې کار واخيستل شي.

ب: اطلاعاتو ته د لاسرسي په برخه کې په نړۍ کې پراخې او پياوړې د عدالت غوښتنې ټولني شته چې دولتونه په ډېرو برخو کې مکلفوي چې د عدالت غوښتنې له ځايي ډلو سره د غوره قوانينو د تصويب په برخه کې کار وکړي. په دې برخه کې د مدني ټولنو د بنسټونو تر څنگ يو شمېر نړيوالې ډلې، لکه د ملگرو ملتونو پراختيايي اداره او نړيوال بانک هم کار کوي.

ج: پر عدالت غوښتنې سربېره اطلاعاتو ته د لاسرسي نړيوال حق ټولنه له دولتونو سره مرسته کوي چې اطلاعاتو ته د لاسرسي قوانين د کارپوهانو په تخنیکي مرسته برابر کړي او له دې سره د قوانينو کيفيت د تسويد په وخت کې بڼه والی مومي.

خلک له دولت څخه
هیله من دي چې د خپلو
پراختیایي خپرونو له لارې
په ژوند کې ښه والی
رامنځته کړي، خو ډېری هغه
بیا نه پوهېږي چې دولت
کومې او په څه ډول خپرونې
لري، خو اطلاعاتو ته د
لاسرسې قانون هر وګړي
ته حق ورکړی، خو د هرې
خپرونې په اړه چې په مرکز،
ولایتونو او ولسوالیو کې
وراندي کېږي، د اطلاعاتو
غوښتنه وکړي او اطلاعاتو ته
د لاسرسې له حق څخه کار
واخلي.

يوولسم څپرکی

په نړۍ کې اطلاعاتو ته د لاسرسي پراختيايي بهير

د نړۍ اطلاعاتو ته د لاسرسي پراختيايي بهير

د ليکنې په بڼه اطلاعاتو ته د لاسرسي قوانين چې د دولتي اطلاعاتو د لاس ته راوړنې حق هم په کې شاملېږي، له ۲۵۰ کلونو ډېر عمر لري. اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون تاريخ له سويډن څخه پيلېږي چې په ۱۷۶۶ زېږديز کال کې يې پارلمان اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون تصويب کړ. د سويډن اساسي قانون د دويم څپرکي لومړۍ ماده اطلاعاتو ته د لاسرسي په اړه ده؛ په دې ماده کې ويل شوي: «هر سويډني تبعه رسمي اطلاعاتو ته د لاسرسي حق لري.»

د ۱۷۶۶ زېږديز کال د مطبوعاتو او ليکنې د ازادۍ په اړه د سويډن د اعليحضرت (پاچا) د بښنې فرمان په يوه برخه کې راغلي: «د مطبوعاتو او ليکنې له يوې قانوني ازادۍ څخه خلکو ته د رسېدونکو گټو په پام کې نيولو او دغه راز د بېلابېلو کړيو تر منځ د روڼ اندۍ پر رامنځته کولو سربېره، نه يواځې لاسي صنايعو ته گټور تمامېږي او د پوهې لوړولو او پرمختگ ته د زمينې په برابرولو کې مرسته کوي، بلکې زمور و فادارانو ته د لا ډېر پوهاوي تر لاسه کولو لپاره پراخ فرصتونه برابروي او د حکومتي سيستم په لاسه کولو کې هم مرسته کوي.»

په فرمان کې دغه راز ويل شوي: «په ورته وخت کې دغه ازادې بايد د اخلاقي اصولو په لوړولو او له قانون څخه د اطاعت لپاره د يوې وسيلې په توگه په پام کې ونيول شي او د مطبوعاتو له لارې ناقانونه کړنې او ناوړه گټې اخيستې خلکو ته افشا شي؛ مورز پرېکړه کړې هغه مقررات چې تر دې مخکې د دې موضوع په اړه صادر شوي، اصلاح شي چې ټول ابهامات او هغه اړخونه چې ناسم پېژندل شوي، له منځه يووړل شي.»

دغه قانون د سويډن په شاهي نظام کې د اجرا وړ و او په ۱۸۰۹ زېږديز کال کې يې په فنلنډ کې هم اجرائيې بڼه خپله کړه. دغه قانون له ۱۷۷۲ تر ۱۸۰۹ زېږديز کاله پورې وځنډول شو خو په ۱۸۰۹ زېږديز کال کې د سويډن د نوي اساسي قانون د يوې کليدي برخې په توگه يو ځل بيا تصويب شو. د دغه قانون لومړنۍ موخه د اداري سانسور

(of Censor Office) په لغوه کولو سره په ليکنو کې د سياسي سانسور له منځه وړل و او په څارنه، تصويب او د چاپي ليکنو په ردولو کې د لومړي وزير واکونه محدودول وو. د اوسني قانون نسخه د سويډن د اساسي قانون د څلورو بنسټيزو قوانينو له ډلې څخه ده، پاتې درې نور قوانين يې د حکومت ابزار، د ځای ناستي او د بيان ازادۍ قوانين دي.

کمبروديا بل هېواد دی چې د اطلاعاتو د لاسرسي قانون اوږده مخينه لري او د ۱۸۸۸ زېږديز کال د سياسي او ښاري سازمانونو قانون يې ښاريانو ته حق ورکوي خو د هغو سندونو غوښتنه وکړي چې د دولت په واک کې دي يا په دولتي ارشيفونو کې ساتل کېږي. په نوي عصر کې د امريکا متحده ايالات لومړنی هېواد و چې په ۱۹۶۶ زېږديز کال کې يې د مطبوعاتو د ازادۍ قانون تصويب کړ او خپلو وگړو ته يې حق ورکړ چې د فدرالي حکومت سازمانونو اطلاعاتو ته لاسرسی ولري. بشپړ قانون يې بيا په ۱۹۷۴ زېږديز کال کې رامنځته شو.

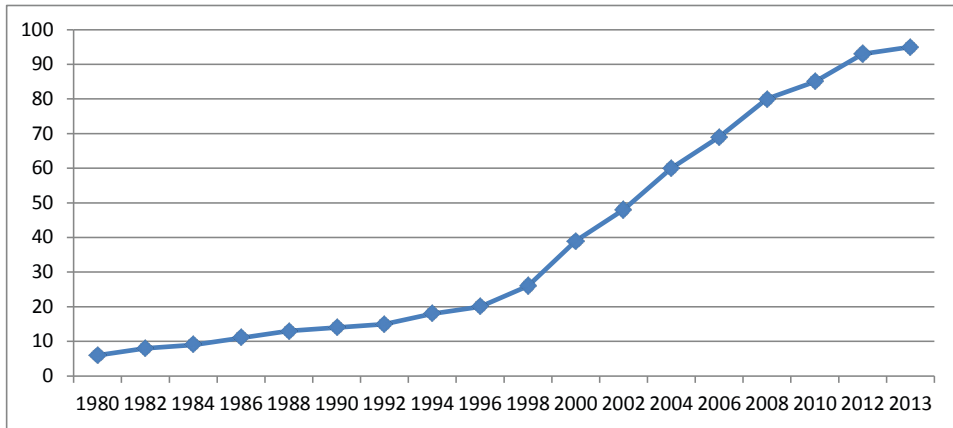
ورپسې په راتلونکو لسيزو کې نورو هېوادونو هم دغه قانون تصويب کړ او خپل وگړي يې له ورته حقونو برخمن کړل. هغو هېوادونو چې په دې برخه کې يې د امريکا متحدو ايالتونو پر پله پل کېښود او دغه قانون يې تصويب کړ، پرمختللي او د با ثباتي ډيموکراسۍ لرونکي وو.

دا مهال د نړۍ په کچه ۱۱۱ هېوادونو اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون لاسليک کړی خو يواځې څوارلسو يې په ۱۹۹۰ زېږديز کال کې دغه کار ته مخه کړې ده. دغه ۱۴ هېوادونه چې ياد قانون يې تصويب کړی، ټول په يوه لوېديځه ډيموکراسۍ پورې تړلي دي، خو نن د اسيا، افريقا، شمالي او سوېلي امريکا، اروپا، پسفیک او منځني ختيځ په گډون گڼو هېوادونو دغه قانون تصويب کړی دی. په ۲۰۱۶ زېږديز کال کې پنځو هېوادونو سريلانکا، ويتنام، پيلپين، کينيا او توگو دغه قانون تصويب کړ.

په عربي نړۍ کې تر اوسه يواځې درېيو هېوادونو اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون تصويب کړی دی. سوېلي سوډان په ۲۰۱۳ زېږديز کال، تونس په ۲۰۱۱ زېږديز کال او يمن په ۲۰۱۲ زېږديز کال کې ياد قانون تصويب کړی، خو د مصر، مراکش او تونس په گډون گڼ نور هېوادونه اطلاعاتو ته د لاسرسي ځيني ضمانتونه په نورو قوانينو کې لري او يو شمېر نورو عربي هېوادونو چې مصر او مراکش هم په کې دي، هڅه کوي دغه قوانين غني کړي. په سوېلي اسيا کې نږدې ټول هېوادونه چې افغانستان، سريلانکا، بنگله دېش، هندوستان،

مالديو، نيبال او پاکستان په کې شاملېږي، دغه قانون يې تصويب کړی او بوتان يې د تصويب په حال کې دی. تر ۲۰۰۸ زېږديز کال پورې د چين، اردن او ترکيې په ګډون تر ۷۰ په ډېرو هېوادونو کې خلکو ته د اطلاعاتو لاسرسي حق د يو لړ ځانګړو مقرراتو تر حاکميت لاندې ورکړ شوی و. د دغو قوانينو د تصويب بهير کچه په چټکۍ لوړېږي. تر ۱۹۹۷ زېږديز کال پورې نږدې يواځې يوه هېواد په کال کې دغه قانون تصويباوه، خو هغه وروسته د (۳) شکل له مخې دا شمېره په کال کې څلورو هېوادونو ته او د (۴) شکل له مخې اوسمهال دغه قانون د نړۍ په هره سيمه کې تصويب شوی دی.

(۳) شکل: په زماني ترتيب سره اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون پراختيايي سير:

Source: [RTI Rating](#) by the [Centre for Law and Democracy](#) and [Access Info Europe](#).

په تاريخي لحاظ له دولت سره شته اطلاعاتو ته د لاسرسي حق د جريان وده له اداري قانون څخه رامنځته شوې ده چې د خلکو او دولت تر منځ توازن ساتي.

جېمز مايکل (J Michael) دغه وده په لاندې ټکو کې تشریح کوي:

«اطلاعاتو ته د لاسرسي ډېری قوانين له اداري قوانينو څخه منځ ته راغلي دي. لومړی داسې قانون رامنځته شو چې ويل يې قانون پر دولت هم پلي کېدای شي؛ دا په هغه صورت کې چې دولت له قانون څخه سرغړونه وکړي او خلک يې د قانون له مخې پر وړاندې ودرېږي. د دغه کار پایله دا کېدای شي څو خلک هغه اطلاعات ترلاسه کړي چې له دولت سره دي او په دوی پورې تړاو لري.»

ځينو نړيوالو دولتي سازمانونو، لکه نړيوال بانک او د اسيا پراختيايي بانک هم اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون تصويب کړی دی. د لومړي ځل لپاره نړيوال بانک په ۱۹۹۴ زېږديز کال کې اطلاعاتو ته د لاسرسي پاليسي تصويب کړه، نوې پاليسي يې د ۲۰۰۹ زېږديز کال په ډيسمبر کې تصويب کړه چې د ۲۰۱۰ زېږديز کال په جولای کې نافذه شوه. په همدې ترتيب سره نړيوال بانک اوسمهال د يوه نړيوال بنسټ په توگه بيا پېژندل شوی دی.

اوسمهال د نړۍ گڼ بنسټونه چې د مدني ټولنو بنسټونه او کارپوهان هم په کې شامل دي، اطلاعاتو ته د لاسرسي پر حق په ملي او نړيواله کچه کار کوي. د بېلگې په ډول د FOIANet په نوم نړيوال بنسټ اطلاعاتو ته د لاسرسي ۲۵۰ بنسټونه او ۸۰۰ کارپوهان لري.

د ياد شوي حق په اړه يو شمېر موازي اقدامات هم شته چې تر ټولو مشهور يې د پرانيستي دولت گډون (Open Government Partnership) دی. نور اقدامات يې عبارت دي له:

د استخراجي صنايعو د روڼتيا کړنلاره (EITI)، د نړيوالو مرستو د روڼتيا کړنلاره (IATI) او د هغه څه څپرېدل چې تمويل يې کوي (PWYF).

دولتي ازاد مشارکت يو داسې اقدام دی چې په کې حکومتونه هوکړې ته رسېږي څو خپلې ژمنې په درېيو برخو (لاسرسی، ونډه اخيستل او دولتي روڼتيا) کې په خپلو دوه کلنو کاري پلانونو کې له مدني ټولنې سره په همغږۍ ترسره او مشخصې کړي. د ياد مشارکت غړي وروسته د خپلو کاري پلانونو پر وړاندې د خپلو کړنو د يوې خپلواکې ارزونې تابع وي. په وروستيو ۱۵ کلونو کې اطلاعاتو ته د لاسرسي حق له نړيوال قانون سره سم د يوه اساسي بشري حق په توگه پېژندل شوی دی.

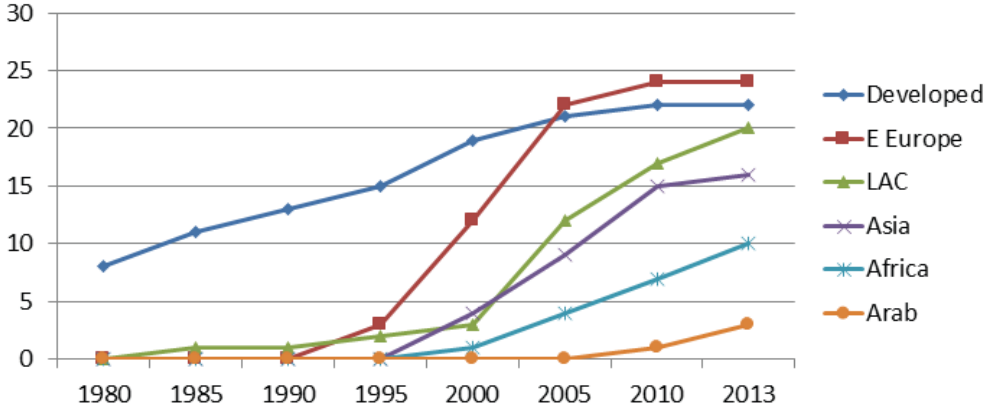
د دغو قوانينو کيفيت هم اطلاعاتو ته د لاسرسي قوانينو د ډېرښت له کچې سره سم په حيرانوونکي ډول لوړ شوی دی. (لاندې ۴ شکل ته مراجعه وکړئ)

په څرگند ډول د دغو قوانينو نومرو په منځني ډول لوړولی موندلی دی:

له ۱۹۹۵ کال مخکې منځنۍ نومره ۷۶، د ۱۹۹۵ او ۲۰۰۰ کلونو تر منځ منځنۍ نومره ۸۰، له ۲۰۰۰ او ۲۰۰۵ کلونو تر منځ منځنۍ نومره ۸۸، د ۲۰۰۵-۲۰۱۰ کلونو تر منځ منځنۍ نومره ۹۱ او د ۲۰۱۰ او ۲۰۱۳ کلونو تر منځ منځنۍ نومره ۹۹ دي.

(۴) شکل: اطلاعاتو ته د لاسرسي قوانینو پراختیا د سیمو پر بنسټ:

څرنګه چې په (۴) شکل کې کتل کېږي، د نړۍ پرمختللي هېوادونه لومړي هېوادونه دي چې اطلاعاتو ته د لاسرسي قوانین يې تصویب کړي او اوسمهال هم ټول پرمختللي هېوادونه لکه لوکزامبورګ دا ډول پرمختللي قوانین لري. نږدې په ۱۹۹۵ زېږدیز کال کې د ختیځې اروپا او اسیایي هېوادونو د یادو قوانینو پر تصویب پیل کړی و، اوسمهال د ختیځې اروپا نږدې ټولو هېوادونو دغه ډول قوانین تصویب کړي، په داسې حال کې چې په اسیا کې يې د تصویب تناسب نږدې ۵۰ سلنې ته رسېږي. دغه بهیر تقریباً تر ۲۰۰۰ زېږدیز کال پورې د دغو قوانینو له ودې سره یوځای په لاتینې امریکا او کارابین کې چې اوس يې د پوښنې کچه دوه پر درې ده او د افریقا په کوچنۍ صحرا کې چې ټیټ نفوذي تناسب لري او شاوخوا ۲۰ سلنه ته رسېږي، دوام وموند. له ۲۰۰۷ زېږدیز کال راهیسې د عربي نړۍ هېوادونو د دغو قوانینو تصویب پیل کړی، څرنګه چې پورته یادونه وشوه، په دې سیمه کې یواځې درې هېوادونه دي چې تر اوسه يې دغه قوانین نه دي تصویب کړي.

د هېوادونو اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د ارزونې جدول

په لاندې جدول کې د نړۍ ۱۱۱ هېوادونو اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د ارزونې نومرې ذکر شوي دي:

کڼه	د هېواد نوم	د تصو بې زکال	د لاسرسي حق (۶)	پراخوالی (۳۰)	د اطلاعاتو غوښتنې کړنلارې (۳۰)	استثناوې او د غوښتنې رد (۳۰)	استیناف غوښتنه (۳۰)	د ساتنې او تاديبې لارې چارې (۸)	د لوروالي لارې چارې (۱۶)	تولې نومرې
۱	مکسيکو (Mexico)	۲۰۰۲	۶	۳۰	۲۸	۲۸	۲۶	۴	۱۴	۱۳۶
۲	صربيا (serbia)	۲۰۰۳	۵	۳۰	۲۲	۲۶	۲۹	۷	۱۶	۱۳۵
۳	سلوانيا (Slovenia)	۲۰۰۳	۳	۳۰	۲۶	۲۵	۲۸	۴	۱۳	۱۲۹
۴	هندوستان (India)	۲۰۰۵	۵	۲۵	۲۵	۲۶	۲۹	۵	۱۳	۱۲۸
۵	البانيا (Albania)	۱۹۹۹	۶	۲۹	۲۶	۲۷	۲۳	۶	۱۰	۱۲۷
۶	کرواشيا (Croatia)	۲۰۱۳	۵	۳۰	۲۲	۲۶	۲۹	۵	۹	۱۲۶
۷	لايبيريا (Liberia)	۲۰۱۰	۵	۳۰	۱۹	۲۷	۲۰	۷	۱۶	۱۲۴
۸	السالوادور (El salvador)	۲۰۱۱	۶	۳۰	۲۴	۲۲	۲۳	۱	۱۶	۱۲۲
۹	سيراليون Sierra Le- (one)	۲۰۱۳	۰	۲۹	۲۵	۱۸	۲۸	۷	۱۵	۱۲۲
۱۰	سريلانکا (Srilanka)	۲۰۱۶	۵	۲۷	۲۲	۲۳	۲۶	۴	۱۴	۱۲۱

۱۲۰	۱۵	۲	۲۳	۲۵	۲۲	۲۸	۵	۲۰۱۱	تونس (Tunisia)	۱۱
۱۲۰	۱۵	۸	۲۲	۲۶	۱۶	۲۷	۶	۲۰۱۳	جنوبي سوډان South So- (dan)	۱۲
۱۱۶	۱۲	۸	۲۹	۱۷	۲۰	۲۸	۲	۲۰۱۴	مالديو (Maldives)	۱۳
۱۱۵	۱۲	۳	۱۹	۲۴	۲۴	۲۸	۵	۲۰۰۵	اذربايجان (Azerbaijan)	۱۴
۱۱۳	۱۴	۵	۲۴	۲۳	۲۰	۲۴	۳	۲۰۰۴	انتيگوا (Antigua)	۱۵
۱۱۳	۱۴	۴	۱۸	۲۲	۲۱	۳۰	۴	۲۰۰۶	مقدونيه (Macedonia)	۱۶
۱۱۳	۱۲	۶	۲۴	۱۹	۱۹	۲۹	۴	۲۰۱۶	کينيا (Kenya)	۱۷
۱۱۲	۱۴	۶	۲۵	۱۸	۱۹	۲۵	۵	۲۰۰۵	ايتوپيا (Ethiopia)	۱۸
۱۱۱	۱۵	۳	۱۴	۲۷	۱۸	۳۰	۴	۲۰۰۷	نيکاراگوا (Nicaragua)	۱۹
۱۱۰	۱۰	۴	۱۷	۲۳	۲۳	۲۸	۵	۲۰۰۰	مولدو وا (Moldova)	۲۰
۱۰۹	۱۴	۶	۱۴	۲۵	۱۹	۲۵	۶	۲۰۰۰	سوپلي افريقا South Af- (rica)	۲۱
۱۰۸	۱۳	۳	۲۲	۱۶	۱۹	۲۹	۶	۲۰۱۱	برازيل (Brazil)	۲۲
۱۰۸	۵	۴	۱۹	۲۵	۱۹	۲۸	۵	۱۹۹۲	اکراين (Ukraine)	۲۳
۱۰۷	۱۵	۶	۲۳	۲۰	۱۶	۲۵	۲	۲۰۰۸	بنگله دېش (Bangladesh)	۲۴

۱۰۶	۱۱	۲	۲۱	۲۲	۲۳	۲۵	۲	۲۰۰۳	کوسوو (Kosovo)	۲۵
۱۰۵	۱۰	۳	۲۰	۱۶	۲۲	۲۸	۶	۱۹۵۱	فینلنډ (Finland)	۲۶
۱۰۴	۱۰	۶	۲۴	۱۵	۱۸	۲۷	۴	۲۰۰۷	نیپال (Nepal)	۲۷
۱۰۳	۱۵	۳	۱۹	۱۹	۱۶	۲۹	۲	۲۰۱۲	یمن (Yemen)	۲۸
۱۰۲	۱۲	۰	۱۶	۱۹	۲۱	۳۰	۴	۲۰۰۰	بوسنیا او هرزگوینا Bosnia and (Herzegovina)	۲۹
۱۰۲	۹	۴	۱۵	۲۳	۱۶	۲۹	۶	۱۹۸۵	کولمبیا (Colombia)	۳۰
۱۰۱	۱۰	۳	۲۵	۱۶	۱۳	۲۸	۶	۲۰۰۸	اندونیزیا (Indonesia)	۳۱
۱۰۱	۸	۳	۱۹	۱۳	۲۴	۳۰	۴	۲۰۰۷	قرغیزستان (Kyrgyzstan)	۳۲
۱۰۰	۱۱	۵	۲۰	۱۶	۱۵	۲۸	۵	۲۰۰۲	پانامه (Panama)	۳۳
۱۰۰	۱۰	۷	۲۳	۱۳	۲۰	۲۵	۲	۲۰۰۰	بریتانیا United (Kingdom)	۳۴
۹۸	۸	۱	۲۶	۱۲	۲۰	۳۰	۱	۲۰۰۹	روسیه (Russia)	۳۵
۹۷	۹	۱	۲۰	۱۸	۱۵	۳۰	۴	۱۹۹۹	گرجستان (Georgia)	۳۶
۹۷	۵	۶	۱۱	۲۲	۲۱	۲۶	۶	۲۰۰۵	یوګندا (Uganda)	۳۷
۹۶	۱۰	۲	۱۹	۲۰	۱۸	۲۴	۳	۲۰۰۳	ارمینیا (Armenia)	۳۸

۹۶	۸	۱	۱۶	۲۲	۲۴	۲۰	۵	۲۰۰۰	استونیا (Estonia)	۳۹
۹۵	۱۱	۶	۲۳	۱۰	۲۱	۲۱	۳	۲۰۱۴	ايرلنډ (Ireland)	۴۰
۹۴	۵	۶	۲۳	۱۸	۲۲	۱۶	۴	۱۹۸۲	نيوزيلنډ New Zea-) (land)	۴۱
۹۴	۱۴	۳	۵	۲۱	۱۶	۲۹	۶	۲۰۰۸	گواتيمالا (Guatemala)	۴۲
۹۳	۱۰	۴	۲۳	۱۴	۲۱	۱۶	۵	۲۰۰۸	چيلي (Chile)	۴۳
۹۳	۸	۴	۱۴	۱۷	۱۷	۲۹	۴	۲۰۰۳	پيرو (Peru)	۴۴
۹۲	۸	۳	۱۴	۱۷	۱۸	۲۷	۵	۱۷۶۶	سويډن (Sweden)	۴۵
۹۱	۸	۴	۳	۲۰	۲۱	۳۰	۵	۲۰۰۰	بلغارستان (Bulgaria)	۴۶
۹۱	۱۲	۲	۱۱	۲۰	۱۵	۲۸	۳	۲۰۰۸	يوروگوای (Uruguay)	۴۷
۹۱	۱۱	۱	۱۳	۱۲	۲۰	۲۸	۶	۲۰۰۴	ارجنټاين (Argentina)	۴۸
۹۰	۹	۶	۲۳	۱۲	۲۱	۱۴	۵	۱۹۸۳	کاناډا (Canada)	۴۹
۸۹	۹	۳	۱۵	۲۰	۱۵	۲۴	۳	۱۹۹۹	ټرينيډاد او ټوباگو Trinidad and) (Tobago)	۵۰
۸۹	۵	۲	۴	۲۱	۲۲	۳۰	۵	۲۰۰۵	مونټنه نګرو Montene-) (gro)	۵۱
۸۸	۸	۵	۱۷	۱۴	۲۳	۱۸	۳	۲۰۰۲	جميکا (Jamaica)	۵۲

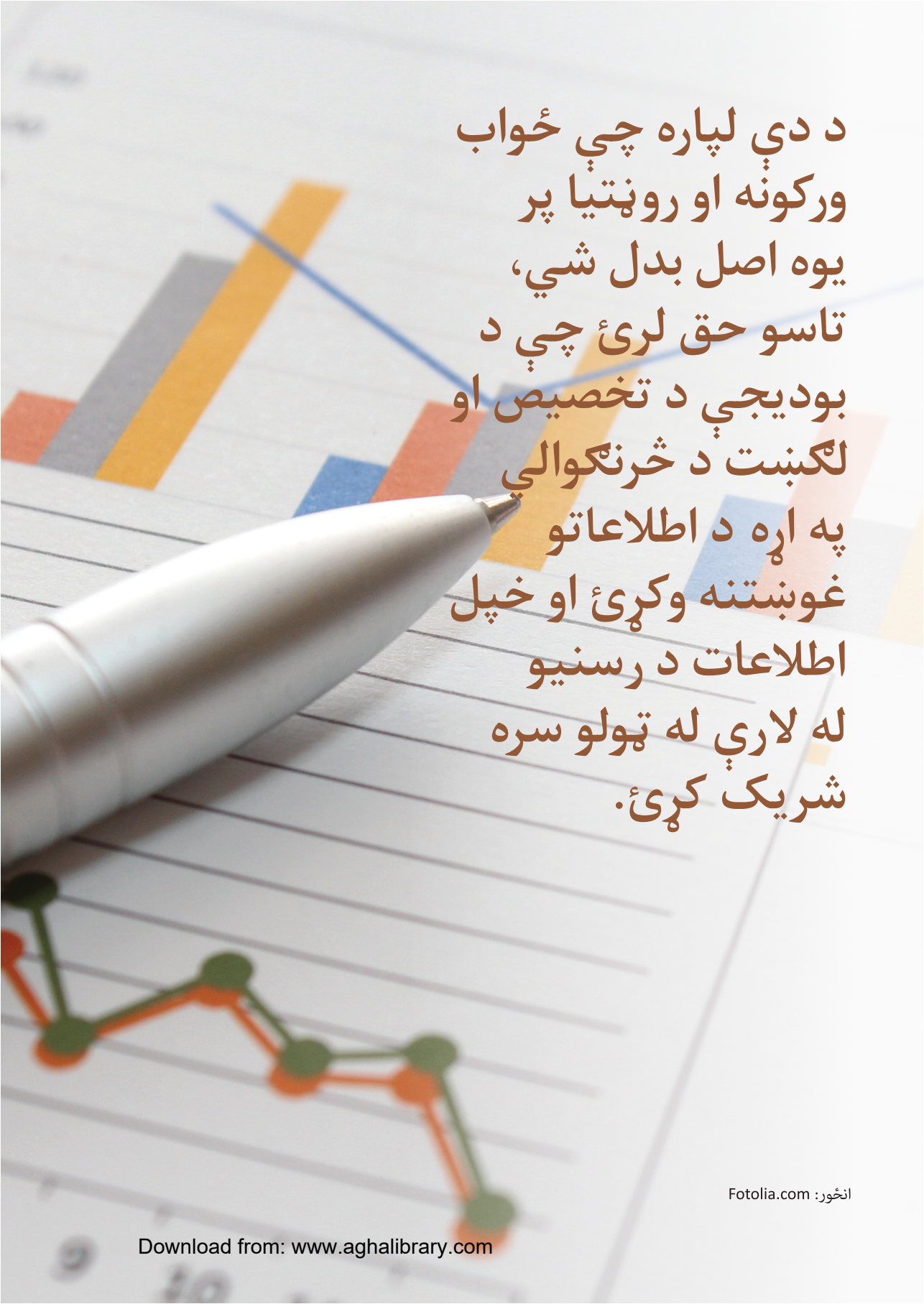
۵۳	نايجيريا (Nigeria)	۲۰۱۱	۳	۲۹	۱۲	۲۲	۴	۷	۱۱	۸۸
۵۴	مجارستان (Hungary)	۱۹۹۲	۲	۲۹	۱۵	۱۲	۲۰	۰	۹	۸۷
۵۵	ايتاليا (Italy)	۱۹۹۰	۴	۲۲	۲۱	۱۸	۹	۴	۷	۸۵
۵۶	روانډا (Rwanda)	۲۰۱۳	۲	۳۰	۱۸	۲۱	۱۰	۱	۳	۸۵
۵۷	د امریکا متحده ایالات (USA)	۱۹۶۶	۲	۱۸	۱۶	۱۷	۱۴	۴	۱۲	۸۳
۵۸	استرالیا (Australia)	۱۹۸۲	۲	۱۰	۲۱	۱۵	۲۳	۲	۱۰	۸۳
۵۹	بېلیز (Belize)	۱۹۹۴	۱	۱۹	۲۰	۱۶	۱۹	۲	۶	۸۳
۶۰	هندوراس (Honduras)	۲۰۰۶	۲	۲۳	۱۳	۱۲	۱۸	۲	۱۳	۸۳
۶۱	رومانیا (Romania)	۲۰۰۱	۵	۲۹	۱۷	۱۳	۴	۶	۹	۸۳
۶۲	سوېلي کوريا South Ko- (rea)	۱۹۹۶	۴	۲۳	۹	۲۰	۱۷	۱	۸	۸۲
۶۳	هالنډ Nether- (lands)	۱۹۷۸	۴	۲۱	۲۲	۱۵	۱۴	۴	۲	۸۲
۶۴	مغولستان (Mongolia)	۲۰۱۱	۴	۲۳	۱۸	۶	۲۳	۲	۴	۸۰
۶۵	پولنډ (Poland)	۲۰۰۱	۴	۲۹	۱۸	۱۴	۱۲	۱	۱	۷۹
۶۶	بورکينا فاسو Burkina (Faso)	۲۰۱۵	۵	۲۵	۱۸	۸	۱۴	۳	۶	۷۹
۶۷	ناروې (Norway)	۱۹۷۰	۵	۱۶	۱۵	۱۶	۲۲	۲	۲	۷۸

۶۸	مالټا (Malta)	۲۰۰۸	۰	۱۹	۲۱	۱۲	۱۰	۲	۱۴	۷۸
۶۹	سويس (Switzerland)	۲۰۰۴	۳	۱۹	۱۸	۱۳	۱۴	۰	۱۰	۷۷
۷۰	افغانستان (Afghanistan)	۲۰۱۴	۵	۲۷	۷	۱۱	۱۶	۱	۱۰	۷۷
۷۱	انگولا (Angola)	۲۰۰۲	۴	۲۰	۱۱	۱۸	۱۸	۰	۵	۷۶
۷۲	ټايلنډ (Thailand)	۱۹۹۷	۴	۲۴	۱۴	۱۳	۱۴	۲	۵	۷۶
۷۳	د عاج ساحل (Ivory Coast)	۲۰۱۳	۲	۱۵	۲۰	۱۷	۱۳	۴	۵	۷۶
۷۴	نايجير (Niger)	۲۰۱۱	۰	۱۹	۱۳	۱۳	۱۷	۶	۶	۷۴
۷۵	اکوادور (Ecuador)	۲۰۰۴	۴	۲۷	۸	۱۴	۸	۳	۹	۷۳
۷۶	پرتگال (Portugal)	۱۹۹۳	۴	۲۲	۱۹	۱۰	۱۴	۰	۴	۷۳
۷۷	اسپانيا (Spain)	۲۰۱۳	۰	۱۴	۱۳	۲۰	۱۲	۰	۱۴	۷۳
۷۸	جمهوري چک Czech Re- (public)	۱۹۹۹	۲	۲۸	۱۴	۱۴	۱۰	۰	۴	۷۲
۷۹	ترکيه (Turkey)	۲۰۰۳	۳	۲۴	۱۳	۲۱	۵	۲	۴	۷۲
۸۰	لتويا (Latvia)	۱۹۹۸	۴	۳۰	۱۸	۱۴	۴	۲	۰	۷۲
۸۱	زيمبابوي (Zimbabwe)	۲۰۰۲	۲	۱۶	۱۰	۱۴	۲۲	۱	۵	۷۰
۸۲	چين (China)	۲۰۰۷	۱	۱۱	۱۶	۱۵	۱۳	۱	۱۳	۷۰

۷۰	۸	۲	۲	۱۸	۱۷	۲۱	۲	۲۰۰۳	سنت ونست او گرنادینها Saint Vin- cent and the (Grenadines)	۸۳
۷۰	۲	۱	۲۰	۸	۱۴	۲۳	۲	۲۰۱۶	توگو (Togo)	۸۴
۶۹	۲	۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۵	۴	۲۰۰۹	کوک ټاپوگان Cook Is- (lands)	۸۵
۶۹	۱۱	۴	۹	۱۰	۱۶	۱۵	۴	۲۰۱۳	گویانا (Guyana)	۸۶
۶۸	۰	۲	۴	۱۴	۲۵	۲۰	۳	۲۰۰۰	سلواکیا (Slovakia)	۸۷
۶۸	۸	۲	۹	۱۴	۱۶	۱۶	۳	۲۰۱۶	ویتنام (Vietnam)	۸۸
۶۶	۴	۳	۸	۱۱	۱۲	۲۵	۳	۱۹۹۸	اسرائیل (Israel)	۸۹
۶۶	۳	۵	۱۸	۱۱	۸	۱۶	۵	۲۰۰۲	پاکستان (Pakistan)	۹۰
۶۵	۵	۰	۹	۲۱	۱۳	۱۴	۳	۱۹۹۹	جاپان (Japan)	۹۱
۶۵	۳	۰	۱۷	۱۳	۱۶	۱۲	۴	۱۹۸۶	یونان (Greece)	۹۲
۶۴	۰	۰	۲۳	۱۰	۱۳	۱۷	۱	۱۹۷۰	ډنمارک (Denmark)	۹۳
۶۴	۶	۲	۴	۹	۱۴	۲۷	۲	۲۰۱۰	ګینه (Guinea)	۹۴
۶۴	۲	۰	۱۶	۱۴	۱۴	۱۷	۱	۱۹۷۸	فرانسه (France)	۹۵
۶۴	۴	۰	۱۲	۱۷	۲۱	۱۰	۰	۱۹۹۶	ایسلند (Iceland)	۹۶
۶۴	۰	۰	۶	۱۱	۱۸	۲۴	۵	۱۹۹۶	لیتوانیا (Lithuania)	۹۷
۶۱	۶	۲	۷	۲	۱۸	۲۴	۲	۲۰۱۴	پاراګوای (Paraguay)	۹۸

۶۰	۴	۳	۵	۹	۱۶	۱۷	۶	۲۰۱۴	موزمبيق Mozam-) (bique	۹۹
۵۹	۳	۲	۳	۱۱	۱۴	۲۱	۵	۲۰۰۴	د دومينيکن جمهوريت Dominican) (Republic	۱۰۰
۵۹	۰	۰	۱۱	۱۵	۱۴	۱۷	۲	۱۹۹۴	بلجيم (Belgium)	۱۰۱
۵۹	۰	۱	۷	۱۳	۱۰	۲۵	۳	۱۹۹۷	ازبکستان (Uzbekistan)	۱۰۲
۵۸	۲	۱	۶	۱۷	۹	۲۱	۲	۲۰۰۳	تايوان (Taiwan)	۱۰۳
۵۷	۱	۰	۷	۱	۲۱	۲۶	۱	۲۰۱۵	قزاقستان (Kazakhstan)	۱۰۴
۵۴	۲	۰	۱۵	۱۱	۷	۱۹	۰	۲۰۰۵	جرمني (Germany)	۱۰۵
۵۴.۵	۴.۵	۰	۹	۱۰	۶	۲۵	۰	۲۰۰۷	اردن (Jordan)	۱۰۶
۵۰	۷	۲	۳	۱۰	۵	۲۳	۰	۲۰۰۹	ايران (Iran)	۱۰۷
۴۹	۲	۰	۲	۱۶	۱۷	۸	۴	۲۰۰۲	تاجکستان (Tajikistan)	۱۰۸
۴۶	۲	۱	۴	۴	۱۷	۱۳	۵	۲۰۱۶	پيلپين (Philippines)	۱۰۹
۳۹	۴	۲	۱	۵	۱۰	۱۷	۰	۱۹۹۹	ليختن اشتاين Liechten-) (stein	۱۱۰
۳۲	۰	۲	۴	۲	۸	۱۴	۲	۱۹۸۷	اوتریش (Austria)	۱۱۱

د دې لپاره چې ځواب
ورکونه او روڼتیا پر
یوه اصل بدل شي،
تاسو حق لرئ چې د
بودیجې د تخصیص او
لګښت د څرنګوالي
په اړه د اطلاعاتو
غوښتنه وکړئ او خپل
اطلاعات د رسنیو
له لارې له ټولو سره
شریک کړئ.

دوولسم څپرکی

اطلاعاتو ته د لاسرسي قوانينو اساسي اصول

په ټوليز ډول اطلاعاتو ته د لاسرسي قوانين اووه مهم اصول لري:

لومړی: اطلاعاتو ته د لاسرسي گټې لپاره د ذهنيت بدلون

اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون بايد د اطلاعاتو له په ډاگه کولو څخه د ملاتړ لپاره ښه ذهنيت رامنځته کړي. په ډېرو حالتونو کې دا د پخواني تمرين خلاف په عامه سکتور کې د محرميت په اړه را څرگندېږي، له همدې امله اړينه ده د ياد قانون د ملاتړ لپاره يو لړ موخې په پام کې ونيول شي او يواځې بايد اطلاعاتو ته د لاسرسي پر اړخونو ښکاره ټينگار ونه شي. دا بايد يوه بېړنۍ پروسه او د کم لگښت لرونکې وي، په پراخه توگه اطلاعاتو د لاسرسي گټو ته اشاره وشي، لکه د لا پراخ حساب ورکولو پراختيا، د گډون لپاره هڅونه او د فساد پر وړاندې مبارزه.

د هندوستان هېواد اطلاعاتو د لاسرسي قانون دغه راز څرگندوي: "د دغه قانون له موادو سره سم ټول هېوادوال اطلاعاتو د لاسرسي له حقه برخمن دي." دا يوه حقوقي موضوع ده.

د سوېلي افريقا په قانون کې دغه راز راغلي: "يو غوښتونکی بايد د يوه عامه بنسټ سوابقو او اطلاعاتو ته لاسرسي ولري." خو په دغه شرط چې تقاضا کوونکی او غوښتونکی له اړوند دستوري قواعدو سره جوړښت وکړي.

دا له دستوري قواعدو سره تړلې يوه موضوع ده. د هندوستان او سوېلي افريقا قوانين له يو ځای او غبرگو توضيحاتو سره تړلې موخې لري. دغه ذهنيت بايد د يوه بشپړ تعريف په توگه د ټولو عامه بنسټونو په برخه کې عملي شي او د دولت د درې گونو قوو (اجرائيه، مقننه او قضائيه) په گډون د حکومت په هره کچه (حکومت، ولايت، ولسوالۍ، ناحيه او ...) ټولو هغو بنسټونو چې د عامه بنسټونو اړوند دي او يا د هغو له لوري اداره کېږي، دغه راز دولتي تصدی، هغه بنسټونه چې د هېواد د اساسي قانون او نورو قوانينو له لوري رامنځته شوي، لکه اطلاعاتو ته د لاسرسي د څار کمپسيون او هغه بنسټونه چې د دولت له لوري يې مالي ملاتړ کېږي او يا هم عامه فعاليتونه ترسره کوي، شاملېږي.

د پلي کېدو ساحې له اړخه اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون بايد په ټولو هغو اطلاعاتو کې چې د عامه بنسټونو په واک کې دي؛ شامل شي، خو دا به مناسبه وي چې قانون نه يواځې د سندونو او مدارکو لپاره وکارول شي، بلکې د هر ډول اطلاعاتو لپاره هم ترې گټه پورته شي.

د اطلاعاتو هر اړخيز او پراخ تعريف په اړه يوه بڼه بېلگه د کوکيز (cookies) اړوند اطلاعاتو په اړه د يوه سويډني متقاضي د دغه هېواد له لومړي وزير څخه د هغه د کمپيوټر د اطلاعاتو ترلاسه کولو غوښتنه وه، کله چې يې دغه غوښتنه پوره شوه او بيا يې دغه اطلاعات افشا او په ډاگه کړل، په پايله کې د هغه په کمپيوټر کې کوکيز هېڅ شتون نه درلود؛ معنا دا چې د سويډن لومړي وزير هغه مهال له انټرنېټ څخه هېڅ گټه نه اخيسته.

په پايله کې دغه حق ته بايد هر څوک لاسرسی ولري. حکمي اشخاص (شرکتونه، رسنۍ، د مدني ټولنو بنسټونه او ...) او حقيقي اشخاص (کسان) ټول په کې شاملېږي او اطلاعات غوښتلاى شي.

د اندونيزيا قانون د څلورمې مادې لومړی بند څرگندوي: ”هر څوک د دې حق لري چې عامه اطلاعات د دغه قانون له اړوند موادو سره سم ترلاسه کړي.“

دويم: په خپله د اطلاعاتو خپرول

اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون بايد عامه بنسټونه مسووليت منونکي کړي، خو په خپله خلکو ته د اهميت وړ اطلاعات ورکړي، سره له دې چې د اطلاعاتو ترلاسه کولو او غوښتنې حق اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون په چوکاټ کې شته. په خپله د اطلاعاتو په ډاگه کول او افشا هم داسې يوه چاره ده چې د هېوادوالو په واک کې د اطلاعاتو له لاسرسي څخه ډاډ ورکوي؛ نو دا څرگندوي چې ټول هېوادوال د ټولو هغو کسانو په گډون چې اطلاعاتو ته د لاسرسي غوښتنه نه کوي، لږ تر لږه د عامه بنسټونو په اړه اطلاعاتو ته لاسرسی ومومي.

اطلاعاتو ته د لاسرسي په نوو قوانينو کې په خپله (پرته له غوښتنې) اطلاعاتو خپرولو ته ډېر پام اوښتی او د عامه بنسټونو لپاره هم په کې د اطلاعاتو خپرولو په اړه ډېر مکلفيتونه شامل شوي دي. په پرمختللو هېوادونو کې په خپله د اطلاعاتو خپرولو کچې له هغه هم

ډېره پراختیا موندلې چې په قانون کې راغلي او اوسمهال نه یواځې د لاسرسي د وسیلې په توګه، بلکې د دولتي فعالیتونو د پر مخ بیولو په موخه هم کارول کېږي.

ډېری هغه خوځښتونه او حرکتونه چې پورته ترې یادونه وشوه او اطلاعاتو ته د لاسرسي حق په تړاو د موازي حرکتونو په توګه شمېرل کېږي او ټول هغه اقدامات لکه ازاد اطلاعات، د دولت ازاد فعالیتونه، رسمي اقدامات، لکه OGP, EITI, IATI او PWYF په کې شاملېږي چې دغه ټول په خپله د څېړندویو فعالیتونو اساسات ګڼل کېږي.

د هندوستان هېواد اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون څلورمې مادې د اطلاعاتو ۱۷ کټګورۍ چې باید په ځاني توګه د ادارو له خوا خپاره شي، مشخصې کړې دي. په دغو اطلاعاتو کې هغه میاشتنی معاشونه او حق الزحمې چې د کارکوونکي او مستخدم له لوري ترلاسه کېږي، د سبسایډي پروګرامونو پلي کولو طریقه، د تخصیص او ځانګړي شوي مبلغ او د مستحقینو جزئیات لکه پروګرامونه او کړنلارې چې د تصمیم نیولو په لړۍ کې تعقیبېږي، د روڼتیا او ارزونې په ګډون ټول شامل دي.

درېم: د اطلاعاتو غوښتنې کړنلارې

قانون باید اطلاعاتو ته د لاسرسي لپاره روښانه کړنلارې، لایحې او لارښودونه او د هغو د جوړولو لپاره قانوني ملاتړ ولري. کړنلارې، لایحې او لارښودونه د قانون د حکمونو د ښه تطبیق او اطلاعاتو ته د لاسرسي په بهیر کې اساسي رول لوبوي؛ د بېلګې په توګه قانون باید په ډېر ساده ډول سره دا فرصت رامنځته کړي، خو یوه غوښتنه په برېښنايي او یا شفاهي توګه ترتیب او بشپړه شي او د اړتیا په صورت کې د یوې دوسې د تړلو د غوښتنې، بشپړولو او ترتیب په برخه کې له غوښتونکي او ادارې دواړو سره مرسته وشي. غوښتنو ته ځواب ویلو لپاره باید جدي لارې چارې شتون ولري، اطلاعاتو ته د لاسرسي چمتو کولو په تړاو د هر رد لپاره اړین پوهاوی په کې موجود وي او د اطلاعاتو ترلاسه کولو لپاره د فیسونو تر ټولو د کمې اندازې د ورکړې تضمین ولري.

د لاندېنږو اجراتو اصول باید اطلاعاتو ته د لاسرسي اړوند په تقنیني سندونو کې شامل وي:

۱ – اړینه نه ده چې غوښتونکي د خپلې غوښتنې لپاره دلایل وړاندې کړي.

۲- د غوښتنې د ترتیب لپاره باید روښانه او نسبتاً ساده کړنلارې په پام کې ونيول شي، خو غوښتنې د اړیکې نیولو د هرې وسیلې له لارې تسلیم او وسپارل شي. غوښتونکي باید د اطلاعاتو وړاندې کولو او تشخیص لپاره اړین جزئیات (د لېرلو لپاره د پټې او درک ځینې ډولونه) په پام کې ونیسي.

۳- دولتي کارکوونکي باید په الزامي توګه د غوښتنې د ترتیب او چمتو کولو په برخه او یا هم د ځانګړو اړتیاوو له مخې، د بېلګې په توګه د سواد نه لرلو او یا هم له معیوبیت لرونکو سره مرسته وکړي.

۴- غوښتونکي باید د غوښتنې چمتو کولو او سپارلو پر مهال له یوه مناسب زماني چوکاټ سره سم چې باید له پنځو ورځو ډېر وخت ورباندې تېر نه شي، یو رسید او یا هم تاییدي ترلاسه کړي.

۵- که چېرې د غوښتنې وړ اطلاعات د عامه بنسټ په واک کې نه وي، باید مناسبه او روښانه کړنلاره شتون ولري. خو له هغې سره سم یو غوښتونکی له دې خبر شي چې د هغه اطلاعات د بنسټ په واک کې نشته او له هغه وروسته دا غوښتنه یوه بل بنسټ ته چې دغو اطلاعاتو ته لاسرسی لري، ولېږدول شي.

۶- عامه بنسټونه باید په الزامي توګه د غوښتونکو له ترجیحاتو سره چې څرنگه او د کومو وسیلو له لارې اطلاعاتو ته لاسرسی ولري، هوکړه ولري؛ د بېلګې په توګه د کاپي اخیستل، د سندونو څېړنه او نور، په دغه شرط چې روښانه او له موضوع سره محدود وي؛ د یوه ریکارډ ساتل او خوندي کول.

۷- عامه بنسټونه مکلف دي چې د اطلاعاتو په اړه غوښتنو ته په یوه روښان او مناسب زماني چوکاټ؛ یعنې د خپلو لسو کاري ورځو او یا هم له هغو څخه په کمه موده کې ځواب ورکړي او یا یې هم تمديد په یوه ټاکلې موده (۳ کاري ورځې او یا هم کمه موده) کې ترسره شي.

۸- فورم باید وړیا وي، د غوښتنو وړاندې کولو لپاره باید اړینه ازادې موجوده وي، دغه راز د اطلاعاتو موندنې د لګښت اړوند روښانه قواعد شتون ولري، خو لګښتونه د اوسني تولید او د اطلاعاتو له لېرلو سره سم (د سندونو ارزونه، برېښنايي کاپي او ...) وي. د پېوزلو غوښتونکو لپاره هم باید د پیسو د لګښت او ورکړې لایحه رامنځته شي.

۹ - له اطلاعاتو د بیا ځلي گټې اخیستو لپاره چې له عامه بنسټونو ترلاسه کېږي، باید کوم لگښت او محدودیت نه وي. د داسې یوه حالت له استثنا پرته چې یو درېیم گروپ (عامه بنسټ نه وي) او هم د خپل نظر اړوند اطلاعاتو د قانوني چاپ اختیار لري.

د غوښتنې وړاندې کول

عامه بنسټونه مکلف دي چې د اطلاع رسونې مسووله مرجع معرفي او دفترونه داسې سمبال کړي چې د غوښتنو د پراوونو وهلو او ترلاسه کولو په برخه کې مرسته وکړي.

په همدې ډول د دغو بنسټونو ارتباطي کسانو د اړیکو معلومات باید په ډېر ساده ډول د وپېاښې پر متن او هم د عامه بنسټونو دفترونه د لاسرسي وړ وي. هرکله چې اطلاعات په وخت سره د لاسرسي وړ نه وي، دغه اطلاعات له هغه کارکوونکي د ټیلفون له لارې ترلاسه کېدای شي چې له خلکو او یا هم د عامه بنسټ له دفتر سره سروکار لري.

دا چې عامه بنسټ اطلاعاتي کارکوونکي گومارلی که نه، د اطلاعاتو د لاسرسي برخه کې د خلکو په حق پورې اړه نه لري. په بل عبارت، که چېرې دغه بنسټ هېڅ کارکوونکي ونه گوماري، بنسټ باید غوښتنه ترلاسه کړي او د اطلاعاتو چمتو کولو لپاره یې پراوونه ووهي، خو که داسې څوک پیدا نه شي چې غوښتنې ته ځواب وويي، د غوښتنې ځوابول به ستونزمن کار وي.

په هر حال، خلک کولای شي خپلې غوښتنې له بېلابېلو لارو (شخصي، پست، فکس، برېښنالیک او انلاین) تسلیم کړي. د قانون په متن کې دا موضوع روښانه نه ده چې ایا د اطلاعاتو ترلاسه کولو لپاره د غوښتنې برابرولو ټولې لارې ممکنې دي.

خلک د دغه بنسټ غوښتنه په هر دفتر کې په خپله تسلیمولای شي خو وروسته یې د اطلاعاتو لېږدولو مسوولیت د همدغه بنسټ پر غاړه کېږي. دغه کار به په هغه صورت کې ښه ترسره شي چې د پام وړ عامه بنسټ د دغو چارو ترسره کولو لپاره مناسب سیستمونه ولري.

دا به ډېره ښه وي چې د غوښتنې یوه کاپي همېشه له ځان سره وساتل شي؛ په حالت کې چې غوښتنه له برېښنایي لارې واستول شي.

که کله څوک د غوښتنې چمتو کولو په برخه کې ستونزه ولري، د اطلاعاتو کارکوونکی باید په دې برخه کې ورسره مرسته وکړي؛ د بېلګې په ډول د غوښتنې فورمې ډکول، د اطلاعاتو د کارکوونکي يوه دنده دا ده چې د اطلاعاتو غوښتنې په اړه د غوښتنې فورمه غوښتونکو ته تشریح کړي. د اطلاعاتو د يوه کارکوونکي لپاره غوره تمرین دا دی چې له غوښتونکي سره د فورمې په ډکولو کې مرسته وکړي، په ځانګړي ډول له هغو کسانو سره چې بشپړ سواد نه لري او نا لوستي دي.

د اطلاعاتو کارکوونکی باید د ټولو ثبت شوو غوښتنو يوه اصلي کاپي د اطلاعاتو د اخیستلو لپاره له ځان سره وساتي. په هغه حالت کې چې یو عامه بنسټ د غوښتونکي اطلاعات له ځان سره ونه لري، باید له لاندې درېیو چارو يوه ترسره کړي، خو غوره به وي چې لومړی وټاکي:

الف- داسې عامه بنسټ ته د غوښتنې وړاندې کول چې اطلاعات یې په واک کې دي.

ب- غوښتونکو ته د غوښتنې رد او د هغه عامه بنسټ ور په ګوته کول چې اطلاعات په واک کې لري.

ج- د غوښتونکي د غوښتنې ردول، پرته له دې چې دې ته اشاره ولري چې کوم اړوند عامه بنسټ اطلاعات په واک کې لري، په هغه حالت کې چې د اطلاعاتو کارکوونکی د اطلاعاتو د مشخص ځای په اړه معلومات ونه لري.

د اطلاع رسونې مرجع مسوول باید هره غوښتنه ثبت کړي او په مقابل کې یې غوښتونکي ته یو رسید (تاییدي پاڼه) ورکړي. د برېښنایي غوښتنو په برخه کې د برېښنالیک او کله چې غوښتونکی غوښتنه په خپله سپاري، د اطلاعاتو کارکوونکی په مقابل کې باید رسید مخامخ او یا هم د برېښنالیک له لارې وړاندې کړي.

پورتنی موارد د غوښتنې د تسلیمې په برخه کې د رسمي مقرراتو څرګندونه کوي، خو د اطلاعاتو غوښتونکي باید پر ډېرو رسمي میتودونو د اطلاعاتو له کارکوونکو سره تل ازادانه بحثونه وکړي؛ اکثره غوښتونکي په دې اړه چې څه پلټي او یا دا چې عامه بنسټونه د هغوی د اړتیاوو پوره کولو لپاره کوم اطلاعات په واک کې لري، له اطلاعاتي کارکوونکو باید پرې بحث وکړي؛ ځکه دا د غوښتنو د حل په برخه کې مرسته کوي.

څلورم: استثناوي

څلورمه اساسي موضوع دا ده، اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون بايد د هغو قضيو په اړه چې په کې اطلاعاتو ته د لاسرسي موضوع استثنا شوې وي، وضاحت ولري چې د استثناوو رژيم په نامه يادېږي. له يوه لوري دا مهمه ده چې قانون د محرميت له حقيقي گڼو ملاتړ کوي او له بل لوري بيا دغه اطلاعاتو ته د لاسرسي په ډېری قوانينو کې زيان منونکی ټکی بلل کېږي؛ د بېلگې په ډول د برېتانيا د ۲۰۰۰ زېږديز کال د اطلاعاتو د ازادۍ قانون؛ په ډېری مواردو کې يو پرمختللی قانون دی او ورته مهال دغه قانون ۲۲ استثناوي او محدوديتونه هم لري چې د لاسرسي ټول سيستم کمزوری کوي.

د محرميت له قانون سره اطلاعاتو ته د لاسرسي حق قانون اړیکه يوه ځانگړې ستونزه لري. که چېرې اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د محرميت لپاره يو لړ دلايل ولري، نو اړتيا نشته خو دغه استثناوي د محرميت په قانون کې اضافه شي. د محرميت قوانين له پرانيستي حکومتولي سره چې خلک يې په خپل فکر کې لري، په نورماله توگه هوکړه نه لري. د محرميت موادو ډېروالي ته په پام سره چې په غالب ډول د بېلابېلو ملي قوانينو په منځ کې په پاشلي ډول تر سترگو کېږي، مهمه ده خو اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د جگړې او تاوتريخوالي پر مهال د محرميت قانون په خپل کنټرول کې ولري.

غوره ده خو د محرميت قوانين د هغو استثناوو پر بنسټ چې اطلاعاتو ته د لاسرسي په قانون کې ځای پر ځای شوي، پراختيا او پرمختگ ومومي، لکه ملي امنيت او خصوصي حریم؛ د بېلگې په توگه د سوېلي افريقا اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون په پنځمه ماده کې راغلي: «له دغه قانون څخه د نورو قوانينو اړوند د هرې مادې په رد کې هم گټه اخيستل کېږي: الف- چې د يوه عامه بنسټ مخينه افشا او يا کوم خصوصي بنسټ تحریم او يا هم وگواښي. ب- په عيني ډول د دغه قانون له کومې موضوع او يا ځانگړې مادې سره په منطق برابر نه وي.»

تر ټولو مهمه دا، يو اصل چې د سندونو او مدارکو اداري ډلبندي مشخصوي، نه شي کولای د لاسرسي قانون وگواښي او يا يې له ماتې سره مخ کړي.

د يادونې وړ ده چې د سندونو ډلبندي ډېری وخت داسې تپل شوی اصل وي چې د يوه بيروکرات کارکوونکي او يا د هغه د امر له لوري چې يو سند چمتو کوي، لگول کېږي او نه شي کېدای اطلاعاتو ته د لاسرسي پر قانون باندې لومړيتوب ولري.

د بیان ازادي اړوند ټولو محدودیتونو ته په پام سره، باید استثنایې اطلاعاتو ته د لاسرسي په برخه کې له یوې درې اړخیزې ازموینې څخه تېرې شي. دغه ازموینه په لاندې ډول ده:

لومړی: قانون باید په څرګند ډول مشروع ګټې چې اطلاعاتو ته د لاسرسي پر حق برلاسی ولري، فهرست شي. په دې برخه کې باید ګټې مطرح شي نه کټګوری، د بېلګې په توګه دغه باید محرمیت ته راجع شي نه ریکارډ او شخصي مخینو ته؛ ځکه د دې موضوع یادونه یوه ګټه ده چې په الزامې توګه باید ترې ملاتړ وشي.

دویم: اطلاعاتو ته لاسرسي باید یواځې هغه مهال محدود شي چې د اطلاعاتو افشا کول مشروع ګټې له ګواښ سره مخ کړي او دغه ګواښ باید د امکان تر بریده مشخص وي.

د السلوادور هېواد اطلاعاتو ته د لاسرسي له قانون سره سم له ټولو استثنایو څخه هغه مهال ګټه پورته کېږي چې د اطلاعاتو له افشا څخه د ګواښ وېره وي او د خلکو عامه ګټو ته د لاسرسي بهیر کمزوری کړي.

درېیم: قانون باید عامه ګټو ته د شخصي ګټو په پرتله لومړیتوب ورکړي؛ که چېرې د اطلاعاتو په ډاګه کېدو او افشا کې عامه ګټې نغښتې وي، که څه هم د دې ډول اطلاعاتو پر ډاګه کول یوې بېلې مشروع ګټې ته زیان اړوي، بیا هم باید اطلاعات افشا او په ډاګه شي؛ د بېلګې په ډول که چېرې د ملي امنیت اړوند د یوه سند له په ډاګه کېدو سره د ټولني ډېرې ګټې خوندي کېږي، که څه هم یادې ادارې ته لنډمهالی ګواښ متوجه وي خو اطلاعات باید افشا شي.

د نړیوالو حقوقو پر بنسټ ملي ګټې یواځې د یوه استقامت لپاره کارېږي؛ هغه هم عبارت دي د لا ډېر لاسرسي اسانتیا رامنځته کول، نه د محرمیت لپاره د زمینی برابرول، لکه څرنګه چې په ځینو قوانینو کې له دواړو لارو کار اخیستل کېږي.

د سیرالیون اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د دویم بند په ۱۲ مه برخه کې راغلي: «پر (۱) فرعي برخې سربېره، اطلاعات په هغه حالت کې د لاسرسي وړ نه وي چې عامه ګټې اطلاعاتو ته د لاسرسي له امله له خطر سره مخ شي، په دغه صورت کې په (۱) فرعي برخه کې له راغلي آزادي څخه مخنیوی کېږي.»

دلته بیا یو لړ نور مهم اقدامات دا دي چې استثنایو ته په روښانه توګه اطلاعاتو ته د لاسرسي په قانون کې ځای ورکړل شي. دغه قانون باید د استثنایو په یوه بېله برخه کې شامل وي. که د کوم سند یوه برخه محرمه وي، هغه ځای چې د یوه محرم سند برخه ده،

باید حذف شي او پاتې نورې برخې يې غوښتونکي ته په واک کې ورکړل شي. دغه راز ډېری سندونه او اطلاعات د تل لپاره محدودیت نه لري؛ د بېلگې په ډول محرم سندونه ۲۰ یا ۳۰ کاله وروسته خپل محرمیت له لاسه ورکوي او اطلاعات باید د تل لپاره له خلکو پټ نه وي. اړوندې ادارې دې دغې برخې ته پام ولري.

اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون باید له درېیو لورو (طرف ثالث) د مشورې لپاره زمینه برابره کړي؛ د بېلگې په ډول که د غوښتل شوو اطلاعاتو په یوه برخه کې د کوم شخص اړوند شخصي محرم اطلاعات شتون ولري، په دغه حالت کې باید له درېیم لوري سره مشوره وشي او د افشا لپاره یې د هغه اجازه واخیستل شي. یواځې پر دې پلمه چې په دې کې د درېیم شخص شخصي اطلاعات دي، تکیه ونه شي او نه یې هم د خپرېدو د مخنیوي لپاره دا پلمه ونيول شي.

پنځم: استیناف غوښتنه

د اطلاعاتو د لاسرسي سیستم په برخه کې پنځم مهم عنصر د استیناف غوښتنې حق دی چې یوه خپلواک بنسټ ته د لاسرسي ترلاسه کولو لپاره زمینه برابروي او د اطلاعاتو په اړه د رد شوو غوښتنلیکونو په اړه ترې گټه پورته کېږي. که چېرې استیناف غوښتنې حق او لارې چارې یې نه وي نو د اطلاعاتو د افشا او ښکاره کولو او نه افشا پرېکړې صلاحیت او واک له دولتي کارکوونکو سره پاتې کېږي چې دا ډول پېښه بیا حق نه گڼل کېږي.

په ورته مهال کورنۍ استیناف غوښتنه هم اغېزناکه ثابتېدای شي؛ ځکه بنسټ ته د دې فرصت ورکوي خو په اړه یې پر خپل دریغ باندې بیا غور وکړي. د نړۍ په ډېرو هېوادونو کې تجربو ښودلې چې له دې لارې ډېری وخت اطلاعات د غوښتونکي په واک کې ورکول شوي دي.

یو شخص کولای شي چې په عادي توگه محکمو ته خپله د استیناف غوښتنه وړاندې کړي، خو تجربې ښيي چې د یو خپلواک اداري بنسټ له لوري د غوښتونکو لپاره د کم لگښته، چټک او د لاسرسي وړ استیناف چمتو کول ډېر مهم دي. په حقیقت کې محکمو ته مراجعه د ټولو لپاره یوه اوږده او له لگښتونو ډکه لاره ده، خو دا چې متقاضی یا غوښتونکي یې پوره تصمیم نیولی وي. د استثناوو د تحلیل او څرگندولو له اړخه د لاسرسي حق اړوند د دغه بنسټ رول د استثناوو سیستم د کارونې حساسیت او پېچلتیا ته په پام سره ډېر مهم گڼل کېږي.

اساسي موضوع دا ده چې د څارنې هر بنسټ بايد په روښانه ډول له دولت څخه خپلواک وي؛ ځکه د داسې بنسټونو مهمه دنده د اطلاعاتو د افشا د رد په برخه کې د دولت د تصميمونو او پرېکړو څارنه ده. دغه راز اړتيا ده چې دغه بنسټ له قانون څخه د سرغړونې د ليدلو پر مهال د شکايتونو د پلټنې او د مناسبو اصلاحاتو رامنځته کولو لپاره د حکم کولو په برخه کې بشپړ واک ولري. د دغه بنسټ لپاره د استيناف غوښتنې زمينه بايد ډېره وي، د اطلاعاتو د غوښتنې پر مهال د ځنډ، د ډېرو پيسو د تحميل او يا د هغو اطلاعاتو چې پټ او حساس نه وي، د چمتو کولو څارنه بايد وکړي او د اطلاعاتو د غوښتنې په اړه د هر ډول کمزورتيا مخه بايد ونيسي. په پايله کې دغه خپلواک بنسټ بايد د دې واک ولري څو وښيي چې عامه بنسټونه له قانون سره په تطابق کې فعاليت کوي او تصميم او پرېکړه يې د بشر اړوند يو حق (اطلاعاتو ته لاسرسي) نه محدودوي.

د دې تر څنګ دغه خپلواک بنسټ بايد د عامه بنسټونو د اطلاعاتو د رد پېښو ته لاسرسي او د دې ډول پېښو د څپرلو صلاحيت ولري.

په هندوستان کې د څارنې د بنسټ غړي، کله چې د درې کسيزې کمېټې (لومړی وزير، د مخالف گوند مشر او يو بل وزير) له لوري معرفي شي، د ولسمشر له خوا انتصابېږي. په مکسيکو کې ولسمشر د بنسټ غړي انتصابوي، خو دا کار بيا د وپټو د حکم تابع دی چې د سنا مجلس او يا دايمي کمېسيون له لوري د داسې يوه بنسټ په توګه چې د مدني خدمتونو په برخه کې د لوړ پوړو کسانو گومارنې څېرې او په انډونيزيا کې بيا د ياد بنسټ غړي د هېواد د پارلمان له لوري معرفي کېږي او له هغه وروسته د ولسمشر له لوري انتصابېږي.

شپږم: تعزیرات او خونديتوب

مهمه دا ده چې اطلاعاتو ته د لاسرسي پر وړاندې د جدي ځنډونو د مخنيوي لپاره تعزیرات شتون ولري، تجربه د دغه واقعیت څرگندويي ده چې اداري تعزیرات (جریمې او یا انضباطي لارې چارې) ډېر کارول کېږي او د جرمي تعزیراتو په پرتله “اغېزناک” هم دي. دغه تعزیرات باید پر هغو عامه بنسټونو باندې ولگول شي چې په ډېر سیستماتیک ډول د خلکو د اطلاعاتو د لاسرسي مخه نیسي. دغه راز مهمه ده هغه کسان چې په ښه نیت د قانون مطابق او یا د جرم د مخنيوي لپاره اطلاعات افشا کوي، خونديتوب ولري او ملاتړ یې وشي.

هغه وخت چې چارواکي د اطلاعاتو غوښتنلیک له ترلاسه کولو وروسته د ښه نیت له مخې اطلاعات افشا کړي، هغوی باید مجازات نه شي، که څه هم وروسته ثابته شي دغه اطلاعات محرم وو. که دغه ډول خونديتوب په ادارو کې نه وي، چارواکي به له دې وپرې چې کومه تېروتنه ونه کړي، د اطلاعاتو افشا کولو په برخه کې تر ډېره محتاط وي.

د انټیګوا (Antigua) اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د ۴۸ مې مادې په لومړۍ فقره کې راغلي: “یو شخص نه شي کولای عمداً (الف) هر ریکارډ ته د لاسرسي مانع شي، (مخینه او سوابق) چې د دغه قانون له ۳ مې برخې سره په ټکر کې وي، (ب) د دغه قانون پر ۳ برخې متکي او ولاړې یوې دندې ترسره کولو په اړه د یوه عامه بنسټ ځنډ وگرځي، (ج) د کمېشنر په کار کې لاسوهنه وکړي او یا (د) ریکارډونه (سوابق یا مخینه) له حقوقي واک پرته له منځه یوسي.”

د بنگله دېش هېواد اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون ۳۱ مه ماده څرگندويي: “د اطلاعاتو کمېسیون، د اطلاعاتو د عالي کمېشنر، د اطلاعاتو کمېشنرانو، د کمېسیون مدیرانو او کارکوونکو، یا د هر بنسټ د اطلاعاتو ورکولو مسوولینو او یا نورو چارواکو او کارکوونکو پر وړاندې هېڅ ډول تعقیب او حقوقي اقدامات چې د یوې اطلاع خپرولو په پایله کې د وفادارۍ له یوې روحيې سره د قانون اړوند ټولو قواعدو او مقرراتو ته په پام سره وي، مناسب نه گڼل کېږي.”

د یوگانډا هېواد اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون ۴۴ مه ماده څرگندويي: “(۱) هېڅوک له جرم څخه د مخنيوي په موخه د اطلاعاتو له افشا او یا د هغو اطلاعاتو له افشا چې د روغتیا، امنیت او چاپېریال پر وړاندې گواښ وي، له حقوقي، اداري او د دندې له نظره به مسوول نه وي، تر هغه مهاله چې یاد شخص په ښه نیت سره دغه ډول کار ترسره کړي

وي او يا پر دې باور وي چې افشا او په ډاگه شوي اطلاعات كره وو او يا يې د روغتيا، امنيت او چاپيريال پر وړاندې گواښ رامنځته كاوه (۲) د لومړۍ فقرې پر بنسټ، جرم د يوه مجرمانه عمل ترسره كولو، له يوې حقوقي ستونزې د مخنيوي، قضايي تېروتنې، فساد، خيانت او په عامه بنسټونو كې ناوړه مديريت ترسره كولو ته وايي.

د اړتيكل نايټين سازمان د نهم اصل له مخې، هغه اشخاص چې د نا سمو كړنو په اړه اطلاعات افشا كوي، بايد له هر ډول قانوني، اداري يا په استخدام پورې له اړوندو مجازاتو څخه وساتل شي.

"نا سمې كړنې" په دغه مفهوم كې پر لاندې كارونو دلالت كوي:

جنايتكارانه اعمال، د يوې قانوني دندې نه ترسره كول، د عدالت نه تامينول، فساد يا خيانت، په يوه دولتي اداره كې جدي اداري ناخوالې او دغه راز روغتيا، خونديتوب يا چاپيريال ته جدي گواښ.

مخبرين بايد تر هغه ځايه چې خبر يې په ښه نيت او په دې موخه افشاء كړې وي چې خبره رښتيا ده او د غلطو كارونو نښې نښانې افشا كوي، تر ساتنې لاندې ونيول شي؛ دغه ساتنه ان په داسې حال كې هم بايد ترسره شي چې د اطلاعاتو افشا كول د قانوني مقرراتو خلاف وي.

په ځينو هېوادونو كې د مخبرينو د ساتنې لپاره داسې شرط شته چې هغوی بايد اطلاعات اړوندو اشخاصو يا څارونكو ادارو ته وركړي وي، خو كله چې عامه گټې يې غوښتنه وكړي، د مخبرينو ساتنه بايد په هغه حالت كې هم وشي چې اطلاعات نورو اشخاصو يا رسنيو ته وركړل شوي وي.

په دغه مفهوم كې د عامه گټو اصطلاح پر داسې حالتونو دلالت كوي چې د افشا كولو گټه يې له زيان څخه ډېره وي يا چېرې چې د يوې اساسي گټې د خوندي كولو لپاره د اطلاعاتو د خپرولو يوې بدیلې وسيلې ته اړتيا وي. دا خبره د بېلگې په توگه هغه وخت صدق كوي چې مخبرين د ځوابي اقداماتو پر وړاندې ساتنې ته اړتيا لري، چېرې چې ستونزه له رسمي لارو څخه د حل كېدو وړ نه وي او يا دغه راز د اطلاعاتو د افشا كولو لپاره په استثنايي توگه يو مهم دليل موجود وي، لكه د خلكو روغتيا يا خونديتوب ته يو نږدې گواښ، يا كله چې د دې وېره وي چې د نا سم كار نښې او مدارك به پټ يا له منځه يووړل شي.

اووم: د لوړوالي (ارتقايي) لارې چارې

د دې لپاره چې اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون په سمه توګه عملي شي، د لوړوالي (ارتقايي) لپاره ځيني ګامونه اخیستل اړين ګڼل کېږي:

الف: عامه بنسټونه بايد خپل ژمن کارکوونکي (د اطلاع رسولو د مرجع مسوولين) او مسوول واحدونه په داسې توګه سره استخدام کړي، خو د اطلاعاتو د افشا په اړه د خپلې دندې له ترسره کولو سره هوکړه ولري. د اطلاعاتو پر لاسرسي باور او په اړه يې پوهاوی ولري او خپله دنده په سمه توګه سرته ورسوي.

ب: يو مرکزي بنسټ او يا دولتي اداره بايد اطلاعاتو ته د لاسرسي د پياوړتيا لپاره ټول مسوولیتونه پر غاړه ولري.

ج: د عامه پوهاوي کچې لوړولو فعالیتونه (خلکو ته د يوه لارښود چمتو کول او يا په بنسټونو کې اطلاعاتو ته د لاسرسي د پوهاوي پېژندنه) په الزامي توګه بايد د قانون له لوري په پام کې ونیول شي.

د: داسې يو سيستم رامنځته شي چې لږ تر لږه د سندونو د مدیریت په اړه معيارونه تنظيم او ترتيب کړي، خو کارکوونکي وکولای شي غوښتنو ته ځواب ورکړي او هم خپل مکلفیتونه په ښه توګه ترسره کړي.

ه: عامه بنسټونه بايد د هغو اطلاعاتو لپاره چې په واک کې يې لري، لېستونه او د سندونو کټګوري رامنځته کړي، بيا غور پرې وکړي او خلک پرې پوه کړي.

و: د زده کړې او نور روزنيز پروګرامونه بايد د کارکوونکو لپاره پلي شي.

ز: عامه بنسټونه بايد د غوښتنو لپاره تعقيبي سيستمونه چې د اطلاعاتو ترلاسه کولو او له خپلو فعالیتونو د کلني راپور چمتو کولو لپاره چې د افشا کولو مسوولیت د عملي کولو په موخه وکارول شي، په پام کې ونيسي.

ح: مرکزي بنسټ او يا دولتي اداره بايد مکلف وګڼل شي خو د قانون د پلي کولو په اړه يو منظم کلنی راپور تقنيني ارګان ته وړاندې کړي.

ط: د هغو کسانو لپاره ځيني تعزيرات په پام کې ونیول شي چې قصداً غواړي اطلاعاتو ته لاسرسي د غير مجازو اطلاعاتي حرکتونو له لارې له منځه يوسي.

ي: هغو کارکوونکو ته چې د ښه نیت له مخې اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د عملي کولو؛ يعنې د اطلاعاتو د افشا په موخه کړنې ترسره کوي، قانوني خونديتوب بايد ورکړل شي؛ د بېلگې په ډول د سربيا هېواد اطلاعاتو ته د لاسرسي په قانون کې د ارتقايي اقداماتو په اړه لاندې حکمونه په پام کې نيول شوي:

پنځه دېرشمه ماده: کمېشنر بايد د دولتي بنسټونو کارکوونکو د روزنې او زده کړو لپاره اړين اقدامات او هغوی ته اطلاعاتو ته د لاسرسي اړوند د شته مکلفيتونو او د ياد قانون په ښه توگه د عملي کولو لپاره د پوهاوي لارې چارې په پام کې ونيسي. خلکو ته د دغه قانون د منځپانگې او نورو حقونو په اړه چې په دغه قانون کې راغلي، پوهاوی ورکړي.

شپږ دېرشمه ماده: کمېشنر د دغه قانون د عملي کولو په برخه او د هغه د نورو فردي فعاليتونو په اړه د کال د وروستيو درېيو مياشتو له لگښتونو سره يو ځای د عامه بنسټونو د فعاليت په اړه بايد کلنی راپور وړاندې کړي.

اووه دېرشمه ماده: کمېشنر بايد له ځنډ پرته د حقونو د پلي کولو په اړه له عملي لارښوونو سره يو ځای چې د دغه قانون په چوکاټ کې په سربيايي او نورو ژبو چې د قانون له مخې رسمي ژبې پېژندل شوې، يو اغېزمن لارښود خپور کړي.

اته دېرشمه ماده: (۱) يو عامه بنسټ بايد يوه يا له يوه ډېر رسمي چارواکو (چې له دې وروسته واک لرونکی شخص بلل کېږي) ته دنده وسپاري، خو د ټوليز اهميت وړ اطلاعاتو ته د ازاد لاسرسي لپاره شته غوښتنو ته ځواب ووايي. د اطلاعاتي وسايلو د غوره مديريت، ساتنې او خونديتوب په برخه کې بايد اړين گامونه پورته کړي.

نهه دېرشمه ماده: يو عامه بنسټ بايد لږ تر لږه يو ځل په يوه کال کې د خپلو فعاليتونو په اړه له ټولو شمېرو او اطلاعاتو سره يو ځای د اطلاعاتو يو لارښود خپور کړي، د دې په ذکر سره چې:

د اطلاعاتي وسايلو د ځای او زېرمې د ښې په اړه شمېرې، د اطلاعاتو ډول چې په واک کې لري، د هغه ډول اطلاعاتو چې په داخل کې ورته اجازه وي، د هغې کړنلارې تشریح چې د يوې غوښتنې د تسليمې لپاره وي.

دوه څلوېښتمه ماده: په دغه قانون د پلي کولو په موخه يو دولتي بنسټ بايد خپلو کارکوونکو ته روزنه او هغوی ته په قانون کې د ذکر شوو حقونو اړوند د شته مکلفيتونو په اړه پوهاوی ورکړي.

دري څلوېښتمه ماده: د يوه دولتي بنسټ مسوول شخص بايد د دغه بنسټ د فعاليتونو په اړه خپل کلنی راپور چې د دغه قانون د عملي کولو په موخه په پام کې نيول شوی او پوره معلومات ولري، کمپنر ته وړاندې کړي.

مهم ټکي:

۱ - اطلاعاتو ته لاسرسي يا په ځانگړي ډول هغو اطلاعاتو ته لاسرسي چې له دولتي ادارو سره دي، په بشپړه توگه يو بنسټيز بشري حق دی چې نړيوال حقوق يې ملاتړ کوي.

۲ - اطلاعاتو ته د لاسرسي د عملي کولو لپاره دوه لارې دي: په خپله د اطلاعاتو خپرول او د اطلاعاتو د ترلاسه کولو لپاره د غوښتنې وړاندې کول.

۳ - دغه حق ته د تحقق ورکولو په موخه د نړۍ تر سلو ډېرو هېوادونو اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون تصويب کړی چې افغانستان او د سيمې هېوادونه هم په کې شامل دي.

۴ - په نړيواله کچه اطلاعاتو ته د لاسرسي قوانينو کيفيت په تدريجي ډول د ښه والي په حال کې دی.

۵ - اطلاعاتو ته د لاسرسي د لېوالتيا لپاره گڼ دليلونه شتون لري، د دې په گډون هغه انگېرنه چې د هغه تر شا شته، يوه طبيعي انگېرنه ده، هغه دا چې د ونډې اخيستو لپاره د خلکو غوښتنه او تقاضا د زياتېدو په حال کې ده او له اطلاعاتو سره د خلکو اړيکه د نوې ټکنالوجۍ په وسيله د بدلون او تحول لامل شوې ده.

۶ - اطلاعاتو ته لاسرسي له ځان سره بېلابېل ټولنيز اړخونه او شواهد لري؛ لکه د گډون کچې لوړېدل، د حکومتونو ژر حساب ورکونه، د فساد کنټرول، غوره سوداگري، د بشري حقونو ساتل، د شخصي حریم ساتل او سالمه پراختيا.

ژورنالېستان بايد
د عامه اذهانو په
روښانولو کې ستر رول
ولوبوي، خو خلک
د خپل حق په اړه
پوهاوی ترلاسه کړي
او د افغانستان په
بيا ودانولو کې برخه
واخلي، نو تاسو افغان
ښځې او نارينه له
خپلو رسنيو غوښتنه
وکړئ چې په دې
برخه کې خپل رغنده
رول ولوبوي.

ديارلسم خپرکی

اطلاعاتو ته د لاسرسي لپاره نړيوال حقوقي بنسټونه

۱ – نړيوال حقوق او د بيان ازادي

نړيوال حقوق قوي او کمزوري ټکي لري. د نړيوالو حقوقو په اړه بېلابېلې سرچينې شته چې تر ټولو مشهوره يې د تړونونو (معاهداتو) حقوق دي. هېوادونه په رسمي ډول دغه تړونونه لاسليک او تصويبوي او پر دولتونو يې رعايت لازموي. بلخوا عرفي حقوق هم شته چې دولتونو په ضمني ډول منلي او ځانونه يې د رعايت لپاره په حقوقي ډول مکلف گڼي، له تاريخي نظره يې تر ټولو غوره بېلگه د سيندونو حقوق دي.

نړيوال حقوق پر ډېرو دولتونو پلي کېږي او يو لړ مکلفيتونه پرې تحميلوي چې د همکارانو له سرغړونو مخنيوی وکړي. د بيان د ازادۍ په اړه د نړيوالو سياسي او مدني حقونو د تړون ۱۹ مه ماده اساسي ضمانت دی چې افغانستان هم د ۱۹۸۳ زېږديز کال د جنورۍ په ۲۴ مه تصويب کړی دی.

د نولسمې مادې دويم بند داسې صراحت لري: "هر څوک د بيان د ازادۍ حق لري، په دغه حق کې د لټون، څېړنې، ترلاسه کونې او له کومې پولې پرته په شفاهي، ليکني يا چاپي ډول د اطلاعاتو او افکارو خپرول، هغه که هنري يا په هره بله وسيله وي، راځي."

اطلاعاتو ته لاسرسي د بيان د ازادۍ تر ټولو څرگند انځور دی؛ دا د يو انسان حق دی چې خپل نظر يا پوهه په شخصي ناسته کې يا د اړيکو د ټولنيزې وسيلې له لارې له نورو سره شريک کړي، دا چاره هر وگړي ته د دې توان ورکوي چې په پراخه توگه اطلاعاتو او د نورو اشخاصو نظريو ته لاسرسي ولري. له همدې له امله ۱۹ مه ماده څرگندوي چې د اطلاعاتو او مفکورو لټول او لاسته راوړل هم د بيان ازادۍ په حق کې راځي؛ د بېلگې په ډول د ورځپاڼو ترلاسه کول او لوستل، د خپرونو اورېدل، په انټرنېټ کې لټون او په عامه بحثونو کې د يوه اورېدونکي په توگه گډون په کې شاملېږي.

يا په بل عبارت، د بيان د ازادۍ حق يواځې د وينا د ازادۍ حق نه دی؛ بلکې د غور نيولو او څېړنې حق هم په کې شامل دی؛ د بېلگې په ډول، حکومت ژورنالېستان دولتي ودانيو ته له ننوتلو څخه منع کوي، دا د اطلاعاتو د پلټلو له حقه سرغړونه ده چې له امله يې د بيان د ازادۍ حق تر پښو لاندې کېږي؛ د بېلگې په توگه، حکومت ټولې خصوصي ټلوېزيوني

شېکې تېري، په دې صورت کې د خلکو د اطلاعاتو ترلاسه کولو حق تر پېښو لاندې کېږي. د بيان د ازادۍ حق څرنگه چې د مدني او سياسي حقوقو په نړيوال تړون (ICCPR) کې دی، د لاندې اوو ځانگړتياوو لرونکی دی:

۱ – د بيان ازادي مثبت او منفي اړخونه لري.

– منفي اړخ؛ په دې معنا چې د بيان د ازادۍ په برخه کې د دولتونو د لاسوهنې مخنيوی په سمه توگه نه کوي.

– مثبت اړخ؛ په دې معنا چې دولتونه بايد په ټولنه کې د اطلاعاتو او افکارو د بهير خوندي ساتلو لپاره يو لړ اقدامات وکړي؛ د بېلگې په ډول د ټوليزو رسنيو د قانون تصويب او يا هغه قانون چې پر ژورنالېستانو او د هغوی پر څېړنه او پلټنه د بريدونو مخنيوی کوي.

۲ – دغه حق په هر چا پورې اړه لري، بهرني وگړي او ماشومان هم د دغه حق له لارې د ملاتړ جوگه گرځي.

۳ – دغه حق د وينا له حق څخه وړاندې تللی او د لټون، څېړنې او ترلاسه کولو حق هم په کې شاملېږي؛ د بېلگې په ډول هر وخت چې دولت يوه ورځپاڼه تېري، دغه اقدام نه يواځې د خبريالانو د بيان حق پر وړاندې يو ډول لاسوهنه ده، بلکې خپله د ورځپاڼې د لوستونکو د اطلاعاتو د لټون او ترلاسه کولو حق ته هم زيان رسوي؛ ځکه چې هر څوک حق لري له عامه موسساتو څخه اطلاعات ترلاسه کړي او وغواړي.

۴ – د اطلاعاتو او افکارو دا ډولونه پرته له دې چې د هغو اهميت ته پاملرنه وشي چې ايا اطلاعات سم دي او که نا سم، حتی که د يو شمېر خلکو له خوا ناوړه اطلاعات هم خپاره شي، تر پوښښ لاندې نيسي؛ د بېلگې په ډول دغه حق د طنز، اعلان، سوداگريزو اطلاعاتو او ان د نا سمو اطلاعاتو او منفورو او مسخره افکارو را نغاړونکی دی.

۵ – دغه حق د عملي کېدو له شته سرحدونو هم لوړ دی؛ د بېلگې په ډول خلک حق لري چې بېلابېلو هېوادونو ته خبرونه او راپورونه د انټرنېټ له لارې ولېږي، دولت نه شي کولای مخه يې ونيسي.

۶ – دغه حق د بيان د حق محتوا د هرې وسيلې له لارې هغه که دوديز وسايل وي، يا مېرمن او عصري، تر پوښښ لاندې نيسي؛ د بېلگې په ډول اخبار، مجلې، بروشر، راډيو،

تلوېزيون، انټرنېټ، گرځنده ټيلېفونونه، عمومي غونډې، کور په کور کمپاين، نقاشي، مجسمه جوړونه، کارتونه، سگنالونه، څپه ييز کوډونه، مخامخ مکالمات او ان د جامو اغوستلو ډول.

۷- د دولت هر ډول اقدام چې په مستقيم او يا غير مستقيم ډول د بيان ازادي محدوده کړي، بنسټه لاسوهنه گڼل کېږي؛ د بېلگې په ډول پر خپرنيزو مطالبو په عام ډول ځانگړي ماليات بايد وضع نه شي؛ ځکه چې دولت د هغه اعلان خپرېدل چې نيکه پرې لري، ردوي.

په لاندې حالتونو کې د بيان ازادي د نړيوالو حقوقو له ملاتړه برخمنه ده:

لومړی: دولت داسې قانون وضع کوي چې له مخې يې هر ډول وېبپاڼې چې خبرونه او خبري راپورونه خپروي، بايد ثبت او راجسټر شي، خو په دغه شرط چې ياد اطلاعات يواځې يوې مرکزي ادارې ته وړاندې شي.

دویم: خلک له يوه عامه بنسټ څخه اطلاعات غواړي، خو دولت يې غوښتنه ردوي او وايي چې هېڅ داسې قانون نشته چې له مخې يې دا اطلاعات د دوی په واک کې ورکړل شي. دا ډول اطلاعات د هېواد د ملي امنيت له موضوع سره تړل کېږي.

درېیم: يوه زده کوونکي ته ويل کېږي چې بنسټه پېرېږدي، ځکه چې د بنسټه يونيفورم يې نه دی اغوستی، زده کوونکی فکر کوي چې د بنسټه د يونيفورم په اغوستو سره بدرنگ بنسټه کېږي.

څلورم: يوه مور خپل ماشوم د هغه د بې ادبۍ له امله مجازات کوي، کله چې ماشوم دا موضوع د پوليسو له افسر سره شريکه کړه، افسر له مداخلې ډډه کوي او وايي چې دا يوه شخصي کورنۍ موضوع ده.

پنځم: دولت يو تړون يا قانون د دې لپاره لغوه کوي چې رسنيزو ادارو ته يې د تجهيزاتو د واردولو حق دگمرکي ماليې له ورکړې پرته ورکړی دی.

شپږم: د موډ او فېش يوه مجله د نوي فېشن ډېرې بېلگې له اروپا را لېږدوي چې ځيني تصويرونه يې نسبتاً لوڅ دي. يوه محافظه کاره ډله د دې مجلې پر پلورونکو بريد کوي، اداره پوليسو ته خبر ورکوي، خو د خونديتوب په اړه يې ډاډ ورکړي، خو پوليس يې غوښتنه ردوي او وايي، کله چې پر تاسې بريد وشي، نو دفاع به وکړي، مخکې له مخکې يې ساتنه نه کوي.

اووم حالت: دولت د ستلايت ډېشونو د بېلابېلو ډولونو پر واردولو چې هندي چينلونو ته د لاسرسي په موخه کارېږي، بنديز لگوي، ويل کېږي چې دولت د هېواد دننه د ډېش ستلايت لپاره هم تخنيکي معيارونه وضع کوي. په داسې حال کې چې وارداتي ډېشونه له هغو معيارونو سره مطابقت نه لري.

۲- د بيان ازادۍ پر وړاندې محدودیتونه

اوس دا موضوع د نړۍ په کچه منل شوې ده چې د بيان ازادې کوم مطلق حق نه دی، ټول پر دې باور دي چې دا د دولتونو حق دی، څو هغه فعالیتونه چې نور جرایمو ته هڅوي، مردود وگڼي، د نورو خصوصي اطلاعات افشا کړي او یا نا سمې او سپکونکې څرگندونې وکړي.

د نړيوالو حقونو کړنلاره داسې ده چې په لومړيو کې د بيان ازادې او اطلاعاتو ته لاسرسي چې د خلکو تر منځ د اطلاعاتو او نظرونو هر ډول اخیستنه او خپرېدل را نغاړي، په عمومي ډول يې ضمانت کوي او وروسته دولتونو ته اجازه ورکوي چې د بيان ازادې په ځينو ځانگړو حالتونو کې محدوده کړي. خو نړيوال حقوق دولتونه په بشپړ ډول ازاد نه پرېږدي، څو د بيان ازادې د محدودیت څرنگوالي په اړه په خپله تصميم ونيسي؛ ځکه چې بيا د دغه حق نړيوال ملاتړ خپله معنا له لاسه ورکوي او په دې صورت کې دولتونه کولای شي چې د بيان پر ازادۍ د خپلې خوښې هر ډول محدودیت وضع کړي، په داسې حالت کې د دغه حق لپاره هېڅ ډول محتوا نه پاتې کېږي.

نړيوال حقوق د همدې لپاره يو جدي منځ شرط وړاندې کوي چې د بيان د ازادۍ په اړه هر ډول محدودیت ورسره مطابقت ولري. د نړيوالو سياسي او مدني حقونو د تړون د ۱۹ مې مادې درېيم بند د بيان ازادۍ د محدودیتونو د مشروع والي په اړه د شرايطو وړاندوينه کوي، د يادو حقونو عملي کېدل د يادې مادې په دويم بند کې د ځانگړو حقونو او مسوولیتونو مستلزم دي، نو ځکه امکان لري د ټاکلو محدودیتونو تابع شي چې په قانون کې په ډاگه شوي وي او د لاندې چارو لپاره اړتيا ولري:

الف: د نورو د حقونو او حيثيت درناوی.

ب: د ملي امنيت، عمومي نظم، سلامت يا عمومي اخلاقو ساتنه.

په دې ترتيب سره د محدوديتونو يا استثناو د عملي کېدو لپاره لاندې درې عمده شرطونه وضع کېږي:

- ۱- د قانون له لارې يې وړاندوينه شوې وي.
- ۲- موخه يې په (الف) او (ب) فکرو کې د يادو شوو گټو له يوې څخه ملاتړ وي.
- ۳- له گټې څخه د ملاتړ لپاره اړين وي.

۱- د قانون له لارې يې وړاندوينه شوې وي

د قانون له لارې د وړاندوينې شوې قاعدې لپاره يو شمېر دلايل شته دي:

د بيان د ازادۍ اهميت: يواځې د خلکو له خوا ټاکل شوي استازي چې د ملي شورا له لارې کار کوي، د دې واک ولري چې محدوديتونه وضع کړي، دا خپله له حکومت څخه د وگړو د څارنې او روڼتيا لامل گرځي. د وزيرانو، پوليسو او قاضيانو په پرېکړو کې د دغه ډول محدوديتونو رامنځته کول د منلو وړ نه دي.

انصاف: وگړي بايد مخکې له مخکې وپوهېږي چې څه ويلی شي او څه نه شي ويلی.

ناوړې اغېزې: کله چې مخکې له مخکې پوهاوی نه وي، بنایي تر بريده ډېر احتياط وشي، چې ډاډمن شي څو د مقرراتو په عملي کولو کې تېروتنه ونه کړي.

ناوړه گټه اخيستنه: که چېرې د نورو مسولينو له خوا د محدوديت سپارښتنه وشي، نو دلته قوي خطر شته چې له خپلې خوښې سره سم د خصوصي، سياسي او سوداگريزې موخې لپاره وکارول شي.

د قانون له لارې وړاندې شوې قاعده له دې هم مخکې ځي:

الف- قانون بايد روښانه او څرگند وي: گونگ قانون کارکونکو ته د دې واک ورکوي چې په پلي کولو کې يې خپل اغېز ولري او دغه ليد لوري چې يواځې ملي شورا کولای شي محدوديت وضع کړي، له اعتباره غورځېدلی بولي.

ب- د بشري حقونو اروپايي محکمې څرگنده کړې ده، يوه قاعده هغه مهال قانون بلل کېږي چې په کافي ډول روښانه او څرگنده وي او افراد له مخکې وپوهېږي چې څه په کې منع شوي دي.

ج- قانون بايد د لاسرسي وړ وي: هر کله چې قانون محرم يا پټ وي، د وړاندوينې شوې

قاعدې د انصاف او ناوړه اغېزې دلايل چې پورته يې يادونه وشوه، بې اعتباره کېږي.

د همدارنگه قانون نه شي کولای چې کارکوونکو ته زيات واکونه ځانگړي کړي؛ ځکه چې داسې څه د محدوديت رامنځته کولو ځواک له ملي شورا اخلي او نورو افرادو ته يې سپاري؛ د بېلگې په ډول داسې قانون چې د (ټولني ارزښتونه او اخلاق نقض کوي) ويناوې منع کوي، په کافي ډول روښانه نه گڼل کېږي. هغه قانون چې په بېرته تصويبېږي، په رسمي جريده کې نه خپرېږي، نو په کافي ډول ورته لاسرسي موجود نه وي. هغه قانون چې پوليسو ته اجازه ورکړي چې گواکې و انگېري لاريونونه د عامه گټو خلاف دي، مخه يې ونيسي، پوليسو ته تر بريده ډېر واک ورکول دي.

د بشري حقونو اروپايي محکمې، يواځې هغو قواعدو ته د (قانون) په سترگه گوري چې په پوره ډول صراحت ولري څو لوستونکي يې د خپلو اقداماتو په پايله پوه شي؛ د بېلگې په ډول داسې يو قانون چې وايي: «د داسې کتابونو چاپول چې د افغانستان د ارزښتونو په خلاف وي، منع دي»، په کافي اندازه روښانه نه ده خو د بېلگې په ډول داسې يو قانون چې وايي: «د داسې اطلاعاتو خپرول چې د پوليسو تر څېړنې لاندې يوې جرمي قضيې ته جدي تاوان ورسوي، منع دي». په کافي اندازه روښانه ده.

۲- مشروع موخه:

يواځې مشروع محدوديتونه، د مدني او سياسي حقونو د نړيوال تړون د ۱۹ مې مادې د درېيم بند کې راغلو گټو ملاتړي شمېرل کېږي او يادې گټې اختصاصي او محدودې دي، هغه گټې چې د نورو گټې خوندي کوي، د منلو وړ نه دي، دغه گټې په لاندې ډول دي:

الف: د نورو حيثيت او حقونو ته درناوی

ب: ملي امنيت او ټولنيز نظم

ج: عامه روغتيا او ټولنيز اخلاق

د دغه لېست لپاره مهم دلايل په لاندې ډول دي:

۱- د بيان ازادي يو بنسټيز حق دی او يواځې ډېرې مهمې گټې کولای شي مخه يې ونيسي.

۲- کله چې د دې اساسي کړنښو تر څنگ د محدوديتونو يو روښانه لېست موجود نه وي، دولتونه کولای شي چې د بيان ازادي د تهديد لپاره هر ډول غوښتنې وکاروي؛ د بېلگې په

ډول دولتونه ادعا کوي چې نه شي کولای د هوا د ککړتیا ټول شاخصونه خپاره کړي؛ ځکه چې دغه کار د خلکو تر منځ د يو ډول وېرې رامنځته کېدو لامل کېږي. خو له خلکو سره داسې پلارسالارنه چلند د مدني او سياسي حقوقو نړيوال تړون د ۱۹ مې مادې د درېيم بند له مندرجو گټو سره نه شي توجیه کېدای.

دغه راز دولتونه ادعا کوي چې بنایي د يوه هېواد د مدیریت د ډول په اړه د انتقادي راپورونو خپرول سياحتي چارې وگواښي او د اقتصادي بهير د ځنډني کېدو لامل شي، په داسې حال کې چې اقتصاد يوه ساتل شوې او حفاظت شوې گټه نه ده. يو مدني فعال خلکو ته وايي چې په ټاکنو کې گډون ونه کړي او رایه دې نه ورکوي؛ هغه په خپل دغه کار سره مجرم گڼل کېږي او دا کړنه يې له قانونه سرغړونه شمېرل کېږي؛ ځکه چې د ټاکنو د تحریم له امله يې ټولنيزې غوښتنې ته ستونزه جوړه کړې ده. نو دا ډول محدودیتونه د ۱۹ مې مادې له مندرجو مشروع موخو څخه د يوې ملاتړ هم نه کوي.

دا بسنه نه کوي يو دولت يواځې دا بيان کړي چې يو محدودیت له قانوني گټو څخه ملاتړ کوي، بلکې بايد د گټې او محدودیت تر منځ څرگنده اړیکه موجوده وي؛ د بېلگې په ډول په سوېلي کوریا کې په يوه نقاشي کې ښودل شوي وو چې د دغه هېواد سوېل د بهرنیو پانگه والو تر تسلط لاندې دی او په شمال کې يې سوله او ثبات دی، دا چې دغه کار د ښمنانو د گټې لامل شو، نو منع يې کړه. خو لیدل کېږي چې دلته د ملي امنیت او د بيان د ډول تر منځ هېڅ اړیکه نشته.

په يوه بله قضیه کې هم په بېلاروس کې دولت ادعا وکړه چې اړینه ده يوه خپرونه د ملي امنیت د دلایلو له امله ودرول شي او څرگندوله يې چې يوه نشریه له اړینې وړتیا چې په قانون کې يې وړاندوینه شوې، برخمنه نه ده. نو لیدل کېږي چې دلته د ملي امنیت تر منځ له پخوا څخه کومه ځانگړې اړیکه نه ده جوړه شوې او محدودیت نه لیدل کېږي.

۳- اطلاعاتو ته د لاسرسي اړتیا:

د مدني او سياسي حقوقو نړيوال میثاق د ۱۹ مې مادې په درېيم بند کې د وړاندوینه شوو شرایطو درېيمه برخه له دې څخه عبارت ده چې محدودیتونه بايد د مشروع گټو د ساتنې لپاره اړین وي. دا روښانه ده چې که چېرې د يوه اساسي حق محدودول اړین نه وي، نو څه ډول توجیه کېږي. له عملي اړخه دا يو ډېر پېچلی شرط دی چې ډېری نړيوالې قضیې هم د دغه شرط پر بنسټ فيصله کېږي.

د "اړين" کلمه په لاندې ځانگړو شرايطو کې شامله ده:

ډېر اړين: هغه فرعي گواښونه چې ساتل شوو گټو ته پېښېږي، د بيان ازادي د نوي والي لپاره له ازموڼ څخه تېرېږي، دلته بايد د دې گټې د خوندي کولو لپاره حتمي اړتيا وي.

ډېر کم محدوديت: دولت بايد د خپلو موخو ترلاسه کولو لپاره داسې لارې چارې غوره کړي چې د بيان ازادي ته ډېر کم زيان ورسېږي؛ د بېلگې په ډول، ورځپاڼو ته د جواز ورکړه کولای شي چې د مالکيت له تمرکز څخه مخنيوی وکړي، خو دا موخه کولای شي په داسې ډول ترلاسه شي چې د بيان ازادي لپاره ډېر کم گواښ وي.

محدوديت بايد ډېر کلي نه وي: يواځې ناوړه ويناوې کېدای شي د محدوديتونو تابع شي، خو مشروع بيانونه نه شي کېدای په محدوديتونو کې راشي؛ د بېلگې په ډول، هغه قانون چې د کارکوونکو پر نيکه بنديز لگوي، افراطي دی، خو يو داسې قانون مجاز گڼل کېږي چې د کارکوونکو دروغ ويل منع کوي.

متناسب والی: محدوديتونه بايد داسې نه وي چې تر گټې يې زيان ډېر شي، کله کله پر يوه ځانگړې موضوع بحث کول ټولنې ته خطر پېښوي. په داسې حال کې چې مباحثه يوه مهمه موضوع ده او په هر حال بايد ترسره شي. له دې موضوع څخه د بنديزونو په برخه کې هم کار اخيستل کېږي چې ښايي غير متناسبه وي، حتی که د ځينو محدوديتونو ضمانت هم شوی وي؛ د بېلگې په ډول ښايي، د پوليسو په چوکاټ کې د ځينو ستونزو په اړه د يوې ورځپاڼې راپور په لنډ وخت کې له مجرمينو سره مرسته وکړي او عامه نظم ته زيان ورسېږي، خو د دغه راپور پر خپرولو به بنديز لگول کوم مناسب انتخاب نه وي؛ ځکه هر کله چې داسې نيوکې ته اجازه نه وي ورکړل شوې، پوليس به ځواب ويونکي نه وي.

په برېتانيا کې په دروغ ډوله خبرو باندې ۱،۵ ميليونه يورو جریمه وټاکل شوه؛ دغه کار يوه نا مناسبه جریمه شمېرل کېږي او احتمال لري چې دغه ډول موارد د ښې راپور ورکونې پر بهير ناوړه پایلې ولري.

۳- اطلاعاتو ته د لاسرسي نړيوال ضمانتونه

اطلاعاتو ته د لاسرسي ضمانتونه د بيان ازادۍ له نړيوالو ضمانتونو سره مطابقت لري چې د اطلاعاتو د لټون، څېړنې او ترلاسه کولو او هم د اطلاعاتو، افکارو او نظرونو خپرول په کې شامل دي. اطلاعاتو ته د لاسرسي د پېژندلو حقوقي بنسټ د اطلاعاتو د

لټون، ترلاسه کېدونکو کلماتو (تفحص او تحصیل) او هم د اطلاعاتو، نظرونو او افکارو له خپرولو او لېږد څخه عبارت دی. له نړيوالو حقوقو سره سم نه يواځې چې د حق ويونکي د ازادۍ حق، بلکې حق اورېدونکي حق هم محفوظ دی چې دا خپله اطلاعاتو ته د لاسرسي د پېژندلو زمينه برابروي.

ښايي دا به ډېر د حيرانتيا ځای وي چې له ۱۹۹۹ زېږديز کال مخکې د نړيوال قانون په چوکاټ کې اطلاعاتو ته د لاسرسي په اړه ډېره کمه پېژندنه موجوده وه، خو وروسته باصلاحيته بنسټونو د دغه حق په اړه څېړنې پيل کړې؛ په ۱۹۹۹ زېږديز کال کې ملگرو ملتونو، د امريکايي دولتونو سازمان (OAS) او د اروپا د امنيت او همکارۍ سازمان (OSCE) په ځانگړي ډول د بيان د ازادۍ په اړه درې ځانگړي ميکانيزمونه داسې بيان کړي دي: «د بيان ازادۍ له کوم قيد پرته اطلاعاتو ته د خلکو له ازاد لاسرسي څخه عبارت ده او پر دغه مطلب پوهېدو چې دولت د هغوی په استازولۍ کوم فعاليتونه ترسره کوي، پرته له دې چې ورک شوي اطلاعات او د خلکو مشارکت د دولت په چوکاټ کې په پاشلي ډول پاتې کېږي.»

خو په ۲۰۰۴ زېږديز کال کې درې ځانگړي ميکانيزمونه داسې بيان شوي: «اطلاعاتو ته لاسرسي چې د عامه بنسټونو په واک کې دی، يو بنسټيز حق شمېرل کېږي چې په ملي کچه د يوه جامع قانون له لارې (اطلاعاتو د لاسرسي قانون) د افشا کولو د اکثريت حد پر اصل د تکيې له مخې نافذېږي، خو دا دليل رامنځته شي چې ټول اطلاعات د لاسرسي وړ دي، خو له ځينو استثناوو پرته.»

د دغه حق په اړه سيمه ييزې اعلاميې هم شته؛ د بېلگې په ډول د بيان ازادۍ د اصولو په اړه د ۲۰۰۰ زېږديز کال په بين الامريکايي اعلاميه کې داسې راغلي: «هر شخص په خپل ملکيت کې اطلاعاتو ته د اسانه لاسرسي حق لري، هغه که په ډېټابېس کې دننه وي او يا د نورو خصوصي او عامه سيستمونو په واک کې وي، د اړتيا له مخې کولای شي چې هغه نوي، اصلاح او تعديل کړي. هغو اطلاعاتو ته لاسرسي چې د دولت په واک کې دي، د هر شخص اساسي حق شمېرل کېږي. دولتونه مسوليت لري چې د دغه حق تر بشپړ اجرا پورې د دغه حق ضمانت وکړي. په ډيموکراتيکو ټولنو کې دا پرنيسپ اجازه ورکوي چې کله ملي امنيت په خطر کې وي، استثنايي محدوديتونه مخکې له مخکې د قانون له لارې پېشېښي کړي.»؛ د بېلگې په ډول د بيان ازادۍ د اصولو په اړه د افريقايي هېوادونو د ۲۰۰۲ زېږديز کال خبرپاڼه تر لومړي پرنيسپ لاندې داسې څرگندوي: «عامه بنسټونه د خپل ځان لپاره نه، بلکې د عامه شتمنيو د ساتنې د چارواکو په حيث اطلاعات په واک کې لري او هر څوک حق لري چې دغو اطلاعاتو ته لاسرسي ولري، البته د هغو روښانه محدوديتونو په استثنا چې قانون يې وړاندوينه کړې وي.»

دغه راز د اروپايي شورا R (۲۰۰۲) ۲ شمېره وړانديزليک تر درېيمې اصولنامې لاندې رسمي سندونو ته د لاسرسي په اړه بيانوي: «غږي هېوادونو بايد د عامه بنسټونو په واک کې رسمي مدارکو ته د لاسرسي د غوښتنې په صورت کې د هر شخص د حق ضمانت وکړي، دغه اصل بايد له کوم تبعيض پرته د مليتي ريښو په گډون په هره برخه کې د استفادې وړ وگرځي.»

دا موضوع د لومړي ځل لپاره په ۱۹۸۵ زېږديز کال کې په اروپايي محکمه کې د بشري حقونو په اړه په يوه قضيه کې مطرح شوه، په داسې حال کې چې دروازه يې په دې اړه په بشپړ ډول نه ده تړلې، محکمې په بنسټيز ډول د عامه بنسټونو په واک کې شته اطلاعاتو ته د لاسرسي پېژندنه د بيان ازادۍ د پراخ حق د يوې برخې لپاره مردود وگڼله او ادعا يې وکړه چې د نظرونو او اطلاعاتو د ترلاسه کولو لپاره بايد دا حق لومړی د خصوصي بنسټونو تر منځ د اطلاعاتو د تبادلې خونديتوب د عامه اطلاعاتو د لاسرسي په پرتله تامين کړي. دغه دريځ اطلاعاتو ته د لاسرسي له حق سره په اړيکه کې په څو نورو قضيو کې هم تعقيب شو.

په ۲۰۰۶ زېږديز کال کې په يوه بله قضيه (Claude Reyes et al. v. Chile) کې د بشري حقونو امريکايي محکمې په ښکاره ډول اطلاعاتو ته لاسرسي د بيان ازادۍ حق د يوې برخې په توگه تثبيت کړ او داسې يې بيان کړ: "د دغه کنوانسيون ۱۳ مه ماده د دولت په واک کې د اطلاعاتو غوښتنې لپاره د ټولو کسانو له حق څخه ملاتړ کوي، البته استثناوو ته په پام سره کوم چې په ياد کمپسيون کې د راغلو محدوديتونو په وسيله په دغه کنوانسيون کې مجاز بلل شوي دي. پر دې سربېره دا ماده د اطلاعاتو ترلاسه کولو په موخه د يوه شخص د حق او د دې ډول اطلاعاتو چمتو کولو لپاره د دولت له سالم مکلفيته ملاتړ کوي. اطلاعات بايد پرته له دې چې شخص مستقيمه لېوالتيا او شخصي مشارکت ثابت کړي، د هغه په واک کې ورکړل شي."

محکمې په پای کې ومونده چې اطلاعاتو ته د لاسرسي حق هم د بيان د ازادۍ حق د نور برخو په څېر محدود کېدای شي، خو هر ډول محدوديت بايد په قانون کې په ښکاره ډول درج شي او يولو لړ مشروع موخې چې د امريکايي کنوانسيون په ۱۳ مه ماده کې پېژندل شوې او د (ICCPR) نړيوالو مدني او سياسي حقوقو د تړون په ۱۹ مه ماده کې له مندرجو موخو سره ورته وي) مرسته وکړي.

محکمې اطلاعاتو د لاسرسي په اړه له هر ډول محدوديت سره لاندې موارد په اړيکه کې له ځان سره وساتل:

"په پای کې وضع شوي محدودیتونه باید په یوه ډیموکراتیکه ټولنه کې اړین وي او په پایله کې دا محدودیتونه باید د خلکو اړینې گټې خوندي کړي. هر کله چې د دې موخې ترلاسه کولو لپاره بېلابېل انتخابونه وي، لږ تر لږه محدودیتونه دې د دغه حق په اړه غوره شي. په بل عبارت، دا محدودیتونه باید له هغې گټې سره چې توجیه کوي یې، نږدې والی ولري او هم باید د دغه مشروع هدف د اجرا لپاره مناسب وي، خو د دغه حق په اغېزناکه اجرا کې تر لږ ممکن حده مداخله وکړي."

وروسته د بشري حقوقو امریکایي محکمې د هڅونې پر بنسټ د بشري حقوقو اروپایي محکمې (Társaság A zabadságjogokért v. Hungary) بالاخره دغه حق د ۲۰۰۹ زېږدیز کال د یوې قضیې په پرېکړه کې په رسمیت وپېژاند. له دې وروسته د ملگرو ملتونو د بشري حقوقو کمېټې هم په رسمیت وپېژاند. په ۲۰۱۱ زېږدیز کال کې د مدني او سیاسي حقوقو نړیوال تړون (ICCPR) تر ۱۹ مې ماده لاندې د ۳۴ مې گټې په عمومي وړاندیزپاڼه کې داسې توضیح ورکړل شوه: "۱۹ مې مادې دویم بند اطلاعاتو ته د لاسرسي په اړه دی، هغو اطلاعاتو ته چې د عامه بنسټونو په واک کې دي. په دې ډول اطلاعاتو کې هغه سوابق (ریکارډ) چې د عامه بنسټونو له خوا ساتل کېږي، د زېرمه کولو، سرچینې او تولید تاریخ ته له پاملرنې پرته شاملېږي."

د ځینو هېوادونو سترې محکمې وايي، قانون خلکو ته حق ورکوي چې اطلاعاتو ته ان د هغو اطلاعاتو په گډون چې د دولت په واک کې دي، لاسرسی ولري؛ د بېلگې په توگه د جاپان سترې محکمې په ۱۹۶۹ زېږدیز کال کې په دوو لویو قضیو کې حکم وکړ چې اطلاعاتو ته د لاسرسي حق د اساسي قانون تر ۲۱ مې مادې لاندې چې د بیان د ازادۍ ضمانت کوي، خوندي دی. دغه راز په ۱۹۸۲ زېږدیز کال کې د هندوستان سترې محکمې حکم وکړ چې دولتي اطلاعاتو ته لاسرسی د بیان د ازادۍ د بنسټیز حق یوه مهمه برخه ده.

په سوېلي کوریا (South Korea) کې محکمې د دوو بېلو قضیو په اړه په ۱۹۸۹ او ۱۹۹۱ کلونو کې داسې حکم وکړ: "د اساسي قانون یوویشتمه ماده چې د بیان د ازادۍ ضمانت کوي، په عین حال کې اطلاعاتو ته د لاسرسي حق هم تضمینوي او په هغو حالتونو کې چې دولتي چارواکي د غوښتل شوو سندونو له ورکولو څخه ډډه کوي، له قانون څخه سرغړونه بلل کېږي."

د فلیپین د اساسي قانون د درېیمې مادې په اوومه فقره کې راغلي: "عامه اطلاعاتو ته د خلکو د لاسرسي حق باید خوندي وي. د رسمي سندونو او مدارکو، د رسمي کارونو اړوندو پاڼو، معاملاتې سندونو، پرېکړو او دغه راز د حکومت د څېړنو هغو اطلاعاتو په اړه چې د پالیسي جوړولو لپاره د بنسټ په توگه کارول کېږي، بناریانو ته یې لاسرسی باید د قانون د حکمونو په چوکاټ کې برابر شي."

د سوبلي افريقا د اساسي قانون د ۳۲مې مادې د لومړۍ فقرې په يوه برخه کې داسې راغلي: ”هر څوک لاندې اطلاعاتو ته د لاسرسي حق لري:

۱ – هر ډول اطلاعات چې د دولت په واک کې وي.

۲ – هر ډول اطلاعات چې د بل چا په واک کې وي او د کوم حق د احقاق او يا هم د هغه حق د دفاع په خاطر ورته اړتيا وي.“

د ناروې د اساسي قانون د سلمې مادې په يوه برخه کې داسې راغلي: ”هر څوک دولتي او د ښارواليو اطلاعاتو ته د لاسرسي، په محکمو او د منتخبو بنسټونو په غونډه کې د حضور حق لري... دولتي چارواکي مکلف دي چې پرانيستي او روښان ډيالوگ ته لاره هواره کړي.“

د بلغاريا هېواد د اساسي قانون ۴۱مې مادې دويمه فقره داسې صراحت لري: ”اتباع له دولتي بنسټونو څخه د هرې داسې موضوع اړوند اطلاعات چې د هغو مشروع گټه په کې وي، رسمي يا دولتي راز نه وي او د نورو حقوق نه اغېزمنوي، اخيستلی شي.“

د برازيل هېواد د اساسي قانون ۳۳مه ماده داسې صراحت لري: ”هر څوک کولای شي له دولتي ادارو څخه د هغو د شخصي علاقې وړ يا د ټولو د علاقې وړ اطلاعات ترلاسه کړي. دغه اطلاعات په قانون کې د يادې شوې مودې په ترڅ کې د مسووليت اخيستلو په شرط ورکول کېږي، د هغو اطلاعاتو په استثنا چې پټ ساتل يې د ټولنې او دولت د امنيت لپاره حياتي اهميت لري.“

د مالاوي اساسي قانون په ځانگړې توگه دولتي اطلاعاتو ته د لاسرسي حق تضمينوي، د دغه هېواد د اساسي قانون په اووه دېرشمه ماده کې راغلي: ”هر شخص ټولو هغو اطلاعاتو ته د لاسرسي حق لري چې د دولت يا د دولت د کوم ارگان په واک کې وي، که څه هم هغه لوړ يا ټيټ ارگان وي او لاسرسي ورته د شخص د حقونو کارونې ښکارندوی وي.“

د سوبلي افريقا د جمهوريت د ۱۹۹۶ زېږديز کال په اساسي قانون کې د بيان ازادۍ د تضمين تر څنگ د اطلاعاتو د لاسرسي په اړه د يوه ملي قانون د تصويبولو غوښتنه هم شوې ده. د دغه اساسي قانون دوه دېرشمه ماده داسې صراحت لري:

هر څوک لاندې اطلاعاتو ته د لاسرسي حق لري:

الف: ټول هغه اطلاعات چې د دولت په واک کې وي

ب- ټول هغه اطلاعات چې د يوه بل شخص په واک کې وي او د کوم حق د ساتنې يا کارونې لپاره د هغو افشا کول اړين گڼل کېږي.

د سويډن اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون چې اطلاعاتو ته د لاسرسي حق نړيوال بنسټ ("Global Right to Information Rating" GRIR) د ارزونې په ۴۵ مه شمېره کې راغلی، د بنسټي حکومتولۍ د شاخصونو بنسټ جوړوي؛ دا ځکه چې سويډن د بنسټي حکومتولۍ په ډېرو برخو کې پخواني اداري او قانوني مقررات لري.

اطلاعاتو ته د خلکو د لاسرسي او پتوالي په اړه د سويډن قانون وروستی چاپ خلکو ته د اطلاعاتو د لاسرسي پر عمومي اصولو پيل شوی دی. د دغه قانون له مخې اطلاعاتو ته د خلکو لاسرسي په دې معنا چې خلک او رسنۍ دا حق لري چې د دولت او ښاروالۍ د فعاليتونو په اړه اطلاعات ترلاسه کړي.

اطلاعاتو ته د خلکو د لاسرسي اصول په لاندې بېلابېل ډول بيانېږي:

رسمي سندونو ته لاسرسي: هر شخص حق لري د دولتي چارواکو سندونه ولولي.

د مامورينو او نورو لپاره د بيان ازادې: مامورين او نور چې د دولت او ښارواليو لپاره کار کوي، حق لري د بهر کسانو ته هر هغه څه ووايي چې دوی پرې پوهېږي.

د خپرولو حق: مامورين او نور چې د دولت او ښارواليو لپاره کار کوي، په معمول ډول حق لري رسنيو ته اطلاعات ورکړي او يا يې په خپله خپاره کړي.

د محکمې د جريان اوربدلو حق: عام خلک او رسنۍ حق لري د قضيو په جريان کې گډون وکړي.

د پرېکړه کوونکو شوراگانو ناستو ته د لاسرسي حق: عام خلک او رسنۍ کولای شي د سويډن د پارلمان، د ښاروالۍ د شوراگانو، ولايتي شورا او نورو ورته ادارو په ناستو کې گډون وکړي.

د سويډن د قانون د محدودیتونو په برخه کې راغلي چې دولتي ادارې حق لري لاندې اطلاعات خلکو ته ورنه کړي:

- ملي امنیت یا له یو بهرني هېواد یا یوې نړیوالې ادارې سره د سويډن اړیکې
- مرکزي مالي پالیسي، د پیسو پالیسي یا د بهرنیو اسعارو د تبادلې ملي پالیسي
- دولتي چارواکو د ارزونې، کنټرول یا څارنې په څېر کړنې
- د جرم د تعقیب د مخنیوي په اړه اطلاعات
- دولتي اقتصادي گټې
- د شخصي موخو لپاره د شخصي یا اقتصادي وضعیت ساتنه
- د حیواني یا نباتي بېلگو ساتنه

د ترکیبې اطلاعاتو ته د لاسرسي ۴۹۸۲ شمېره قانون چې اطلاعاتو ته د لاسرسي حق د نړیوال بنسټ ("Global Right to Information Rating" GRIR) د ارزونې په ۷۹مه شمېره کې راغلی، په پنځمه ماده کې د اطلاعاتو ورکولو مسوولیت په اړه څرگندوي: "دولتي ادارې باید داسې اداري او تخنیکي تگلارې غوره کړي چې په قانون کې د استثناوو له په پام کې نیولو سره د اطلاعاتو غوښتونکو ته هر ډول اطلاعات او سندونه برابر کړي او د اطلاعاتو غوښتنې د پانې کتنه او پر هغې باندې پرېکړه په چټک، اغېزناک او سم ډول ترسره کړي. نور هغه قانوني اصول چې له دغو مقرراتو سره په ټکر کې دي، باید د دغه قانون د اجرا له نېټې وروسته لغوه شي."

د ترکیبې اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون له ۱۵ څخه تر ۱۹ مې په مادو کې اطلاعاتو ته د پرانیستې لاسرسي په اړه استثناوې راغلې دي او تمرکز یې پر هغو برخو دی چې د نورو خلکو حقونه په کې تر پښو لاندې کېږي، امنیت گواښي او یا په سیاسي او اقتصادي ډول د ترکیبې د دولت گټې له گواښ سره مخ کوي.

۴ - د غوره قانون مهم او کليدي ټکي

اطلاعاتو ته د لاسرسي په يوه غوره قانون کې اساسي عناصر په لاندې ډول دي:

۱ - د دغه حق مهم ضمانتونه: دا حق بايد په روښانه ډول د يوه ساده طرز العمل يا کړنلارې خلاف، د حق په توگه په قانون کې په ډاگه شي. د بېلگې په ډول، د هند اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون داسې صراحت لري: "د دغه قانون د مقرراتو په پام کې نيولو سره ټول وگړي کولای شي اطلاعاتو ته له لاسرسي څخه برخمن شي. دا له حقوقو سره تړلې توضيح ده".

دغه راز د سوېلي افريقا قانون څرگندوي: "يو غوښتونکی له قانون سره سم د يوه عامه بنسټ پخوانيو سوابقو ته لاسرسي لرلی شي."

د اندونيزيا د قانون د ۴ مې مادې په لومړي بند کې راغلي: "هر څوک حق لري عامه اطلاعات د دغه قانون له مقرراتو سره سم ترلاسه کړي."

۲ - اړينه ده د قانون موخې په روښانه او څرگند ډول په ډاگه شي چې د تفسير پر مهال مشخصې وي؛ د بېلگې په ډول، د هند او سوېلي افريقا قوانين د موخو په اړه روښانه توضيحات لري. په همدې ډول د اندونيزيا قانون ۲ او ۳ مواد د قانون موخې تنظيم کړي دي.

۳ - قانون بايد په الزامي توگه کليدي او اساسي کلمې تعريف کړي، لکه هغه اطلاعات چې قانون پرې پلي کېږي او هغه عامه بنسټونه چې دغه قانون پرې پلي کېږي. دغه تعريفونه په اساسي حکمونو کې د تعريفونو او يا هم د ځانگړو مادو په بڼه د قانون په اصلي متن کې ځای پر ځای کېدای شي.

۴ - اطلاعاتو ته د لاسرسي د قانون پر بنسټ اطلاعاتو ته د لاسرسي دوه عمده لارې موجودې دي:

الف - اطلاعات خپرول: قانون د عامه بنسټونو کارکوونکي مکلف کوي چې اطلاعات پرته د چا له غوښتنې خپاره کړي او دا د عامه گټو له اطلاعاتو څخه عبارت دي او هم د دغه ډول اطلاعاتو ځانگړي لېست جوړولو ته بايد په قانون کې ځای ورکړل شي.

ب: د غوښتنې پر بنسټ اطلاعات ورکول: قانون بايد د اطلاعاتو غوښتلو لپاره روښانه

کړنلاره تنظيم کړي؛ لکه د تقاضا ډول (ليکنې، شفاهي يا د برېښنالیک په بڼه)، څه ډول اطلاعات بايد چمتو شي او عامه بنسټونه بايد څه وخت ځواب ورکړي، څومره فيس ورکړل شي او داسې نور اړوند موارد.

۵- اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون بايد په ښکاره ډول هغه زمينې روښانه کړي چې پر بنسټ يې د هغو اطلاعاتو ترلاسه کول چې د استثناوو تر نوم لاندې رډبري، په ډاگه کړي. دا زمينې د زيان رسونې مفکورې پر بنسټ چمتو کېږي؛ په دې معنا يواځې په هغو مواردو کې چې د اطلاعاتو خپرول عامه گټو ته زيان رسوي، بايد اطلاعات خپاره نه شي، خو که د عامه گټو د ساتنې لپاره وي او خپرول يې ان د زيان لامل هم کېږي، بايد خپاره شي.

۶- قانون بايد په هغه حالت کې چې د اطلاعاتو غوښتنه رډبري، د استيناف غوښتنې سيستم ولري. په گڼو مواردو کې دغه سيستم له يوه اداري بنسټ څخه رامنځته شوی؛ لکه اطلاعاتو ته لاسرسي د څارنې کميسيون چې د اطلاعاتو په چمتو کولو کې د رد شوو مواردو د استيناف غوښتنې او يا له قانون څخه د نورو سرغړونو (چې اطلاعات پر خپل وخت چمتو نه کړي يا د غوښتنې په بدل کې لوړه بيه اېښودل شوې وي) لپاره دی.

۷- دغه قانون بايد د هغو کارکوونکو لپاره خونديتوب رامنځته کړي چې اطلاعات د خپل ښه نيت له مخې وړاندې کوي، دغه راز د هغو کسانو لپاره چې اطلاعاتو ته د لاسرسي مخه نيسي، محدودیتونه ولري. زياتره دا ډول مواد د قانون په پای کې موندل کېږي.

۸- قانون بايد پر عامه بنسټونو يو لړ مکلفیتونه وضع کړي، څو يو لړ مثبتو لارو چارو لکه د يوه کال په ترڅ کې د طبيعي جريان په اړه د فعاليتونو راپور، د کارکوونکو ښوونه او روزنه، د عامه پوهاوي پروسې په لوړولو کې مشارکت او نور د قانون د سم تطبيق لپاره تر لاس لاندې ونيسي.

مهم ټکي:

۱ - د بيان د ازادۍ حق د دولت پر غاړه مثبت او منفي مکلفيتونه اچوي، نه يواځې چې د اطلاعاتو خپرولو حق (بيانولو)، بلکې د اطلاعاتو او افکارو د اخیستلو او ترلاسه کولو حق هم په کې شامل دي.

۲ - د بيان ازادۍ حق يو مطلق حق نه دی، کېدای شي د محدودیتونو تابع شي. هر ډول هغه محدودیت چې پر دغه حق عملي کېږي، باید له جدي ازموینې څخه چې درې برخې لري، په بريالیتوب سره تېر شي؛ یعنې د نظر وړ محدودیتونه په قانون کې صراحت لري، دا د دې لپاره چې په نړیوالو حقونو کې تسجیل شوي مشروع موخه ترلاسه شي او د یادې مشروع موخې د ساتنې لپاره اړین وي.

۳ - اطلاعاتو ته د لاسرسي حق په دې وروستيو کې د بيان ازادۍ حق او په ځانگړي ډول د اطلاعاتو او افکارو د اخیستلو او حاصلولو حق د بنسټيزو انساني حقونو له ډلې د يوه حق په توگه په رسمیت پېژندل شوی دی.

۴ - یاد شوی حق خو مهمې ځانگړنې لري؛ د بېلگې په توگه، اطلاعاتو ته په لاسرسي کې يو اصل رامنځته کوي؛ په دې معنا چې اطلاعاتو ته لاسرسی باید هم په خپله د اطلاعاتو خپرولو او هم د غوښتنې پر بنسټ د اطلاعاتو ورکولو له لارې مخې ته ولاړ شي. د دغه حق استثناوې باید روښانه او کره وي، د اطلاعاتو غوښتنې د رد په مقابل کې باید د استیناف غوښتنې حق وي او بالاخره دا چې دولتي ادارې باید د دغه قانون پلي کېدو لپاره پر يو لړ پراختیایي (توسعوي) اقداماتو کار وکړي.

پراختيا؛ ستاسو، ستاسو د کورنۍ او ټولني د
پرمختگ په معنا ده، نو گډون مو د دوامداره
پرمختگ لپاره اړين دي، د پرمختگ په
پړاو کې د اغېزمن گډون لپاره اطلاعاتو ته
اړتيا لري، خو وکولای شئ خپل نظر شريک
کړئ، نور اړخې چې د يوه ښکلي او خوندي
افغانستان جوړولو لپاره له خپلو حقونو
استفاده وکړو.

ځوارلسم څپرکی

د افغانستان اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون

د افغانستان اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون پېژندنه

د افغانستان اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د ۱۳۹۳ لمریز کال د تلې په میاشت کې د ملي شورا د دواړو جرگو د گډ پلاوي د ۱۳۷ مې گڼې پرېکړې پر بنسټ په شپږو څپرکو او ۳۲ مادو کې تصویب او د ۱۳۹۳ لمریز کال د مرغومي په میاشت کې د ولسمشر محمد اشرف غني له لوري لاسلیک او توشیح شو.

پاتې دې نه وي چې یاد قانون د افغانستان د اساسي قانون د ۵۰ مې مادې په درېیمه فقره کې د درج شوي حکم او د ۶۴ مې مادې د ۱۶ مې فقرې د حکم له مخې وضع شوی دی. د دغه قانون د محتوا د ارزونې پر بنسټ، اطلاعاتو ته د لاسرسي حق نړیوال بنسټ “Global Right to Information Rating” (GRIR) افغانستان په اوایم مقام کې راوستلی چې له سویس سره د پرتلې وړ او له پرتگال، اسپانیا، ترکیې، پاکستان، یونان، ډنمارک، بلجیم، فرانسې، جرمني، چین او اوتریش څخه غوره دی.

موخې:

له دولتي ادارو څخه اطلاعاتو ته د هېواد د اتباعو د لاسرسي خوندي کول او د هېواد د اساسي قانون د درېیمې مادې له په پام کې نیولو سره د مدني او سیاسي حقونو د نړیوال میثاق د نولسمې مادې رعایتول د افغانستان اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون مهمې موخې دي.

دغه راز حکومتونه او دولتونه د ولسونو د رایو په وسیله رامنځته کېږي او د ماليې په ورکړه پایښت او پیاوړتیا مومي، نو له دې کبله دا د خلکو حق دی چې له خپلو دولتي ادارو څخه د هغو د کړنو، فعالیتونو او اجرائتو په اړه اطلاعات او حساب وغواړي، تر څو دغه اصل له یوه اړخه د ولسونو په پوهاوي کې مرسته او بل پلو ته د فساد مخنیوی وکړي او روڼتیا را منځته شي.

اطلاعاتو ته د لاسرسي د څار کمېسيون فعاليتونه:

اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د څلورم څپرکي ۱۶ مه ماده حکم کوي چې په دغه قانون کې د درج شوو موخو د پلي کېدو په منظور اطلاعاتو ته د لاسرسي د څار کمېسيون د هېواد د دولتي ادارو، د افغانستان د بشري حقونو د خپلواک کمېسيون او د مدني او حقوقي خپلواکو ټولنو له ۱۳ غړو څخه په مرکز او ولايتونو کې جوړېږي. له همدې امله د ۱۳۹۴ لمريز کال د چنگاښ په لومړۍ نېټه کمېسيون رامنځته شو او رسماً يې پر خپلو چارو پيل وکړ او د کمېسيون د داخلي ټاکنو په ترڅ کې د کمېسيون رييس، مرستيال او منشي وټاکل شول. په ۱۳۹۴ لمريز کال کې يې ټولې غونډې فوق العاده ترسره کړې دي او د کمېسيون د خپلو رسمي چارو او فعاليتونو د بڼه او منظم پر مخ بيولو لپاره د کمېسيون داخلي کړنلارې، تگلارې، لارښودونه او مقرري ترتيب او تنظيم شوې دي.

د قانون له حکم سره سم په ټولو دولتي ادارو کې د اطلاع رسونې دفترونه او مسوول کارکوونکي رسماً کمېسيون ته ورپېژندل شوي او د اطلاع غوښتنې فورم چې د ماليې وزارت له خوا چاپ شوی، ټولو دولتي ادارو ته استول شوی دی. کمېسيون خپلې رسمي چارې په کابل کې د جمهوريت روغتون تر شا، د ملي گالري په انگر کې په دوه پوړيزه ودانۍ کې ترسره کوي.

کمېسيون د شکايتونو د څېړنې او حل لپاره څلور بېلابېلې کاري کمېټې جوړې کړې چې په لاندې ډول دي:

- د سياسي او اقتصادي چارو کمېټه
- د سوداگريزو او مالي چارو کمېټه
- د ټولنيزو او فرهنگي چارو کمېټه
- د عدلي، قضايي او تحصيلي چارو کمېټه

اطلاعاتو ته د لاسرسي حق په اړه د افغانستان حقوقي چوکاټ

د افغانستان په حقوقي چوکاټ کې اطلاعاتو ته د لاسرسي په برخه کې درې بنسټيز قوانين شته چې عبارت دي له:

الف: د ۱۳۸۲ لمريز کال اساسي قانون

ب: د ۱۳۸۸ لمريز کال د ټوليزو رسنيو قانون

ج: د ۱۳۹۳ لمریز کال اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون

د اساسي قانون ۵۰ مه ماده په دې برخه کې د اطلاعاتو له لاسرسي څخه ملاتړ کوي: «د افغانستان اتباع حق لري د قانون د حکمونو په حدودو کې له دولتي ادارو څخه اطلاعات ترلاسه کړي. دغه حق د نورو حقوقو او عامه امنیت ته له زیان رسولو پرته حدود نه لري.»

د اساسي قانون ۵۹ مه ماده پر حقوقو یو لړ اضافي حدود هم په لاندې ډول وضع کوي: «هېڅوک نه شي کولای په دغه اساسي قانون کې له راغلو ازادیو او حقوقو څخه په ناوړه استفادې د هېواد د خپلواکۍ، ځمکنۍ بشپړتیا، ملي واکمنۍ او ملي یووالي پر ضد عمل ترسره کړي.»

که څه هم اطلاعاتو ته د لاسرسي په برخه کې د ضمانت لپاره د قانون شتون مهم دی، خو د اساسي قانون ضمانتونه ډېر مهم دي؛ ځکه دغه حق ته ترجیح ورکوي او څرگندوي چې اطلاعاتو ته لاسرسي بشري حق دی او تش داسې حق نه دی چې یواځې په قانون کې یې یادونه شوې وي.

د نړۍ په بېلابېلو هېوادونو کې شاوخوا ۶۰ اساسي قوانین اطلاعاتو ته د لاسرسي ضمانت کوي او په ځینو هېوادونو کې محکمو نظر ورکړی چې دغه حق په ضمني ډول د بیان د ازادۍ حق په ضمانت کې شامل دی. د عربي هېوادونو له ډلې اطلاعاتو ته د لاسرسي لپاره د اساسي قانون ضمانتونه یواځې د تونس، مصر او مراکش په قوانینو کې موندل کېږي. د سوېلي اسیا په حوزه کې دا ډول ضمانتونه د افغانستان او نیپال په اساسي قوانینو کې راغلي دي.

په گڼو هېوادونو کې د مدني ټولنې ډلې د اساسي قانون له موادو څخه په مخامخ ګټه اخیستلو سره حتی د قانون په نه شتون کې اطلاعاتو ته د لاسرسي حق ترلاسه کړی دی؛ د بېلګې په ډول په فلیپین هېواد کې محکمو یو شمېر قوانین د قضایاوو له لارې په دې اړه چې عامه بنسټونه غوښتنو ته څرنگه ځواب ووايي، چمتو کړي دي.

د دغو کړنلارو بنسټیزې ستونزې په لاندې ډول دي:

کړنلارې: کړنلارې ډېر جزئیات لري او الزاماً باید د اطلاعاتو د غوښتنې ټول پړاوونه او د پروسې روښانه تشریح ولري او له کره والي څخه یې ډاډ ورکړي. د یوې څرگندې کړنلارې د نشتوالي په صورت کې عامه بنسټونه کولای شي په اسانۍ سره د اطلاعاتو د لاسرسي مخه ونیسي.

استثناوې: د استثناوو په اړه د ټوليزو رسنيو قانون او په اساسي قانون کې درج شوي اصول ډېر ګونګ او پېچلي دي، يواځې د ګټو بېلابېل ډولونه چې پر بنسټ يې اطلاعاتو ته د لاسرسي موضوع رد توجیه شي، اشاره کوي.

د دې بر عکس اطلاعاتو ته د لاسرسي حق په غوره قوانينو کې استثناوې ډېرې روښانه دي؛ د بېلګې په ډول يو شخص هغه مهال د اطلاعاتو له ورکړې ډډه کولای شي چې افشا کېدل يې ملي امنيت ته د ګواښ لامل شي، څرنگه چې ملي ګټو ته دغه ګواښ چې يادو اطلاعاتو ته د لاسرسي په صورت کې رامنځته کېږي، مهم وي.

استيناف: له اساسي قانون او يا د ټوليزو رسنيو له قانون سره سم د استيناف غوښتنې لپاره يوازېنې لار محکمه ده چې د افغانستان ډېری وګړي ورته لاسرسی نه لري. پر دې ننګونو سربېره هم ګڼ کارونه کېدای شي چې لږ تر لږه له نظري اړخه د اساسي قانون او نورو قوانينو له ضمانتونو په استفادې ترسره شي. د ملي شورا د هڅولو لپاره له نورو موازي ارګانونو سره يوه ګټوره ستراتيژي کېدای شي جوړه شي، څو اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون تصويب کړي.

د ۱۳۸۸ لمريز کال د ټوليزو رسنيو قانون چې په دې اړه قسمي حکمونه لري، په لاندې ډول څرګندېږي:

۵مه ماده: ”هر شخص حق لري اطلاعات و غواړي او ترلاسه يې کړي. دولت د هېواد د اتباعو له غوښتنې سره سم هغه اطلاعات چې غوښتل کېږي، د هغوی په واک کې ورکوي خو دا چې غوښتل شوي اطلاعات محرم وي او افشاء کول يې د هېواد امنيت، ملي ګټې او ځمکنۍ بشپړتيا په خطر کې اچوي او يا د نورو حقوقو ته زيان رسوي.“

۵۲مه ماده: ”د چاپ حق (کاپي رايټ)، د صنفی اتحاديو جوړول، د رسنيو د سرغړونو جزايي حکمونه، اعلانونه او د اطلاعاتو غوښتل له جلا قوانينو سره سم تنظيمېږي خو دا هسې يو نسبي اصل دی چې ټولې هغه کړنلارې چې پر مټ يې اطلاعات ترلاسه کېږي، په کې رانغښتل شوې دي. دغه قانون حتی د اطلاعاتو د لاس ته راوړلو حق په اړه د يوه مناسب قانون د تصويب د غوښتنې لپاره له اساسي قانون څخه هم روښانه ګڼل کېږي.“

د افغانستان اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون کمزوري او قوي ټکي

د افغانستان اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون په ۱۳۹۳ لمريز کال کې تصويب او نافذ شوی دی، د دغه قانون نومرې په لاندې ډول دي:

گڼه	برخه	لوړې نومرې	د افغانستان قانون نومرې	سلنه
۱	د اطلاعاتو د لاسرسي حق	۶	۵	٪۸۳
۲	پراخوالی او د پوښښ ساحه	۳۰	۲۷	٪۹۰
۳	د اطلاعاتو د غوښتنې کړنلارې	۳۰	۷	٪۲۳
۴	استثناوې او د تقاضا رد	۳۰	۱۱	٪۳۷
۵	استیناف غوښتنه	۳۰	۱۶	٪۵۳
۶	د ساتنې او تادیبي لارې چارې	۸	۱	٪۱۳
۷	د لوړوالي (ارتقايي) لارې چارې	۱۶	۱۰	٪۶۳
ټولې نومرې		۱۵۰	۷۷	٪۵۲

د اطلاعاتو د لاسرسي حق

قوي ټکی: د اساسي قانون ضمانت او اطلاعاتو ته د لاسرسي په اړه د حقوقي لېوالتیا شتون.

کمزوری ټکی: یواځې د دغه حق محدودې گټې رانغاړي او د دغه قانون د تفسیر لپاره یې د څارنې پر بنسټونو کوم ځانگړی مکلفیت هم نه دی تحمیل کړی، خو یادې گټې ترلاسه شي.

پراخوالی او د پوښښ ساحه

دا د دغه قانون د کړنو لپاره تر ټولو قوي ساحه ده.

قوي ټکي:

- د پلي کېدو د ساحې له نظره ډېر پراخ دي.
- اطلاعات او سندونه دواړه تر پوښښ لاندې نيسي.
- ټولې برخې او د دولت څانگې تر پوښښ لاندې نيسي.
- حقوقي او دولتي بنسټونه په کې شامل دي.

کمزوري ټکي:

- د افغانستان پر اتباعو او حقوقي بنسټونو (کورني حقيقي او حکمي شخصيتونه) پورې محدود دی؛ بهرني وگړي نه شي کولای د اطلاعاتو غوښتنه وکړي.
- هغه خصوصي بنسټونه چې دولت يې تمويلوي او يا د هغو عامه فعاليتونه چې ترسره کوي يې، تر پوښښ لاندې نه نيسي.

د ترکيې اطلاعاتو ته د لاسرسي د (۴۹۸۲) گڼې قانون څلورمه ماده، په ترکيه کې مېشتو بهرنيانو ته د اطلاعاتو ورکولو په اړه لاندې څانگړي مقررات لري:

"هر شخص د اطلاعاتو ترلاسه کولو حق لري، هغه بهرنيان چې په ترکيه کې مېشت دي يا هغه بهرني ادارې چې په ترکيه کې فعاليت کوي، د متقابل عمل د اصولو پر بنسټ په دغه شرط په ياد قانون کې له خپلو حقونو گټه اخيستلای شي، هغه اطلاعات چې هغوی يې وغواړي، خپله په هغوی پورې اړه ولري يا يې د فعاليت له ساحې سره اړوند وي. د نړيوالو کوانسيونونو له مخې د ترکيې حقوق او مسووليتونه پر خپل ځای دي."

ځينې نا دولتي ادارې د خصوصي شرکتونو په گډون په عامه گټو پورې اړوند اطلاعات لري او د خلکو لاسرسي دغه ډول اطلاعاتو ته اړين بلل کېږي؛ د بېلگې په توگه کوکا کولا شرکت د فاضله موادو د مديريت لپاره چې کوم سيستم لري، خلک حق لري چې

پر هغه پوه شي. دغه راز د نا دولتي ادارو هغو اطلاعات ته لاسرسی د خلکو حق بلل کېږي چې دغه ادارې د دولت پر پیسو یوه پروژه پر مخ بیایي او یا د دولت پر پیسو خدمتونه وړاندې کوي.

د یادونې وړ ده، د اساسي قانون په ۵۰مه ماده کې یواځې د افغانستان اتباعو ته حق ورکړل شوی چې له دولتي ادارو څخه اطلاعات ترلاسه کړي، خو اطلاعاتو ته د لاسرسی قانون ۲۸مې مادې نا دولتي ادارې هم د غوښتل شوو اطلاعاتو په وړاندې کولو کې مکلفې کړې دي. باید وویل شي چې نا دولتي ادارې هغه سازمانونه او بنسټونه دي چې د هېواد د نافذو قوانینو پر بنسټ د دولتي ادارو له چوکاټ څخه بهر رامنځته او په بېلابېلو وزارتونو او ادارو کې ثبت او راجستر شوي وي او د فعالیت جواز یې ترلاسه کړی وي؛ د بېلګې په ډول رسنۍ د اطلاعاتو او فرهنگ په وزارت کې، مدني ټولنې، سازمانونه او ګوندونه د عدلیې په وزارت کې، انجیوګانې (NGO) او مرستندويې موسسې د اقتصاد په وزارت کې او سوداګریز شرکتونه د سوداګرۍ په وزارت کې ثبت او راجستر کېږي.

نا دولتي ادارې اړوندو وزارتونو او ادارو ته خپل مالي راپورونه ورکوي او د وزارتونو نافذ قوانین پرې تطبیقېږي. دغه راز دوی خپل کلني مالي راپورونه د ماليې وزارت ته هم ورکوي چې له مخې یې ډول ډول مالیه هم ترې اخیستل کېږي. له همدې له امله په حکومت کې ډېری چارواکي پر دې اند دي چې نا دولتي ادارې هم د غوښتل شوو اطلاعاتو په وړاندې کولو مکلفې دي.

د اطلاعاتو غوښتنې کړنلاره

دا د قانون تر ټولو کمزورې برخه ده او په ټوله کې د دې لپاره ډېر کم جزئیات لري او تر دې کچې محدود دي چې ډېر مسایل یې له قید څخه بهر او ګونګ پاتې شوي دي. مثبت اړخ یې دا دی، دا برخه کېدای شي د لایحو، کړنلارو او لارښودونو له لارې تنظیم او غښتلې شي.

قوي ټکي:

- د همکارۍ لپاره مکلفیتونه
- د اطلاعاتو غوښتونکو ته د ځواب ویلو لپاره روښانه زماني معیار
- د غوښتل شوو اطلاعاتو د لگښتونو اندازه د اړوندو ادارو له خوا ترتیب او اطلاعاتو ته د لاسرسي د څار کمپسیون له خوا تصویب او تنظیمېږي.

کمزوري ټکي:

- د اطلاعاتو له غوښتونکو څخه د هغوی د غوښتنو د لاملونو د وړاندې کولو په برخه کې هېڅ خنډ نشته (د اطلاع رسونې د مرجع مسوول کېدای شي د اطلاعاتو غوښتنې لامل وپوښتي؛ ځکه د لامل د نه پوښتنې لپاره په قانون کې ذکر نه دی شوی).
- د هغو وسیلو چې له لارې یې غوښتنه استول کېږي (د لیک یا برېښنالیک) یادونه نه ده شوې.
- د اطلاعاتو غوښتونکي باید الزاماً د خپلو غوښتنو وړاندې کولو لپاره د اطلاعاتو غوښتنې له فورم څخه ګټه واخلي.
- د مرستې لپاره ډېر کم مکلفیتونه په پام کې نیول شوي او د هغو لپاره چې لوستي نه دي او یا معیوب دي، د مرستې هېڅ کوم ځانګړی شرط په پام کې نه دی نیول شوی.
- غوښتونکو ته د ورکړل شوو اطلاعاتو د رسید په اړه د هغوی د غوښتنې په بدل کې هېڅ مکلفیت نه دی ذکر شوی.
- په هغه صورت کې چې اداره غوښتل شوي اطلاعات په واک کې ونه لري، مکلفه شوې نه ده چې تقاضا اړوندې ادارې ته راجع کړي.
- د لاسرسي د ډولونو یو لېست وړاندې شوی، خو دا نه ده څرګنده شوې چې عامه بنسټونه باید د غوښتونکو له ترجیحاتو او لومړیتوبونو سره په دې برخه کې توافق وکړي.

- ادارې نه دې مکلفې شوې چې غوښتنو ته په ډېر کم ممکن وخت کې ځواب ورکړي، په ځينو مواردو کې کېدای شي چې اطلاعات په قانون کې له پېشېني شوو ۱۳ کاري ورځو څخه په کمه موده کې د غوښتونکي په واک کې ورکړي. دغه راز ادارې نه دي مکلفې شوې چې يوه غوښتونکي ته د اطلاعاتو د وړاندې کولو د مودې غځولو دلايل وړاندې کړي.
- د اطلاعاتو غوښتونکي بايد د تقاضا د فورم په بدل کې پيسې ورکړي، خو دا روښانه نه ده چې نور پرې کوم لگښتونه اچول کېږي، په داسې حال کې چې د لگښت لايحه، د بېلگې په توگه د بېوزلو او غريبو اطلاعاتو غوښتونکو لپاره نشته.

استثاوي

قوي ټکي:

- استثاوي په عمومي ډول څرگندې او د گواښ پر وړاندې ازمايل شوې دي، خو په داسې حال کې دوه استثاوي ډېرې عامې دي چې يوه يې د گواښ ازماينست نه لري.

کمزوري ټکي:

- اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون او نورو قوانينو تر منځ هېڅ وضاحت نشته، لکه داسې چې که چېرې د نورو قوانينو حکمونه له لومړني ياد شوي قانون سره مغايرت ولري، د کوم قانون حکمونه غوره والی لري.
- ځينې استثاوي ډېرې پراخې دي، داسې استثاوي هم په کې شته چې عزت، وقار او د ملي گټو ملاتړ کوي، په داسې حال کې چې له سوداگريزو گټو سره د مرستې په برخه کې استثناء له خطرې خالي نه او زيان منونکي ده.
- په بنسټيز ډول په دغه قانون کې د عامه گټو هېڅ لوروالی نه دی راغلی، په داسې حال کې دا ډېره مهمه ده څو ډاډ ترلاسه شي چې اطلاعات کېدای شي د عامه گټو د خوندي کولو لپاره خپاره شي.
- په دغه قانون کې له درېيم اړخ سره د سلا مشورې لپاره د هېڅ کومې کړنلارې او يا

شرط وړاندوینه نه ده شوې؛ دا د دې لپاره یوه مهمه وسیله ده، خو د اطلاعاتو خپرولو لپاره د درېیم (ثالث) اړخ توافق یا هوکړه ترلاسه شي او اطلاعاتو ته د لاسرسي په برخه کې د عامه بنسټ د ارامۍ لامل شي، یا دا چې د اطلاعاتو د افشا په برخه کې د درېیم اړخه د نیوکې د څرنگوالي په اړه غوره درک پیدا شي.

- هېڅ داسې شرایط چې ساتل شوو گټو ته د غوښتنې پر مهال د گواښ ارزونې لپاره وکارول شي، نه دي ذکر شوي، دا خپله د هغې تقسیم بندۍ لپاره (چې د یوه سند د ترتیب پر مهال د یوه گواښ ارزونه وښيي) چې لاسرسي ته د انکار په برخه کې ترې کار اخیستل کېږي، لاره پرانیزي. نو په دې برخه کې هېڅ ډول زماني محدودیت نشته؛ د بېلگې په توگه د استناوو په اړه ۲۰ کاله.
- په دې اړه چې د یوه سند یواځې یوه برخه د یوې استنا پر مټ تر پوښښ لاندې راشي او پاتې برخه یې افشا شي، په دې اړه د قانون هېڅ کوم بند نشته.
- اړینه ده چې د تقاضا یا غوښتنو د رد پر مهال غوښتونکو ته توضیحات ورکړل شي او یا ورته د استیناف غوښتنې په برخه کې د هغوی د حقونو په اړه پوهاوی ورکړل شي.

استیناف غوښتنه:

دا یوه بله کټگوري ده چې د یاد شوي قانون د کمزورتیا څرگندونه کوي. لومړی د دې لپاره چې کمپسیون په کافي ډول خپلواکي نه لري او بله دا چې واکونه یې د قانون په متن کې په سم ډول نه دي تنظیم شوي.

قوي ټکي:

- دوه ډوله استیناف غوښتنه شته، یوه خپله له ادارې څخه او بله هم له څارونکي بنسټ څخه.
- څارونکي بنسټ څو تنه خپلواک غړي لري، سره له دې چې په ټوله کې خپلواکي نه لري.
- د څارونکي بنسټ پرېکړې او تصمیمونه نهایی دي.

کمزوري ټکي:

- د کمپسيون له ۱۳ غړو څخه ۴ يې د وزيرانو او يا هم نورو رسمي بنسټونو له خوا ټاکل کېږي. د دغه کمپسيون بوديجه هم د اطلاعاتو او فرهنگ وزارت له خوا ورکول کېږي او يواځې سياسي غړي (په داسې حال کې چې هغوی بايد د سياسي گوندونو غړي نه وي) د اړيکو په اړه محدود خنډونه شته.
- د دغه بنسټ واکونه څه د څېړنو او پلټنې د ترسره کولو له اړخه او څه هم غوښتونکو ته د اصلاحي حکمونو د چمتو کولو له اړخه روښانه نه دي.
- د استيناف غوښتنې لپاره دليل يواځې د اطلاعاتو ترلاسه کولو د تقاضا رد بنودل شوی دی.
- د استيناف غوښتنې د پړاوونو وهلو په برخه کې هېڅ کومه روښانه کړنلاره او د ادعا د ثبوت په برخه کې هېڅ کوم مسووليت د دولت پر غاړه اچول شوی نه دی.
- کمپسيون د دغه قانون پلي کولو په برخه کې د ستونزو د حل په موخه څو عامه بنسټونه اړ کړي چې په دې برخه کې فني او تخنيکي لارې چارې تر سره کړي، هېڅ واک نه لري (د خپلو کارکوونکو روزل او يا هم د هغوی د فعاليتونو اړوندو ریکارډونو ښه والی).

د ساتني او تاديبې لارې چارې

دا برخه اطلاعاتو ته د لاسرسي حق د ميزان په اړه ده چې د افغانستان قانون له تخنيکي اړخه ډېر کم پرمختگ کړی او له اتو ممکنه نومرو څخه يې يواځې يوه نومره اخيستي ده.

قوي ټکي:

- دا په مناسب ډول سره د لاسرسي د منع په برخه کې د بنديزونو په اړه پراخ حکمونه رانغاړي چې د نا دولتي بنسټونو په برخه کې هم ترې کار اخيستل کېږي.

کمزوري ټکي:

- دغه قانون د حسن نیت له اړخه د افشا کولو لپاره او یا د نا سمو فعالیتونو د رسوا کولو لپاره هېڅ ملاتړ نه لري، خو په بدل کې یې د اطلاعاتو د نا سمې افشا لپاره مجازات شته.
- د هغو عامه بنسټونو لپاره چې نه شي کولای په منظم ډول خپل مکلفیتونه د دغه قانون له حکمونو سره سم په بریالیتوب سره ترسره کړي، هېڅ خنډ او تادیبي لارې چارې نشته.

د لوړوالي (ارتقايي) لارې چارې

اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون په دې برخه کې ښې نومرې (۶۳ سلنه) اخیستې دي، خو لایات ښه والي ته اړتیا لري.

قوي ټکي:

- عامه بنسټونه باید د دغه قانون پلي کولو لپاره د اطلاع رسونې مرجع مسوول چې ډېر مسوولیت ولري، وگوماري.
- اطلاعاتو ته د لاسرسي په اړه باید دغه کمېسیون ته د لوړوالي لارو چارو د عملي کولو نقش ورکړل شي.
- د اطلاع رسونې مرجع مسوول باید اطلاعاتو ته د لاسرسي په برخه کې د پرمختګ په اړه خپل میاشتي راپورونه چمتو کړي، سره له دې چې دغه کار د بحث له اړخه ډېر ننگوونکی او ستونزمن دی.
- اطلاعاتو ته د لاسرسي د څار کمېسیون باید اطلاعاتو ته د لاسرسي په برخه کې د پرمختګ په اړه کلني راپور چمتو کړي.

کمزوري ټکي:

- د عامه پوهاوي لوړولو لپاره هېڅوک هم حقيقي مکلفيت نه لري.
- عامه بنسټونه د خپلو ریکارډونو د سمې ساتنې لپاره هېڅ مکلفيت نه لري.
- عامه بنسټونه د خپلو کارکوونکو د روزنې او زده کړې لپاره، سره له دې چې د کمپسيون له خوا هغوی ته رول ورکړل شوی، مکلفيت نه لري.
- عامه بنسټونه د هغو سندونو د لېستونو چمتو کولو لپاره چې له ځان سره يې ساتي، هېڅ مکلفيت نه لري.

مهم ټکي:

- ۱ – د افغانستان اساسي قانون له دغه حق څخه مستقيمه ساتنه کوي.
- ۲ – اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د ولسي جرگې له لوري تصويب او د ولسمشر له خوا توشیح شوی او اوسمهال د اجرا وړ (مرعي الاجرا) دی.
- ۳ – ياد شوی قانون قوي او کمزوري ټکي لري چې ځينې کمزوری يې د مقرر له لارې له منځه وړل کېدای شي.

هر افغان وگړی، که هغه
بنځه وي يا نارینه، حق
لري د هغو دولتي چارواکو
د کړنو په هکله چې د
دوی له خوا ټاکل شوي
دي، د اطلاعاتو غوښتنه
وکړي چې څومره بودیجه
یې ورته ځانگړې کړې وه
او څه ډول لگول شوي
ده؛ ځکه چې دا ستاسو او
ستاسو د کورنۍ په ژوند
پورې تړاو لري؛ له خپل
حق څخه کار واخلي تر
څو ښه او خوندي ژوند
ولري.

پنځلسم څپرکی

په افغانستان کې اطلاعاتو ته د لاسرسي وضعیت

اطلاعاتو ته د لاسرسي وضعیت

د خدمتونو د لاسرسي په برخه کې دوه لوري (د خدمتونو وړاندې کوونکي او غوښتونکي) شتون لري. د خدمتونو عرضه کولو لوری هغه دی چې اطلاعات په واک کې لري او د اطلاعاتو غوښتونکي لوری د خدمتونو هغه کاروونکي دي چې اطلاعاتو ته اړتیا لري او په ترلاسه کولو کې یې خنډونه او ستونزې لري.

د اطلاعاتو وړاندې کوونکي لوری:

د اطلاعاتو د عرضه کولو په لوري کې اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون پر بنسټ دولتي ادارې اړې دي چې عامو خلکو ته د بشري منابعو د مدیریت، مالي چارو، قانوني مقرراتو، کاري تگلارو او د هغو د خدمتونو په اړه چې دوی یې وړاندې کوي او له مخې یې کارونه ترسره کوي، اطلاعات ورکړي، پر دې سربېره د دولتي ادارو له خوا د تړونونو کاپي باید د عامو خلکو لپاره خپاره شي او د خلکو د غوښتنې په صورت کې هغوی ته ورکول شي.

د اطلاعاتو غوښتونکي اړخ:

اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون پر اساس، د اطلاعاتو ترلاسه کولو چاره د اطلاعاتو د لاسرسي د غوښتنې فورم په ډکولو سره ترسره کېږي او ځواب ورکوونکي لس ورځې وخت لري چې غوښتنلیک ته ځواب ورکړي. درې ورځې نورې د اطلاعاتو ورکوونکي لوري ته د دې لپاره ځانگړې شوې چې که کوم ناڅاپي وضعیت رامنځته شي، نو کولای شي په دغو درېیو ورځو کې اطلاعات ورکړي.

د اطلاعاتو ترلاسه کولو بهیر د اطلاعاتو د ورکړې د مرکزونو د کموالي او د اطلاعاتو د لاسرسي د غوښتنې فورم، د شکایتونو د وړاندې کولو د میکانیزمونو د نشتوالي او د بیروکراتیکو خنډونو له کبله سخت او پیچلی شوی دی. د افغانستان د رویتیا د څار ادارې په دولتي ادارو کې د عامه خدمتونو په اړه اطلاعاتو ته د عامو خلکو د لاسرسي د کچې معلومولو لپاره د

نمونې په ډول په کابل کې د روغتيا او برېښنا دوو خدماتي برخو ارزونه کړې ده.

د دې ارزونې له مخې روښانه شوې ده چې د اطلاعاتو کارول او وړاندې کول د بيروکراتيک دولتي سيستم شته والی، د عامه پوهاوي کموالی، بنسټيز تاوتریخوالی او خصومت په افغانستان کې د دولتي سکټور لوی او مهم گواښونه دي. دغه ارزونه څرگندوي، هغه اطلاعات چې د عامې روغتيا وزارت له خوا وړاندې کېږي، ښکاري چې ډېر غیر منظم، گنګسوونکي او ځوروونکي دي. دغه راز د روغتونونو له خوا عامو خلکو ته د کافي اطلاعاتو په ورکولو کې پاتې راتلل په ټوله کې د قانون د نه عملي کېدو عمومي وضعیت ښيي.

په ټوليز ډول روغتيايي مرکزونه هېڅ داسې پلانونه نه لري چې خلکو ته اړوند اطلاعات خپاره کړي. ډېر معمول ډول اطلاعات چې د روغتيايي خدمتونو په اړه ورکول شوي او يا ورکول کېږي، هغه د روغتيايي مرکزونو په داخل کې د ښو (علامه) څوړندول دي خو په هغو روغتونونو کې د دې څېړنې لپاره ترې ليدنه شوې، ټولو يې په کاري ساحو کې د روغتيايي خدمتونو اړوندې ښې نه درلودې.

اطلاعاتو ته د لاسرسي غوښتنې د کموالي اساسي دليل نا لوستوب دی چې په ليکلي ډول اطلاعاتو ته د لاسرسي مخه نيسي او د اړوندو چارواکو له خوا هم داسې اساسي گامونه نه دي پورته شوي چې دغه نقیصه جبران کړي او له بلې لارې نا لوستو ته زمينه برابره کړي چې اړين اطلاعات چې حق يې دی، ترلاسه کړي؛ د بېلگې په توگه، دوی هڅه نه ده کړې چې اطلاعات د تصويرونو، کارتوونو او انځورونو له لارې خلکو ته وړاندې کړي.

په روغتونونو کې شاوخوا ټول اطلاعات د خدمتونو کاروونکو ته په ليکلي بڼه وړاندې شوي دي. دغه راز د افغانستان د عامې روغتيا وزارت عامو خلکو ته د چاپي رسنيو پر مټ اطلاعات ورکوي، دغه ډول اطلاعات ورکول د ټولني يو کم شمېر خلکو ته چې لوستي دي او په ښارونو کې ژوند کوي، برېښنا، ټلوېزيون، انټرنېټ او ورځپاڼو ته هم لاسرسي لري، گټه رسوي، خو د ټولني اکثريت نا لوستي په دې ډول اطلاعاتو ته د لاسرسي له حق او په دې اړه له اړينو اطلاعاتو ناخبره پاتې کېږي.

د خدمتونو په کاروونکو کې د پوهاوي کچې ټيټوالی، دغه امکان ډېروي چې ناروغان نا سم اطلاعات ترلاسه کړي، د خدمتونو وړاندې کوونکي د هغوی له حقونو ناوړه گټه

پورته کوي او يا هم ورسره ناسم چلند کوي. د افغانستان د عامه څېړنو موسسې له خوا ترسره شوې څېړنه بنسټيزې چې يو شمېر قابلو په هرات او باميان ولايتونو کې له مېرمنو د پيسو (شېريني) غوښتنه کړې وه، په داسې حال کې چې دغو قابلو تنخوا درلوده.

هېڅ هغه روغتون چې ليدنه ترې شوې، د اطلاعاتو ورکولو برخه نه درلوده او اطلاعاتو ته د لاسرسي د غوښتنې فورم په کې نه و. د فورم، د اطلاعاتو ورکولو مرکزونو او د عامه اړيکو د څانگې نشتوالي اطلاعاتو ته په لاسرسي کې عام خلک له گڼو ستونزو سره مخ کړي دي. په افغانستان کې حکومتي بيروکراسي په ټوليزه توگه اطلاعاتو ته د عامو خلکو د لاسرسي په برخه کې ستر خنډ دی؛ لکه د روغتونونو په اړه د اطلاعاتو ترلاسه کول يوه ځانگړې شخص ته اړتيا لري چې د عامې روغتيا وزارت له اړوندې څانگې لومړی اجازه ترلاسه کړي او بيا وروسته همدغه اجازه ليک همداغه اړوند روغتون يا مرکز ته ور وړي چې ورڅخه اطلاعات غوښتل شوي وي. دا يوه وخت نيونکي او زړه خوړونکې چاره ده.

"د افغانستان تعليمي موسسه" خلکو ته د سروې پر بنسټ په ساده ژبه او تفريحي بڼه د نورو د تجربو په وړاندې کولو له يو بل څخه د زده کړې پروگرام لري. د دې موسسې څېړونې "د نوي کور نوي ژوند" د ډرامې په گډون چې د ټولني د ټولو قشرونو لپاره دي، لومړی د بي بي سي او ورپسې د سيمه ييزو راډيوگانو له لارې خپرېږي.

دغې موسسې د (۲۰۰۴) گڼې مکتوب له مخې اطلاعاتو ته د لاسرسي د څار له کمپسيون څخه غوښتنه کړې چې دوی د روغتيا، پوهنې، کليو او پراختيا، لوړو زده کړو وزارتونو له مسلکي کارکوونکو سره داسې مرکو ته اړتيا لري چې له مخې يې خپلې عملي برنامې جوړې کړي، خو د هرې مرکې لپاره اړ دي چې د اړوندو وزارتونو له مشرتابه څخه اجازه ليک ترلاسه کړي چې دغه کار ډېر وخت ته اړتيا لري او د دوی د برنامو جوړول يې له خنډ او ځنډ سره مخ کړي دي. دوی له کمپسيون څخه غوښتنه کړې وه چې د دې ستونزې په حل کې ورسره مرسته وکړي او له اړوندو ادارو څخه د يوه متحدالامال مکتوب په اخيستلو سره وکولای شي بشري او علمي اطلاعات ترلاسه کړي.

عامو خلکو ته د معلوماتو د برېښنايي خدمتونو د وړاندې کولو د بنسټونو له خوا د اطلاعاتو ورکول يو لږ قانوني مجبوريتونه او شرايط لري چې د افغانستان د برېښنا شرکت له خوا رامنځته شوي دي. د اطلاعاتو تقاضا لرونکی لوری له يوې خوا د برېښنايي خدمتونو

د کاروونکو په برخه کې اطلاعاتو ته اړتیا لري او له بل پلوه د دغو اړتیاوو په اړه د اطلاعاتو ترلاسه کولو په برخه کې له خنډونو او ننگونو سره مخ وي.

د افغانستان د برېښنا شرکت د سیمه ییزو څانگو د لیدنې پر مهال او وروسته په کابل کې د څېړونکو له خوا ترسره شوې کتنې دا نښې چې د افغانستان د برېښنا شرکت سیمه ییز مرکزونه د برېښنا د خدمتونو په اړه د اطلاعاتو غوښتنې ته ځواب ورکونکي دي. پر دې سربېره د افغانستان د برېښنا شرکت په خپله وېبپاڼه کې د خپل مشرتابه پلاوي او برخه والو د غړو نومونه او د اړیکو شمېرې یې، ارزول شوي کلني مالي راپورونه، د پلان جوړونې ستراتیژیک سندونه، د برېښنا بېلونو د سیستم په اړه تازه خبرونه او د برېښنا د بېل د ورکړې میتود یا ډول په اړه اطلاعات خپاره کړي دي.

د افغانستان د برېښنا شرکت د هغو اشخاصو لپاره د معلوماتو غوښتنې فورمونه لري چې د اطلاعاتو ترلاسه کولو په لټه کې وي. د افغانستان د برېښنا شرکت مرکزي دفتر د اطلاعاتو څانګه لري، دغه څانګه د هغو اشخاصو چې اطلاعاتو ته اړتیا لري، اطلاعات چمتو کوي.

په ټول کابل کې د برېښنا شرکت د اطلاعاتو او مرستې اټه مرکزونه لري چې موخه یې پېرودونکو ته اطلاعات وړاندې کول او خدمتونو ته لاسرسی اسانه کول دي. څېړونکو دغه راز د اړیکې نیولو له مرکز سره پر ۱۴۴ شمېره اړیکه ونیوه او د اړیکې ټینګولو لپاره انتظار تر درېو دقیقو کم و او پوښتنو ته مناسب ځوابونه وویل شول. خو کله چې یوې رسنۍ د افغانستان د برېښنا شرکت د یوه قرارداد کاپي وغوښته، د اطلاعاتو غوښتنې فورم په تسلیمېدو او له میاشتو میاشتو انتظار کولو وروسته یې هم د قرارداد د کاپي له ورکولو ډډه وکړه او تر اخره یې د تړون کاپي د رسنۍ په واک کې ورنه کړه.

د دولتي ادارو اطلاعاتو ته د لاسرسي ارزونه

اطلاعاتو ته د لاسرسي په قانون کې له دولتي ادارو غوښتل شوي چې د خپلو وېبپاڼو او رسنيو له لارې اطلاعات خپاره کړي، خو په دغه قانون کې د اطلاعاتو هغه ډول چې دوی یې باید خپاره کړي، نه دی یاد شوی او دا د قانون یوه نیمګړتیا ده. دا په داسې حال کې چې اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون په هېواد کې د رویتیا او حساب ورکولو پر لور مثبت ګام دی، خو بیا هم د ملي ګټو او ملي امنیت په څېر داسې اصطلاحات شته چې سم نه دي تعریف شوي چې باید په دې اړه احتیاط وشي.

په دې ارزونه کې چې د افغانستان د رویتیا د څار ادارې له خوا شوې ده، اووه دولتي بنسټونه (مقننه، قضائیه او اجرائیه قوې، د قانون پلي کوونکې ادارې، د پلټنې عالي اداره، له اداري فساد سره د مبارزې ستراتیژي د تطبیق د څار عالي اداره او د ټاکنو خپلواک کمېسیون) راغلي دي. یاده ارزونه په دې موخه شوې چې تقنیني سندونه اطلاعاتو ته د لاسرسي په اړه تر کوم بریده حکمونه لري او څومره په عمل کې پلي کېږي.

مقننه قوه:

ځینې داسې اصول شته چې د ملي شورا پر پرېکړو او کړنو د رویتیا په اړه ډاډ رامنځته کوي، خو دغه اصول جامع نه دي. د اساسي قانون د ۱۰۵ مې مادې له مخې، د ملي شورا ناستې باید د خلکو لپاره علني وي او رسنۍ کولای شي د مهمو موضوعاتو په اړه د ملي شورا ناستې خپرې کړي، خو که چېرې د جرګې مشر یا لږ تر لږه د ملي شورا لس غړي دا غوښتنه وکړي چې باید د شورا ناسته سري یا پټه وي او جرګه دا غوښتنه منظوره کړي، بیا نو د شورا ناسته سري کېږي.

د ملي شورا د دواړو جرګو د کورنیو دندو اصول، اطلاعاتو ته د لاسرسي په اړه څپرکي لري چې له مخې یې هره جرګه باید اجازه ورکړي چې کاري پروسه یې په ژوندۍ بڼه خپره شي او د دواړو جرګو په ناستو کې ګډون د عامو خلکو او ژورنالېستانو لپاره معجاز دی، خو باید د دوی لپاره هلته څوکی موجودې وي او په دې اړه یې مخکې غوښتنه کړې وي.

د ملي شورا دواړه جرګو ته عام خلک او رسنۍ لاسرسي لري، ولسي جرګه د خپلو کړنو

خپراوي لپاره د ولسي جرگې په نوم ځانگړې راډيو او ټلوېزيون لري، هلته د ژورنالېستانو او عامو خلکو لپاره بېله خونه شته او د دواړو جرگو وېبپاڼې د کمپيو د پرېکړو او ناستو په اړه راپورونه خپروي.

ولسي جرگه د خپلو کلنيو راپورونو په خپرولو کې پاتې راغلې ده؛ په وروستۍ اته کلنه دوره کې يې يواځې د دوو کلونو (۱۳۹۱ او ۱۳۹۳) کلني راپورونه خپاره کړي، خو مشرانو جرگې بيا په اتو کلونو کې د پنځو کلونو راپورونه خپاره کړي دي. د ملي شورا بوديجه د دولتي بوديچې د يوې برخې په ډول خپرېږي، خو ملي شورا خپل مالي راپورونه نه خپروي.

قضائيه قوه:

د اساسي قانون د ۱۲۸ مې مادې له مخې، د افغانستان په محکمو کې محکمه په علني ډول دايرېږي او هر څوک حق لري د قانون له حکمونو سره سم په کې گډون وکړي. محکمه کولای شي په داسې حالتونو کې چې په قانون کې څرگند شوی وي يا د محکمې سریتوب اړين وبلل شي، سري غونډې دايرې کړي، خو د حکم اعلان بايد علني وي. د قضائيه قوې د محکمو د تشکيلاتو او واک قانون هم د قضيو پر علني څېړنه ټينگار کوي. د دغه قانون په ۸مه ماده کې راغلي: "محکمه يواځې په هغه صورت کې چې قانون اجازه ورکړې وي، قضيه په سري ډول پر مخ وړلای شي."

دغه راز د اړتیکل ناینټین سازمان د اووم اصل له مخې، د عامه گټو غونډې بايد په علني توگه ترسره شي. اطلاعاتو ته د لاسرسي په حق کې د خلکو دغه حق هم راځي چې پوه شي دولت کوم کارونه کوي او د تصميم نيولو په پروسه کې گډون وکړي، له همدې امله د حاکمه ارگانونو ټولې غونډې بايد علني وي.

د "حاکمه" کلمه په دغه مفهوم کې پر هغو ارگانونو دلالت کوي چې د تصميم نيونې صلاحيت لري؛ ځکه نو هغه ارگانونه چې يواځې سلا مشورې ورکوي او د يوه سياسي گوند د غړو خپل منځۍ ناستې نه په کې شاملېږي.

له بل پلوه، د منتخبو بنسټونو او د هغو د کمپيو، د پلان جوړونې او پلاوو، د عامه خدمتونو د بنسټونو او د عامه صنعتي پراختيا ادارو غونډې په دې کټگوري کې شاملېږي. د "غونډې" کلمه دلته په رسمي غونډو دلالت کوي؛ يعنې د عامه ارگان د غړو هغه رسمي

غونډه چې د عامه کارونو د ترسره کولو لپاره کېږي، هغه فکتورونه چې د یوې غونډې رسمي توب ثابتوي، د غړو نصاب او پر غونډه باندې د رسمي کړنلارو تطبیقېدل دي.

که چېرې موخه دا وي چې عامو خلکو ته په غونډه کې د گډون پوره فرصت ورکړل شي، نو باید د غونډې د دایرېدو په اړه خبرتیا خپره شي او د غونډې خبرتیا باید په کافي اندازه د غونډې د دایرېدو له نېټې مخکې ورکړل شي چې خلک د گډون لپاره پوره وخت ولري.

غونډې د نافذو کړنلارو له مخې کېدای شي سري وي، خو د سریتوب لپاره باید کافي دلیلونه وي، هره هغه پرېکړه چې د یوې غونډې د سري والي په اړه کېږي، باید په علني توگه خپره شي. د سري غونډو لاملونه د سري والي د قانون د استثناوو په پرتله پراخ دي، خو حدود لري.

په مناسبو حالتونو کې د غونډې د سریتوب دلیلونه کېدای شي په لاندې ډول وي:

د خلکو روغتیا او مصوونیت، د قانون تنفیذ یا پلټنه، د مامورینو یا کارکوونکو په اړه غونډه، خصوصي حریم، سوداگریزې موضوع گانې او ملي امنیت.

د قضائیه قوې د محکمو د تشکیلاتو او واک قانون ۷۶ مه ماده له سترې محکمې غواړي چې باید خپلې خپرونې ولري خو قضایي تگلاره همغږې کړي. قضایه قوه بنایي د محکمو وروستی پرېکړې خپرې کړي، البته که دغه کار ورته اړین ښکاره شي. سترې محکمې ته د داسې واکونو ورکړه، روڼتیا او اطلاعاتو ته لاسرسي کمزوری کوي. داسې کوم ځانگړي حکمونه نشته چې قضائیه قوه اړه کړي د قاضیانو د گومارلو او گوښه کولو په اړه اطلاعات خپاره کړي.

د سترې محکمې د خپرونو ریاست د فرهنګي فعالیتونو، ورځنیو محکمو د خپراوي، د مېزان اوونیزې مجلې، د قضا د میاشتنۍ مجلې، د کلني راپور او یوې وېبپاڼې مسوولیت لري چې په دې خپرونو کې د قاضیانو د گومارنې او گوښه کېدو په گډون د پوهانو لیکني او د قضایه قوې کړنې تر خلکو ورسوي.

قضائیه قوې خپل لومړنی جامع راپور (سالنامه قضا) په ۲۰۱۴ زېږدیز کال کې خپور کړ. په دغه راپور کې دوی په هر کال کې د خپرل شوو قضیو د شمېر په گډون یو لړ اطلاعات خپاره کړي دي.

ستره محکمه خپلو غړو ته اجازه نه ورکوي چې له رسنيو او خلکو سره د قاضي القضاات له اجازې پرته خبرې وکړي، له همدې له امله ژورنالېستان اطلاعاتو ته د لاسرسي په برخه کې او په قضايي پېښو کې د سترې محکمې په نظر اخیستلو کې پاتې راغلي دي. دغه کار نه يواځې د سترې محکمې او رسنيو تر منځ واټن زيات کړی؛ بلکې پر قضايه قوه يې د خلکو بې باوري ته زمينه مساعده کړې ده.

اجرائيه قوه:

د اساسي قانون د ۵۰مې مادې له مخې، د افغانستان اتباع حق لري له دولتي ادارو څخه اطلاعات ترلاسه کړي خو په اساسي قانون او اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون کې داسې حکمونه نشته چې له مخې يې بايد حکومتې ادارې يا کابينه خپل فعاليتونه او ناستې ثبت کړي او هغه د عامو خلکو په واک کې ورکړي. د عامه مالي لگښتونو مدیریت قانون د ۵۴مې مادې له مخې، د ماليې وزارت بايد د بودیجې په اړه اطلاعات خپاره کړي، کله چې د اجرائيه قوې بودیجه د ملي شورا له خوا منظوره شي، د ماليې وزارت بايد د پرمختګ ربعوار راپورونه حکومت او ولسمشر ته ورکړي او دغه راپورونه په خپله وېبپاڼه کې خپاره کړي.

وزارتونه او نورې حکومتې ادارې وېبپاڼې لري چې له دې لارې عامو خلکو ته د خپلو کړنو په اړه اطلاعات ورکوي، په دې کې د اجرائيه قوې فعاليتونه راځي؛ لکه د ولسمشر او وزيرانو خبري کنفرانسونه او ويناوې. پر دې سربېره د حکومت د رسنيو او اطلاعاتو د مرکز، د ولسمشر دفتر او د اجرائيه رياست دفتر په وېبپاڼو کې هم اطلاعات خپرېږي. دغه ادارې خپل اطلاعات د ټولنيزو رسنيو له لارې هم خپروي. د ولسمشر، اجرائيه رييس او وزيرانو ناستې، خبري کنفرانسونه او ويناوې هم ثبتېږي او د خلکو په واک کې ورکول کېږي، خو د کابينې او وزيرانو شورا د ناستو بهير (میتيس) نه خپرېږي، خو د ناستو لنډيز يې په نا منظم ډول خپرېږي. د اجرائيه قوې مالي راپورونه (قطعيه حسابونه) يواځې د تفتيش عالي ادارې او د افغانستان ملي بودیجه هر کال د ملي شورا له منظوري وروسته د ماليې وزارت له خوا خپرېږي.

د قانون پلي کوونکي ادارې:

د کورنيو چارو وزارت او لويه څارنوالی په افغانستان کې د قانون تر ټولو موثرې قانون پلي کوونکي ادارې دي او د دغو ادارو اړوند اطلاعاتو ته لاسرسی د اساسي قانون له خوا محدود شوی دی. د اساسي قانون ۵۰ مه ماده وايي، دولتي ادارې بايد خلکو ته ټول اطلاعات ورکړي خو له هغو پرته چې د نورو خلکو حقونو او ملي امنيت ته زیان رسوي. دا په داسې حال کې ده چې اساسي قانون د عامه گټو او عامه امنيت اصطلاحات نه تعريفوي.

د پوليسو د قانون د ۳۰ مې مادې له مخې، د پوليسو مسوولين کولای شي د جنایي پېښو او د پوليسو د اجرائو په اړه د قانون د حکمونو مطابق د ټوليزو رسنيو له استازو سره مرکه وکړي. خو دغه قانون پوليسو ته اجازه نه ورکوي د دندې پر مهال لاسته راغلي اطلاعات چې ښايي د جرم موضوع زیانمنه کړي، له خلکو سره شریک کړي. د دې مادې په لومړۍ فقره کې راغلي: ”پوليس مکلف دي هغه معلومات چې د دندې د اجراء او سر ته رسولو په ترڅ کې يې ترلاسه کوي او افشاء يې د اشخاصو حقونو، حيثيت يا عامه گټو ته زیان رسوي، وساتي.“

د دغو اطلاعاتو افشاء کول له هغو مواردو پرته چې قانون حکم کړی وي، جواز نه لري. پوليس له دندې څخه له انفصال وروسته هم د نوموړو اطلاعاتو د افشاء کولو حق نه لري. په ټولو پورتنیو حالتونو کې افشاء کوونکی د قانون د حکمونو مطابق تر عدلي تعقيب لاندې نیول کېږي.

د جزایي اجرائو قانون د ۷ مې مادې د ۱۱ مې فقرې له مخې، یو تورن، مشکوک او مدعي کولای شي په څارنوالۍ کې له خپلې دوسې اطلاعات ترلاسه کړي، البته که چېرې د دغو اطلاعاتو ترلاسه کول د قانوني تعقيب پروسه، عدالت او ملي گټې نه زیانمنوي او د محکمي وړانديز په دې برخه کې شتون ولري. په دغو اطلاعاتو کې په لومړنۍ یا استیناف محکمو کې په دوسیه کې د درج شوو پاڼو نقل، د شاهدانو او جرمي شریکانو څرگندونې، په قضیې پورې اړوند فزیکي او مستند مدارک، د عدلي طب راپورونه، د پټې څارنې د ترسره کولو وړانديز او حکم او د تلاشی د اجازې حکم راځي، خو په عمل کې تر هغه چې دوسیه نه وي بشپړه شوې، د جرمونو قربانیان خپلو دوسیو ته لاسرسی نه لري.

د لويې څارنوالۍ ستراتيژي څارنواليو ته واک ورکوي چې د پرېکړو او پايلو په اړه يواځې څارنوالۍ او څارنوال ته اطلاعات ورکړي، خو خلکو ته دغه اطلاعات نه ورکول کېږي.

خلک د قانون پلي کوونکو ادارو په وېبپاڼو کې د خبرونو، اداري چارونو، کلنيو راپورونو، پاليسيو او کړنلارو په گډون عمومي اطلاعاتو ته لاسرسي لري، خو پوليس او څارنوالان په ټولو قضيو کې د خپلو کارونو په اړه پوره حساب ورکونکي نه دي؛ لکه څرنگه چې دولتي څارنوالان يوه اپډېټ (تازه) وېبپاڼه نه لري او ژورنال يې پر وخت نه خپرېږي، خلکو ته د خپلو کړنو په اړه پر وخت اطلاعات نه ورکوي، خو د کورنيو چارو وزارت د وېبپاڼې اطلاعات تازه او جامع دي. پر دې سربېره د کورنيو چارو وزارت او لويه څارنوالۍ د خپلو وياندويانو له لارې اړين اطلاعات خپروي.

د پلټنې عالي اداره (SAO):

د پلټنې عالي اداره په افغانستان کې د تفتيش تر ټولو لوی بنسټ دی چې د حکومت له خوا د تمویل شوو ټولو ادارو د مالي فعاليتونو د څارنې او پلټنې مسوولیت لري.

د ارتيکل نايټين سازمان د بيان ازادۍ او د خپرونو د څارنې د پنځلسم اصل له مخې، څارنيز ارگانونه بايد د قضائيه قوې په څېر د څو گونديز بنسټ له لارې، په رسمي توگه خلکو ته حساب ورکونکي وي، نه کوم وزير يا بل مسوول يا ادارې ته. څارنيز ارگانونه بايد د قانون له مخې مکلف وي چې د خپلو کړنو، لگښتونو او د بانکي حسابونو د تفتيش په گډون کلني راپورونه په پراخه توگه خپاره کړي. د پلټنې عالي ادارې قانون د ۱۹ مې مادې له مخې، د پلټنې عالي ادارې د راپورونو پايلې، جمهوري رياست مقام او ملي شورا ته له وړاندې کولو وروسته د ټوليزو رسنيو له لارې خپرېږي. د دغه قانون د ۹ مې مادې له مخې، د پلټنې عالي اداره په خپله وېبپاڼه کې د پلټنې خپل کلني راپور خپروي، خو د ولسمشر د غوښتنې پر اساس جوړ شوی د پلټنې ځانگړی راپور او د پټو (محرمو) لگښتونو راپور نه خپروي، دغه راپورونه يواځې ولسمشر او ملي شورا ته وړاندې کوي.

د پلټنې عالي اداره يوه وېبپاڼه لري چې د فعاليتونو په اړه يې اطلاعات خپروي، په دې وېبپاڼه کې د قطعیه حسابونو د پلټنې راپورونه، د پرمختگ رېعوار راپورونه، خبرونه، اداري جوړښت او د زده کړې پروگرامونه شته دي. د قطعیه حسابونو په اړه د پلټنې عالي ادارې

د تفتیش راپورونه د دولتي بودیجې د تطبیق په اړه اطلاعات لري، خو خپله د پلټنې عالي ادارې د کلنۍ بودیجې د تطبیق په اړه د خلکو لپاره هېڅ اطلاعات نشته چې پوه شي بودیجه څرنگه او په کوم ځای کې مصرف شوې ده.

له اداري فساد سره د مبارزې ستراتیژۍ د تطبیق د څار عالي اداره (HOOAC):

له اداري فساد سره د مبارزې ستراتیژۍ د تطبیق د څار عالي اداره د دولت له ۴۶ خپلواکو بودیجوي واحدونو څخه یو واحد دی. له اداري فساد سره د مبارزې د ستراتیژۍ د تطبیق د څار قانون د ۹مې مادې له مخې، له اداري فساد سره د مبارزې ستراتیژۍ د تطبیق د څار عالي اداره باید هر کال د خلکو د خبرتیا لپاره د خپلو کړنو په اړه راپور خپور کړي خو د دغه راپور د خپراوي لپاره هېڅ وروستی نېټه نه ده ټاکل شوې او د نه خپرولو په صورت کې هېڅ ډول بندیزونه نه دي راغلي.

له اداري فساد سره د مبارزې ستراتیژۍ د تطبیق د څار عالي اداره په خپله وپېاڼه کې د دې ادارې قوانین او اصول، د کړنو په اړه یې خبرونه، د ثبت شوو شتمنیو یوه کوچنۍ نمونه او کلني راپورونه خپاره کړي دي. په عمومي ډول راپورونه د ترلاسه شوو شکایتونو شمېر، لویې څارنوالۍ ته د سپارل شوو قضیو، د خپرو شوو پروگرامونو او د روزل شوو خلکو شمېر بیانوي خو د قضیو د محتوا، پروگرامونو او روزل شوو خلکو په اړه کوم اطلاعات نه وړاندې کوي.

د ټاکنو خپلواک کمېسیون:

د ټاکنو خپلواک کمېسیون مسوولیت لري چې ټاکنې په عادلانه، بې پلوه او خپلواک ډول ترسره کړي. داسې حکمونه شته چې ډاډمنوي خلک د ټاکنو کمېسیون د کړنو او پرېکړو په اړه اطلاعات ترلاسه کړي. د ټاکنو د مهالویش، د نوماندانو او رایو ورکونکو د لیکلرونو پر وخت خپرول د ټاکنو د خپلواک کمېسیون دنده ده. پر دې سربېره د ټاکنو خپلواک کمېسیون باید د نوماندۍ د پروسې د له پای ته رسېدو وروسته ژر د رایو د ورکړې له پیله مخکې د نوماندانو لومړنۍ لیکلې د رایو ورکولو په مرکزونو کې راځوړند کړي.

د ټاکنو د قانون د ۵۹مې مادې له مخې، د ټاکنو خپلواک کمېسیون باید د شمېرنې د

پروسي له پای ته رسولو او د ټاکنيزو شکایتونو د خپلواک کمپسيون له خوا د شمېرنې په پروسه کې د اړوندو شکایتونو له څېړلو وروسته، د ټاکنو وروستی پایلې اعلان کړي. د ټاکنو د قانون د ۶۱مې مادې له مخې، د ټاکنو خپلواک کمپسيون باید له ټاکنو لږ تر لږه ۹۰ ورځې مخکې د رسنيو لپاره کمپسيون جوړ کړي، د دغه کمپسيون دنده دا ده چې د بې پلوه راپور ورکولو پروسه وڅاري، ټاکنيز کمپاینونه خپاره کړي او د رسنيو د پالیسيو او کړنلارو په تړاو سرغړونې وڅېړي. د کمپاین د پیسو د مدیریت د اصولنامې له مخې، د ټاکنو خپلواک کمپسيون باید له څېړلو وروسته د نوماندانو له خوا د کمپاینونو سپارل شوي مالي راپورونه خپاره کړي.

د ټاکنو خپلواک کمپسيون یوه وېبپاڼه لري چې په منظم ډول یې اطلاعات تازه کېږي. وېبپاڼه تر ډېره معلوماتي ده او خلک کولای شي د دې وېبپاڼې له لارې د ټاکنو خپلواک کمپسيون خبري کنفرانسونو، ناستو، د رایه ورکونکو او نوماندانو د لیکلپرونو، د نوماندانو د کمپاین د لگښتونو، د کمپسيون د پرېکړو او د رسنيو د څارنې د راپورونو په اړه اطلاعات ترلاسه کړي. پر دې سربېره د ټاکنو خپلواک کمپسيون د فعالیتونو مهالویش هم له خلکو سره پر وخت شریک کېږي. په مهالویش کې د نورو تر څنګ د ټاکنو نېټه، د نوماندانو نوم لیکنه، د ټاکنو د ثبت نېټه، د کمپاین موده، د رایو شمېرنه او د پایلو د اعلان نېټه وي. د دې لپاره چې د ټاکنو د پروسي په اړه پوهاوی او د اطلاعاتو خپراوي زیات شي، د ټاکنو خپلواک کمپسيون د ۲۰۱۳ زېږدیز کال په جولای میاشت کې ټیلیفوني مرکز رامنځته کړ چې شمېره یې ۱۹۰ ده. خلک کولای شي په ورځ کې د ۸ ساعتونو لپاره د ټاکنو د پروسي په اړه وړیا اطلاعات ترلاسه کړي.

د ټاکنو په قانون کې داسې حکمونه شته چې د ټاکنو خپلواک کمپسيون ته دنده ورکوي څو د خپلو کارونو په اړه خلکو ته راپور ورکړي او حساب ورکونکي وي، خو دغه حکمونه د یادو راپورونو د جوړښت او منځپانګې په اړه اطلاعات نه وړاندې کوي. د ټاکنو په قانون کې په دې اړه چې څه وخت باید د ټاکنو د خپلواک کمپسيون مالي راپور چمتو او چا ته وسپارل شي، څه نه دي راغلي.

د پټو او محرمو سندونو په تړاو اندېښنې

په هېواد کې د سري، پټو او محرمو سندونو د ساتنې او دغو سندونو ته د زورواکو د لاسرسي او د مهمو سندونو د محرمیت په اړه خلک اندېښنه لري.

د ۱۳۹۵ لمريز کال د چنگاښ په مياشت کې د ملي امنیت ادارې پخواني مشر ځيني مهم سندونه خپاره کړل او دا دویم ځل دی چې د ملي امنیت ادارې د لوړ رتبه کارکوونکو له خوا پټ او محرم استخباراتي سندونه او اطلاعات خپرېږي چې ډېر ځلې په لیکنو کې هم راوړل شوي دي. د یوه هېواد پټو او محرمو سندونو ته د خلکو لاسرسي ملي ثبات زیانمنوي؛ ځکه نو حکومت باید د محرمو او استخباراتي اطلاعاتو، سندونو او منابعو امنیت ته ځانگړې پاملرنه وکړي او یادو اطلاعاتو او سندونو ته د لاسرسي او کارونې لپاره حقوقي چوکاټ رامنځته کړي، که داسې ونه شي، نو هر لور پورې مامور به له خپل موقف څخه په استفادې یاد سندونه ترلاسه کوي او د شخصي اغراضو په موخه به یې له ځان سره ساتي.

خلک او شنونکي پر دولت غبر کوي چې د ملي گټو د خونديتابه او ملي ثبات د ټینګښت په موخه له ملي او محرمو سندونو کلکه ساتنه وکړي او اجازه ور نه کړي چې هر څوک یې له کاپي او د شخصي گټو لپاره له ځان سره وساتي؛ ځکه نو باید ټول محرم سندونه په یو ځانگړي ځای کې د خلکو له لاسرسي لرې وساتل شي او هر حکومتي، حزبي او سیاسي چارواکي ته د دې اجازه ور نه کړل شي چې پټ او محرم سندونه په غیر قانوني توګه ترلاسه کړي، بیا په ځانگړي ډول د ملي امنیت په اداره کې چېرې چې د داسې مهمې ادارې غړي د تل لپاره هېواد او ملي گټو ته ژمن او له دندې تر گوښه کېدو وروسته هم تر کلک نظارت لاندې ساتل کېږي.

په اوسني ترینګلي حالت کې د محرمو سندونو ساتنه اړینه ده او دغه اطلاعات باید یواځې د ملي ثبات او ښېگڼې لپاره وکارول شي، نه د حزبي، قومي او شخصي اغراضو لپاره. د محرمو سندونو خپرول او یا د شخصي گټو او شهرت لپاره کارول ملي ثبات له لوی گواښ سره مخ کوي او د هېواد استخباراتي او کشفی ارګانونه کمزوري او کار یې بې اغېزې کوي؛ ځکه کله چې پټ او مهم اطلاعات د خلکو لاس ته ورشي، نو استخباراتي ارګانونه اړ کېږي چې خپلې اطلاعاتي سرچینې، میتود او تاکتیک بدل کړي. په هېواد

کې هر ډول امنیتي سرچینې، میتود او اطلاعات باید محرم وساتل شي؛ ځکه ټول محرم اطلاعات، سندونه او موثقي سرچینې ملي ثبات او امنیت ټینګوي او د خلکو ژوند خوندي کوي او ډاډمنوي. استخبارات راز ساتنه غواړي، راز او پټ کار تل تر برید لاندې وي، د هېواد ملي گټې او ثبات د راز او پټو اسرارو په کلکې ساتنې، د سري اطلاعاتو پر راټولولو او د هغو په تحلیل پورې تړلي وي.

کله چې د یوه هېواد پټ او محرم اطلاعات افشا شي او یا د دښمن لاس ته ولوېږي، نو د حکومت استخباراتي چارې له گواښ سره مخ کېږي. د محرمو سندونو ساتل او امنیت ډېره پاملرنه غواړي؛ ځکه چې هغه برخه تل تر بریدونو لاندې وي او دښمن په دې هڅه کې وي چې د یوه هېواد یا حکومت محرم اطلاعات ترلاسه کړي او د خپلو شخصي گټو او اهدافو لپاره یې وکاروي.

په ۲۰۱۰ زېږدیز کال کې د ويکي لېکس موضوع چې زرگونه ډیپلوماتیک محرم یادښتونه یې عامو خلکو ته په ډاگه کړل، د گواښ یوه ډېره مهمه بېلگه ده؛ ځکه که چېرې اطلاعات په داسې توگه وساتل شي چې غیر مجوز خلک ورته لاسرسی پیدا کړي، نو عواقب به یې ډېر بد او په عین وخت کې ډېر پراخ وي. هغه اصلي حالت او شرایط چې خبره یې تر ويکي لېکس ورسوله، لا تر اوسه هم چا ته څرگنده نه ده او کېدای شي هېڅکله هم څرگنده نه شي، خو داسې باور دی چې یو کس ډېر اطلاعات په نا قانونه توگه ترلاسه کړي او ناوړه گټه ترې اخلي، له همدې امله دا موضوع را برسېره شوه چې د اطلاعاتو ساتلو لپاره د قانون او سیستم جوړول ډېر اړین کار دی.

دغه مهمه موضوع د حکومت ځانگړې پاملرنې ته اړتیا لري چې د اصولو له رامنځته کولو او د قوانینو له عملي کولو څخه پرته نه حل کېږي؛ ځکه چې د هېواد اساسي قانون، د رسنیو قانون، اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون او استخباراتي اصول د پټو اطلاعاتو او محرمو هغو سندونو خپرول منع کړي چې ملي ثبات زیانمنوي. دا او ورته ستونزې قانوني او حقوقي حل ته اړتیا لري. له قانون، اصولو او مسوولیت ها خوا په استخباراتي او څېړنیزو برخو کې اخلاق، ژمنتیا او اعتماد ځانگړی اهمیت لري؛ ځکه هر څوک چې د یوه هېواد په استخباراتي اداره کې پر لوړ پُست گومارل کېږي، هغه باید له وړوکوالي یا هم له ډېر وخت راهیسې پاک، ژمن او اعتمادي څوک و اوسي او د دغه مهم کار

لپاره یې ځانگړې روزنه لیدلې وي. له بده مرغه په هېواد کې غیر مسلکي، کم ظرفه، بد اخلاقه او بې اعتمادده افراد او اشخاص د حزبي، قومي او شخصي گټو د خونديتابه په موخه د معاملو په ترڅ کې پر خورا مهمو څوکیو گومارل کېږي او ډېر ځلې څوکی ډالی کېږي چې په پایله کې د هېواد ملي گټې او د خلکو امنیت له لوی خطر سره مخ کوي. د ملي امنیت چارواکي د هغه امتیاز له امله چې لري یې، هر ډول پټو او حساسو اطلاعاتو ته لاسرسی لري، خو د دغو سندونو د مدیریت په پلمه باید هغه په شخصي ځایونو او یا خپلو کورونو کې ونه ساتي؛ ځکه د دغه ډول اطلاعاتو ساتنې لپاره خوندي ځایونه له مخکې په نښه شوي وي چې په غیر مترقبه او نورو پېښو کې ورته زیان ونه رسېږي.

د یادونې وړ ده، جوهانزبورگ د ۱۷ اصل له مخې، په هره وسیله که قانوني وي یا غیر قانوني، یو ځل چې اطلاعات په عمومي توگه د لاسرسي وړ وگرځېدل، د دې ډول اطلاعاتو خپرولو د مخنیوي په اړه هر ډول هڅه او دلیل به د عامو وگړو د پوهاوي حق تر پښو لاندې کول وي او بیا یې باید دولت مخه ونه نیسي.

له بلې خوا د بیان ازادۍ د پیاوړتیا لپاره د نړیوال میکانیزم گډه اعلامیه چې د ۲۰۰۶ زېږدیز کال د ډیسمبر په ۱۹مه د بیان او مفکورې د ازادۍ لپاره د ملگرو ملتونو ځانگړي خبریال، د OSCE او OAS سازمانونو او د بشري او انساني حقونو لپاره د افریقا کمېسیون (ACHPR) د استازو له خوا تصویب شوې ده، راغلي چې ژورنالېستان باید د محرمو او پټو اطلاعاتو خپرولو له امله گرم ونه گڼل شي، خو په دغه شرط چې د دغو اطلاعاتو په لاسته راوړنو کې یې کومه درغلي نه وي کېږي؛ ځکه چې دا د مسوولو چارواکو دنده ده چې په مشروع ډول د محرمو اطلاعاتو ساتنه وکړي.

اطلاعاتو ته د لاسرسي د څارني کمپسيون
ستاسو له حق څخه د ملاتړ په موخه
رامنځته شوی او د دې توان لري چې
ملاتړ مو وکړي او ټول هغه خنډونه چې
اطلاعاتو ته د لاسرسي مخه مو نيسي، له
منځه يوسي.

اطلاعات

شپاړسم خپرکی

اطلاعاتو ته د لاسرسي د څارنې کمېسيون دندې

د څارونکي بنسټ خپلواکي

څارونکي بنسټ يا اطلاعاتو ته د لاسرسي د څارنې کمېسيون اړتيا لري چې له دولت څخه خپلواک وي؛ ځکه چې رول يې د دولت د تصميمونو بيا کتنه ده. که چېرې کمېسيون خپلواک نه وي، نو د دې تمه شته چې پر خپل تصميم له سره غور وکړي.

په ورته وخت کې د دې ډول بنسټونو د خپلواکۍ ساتل اسانه کار نه دی، په ځانگړي ډول په هغو هېوادونو کې چې د دغسې بنسټونو د خپلواکۍ دود ونه لري.

د دغه ډول خپلواک والي کيلي، هغه لاره ده چې د دغه بنسټ د غړو په ټاکنه کې ترې کار اخيستل شوی دی؛ د بېلگې په ډول په هندوستان کې د اطلاعاتو کمېشنر د ولسمشر له لوري ټاکل کېږي، البته د هغې کمېټې په سپارښته چې لومړی وزير، د اپوزېسيون مشر او د وزيرانو کابينه چې د لومړي وزير له لوري ټاکل شوې وي، غړيتوب ولري. په داسې حال کې چې دغه کمېشنر په دولت کې مهم نه دی، خو دغه کار لږ تر لږه يو ډاډ رامنځته کوي چې اپوزېسيون يو مقام لري او کولای شي د ټولو ناخپلواکو مقرريو (ټاکنو) په اړه اعتراض وکړي.

په جاپان کې دغه کمېشنر د لومړي وزير له لوري د ملي شورا د دواړو جرگو (ولسي جرگه او مشرانو جرگه) د تصويب پر بنسټ ټاکل کېږي، خو اپوزېسيون، پر رسنيو او مدني ټولني سربېره فرصت لري چې د ستونزې د شتون پر مهال خپل غبر اوچت کړي.

په مکسيکو کې دا ټاکنې د اجرائيه څانگې له لوري کېږي، خو کولای شي د مشرانو جرگې (سنا) او دايمي کمېسيون له لوري رد شي، دغه سيستم د جاپان له سيستم سره ورته والی لري.

خو په برېتانيا کې د نورو لوړپوړو کارکوونکو د ټاکنې په څېر، د اطلاعاتو کمېشنر ټاکنه هم د يوې عمومي سيالۍ له لارې ترسره کېږي؛ هر څوک چې له دغه مقام سره لېوالتيا ولري، کولای شي غوښتنه وکړي، خو د ټاکنو په پروسه کې مخې ته ولاړ شي او بالاخره د مدني خدمتونو د خپلواک بنسټ له لوري څارنه ترسره کېږي.

د دغه بنسټ د خپلواکۍ د تضمین لپاره د ملاتړ نور موارد:

- کله چې دغه غړي ټاکل کېږي، باید امنیت یې خوندي وي؛ ځکه چې د پوست لپاره د ټاکل شوي وخت تضمین ورکړل شوی او منفکي یې له ټاکل کېدو وروسته ستونزمنه ده. د هغوی د منفکۍ په برخه کې غوره لاره دا ده چې هغه وخت له خپلې دندې منفک کیدای شي چې ځینې مقررات عملي نه شي کړای؛ لکه له کوم لامل پرته په ناستو کې گډون، ناتواني او جنایي سلوک. ځینې ځانگړې ساتنې لري؛ یعنې کولی شي د لري کولو په اړه محاکمو ته استیناف غوښتنه وکړي.
- غوره لاره دا ده، هغه کسان چې پیاوړې سیاسي اړیکې لري، د غړیتوب مخنیوی یې وشي. عمومي استثناوې په دې برخه کې د دغو کسانو په اړه شته دي.
- د دغو پوستونو (څوکيو) ترلاسه کولو لپاره ځینې شرایط شته دي؛ د بېلگې په ډول په دې اړه د تجربې لرل، د بېلگې په ډول د حقوقو، د اطلاعاتو مدیریت، ژورنالېزم او نورو پوهنو په برخه کې تجربه لرل.
- که چېرې دولت بودیجه کنټرول کړي، نو دغه بنسټ هم دولت کنټرولوي؛ ځکه خو د نظارتي بنسټ د خپلواکۍ لپاره د بودیجې خپلواک جریان مهم دی، بنسټ باید د دې پر ځای چې د وزیر یا بل لوړپوړي چاروکی له لوري تصویب شوي بودیجه ولري، باید د پارلمان له لوري تصویب شوي بودیجه ولري.

د افغانستان اطلاعاتو ته د لاسرسي د څارنې کمېسیون د خپلواکۍ ضمانتونه نسبتاً کمزوري دي:

- د کمېسیون له ۱۳ غړو څخه ۴ یې د وزیرانو او یا هم نورو رسمي بنسټونو له خوا ټاکل کېږي.
- د کار درې کلنه موده د قانون له مخې تضمینېږي، خو د اړوندې ادارې د دندې ترک تابع دی.
- ښایي غړي یې د سیاسي گوند غړیتوب ونه لري، خو د سیاسي او رسمي تړاو په اړه نور کوم محدودیتونه نشته. په داسې حال کې چې د کمېسیون یو غړی باید د گوندونو له خوا کمېسیون ته معرفي شي.
- د هغوی معاشونه د اطلاعاتو او فرهنگ وزارت او ولسمشر له لوري ټاکل کېږي او د وزارت د بودیجې له لارې ورکول کېږي.

د دغه کمېسیون ادارې او اجرائیوي چارې د اطلاعاتو او فرهنگ وزارت له لوري تنظیمېږي.

د کمپسيون دندې

په عمومي ډول اطلاعاتو ته د لاسرسي د څارنې کمپسيون دندې په دوو برخو وېشل کېږي: شکایتونو ته رسېدنه او نور ټول فعالیتونه چې تر ډېره ترويجي بڼه لري.

د کمپسيون اصلي دندې او واکونه د قانون په ۱۹ مه ماده کې په لاندې ډول ثبت شوي دي:

- له ادارو څخه د اطلاعاتو غوښتونکو د لاسرسي پروسې او د هغې د وړاندې کولو د څرنګوالي څارنه.
- د غوښتونکو د شکایتونو څېړل، د اړتیا په صورت کې د ادارو د اطلاع رسونې له مسوولو مراجعو څخه د سندونو او مدارکو غوښتل او د پوهاوي کچې لوړولو په ګډون د تصمیمونو خپرول.
- غوښتونکو او ادارو ته د لازمو مشورو وړاندې کول.
- د ادارو د اطلاع رسونې د مسوولو مراجعو د راپور ارزول (د ۲۱ مې مادې د حکم پر بنسټ باید هره میاشت وړاندې شي).
- ولسمشر او ملي شورا ته د کمپسيون د فعالیتونو د کلني راپور وړاندې کول او د هغه خپرول.
- په هېواد کې د روزنيزو پروګرامونو (احتمالاً د پوهاوي ورکولو د برخې ډېر فعالیتونه را نغاړي) جوړولو له لارې د اطلاع رسونې د فرهنگ غښتلتيا.
- د عامه خبرتيا لپاره د کمپسيون د تصمیمونو خپرول، د اړوندو لايحو او کړنلارو تصویبول چې داخلي کارونه را نغاړي او په ورته وخت کې پر نورو هغو قوانينو تبصره کول چې اطلاعاتو ته د لاسرسي حق ترې اغېزمن کېږي.
- په قانون کې د نورو درج شوو دندو سر ته رسول او کمپسيون باید خپل ځان له اداري اړخه هم منسجم کړي.

د کمېسيون اداره

د کمېسيون اداره په دوو برخو (د کمېسيون غړي او د کمېسيون د دارالانشاء کارکوونکي) وېشل شوې ده.

اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د ۱۶ مې مادې له اوومې فقرې سره سم، د کمېسيون د فعاليت ډول د هغې کړنلارې مطابق چې د کمېسيون له خوا وضع کېږي، تنظيمېږي (د کمېسيون د غونډو چارې د ۲۰ مې مادې د پنځمې فقرې له مخې د بېلې کړنلارې په وسيله تنظيمېږي).

خو ۲۴ مه ماده داسې صراحت لري: ”د کمېسيون اداري او اجرائيوي چارې په مرکز کې د اطلاعاتو او فرهنگ وزارت له خوا او په ولايتونو کې د اطلاعاتو او فرهنگ د رياستونو له لوري د کړنلارې مطابق، تنظيم او پر مخ بيول کېږي.“

په قانون کې پوره روښانه نه ده خو ښه ده چې د کمېسيون د اداري او اجرائيوي چارو يا د کمېسيون د دارالانشاء او خپله کمېسيون کې د غړو او کارکوونکو تر منځ د چارو تفکيک وشي.

د قانون د ۱۶ مې مادې څلورمه فقره حکم کوي چې د کمېسيون مشر، مرستيال او منشي د غړو له منځه د يوه کال لپاره غوره کېږي. د يوې بلې دورې لپاره يې بيا انتخاب کېدل مجاز دي. اړينه ده چې کمېسيون د خپلې رايې کارونې لپاره يو سيستم جوړ کړي؛ د بېلگې په ډول، د دې په گوته کول چې د غړو نوماندې څه ډول ترسره کېږي، له څه ډول کړنلارې کار واخيستل شي (مثلا خبرې اترې، پرزنتېشن او نور)، رايه څرنگه ورکړل شي (لکه څرنگه چې په نورو بنسټونو کې معمول ده، برحاله مشر د ټاکنو رايې صلاحيت ولري، خو دا حالت په ځانگړي ډول د لومړي کمېسيون په ټاکنو کې صدق نه کوي).

دا چاره بايد د نوو ټاکنو لپاره يو زماني او دوراني جدول ولري (لکه، د حاضرې کاري دورې له پای ته رسېدو يوه مياشت وړاندې ترسره شي) او احتمالاً د خدمت دورو حد اکثر ټاکنه (دوې يا درې دورې) هم ولري.

د کمېسيون د داخلي ټاکنو کړنلاره:

کمېسيون اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د شپاړسمې مادې د حکم پر بنسټ، اطلاعاتو ته د لاسرسي پر قانون د څار کمېسيون د داخلي ټاکنو د تنظيم او ترسره کېدو په موخه د کمېسيون د غړو له منځه د ربيس، مرستيال او منشي د ټاکنو لپاره په اتو مادو کې کړنلاره جوړه کړې ده.

د ټاکنو کمېټه د کمېسيون له درېيو غړو څخه جوړه شوې ده چې په داوطلبانه ډول د کمېسيون د اکثريت غړو له تاييد وروسته د ټاکنو بهير پر مخ بيايي. د ټاکنو ترسره کولو کمېټې غړي د رایې ورکولو حق لري، خو نه شي کولای په يوه وخت کې خپل ځان د ريس، مرستيال او منشي څوکيو ته نومانند کړي.

د ټاکنو ترسره کولو کمېټې دندې او واکونه عبارت دي له:

- د کمېسيون د ريس، مرستيال او منشي څوکيو لپاره د کاندیدانو د نومونو ثبتول.
- د کمېسيون د ټاکنو ترسره کولو لپاره د اړينو اسانتياوو او د رایې ورکولو د پانډو برابرول او ترتيبول.
- په ځانگړي فورم کې چې د ټاکنو ترسره کولو د کمېټې په وسيله ترتيب شوی، د رایې ورکولو لپاره د حاضر و غړو ثبتول.
- د رایې ورکولو له بهير څخه څارنه.
- د کمېسيون د غړو او څارونکو په مخکې د رایو شمېرل.
- د ټاکنو د پایلو اعلان او په ټاکنو کې بريالي شوو کسانو ته د اعتبارليکونو سپارل.
- د ټاکنيزو شکايتونو اورېدل، د شکايتونو پلټل او د شکايتونو، سرغړونو او د کمېسيون د ټاکنيزو سرغړونو په اړه وروستۍ پرېکړې ترسره کول.

د رایې ورکولو ډول:

رایه ورکول په پټ او مستقيم ډول دي چې د کمېسيون هر غړی د هرې څوکۍ لپاره د يوې رایې ورکولو د حق درلودونکی دی. د هرې څوکې لپاره د رایې ورکولو يوه پانه جوړه او د رایې ورکولو پر مهال رایه ورکوونکو ته وېشل کېږي.

د رایو شمېرل او د پایلو اعلان:

- ۱ - د رایې ورکولو د وخت له پای ته رسېدو وروسته کمېټه د رایو پر شمېرلو پيل کوي.
- ۲ - کمېټه د رایې ورکولو پانې د رایې ورکوونکو له شمېر سره پرتله کوي، په هغه صورت کې چې د رایو پانې د رایې ورکوونکو له شمېر څخه توپير ولري، کمېټه بايد له سره ټاکنې ترسره کړي.
- ۳ - له شمېرلو څخه وروسته د رایو شمېره د ټاکنو د پایلو په فورمې کې ليکل کېږي، د هرې څوکۍ لپاره د ډېرو رایو بريالی شخص اعلانېږي.

۴- د یوې څوکۍ لپاره د کانديدانو تر منځ د رایو د مساوي والي په صورت کې د همدغو کانديدانو تر منځ چې د مساوي رایو درلودونکي وي، د هماغې څوکۍ لپاره په هماغه ورځ له سره ټاکنې ترسره کېږي.

۵- په هغه صورت کې چې په دویم پړاو کې هم د کانديدانو له ډلې څخه هېڅ یو یې ډېرې رایې ترلاسه نه کړي، هغه کانديد چې د ډېرو لوړو زده کړو او کاري تجربې څښتن وي، د ټوکنې په توګه اعلانېږي.

د کمېسیون کاري غونډې:

اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون شلمه ماده د کمېسیون د غونډو جوړولو قواعد داسې وضع کوي:

”د کمېسیون عادي غونډې په هرو پنځلسو ورځو کې یو ځل او فوق العاده غونډې یې د کمېسیون د رییس د غوښتنې او یا د غړو د یوه ثلث په وړاندیز جوړېدای شي.“

د کمېسیون د غونډو د جوړېدو نصاب د کمېسیون د غړو له اکثریت حضور څخه عبارت دی؛ باید له ۱۳ غړو څخه اووه تنه یې حاضر وي.

د کمېسیون تصمیمونه د حاضر غړو د رایو د اکثریت پر بنسټ نیول کېږي، د رایو د مساویتوب په صورت کې هغه اړخ ته چې رییس رایه ورکړې ده، اکثریت گڼل کېږي.

اړینه ده چې په دې برخه کې ځیني متمم قواعد هم زیات شي؛ لکه:

- د غونډو مشري به معمولاً د کمېسیون رییس کوي، خو د هغه په نه شتون کې مرستیال او د هغه په نشتوالي کې هغه غړی چې د نورو غړو له خوا ټاکل کېږي، د غونډې مشري کوي.
- د غونډو جوړېدو اطلاعیه؛ د بېلګې په ډول د غونډې اجنډا وخت او ځای باید پرته له بېړنیو حالتو درې کاري ورځې مخکې د غونډې له برخه والو سره شریک شي.
- د غونډې بهیر د یادښتونو نیولو اړتیا شته او ترجیحاً د منشي له خوا نیول کېږي. یادو غونډو ته د اعتبار ورکولو لپاره له داسې میتود څخه کار اخیستل کېږي چې پرېکړې د مصوبو په کتاب کې رسول کېږي او د کمېسیون د غړو د حاضر غړو له کتنې وروسته لاسلیک کېږي.

د ۲۲ مې مادې لومړۍ فقره حکم کوي چې د کمېسيون رييس او غړي نه شي کولای د تصميم نيولو په هغو غونډو کې چې ښه وي، گډون وکړي.

اړينه ده د دغه حکم د عملي کولو د څرنگوالي په اړه قواعد وضع شي، مثلاً غړي مکلف وبلل شي څو خپل دا ډول گټور والی (د گټو تضاد) يې چې هر وخت تر سترگو شي، اعلان کړي او نور غړي د اړتيا پر مهال د رايو پر اکثريت پرېکړه وکړي چې ايا دا ډول گټورتوب داسې کومه بڼه ده چې په تصميمونو کې د شخص د گډون مخنيوی کوي يا نه، دا به هم گټور وي که مشخص شي چې څه ډول گټورتوب، غړي له تصميم نيولو راگرځولی شي.

د ۲۲ مې مادې دويمه فقره څرگندوي چې د کمېسيون رييس او غړي نه شي کولای د دندې د اجراء په وخت کې يا د هغې له پرېښودو وروسته هغه اطلاعات چې تر لاسه کړي يې دي او د هغو افشاء کول اطلاعاتو ته د لاسرسي د قانون د حکمونو مطابق ممنوع وي، افشاء يا له هغو څخه په خپله او يا د خپلو خپلوانو په گټه استفاده وکړي. غوره به وي چې غړي په دې برخه کې د خپلې بې پلوی ساتلو او د کمېسيون گټو ته د ترجيح ورکولو لپاره لوړه وکړي.

د قانون د ۱۶ مې مادې پنځمه فقره څرگندوي چې اطلاعاتو ته د لاسرسي د څارنې کمېسيون غړي د حق الحضور مستحق دي چې د هغو اندازه د اطلاعاتو او فرهنگ وزارت له خوا وړاندیز، د ولسمشر له خوا منظورېږي او د اطلاعاتو او فرهنگ وزارت له بودیجې څخه ورکول کېږي.

پورته ياد حکمونه غالباً لږ تر لږه په لومړيو کې د غړو له لحاظه د کمېسيون د چارو ادارې لپاره بسنه کوي. په ورته وخت کې د دارالانشاء مديريت احتمالاً څو چنده پېچلی دی، يو انتخاب به دا وي چې دغه موضوع د ۲۴ مې مادې د حکم مطابق د اطلاعاتو او فرهنگ وزارت پر غاړه واچول شي، خو بايد هېره نه شي چې وزارت ته د يوې داسې مهمې موضوع سپارل به ډېرې جدي ستونزې هم ولري؛ لکه په اندونيزيا کې د کمېسيون کارکوونکي د عامه خدمتونو موظفين دي چې د مخابراتو وزارت له خوا اداره کېږي. دا ستونزه د سترو نورو ستونزو پيدا کېدو لامل شوې؛ ځکه چې ياد شوي کارکوونکي د کمېسيون پر ځای حکومت ته وفادار وي، په داسې حال کې چې کمېسيون خپله د حکومت پر پرېکړو د څارنې دنده لري.

سره له دې چې د قضيو په اړه نهايي پرېکړه د کمېسيون د غړو له خوا کېږي، غړي په بشپړ ډول خپلواک دي، خو د کارکوونکو د خپلواکۍ نشتوالی د گټو ستونزو پيدا کېدو لامل گرځېدلی دی. په پايله کې کمېسيون په هېواد کې اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون

حکومونه د کمپسيون د دارالانشاء د کړنو په اړه له ننګونو سره مخ کړل؛ دليل يې دا و چې اساساً بايد د کمپسيون کارکوونکي خپله د کمپسيون تر کنټرول لاندې وي.

دې تجربې ته په پام سره، کمپسيون د دې په اړه چې دا ستونزه څرنگه حل کړي، بايد په احتياط سره گام واخلي. بنسټيزه موضوع دا ده چې د دارالانشاء کارکوونکي يا په بل عبارت د کمپسيون اداري برخه به څوک ټاکي؟ که چېرې هغوی د عامه خدمتونو موظفين وي يا هم له دې بدتره، داسې کارکوونکي وي چې لا هم د وزارت لپاره کار کوي، په ډېر احتمال سره چې د وفادارۍ ستونزه به رامنځته شي چې د کمپسيون د کار پر ډول به اغېز وکړي.

دويمه مسئله دا ده چې د دارالانشاء او کمپسيون غړي بايد کومې دندې ترسره کړي، دې موضوع ته په پام سره چې د کمپسيون غړي په دوو اونیو کې يو ځل غونډه کوي، هغوی به د چارو د تنظيم لپاره د دارالانشاء همکارۍ ته اړتيا ولري.

په ځينو مواردو کې کارکوونکي د شکايتونو د مقدماتي ارزونې او حتی د تصميمونو د مخکني يادښت لپاره مهم رول لوبوي، پر دې اساس که چېرې د دارالانشاء کارکوونکي حکومتی موظفين وي، دغه وضعیت به په هېڅ ډول هم مناسب نه وي؛ د بېلگې په ډول په کاناډا کې د اطلاعاتو کمپسيون دفتر د يوې بشپړې ځانگړې ادارې په توگه فعاليت کوي، کمپشنر کارکوونکي گوماري او کارکوونکي يواځې هغه ته راپور ورکوي. د شکايتونو او حقوقي چارو يو ځانگړی واحد شته چې د ټولو شکايتونو مقدماتي ارزونه ترسره کوي، دا هم په کې شامل دي چې کومه استثنا په کوم مورد کې صدق کوي. معمولاً د شکايتونو کمپشنر يواځې شکايتونه لاسليکوي، خو دا چې کارکوونکي يې تر غور ورتېره کړي چې په ځانگړي ډول د کومو شکايتونو په اړه يوه ځانگړې ستونزه شته، په هغه صورت کې يې خپله کمپشنر څېړي. بنکاره ده که چېرې ټاکل شوې وي چې کارونه په دې ډول مخې ته يووړل شي، کارکوونکي بايد په مطلق ډول له حکومت څخه خپلواک وي او يواځې هغه کمپسيون ته وفادار پاتې شي چې کار ورته کوي.

د شکايتونو څېړنه

د تقاضا يا غوښتنو په څېر، شکايتونو ته د رسېدو په برخه کې دوه بنسټيز گامونه شته دي؛ لومړی دا چې شکايتونه څرنگه ترلاسه شي يا په بل عبارت، غوښتونکي څرنگه خپل شکايتونه درج کولای شي او دويم گام دا کمپسيون به شکايتونه څرنگه څېړي. د شکايتونو پروسې د اسانۍ لپاره غوره ده چې د شکايت وړاندې کولو لپاره يو ساده فورم جوړ شي، دغه فورم بايد د کمپسيون او د دولتي ادارو په وېبپاڼو کې وي خو غوښتونکي

باید اړ نه وي چې حتمي دې دغه فورم بشپړ کړي. غوښتونکی باید په هر صورت کې وکولای شي خپل غوښتل شوي یا د اړتیا وړ اطلاعات په یوه ساده پاڼه کې هم وغواړي. دغه فورم د اطلاعاتو له غوښتونکي سره د کار په اسانتیا کې مرسته کوي، حتی امکان لري د شکایتونو دواړو پړاوونو لپاره ځانگړي فورمونه جوړ شي.

اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون په ۲۵ مه ماده کې په لنډيز سره د شکایتونو د څېړنې اړوند قواعد وضع شوي چې مهم قواعد یې په لاندې ډول دي:

- غوښتونکی کولای شي خپل شکایت په دغه قانون کې د درج شوو حکمونو په پام کې نیولو سره، کمپسیون ته وړاندې کړي، خو قانون په حقیقت کې په دې موخه کوم قواعد نه دي وضع کړي، بلکې په ډاگه کوي چې دا چاره به د هغو کړنلارو پر بنسټ ترسره شي چې د مرکزي کمپسیون له خوا وضع شوې دي او ولایتي کمپسیونونه به ترې پیروي کوي.

- کمپسیون مکلف دی، شکایت د هغه د رسېدو له نېټې څخه په دوو کاري غونډو کې وڅېړي چې د پنځلسمې مادې پر بنسټ، په هرو ۱۵ ورځو کې یو ځل جوړېږي. د یادونې وړ ده چې دا موده د شکایتونو د پړاوونو وهلو لپاره ډېره لنډه ده، په ځانگړي ډول که چېرې شکایتونه ډېر وي. غوره ده چې کمپسیون د ځینو قضیو لپاره د دې مودې غځول په پام کې ونیسي. همدا قضیه د شکایتونو د چمتو کولو په چاره کې د دارالانشاء په اړه هم صدق کوي؛ د بېلگې په ډول اړینه به وي چې د شکایت په اړه د اړوندې دولتي ادارې نظر واخیستل شي او د اطلاعاتو د غوښتونکي ځواب هم د یادو نظرونو په اړه ترلاسه شي.

کمپسیون د شکایتونو د څېړنې لپاره گڼو کړنلارو وضع کولو ته اړتیا لري. د هغو مسایلو یوه برخه چې باید د شکایتونو ترلاسه کولو او څېړنې په برخه کې په پام کې ونیول شي، په لاندې ډول دي:

- شکایتونه له کومې لارې (برېښنالیک، پست او شخص) ثبتېدلی شي؟ دا موضوع به تر هغه پورې چې ولایتي کمپسیونونه نه وي جوړ شوي، د اطلاعاتو غوښتونکو لپاره یوه ستره ننگونه وي.

- شکایتونه د کومې مرجع (ولایتي کمپسیونونه او مرکزي کمپسیون) د واک اړوند دي؟ البته کله چې ولایتي کمپسیونونه جوړ شي، اړینه ده په دې برخه کې کافي وضاحت وي، څو د واکونو د حوزې له لاسوهنې او له ممکنه واکونو څخه مخنیوی وشي.

- د کمپسيون اړيکې له غوښتونکو سره تر کومې کچې ښې دي؟ دا موارد په هغو حالتونو کې چې غوښتونکي برېښنالیک ته لاسرسی ولري، اسان دي، خو په نورو مواردو کې ډېر ستونزمن دي. که چېرې کمپسيون ډېرو اطلاعاتو ته اړتيا ولري او يا هم وغواړي غوښتونکي ته د يوه دولتي بنسټ ادعاوو ته د ځواب ويلو فرصت ورکړي، څه به پېښ شي.
- مهمه ده د دولتي ادارو نظر واخيستل شي او په بنسټيز ډول به کمپسيون ته مهمه وي چې که چېرې د اطلاعاتو غوښتنه رد شي، پر اصلي اطلاعاتو کتنه وکړي، دا ډول اړيکې څرنگه پلي کېږي.
- که چېرې کمپسيون احساس کړي چې دولتي اداره بشپړ اطلاعات په واک کې ورکوي او يا په يوه بله بڼه د هغو د کړنو مخنيوی کوي، څه کار به ترسره کړي، که چېرې دولتي اداره اصلاً له هر ډول ځواب ورکولو ډډه وکړي، څه به کېږي.

په گڼو مواردو کې څارونکي بنسټونه کوشن کوي خو د لوړو تر منځ منځگړيتوب وکړي؛ د بېلگې په ډول په هغو مواردو کې چې معلوم شي د اطلاعاتو پراوونو په وهلو کې ستونزه ده.

دغه حالت ممکن هغه مهال رامنځته شي چې دولتي ادارې؛ د بېلگې په ډول د اطلاعاتو يوې غوښتنې ته ځواب نه وي ويلی او يا يې د اطلاعاتو د تقاضا رد لپاره کافي دلايل نه وي وړاندې کړي، په داسې مواردو کې رسمي حل لارو ته چې تر ډېره اجرائي بڼه لري، اړتيا نشته؛ ځکه معلومه ده چې قانون تر پښو لاندې شوی دی. په دغه حالت کې مهمه دا ده چې دولتي اداره دې ته چمتو کړای شي چې په مناسب ډول ځواب ورکړي چې تر ډېره په منځگړيتوب پورې تړلې موضوع ده؛ دولتي ادارې ته روښانه کړل شي چې د ځواب ورکولو ته مکلفه ده او د ځواب نه ورکولو په صورت کې به نا سمې پایلې ولري. په دې برخه کې څرنگه کېدای شي چې د منځگړيتوب يو بهير د ۲۵ مې مادې په ټاکل شوي زماني محدوديت کې ځای شي، تدبر او تعقل ته اړتيا ده.

بله موضوع چې تفکر ته اړتيا لري، دا ده چې څرنگه کېدای شي د پرېکړو له پلي کېدو ډاډ ترلاسه شي. د قانون د ۲۳ مې مادې د حکم پر بنسټ، د کمپسيون پرېکړې نهايي دي، له ابلاغ څخه وروسته د پلي کېدو وړ گرځي. دا موضوع دوه بالقوه ستونزې لري؛ لومړی دا چې که چېرې شکايت کوونکي او دولتي اداره وغواړي د محکمو پر وړاندې استيناف وغواړي، څه به رامنځته شي؟ په پرېکنده توگه بايد دغه انتخاب ممکن وي. کمپسيون به له دې مسئله سره څرنگه چلند وکړي؟ ايا دا به د کمپسيون غړو ته د منلو وړ وي چې د محکمې له خوا د قضيو تر څپرلو پورې د پرېکړې پلي کېدل په پېچلتيا کې پرېښودل

شي او يا دا چې د کمپسيون غړي به د خپلې پرېکړې پر پلي کېدو په دغه شرط چې د هغو د راگرځولو لپاره محکمه واک ولري، ټينگار وکړي؟

که چېرې د کمپسيون د غړو پرېکړه دا وي چې اطلاعات افشا شي، بېرته راگرځول به يې تقريباً نا ممکن وي. په دويم قدم کې په هغو مواردو کې چې دولتي اداره د کمپسيون د پرېکړو له عملي کولو ډډه وکړي، کمپسيون به په عمل کې خپلې پرېکړې څه ډول پلي کړي. قانون په دې برخه کې له بده مرغه د کومې کړنلارې وړاندوينه نه ده کړې.

د کمپسيون پراختيايي دندې

اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون په ۱۹ مه ماده او ځينو نورو مادو کې د کمپسيون لپاره د يو شمېر پراختيايي دندو وړاندوينه شوې ده چې په لاندې ډول ډلبندي کېدای شي:

- عامه پوهاوی
- د دولتي ادارو د کارکوونکو روزنه او ملاتړ
- څارنه
- سرغړونې او تاديبي مويدات
- نورې دندې لکه پر قوانينو تبصره، غوښتونکو ته مشوره ورکول، د اطلاعاتو غوښتنې د فورم تاييد، د غوښتل شوو اطلاعاتو د لگښتونو د اندازې او د ورکړې د ډول د کړنلارې تصويب او خپله د کمپسيون د کلني راپور برابرول.

عامه پوهاوی:

د عامه پوهاوي په برخه کې قانون د کمپسيون د رول په اړه پوره وضاحت نه لري، يواځې د کلني راپور خپرېدو، د روڼتيا کلتور ترويج او د عامه پوهاوي لپاره د تصاميمو خپرېدو ته اشاره کوي. په گڼو مواردو کې کمپسيونونه خپل تصميمونه په عمده ډول د انټرنېټ، ټولنيزو شبکو او وېبپاڼو د کارونې له لارې خپروي.

- په دې برخه کې بنايي فکر وشي چې ايا اړتيا شته چې د يادو تصميمونو د خپرېدو لپاره له نورو طريقو څخه کار واخيستل شي که نه، که چېرې اړتيا وي، مخاطبين به څوک وي؟

- دغه راز باید فکر وشي چې څرنګه کېدای شي له مدني ټولني او احتمالاً له نورو بنسټونو (پوهنتونونو او بنسټونو) سره د خپلو پرېکړو څپړولو لپاره څه ډول همکاري وشي.
- ورته کتنې د کلنيو راپورونو د څپړېدو په چاره کې هم صدق کوي.

سره له دې چې قانون په دې برخه کې پوره صراحت نه لري، خو بڼه به وي چې که چېرې ترې داسې مفهوم واخيستل شي چې که کمېسيون په عمومي ډول صلاحیت ولري، څو د عامه پوهاوي فعالیتونه ترسره کړي، دغه استنباط د ۱۹ مې مادې پر لحن متکي دی. دغه راز په بريالیتوب د دغه قانون پلي کېدو لپاره د عامه پوهاوي پر اهمیت ټینګار کوي.

په دې برخه کې ستره ننگونه د پراختیایي کړنو واک نه، بلکې په دغو اقداماتو پورې تړلې مالي وجه ده؛ ځکه چې دا ډول کړنې کېدای شي ډېر لګښت او وخت ته اړتیا ولري، البته کېدای شي چې له نړیوالې ټولني څخه هم د دغو فعالیتونو د ځینو برخو د تمویل لپاره مرسته وغوښتل شي. په دې اړه مهمه ده څو د نورو همکارانو فعالیتونه، په ځانګړي ډول د مدني ټولني بنسټونه هم په پام کې ونیول شي؛ هغه کولای شي په پراختیایي فعالیتونو کې همکاري وکړي او د دې موخو لپاره له تمویلونکو سرچینو څخه په مستقیم او نا مستقیم ډول بودیجه ترلاسه کړي.

د مدني ټولني غړي کولای شي اطلاعاتو ته د لاسرسي حق ترلاسه او د خلکو تر منځ اړیکې جوړې کړي او خلک وهڅوي چې د خپلو ورځنیو ستونزو په حل کې له دغه حق څخه ګټه واخلي او خپلې د اطلاعاتو غوښتنې دولتي ادارو ته وړاندې کړي. د مدني ټولني بنسټونه باید د خلکو د لېوالتیا وړ موضوعات په ګوته کړي او هغوی ته وښيي چې په څه ډول یې یوه ستونزه اطلاعاتو ته د لاسرسي له موضوع سره تړاو لري، دغه راز یاد بنسټونه باید د اطلاعاتو غوښتنې فورم په ډکولو او لیکلو کې له خلکو سره مرسته او هغوی ته لارښوونه وکړي.

مدني ټولني او اطلاعاتو ته د لاسرسي د څارنې کمېسيون باید په ګډه کار وکړي چې په هېواد کې اطلاعاتو ته د لاسرسي اساسي ستونزې ومومي او د هغو د حل لپاره لارې چارې ولټوي. دغه راز د مدني ټولني بنسټونه باید اطلاعاتو ته د لاسرسي د څارنې پر کمېسيون څارنه وکړي چې کارونه یې څه ډول روان دي او د نیمګړتیاوو د لرې کولو لپاره پرې اړین فشار راوړي. رسنۍ هم په دې برخه کې ارزښتمنه همکاري کولای شي او همکاري به یې د دواړو اړخونو لپاره بې ګټې نه وي؛ ځکه چې دوی د څپړېدو لپاره ګټور موضوعات ترلاسه کوي او بلخوا د بېلابېلو خلکو یوه زیاته برخه تر پوښښ لاندې نیسي.

دغه راز مهمه ده عامه بنسټونه وهڅول شي چې په دې برخه کې له خلکو سره کار وکړي. یاد بنسټونه په ځانگړي ډول سکتوري وزارتونه لکه د پوهنې ریاست، د عامې روغتیا ریاست او کورنیو چارو وزارت (پولیس) هم د خلکو له سترو ټولنو سره سرو کار لري. د قانون د ۱۱ مې مادې د اوومې فقرې د حکم پر بنسټ، یادې ادارې مکلفې دي اطلاعات د خپلو وېبپاڼو او هم د رسنیو له لارې خپاره کړي. دا هم کېدای شي، لکه په خپله د اطلاعاتو خپرولو مکلفیت په څېر، د خلکو د پوهاوي لپاره له هغوی سره کار مکلفیت وبلل شي.

د پورتینو یادو موضوعاتو په پام کې نیولو سره یو شمېر هغه فعالیتونه چې کمپسیون یې یواځې او کله هم له مدني ټولني سره په مشارکت کې ترسره کولای شي، په لاندې ډول دي:

- د ډیسمبر ۲۸ مه نېټه، اطلاعاتو ته د لاسرسي نړیوالې ورځې نمانځنه؛ دغه ورځ اوسمهال د یونسکو له خوا د ملگرو ملتونو د نړیوالې رسمي ورځې په توگه اعلان شوې ده؛ ځکه کېدای شي په افغانستان کې د دې ورځې د نمانځنې لپاره د ملگرو ملتونو له ادارو سره اړیکه ونیول شي. که چېرې دغه کار په سم ډول ترسره شي، د رسنیو پاملرنه به جلب شي او له دې لارې به ښه انعکاس ولري. په افغانستان کې په لومړي ځل یاده ورځ د ۲۰۱۶ زېږدیز کال د ډیسمبر په ۲۸ مه د کابل په گډون په اتو ښارونو کې ونمانځل شوه.

- د دې ورځې په ځانگړو مراسمو کې یو لړ جایزې او ډالی هم ورکول کېږي. هغه دولتي ادارې چې په دې برخه کې مثبتې کړنې ولري، باید جایزې ورکړل شي او هغه ادارې چې په دې برخه کې یې ښه وړتیا نه وي ښودلې، یو زور او زنگ وهلی قفل ورکول کېږي. د جایزو گټونکي د راپور ورکولو په برخه کې د ښو کړنو، غوره وېبپاڼو لرلو چې ډېر اطلاعات ولري، پوښتنو ته د ځواب ورکولو د څرنګوالي او نورو کارونو په مناسبت ستایل کېږي.

- خلکو ته د هغوی د حقونو په اړه د قانون پر بنسټ د یوه ساده لارښود جوړول، یاد لارښود باید پر عام فهمه ښه طراحي شي؛ لکه د سم پوهاوي لپاره باید انځورونه ولري.

- د یوه ساده پوستیر طراحي کول چې اطلاعاتو ته د لاسرسي د حق څرګندوی وي، وروسته د عامه پوهاوي کمپاین ترسره کول خو دولتي ادارې وهڅول شي پوستیر په خپلو دفترونو کې ولگوي. که داسې تصور شي چې دا ډول پوستیر په ښوونځیو، روغتونونو، روغتیایي تاسیساتو او پولیسي حوزو کې را ځوړند شي، څومره خلک به یې وگوري؟

● د ۱۴ مې مادې په بڼه ډول پلي کېدو لپاره هغه اطلاعات چې د دولتي ادارو په وېبپاڼو کې خپرېږي، د هغو د ارزونې لپاره د نومرو ورکولو سیستم گټور ثابتېدای شي؛ له دې لارې کېدای شي ادارې د اطلاعاتو خپرېدو ته وهڅېږي او یا یې لږ تر لږه پام وړ وړوي.

په اوږدمهال کې باید داسې لارې چارې ولټول شي، خو اطلاعاتو ته د لاسرسي حق په ښوونځيو او پوهنتونونو کې د یوه درس په توگه تدریس شي. د هندوستان له تجربو څخه د قانون د بنسټیز کېدو او نورو فوق العاده گامونو د پورته کولو په تړاو باید ډېر څه زده شي. هندوستان په ښوونیز نصاب کې اطلاعاتو ته د لاسرسي په اړه یو مضمون شامل کړی خو زده کوونکي اطلاعاتو ته د لاسرسي د حق په اړه پوهاوی ترلاسه کړي.

حکومت باید د اطلاعاتو غوښتنې لپاره د ټیلېفوني اړیکو او یا هم د موبایل کاروونکو لپاره د پیغام لېږلو وړیا اسانتیا برابره کړي.

د دولتي ادارو د کارکوونکو روزنه او ملاتړ:

اطلاعاتو ته د لاسرسي د قانون نولسمه ماده د دولتي ادارو د ملاتړ په اړه یو شمېر مطالب رانغاړي. د دې مادې په څلورمه فقره کې ”غوښتونکو او ادارو ته د لازمو مشورو وړاندې کول“ او د دې مادې په اوومه فقره کې ”په هېواد کې د روزنیزو برنامو جوړولو له لارې د اطلاع رسونې د فرهنگ غښتلي کول“ شامل دي.

مشوره تل د غوښتنې پر بنسټ ورکول کېدای شي؛ یعنې د دولتي ادارو د غوښتنې په ځواب کې، خو که چېرې دولتي ادارو ته دا وړ و نه پوهول شي چې د مشورې غوښتنې حق لري او کمپسیون کولای شي هغو ته مشوره ورکړي، یادې ادارې له خپل دغه حق څخه بې برخې پاتې کېږي. ښايي یو شمېر دولتي ادارې د دغه قانون او کمپسیون له شتون څخه نا خبرې وي.

یوه لاره دا کېدای شي چې د دغه کمپسیون د دندو په اړه یوه کوچنۍ خبرتیا، په ځانگړي ډول د مشورې وړاندې کولو او له دولتي ادارو سره د همکارۍ په برخه کې چمتو شي او ټولو دولتي ادارو ته واستول شي.

د همکارۍ یوه بله وسیله ښايي د دولتي ادارو لپاره وسایل او لارښود توکي وي. هغه څه چې هغه یې د قانون د حکم پر بنسټ ترسره کوي، لویه برخه یې لکه د غوښتنو لپاره د ځواب وړاندې کولو سیستمونو جوړول دي.

که چېرې هره دولتي اداره دغه کار په جلا ډول ترسره کړي، نه یواځې د سرچینو ضایع کېدل به وي، بلکې په بېلابېلو ادارو کې به متفاوتې کړنلارې رامنځته کړي. یو عمومي لارښود جوړول به د اطلاعاتو غوښتنې لپاره اغېزناک وي.

ځینې نورې برخې چې کېدای شي د هغو لپاره عمومي مواد برابر شي، په لاندې ډول دي:

- د دولتي ادارو لپاره د یوه داسې لارښود چمتو کول څو ټولې هغه هڅې په کې معرفي شي چې د قانون پلي کېدو لپاره باید ترسره شي او لارښوونه په کې ورته وشي چې دغو هڅو ته څه ډول لومړیتوب ورکړي؛ د بېلګې په توګه لومړی ګام باید د اطلاع رسونې د مرجع مسوول کمپسيون ته معرفي کول وي.
- د اطلاعاتو غوښتونکو لپاره یوه نمونه (الګو) جوړه شي، څو له مخې یې هغه پړاوونه چې د اطلاع رسونې مسوول یې باید د اطلاعاتو غوښتنې ترلاسه کولو پر مهال قدم په قدم تعقیب کړي. کله چې داسې یوه عمومي نمونه رامنځته شي، وروسته هره اداره کولای شي اړتیا ته په پام سره خپل شرایط له هغې سره سم عیار کړي.
- په عین ترتیب، ۱۳ مې مادې ته په پام سره د ادارې داخلي استیناف غوښتنې پړاوونو وهلو لپاره د یوه سیستم جوړول اړین دي.
- د سندونو او مدارکو د مدیریت لپاره د بنسټیزو معیارونو وضع کول، دولتي ادارې قانون په رسمي ډول د خپلو اطلاعاتو د غوره مدیریت لپاره نه مکلفوي خو که چېرې دغه ادارې وغواړي د اطلاعاتو غوښتنې تقاضاوو ته ځواب ولري، باید خپل سندونه په ښه ډول وساتي. دا یوه نسبتاً علمي ساحه ده او له دولتي ادارو څخه توقع نه کېږي چې په یواځې ځان یې تر عهدې ووځي. پر دغه بنسټ به د کمپسيون لپاره پېر گټور وي چې په دې برخه کې مرسته وکړي.
- د میاشتنیو راپورونو ورکولو لپاره د روښانه حکمونو وړاندې کول چې دولتي ادارې د قانون له ۲۱ مې مادې سره سم مکلفیت لري.
- دولتي ادارو ته لارښوونه، په ځانګړي ډول د اطلاع رسونې د مرجع مسوولینو ته په دې اړه چې د قانون په ۱۵ مه ماده کې مندرجې استثنایې څه ډول تفسیر کړي. دغه کار به یو لږ ښېګڼې هم له ولري، یوه یې دا ده چې ټولې دولتي ادارې به استثنایې په یوه ښه تفسیر کړي او په پایله کې به کمپسيون ته د راتلونکو استیناف غوښتنو اندازه کمه شي.

● قانون د دولتي ادارو پر غاړه یو مستقیم او روښانه مکلفیت اچوي چې د ۱۴ مې مادې د حکم مطابق په خپله د اطلاعاتو له خپرولو څخه عبارت دي. پر دې سربېره د ۱۱ مې مادې اوومه فقره په ډاگه کوي چې دوی په دې برخه کې ځیني عمومي مکلفیتونه هم لري. کمپسیون کولای شي یادې ادارې د اطلاعاتو د کلیدي کنټرول په شمېر په تړاو چې باید په خپله د اطلاعاتو خپرول د خلکو په واک ورکړل شي، لارښوونه وکړي (د خپلو وېبپاڼو له لارې، په دفترونو کې د اعلاناتو پر تخته، د وایونو او نورو اعلان د پرو باندې ولیکي).

د چارواکو لپاره د روزنیزو پروگرامونو جوړول، اطلاعاتو ته د لاسرسي د قانون په بریا پلي کېدو لپاره له کلیدي مولفو څخه یوه ده. دغه قانون خپلې پیچلتیاوې هم لري؛ ځکه خو د روزنیزو پروگرامونو له جوړېدو پرته نه شي کېدای له چارواکو هیله وشي، څو پوه شي چې دندې یې څه دي او د ترسره کېدو لپاره یې باید څه کارونه ترسره کړي.

په ورته وخت کې د روزنیزو پروگرامونو جوړول هم خپلې پیچلتیاوې لري:

● لومړی دا یوه مهمه دنده ده. په اوسنیو شرایطو کې باید هر یو مسوول لږ تر لږه په دې برخه کې تر یوې کچې روزنه ولري. نوي کسان چې د ملکي خدمتونو سکتور ته راځي، دې ډول روزنې ته اړتیا لري، په داسې حال کې چې د اطلاعاتو دفتر په لومړي ګام کې مسوولیت لري غوښتنې وڅېړي، خو د دغه کار ترسره کولو لپاره به د نورو کارکوونکي ملاتړ ته اړتیا ولري؛ د بېلګې په ډول نور کارکوونکي باید د اطلاعاتي محل چې د اطلاعاتو غوښتنه یې شوې وي، په موندلو او همدارنګه د دې په ارزونه کې چې غوښتل شوي اطلاعات د استثناو تر رژیم لاندې راځي که نه، مرسته وکړي.

● دویم دا چې اطلاعاتو ته د لاسرسي په برخه کې پوره تخصص نه وي؛ ځکه چې دغه قانون نوی دی، هېڅوک هم د هغه د پلي کېدو په برخه کې ښه تجربه نه لري.

د پورتنیو یادو فکتورونو معنا دا ده چې د روزنیزو پروگرامونو لپاره هدف لرونکي کړنلارې ته اړتیا ده. د قانون د لسمې مادې پر بنسټ دولتي ادارې مکلفې دي چې د اطلاع رسونې مسووله مرجع د اطلاعاتو وړاندې کولو او غوښتنو ته د ځواب ویلو لپاره وټاکي. ښه به وي چې که په لومړي قدم کې همدا د اطلاع رسونې مرجع مسوولین وروزل شي.

پر دې سربېره د قانون په پلي کولو کې د هغوی کلیدي رول ته په پام سره د اطلاع رسونې د مرجع مسوولین د نورو په پرتله ډېرې روزنې ته اړتیا لري. په داسې حال کې

چې د عادي کارکوونکو د روزنې لپاره څو محدود ساعتونه کافي دي، د اطلاع رسولو د مرجع مسوولين دوه يا درې ورځې روزنې ته اړتيا لري. اړینه ده دې برخې ته په دقت فکر وشي چې بايد څه ډول حرکت وشي. يو منطقي نظر دا دی چې په پيل کې يو کدر د ښوونکو د روزنې پروگرامونو له لارې وروزل شي او وروسته له دې له ښوونکو سره همکاري وشي، څو نورو چارواکو ته روزنه ورکړي.

که چېرې د ملکي خدمتونو په چوکاټ کې کوم مرکزي روزنيز بنسټ وي، کېدای شي چې د روزنيزو پروگرامونو جوړولو لپاره د يوه مرکزي کانون په توگه ترې کار واخيستل شي. د مدني ټولني بنسټونه هم کولای شي په دې برخه کې همکاري وکړي.

کېدای شي يو لږ نور فعاليتونه هم د اطلاع رسونې چارواکو د روزنيزو پروگرامونو د پراختيا په موخه تر لاس لاندې ونيول شي. په دې برخه کې د غوراوي لاندې ټکي شته:

- که چېرې هغو کسانو ته چې تازه د ملکي خدمتونو په چوکاټ کې گومارل کېږي، کوم لومړنی روزنيز پروگرام وي، کېدای شي چې اطلاعاتو ته د لاسرسي په نوم يو مضمون چې يواځې يو يا دوه ساعته وي، هم ورزيات شي، څو ټول هغه کسان چې د ملکي خدمتونو په چوکاټ کې گومارل کېږي، په دې اړه وروزل شي.
- که چېرې د ملکي خدمتونو د کارکوونکو لپاره عمومي، پرله پسې او د ارتقايبې روزنيز پروگرامونه وي، بيا هم بايد اطلاعاتو ته د لاسرسي مضمون ورزيات شي، څو د هر څو زيات شمېر کارکوونکو د پوښښ يو سيستم شتون ولري.
- هغه مهال چې د اطلاع رسونې چارواکي دا روزنه ترلاسه کړي، کولای شي لنډه روزنيز پروگرامونه هم چې يواځې يو ساعته وي، د دغه حق په اړه د عامه پوهاوي په موخه د خپلو همکارانو لپاره جوړ کړي.

څارنه:

اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون ۱۹ مه ماده کمپسيون پر دې مکلفوې چې د عامه ادارو له کړنو د قانون پر بنسټ څارنه وکړي چې موخه يې له فعاليتونو راپور ورکول او يا هم د نورو اقداماتو، لکه هغو دولتي ادارو ته د مرستې وړاندیز چې کړنې يې کمزورې دي او هم له قانون څخه څارنه او يا په عمومي ډول د قانون پلي کېدل دي.

په افغانستان کې د دولتي ادارو شمېر ډېر دی، په داسې حال کې چې د کمپسيون د غړو شمېر کم دی، هغه هم نیم وخت کار کوي، په داسې حال کې چې څارنه يوه ډېره وخت نیوونکې کړنه ده.

د کمپسيون لپاره يو غوراوی دا کېدای شي چې څارنه په نا مستقیم ډول د شکایتونو بهیر له لارې ترسره شي، خو دا چې د شکایتونو د څرنگوالي وړاندوینه نه شي کېدای، نو يو نا متوازن تصویر به وړاندې کړي. (افراد د خپلو شخصي گټو پر بنسټ غوښتنه کوي، نه په اتفاقي يا علمي بڼه).

اطلاعاتو ته د لاسرسي د څار کمپسيون باید خلکو ته له ادارو د راپورو ورکولو لپاره ۲۴ ساعته تېلېفوني سیستم فعال کړي او بیا له هغو ترلاسه کېدونکي راپورونه وڅېړي. دغه راز کمپسيون کولای خپله نظارتي دنده د ادارو د راپورو ورکولو مکلفیت ادا کولو د څرنگوالي په پام کې نیولو سره ترسره کړي.

دا کړنلاره هم تر يوې اندازې نا متوازنه ده؛ ځکه چې په پیل کې به گڼې حکومتي ادارې د راپور ورکولو مکلفیت په برخه کې پاتې را شي او دا هم امکان لري چې په راپور کې ځينې ستونزې له پامه غورځولې وي، خو په هر حال بنايي دا تر ټولو عملي لاره وي. د څارنې په يوه برخه کې د دې خبرې په ډاگه کول هم شامل دي چې ایا دولتي ادارې راپور ورکوي يا نه او يا تر کومې کچې ښه راپور ورکوي.

د دغه قانون د ۲۱ مې مادې له حکم سره سم، دولتي ادارې مکلفې دي چې اړوندو کمپسيونونو ته هره میاشت يو ځل راپور ورکړي. ياده ماده دا نه څرگندوي چې په راپورونو کې باید کوم اطلاعات ځای پر ځای شوي وي. دا کړنه د دودیزې لارې پر بنسټ په ډېری هېوادونو کې چې هلته دولتي ادارې يواځې د کلني راپور ورکولو مکلفیت لري، توپیر لري. البته په يادو هېوادونو کې د دولتي ادارو په کلني راپور کې زیات جزئیات شته، حتی په داسې حالاتو کې هم يو شمېر دولتي ادارې د دغه مکلفیت له ترسره کولو عاجزې پاتې کېږي؛ د بېلگې په ډول، په سوېلي افریقا کې اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د تصویب له

لومړيو ورځو وروسته ارگانونو د راپور ورکولو په برخه کې پر خپلو مکلفیتونو ډېر لږ عمل کاوه، سره له دې چې د قانون پر بنسټ یواځې د کلني راپور پر ورکړه مکلف شوي وو. یو کال څارونکی بنسټ چې د بشري حقونو کمېسیون و، هغو بنسټونو ته چې راپور یې نه و ورکړی، ولیکل، که چېرې راتلونکی کال خپل راپورونه وړاندې نه کړي، نو نومونه به یې د کمېسیون په کلني راپور کې خپاره شي. دغه گواښ خپل کار وکړ او زیات شمېر دولتي بنسټونو راتلونکی کال خپل راپورونه وړاندې کړل.

د دغه غیر معمول وضعیت د مدیریت لپاره بنایي غوره وي چې په میاشتني ډول په ډېره ساده او اسانه بڼه د راپورونو د وړاندې کولو حکم ورکړل شي، هغه راپورونه چې یواځې څو مخه دي او د تقاضا په اړه ډېر ساده اطلاعات وړاندې کړي، کوم چې د تېرې میاشتې په اوږدو کې ترلاسه شوي او همدارنگه هغه پرمختگونه چې د شوو غوښتنو په اړه ترسره شوي، منعکس کړي. حتی په دغه حالت کې هم کمېسیون باید د داسې حالت د تجربه کولو لپاره چمتو وي چې یو شمېر دولتي ادارو له راپور ورکولو ځان تېر کړی وي.

د دغه مکلفیت تر څنګ بنایي ادارې مکلفي کړي، څو هر کال یو مفصل راپور هم وړاندې کړي چې په کې د یوه کال په اوږدو کې د اطلاعاتو لپاره د ورکړل شوو غوښتنو او همدارنگه د څېړلو څرنګوالی یې نورو مسایلو ته له راجع اطلاعاتو سره، لکه په خپله د اطلاعاتو خپرول او د سندونو مدیریت تشریح شوی وي.

سرغړونې او تادیبي مویدات:

اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د ۲۶ مې مادې لومړۍ فقرې د دغه قانون له حکمونو د سرغړونې موارد په ګوته کړي دي، دغه موارد د نا سمو اطلاعاتو د وړاندې کولو په ګډون، له موجه دلیل څخه پرته غوښتونکي ته د اطلاعاتو له نه ورکولو، کمېسیون ته د واقعیت خلاف اطلاعات وړاندې کولو، پر ټاکلي وخت د غوښتل شوو اطلاعاتو نه وړاندل کولو، د کمېسیون کړنلارې او تصمیمونو په پام کې نه نیولو او کمېسیون ته پر ټاکلي وخت د مسوولې مرجع د راپور له نه وړاندې کولو څخه عبارت دي.

د ۲۶ مې مادې د دویمې فقرې د حکم پر بنسټ، کمېسیون د سرغړونې د تثبیتدو په صورت کې د تادیبي مویداتو په اړه تصمیم نیسي. په یادو تادیبي مویداتو کې اړوندې ادارې ته سپارښتنه، لیکلي اخطار او د کسر معاش وړاندیزونه شامل دي.

د یادونې وړ ده، د تادیبي مویداتو دغه ټولګه له پوره ځواک څخه برخمنه نه ده. سپارښتنه او لیکلی اخطار په هېڅ ډول مطلوب نه دي؛ یعنې هېڅ کوم کارکوونکی یې د ترلاسه

کولو غوښتونکی نه دی، تر دې وراخوا دا یواځې نرم اقدامات دي چې هېڅ ډول رسمي پایلې نه لري. د معاش کسر تر یوه بریده جدي چاره ده، خو کمپسیون ته یواځې د معاش د کسر وړاندیز واک ورکړل شوی او نور په اړوندې اداره پورې اړه لري چې یاد وړاندیزونه عملي کړي. په عمل کې دا ډول مویده چې د دولتي ادارو په اقداماتو پورې تړاو ولري، کمزورې ده؛ ځکه چې ډېری دولتي ادارې د اطلاع رسونې پلوی نه دي؛ ځکه خو د اطلاعاتو د نه رسونې په خاطر د خپلو کارکوونکو سزا ته ډېر تمایل نه لري. په ورته وخت کې دې ته په پام سره چې یاد مویدات لږ تر لږه په بالقوه توګه د معاش د کسر مسئله هم رانغاړي، اړینه ده چې کمپسیون د یادو مویداتو په پلي کېدو کې بنسټیزو قواعدو ته په منصفانه ډول پابند وي.

له بلې خوا اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د اطلاعاتو د غوښتونکو ملاتړ کوي او د هغوی د گټو خونديتوب لپاره اطلاعاتو ته د لاسرسي د څارنې کمپسیون ته واک ورکوي چې که د اطلاع رسولو د مرجع مسوول پر وخت او اړین اطلاعات وړاندې نه کړي او له امله یې حقيقي يا حکمي اشخاصو ته مادي يا معنوي زیان ورسېږي، نو دوی یې پر جبران مکلف دي. د یاد قانون د شپږویشتمې مادې د درېیم بند له مخې، د سرغړونو د رامنځته کېدو په صورت کې چې د حقيقي يا حکمي اشخاصو پر مادي يا معنوي زیان تمام شي، د قانون له حکمونو سره سم دې جبران شي.

د دغه کار لپاره اړینه ده چې د یادو مویداتو د پراوونو وهلو لپاره لیکلې کړنلاره وي؛ یعنې د کړنلارو په لیکلې ټولګه کې داسې کړنې وي چې د تادیبي مویداتو له پلي کېدو وړاندې تر لاس لاندې ونیول شي.

لومړی موضوع دا ده چې په تادیبي مویداتو پورې اړوند یوه مسئله څرنگه کمپسیون ته وړاندې شي. د تیورۍ له لید څخه باید هر شخص وکولای شي د دې ډول ناوړه کړنو په اړه کمپسیون ته شکایت وکړي، دغه شکایتونه به د کمپسیون د څېړنو بنسټ وګرځي او یا هم کمپسیون کولای شي د شکایتونو ګڼوالی د هغو کسانو په شکایتونو پورې محدود کړي چې له سرغړونو مخامخ زیانمن شوي وي؛ یعنې په بنسټیز ډول غوښتونکی یا خپله کمپسیون.

ښايي گټور وي، که چېرې د شکایتونو یو فلټر شوی سیستم رامنځته شي، خو بې بنسټه شکایتونه او یا هم د ناوړه نیت پر بنسټ په هماغه پیل کې "په چټک ډول" فلټر یا چاڼ شي.

دویمه مسئله دا ده چې کمپسیون د سرغړونو ادعاوې څرنگه وڅېړي، خو ډاډ حاصل کړي چې د تورن حقونه د موضوع د څېړنې په اوږدو کې رعایت کېږي. لږ تر لږه باید

تورن ته د هغه د تورونو یوه کاپي ورکړل شي او هم د یادو تورونو په اړه د ځواب ویلو فرصت ورکړل شي. دغه راز کمپسيون باید له اړوندې ادارې څخه سندونه او یا نور مدارک ترلاسه کړي او که چېرې امکان ولري له نورو کارکوونکو یا شاهدانو وغواړي چې کمپسيون ته د شاهدي ورکولو لپاره حاضر شي.

د ۱۹ مې مادې درېیمه فقره کمپسيون ته د دې واک ورکوي څو د ادارو د اطلاع رسونې له مسوولو مراجعو څخه سندونه او مدارک وغواړي، خو معلومه نه ده چې ایا د "مدارک" لفظ معنا په دې فقره کې د کمپسيون پر وړاندې د شاهدي ادا کولو لپاره د شهود شمولیت مطرح کوي که نه.

درېیمه مسئله دا ده چې کمپسيون به دا پروسه څرنگه په داخل کې مدیریت کړي؛ جدي پایلو ته په پام سره بنایي غوره وي چې په دې پروسه کې د کمپسيون له غړو یو پلاوی شامل شي، نه یواځې یو غړی. داسې بنکاري چې د دې موخې لپاره به تشکیل شوی پلاوی د کمپسيون له درېیو تر پنځو پورې غړي ولري.

پر قوانینو تبصره:

اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د ۱۹ مې مادې په لسمه فقره کې د اړوندو لایحو او کړنلارو د تصویب واک کمپسيون ته ورکړل شوی دی، کمپسيون باید د هغو قوانینو پر مسوده چې اطلاعاتو ته د لاسرسي حق تر اغېز لاندې راولي، تبصره وکړي. د دغه کار لپاره باید کمپسيون اړین تخصص ولري. دغه راز حکومت او ملي شورا باید د اړوندو قوانینو مسوده کمپسيون ته راجع کړي؛ دا ځکه چې د اړتیکل ناینټین سازمان اتم اصل حکم کوي، هغه قوانین چې د اعظمي افشاگرۍ له اصل سره اړخ نه لگوي، باید تعدیل یا لغوه شي.

اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون باید حکم وکړي چې بل قانون د امکان تر بریده د دغه قانون له حکمونو سره په مطابقت کې تعبیر شي، که دغه کار امکان ونه لري، هغه بل قانون چې د عامه اطلاعاتو په اړه دی، باید د هغو اصولو متابعت وکړي چې اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون بنسټ جوړوي. هغه استثناوې چې د اطلاعاتو د لاسرسي په قانون کې تسجیل شوې دي، باید جامع وي او نورو قوانینو ته باید د زیاتولو اجازه ور نه کړای شي، په ځانگړې توگه د محرمیت قوانین باید د چارواکو له خوا د هغو اطلاعاتو افشاء کول غیر قانوني ونه بولي چې هغوی یې د اطلاعاتو د لاسرسي د قانون پر اساس پر افشا کولو مکلف دي.

د اړوندو قوانینو مسودې راجع کولو پر مهال کمپسیون باید د ملي شورا غړي په دې برخه کې وپوهوي، په ځانگړي ډول د ملي شورا د جوړښت هغې برخې ته چې د قوانینو له مسودې څخه د تعقیب او مراقبت دنده پر غاړه لري. بله لار به دا وي چې له عدلیې وزارت څخه غوښتنه وشي خو د یادو قوانینو مسوده کمپسیون ته راجع کړي.

کمپسیون ته د قوانینو د مسودې د راجع کولو په برخه کې به د حکومت اړ ایستل ډېر ستونزمن وي، خو کولای شي چې لږ تر لږه په پیل کې د څو کلیدي وزارتونو لکه د اطلاعاتو او کلتور وزارت او یا هم له عدلیې وزارت څخه پیل وشي.

غوښتونکو ته مشوره ورکول:

غوښتونکو ته مشوره ورکول تر یوې کچې دولتي ادارو ته د مشورې ورکولو په څېر دي، دا کړنه په تیوري کې اسانه خو په عمل کې ستونزمنه ده او ډېر وخت نیسي. دغه حالت تر ډېره د وخت په تېرېدو سره رامنځته کېږي، په ځانگړې توگه، کله چې هر کال د غوښتونکو شمېر زرگونو ته لوړ شي.

یوه لاره دا هم ده چې په دې اړه یواځې عمومي اطلاعات د کمپسیون په وېبپاڼه او یا هم له نورو تبلیغاتي لارو خپاره شي او پاتې یې د مدني ټولنې پر غاړه واچول شي، څو هغوی له اړوندو خدمتونو گټه واخلي او خلکو ته یې ورسوي. له عملي اړخه کمپسیون کولای شي د غوښتونکو لپاره یو ځانگړی برېښنالیک او د ټیلفون یوه شمېره ځانگړي کړي، څو هغوی له دې لارې د مشورې او مرستې غوښتنه وکړي.

کمپسیون کولای شي ځینې مشورې د انټرنېټ له لارې وړاندې کړي؛ د داسې یوه ساده لارښود مفکوره چې عامو خلکو ته د اطلاعاتو غوښتنې د څرنگوالي په اړه معلومات ورکړي.

په دې برخه کې نورې لارې چارې په لاندې ډول دي:

- د ځینو هغو عامو ستونزو په اړه چې غوښتونکي ورسره مخ کېږي، د لارښود په توگه د پوښتنو او ځوابونو د یوې ټولگې خپرول؛ د بېلگې په توگه، که چېرې دولتي اداره غوښتنې ته هېڅ ځواب ورنه کړي، باید څه وشي او یا که چېرې غوښتونکي له ترلاسه کړي ځواب څخه خوښ نه وي، څرنگه کېدای شي له هماغې ادارې د استیناف غوښتنه وکړي.

- د ځینو مشخصو مسایلو، لکه استثناوو او درک په اړه د لارښودونو خپرول.

د اطلاعاتو غوښتنې د فورم تاييد:

اطلاعاتو ته د لاسرسي د قانون ۲۷ مه ماده داسې صراحت لري چې د اطلاعاتو غوښتنې د فورم ډول او منځپانگه او د هغه بيه د اطلاعاتو او فرهنگ وزارت له خوا ترتيب، تثبيت او د کمپسيون له تاييد وروسته د ماليې وزارت د اړوندې څانگې له خوا چاپ او عامه لاسرسي ته اېښودل کېږي. په دې برخه کې غوره عملي لاره دا ده چې ياد فورم د غوښتونکو په واک کې وړيا ورکړل شي، نه دا چې له هغوی څخه کوم فیس واخيستل شي (په حقيقت کې به غوره لاره دا وي چې که چېرې غوښتونکي اړين اطلاعات وړاندې کړي وي، اصلاً اړ نه کړل شي چې له فورم څخه گټه واخلي).

اوس قانون په صراحت سره هغه فیس ته اشاره کړې ده چې بايد د دغه فورم لپاره ورکړل شي، غوره به وي چې د ياد فیس رقم د امکان تر حده ټيټ وي، څو بېوزلي افغانان د اطلاعاتو غوښتنې لپاره د مالي ستونزو له امله بې برخې نه شي. د فورم په اړه غوره عملي لاره دا ده چې فورم هم د کاغذ په بڼه او هم په برېښنايي (الکترونیک) ډول د لاسرسي وړ وي، څو د اطلاعاتو غوښتنه په برېښنايي ډول هم اسانه شي. د يادونې وړ ده چې دا لاره هم د غوښتونکي او هم د اړوندې ادارې لپاره کار اسانه کوي؛ ځکه چې د برېښنايي غوښتنې خپرل او هغو ته ځواب ورکول اسانه دي، په ځانگړي ډول که چېرې اړتيا وي چې له غوښتونکي سره مکاتبه ترسره شي. هر څوک بايد وکړای شي چې د اطلاعاتو غوښتنې فورم له هر ځايه ترلاسه کړي؛ يعنې فوتوکاپي يې کړي او يا يې له انټرنېټ څخه ډاونلوډ کړي، غوښتونکي بايد د فورم د تحويلو پر مهال د اطلاع رسونې د مرجع مسوول ته يواځې لس افغانۍ ورکړي، دغه کار به د غوښتونکي کار ډېر اسانه کړي. اطلاعاتو ته د لاسرسي د څارنې کمپسيون لپاره په کار ده چې دغه مورد د اطلاعاتو د لاسرسي په مقرر او لارښودونو کې ياد کړي.

بالاخره د فورم د منځپانگې له اړخه، هغه موارد چې بايد د غوښتنې په فورم کې راوړل شي، قانون يې په اړه غلی دی او يواځې اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون پنځمه ماده دومره وايي چې غوښتونکي بايد د اطلاعاتو ترلاسه کولو لپاره د ادارې اړوندې مسوولې مرجع ته مراجعه وکړي او د اطلاعاتو غوښتلو فورم ډک کړي. په دې برخه کې غوره کړنلاره دا ده چې د اطلاعاتو غوښتنې په فورم کې له غوښتونکي څخه ډېر کم معلومات وغوښتل شي.

تر کومه چې قانون يواځې افغان وگړو او حکمي شخصيتونو ته اجازه ورکوي څو د اطلاعاتو غوښتنه وکړي، هغه معلومات چې هويت تثبيت کړي، بايد په فورم کې ځای ورکړل شي. له دې پرته ټول هغه معلومات چې بايد په فورم کې ځای پر ځای شي، د غوښتل شوو اطلاعاتو له شرحې څخه عبارت دي.

لکه د دولتي ادارې له نوم، د اطلاعاتو استولو له پټې (که چېرې په الکترونیک ډول غوښتل شوي وي، یواځې برېښنالیک بسنه کوي) او په هغو مواردو کې چې اړتیا وي، د اطلاعاتو وړاندې کولو د ترجیحي روش یادونه؛ لکه فوتو کاپي او یا برېښنايي کاپي.

اطلاعاتو ته د لاسرسي د څارنې کمېسیون چې د اطلاعاتو غوښتلو کوم فورم تایید کړی، په هغه کې یې د فورم مسلسل شمېره، د ادارې نوم، د غوښتونکي مکمل نوم، د اړیکې شمېره، د اطلاعاتو غوښتونکي پته، ادارې ته د اطلاعات غوښتنې فورم د سپارلو نېټه او د اړتیا وړ اطلاعات (سند، نمونه، موډل او داسې نور) یې ضروري او دغه راز یې د غوښتونکي دنده او برېښنالیک اختیاري ګرځولي دي.

قانون بېوزلي غوښتونکي د فیس له ورکړې څخه نه معافوي، په هر حال دا به ګټور وي چې که په فورم کې داسې یو ځای په پام کې ونیول شي، خو غوښتونکي استدلال وکړي چې ولې باید د فیس له ورکړې وېشل شي. په دغه کار سره لږ تر لږه دولتي ادارې پر دې توانېږي څو په مناسبو مواردو کې د فیس معافیت په پام کې ونیسي او که چېرې وروسته د فیس د معاف کېدو لپاره کوم سیستم جوړ شي، فورم به له وړاندې د هغو لپاره ځای ولري.

همدارنگه لاندې موارد هم کېدای شي د اطلاعاتو غوښتنې په فورم کې زیات شي:

- د فورم پر مخ د ثبت لپاره خالي ځای، لکه د هغه شخص نوم چې فورم ور تسلیمېږي، د غوښتنې شمېره او نور.
- د فورم یوه برخه باید د بېلېدو قابلیت ولري، خو د اطلاعاتو غوښتونکي ته د رسېدو په توګه ورکړل شي.
- د اطلاعاتو غوښتنې فورم دې له غوښتونکو څخه لاندې معلومات نه غواړي:
- هغه دلایل چې ولې اطلاعات غواړي.
- هر ډول نور معلومات.

د کمېسیون د کلني راپور چمتو کول:

اطلاعاتو ته د لاسرسي د قانون د ۱۹ مې مادې د شپږمې فقرې د حکم پر بنسټ، کمېسیونونه (ولایتي او مرکزي) مکلف دي چې د خپلو فعالیتونو په اړه ولسمشر او ملي شورا ته خپل کلني راپورونه وړاندې کړي او بل مکلفیت یې د همدې راپورونو خپرول دي.

په عمل کې یاد شوي کلني راپورونه د قانون پر پلي کېدو د څارونکو مراجعو لپاره ارزښتمنې سرچینې دي، خو وپوهېږي چې څه کارونه شوي دي. پر دې اساس ډېره مهمه ده چې یاد شوي راپورونه د امکان تر بریده تفصیلي او جامع وي.

دا همدارنگه ولسمشر او ملي شورا ته رسمي فرصت ورکوي چې اطلاعاتو ته د لاسرسي سیستم د اغېز څرنګوالی مرور کړي، اړین بدلونونه او بڼه والي په کې راولي.

د کمپسيون د فعالیتونو جزئیات باید راپور کې وړاندې شي، د استنیاف غوښتنو په اړه مفصل اطلاعات ولري او دا چې هغه یې څرنګه څېړلي دي. پر دې سربېره باید د کمپسيون د نورو فعالیتونو او نورو وړاندیزونو په اړه اطلاعات چې ممکن د کمپسيون د کړنو د اصلاح لپاره وي، هم په کې شامل شي.

خپله د کمپسيون د فعالیتونو په اړه پر اطلاعاتو سربېره، د کلنيو راپورونو په اړه غوره دا ده چې د قانون پر بنسټ د دولتي ادارو د ټولو کړنو غورچاڼ ولري؛ ځکه خو د یادو راپورونو لپاره بڼه بڼه دا ده چې د اطلاعاتو د ټولو غوښتنو په اړه چې په تېر یوه کال کې شوې وي، شمېرې را ونغاړي او باید هغه موارد هم په کې شامل وي چې د غوښتنو د رد په برخه کې د استثناوو، اخیستل شوو فیسونو او نورو په اړه وي.

۴- د یادو شوو دندو په ترسره کولو کې بالقوه ستونزې:

داسې هیله شته چې ګڼې دولتي ادارې به له کمپسيون سره په مثبته بڼه همکاري وکړي، خو په هر حال د نورو هېوادونو تجربې بنسټي چې ځینې بنسټونه به له همکاري ډډه وکړي. مهمه موضوع دا ده چې قانون له دولتي ادارو غواړي چې په پرانیستې بڼه کړنې ترسره کړي، هغه څه چې د دولتي ادارو مقاومت به له ځان سره ولري. کمپسيون ته به پر دغه نوي مکلفیت د یوه څارونکي بنسټ په حیث د یوه مزاحم او خرابوونکي بنسټ په سترګه وکتل شي.

له کمپسيون سره د دولتي ادارو د نه همکاري په اړه بېلابېلې لارې شته چې په لاندې ډول دي: لومړی ستونزه دا ده چې د اطلاعاتو او فرهنگ وزارت ممکن کوبښن وکړي چې د کمپسيون دارالانشاء په مستقیم او یا نا مستقیم ډول د دارالانشاء د کارکوونکو د وفاداری د جلب له لارې تر خپل کنټرول لاندې وساتي.

یو شمېر لارې شته چې پر مټ یې دولتي ادارې د شکایتونو څېړلو په برخه کې د کمپسيون د رول مخنیوی کوي. د پوهاوي له اړخه ستر ګواښ دا دی چې ګڼې دولتي ادارې ممکن

عامو خلکو ته د پوهاوي ورکولو او له نوي قانون څخه د هغوی خبرولو په برخه کې اړینه مرسته ونه کړي، دغه کوم مطلوب حالت نه دی، خو په ورته وخت کې په حقیقت کې د کمپسیون د کار مخنیوی نه کوي. بنایي د کمپسیون لپاره غوره کړنلاره دا وي چې د دې ستونزې د حل لپاره غوښتل شوي اقدامات عملي کړي؛ لکه د هغو عامه بنسټونه ستاینه چې په دې برخه کې یې وړتیا ښودلې او پر هغو ادارو نیوکې چې ښې کړنې نه لري؛ مثلاً د کلنیو جایزو د ورکړې له لارې.

ځینې دولتي ادارې ممکن د کمپسیون له ملاتړ څخه برخمنې نه شي، که څه هم د عامه پوهاوي د موضوع په څېر دغه حالت مطلوب نه دی، خو په ورته وخت کې د کمپسیون په کار کې په مستقیم ډول گډوډي هم نه رامنځته کوي. که چېرې دولتي ادارې لږ تر لږه خپل کلیدي کارکوونکي چې پر دې موضوع کار کوي، لکه د اطلاع رسولو د مرجع مسوول، په دې برخه کې ونه روزي، یوه ستره ستونزه به وي. له فني اړخه هم هغوی د خپلو کارکوونکو پر روزنه مکلف نه دي، ښکاره ده که خپل کارکوونکي ونه روزي، مکلفیتونه یې چې قانون پر غاړه وړ اچولي، نه شي ادا کولای. دا د کمپسیون مسوولیت دی څو یوه داسې لار پیدا کړي چې دولتي ادارې په دې چاره کې ډېرې ونډې او گډون ته وهڅوي.

امکان لري ځینې دولتي ادارې له قانون سره سم د راپور ورکولو پر دنده عمل ونه کړي؛ په ځانگړي ډول بنایي میاشتنی راپورونه وړاندې نه کړي؛ ځکه که په رښتیني ډول فکر وشي، نو د هغوی لپاره ستونزمن تمامېږي. بنایي غوره وي کمپسیون د دولتي ادارو راپور ورکولو ته اسانه مهالوېش ترتیب کړي، څو هغه دولتي ادارې چې واقعاً غواړي راپور وړاندې کړي او میاشتنی راپورونه ورته ستونزمن وي، مرسته ورسره شوې وي.

مخکې د سوېلي افریقا په بېلگه کې یادونه شوې وه چې د بشري حقونو کمپسیون دولتي ادارو ته خبرداری ورکړی، که چېرې راپور ور نه کړي، نو په خپل راپور کې به یې نوم په ډاگه کړي. دغه گواښ ډېر اغېزمن تمام شوی و. بنایي نورې لارې هم وي، څو له دننه څخه پر دولتي ادارو فشار راوړل شي چې راپور ورکړي؛ د بېلگې په ډول د اطلاعاتو او فرهنگ وزارت او سیاستوالو له لارې پر هغوی فشار راوړل ممکن اغېزمن واقع شي.

بله برخه چې د مقاومت احتمال په کې شته، د دولتي ادارو اړ ایستل دي چې د کمپسیون وړاندیزونه په خپلو تادیبي مویداتو کې رعایت کړي. دې ته په پام سره چې د کمپسیون واک د وړاندیزونو په وړاندې کولو پورې محدود دی، کمپسیون به په دې برخه کې تر دې ډېر کار ترسره نه شي کړای، خو د دې هیله شته چې که چېرې خپلو وړاندیزونو ته قناعت ښوونکي دلایل وړاندې کړي او د خپل ځان او تصمیمونو په اړه د ادارو درناوی

جلب کړي، د وخت په تېرېدو سره به د هغوی باور هم را جلب کړي او یادې ادارې به د کمپسیون وړاندیزونه جدي ونیسي.

مهم ټکي:

۱ – په ټوله کې د کمپسیون دندې شکایتونو ته پر رسېدو، استیناف غوښتنو او پراختیایي کړنو وېشل کېږي.

۲ – کمپسیون باید د خپلو نورو دندو له مسوولیت منلو څخه مخکې له اداري اړخه منظم شي. په دې برخه کې مهمه مسئله دا ده چې څرنگه کېدای شي په دې اړه ډاډ ترلاسه شي چې دارالانشاء د حکومت تر اغېز لاندې نه او کمپسیون ته وفاداره ده.

۳ – قانون د شکایتونو څېړنو د کړنلارو په اړه ډېر تفصیلات نه وړاندې کوي؛ ځکه خو کمپسیون باید په دې اړه تفصیلي حکمونه تصویب کړي او کمپسیون ته باید پوره واک ورکړل شي چې هر ډول استیناف ته رسېدنه وکړای شي، شاهدان را وغوښتلاي شي او تر ټولو مهمه دا چې له دولتي ادارې څخه د اطلاعاتو او سندونو غوښتنه وکړي او د اړتیا په صورت کې دغه کار پټ ترسره شي.

۴ – کمپسیون باید دغه صلاحیت هم ولري چې د پلټنې په پای کې د استیناف قضیه وتړي، له دولتي ادارې څخه وغواړي چې اطلاعات افشا کړي، هغه توروڼه چې د دولتي ادارې له خوا لگول شوي وي، تنظیم کړي، دولتي ادارې جریمه کړي او د استیناف لگښت پر دولتي ادارې باندې تحمیل کړي.

۵ – کمپسیون، په ځانگړي ډول د پراختیایي لارو چارو لکه د عامه پوهاوي د کچې لوړول، له دولتي ادارو سره مرسته او د هغوی لپاره د روزنیزو پروگرامونو جوړول؛ لکه د دولتي ادارو له راپور ورکونې څارنه، د سرغړونو پر وړاندې د تادیبي مویداتو تجویز او نورې دندې؛ د بېلگې په توگه پر قوانینو تبصره، غوښتونکو ته د مشورې ورکول، د محتوا ټاکل، د اطلاعاتو غوښتنې فورم بیه او د خپلو کلیو راپورونو په چمتو کولو کې مهم رول لوبوي.

کمپسیون ممکن له ځینو دولتي ادارو څخه د همکارۍ غوښتنه ولري، خو د نورو هېوادونو تجربو څرگنده کړې چې د دولتي ادارو د ځینو نورو چارواکو له خوا د ستونزو له جوړولو سره به هم مخ شي.

قانون حق درکوي خو د دولت د هغو خپرونو او تطبيق
د څرنگوالي په اړه چې ستاسو د ژوند د بڼه والي په
موخه يې طرحه کوي، د اطلاعاتو غوښتنه وکړئ.

اوولسم خپرکی

د شکایت حق

شکایتونه په ټوله کې په دوو برخو چې د استثناوو پلي کېدو (د استثناوو پر بنسټ د غوښتنو ردول) او د اطلاعاتو ترلاسه کولو لارو چارو او کړنلارو اړوند شکایتونه په کې راځي، وېشل شوي دي.

د کړنلارو په تړاو مسایل

اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د ۱۳ مې مادې له مخې، که چېرې غوښتونکی د ادارې پر وړاندې شوو اطلاعاتو قناعت ونه لري، کولای شي خپل شکایت د اطلاع رسونې اړوندې مسوولې مرجع ته په لیکلې بڼه وړاندې کړي.

د یادونې وړ ده، د کورني استیناف دلایل څرنگه چې په قانون کې په ډاگه شوي، خورا لږ دي، یواځې په هغه حالت کې چې غوښتونکی شخص د وړاندې شوو اطلاعاتو په اړه قناعت ونه لري. بڼه چاره دا ده چې د قانون د نه تطبیق په اړه د هر ډول ستونزو او محدودیتونو د شتون له امله شکایتونه او استیناف غوښتنه مجاز وبلل شي. په ټاکلي وخت کې د ځواب نه ورکولو، د ډېر فیس اخیستلو او د غوښتل شوو اطلاعاتو د رد په څېر مسایل په کې راځي.

د ۱۳ مې مادې په درېیم بند کې راغلي، که چېرې غوښتونکی د اطلاع رسونې له مسوولې مرجع څخه د کورني استیناف په تړاو ځواب ترلاسه کړي او قناعت پرې ونه لري، کولای شي اطلاعاتو ته د لاسرسي د څارنې کمېسیون ته مراجعه وکړي. لکه څرنگه چې لیدل کېږي دا ډول استیناف غوښتنه د کورني شکایت له پایلې سره تړاو لري. په احتمالي ډول د خپلو ابعادو له اړخه هم محدوده وي؛ یعنې یواځې د هغو مواردو لپاره چې غوښتونکی شخص د ترلاسه شوو اطلاعاتو په اړه قناعت ونه لري.

کمېسیون باید پرېکړه وکړي چې گواکې غواړي پر دغو دلایلو ولاړو شکایتونو ته ځان محدود کړي او یا هغه شکایتونه به هم مني چې د دغه قانون له ډېرو حکمونو سرغړونه وي؛ د بېلگې په توگه له ټاکلې نېټې څخه ډېر ځنډ او یا له حد څخه د زیات فیس اخیستل او داسې نور.

کمېسیون ته په کار ده چې په هېواد کې اطلاعاتو ته د لاسرسي له ټول بهیر څخه څارنه وکړي او د اطلاعاتو لاسته راوړلو د لارو چارو او کړنلارو اړوند هر ډول شکایت باید وڅېړي

او د سمون لپاره يې لارښونه ولري او فشار راوړي. يوه مهمه کړنه چې اطلاعاتو ته د لاسرسي له بهير سره ډېره مرسته کولای شي، هغه دا ده چې هره اداره بايد د اطلاع رسونې مرجع د مسوول معرفي کولو تر څنگ د شکايتونو اورېدو مرجع هم ټولو خلکو ته ور وپېژني، څو خلک پوه شي چې د شکايتونو لرلو په صورت کې کومې مرجع ته مراجعه وکړي. هره اداره بايد د شکايتونو اورېدو مرجع د معرفي په اړه کمپسيون ته رسماً اطلاع ورکړي.

دغه راز د خلکو لپاره بايد داسې لاره پرانيستې وي، که چېرې يوه اداره د شخص د اطلاعاتو غوښتنه او يا شکايت ونه مني، غوښتونکي بايد وکولای شي کمپسيون ته په مستقيم ډول خپل شکايت وکړي او کمپسيون بايد دغه ډول شکايتونه اووري او په اړه يې لازم اقدام وکړي.

منځگړيتوب او داوري

په ډېرو هېوادونو کې کمپسيونونه هڅه کوي چې که د استيناف غوښتنې او د لنډ مهال ميتود منځگړيتوب له لارې بريا ترلاسه نه شي، ستونزه د داوري له لارې هواره کړي. په ډېرو قضيو کې د استيناف غوښتنه خورا څرگنده وي؛ د بېلکې په توگه که دولتي اداره د قانون له لوري په ټاکل شوي وخت کې اطلاعات نه ورکوي او يا غوښتل شوي اطلاعات د استثناوو په ډله کې شاملوي، اړينه نه ده د دې ډول استينافي دعوو لپاره د داوري له پېچلو پروسو کار واخيستل شي؛ په عادي توگه د دې ډول قضيو د هوارې لپاره له دواړو غاړو سره خبرې او هغو ته قناعت ورکول بسنه کوي.

منځگړيتوب:

منځگړيتوب هغه انتخاب دی چې په شخړه کې بنکېلې غاړې يې په خپله خوښه ډول غوره کوي او د کمپسيون له لوري د منځگړي رول لوبول داسې يوه لاره ده چې دواړو غاړو ته د منلو وړ وي.

د منځگړيتوب بهير په هغو حالتونو کې چې بريالی وي، د داوري پروسو په نسبت څو ځلې گړندی او اسانه دی؛ نو ځکه بايد لومړيتوب ورکړل شي.

منځگړيتوب هم د مسايلو د حل لپاره غوره لاره ده، په ځانگړي ډول د استيناف قضيو په لومړۍ مرحله کې که چېرې عامه بنسټ د غوښتنو په ځوابولو کې ناکام شوی وي، په دغه صورت کې اړتيا نه لري چې د عدالت غوښتنې رسمي پروسه له دواړو لورو سره

چې نظرونه ورکوي او اوري يې، ترسره کړي. د دې موضوع حل په نظري ډول اسان دی؛ هغوی باید مخې ته ولاړ شي او غوښتل شوي اطلاعات د اطلاعاتو غوښتونکي ته ورکړي.

څارونکي بنسټونه کولای شي د منځگړیتوب له لارې له دواړو لورو سره په عادي او نارسمي ډول په اړیکه کې شي او هغوی ته نارسمي مفهوم چې په دې اړه څرنګه مخې ته ولاړ شي، برابر کړي. که چېرې اړخونه منځگړیتوب ومني او قضیه حل کړي، وروسته دغه شکایت ساقطیږي. له دې پرته اړتیا ده چې دا موضوع د یوه رسمي حل لور ته بوتلل شي.

داوري:

داوري له شخړو ډکه یوه پروسه ده؛ په دې پروسه کې دواړه غاړې هڅه کوي کمپسیون وهڅوي چې حق د دوی دی، په داسې حال کې کمپسیون تر ډېره د یوې محکمې په توګه عمل کوي او د قضیې په اړه الزامي پرېکړه کوي.

د داوري په پروسه کې د اثبات مسوولیت د دولت پر غاړه وي خو سندونه وړاندې کړي چې وښيي غوښتل شوي اطلاعات د استثنا په چوکاټ کې ځای نیسي، هغه چې په قانون کې ذکر شوي او یا دا چې له دې پرته هم د قانون په رڼا کې ګام پورته شوی دی.

په ډېرو مواردو کې د کړنلارې اړوند مسایل په ساده ډول د هوارې وړ دي؛ ځکه تر ډېره د یوې اداري تېروتنې له امله وي، نه د یوه ځانګړي تصمیم له امله؛ د بېلګې په توګه د ځواب نه ورکول، په ځواب ورکولو کې ځنډ او یا له ټاکلي فیس څخه زیات اخیستل، په دې برخه کې د جنجالي مسایلو لکه د ضرب الاجل او په وړاندیز شوي ډول د اطلاعاتو له ورکولو ډډه کول هم شامل دي. په ورته وخت کې دا ډول قضیې کله ناکله له پېچلو مسایلو سره مخ او د استثناو اړوند رامنځته کېږي، په دې ترتیب دا ډول قضیې د منځگړیتوب له لارې هوارېدای شي.

خو له بله اړخه د استثناو اړوند شخړو هوارې کېدای شي زیات ستونزمن تمام شي، د دې تر څنګ په عادي ډول وضعیت داسې وي چې د استثناو اړوند مهم مسایل په پرله پسې ډول ان د قانون له تصویب څخه لسيزې وروسته هم راڅرګندېږي. په معمولي ډول د دغه راز شخړو د هوارې لپاره منځگړتوب او داوري دواړو ته اړتیا شته.

د یادونې وړ ده، درېیم ډول استیناف غوښتنه هم شته چې د نا سمو یا نیمګړو اطلاعاتو وړاندې کولو له مخې شکایتونه رامنځته کېږي. دغه ډول شکایتونه تر ډېره د کړنلارو بڼې ته ورته وي؛ یعنې پر اداري تېروتنو ولاړ، نه پر لاندې منو مسایلو، خو تفسیرونه هم په کې شامل وي.

کرنلارې:

څرنګه چې مخکې یادونه وشوه، د کمپسيون پر وړاندې يوه ننګونه چې شکايتونو ته د رسېدو په برخه کې په ځانګړي ډول که وغواړي په ځينو قضيو کې منځګړيتوب وکړي، هغه استيناف غوښتنې ته د لاسرسي د لېرې مودې ټاکل دي. د دواړو کاري غونډو ضرب الاجل ۳۰ ورځې دی؛ يعنې په هرو ۱۵ ورځو کې به يوه کارې غونډه جوړېږي. کمپسيون بايد پر دې موضوع غور وکړي چې خپلې چارې څه ډول تنظيم کړي څو ياد ضرب الاجل رعايت شي. دغه کار به په لومړيو کې دومره ستونزمن نه وي؛ ځکه د استيناف غوښتنې قضيو شمېر به لږ وي، خو کله چې د استيناف غوښتنې قضيو شمېر ډېر شي، ستونزه به نوره هم ډېره شي.

يوه لار دا کېدای شي چې په لومړي سر کې منځګړيتوب د لومړي ګام په توګه ترسره شي او وروسته بيا دغه پړاو شکايتونو ته د رسېدو لپاره په زماني مهالوېش کې حساب نه شي، په دې توګه کمپسيون کولای شي يوه غونډه منځګړيتوب او دوه نورې غونډې داوري ته ځانګړې کړي. په دواړو حالتونو کې به اړينه وي څو دارالانشاء د شکايتونو چمتوالي لپاره يو لړ مقدماتي کارونه ترسره کړي؛ ځکه نه شي کېدای دغو ټولو کارونو ته په يوه غونډه کې رسېدنه وشي؛ د بېلګې په توګه له کومې دولتي ادارې څخه چې شکايتونه شوي، بايد هماغې اړوندې ادارې ته واستول شي او وخت ورکړل شي څو خپل ځواب وړاندې کړي.

د منځګړيتوب او داوري کرنلارې په خپلو کې توپير لري، د منځګړيتوب په برخه کې:

الف- د منځګړيتوب ترسره کولو لپاره څارونکي بنسټ په معمولي ډول د قضیې له دواړو لورو سره نا رسمي اړيکه نيسي او هغه په نا رسمي ډول پوه کوي چې موضوع بايد څه ډول پر مخ ولاړه شي. که بنسټې غاړې د څارونکي مرجع نظر ومني او ستونزه خپل منځ کې هواره کړي، قضیه تړل کېږي؛ له دې پرته اړتيا ليدل کېږي څو قضیه له رسمي لارې هواره شي.

ب- د منځګړيتوب لپاره غوره لار دا ده چې کمپسيون دواړه غاړې (شکایت کوونکی او دولتي اداره) په خپلو کې ليدلو ته چمتو کړي څو پر موضوع بحث وکړي او په احتمالي ډول يوې پايلې ته ورسېږي؛ د بېلګې په توګه که حکومتي ادارې شکايت ته ځواب نه وي ورکړی، دواړه غاړې کولای شي هوکړې ته سره ورسېږي څو اړونده اداره د يوې اوونۍ او يا له دې څخه په زياته موده کې ځواب ورکړي. د کمپسيون رول په داسې مواردو کې له دې چارې څخه د ډاډ ترلاسه کول دي چې د هغوی خبرې او عمل منصفانه دي او غوښتل شوي اطلاعات له ژمنې سره سم د غوښتونکي په واک کې ورکړل شول او کنه.

د داوري په تړاو، په عمومي ډول اړینه ده خو پر بهیر پاملرنه ډېره شي خو دواړو غاړو ته د انصاف ډاډ ترلاسه شي.

د داوري په برخه کې لاندې ټکي د یادونې وړ دي:

الف- لږ تر لږه باید اړوندې دولتي ادارې ته وخت ورکړل شي خو په لیکلې بڼه یادو ادعاگانو ته ځواب ووايي. دغه راز مناسبه به وي شکایت کوونکي لور ته هم فرصت ورکړل شي چې که چېرې نوي مسایل وړاندې شوي وي، د دولتي ادارې د ورکړل شوي ځواب پر وړاندې غبرگون وښيي.

ب- کمپسیون باید تصمیم ونیسي چې داوري د کاغذ پر مخ او یا د مخامخ غونډو جوړولو له لارې ترسره کړي، غوره به دا وي چې د مخامخ غونډو پر جوړېدو سلا وشي او یادې دواړې غونډې په ښکاره جوړې شي، خو کمپسیون کولای شي د محرمو اطلاعاتو څېړلو پر مهال غونډه سري اعلان کړي. د اطلاعاتو څېړنې پر مهال د کمپسیون غړي باید د سندونو محرمیت وساتي.

ج- کمپسیون باید تصمیم ونیسي چې د څو غړو پر مټ شکایتونو ته لاسرسی ومومي؛ د بېلګې په توګه له درېیو او یا پنځو غړو څخه جوړ پلاوی له یو غړي او یا ټولو غړو سره یو نظر ته ورسېږي. لومړۍ یاده شوې لار غوره ده، په ځانګړې توګه دې ته په پام سره چې د شکایتونو شمېر د وخت په تېرېدو مخ پر زیاتېدو شي.

د کمپسیون پرېکړه اطلاعاتو ته د لاسرسي غوښتنې ردولو پر وړاندې د استیناف غوښتنې په تړاو له لاندې پرېکړو څخه یوه ده:

الف- د اطلاع رسونې د مسوولې مرجع د لوړ پوړي امر د پرېکړې ردول او اطلاعاتو ته د پوره او یا نسبي لاسرسي په اړه حکم.

ب- د اطلاع رسونې د مسوولې مرجع د پرېکړې پخلی او د غوښتونکي د غوښتنې ردول.

کمپسیون باید خپله پرېکړه په علني توګه د علني غونډې په ترڅ کې او یا خپله وېبپاڼه کې د خپرولو له لارې اعلان کړي. دغه راز کمپسیون باید د پرېکړې کاپي په مستقیمه توګه په شخړه کې ښکېلو لورو؛ یعنې شکایت کوونکي او دولتي ادارې ته وسپاري.

ښايي په ځينو قضيو کې کمپسيون يو نظر ته ونه ورسپري، په داسې مواردو کې بايد د کمپسيون غړو ته اجازه ورکړي څو خپل مخالف نظرونه وړاندې کړي او ياد مخالف نظرونه بايد د ضميمې په بڼه له اصلي پرېکړې سره يو ځای شي. د يادونې وړ ده چې اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د ۲۳ مې مادې له مخې، د کمپسيون تصميمونه او پرېکړې وروستۍ (نهايي) او له ابلاغ وروسته د تطبيق وړ دي.

د څارونکي بنسټ واکونه

اطلاعاتو ته د لاسرسي د څارنې کمپسيون د اطلاعاتو په برخه کې يوازېنۍ د څارنې اداره ده، نو که له دغه څارونکي بنسټ څخه دا غېزمنتوب تمه کېږي، بايد اړين واکونه ورکړل شي.

ياد واکونه په عمومي ډول په دوو برخو وېشل کېږي:

اطلاعاتو ته د لاسرسي غوښتنې په برخه کې د استيناف غوښتنې د څېړنې او په اړه يې د تصميم نيولو او د ستونزو هوارولو واک، کله چې د شکايت په اړه تصميم ونيول شي. قانون د کمپسيون د واکونو په اړه دومره سپيناوی نه لري، خو د موضوع مثبت اړخ دا دی چې د کمپسيون پرېکړې الزامي دي او اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د ۱۹ مې مادې د درېيمې فقرې له مخې، کمپسيون اطلاعاتو او سندونو ته د لاسرسي واک لري او د ادارو د اطلاع رسونې له مسوولو مراجعو څخه سندونه او مدارک ترلاسه کولای شي.

د موضوع منفي اړخ دا دی، که قانون د کمپسيون د واکونو په اړه چې په دولتي ادارو کې څېړنې وکړي، شواهد وغواړي او د اطلاعاتو غوښتونکو لپاره چاره ولټوي، څه نه لري، که څه هم ښايي قياس شي کمپسيون واک لري څو دولتي ادارو ته لارښوونه وکړي څو اطلاعات د غوښتونکو په واک کې ورکړي.

قانون په دې اړه چې کمپسيون داسې واک ولري څو دولتي ادارو ته لارښوونه وکړي چې د قانون د تطبيق په برخه کې د خپلو کمزوريو لارې کولو لپاره د روزنيزو پروگرامونو جوړولو او د اطلاع رسونې د مرجع د مسوولينو ټاکلو په څېر، اړين گامونه واخلي، صراحت نه لري، خو غوښتونکو او ادارو ته لازمي مشورې ورکولای او په هېواد کې د روزنيزو برنامو جوړولو له لارې د اطلاع رسونې فرهنگ د غښتلتيا لپاره کړنې ترسره کولای شي.

يو څارونکی بنسټ بايد په ايديال حالت کې لاندې واکونه ولري خو د شکايتونو په اړه سمه څېړنه وکړي:

- څارونکی بنسټ بايد د شکايت اړوند موضوع پر محرمو او عادي ټولو اطلاعاتو د کتنې صلاحيت ولري. د دغه واک په نه شتون کې ياد بنسټ د شکايتونو په تړاو د پرېکړو کولو پر مهال خپل مسووليت سم نه شي ترسره کولای. پر دې پوهېدل چې په سندونو کې څه ډول اطلاعات دي، اړينه ده چې حساسو او محرمو سندونو ته لاسرسي ولري خو د محرميت کچه يې وټاکي او سمه پرېکړه وکړي.
- بڼه کړنه دا ده چې څارونکی بنسټ د اړتيا وړ ټولو اطلاعاتو او سندونو ته لاسرسي او د اطلاعاتو د افشا کولو د صدور امر ولري، خو په ورته وخت کې بايد خپله هم د اطلاعاتو محرميت ته درناوی وکړي.
- څارونکي بنسټ ته يواځې اطلاعاتو ته لاسرسي کافي نه دی، بلکې بايد د شاهد خبرې يې هم واورېدل شي او وکولای شي چې شاهد خپل حضور ته په ورتگ اړ باسي.
- څارونکی بنسټ د دې لپاره د شاهد شهادت اورېدو ته اړتيا لري خو د يوې موضوع د حساسيت په کچه پوه شي، که هغه امنيتي، سياليزه، سوداگريزه او کومه بله د خصوصي حريم موضوع او يا هم د دولتي او يا غوښتونکي له لوري له وړانديز شوو ادعاوو څخه سم پوهاوی دي.
- په پای کې غوره کړنه دا ده چې يوه څارونکي بنسټ ته پر دولتي تاسيساتو د پلټنې واک ورکړل شي، په داسې حال کې چې دا يو ستر واک دی چې ډېری مهال يې استفادې ته اړتيا نه ليدل کېږي. خو په ځينو مواردو کې د پلټنې پر مهال ثابته شوې ده چې دولتي ادارې داسې اطلاعات چې له درلودو يې انکار کوي، لري. دغه راز پلټنه له څارونکي بنسټ سره مرسته کوي خو د قانون رعايتولو په برخه د دولتي ادارو جوړښتي ستونزې درک او هوارې کړي؛ د بېلگې په ډول د هند اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د ۱۸ مې مادې په درېيمه فقره کې داسې راغلي: د اطلاعاتو مرکزي او يا د اطلاعاتو ايالتي کمپسيونونه له احوال سره سم په دغه فصل کې د شته موضوعگانو په اړه د څېړنې پر مهال يوې مدني دعوا ته د رسېدو په موخه د مدني محاکمو د اصولو پر بنسټ د لاندې مسايلو په تړاو برخمن دي:

الف- په شفاهي او کتبي ډول د خلکو حاضرول، هغوی شهادت ورکولو ته اړ ايستل، د لوړې کولو، سندونو او يا مادي دلایلو وړاندې کولو پر اساس.

ب - د سندونو راغونډولو او پلټنې ته اړ ایستل.

ج - د لوړې په بهیر کې د مدارکو موندل.

د - له محکمو او یا دفترونو څخه د دولتي سندونو او یا کاپي غوښتل.

ه - د قرار صادرول، د شهود نیمگړتیا او د اثبات دلیلونه.

و - د اړتیا وړ ډېری موضوع گانې.

کله چې یو څارونکی بنسټ شکایتونو ته د رسېدو پر مهال ومومي شکایت موجه دی، باید د غوښتونکي په حق کې د عدالت ټینګښت لپاره پوره صلاحیتونه ولري.

غوره لار دا ده چې د څارونکي امرونه لازمي وي، دا یوه مهمه موضوع ده؛ ځکه که څارونکی بنسټ یواځې د وړاندیزونو وړاندې کولو واک ولري، بنایي ډېری دولتي ادارې پرې سترگې پټې کړي، په دې صورت کې به غوښتونکی اړ شي چې د هغو د تنفیذ لپاره محکمو ته مراجعه وکړي او په دې وخت کې به د څارونکي بنسټ وجودي منطق تر پوښتنې لاندې راشي.

څارونکي بنسټونه باید د جبرانونکو اقداماتو واکونه ولري.

د غوښتونکي لپاره په طبیعي ډول د اطلاعاتو غوښتنې پر مهال او د نورو خدمتونو په څېر لکه د یوه ځانگړي میتود له لارې اطلاعاتو ته رسېدل، د فیس کموالی او ان د هغه جبران چې په ځینو مواردو کې د اطلاعاتو رسولو په برخه کې د غوښتونکي ځورېدو او یا ان د هغه د مالي سرچینې ضایع کېدو لامل شوي وي.

یاد بنسټ باید د لومړیتوب له مخې صلاحیت ولري چې حکومتي ادارې ته په ځانگړو مواردو کې لارښوونه وکړي څو یو لږ جوړښتي اصلاحات تر لاس لاندې ونیسي، په ځانگړې توګه هغه مهال چې اداري ستونزې د ادارې د ناکامۍ لامل وگرځي او هغه هم د قانوني مکلفیتونو په ترسره کولو کې.

په دې برخه کې یوه ښه بېلګه دا ده چې دولتي ادارې ته لارښوونه وشي څو خپلو کارکوونکو ته، هغه مهال چې له قواعدو سره نا اشنا وي او د خپلو قانوني مسوولیتونو په ترسره کولو کې پاتې راځي، روزنیز پروګرامونه جوړ کړي او یا هم په داسې وضعیت کې چې د کمزوري مدیریت له امله د اړتیا پر مهال خپل سندونه په بېرته نه شي موندلی،

څارونکی بنسټ باید ورته لارښونه وکړي خو د خپلو سندونو مدیریت سم کړي.

د هند اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د ۱۹مې مادې د اتمې فقرې له مخې، د هند د اطلاعاتو مرکزي کمېسیون او یا د اطلاعاتو ایالتي کمېسیون د پرېکړو نیولو پر مهال لاندې صلاحیتونه لري:

الف- د دغه قانون د حکمونو له پلي کېدو څخه د ډاډ ترلاسه کولو او د اړینو گامونو پورته کولو لپاره د دولتي ادارو اړ ایستل، له لاندې لارو څخه:

۱- د اړتیا پر مهال د یوه ځانگړي میتود له لارې اطلاعاتو ته د لاسرسي لار هوارول.

۲- له احوال سره سم د اطلاع رسونې مرکزي او ایالتي مسوول گومارل.

۳- د ځانگړو اطلاعاتو او یا د اطلاعاتو د کټگوریو خپرول.

۴- د سندونو خونديتوب، مدیریت او د هغو د له منځه وړو په تړاو په خپلو کړنو کې د اړینو بدلونونو راوستل.

۵- خپلو کارکوونکو ته اطلاعاتو ته د لاسرسي لپاره د روزنیزو پروگرامونو زیاتوالی.

۶- د څلورمې مادې د لومړۍ فقرې د «ب» بند پر بنسټ د کلني راپور وړاندې کول.

ب- غوښتونکي ته د هر راز اوبستي زیان د جبران ورکولو لپاره دولتي ادارې اړ ایستل.

ج- د دغه قانون د تادیبي مویداتو پلي کول.

د- د غوښتنې ردول.

د اطلاعاتو غوښتنې اړوند شکایتونه

ځینې شکایتونه ښایي له هغو ستونزو سره تړاو ولري چې غوښتونکي د غوښتنې پر مهال له هغوی سره مخ شوي وي. داسې ستونزې کېدای شي له بېلابېلو عواملو سره تړاو ولري، لکه:

- ښایي د اطلاعاتو غوښتنه نه وي شوې؛ د بېلګې په توګه کېدای شي دولتي ادارې د اطلاع ورکولو د مرجع مسوول نه وي ټاکلی، یا د کوم بل لامل په سبب او یا د غوښتنې په بدل کې هېڅ راز رسید ونه لري.
- دولتي اداره ادعا وکړي چې غوښتنه د غوښتنې له اړتیاوو سره سمه نه ده.
- دولتي اداره ادعا وکړي چې غوښتنه د دلایلو له امله د قانون له چوکاټ څخه بهر ده.

د اطلاعاتو غوښتنې وړاندې کولو لپاره د امکاناتو نه شتون:

د امکاناتو نه شتون ښایي یوه حیرانوونکې ادعا څرګنده شي خو حقیقت لري؛ ځکه له بده مرغه ډېری غوښتونکي د هغوی د غوښتنې له منلو سره د دولتي ادارې له خوا له ستونزې سره مخ کېږي. ښکاره ده چې په داسې حالتونو کې کمپسیون باید موضوع له دولتي ادارې سره شریکه کړي او اړوند اداره باید ستونزه هواره کړي.

یوه عمومي ستونزه دا ده چې دولتي ادارې د اطلاع رسونې او د غوښتنو د پراوونو وهلو لپاره د اړیکې یوه مرکزي مرجع نه ټاکي، د دغه کار موخه یې دا وي څو غوښتونکي پوه نه شي چې خپله غوښتنه چا ته وړاندې کړي.

د لومړیتوب له مخې د اطلاع رسونې د مسوولې مرجع د اړیکو جزئیات باید په اسانه د ادارو په وېبپاڼه او هم په دفترونو کې د لاسرسي وړ وي. که دغه اطلاعات په لاس کې نه وي، باید لږ تر لږه له یو داسې کارکوونکي سره وي چې د دفتر او ټیلفون له لارې له مراجعینو سره کاري اړیکه لري.

دا چې یوې دولتي ادارې د اطلاع رسولو لپاره خپل مسوول ټاکلی وي او یا یې نه وي ټاکلی، دا موضوع خلکو ته د اطلاع رسونې له برخې سره ډېر تړاو نه لري، په بل ډول که دولتي ادارې د اطلاع رسونې د مرجع مسوول نه وي ټاکلی، بیا هم غوښتونکي کولای شي اطلاعات له یادو ادارو ترلاسه کړي. د یادونې وړ ده، خلک کولای شي له هغو ادارو

څخه چې د اطلاع رسونې د مرجع مسوول یې نه وي ټاکلی، اطلاعاتو ته د لاسرسي کمپسیون ته شکایت وکړي او کمپسیون باید دا موضوع جدي ونیسي، پر اړوندو ادارو فشار راوړي چې د اطلاع رسونې د مرجع مسوول خلکو ته ور وپېژني.

ښايي بله ستونزه دا وي چې دولتي اداره له بېلابېلو لارو، له هغو لارو چې باید غوښتنې ومنل شي، همکاري ونه کړي. په ايډيال شرايطو کې غوښتونکي باید وکولای شي خپلې غوښتنې له بېلابېلو لارو وړاندې کړي، لکه په شخصي ډول د پوست، فکس او برېښنالیک له لارې او يا د انلاين فورم پر اساس. په قانون کې سپيناوی نه دی شوی چې ايا ټولې دولتي ادارې له دې ټولو لارو څخه د غوښتنو ترلاسه کولو ته اړې دي او که نه، خو کمپسیون باید دولتي ادارې اړ باسي څو غوښتنې له ټولو لارو څخه چې ورته شونې وي، ومنې؛ يعنې که برېښنالیک ولري، باید الکترونيکي غوښتنې ومنې.

بله ستونزه ښايي دا وي چې د غوښتونکي لپاره د اطلاعاتو غوښتنې وړاندې کول ستونزمنه وي، که څه هم معلومه نه ده چې دغه مسایل به څو ځلې کمپسیون ته راجع شي، کومې غوښتنې چې د برېښنالیک، پوست او فکس له لارې استول کېږي، ټولې باید يو مرکزي ادرس (د اطلاع رسونې د مرجع مسوول) ته ورسېږي.

خو داسې لارې چارې باید د غوښتونکو لپاره وي چې غوښتنه په شخصي ډول يوې دولتي ادارې ته وړاندې کړي او ياده اداره دې هغه د اطلاع رسونې مسوولې مرجع ته ور ورسوي. خو ليدل شوي چې ډېری دولتي ادارې داسې سيستم په کار نه اچوي.

بله مسئله دا ده، که غوښتل شوي اطلاعات په دولتي اداره کې نه و، څه به رامنځته شي، په ترجيحي ډول باید په داسې مواردو کې ياده اداره هغې مرجع ته چې دغه اطلاعات په کې دي، غوښتنه راجع کړي.

دويمه غوره لاره دا ده چې د غوښتونکي غوښتنه بېرته خپله هغه ته راجع شي او ورته معلومات ورکړل شي چې کومه مرجع دا اطلاعات په واک کې لري؛ يعنې هغه اداره ور وپېژني. که لومړی مرجع پوه نه شي چې غوښتل شوي اطلاعات له کومې مرجع سره دي، کولای شي د مرجع له نوم يادولو پرته چې د پام وړ اطلاعات هلته په کې ترلاسه کېدای شي، غوښتنه بېرته غوښتونکي ته ور وسپاري، هغه څه چې باید ويې نه کړي، هغه له غوښتنې څخه سترگې پټول دي.

بله عامه ستونزه دا ده، ان کله چې غوښتنه ترسره کېږي، په اړوند دولتي اداره کې نه ثبتېږي او غوښتونکي ته يې رسيد نه ورکول کېږي. ډېره مهمه ده ډاډ ترلاسه شي چې غوښتونکي ته داسې يو رسيد ورکړل شي چې د غوښتنې وړاندې کولو نېټه او د غوښتنې په تړاو نور مهم کليدي معلومات په کې ثبت شوي وي، داسې رسيد ښايي په هغو حالتونو کې چې دولتي اداره د اطلاعاتو له ورکولو څخه ډډه کوي، ډېر گټور تمام شي؛ ځکه د دغه ډول رسيد په نه شتون کې غوښتونکی هېڅ ثبوت نه لري چې غوښتنه يې کړې وه او که نه.

په دغه دليل دا ډول پېښې کمپسيون له يو لړ ستونزو سره مخ کوي؛ ځکه که په داسې مواردو کې يو څرگند ليکل شوی سند نه وي، بايد پر انساني اړيکو تکیه وکړي او وډې گوري چې تر ډېره پر کومه غاړه باور کولای شي.

د اطلاعاتو غوښتلو رسيد بايد لاندې جزئيات ولري:

- الف- د راجستر ځانگړې شمېره
- ب- د غوښتنې وړاندې کولو نېټه
- ج- د غوښتونکي د تېلېفون شمېره
- د- د اطلاع رسونې د مسوولې مرجع د مسوول شخص نوم چې غوښتنه يې ثبت کړې ده
- ه- د غوښتل شوو اطلاعاتو په اړه لنډ معلومات

د اطلاعاتو غوښتنه

د اطلاعاتو غوښتنه باید د اطلاعاتو غوښتنې له فورم څخه په گټې اخیستنې سره په لیکلې بڼه ترسره شي، دغه فورم باید د ماليې وزارت له لوري خپور شي او د عامو خلکو په واک کې ورکړل شي. یاد فورم باید د عامه بنسټونو د دفترونو او بېلابېلو وېبپاڼو له لارې هم د لاسرسي وړ وي.

په فورم کې دې لږ تر لږه لاندې اطلاعات ځای پر ځای شي:

الف- د اطلاعاتو ترلاسه کولو لپاره یوه پته او له غوښتونکو سره اړیکه چې دا شخص باید یو ادرس، د تېلېفون شمېره او برېښنالیک ولري.

ب- غوښتل شوي اطلاعات باید واضح او څرگند وي، څو هغه کارکوونکی چې یاد اطلاعات چمتو کوي، و توانېږي د اړتیا وړ اطلاعات برابر کړي.

ج- د هغه دولتي بنسټ نوم چې غوښتنه ورته راجع کېږي.

د- غوښتونکی له کومې لارې غواړي د پام وړ اطلاعات ترلاسه کړي؟

ه- یاد لاملونه چې غوښتونکي باید په لږمې ډول د اطلاعاتو ترلاسه کولو په بدل کې فیس ور نه کړي.

و- معلومات باید ثابتې کړي چې غوښتونکی د افغانستان اوسېدونکی دی او ثبت شوی حقوقي هویت لري.

له فني اړخه که د اطلاعاتو غوښتنې فورم په سمه توګه ډک نه شي، دولتي اداره غوښتنه ردولای شي. قانون په رسمي ډول دولتي ادارې نه اړ باسي څو له هغو غوښتونکو سره چې د اطلاعاتو غوښتلو په برخه کې ستونزه لري، همکاري وکړي، خو غوره میتود دا دی او منطق هم دا حکم کوي چې غوښتونکي ته د فورم په اړه توضیحات ورکول د اطلاع رسونې د مرجع مسوول له دندو څخه شمېرل کېږي. له دې پرته به غوښتنې د وړو تېروتنو پر بنسټ د اطلاعاتو غوښتنې فورم ډکولو پر مهال رد شي. له بل پلوه د دولتي ادارو د کارکوونکو ډېر وخت به د هغو اطلاعاتو په اړه چې په فورم کې په څرګند ډول نه دي ذکر شوي، ضایع شي. دا په داسې حال کې ده چې له غوښتونکو سره د فورم ډکولو پر مهال لږه همکاري د دې لامل کېږي څو د دې سترې ستونزې مخه ونیول شي.

کمپسيون بايد تصميم ونيسي چې له دې ستونزې سره څرنگه معامله وکړي؛ د بېلگې په توگه، ايا داسې موارد به ومني چې حکومتي ادارې د غوښتونکو غوښتنې د زیاتو تخنیکي دلیلونو له امله رد کړي که نه، په داسې حال کې چې له غوښتونکو سره د همکارۍ له کولو هم ډډه شوې وي. د اطلاع رسونې د مسوولې مرجع لپاره غوره میتود دا دی چې کله غوښتونکي د فورم په ډکولو کې ستونزه ولري، مرسته ورسره وکړي؛ د بېلگې په توگه کوم غوښتونکي چې نا لوستي او یا معلول وي.

د قانون د پوښښ ساحه

دولتي ادارې اجازه لري، د اطلاعاتو کومې غوښتنې چې د قانون تر پوښښ لاندې نه راځي، رد کړي؛ د بېلگې په توگه هغوی داسې اطلاعات وغواړي چې د اطلاعاتو په تعريف کې شامل نه وي او یا غوښتونکي د قانون تر پوښښ لاندې نه وي او یا د بحث وړ اداره د هغو ادارو په ډله کې چې تر قانوني پوښښ لاندې وي، شامله نه وي.

اطلاعات، اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د درېيمې مادې په لومړۍ فقره کې داسې تعريف شوي دي: "هر ډول ضبط يا ثبت شوی سند او معلومات، نمونه او موډل اطلاعات دي."

په څرگند ډول د ټولو هغو څيزونو چې يوه معنا رسوي، ثبت او يا ضبط شوي وي، رانغاړي؛ د خپل ماهيت له مخې تېرېدونکي او شفاهي نه وي. د ځينو هېوادونو په قوانينو کې وضاحت ورکړل شوی چې برېښنالیکونه هم په کې شامل دي؛ د هغو برېښنالیکونو په گډون چې له خصوصي ادرسونو څخه لېرل شوي وي، خو د کار اړوند له مسایلو سره تړاو ولري؛ يعنې چارواکي نه شي کولای د خپل شخصي برېښنالیک له لارې د کاري موخو لپاره له قانون څخه سرغړونه وکړي.

د برېښنايي وسایلو له لارې د اړیکو ټينگولو ډېری موارد په اطلاعاتو کې راځي، څرنگه چې پورته یې یادونه شوې، د سویلېن هېواد په یوه قضیه کې ان په کمپیوټر کې موجود کوکیز (cookies) د "اطلاعاتو" په توگه وپېژندل شول.

د "اطلاعاتو غوښتونکی" په قانون کې کورنی حکمي یا حقیقي شخص تعريف شوی دی، دغه تعريف په څرگند ډول افغان حقیقي او حکمي اشخاص رانغاړي. د کمپسيون اړوندیږي خو پرېکړه وکړي چې څه ډول بنسټونه د افغاني حکمي شخصیتونو په ډله کې راځي. په دې برخه کې سم چوکاټ دا کېدای شي چې ایا بنسټ د افغانانو له لوري اداره

کېږي که نه، خو اسانه چوکاټ به دا وي چې بنسټ پنځوس سلنه او يا تر هغه زيات د افغانانو اړوند دی او که نه. په څرگند ډول دغه قاعده بهرنيان بې برخې کوي. کمپسيون بايد پرېکړه وکړي چې ايا په هېواد کې مېشت بهرنيان ور شامل کړي او که نه.

هېڅ اداره بايد د قانون له دايړې څخه په بشپړ ډول بهر پاتې نه شي، ان که اکثره کړنې يې د استثناوو په ډله کې هم راځي. دغه حکم د دولت د ټولو ارگانونو (مقننه، اجرائيه، قضائيه) او همدارنگه د امنيتي او دفاعي ادارو په گډون د دولت په ټولو دندو د تطبيق وړ دی.

د اطلاعاتو نه افشا کول بايد د هرې قضيې لپاره بېل بېل توجیه شي او ورته موجه دلايل شتون ولري.

اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د درېيمې مادې د شپږمې فقرې پر بنسټ، هغه ادارې چې د اطلاعاتو ورکولو مسووليت پر غاړه لري، په لاندې ډول ذکر شوي دي:

- وزارتونه
- خپلواک عمومي رياستونه
- دولتي کمپسيونونه
- د هېواد درې گونې قوې
- سيمه ييزې ادارې او د ولسواليو او ښارواليو شوراگانې
- دولتي او گډ (مختلط) شرکتونه او نورې ادارې

نورې ادارې:

د دغه نوملړ د پوښښ ساحه په ځانگړې توگه د وروستۍ يادې شوې برخې "نورې ادارې" په اړه ډېره څرگنده نه ده او دا د کمپسيون دنده ده چې هغه تفسیر کړي. ښه چاره دا ده چې تعريف تر ډېره د امکان په صورت کې په پراخ ډول وشي، لکه څرنگه چې کوم بنسټونه د قانون پر بنسټ رامنځته شوي دي، هغه بنسټونه چې د ډېرو دولتي ادارو تر ملکيت او يا کنټرول لاندې دي او يا د هغو له لوري مالي مرسته ورسره کېږي او ډېر نور بنسټونه چې دولتي دندې ترسره کوي، هم په کې ورگډ شي.

زمانې محدودیتونه

اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون شپږمې مادې څرگند زمانې وختونه، غوښتونو ته د ځواب ورکولو لپاره وضع کړي او د اطلاع رسونې مسووله مرجع مسوولیت لري خو ډاډ ترلاسه کړي هغه غوښتنې چې د وختونو په چوکاټ کې ټاکل شوې دي، لاسرسي ورته وشي.

یاد زمانې وختونه په لاندې ډول دي:

- ادارې مکلفې دي، غوښتل شوي اطلاعات غوښتونکي ته د اطلاعاتو غوښتنې فورم د سپارلو له نېټې څخه ډېر تر ډېره د لسو کاري ورځو وخت په ترڅ وړاندې کړي. د موجه دلیلونو د شتون په صورت کې دغه وخت تر درېو نورو کاري ورځو پورې تمدیدېدای شي.

- د رسنیو د غوښتنو لپاره زمانې مهال درې کاري ورځې وي.

- په هغو مواردو کې چې د اشخاصو د خونديتوب او د شخص د ځان ساتنې یا ازادۍ لپاره اطلاعاتو ته اړتیا وي، د چمتو کولو وخت یې یواځې ۲۴ ساعتونه دی.

یادې مودې څرگندې ښکاري، خو ښايي یو لړ ستونزې ولري:

لومړی؛ ځواب باید ډېر ژر چمتو شي (که اطلاعات په لاس کې وي، باید ژر ورکړل شي)، نه دا چې دولتي اداره ټولې لس ورځې د اطلاعاتو پر چمتو کولو تېرې کړي. دا موضوع په قانون کې پوره روښانه نه ده، خو کمپسیون کولای شي د شپږمې مادې حکمونه داسې تفسیر کړي چې ګواکې اطلاعات د لسو ورځو په دننه کې ورکول کړي.

دویم؛ کېدای شي د ۲۴ ساعتونو وخت ستونزې له ځان سره ولري؛ په لومړي سر کې معلومه نه ده چې د قانون دغه حکم چې د اشخاصو د ازادۍ او خونديتوب لپاره اطلاعات اړین وي، کوم موارد تر پوښښ لاندې راولي، په احتمالي توګه د غوښتونکو له ادعا څخه ډېر څه ته اړتیا شته، خو معلومه نه ده چې د مدارکو کچه به څومره اړینه وي، دا هغه موضوع ده چې کمپسیون یې باید د وخت په تېرېدو سره تفسیر کړي. دغه راز ښايي یاد ټول ۲۴ ساعتونه په رخصتې کې رامنځته شي؛ د بېلګې په توګه که غوښتنه د جمعې ورځې په سهار واستول شي.

درېیم؛ ښايي په دې برخه کې پوښتنې چې یو غوښتونکی یې له رسنیو سره مطرحه کوي، رامنځته شي، خو د اطلاعاتو له امتیاز څخه په درېیو ورځو کې برخمن شي.

په نننۍ نړۍ کې د رسنيو تعريف د تېر په پرتله ستونزمن کار دی؛ د بېلگې په توگه ايا يو وييلامگ ليکونکی، ښاري ژورنالېست (Citizen Journalist) او د رسنيو کارکوونکي هم په درېيو ورځو کې اطلاعات ترلاسه کولای شي او که نه.

څلورم؛ ښايي په دې برخه کې بحثونه، چې کوم شی "موجه دليل" گڼل کېږي، خو د مهالنۍ لومړنۍ موده وغوځول شي، هم رامنځته شي. په نورو هېوادونو کې قانون هغه موارد په څرگنده په گوته کوي چې د مهالنۍ مودې غځېدل توجيه کوي؛ لکه د درېيمې ډلې په گډون له نورو سره د مشورو په څېر موارد او د پام وړ سند په لټون کې د ډېرو سندونو شته والی.

د دې تر څنګ په داسې مواردو کې قانون په معمولي ډول د اطلاع رسونې مسووله مرجع اړ باسي چې له غوښتونکي سره په ياده موده کې اړيکه ونيسي خو په ځواب ورکولو کې د ځنډ دلایل ورته بيان کړي او دا دې هم ورته وويل شي چې غوښتنې ته لاسرسي به تر کوم وخت پورې وځنډول شي. کمېسيون کولای شي دغه ډول مسووليت پر دولتي ادارو واچوي (پر دې مفکورې ولاړ چې غوښتونکی به له دې پرته فکر وکړي چې د مهالنۍ مودې په تېرېدو سره يې ښايي غوښتنه رد شي او يا پرې سترگې پټې شي).

په پای کې اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون له تنفيذ څخه وروسته به کم شمېر دولتي ادارې د اطلاع رسونې د مسوولې مرجع په گومارلو کې اړين گامونه واخلي؛ نو ځکه کمېسيون غوښتنو ته د لاسرسي لپاره تر ډېره د ځنډېدو توقع بايد ولري.

دا به گټوره وي که ځينې وختونه دا دوره ټولو ښکېلو غاړو ته د روزنيزې دورې په توگه وگڼل شي او لومړنۍ غوښتنې چې وړاندې کېږي، دولتي ادارو ته د روڼيز بهير په توگه وبلل شي خو دولتي ادارې دا زده کړې چې غوښتنو ته د سم ځواب لپاره له کومو لارو کار واخلي.

کمېسيون بايد په دې اړه فکر وکړي چې څرنگه کولای شي په لومړي سر کې له هغو پرله پسې ځنډونو سره چې مخ کېږي، ځواب ووايي. کمېسيون بايد په پرېکنده ډول دا وښيي چې داسې ځنډونه د منلو وړ نه دي، خو په ورته وخت کې بايد دولتي ادارې ډېر جدیت وښيي، که داسې نه وي، نو د کمېسيون واکونه به کمزوري شي.

غوښتنو ته ځواب ورکول

د قانون د متن غوښتنو ته د ځواب ویلو لپاره روښانه کړنلارې او نېټې چمتو کوي او عامه بنسټونه اړتیا لري چې غوښتنو ته د ځواب لپاره د اطلاع رسونې مرجع مسوول په مشرۍ کړنلارې او نېټې رامنځته کړي.

اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون وضع کولو په لومړیو وختونو کې به ډېر کم بنسټونه دغه ډول سیستمونه رامنځته کوي. د غوښتنو په چمتو کولو کې ځنډ او یا تر دې هم بد حالت یوه عادي چاره ده. ځینې وختونه به گټور وي چې دا دوره هر شامل شخص ته د یوې روزنیزې دورې په توگه ومنل شي او عامه بنسټونو ته د لومړنیو غوښتنو له لارې روزنه ورکړل شي چې دوی کوم کار ترسره کړي او کومو اقداماتو ته اړتیا لري، څو په سم ډول د اطلاعاتو تر لاسه شوو غوښتنو ته ځواب ورکړي.

د اطلاع رسونې مرجع مسوول د غوښتنې له ترلاسه کولو وروسته مکلف دی په لسو کاري ورځو کې غوښتنې ته ځواب ورکړي چې دا د ټاکل شوې نېټې تر ټولو زیات وخت دی، خو که ممکن وي، ځوابونه باید ډېر ژر برابر شي او که چېرته اطلاعات لاسرسي ته چمتو وي، فوراً دې غوښتونکي ته ورکړل شي.

په استثنايي قضیو او هغو دلایلو کې چې د توجیه وړ دي، لکه له نورو سره د مشورې اړتیا، له درېیم اړخ سره د غوښتنې په اړه مشوره، د اطلاعاتو موندلو لپاره په گڼ شمېر اسنادو کې لټون، دا نېټه یوازې د درېیو نورو ورځو لپاره غځېږي. په دغه ډول حالت کې د اطلاعاتو مسوول باید په اصلي موده کې له غوښتونکي سره په اړیکه کې شي، هغه ته د ځنډ لاملونه برابر کړي او د ځنډ نېټه ورته وټاکي. ټولیزه موده چې ۱۳ کاري ورځې کېږي، نور د غځولو وړ نه ده.

له عملي نظره کېدای شي یادونه وشي چې زیاتره وختونه عامه بنسټونه په دې ټاکل شوې نېټه کې د غوښتنې په ځوابولو کې ستونزه لري، حتی په ډېرو پرمختللو سیستمونو کې هم، نو اړینه ده چې هغوی ته د خپلې غوښتنې په اړه یادونه وکړئ، ترې وپوښتئ چې ستاسې غوښتنه به د هغوی له لوري کله ومنل شي.

غوښتنې ته ځواب باید لیکلی وي او لاندې موارد په کې شامل شي:

- الف- ايا ترلاسه شوي اطلاعات غوښتنې ته ځواب وايي؟
- ب- که چېرې دغه اطلاعات په هغه عامه بنسټ کې، چې اطلاعات د لاسرسي وړ نه دي، نه وي؟
- ج- د دې په اړه تصميم نيول چې اطلاعاتو ته لاسرسي 'کلي يا جزيي' برابر شي که نه؟
په هغه حالت کې چې اطلاعات بايد برابر شي، نو ځواب بايد لاندې شيان مشخص کړي:
- الف- هغه بڼه چې اطلاعاتو ته لاسرسي په کې وړاندې کېږي.
- ب- د فیس د ورکړې لارښود.
- ج- هغه وخت چې اطلاعات په کې د لاسرسي وړ گرځي.
- په هغه ځای کې چې يوه غوښتنه په کلي او يا جزيي ډول ردېږي، دا غوښتنه بايد لاندې موارد روښانه کړي:
- الف- هغه استثنا چې تکیه ورباندې شوې وي او له دې استثنا څخه د استفادې دليل چې په پایله کې يې زیان رامنځته کېدونکی وي.
- ب- اطلاعات د کړنلارې مطابق نه وي غوښتل شوي.
- داسې لارې شته چې دولتي ادارې يې پر مټ کولای شي د اطلاعاتو غوښتنو ته ځوابونه ووايي، خو د دې تر څنګ بيا هم قانون ماتوي. درې موارد يې په لاندې ډول دي:
- د نا سمو او يا نيمګړو اطلاعاتو چمتو کول.
  - د اطلاعاتو نه وړاندې کول، په کوم ډول چې غوښتل شوي دي.
  - د غوښتنې د رد په صورت کې د ابلاغ يې نه وړاندې کول.

نا سم اطلاعات:

د دغسې مواردو شمېر لږ نه دی چې ادارې د غوښتنو په ځواب کې نیمګړي او یا نا سم اطلاعات وړاندې کوي؛ یعنې د اطلاعاتو غوښتنې سمې او کره نه ځوابوي. ښکاره ده چې دغه حالت غوښتنې ته د نه ځواب ورکولو حالت بلل کېږي.

په هر حال، ښايي نور بېلابېل لاندې لاملونه هم وي چې اداره دې يوې غوښتنې ته داسې نا سم ځواب ووايي چې کمپسيون يې شکایت ته د رسېدو لپاره بايد په پام کې ونيسي، لکه::

- لومړی ښايي د اطلاع رسونې مسووله مرجع د غوښتنې اهميت په درک کولو سره او يا د داسې اطلاعاتو تشخيص چې يادې غوښتنې ته ځواب ووايي، له تېروتنې سره مخ شي.
- په دويم پړاو کې ښايي د اطلاع رسونې مسوولې مرجع غوښتنې ته د ځواب ورکولو په برخه کې ډېره هڅه نه وي کړې، بلکې يواځې د يو څه اطلاعاتو ترلاسه کولو په صورت کې چې په ظاهري ډول مناسب ښکاري، خو په حقيقت کې اړوند اطلاعات نه وي او يا هم نا بشپړ وي، غوښتنې ته ځواب ووايي.
- درېيم دا چې په جدي توګه ښايي د اطلاع رسونې مسووله مرجع په قصدي توګه غوښتنې ته پوره يا سم اطلاعات نه وي وړاندې کړي؛ د بېلګې په توګه هڅه يې کړې وي اطلاعات له غوښتونکي څخه پټ کړي.

کمپسيون بايد د وروستي مورد په اړه جدي ګامونه واخلي؛ د بېلګې په توګه د تاديبي مرستې د تطبيق وړانديز وکړي، په داسې حال کې چې په لومړي مورد کې د پوهاوي ورکولو او په دويم کې يو برسېرن ګواښ، چې په کې يو څه جدي ځواب ويلو ته اړتيا شته.

که چېرې عامه بنسټ غوښتنې ته په ځواب کې نیمګړي او نا سم اطلاعات چمتو کړي، په هغه صورت کې بايد غوښتونکی په ازادانه ډول دغه عامه بنسټ ته مراجعه وکړي او ورته روښانه کړي چې دوی په حقيقت کې بل څه غوښتي دي. د نا سمو اطلاعاتو منلو لپاره له دې پرته چې تاسو بل شي ته اړتيا ولرئ، بل هېڅ لامل نشته.

د اطلاعاتو رسونې میتود:

غوښتونکي کولای شي مشخص کړي چې اطلاعات په کوم ډول ورته وړاندې شي؛ اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون په اتمه ماده کې د اطلاعاتو وړاندې کولو لپاره څلور تګلارې په ګوته شوې دي:

۱ - د سند د اصل نقل.

۲ - له اصل سند څخه لیکلی یادښت.

۳ - له اصل څخه په لیکلي، صوتي یا تصویری ډول کاپي اخیستل.

۴ - په صوتي یا تصویری ډول د اطلاعاتو وړاندې کول.

د یادولو ده چې د درېیمې او څلورمې تگلارې تر منځ توپیر نه دی څرگند.

مهمه ده چې د اطلاعاتو رسونې دا تگلارې، په ځانگړې توگه د سند د اصل نقل داسې وپتېیل شي چې د سند برېښنایي او فزیکي کاپي هم په کې شامله ده. د دې په څرگندولو سره چې برېښنایي کاپي یې هم د غوښتونکي او دولتي ادارې لپاره خورا ساده ده، په دغه شرط چې دواړه خواوې ټکنالوجی ته لاسرسی ولري. په ځینو هېوادونو کې غوښتونکي د تصدیق شوو سندونو کاپي هم غوښتلی شي.

په ډېری هېوادونو کې غوښتونکي کولای شي د سندونو پلټنې لپاره د اجازې غوښتنه وکړي، دا ډول غوښتنې په معمولي ډول په هغو حالتونو کې کېږي چې غوښتونکي د اطلاعاتو د یوې وړې برخې لپاره او یا څو سترو سندونو ته اړتیا ولري، په دغه صورت کې به د اطلاع رسونې د مرجع مسوول اړ وي څو د سندونو لوستلو او کتنې ته ځای ځانگړی کړي. کمپسیون باید کوشښ وکړي څو د اطلاعاتو وړاندې کولو دغه تگلاره هم د اتمې مادې په تفسیر کې ور شامله کړي.

له اتمې مادې څخه داسې پایله ترلاسه شوه چې دولتي ادارې اړ باسي څو اطلاعات د هغې تگلارې له مخې چې غوښتونکي یې غوښتنه کړې ده، وړاندې کړي، خو اصل سند ته باید په کې زیان ونه رسېږي.

لکه څرنگه چې پورته وویل شول، د اطلاعاتو غوښتنې فورم باید د غوښتونکي له غوښتنې سره سم د اطلاعاتو ترلاسه کولو لپاره ځانگړی ځای ولري، له دې پرته به د اطلاع رسونې مسووله مرجع اړه شي څو له غوښتونکي پوښتنه وکړي چې اطلاعات په کوم ډول ور رسوي، حال دا چې په طبیعي ډول وخت ته اړتیا لري او ستونزمنه ده.

که چېرې د سند یوه برخه اضافي وي، باید له سند څخه لرې او یا حذف شي. د دغه کار لپاره بېلابېلې لارې شته؛ په سپین رنگ د محرمو اطلاعاتو رنګولو او یا په تور قلم له کرښه کولو نیولې بیا د هغو تر فزیکي حذف پورې. که د کارولو له لارې چارې څخه

ډډه وشي، غوره چلند دا دی چې د غوښتونکي لپاره هغه ځای چې اطلاعات ترې حذف شوي او دا چې په کومه اندازه وو، په نښه شي.

ابلاغیه:

اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون دوولسمې مادې په ډاگه کړې ده چې د غوښتنې د رد په صورت کې د اطلاع رسونې اړوند مسووله مرجع باید خپل ځواب په لیکلي ډول له لاندې دلیونو سره یو ځای وړاندې کړي:

الف- کومه استثنا چې پرې تکیه شوې ده او د تطبیق لامل یې، د هغه زیان په گډون چې د دغو اطلاعاتو افشا کولو پر مهال رامنځته کېږي.

ب- د ځواب د رد په اړه چې کړنلاره یې له ننګونې سره مخ کړې او د اطلاعاتو غوښتنې فورم د رد په اړه معلومات ورکول.

قانون په دې اړه چوپ دی، خو غوره کړنلاره دا ده، په کومو مواردو کې چې اطلاعات وړاندې کېږي، لیکل شوی ځواب ورسره وي. په لیکلي یاد ځواب کې لاندې جزئیات شامل دي:

۱- کوم اطلاعات وړاندې شوي دي؟

۲- اطلاعات به د کومې کړنلارې له مخې وړاندې شي؟

۳- فیس او د ورکولو لارې چارې یې

۴- د اطلاعاتو وړاندې کولو وخت ټاکل

که څه هم دغه ډول قواعد یو څه تخنیکي تر سترگو کېږي، خو تنفيذ یې د کمپسیون لپاره مهم دی.

لگښتونه

د ارتیکل ناینټین سازمان د شپږم اصل له مخې، اشخاص باید د لوړو لگښتونو په وجه د اطلاعاتو له غوښتنې څخه منصرف نه کړای شي. په ځینو هېوادونو کې له سوداگریزو اطلاعات څخه لوړ فیس اخیستل کېږي چې د عامه گټو د غوښتنو لپاره د سبسایډي په بڼه مرسته وشي او پر عامو خلکو کم فیسونه وضعه شي.

اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د اوومې مادې له حکم سره سم، که چېرې د غوښتل شوو اطلاعاتو وړاندې کول لگښتونه وغواړي، غوښتونکی مکلف دی سندونو ته په کتو لگښتونه ورکړي، روښانه نه ده چې موخه په کره ډول کوم فیسونه دي، خو غوره میتود دا دی چې د هغو کارکوونکو اجوره چې د غوښتل شوو اطلاعاتو پلټنې او برابرولو پر مهال ورکول کېږي، په دغه فیس کې شامله نه کړي، بلکې یواځې لاندې لگښتونه په کې شامل کړي:

۱ - د اطلاعاتو کاپي کولو اړوند لگښتونه

۲ - غوښتونکي ته د اطلاعاتو رسولو اړوند لگښتونه

دا په دې معنا ده چې په برېښنایي ډول د اطلاعاتو وړاندې کول به تل وړیا وي؛ ځکه د کاپي کولو او استولو لگښتونه په کې نشته.

قانون دغه راز دولتي ادارې اړ باسي څو په څرگند ډول کړنلارې او د فیسونو اندازه وټاکي او اطلاعاتو ته د لاسرسي د څارنې کمپسیون یې تایید کړي، دا به یو له هغو مواردو څخه وي چې د کمپسیون او دولتي ادارو لپاره به په بشپړ ډول د وخت د سپما خلاف وي. که هره اداره په جلا ډول خپلې کړنلارې او فیسونه وټاکي، د ډېر لگښت او وخت ضایع کېدو مخه به ونیول شي، که کمپسیون د فیس لپاره ځانگړی حد وټاکي (د یو مخ کاپي او د کمپیوټر د یوې سي ډي بیه)، په دغه صورت کې لگښتونه باید ټولې ادارې یو شان پلي کړي.

دغه راز دا به ښه وي چې کمپسیون یوه نمونوي کړنلاره چمتو کړي، خو که دولتي ادارې ونه غواړي بېلابېلې کړنلارې ولري، نو دا کړنلاره دې وکاروي، دغه کار به د دولتي ادارو او کمپسیون وخت وسپموي او کمپسیون به هم اړ نه وي توپیریزې کړنلارې چې د دولتي ادارو له لورې وړاندې کېږي، مطالعه کړي.

ښه دا ده چې د بې وسه غوښتونکي لپاره فیس معاف شي؛ ځکه اطلاعاتو ته د لاسرسي حق یو بشري حق دی. کمپسیون باید د فیسونو ټاکلو پر مهال دا موضوع په پام کې

ولري. دغه راز بايد په پام کې ولري چې ايا په افغانستان کې د خلکو د اقتصادي وضعيت معلومولو لپاره څرگند سيستم شته او که نه.

دا هم مهمه ده چې د فيسونو په اړه د کړنلارې جوړولو پر مهال يو لړ نور ملاحظات د کتنو په گډون په پام کې ونيول شي. د فيسونو ورکولو په برخه کې چې دولتي ادارې له کومو غوره لارو د اطلاعاتو لگښتونه ترلاسه کړي، توپير لري خو کېدای شي په لاندې ډولونو وي:

الف- دولتي ادارې ته په مستقيم ډول فيس ورکول، د بېلگې په توگه د چک او يا نغدو پيسو په بڼه.

ب- په غير مستقيم ډول فيس ورکول؛ د بېلگې په توگه يو رسمي بانکي حساب ته د پيسو سپارل او د رسيد ترلاسه کول يې.

دولتي اداره دې د فيس ترلاسه کولو پر مهال سمدستي غوښتونکي ته رسيد ورکړي او اطلاعات دې له ځنډ پرته چمتو کړي.

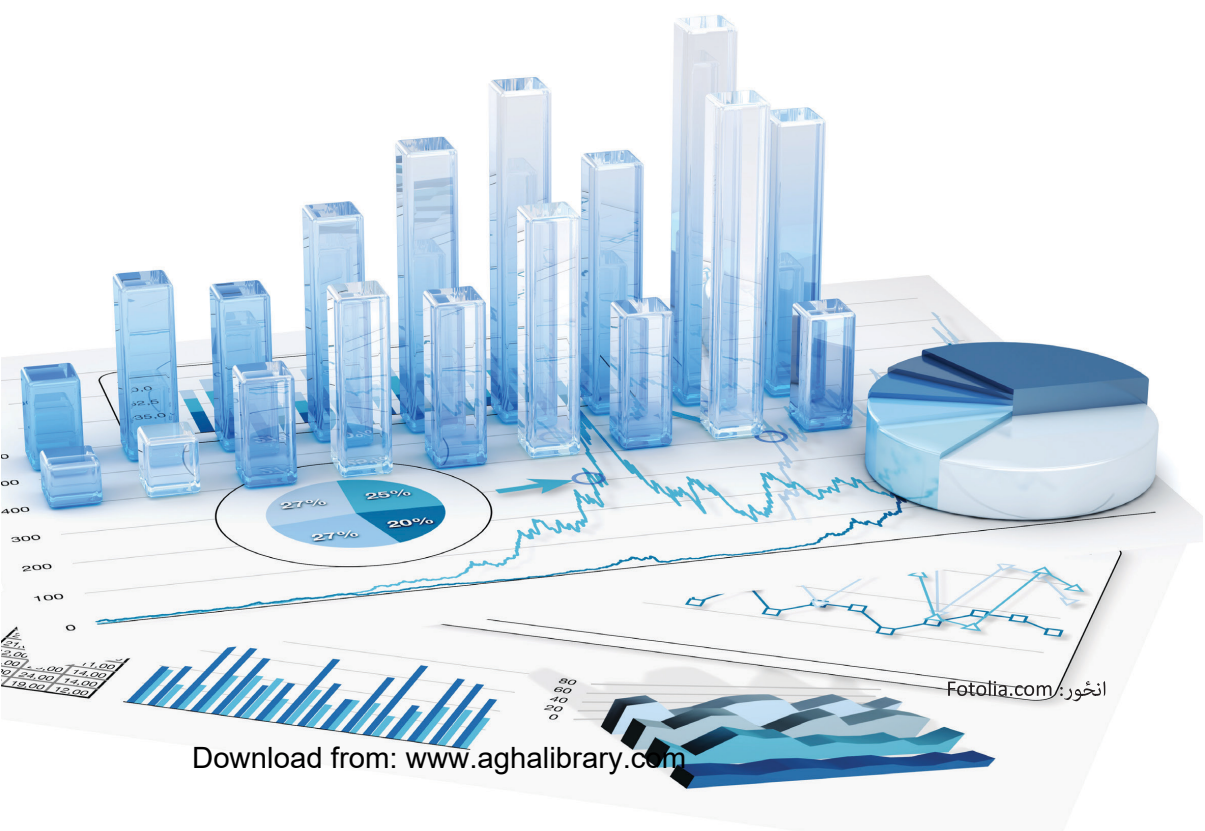
د دولتي ادارو لپاره عادي خبره ده چې غوښتونکو ته وخت ورکړي څو په ټاکلې موده کې فيس ورکړي. که غوښتونکي په ياده موده کې فيس ور نه کړي، غوښتنه يې باطله گڼل کېږي. ياده موده کېدای شي له ۳۰ تر ۶۰ ورځو پورې وي.

کله چې غوښتونکي اطلاعات ترلاسه کړي، بايد د بيا ځل گټې اخيستني په برخه کې يې اختيار ولري، په دغه شرط چې له اطلاعاتو څخه د بيا ځلې استفادې په صورت کې محدودونکې ځانگړې قاعده او يا لارښود نه وي.

مهم ټکي:

- ۱- د شکایتونو لپاره دلیونه باید په پراخ ډول تفسیر شي خو د غوښتونو د پړاوونو ترسره کولو پر مهال هر راز ناکامي له قانون سره سم را ونغاړي.
- ۲- کمپسيون باید د داوري بهیر تر څنګ د منځګړیتوب یو بهیر هم رامنځته کړي.
- ۳- اړینه ده چې کمپسيون غوښتونو ته د لاسرسي لپاره څرګندې کړنلارې رامنځته کړي (د منځګړي او داور لپاره بېلې وي او خپلو کې توپیر ولري).
- ۴- کمپسيون د شکایتونو څېړنې او یا هوارې لپاره؛ یعنې په اړوندو قضیو کې د غوښتل شوو پرېکړو صادروولو په تړاو بشپړو واکونو ته اړتیا لري.
- ۵- کمپسيون به احتمالاً اړتیا ولري خو د اطلاعاتو د نا شونو غوښتنو په ګډون ځینو شکایتونو ته لکه هغه غوښتنې چې له شرایطو سره برابرې نه وي، هغه غوښتنې چې د قانون له دایرې د بهروالي له امله رد شوې وي، لاسرسي وکړي.
- ۶- ټاکل شوو مهالنیو وختونو ته په کتو بنایي د اطلاعاتو غوښتنو ته د لاسرسي په برخه کې ډېرې ستونزې وي چې لوی لامل به یې د دولتي ادارو له لوري پر ټاکلي وخت د ځواب نه ویل وي.
- ۷- بنایي غوښتنو ته د ځواب ویلو پر مهال نورې ستونزې هم وي. د دې په ګډون چې اطلاعات نا سم او یا نا بشپړ وړاندې شوي وي، اطلاعاتو ته د لاسرسي کړنلارې په اړه د غوښتونکي غوښتنه په پام کې نه وي نیول شوې او یا هغه ابلاغیه چې استول شوې وي، له شرایطو سره سمه نه وي.
- ۸- غوره به دا وي چې کمپسيون یو ثابت فیس او بېلګیزې کړنلارې ټولو ادارو ته ور وپېژني، د دې په ځای چې هره اداره د ځان لپاره فیس او کړنلاره وټاکي.
- ۹- عامه بنسټونه باید د اطلاع رسونې مرجع مسوول وټاکي، خو د اطلاعاتو له غوښتنو سره سروکار ولري، خو که چېرې دغه کار ونه شي، نو عامه بنسټونه باید چمتو شوې غوښتنې د منلو لپاره وسپاري.
- ۱۰- غوښتنې باید په شخصي ډول، برېښنالیک او یا نورو الکترونيکي لارو وړاندې شي.
- ۱۱- غوښتنو ته لیکلي ځوابونه باید په لسو کاري ورځو کې برابر شي، که چېرې د درېیو نورو ورځو لپاره غځول کېږي هم، باید روښانه شي چې اطلاعات څرنگه برابر شي او همدارنگه اطلاعاتو ته د لاسرسي د رد دلایل هم ورکړل شي.

قانون دغه واک هم درکری خود هغی
بودیچی د لگنبت د خرنگوالی په هکله چی
ستاسو لپاره ځانگړې شوې ده، په اړه یی
د اطلاعاتو غوښتنه وکړئ، نو د اطلاعاتو
غوښتلو له لارې د فساد مخه ږپ او په چارو
کې روڼتیا رامنځته کړئ.

اتلسم خپرکی

اطلاعاتو ته د لاسرسي د استثناوو تفسیر

استثناوي

په دغه خپرکي کې به د بندیز او مخنيوي پر ازموینه کتنه وشي، وروسته به ولیدل شي چې د زیان ازموینه (د بندیز او مخنيوي د ازموینې ځینې برخې تشکیلوي) څه ډول کار کوي، بیا به د عامه گټو لومړیتوب په اړه د استثناوو د رژیم پر نورو ځانگړتیاوو خبرې وشي او په پای کې به ځینې استثناوې وڅپړل شي.

استثناوې اطلاعاتو ته د لاسرسي په اړوند برخه کې له ټولو ډېر ننگوونکو موضوعاتو څخه شمېرل کېږي چې کمپسیون به د ډېرې مودې لپاره ورسره په ستونزو کې بنکيل وي؛ ځکه د دغو قضیو لپاره کوم روښانه او مثبت ځواب نشته او اړینه ده چې هرې یوې ته په جلا جلا توگه لاسرسي وشي؛ د بېلگې په توگه په کاناډا هېواد کې د استیناف تر نیمايي ډېرې قضیې چې د اطلاعاتو د کمپشنر اړوندېږي، پر استثناوو ولاړې وي، په داسې حال چې نیمايي نورې یې په کړنلارو یا طرزالعملونو پورې اړوند دي.

په ځینو مواردو کې پر استثناوو د ولاړو شکایتونو حل نسبتاً اسان وي؛ ځکه دولتي اداره به یا نا رښتینې ادعا ولري او یا هم اطلاعات به په څرگند ډول د استثناوو په کټگوري کې شاملوي. خو اوسمهال چې په دغه هېواد کې د یاد قانون له نافذېدو ۳۳ کاله تېرېږي، بیا هم ځینې نوې ستونزې رامنځته کېږي چې اړتیا ده کمپسیون او له هغه وروسته ورته محکمې لاسرسي پیدا کړي.

اطلاعاتو ته د لاسرسي د څارنې کمپسیون به په ډېر احتمال له یو شمېر داسې شکایتونو سره چې د استثناوو له اړوند ادعاوو څخه رامنځته شوي وي، مخ شي؛ یعنې هغه قضیې چې دولتي ادارو یې په هغه ډول چې غوښتل شوي اطلاعات د استثناوو له ډلې څخه دي؛ له چمتو کولو ډډه کړې وي.

هره هغه استثنا چې په قانون کې تشریح شوې وي، باید د لاسرسي وړ، روښانه، په ځیر او دقت سره داسې بیان شوې وي چې عام خلک په اسانۍ سره پرې د پوهېدو توان ولري؛ ځکه په ټولو قوانینو او پرېکړو کې چې د اطلاعاتو ترلاسه کولو د حق په اړه دي، باید د خلکو د پوهېدو گټه لومړی او اساسي وي.

په قانون کې باید د هغو موخو لپاره چې د اطلاعاتو نه په ډاگه کول توجیه کولای شي، یو مکمل لېست موجود وي. په دغه لېست کې باید یواځې هغه گټې راوړل شوې وي چې ورسره د اطلاعاتو له ورکړې څخه د ډډې کولو قانوني دلایل وي او باید د قانون تنفیذ، محرمیت، ملي امنیت، سوداگریز رازونه، عامه یا فردي مصوونیت او د دولت د تصمیم نیونې د پروسې د اغېزمنتوب او بشپړتیا په څېر موضوع گانې را ونغاړي.

استثناوې باید په سمه توگه تعریف او حدود یې وټاکل شي خو نور داسې موارد چې قانوني گټو ته زیان نه رسوي، په کې شامل نه شي. دغه استثناوې باید د سندونو د نوعیت پر اساس نه، بلکې د هغو د محتوا پر بنسټ ولاړې وي. د دغه معیار د رعایتولو لپاره باید استثناوې د امکان په صورت کې د وخت له نظره محدودې وي؛ د بېلگې په ډول، کله چې ملي امنیت ته یو شته گواښ له منځه ولاړ شي، هغه اطلاعات چې د دغه گواښ له امله پټ ساتل کېدل، باید نور پټ ونه ساتل شي. یواځې دا کفایت نه کوي چې اطلاعات د هغو ممنوعه مواردو په کتار کې راشي چې په قانون کې یې یادونه شوې ده. اړونده اداره باید دا هم وښيي چې د اطلاعاتو افشا کول کومو قانوني گټو ته ستر زیان رسولای شي.

په ځینو مواردو کې کېدای شي د اطلاعاتو افشا کول هم یوې ځانگړې موخې ته زیان ولري او هم گټه؛ د بېلگې په توگه په پوځ کې د اداري فساد برنډول، که څه هم کېدای شي په لومړي نظر داسې ښکاره شي چې گواکې ملي دفاع ته زیان رسوي، خو د وخت په تېرېدو سره کولای شي په پوځ کې د اداري فساد د له منځه وړو سره مرسته وکړي.

د استثناوو رسمي ازموینه

هغو اطلاعاتو ته د لاسرسي حق چې له دولتي ادارو سره دي، د بیان ازادۍ حق د یوې ځانگړې په توگه د نړیوالو حقونو له لوري ساتل شوی چې په کې د اطلاعاتو ترلاسه کول، د افکارو بیانول او خپرول شامل دي.

د ارتیکل ناینټین سازمان د څلورم اصل له مخې، استثناوې باید روښانه او په دقیقه توگه تشریح شي، د زیان او عامه گټو ازموینې باید پرې ترسره شي. له عامه بنسټونو څخه د اطلاعاتو اخیستو هر ډول غوښتنو ته باید مثبت ځواب وویل شي، خو دا چې عامه بنسټونه وښودلای شي چې غوښتل شوي اطلاعات د استثناوو په ډله کې راځي. د اطلاعاتو د یوه غوښتنلیک ردول تر هغه وخته نه شي توجیه کېدای چې اړوند اداره ثابته کړای شي چې غوښتل شوي اطلاعات د درېیو برخو له لرونکي ازموینې سره سمون لري.

اطلاعات باید له یوې قانوني موخې سره چې په قانون کې تسجیل شوې وي، تړاو ولري؛ د دغو اطلاعاتو افشا کول دې موخې ته جدي تاوان رسوي او هغه زیان چې موخې ته رسېږي، تر هغې گټې ستر وي چې خلکو ته د اطلاعاتو په رسېدو سره متصوره وي.

په نړیوالو حقوقو کې د بیان ازادۍ د ټولو محدودیتونو لپاره یوه درې جز لرونکې ازموینه شته. د ازموینې پر بنسټ، یوه استثنا هغه مهال د منلو وړ ده چې لاندېنۍ درې ځانگړنې ولري:

الف - قانون ورباندې حکم کړی وي.

ب - په نړیوالو حقوقو کې یوه ذکر شوې گټه وساتي.

ج - له یادې گټې څخه ساتنې ته اړتیا وي.

لکه څرنګه یې چې پورته یادونه شوې، په قانون کې د حکم شتون پر دې معنا دی چې لومړی باید قانون وي او دویم دغه قانون باید څرګند او د لاسرسي وړ وي. که چېرې قانون مبهم او ګونګ وي، په روښانه توګه د بندیزونو او استثناوو حدود نه شي تعریفولی؛ نو پر دغه بنسټ یې حکم د بیان پر ازادۍ د بندیز په توګه نه شي منل کېدای.

د بین الدول حقوقو پر بنسټ، هر قانون چې د بیان پر ازادۍ محدودیت وضع کوي، اساسي موخه یې باید د مدني او سیاسي حقوقو کنوانسیون د ۱۹مې مادې په درېیمه فقره کې له لیکل شوو موخو څخه ساتنه وي. دغه نوملړ چې یو تړلی نوملړ دی، که چېرې دولتونه ورباندې نور څه ورزیات نه کړي، نو لاندې گټې به ولري:

الف - د نورو حقوقو او حیثیت

ب - ملي امنیت

ج - عامه نظم

د - عمومي اخلاق او بشپړتیا

په یاده ازموینه کې د "اړتیا" اړوند برخه، یوه سخته برخه ده. لکه څرنګه چې پورته ترې یادونه وشوه، په دې چاره کې لږ تر لږه څلورو مهمو ټکو ته ضرورت ده:

الف - ډېره او سخته اړتیا: د ساتل شوو گټو پر وړاندې کوچني ګواښونه، د بیان ازادۍ د محدودولو له ازموینې څخه په بریالۍ توګه نه شي راوتلی؛ د گټو ساتلو لپاره باید اشد او سخت اړتیا موجوده وي.

ب- لبره محدودونکې: حکومت بايد د خپلو موخو ترلاسه کولو لپاره داسې لارې چارې په پام کې ولري چې د بيان پر ازادۍ تر ټولو کم محدوديت وضعه کړي.

ج- بې کچې نه پرخوالی: محدوديت بايد يواځې د وينا د زيان برخه خپله موخه وگرځوي، نه د نورو قانوني ويناوو مخه.

د- متناسب والی: دگټې په پرتله محدوديتونه بايد د ډېر زيان نه اړولو له اړخه متناسب نه وي؛ ځينې وختونه پر يوې ځانگړې موضوع باندې خبرې کول ټولنه له ځينو ستونزو سره مخ کوي، خو دا بحث بيا دومره مهم وي چې بايد په هر صورت کې مطرح شي. دغه چاره د مويداتو په اړه هم عملي کېږي چې نا متناسبه پایله لري، که څه هم له دې ډلې يې ځينې قانوني هم وي.

اطلاعاتو ته د لاسرسي حق له نظره محدوديتونه بايد د ازمويښي له هرو درېيو برخو په بريالۍ توگه تېر شي:

- له محدوديتونو څخه موخه بايد د يوې محدود کړل شوې گټې چې په قانون کې يې يادونه شوې وي؛ ساتنه وي او د ساتل شوو گټو له نوملړ سره چې پورته ترې يادونه شوې، مطابقت ولري.

- اطلاعات هغه مهال د چا په واک کې نه ورکول کېږي چې په ډاگه کول يې کومې خوندي او ساتل شوې گټې ته زيان رسوي؛ د هغو اطلاعاتو خلاف چې يواځې له گټو سره اړيکه ولري.

- اطلاعات بايد عامه گټو ته د لومړيتوب پر اساس خپاره شي. د يادولو ده چې له نړيوالو حقوقو سره سم عامه گټو ته لومړيتوب ورکول يواځې په يوه برخه کې کار کوي: "د اطلاعاتو د افشا او سپړلو په برخه کې د مکلفيت رامنځته کول، په داسې مواردو کې چې په عمومي توگه په افشا او څرگندولو کې يې عامه گټې خوندي وي."

په ځينو حقوقي نظامونو کې د قضيې معکوس هم تر سترگو کېږي؛ يعنې په داسې حالتونو کې د لاسرسي محدودول چې محدودتيا د خلکو په گټه وي، خو دغه حکم له نړيوالو معيارونو سره سمون نه لري؛ ځکه اطلاعاتو ته لاسرسي يو بشري حق دی او اصل بايد اطلاعاتو ته لاسرسي وي، په داسې حال کې چې محدوديتونه استثنايي موارد دي چې بايد توجیه شي.

د "رسمي سندونو ته د لاسرسي احتمالي محدودیتونه" تر عنوان لاندې یادو سندونو ته د لاسرسي په اړه د اروپایي شورا غړو هېوادونو د وزیرانو شورا کمېټې د سپارښتلیک څلورم اصل دا ازموینه منعکسوي او اشاره ورته کوي چې کوم ډول گټې باید د محرمیت له اړخه وساتل شي. دغه سپارښت لیک څرگندوي: "غړي هېوادونه کولای شي رسمي سندونو ته د لاسرسي حق محدود کړي، محدودیتونه باید په څرگند ډول په قانون کې ذکر شوي وي، په یوه ډیموکراتیکه ټولنه کې اړین او د گټې ساتلو له موخې سره متناسب وي."

دغه رسمي سندونه په لاندې ډول دي:

- ملي امنیت، دفاع او نړیوالې اړیکې
- عامه خونديتوب
- څپرڼه، تعقیب او له جنایي فعالیتونو مخنیوی
- خصوصي حریم او نورې خصوصي مشروع گټې
- نورې اقتصادي او سوداگریزې گټې، که هغه خصوصي وي یا عمومي
- د محکمې د کړنو اړوند د دواړو لورو مساوات
- ماهیت
- د دولتي چارواکو له لوري څپرڼه، کنټرول او څارنه
- اقتصادي او پولې پالیسي او د دولتي اسعارو تبادله
- د خبرو او بحثونو محرمیت یا د دولتي چارواکو تر منځ د کورنۍ موضوع چمتو کول.

له نورو قوانینو سره اړیکه:

له نورو قوانینو سره د دغه قانون د مناسبت موضوع یوه ستونزمنه موضوع ده. ښه لاره دا ده چې اطلاعاتو ته د لاسرسي په قانون کې باید په محرمیت پورې ټولې اړوند گټې وساتل شي او له هغه وروسته بیا د دې اجازه ورته کړل شي چې یادې استثناوې د نورو قوانینو له لوري پراختیا ومومي. (البته عین وخت نور قوانین کولای شي په اړه یې وضاحت او سپیناوی وکړي). لږ تر لږه یواځې هغه قوانین چې له پورتنیو قوانینو سره مطابقت ولري (یعنې درې جز لرونکې ازموینه معتبر ده).

په ډېرو هېوادونو کې اطلاعاتو د لاسرسي قانون واضح او څرگندتیاوې لري چې د حکمونو د بدلون په صورت کې دغه قانون اصلي سرچینه بلل کېږي. په دې ډول مواردو کې نور قوانین کولای شي اطلاعاتو ته د لاسرسي په قانون کې ذکر شوې استثناوې تشریح کړي، خو څه ور زیاتولی نه شي؛ دا په دې معنا په هغو مواردو کې چې اطلاعاتو

ته د لاسرسي قانون يوه عمومي استثنا په رسميت پېژني، دغه استثنا په يو ځانگړي قانون؛ د بېلگې په توگه د شخصي اطلاعاتو ساتنې په قانون کې تشریح کېدای شي، خو نور قوانين نه شي کولای د رازونو ساتلو لپاره داسې دليونه وړاندې کړي چې اطلاعاتو ته د لاسرسي په قانون کې په رسميت نه دي پېژندل شوي.

د افغانستان اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون، اطلاعاتو ته لاسرسي اصل او محدوديت يې استثنا بللی دی. دغه مطلب د قانون له څلورمې مادې څخه اخیستل کېږي چې وايي، غوښتونکی د دغه قانون د حکمونو مطابق له ادارو څخه اطلاعاتو ته د لاسرسي حق لرونکی دی.

د دغه قانون پنځلسمه ماده اساسي ماده ده چې بنديزونه وضع کوي خو دا موضوع روښانه نه ده، کله چې د بېلابېلو قوانينو حکمونه له يو بل سره په ټکر کې وي، د دغه کار معلومولو لپاره يې، دا چې کوم قانون ته بايد لومړيتوب ورکړل شي او د دغه قانون په پرتله د نورو قوانينو وضعیت څرنگه دی؛ په دې ماده کې ترې يادونه نه ده کړې.

په دې برخه کې تر ډېره د حکمونو د تفسیر لپاره عمومي اصول کارول کېږي او معمولاً له لاندېنيو اصولو گټه اخیستل کېږي:

- هر نوي قانون ته لومړيتوب ورکول کېږي: دا د قوانينو تر منځ د شته تضاد د اصل په موخه يوه معياري قاعده ده چې له دې او دې ته له ورته موضوع بحث کوي. دا مهال پایله روښانه ده چې اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون به په ډېرو حالتونو کې لومړيتوب ولري؛ ځکه د ۱۳۹۳ لمريز کال په وروستيو کې تصويب شوی، په داسې حال کې چې ډېری نور قوانين چې د رازونو په اړه حکمونه لري؛ له هغه مخکې تصويب شوي دي.
- خصوصي حکمونه د عمومي حکمونو په پرتله له ډېر اهميت څخه برخمن دي؛ د بېلگې په توگه عمومي حکمونه د فني رازونو او يا د ملي امنيت اړوند رازونه چې دواړه يې تعريف شوي نه دي؛ په عمومي توگه اطلاعاتو ته د لاسرسي په قانون کې ذکر شوو مشخصو او مفصلو استثناوو پر وړاندې لغو کېږي. ورته مهال کېدای شي يو شمېر کسان استدلال وکړي چې د کورني او بهرني امنيت قانون، د ملي امنيت مسايلو اختصاصي قانون دی او حکمونه يې د ملي امنيت اړوند رازونو په اړه ډېر مهم دي او لومړيتوب لري.

په دې اړه بله موضوع دا ده چې اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون يو اساسي حق نافذوي؛ ځکه دغه حق د اساسي قانون ۵۰ مه ماده ساتي. په بنسټيز ډول هغه قوانين چې اساسي حقوق تنفيذوي، پر نورو قوانينو باندې لومړيتوب لري؛ ځکه اساسي قانون اساسي حقوق نافذوي.

له نورو قوانینو سره د نظر د اړیکې پرې کول، د پټو او محرمو سندونو په توګه د سندونو پر برخو وپشل باید د استثناوو له ټولګې سره اړیکه ونه لري، له هغه پرته اداري اقدام کولای شي قانون مغلوب کړي؛ یعنې هر څوک کولای شي پر سند باندې د "محرم" کلمه ولیکي او په پایله کې یې یاد سند پر یو پټ سند بدل شي چې دغه مهال بیا اطلاعاتو ته د لاسرسي حق خپل مفهوم له لاسه ورکوي.

- د افغانستان په قانون کې نه ده روښانه شوې چې له پټو او څرګندو سندونو سره د سندونو د ډلبندي وضعیت څرنگه دی. په هر حال دا به مناسبه وي چې ډلبندي پر ځانګو وېشنه په څه پورې تړلې ونه ګڼل شي؛ ځکه په قانون کې ترې یادونه نه ده شوې او "د قانون حکمونه" لاسرسي ته اجازه ورکوي.
- یو شمېر هېوادونه؛ د بېلګې په ډول مکسیکو د ډلبندي د سموالي لپاره کړنلاره لري. په دې کړنلاره کې د یوه څارونکي پلاوي له لوري د لومړنۍ ډلبندي او وېش څارنه او د ډلبندي منظمه څېړنه شامل دي، خو په دې اړه ډاډ ترلاسه شي چې اوس هم اړینه ده یاد سندونه د سندونو په کټګوري کې پر ډلبندي (برخو) باندې وپشل شي او یا پټ پاتې شي.
- په ورته مهال دا مطلوبه طریقه نه ده. په ډېری هېوادونو کې له ډلبندي څخه د یوې کورنۍ کړنلارې په توګه د دغه سپیناوي او څرګندولو لپاره چې کوم اطلاعات حساس دي، ګټه اخیستل کېږي، نه د اطلاعاتو د افشا او په ډاګه کولو د یوې وسیلې په توګه.

د زیان ازموینه

لومړۍ گام د دې معلومولو لپاره چې ایا یوه استثنا مشروعیت لري که نه، دا ده چې باید ولیدل شي ایا د ازمايښت او ازموینې له لومړۍ برخې په بریالیتوب راوتلی شي که نه؛ یعنې کومه مشروع موخه ترلاسه کولای شي که نه.

په بل گام کې د دې معلومول دي چې ایا د اطلاعاتو افشا به د پام وړ ساتل شوې گټې ته د لاسرسي د زیان لامل شي که نه. په پایله کې باید د ملي گټو لومړیتوب په پام کې ونیول شي.

د یادولو وړ ده، د افغانستان اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون پنځلسمه ماده چې استثناوې یا بندیزونه بیانوي، د ټولو استثناوو لپاره د زیانونو ازموینه او ازمايښت کې بدلون راوستی شي. یوازېنې مورد چې په هغه ازمايښت او ازموینه کې زیان نه تجویزوي، سوداگریز اطلاعات دي.

د دې څپرکې پر مهال چې ایا یوه استثنا د عملي کولو وړ ده که نه، مسوولیت همېشه د هغې دولتي ادارې پر غاړه دی چې هڅه کوي د رد ځواب توجیه کړي، خو هغه زیان هم چې د اطلاعاتو د افشا له امله رامنځته کېږي او هم دا چې د عامه لومړیتوب اصل ولې په دې اړه صدق نه کوي، ثابت کړي. په بنسټیز ډول دا له دې له امله ده چې اطلاعاتو ته لاسرسي یو بشري حق دی، نو دولت باید هر ډول محدودیت چې پر دغه حق باندې عملي کېږي، توجیه کړي.

ډېره اړینه ده چې پرېکړه په با خبره او منصفانه ډول شي؛ یعنې باید په عادلانه توګه وڅېړل شي چې ایا استثنا په رښتیا هم په دغه مورد کې د پلي کولو وړ ده که نه. نه د سیاسي فشارونو او اغېز منلو په پایله کې. دغه ټکی هم د ازمايښت او ازموینې او هم د ملي گټو د لومړیتوب لپاره ډېر مهم دی.

د دې څپرکې پر مهال چې ایا د اطلاعاتو څرګندول په قانون کې کومې ساتل شوې گټې ته زیان اړوي که نه، باید په قانون کې ذکر شوو معیارونو ته په پام سره منطقي استدلالونه وکاروي، نه دا چې پر کړنو او له وړاندې ټاکل شوو فرضیو، برداشتونو او یا پخوانیو کړنو باندې تکیه شوې وي.

په دې برخه کې درې مهم عنصر وجود لري:

لومړۍ؛ چارواکي بايد په استثناوو کې پټې مشخصې گټې چې د څرگندولو او افشا په صورت کې ورته زیان اوږي، وپېژني او یواځې پر دغه ټکي چې استثنا په دې برخه کې د عملي کېدو وړ ده؛ اکتفا ونه کړي؛ د بېلگې په توگه دا چې اطلاعات په یوې سوداګرۍ او یا ان د یوې سوداګرۍ په رقابتي فعالیتونو پورې اړوند وي، په خپل نفس کې کفایت نه کوي، موضوع دا ده چې د اطلاعاتو د په ډاگه کولو په صورت کې به په ځانګړي ډول کوم زیانونه رامنځته شي:

ایا سوداګر به خپل پېرونکي له لاسه ورکړي؟

ایا کوم سیال به پر دې وتوانېږي چې د سوداګرۍ رازونه ترلاسه کړي؟

په یوه بله بېلگه کې دغه موضوع تر ډېره د ملي امنیت په برخه کې پلې کېږي، په داسې حال کې چې امکان لري انګېرنې په بشپړ ډول نا سمې وي، خو دا چې وازمایل شي.

په ډېری هېوادونو کې د وسلو اړوند اطلاعاتو په ډاگه کولو کې ډېره لېوالتیا نه لیدل کېږي، دا په داسې حال کې ده چې د ډېری وسلو د کارونې ظرفیت معلوم دی او دښمن په ډېره اسانه دې ډول اطلاعاتو ته لاسرسی ترلاسه کولای شي. پر دغه بنسټ د دې ډول اطلاعاتو وړاندې کولو ردول یواځې د دې لامل ګرځي چې د هېواد خلک هغه اطلاعات چې د هغو دښمن یې په واک کې لري، ونه لري.

دویم؛ اړوند کارکوونکی باید ثابت کړای شي چې د اطلاعاتو څرګندولو او رامنځته کولو تر منځ یو جدي ګواښ او نږدې اړیکې شته او دغه خطر له نورو فکتورونو څخه نه شي رامنځته کېدلای؛ د بېلگې په توگه کوم هېواد چې کمزورې اردو لري، ښه امنیت به ونه لري. د امنیت دغه ډول کمزوري د اردو اړوند اطلاعاتو د څرګندولو له امله نه ده رامنځته شوې، بلکې لامل یې دا دی چې یاد ځواکونه په حقیقت کې کمزوري دي.

ورته قضیه د یوې سوداګرۍ په اړه هم چې د ناکامۍ پر لور روانه ده، ورته والی لري. د اطلاعاتو نه په ډاگه کول د سوداګریو او یا کمزورو بنسټونو د ژغورنې لامل نه ګرځي.

د دې ډول قضیو د څېړنو پر مهال مهمه ملاحظه دا ده چې د اطلاعاتو په ډاگه کول څومره د یوه گواښ راڅرگندېدو د زیاتوالي احتمال لري. که چېرې گواښ د اطلاعاتو څرگندېدو له مودې ډېر وخت وروسته رابرسېره شي، دا به په دې معنا وي چې د علت (علت او معلول) اړیکه به د اطلاعاتو د افشا او د گواښ د رامنځته کېدو تر منځ کمزورې وي.

ځینې وختونه په دې ډول مواردو کې کار کوونکی باید ویني چې که چېرې د اطلاعاتو یوه برخه لرې کړي، گواښ به لرې شي او که نه؟

په بل عبارت، کارکوونکی باید درک کړي چې، په ځانگړې توگه په یوه سند کې کوم څه ډېر حساس او مهم دي او یواځې د سند هماغه برخه حذف او لرې کړي. په ډېری مواردو کې د یوه لوی سند څرگندولو رد نه شي توجیه کېدای؛ ځکه د دې احتمال نشته چې ټول سند حساس او محرم وي.

درېیم عنصر دا دی چې گواښ باید رښتینی وي، نه خیالي او تصوري. دا به مناسبه نه وي چې یو بنسټیز حق یواځې له دې له امله تر پښو لاندې شي چې د گواښ یو کمزوری احتمال شتون ولري. که چېرې ټول دغه لاره اختیار کړي، همپشه به د اطلاعاتو د غوښتنې رد ممکن وي. دا خبره تکرارېږي چې له دې چارې د ډاډ ترلاسه کولو یوازېنۍ لار د گواښ د رامنځته کېدو د احتمال کچې معلومول دي.

که چېرې گواښ د اطلاعاتو له وړاندې کولو څخه ډېره موده وروسته رامنځته شوی وي، هغه مهال بیا یواځې دا چې د دغه گواښ په رامنځته کولو کې نور عوامل ښکېل دي (چې په همدې ترتیب سره دویم عنصر نه شي پلي کېدای)، بلکې تر یوې کچې پورې یې وړاندوینه هم امکان لري؛ د بېلگې په توگه په یو شمېر هېوادونو کې چارواکو ادعا کړې، کله چې د دولت د بودیجې له لوري د خوړو فرمایش اړوند بېلونو د ورکړې د اطلاعاتو د ښکاره او څرگندولو لپاره غوښتنه کېږي، د هغو خوړو ډولونه چې خوړل شوي، باید افشا او په ډاگه نه شي؛ ځکه د هغو په ډاگه کول د هغوی په خصوصي حریم کې لاسوهنه ده.

دا یو رښتینی نه، بلکې یو فرضي خطر دی؛ ځکه دغه ډول اطلاعات د ډېرو ټوټو راټولولو له لارې ترسره شوي چې یو کس به وکولای شي د بل چا پر خصوصي اطلاعاتو پوه شي او هغه مهال به هم هر څه فرضي وي؛ د بېلگې په توگه که داسې نتیجه ترلاسه شي، که چا غوښته نه وي خوړلې، سبزي خوړونکی به وي او که چا د غوا غوښته نه وي خوړلې، هندو به وي.

په داسې مواردو کې چې د سند یوه برخه مستثنا وي، باید د سند له پاتې برخې جلا شي. له تخنیکي اړخه د دغه کار ترسره کولو لپاره بېلابېلې لارې شته؛ لکه د سپین رنګ په کارولو د یوه لیک پټول او د برېښنایي اطلاعاتو له منځه وړل. غوره لار دا ده څو غوښتونکي ته څرګنده شي اطلاعات په کومو موضوعګانو کې حذف او لرې شوي او څومره دي.

د موضوعاتو د عملي کولو له مسئلې سره په ټولیزو چارو کې د سند د برخو د پټولو او حذف مسئله، په ځانګړي ډول د زیان له ازمایښت او ازموینې سره نږدې اړیکه لري. دا په دې معنا ده چې که چېرې د مشخصو اطلاعاتو څرګندول یوې ساتل شوې ګټې ته د زیان اوښتو لامل ګرځي، په لومړي ګام کې باید کوښښ وشي چې حساس او مهم اطلاعات له سنډه لرې شي، نه دا چې د ټولو اطلاعاتو له شریکولو مخنیوی وشي.

په بل عبارت، لږ تر لږه باید په تیوري کې دا امکان شتون ولري چې د اطلاعاتو د یوې برخې لرې کول د دې لامل شي چې دغه سند له محرموالي راووځي. په طبیعي ډول په ځینو مواردو کې هغه څه چې د څو مهمو او حساسو اطلاعاتو د لرې کولو له څو سندونو وروسته پاتې کېږي، بې مفهومه به وي او یا به د څرګندولو ارزښت هم نه لري؛ خو دا حالت یوه استثنا ګڼل کېدای شي؛ ځکه په ډېرو مواردو کې د ټول سند د نه ورکړې پر ځای باید د حساسو او مهمو برخو د لرې کولو له طریقې ګټه واخیستل شي.

د عامه ګټو لومړیتوب

د دې خبرې له معلومولو وروسته چې ایا د خطر وړ اطلاعاتو په ډاګه کول په رښتیا هم یوې مشروع ګټې ته زیان اړوي که نه، غوره لار دا ده چې دولتي ادارې د عامه ګټو یوه ارزونه ترسره کړي، څو وګوري چې عامه ګټې د اطلاعاتو په څرګندولو کې ښې خوندي کېږي او که د هغو په پټ ساتلو کې.

د افغانستان په قوانینو کې عامه ګټو ته د لومړیتوب موضوع نه ده مطرح شوې چې دا یوه ستره نیمګړتیا ده، خو هیله ده چې له یادې ستونزې څخه د وتلو لاره پیدا شي. دا د کمپسیون مسوولیت دی څو دغه موضوع په کره ډول وڅېړي او داسې یوه لار ورته پیدا کړي چې پر بنسټ یې وکولای شي د عامه ګټو لومړیتوب موضوع په قانون کې شامله کړي.

ځینې هېوادونه د عامه گټو لومړیتوب له موضوع سره بېلابېل چلند لري:

● په ځینو هېوادونو کې عامه گټو ته لومړیتوب ورکول کېږي، په ځانگړي ډول د اطلاعاتو اصل سل په سلو کې عملي کېږي؛ د بېلگې په توگه کله چې د اطلاعاتو خپرول د بشر له حقوقو د سرغړونې مواردو، د اداري فساد او یا د جگړې د جرمونو د څرگندېدو لامل شي؛ د دغې خبرې معنا دا ده که چېرې له پورتنیو مسایلو سره اړوند اطلاعات، د غوښتل شوو اطلاعاتو یوه برخه تشکیل کړي، په هغه صورت کې هېڅ کومه بله استثنا سمون نه ورسره خوري. په بل عبارت، دغه گټې د نورو ټولو گټو په پرتله لوړې شمېرل کېږي او اطلاعات د خلکو په واک کې ورکول کېږي. د یادونې وړه ده چې د هندوستان او تونس هېوادونو په قوانینو کې په دې برخه کې استثناوې تر سترگو کېږي.

● یو شمېر هېوادونه د گټو ځانگړی نوملړ لري، په هغو مواردو کې چې عامه گټې د اطلاعاتو د افشا له لارې خوندي شي، استثناوې باطلوي، لکه روغتیا، امنیت او چاپیریال ته د جدي گواښ نښې نښانې او یا جرمي عمل، په دولتي سکتور کې کمزوری مدیریت او یا فساد تشکیلوي. د دې طریقې ښه والی په دې کې دی چې پوره سپیناوی لري او د چارواکو پام د گټو یو شمېر ډولونو ته چې پر استثناوو لاسېږي کېږي، جلبوي، خو تاوان او عیب یې په دې کې دی چې عامه گټې په هغو مواردو باندې چې په دغه نوملړ کې ذکر شوې، محدودوي؛ په داسې حال کې چې د ممکنه عامه گټو نوملړ هېڅکله هم نه بشپړېږي.

● یو شمېر هېوادونه د عامه گټو نوملړ پرانیستی پرېږدي، هغه مهال هره عامه گټه چې د استثنا له لوري د ساتل شوې گټې په پرتله ستره وي، ټولو احوالو ته په پام سره پر استثنا لاسېږي.

په یوه نوملړ کې د ټولو ممکنه عامه گټو تعریف او رانغاړل یې نا ممکن کار دی؛ د بېلگې په توگه په بریتانیا کې د اطلاعاتو کمېشنر او محکمې په بېلابېلو مواردو کې حکم کړی چې د خلکو گټې په دې کې دي خو هغوی وکولای شي له حکومت سره د پالیسی جوړولو په بحث کې ونډه واخلي او حکومت ځواب ویلو ته اړ کړي.

د عمل په ډگر کې د عامه گټو د لومړیتوب د عملي کولو له نظره، لومړی گام د بېلابېلو عامه گټو پېژندل دي چې د اطلاعاتو څرگندولو له لارې ټینګېدلی شي. دا به گټوره وي چې که چېرې د هغو یو نوملړ ترتیب شي خو په دې اړه ډاډ ترلاسه شي چې یوه یې هم له پامه نه ده غورځول شوې.

له هغه وروسته د عامه گټو، گټې باید د ساتل شوو گټو له زیان سره پرتله شي، خو معلومه شي چې کومه یوه یې لویه ده.

● دېری وخت دا یو ستونزمن کار دی؛ ځکه د ځینو کتنو پرتلې ته اړتیا ده. په مشخصه توگه زیان دېری وخت په ځانگړي ډول په یوه شخص پورې تړلی وي، لکه د پټو او محرمو رازونو په ډاگه کېدل او یا د هغه سوداگری ته گواښ. د دې خلاف گټه دېری وخت عمومي او د ماهیت له اړخه عامه وي او کولای شي چې په ځان کې د اوږدمهال لپاره ملاحظې هم را ونغاړي؛ لکه د فساد افشا او په ډاگه کول.

● په دېرو هېوادونو کې د عامه گټې په پرتله خصوصي زیان ته لومړیتوب ورکول کېږي، په ځانگړي ډول دې ته په پام سره چې دا یو بشري حق دی.

په عمومي توگه دا یو قانوني کار نه دی چې له یوه غوښتونکي وغوښتل شي، خو د غوښتنې دلیلونه ووايي. په هر حال، عامه گټې ته د لومړیتوب په اړه کېدای شي د دوی دلیل دا وي چې عامه گټه له دېر اهمیت څخه برخمنه ده. د بېلگې په توگه که چېرې رسنۍ د اطلاعاتو غوښتنه د هغو د خپرولو لپاره وکړي، په دې ډول حالتونو کې د اطلاعاتو څرگندول دېر مثبت اغېز لري خو د فساد ستونزه حل شي، خو که چېرې د کوم خصوصي شرکت له لوري د اطلاعاتو غوښتنه وشي، په دغه صورت کې د گټې اهمیت نه معلومېږي.

په پایله کې دغه کار داسې څېړل کېږي چې عامه گټې لوړوالی او لومړیتوب لري. دا به مناسبه وي خو له دوی وپوښتل شي چې ولې یې د اطلاعاتو غوښتنه کړې ده او ورته روښانه شي چې دوی د اطلاعاتو په چمتو کولو کې هېڅ مسوولیت نه لري؛ یعنې د اطلاعاتو چمتو کول له دوی سره مرسته کوي، په دې سره چې غوښتونکي د هغو ترسره کولو ته اړتیا نه لري.

د استثناوو د رژیم نورې ځانګړتیاوې

اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون پنځلسمه ماده د ماهیت له اړخه یوه ساده ماده ده؛ ځکه پر دې سربېره چې د عامه ګټو د لومړیتوب په اړه ګونګه ده، د استثناوو د نورو مثبتو ځانګړنو یادونه هم نه کوي.

● دغه ماده د بېلوالي د قابلیت او وړتیا په اړه څه نه څرګندوي؛ د بېلوالي قاعده حکم کوي، که چېرې د یوه سند کومه برخه محرمه او پټه وي، باید له پاتې سنده بېله شي او پاتې سند د غوښتونکي په واک کې ورکړل شي.

● د ډېرو استثناوو لپاره شل کاله عمومي زماني محدودیت ټاکل شوی دی. غوره لار دا ده چې ټول زماني محدودیتونه چمتو شي، د دې خبرې په درک سره چې د اطلاعاتو حساسیت د وخت په تېرېدو سره کمېږي. ورته مهال ډېری هېوادونه د محرمیت مودې د غځولو لپاره ځانګړې کړنلارې لري، البته که چېرې د یادې مودې غځول ډېر اړین وي؛ لکه د ملي امنیت اړوند ډېر حساس اطلاعات.

● په داسې مواردو کې چې له عامه بنسټ سره د درېیمې سرچینې محرم اطلاعات شتون ولري، بنه لاره دا ده، که د یادو اطلاعاتو غوښتنه وشي، بنسټ په دې اړه له درېیمې سرچینې سره چې اطلاعات یې د پټ او محرم ساتلو په شرط ورکړي وو، سلا او مشوره وکړي.

● په ځینو مواردو کې بنایي درېیم لوری د اطلاعاتو پر خپرولو اعتراض وکړي؛ په دغه حالت کې سلا او مشوره کول هغوی ته موقع ورکوي، خو د دې دلایل چې ولې باید اطلاعات نشر نه شي، وړاندې کړي او له هغه وروسته دغه دلیلونه د وروستی پرېکړې کولو پر مهال په پام کې ونیول شي.

د استثنوو ډولونه

اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د پنځلسمې مادې په لومړۍ فقره کې بندیزونه پر اتو برخو وېشل شوي او له مخې يې د اطلاعاتو وړاندې کول په لاندې حالتونو کې منع دي:

۱ - په هغه صورت کې چې خپلواکي، ملي واکمنۍ، ځمکنۍ بشپړتيا، ملي امنيت او ملي گټې او بنسټگنې له گواښ سره مخ کېږي.

۲ - په هغه صورت کې چې له نورو هېوادونو سره د افغانستان د سياسي، اقتصادي او فرهنگي اړيکو د پرې کېدو لامل شي.

۳ - په هغه صورت کې چې د شخص ځان، مال يا عزت او حيثيت له گواښ سره مخ شي.

۴ - په هغه صورت کې چې د جرم د کشف خنډ يا د جرم له ارتکاب څخه د مخنيوي خنډ وگرځي.

۵ - په هغه صورت کې چې د تورن د کشف، تحقيق او تعقيبولو يا په دې برخه کې د احتياطي تدبيرونو نيولو بهير گډوډ کېږي.

۶ - په هغه صورت کې چې د عادلانه محاکمې بهير او يا د حکم تنفيذ اخلال کېږي.

۷ - په هغه صورت کې چې د شخص خصوصي حریم نقض کېږي.

۸ - په هغه صورت کې چې اطلاعات، د سوداگريزو، شخصي ملکیتونو او بانکي حسابونو په مسایلو پورې اړه ولري خو دا چې په قوانينو کې بل ډول تشخيص شوي وي.

دغه استثناوې تر ډېره بريده د نړيوالو معيارونو د زيان له ازماينست سره د مشروع والي او تړاو لرلو له اړخه مطابقت او جوړښت لري، خو په عين حال کې ځينې نيمگړتياوې هم لري، لکه:

- ځينې يې ډېرې عمومي دي، د هغې يوې په څېر چې د يوه شخص حيثيت او عزت له گواښ سره د مخ کېدو په اړه دی. ليدل کېږي چې دلته اطلاعاتو ته د لاسرسي حق چې له دولتي ادارو سره دی او د بيان ازادۍ تر منځ تېروتنه رامنځته شوې وي. دولتي ادارې بايد هغه اطلاعات چې د يوه شخص عزت او حيثيت له خطر سره مخ کوي، له خپل ځان سره ونه ساتي، خو که چېرې دا ډول اطلاعات ولري، بايد په خپرولو کې يې هم ستونزه ونه لري.

● دغه راز د ملي گټو اصطلاح هم داسې تفسیر کېدای شي چې د اطلاعاتو پراخه مجموعه په ځان کې را ونغاړي. د استثناوو او یا بندیزونو اصلي موخه دا ده څو څرگنده کړي چې کومې ملي گټې د اطلاعاتو احتیاط توجیه کولای شي، نه دا چې هغه د اطلاعاتو د موضوع لپاره د یوه عمومي دلیل په توگه عنوان کړي او چارواکو ته دا واک ورکړي، څو د شخصي لزوم له اړخه عمل وکړي.

● لکه پورته یې چې یادونه وشوه، دوه استثناوې (اصلاً یوه استثنا ده، خو تکرار شوې) د زیان له ازمايښت څخه نه دې تېرې شوې چې عبارت دي له هغو اطلاعاتو څخه چې په سوداگریزو، شخصي ملکیتونو او بانکي حساب پورې اړوند موضوعات وي.

د استثناوو تفسیر ډېری وخت یو پېچلی کار دی او په حقیقت کې کوم داسې بشپړ نوملړ چې کوم موارد د استثناوو په محدوده کې شاملېږي؛ نشته؛ د بېلگې په توگه چې د ملي امنیت ځیني عناصر یاد شي، خو دغه اطلاعات په ټولو مواردو کې حساس نه وي؛ لکه د هغې وسلې ډول چې کارول کېږي، بنایي ټولو ته معلوم وي. کېدای شي یو شمېر نور حساس اطلاعات هم وړاندې شي.

د استثناوو مهمې کټگورۍ په لاندې توگه څرگندې شوې دي:

ملي امنیت:

د ملي امنیت اړوند اطلاعاتو د لاسرسي په اړه د جوهانزبورگ د اصولو له مخې، هر څوک حق لري د ملي امنیت د اړوندو اطلاعاتو په گډون له چارواکو څخه اطلاعات ترلاسه کړي. د ملي امنیت په پلمه هېڅ ډول محدودیت پر دغه حق نه وضع کېږي، مگر دا چې دغه محدودیت په قانون کې تشریح شوی وي، په یوه ډیموکراتیکه ټولنه کې د ملي امنیت د یوې مشروع گټې ساتنه وکړي او ملي امنیت له گواښ سره مخ کړي.

دولت باید ټول هغه اطلاعات چې د ملي امنیت په کټگورۍ کې راځي، په استثناوو کې شامل نه کړي، بلکې د اطلاعاتو هغه ځانگړې او محدوده برخه په استثناوو کې شامله کړي چې د هغو پټ ساتل د ملي امنیت یوې مشروع گټې ته ضروري وي.

د اطلاعاتو د ډولونو بڼه نوملړ چې د ملي امنیت تعریف هم په کې شاملېږي، کېدای شي د ملي امنیت له نړیوالو اصولو او اطلاعاتو ته د لاسرسي له حق څخه اقتباس شي چې په نهم اصل کې یې د ملي امنیت پنځه ډوله مهم اطلاعات په لاندې توگه بیان شوي دي:

- ۱ - د يوې مودې لپاره د دفاعي عملياتو او قابليتونو په اړه اطلاعات چې عملياتي اهميت ولري.
- ۲ - د مخابراتي سيستمونو په گډون د توليد، قابليتونو او نورو پوځي سيستمونو اړوند اطلاعات.
- ۳ - د گوانسونو پر وړاندې د ملي حياتي بنسټونو، حياتي زېربناوو او د خاورې ساتنې لپاره د کره لارو چارو اړوند اطلاعات يا له ځواک څخه گټه اخيستل يا سبوتاژ چې اغېز يې د هغه له پتوالي سره تړاو لري.
- ۴ - د عملياتو، سرچينو او د استخباراتي خدمتونو د کړنو اړوند اطلاعات، په داسې حال کې چې د ملي امنيت اړوند مسایل وي.
- ۵ - د ملي امنيت اړوند اطلاعات چې د يوه بهرني دولت يا بين الحکومتي بنسټ له لوري د محرميت په توگه چمتو شوي وي او نور ډيپلوماتيک مکتوبونه چې تر ډېره د ملي امنيت اړوند وي. البته ډېره ستونزمنه ده خو په ټولو قضيو کې قاطع حکم وشي چې د ملي امنيت استثناء کوم موارد تر پوښښ لاندې نيسي؛ ځکه ډېر مسایل د قضيو له شرايطو او حالتونو سره تړاو لري.
- په عمومي توگه، له يو ځای څخه بل ځای ته د پوځي ځواکونو د روانېدو اړوند اطلاعات د ملي امنيت د دليلونو پر بنسټ محرم گڼل کېږي، خو کله چې په ۲۰۰۳ زېږديز کال کې د امريکا متحده ايالتونو کښتۍ د جگړې په موخه عراق ته روانې شوې، موضوع په ډېر پراخ ډول اعلان شوه. د يادو څرگندونو او په ډاگه کولو موخه دا وه چې صدام حسين ته وښيي چې دوی په رښتيني توگه جگړه کوي او د هغه لپاره د تسليمېدو وروستۍ وخت ورکړل شي. دغه کار ښيي چې د ملي امنيت ډېرې شديدې استثناوې هم ځيني وختونه نه رعايت کېږي.
- د جوهانزبورگ د پنځلسم اصل له مخې، بايد هېڅوک د ملي امنيت په اړه د هغو اطلاعاتو افشا کولو له امله مجازات نه شي چې د اطلاعاتو رسواکولو له امله د ملي امنيت مشروع گټو ته زيان ونه رسېږي او يا نه ښايي چې زيانمن شي، يا يې د دغه ډول اطلاعاتو د افشا کولو له امله خلکو ته تر زيانه گټه ډېره وي.
- دغه اصل څرگندوي: ”د ملي امنيت د دليلونو پر بنسټ نه شي کېدای د اطلاعاتو څرگندولو او افشا په اړه هېڅوک مجازات شي، که (۱) چېرې د دغو اطلاعاتو په افشا سره نه په حقيقي او نه هم د احتمالاتو له مخې ملي گټو ته زيان ورسېږي، يا (۲) عامه گټې د اطلاعاتو د افشا پر مهال د اطلاعاتو له څرگندولو او په ډاگه کولو څخه د رامنځته شوي زيان په پرتلې درنې شي.“

د ملي گټو د لومړيتوب له نظره، د شوانې اصولو (Principles Tshwane) لسم اصل څرگندوي، د اطلاعاتو يو شمېر ډولونه شته چې بايد هېڅکله هم سرې ونه گڼل شي: ”دغه د داسې اعمالو په گډون چې په نړيوالو حقوقو کې جرم گڼل کېږي، د ازادۍ او فردي امنيت له حقونو څخه پراخه يا سيستماتيکه سرغړونه او يا له بشري حقونو د سرغړونې اطلاعاتو په گډون له بشردوستانه نړيوالو حقوقو څخه د سرغړونې په اړه اطلاعات“، ”هغه قوانين او مقررات چې د دولت لوري د ژوند د سلب په اړه وي“ او ”د ټولو چارواکو، اردو، پوليسو، امنيت او استخباراتو واحدونه“ او نور دي.

د جرمونو څېړل:

د دې استثنا د عملي کولو برخه، د نورو ټولو استثناوو په څېر، د قضيې له احوالو سره تړاو لري او په ټوليز ډول پوليس او د جزايي عدالت پلې کونکې سرچينې (لکه څارنوالان) بايد کوبنسې وکړي چې د امکان تر حده په کره او رڼه توگه عمل ترسره کړي؛ د بېلگې په توگه په ډېرو مواردو کې پوليس کېدای شي پر يوه جرم د تورن کس نوم په ډاگه کړي، خو دغه کار کېدای شي په ځينو مواردو کې د څېړنو لړۍ ته زيان ورسوي؛ د بېلگې په توگه که چېرې تورن پر دې پوه شي چې تر څېړنې لاندې دی، کېدای شي وتبښي.

خو کله چې يو څوک تورن وگڼل شي، هغه مهال د دغو اطلاعاتو په ډاگه کول خنډ نه لري. ځيني وخت هغه کړنلارې چې پوليس يې د جرمونو د څېړنې لپاره کاروي، بايد پټې او سرې وساتل شي، خو اغېز يې خوندي وي.

که څه هم د دغې استثنا لويه برخه د عادلانه محکمې حق او جزايي عدالت ته متوجه ده، خو په ۱۹۸۸ زېږديز کال کې د پوليسو د يوه کمپشنر او د دولتي بنسټونو پر وړاندې د عامه شکايتونو د څېړونکي تر منځ په يوه قضيه کې استيناف محکمې حکم وکړ چې په هغه کې د قانون د حاکميت ساتنه هم شامله ده. په پايله کې د قانون د پلي کولو اړونده استثنا د جزايي عدالت له نظام څخه لوړه ده او کولای شي چې په اداري څېړنو او نورو شبه قضايي اجراءاتو کې وي.

د هندوستان د اطلاعاتو کمپسيون د ”زېرمه کولو مرکزي شرکت“ پر وړاندې د شري چاندهوک (Corporation Wharehousing Central. vs Chandhok.L.D Shri) په قضيه کې د قانون پلي کولو د استثنا ساحې د ارزونې پر مهال حکم وکړ چې ياده استثنا کېدای شي چې په کې اداري يا جنايي څېړنې، تفتيش يا لټون شامل شي، تر څو چې اداري څېړنې روانې وي، کېدای شي د دې ډول څېړنو په اړه د غوښتل شوو اطلاعاتو له ورکړې انکار وشي.

پر دغه اساس د قانون د تنفيذ او پلي کولو استثنا بايد داسې تعبير شي چې گڼې په ټوليز ډول د قانون له حاکميت او د عدالت له ټينگښته ساتنه کوي. که چېرې د اطلاعاتو له وړاندې کولو ډډه کېږي، نو دليل يې بايد د قانون پلي کولو سيستم له چارو د ډاډ ترلاسه کول يا د چارو سمبالښت وي، لکه د غذايي تاسيساتو د نوملړ نه په ډاگه کول چې د روغتيا ساتنې له نورمونو څخه د سرغړونې له اړخه تر څارنې لاندې دي، په داسې حال کې چې د دغو اطلاعاتو په ډاگه کول د دولت د تفتيش لړۍ د کمزورتيا لامل گرځي.

د امريکا په متحده ايالتونو کې د قانون د پلي کولو دليلونو له امله د اطلاعاتو نه وړاندې کول، هغه مهال جواز لري چې د بحث وړ اطلاعات د قانون د پلي کولو او تنفيذ په موخه راټول شوي وي. که څه هم د داسې يوه مقصد په پام کې نيول چې د هغه لپاره اطلاعات راټول شوي وو، اغېزمن ثابتېدای شي. دا په دې معنا نه ده چې ټول راټول شوي اطلاعات د قانون پلي کولو په موخه بايد له افشا څخه مستثنی وي؛ لکه اطلاعاتو ته د لاسرسي لپاره ټولې قانوني استثناوې، کله چې د قانون تنفيذ د دليلونو له مخې د اطلاعاتو له ورکولو ډډه کېږي، بايد د حس کېدونکي زيان ثبوت وړاندې شي.

د بېلگې په توگه دغه حقيقت چې اطلاعات د روانو څېړنو اړوند دي او يا د جاري څېړنو په جريان کې راټول شوي په يواځې توگه د هغو له افشا کولو څخه د مخنيوي لپاره کافي نه وي لکه څرنګه چې د هندوستان د اطلاعاتو کمپسيون د بهگت سنگ په قضيه کې د اطلاعاتو د ستر کمپشن پر وړاندې څرګنده کړه:

د هندوستان اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د اتمې مادې د حکم پر بنسټ، د اطلاعاتو له وړاندې کولو څخه معافيت هغه مهال منظورېږي چې د اطلاعاتو په ډاگه کول د سرغړوونکو د عدلي تعقيب يا څېړنې د لړۍ خنډ وگرځي.

روښانه ده چې يواځې د عدلي تعقيب يا څېړنې په جريان کې د اطلاعاتو وړاندې کولو غوښتنه نه شي رد کېدای، بلکې هغه سرچينه چې اطلاعات په واک کې لري، په دې اړه قانع کوونکي دليلونه وړاندې کړي چې ولې د دغو اطلاعاتو په ډاگه کول د څېړنو لړۍ اخلاولي.

دا ډول دليلونه بايد منطقي وي، هغه پروسه چې گډوډېږي، بايد يوه معقوله پروسه وي او پر ځينو اساسي مدارکو باندې ولاړه وي. که چېرې داسې کومه کتنه يا ملاحظه په څنګ کې نه وي، نو د اتمې فقرې الف بند او نور ورته حکمونه د يوه اړخ ته تللو لپاره په يوې وسيلې سره د اطلاعاتو وړاندې کولو پر غوښتنې باندې کېدای شي بدل شي.

دغه موضوع د هغو قضیو په اړه چې د عدلي تعقیب لړۍ یې بشپړه شوې ده یا یې عدلي تعقیب د یوې نا معلومې مودې لپاره ځنډول شوی وي، جوړښت نه لري. د هندوستان د اطلاعاتو کمپسیون د دې پوښتنې په ځواب کې چې دغه استثنا له کوم پړاو وروسته د پلې کولو وړ نه ده؟ ویلي چې کله اتهامنامه قاضي ته وړاندې شي.

د دې پوښتنې په ځواب کې چې د "زیان" اصطلاح کوم موارد رانغاړي، ډېری هېوادونه د هغو زیانونو چې څرگند تعریف شوي وي، یو جامع نوملړ کاروي. د بېلګې په ډول د امریکا په متحده ایالتونو کې د قانون د تنفیذ په اجراتو کې مداخله، د عادلانه محکمې له حق څخه د یوه شخص محرومول، د یوې محرمې سرچینې د هويت په ډاګه کول، د قانون پلي کولو تخنیکونو په ډاګه کول، هغه څېرې چې په یوه ډول له قانون څخه د تېښتې لامل کېږي او د یو چا د فزیکي خونديتوب او یا ژوند له خطر سره مخ کېدل په کې شامل دي. د یادونې وړ ده، هغه موارد نه په کې شاملېږي چې ټول وړ باندې له پخوا پوهېږي او یا په رسنیو کې په یوه ډول خپاره شوي وي.

دغه استثنا په قانوني توګه د پولیسو د خبروونکو د هويت ساتلو لپاره کارول کېږي. په نیوزلنډ کې د عامه شکایتونو ستر مفتش له همدې له امله دغه خونديتوب د مدني او جزایي شکایت کوونکو په اړه عملي کړ. په هر حال اطلاعاتو ته د لاسرسي دغه استثنا په هغو حالتونو کې چې اطلاعات له وړاندې خپاره شوي وي او یا په هغو مواردو کې چې اړوند کسان ورباندې له وړاندې پوه شي، نه شي پلې کېدای.

خصوصي حریم:

د خصوصي حریم د استثنا د عملي کولو برخې په اړه بېلابېل محدودیتونه موجود دي چې په نړیواله کچه په رسمیت پېژندل شوي دي. د دغو محدودیتونو له ډلې څخه یو دا دی چې شرکتونه پر خپل حقوقي شخصیت سربېره د خصوصي حریم په نوم څه نه لري. دویم؛ مناسبه نه ده دغه استثنا په هغو مواردو کې وکارول شي چې په خپله د غوښتونکي د خصوصي حریم اطلاعات مطرح وي او یا غوښتونکي د شخصي اطلاعاتو اجازه چې خصوصي حریم یې گواښول کېږي، ترلاسه کړي وي.

په راتلونکو او را روانو رژیمونو کې اطلاعاتو ته د لاسرسي په برخه کې نور حکمونه هم وړ ډېرېږي څو دولتي ادارې اړ باسي چې د رد ځواب له ورکولو وړاندې د هغو اشخاصو هوکړه چې زیانمنېږي، ترلاسه کړي، خو په هغو ځایونو کې چې دغه ډول میکانیزمونه نه و، عام باور دا وي، په کومو مواردو کې چې یو شخص د خپل ځان په اړه د اطلاعاتو له افشا سره هوکړه وکړي، وروسته د هغه نه افشا د خصوصي حریم په پلمه اطلاعات د منلو وړ نه دي.

د امریکا د میک ډونال (S.U. v McDonnell) په قضیه کې د محکمې د حکم له مخې، هغه کس ته خصوصي حریم د موضوع نسبت ورکول چې مړ شوی؛ نا سم بلل شوي خو دغه کړنه په هغې طریقه چې استرالیا په پام کې نیولې، توپیر کوي؛ ځکه د استرالیا اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د دوولسمې مادې د لومړۍ فقرې الف بند په څرگند ډول د مړو د خصوصي حریم له حقونو ملاتړ کوي. داسې بله کړنه هم د سوېلي افریقا اطلاعاتو ته د لاسرسي په قانون کې تر سترگو کېږي؛ د دغه قانون د حکمونو پر بنسټ که چېرې یو څوک ۲۰ کاله وړاندې مړ شوی وي، خصوصي اطلاعات یې پټ ساتل کېږي.

د دغه حکم په پلي کولو کې یو بل مهم محدودیت د حکومتي چارواکو په اړه دی. ډېری کسان پر دې متفق دي، حکومتي چارواکي له دې له امله چې د حکومتي مقام لرونکي دي، له خپل خصوصي حریم سره په اړیکه کې کمه هیله لري او دغه هیله د لوړ پوړو حکومتي چارواکو په برخه کې اوس هم په ټیټه کچه کې ده.

د منتخبو چارواکو په اړه د هغوی د خصوصي حریم هیله او توقع نوره هم کمېږي. په ۲۰۰۴ زېږدیز کال کې د ون هانویر (Germany v Hannover Von) په قضیه کې د بشري حقونو اروپایي محکمې حکم وکړ چې خلک حق لري څو د خپلو منتخبو چارواکو د خصوصي ژوند په اړه اطلاعات ترلاسه کړي.

دغه موضوع په نیوزلنډ کې د عامه شکایتونو ستر څېړونکي او مفتش د یوه وزیر د رسمي یادښت کتابچې ته د لاسرسي غوښتنې په ځواب کې په ډېره ژوره توګه وڅېړل شوه. که څه هم د یادښت یاده کتابچه یو رسمي سند و، خو وزیر یې پر څېړولو نیوکه کړې او په دې اړه یې دلیل وړاندې کړی، په ډېری لیدنو کې چې په هغو کې تنظیم شوې وې، په کې د هغه چا حال و چې له دې نه و خبر چې شخصي اطلاعات (نوم، پته، د تېلېفون شمېرې) یې یادښت کېږي.

په پایله کې د عامه شکایتونو څېړونکي حکم وکړ، د هغو کسانو د اطلاعاتو افشا او په ډاګه کول چې له وزیر سره یې رسمي لیدنې کړې، د محرمیت له نظره پروا نه لري، نو له دې امله د یادښت کتابچې د څېړولو حکم یې پرته له هغو ناستو چې ټولنیز اړخ یې درلود، صادر کړ.

سوداگریز گټې:

په دې اړه چې اطلاعاتو ته د لاسرسي قوانین باید کوم سوداگریز اطلاعات خوندي کړي، ډېر ابهامات شته. دا روښانه ده، یواځې هغه اطلاعات چې په ډاگه کول یې د سیالی شخصي دریغ یا شرکت زیانمن کړي، باید افشا او په ډاگه نه شي.

د اردن د شاهي حکومت د ۲۰۰۷ زېږدیز کال قانون د ۱۳ مې مادې ۶ بند، د سوداگری، صنعت، مالي، اقتصادي، علمي او یا د ټکنالوجی په اړه اطلاعاتو ته په داسې حال کې لاسرسي منع کړې چې که چېرې د دغو اطلاعاتو ښکاره کول د معنوي ملکیت له حقونو څخه تېری وگڼل شي او یا د سیالی پر قانوني حقونو باندې تېری کېږي او یا یو کس ته نا مشروع گټه او یا زیان رسېږي.

د سوداگری رازونه او د کار پر څرنګوالي پوهېدل هم په معنوي ملکیت کې راځي. سوداگریز اسرار د همدې ډول اطلاعاتو مهم مثال دی، خو کاپي رایت په کې نه شاملېږي. په حقیقت کې د کاپي رایت موضوع هغه مهال ښه مطرح کېږي چې کله یو سند خپور کړي، نو پر دغه بنسټ دغه سند نور په اسرارو کې نه حسابېږي او یواځې له اړوند سند څخه د نورو د گټې اخیستلو څرنګوالی تنظیموي، نه دا چې هغه پټ وساتي.

دولتي قراردادونه هم باید محرم نه وي؛ ځکه د دغه حقیقت په ډاگه کول چې قراردادي شرکت د مشخصو پیسو په مقابل کې قرارداد کړی او د هغه پر بنسټ قرارداد د یوې دولتي ادارې لپاره د مشخص کار ترسره کولو لپاره شوی، یاد شرکت ته به کوم زیان ونه رسېږي. د دې تر څنګ د دې ډول قراردادونو د اطلاعاتو یوه برخه لکه کاري کړنلاره چې شرکت د خپلو قراردادي مکلفیتونو ترسره کولو لپاره له خپل کار سره وتړي، د اسرارو برخه کېدای شي؛ یعنې که سیالان وکولای شي له هغې کاري کړنلارې څخه په گټې اخیستو له یاد شرکت سره سیالي وکړي.

دغه موضوع د نیوزلنډ د شکایتونو د ستر څېړونکي له لوري د ځمکې د ارزښت موندنې د سندونو د افشا په اړه د یوې غوښتنې په ځواب کې چې د ځمکې تبادلې د یوې معاملې ترسره کولو په برخه کې د نیوزلنډ د دفاعي ځواک په امر ترسره شوې وه؛ تر غور او څېړنې لاندې ونیوه. ستر څېړونکي د دفاعي ځواک ادعا چې گټې د دغو اطلاعاتو افشا به د هغو مالي گټو ته زیان ورسوي، ومنله خو بیا یې هم امر وکړ، دا چې د ځمکې تبادلې یوه سوداگریزه موضوع نه ده، نو په دې اړوند شته اطلاعات باید په ډاگه شي.

محکمې یادونه کړې ده، سوداگریز فعالیتونه هغه فعالیتونه دي چې له مخې یې د ملکیتونو، مالونو او خدمتونو پېر او پلور د گټې ترلاسه کولو لپاره ترسره کېږي. په دې سره یوازې اړوند فعالیت چې په دې قضیه کې ترسره شوی، د پوځي زده کړو د اسانتیاوو لپاره د ځمکې تبادلې ده چې نږدې یو شان ارزښت یې درلود. دغې معاملې ته چې د نیوزلنډ د دفاعي ځواک له لوري ترسره شوې؛ د یوه سوداگریز فعالیت په سترگه نه شي کتل کېدای. د دې معاملې ترسره کولو په ډول کې داسې کوم څه نه لیدل کېږي چې هغه له یوې سوداگریزې معاملې سره ورته والی ولري او یا د سوداگریزو اسرارو او رازونو برخه وبلل شي... په دې برخه کې ترسره شوې معامله یواځې د عامه گټو قانون په چوکاټ او د دفاعي موخو په برخه کې د ځمکې تبادلې ده.

د حکومتي قراردادونو اړوند مسایلو کې په ځانگړي ډول د خصوصي شرکتونو د داوطلبې لاسرسي څرنګوالي ته باید پوره پام وشي. که څه هم د دغو داوطلبو په ډاگه کول او افشا تر ډېره د خصوصي شرکت سوداگریز فعالیتونه چې داوطلبې د هغې اړوندېږي، اغېزمن کړي، خو هغه مهمه اړتیا چې د حکومتي قراردادونو وړاندې کولو په لړۍ کې د روڼتیا را منځته کول دي، دغه معادله د اطلاعاتو د افشا په گټه راگرځوي.

د هندوستان د اطلاعاتو کمېسیون د لاندې حکم په صادرولو سره یو اصل د حکومت او درېمگرو سرچینو تر منځ د تړل شوو قراردادونو د خپرولو په اړه رامنځته کړ: "له یوې دولتي ادارې سره د یوه قرارداد هېڅ لوری نه شي کولای چې بل کس ته د قرارداد د کاپي وړاندې کولو په برخه کې اعتراض وکړي، د سوداگریزو رازونو اړوند د لیلونو په استثنا هغه هم هغه اسرار او رازونه چې په مشخصه توګه د اتمې مادې د لومړۍ فقرې په "د" بند کې څرګند شوي دي."

د ناوین کومار سنهې پر وړاندې د جارکند ایالت په قضیه کې (in State of Jharkhand & Anr. v. Navin Kumar Sinha & Anr.) د جارکند ایالتي محکمې د اطلاعاتو د افشا په گټه لاندې پیاوړی دریځ غوره کړ: "خلک پر داسې دلیلونو د پوهېدو حق لري چې پر بنسټ یې یوه پرېکړه ترسره کېږي. که چېرې دولتي اداره د داوطلبې اعلان وکړي او د داوطلبې یو شخص د هغو سندونو پر بنسټ چې د داوطلبې په لړۍ کې یې وړاندې کړي، گټونکی وبلل شي، نو هغه مهال د یادې داوطلبې سندونه د سوداگریزو رازونو له امله محرم نه شي ساتل کېدای، هغه هم له هغه وروسته چې د داوطلبې په اړه پرېکړه شوې او د کار فرمایش صادر شوی وي. که چېرې حکومتي چارواکي د هغو له افشا ډډه وکړي، نو د دغه قانون اصلي موخه به تر پښو لاندې شي."

د امریکا د متحده ایالتونو محکمې له پخوا راهیسې د شتمنیو، ګټو، زیانونو، په بازار کې د یوه شرکت د ونډو او د شرکتونو اړوند نورو اطلاعاتو په ګډون د اطلاعاتو بېلابېلې کټګورۍ چې له هغې څخه په ګټې کېدای شي نور شرکتونه وکولای شي د هغو ترمنځ د سیالیو د زیانونو په اړه اطلاعات ولري، ساتنه کوي.

په هر حال د امریکا متحدو ایالتونو منلې چې تر خجالت لرونکي عنوان لاندې د مواردو له افشا څخه رامنځته شوی زیان د بحث وړ نه دی. دغه په هغو اطلاعاتو کې هم شاملېږي چې کېدای شي د کارکوونکو او یا پېروونکو د غوسې لامل وګرځي.

په دې اړه جالبه موضوع دا ده چې په سوداګریزو رازونو کې څه شاملېږي، د ۱۹۸۳ زېږدیز کال په یوه قضیه کې چې د عامې روغتیا څېړنې ډلې له لوري د خوړو او درملو ادارې پر وړاندې ترسره شوه، د امریکا د کولمبیا د ناحیې محکمې له لوري سوداګریز رازونه په لاندې ډول محدود شول: "سوداګریز رازونه له یوه راز، پلان، فرمول، لړۍ یا د یوه سوداګریز ارزښت له وسیلې څخه عبارت دي چې د سوداګریزو توکو د جوړښت، چمتو کولو، ترکیبولو او پروسس کولو لپاره کارول کېږي."

د نړیوال مالکیت د فکري سازمان په اند، سوداګریز رازونه هغه محرم اطلاعات دي چې د سوداګریز ارزښت له مخې پټ ساتل کېږي او په همدې موخه ځانګړې امنیتي تدبیرونه ورته په پام کې نیول شوي وي؛ دا په دې معنا که د معاملې وړ اطلاعات په سمه توګه نه ساتل کېږي او د عامو خلکو د لاسرسي وړ ګرځي، نو بیا افشا کول یې جرم نه شمېرل کېږي.

اوس مجازي فضا سوداګرو ته د دې فرصت برابر کړی چې پرته له لګښت او تګ څخه د انټرنېټ له لارې په انلاین بڼه د راکړې ورکړې معاملې ترسره کړي، خو د دغه پرمختګ او اسانتیا تر څنګ منفي اړخ یې هم باید له پامه ونه غورځول شي؛ ځکه په انټرنېټ کې د دغو معاملو د فایلونو ساتل او لېږل د سوداګریزو رازونو د افشا او سیالو سوداګرو ته د هغو لاسته لوېدو ګواښ زیاتوي.

سوداګریز رازونو افشا او لاسته راوړل د ایران د انلاین سوداګرۍ قانون په ۶۴مه ماده کې جرم ګڼل شوي او په کې راغلي: "د انلاین سوداګریزو معاملو د عادلانه او مشروع رقابتونو د ملاتړ په موخه، په برېښنایي چاپیریال کې د ادارو او شرکتونو اقتصادي او سوداګریز رازونه د ځان لپاره ترلاسه کول او یا درېمګرې ته یې افشا، جرم ګڼل کېږي او مرتکبین یې د دغه قانون له مخې مجازات کېږي."

کورنی کتنې:

کورنی کتنې بله استثنا ده چې ډېره ناوړه تعبیر ترې کېږي. په دې اړه نظر دا دی چې حکومتونه باید وکولای شي خپل داخلي بحثونه پټ وساتي او بله موضوع دا ده چې په ځینو مواردو کې موضوعات ډېر حساس وي نو له دې امله چارواکي نه غواړي په اړه یې خپل نظر څرګند کړي او یا مشوره او سلا ورکړي. که چېرې پر دې پوه شي چې نظر یا مشوره به یې خپره شي، نو داسې حالت رامنځته کېږي چې د نظر له څرګندولو څخه ډډه وکړي.

حکومت هم د "فکر کولو فرصت" غواړي، هېڅوک هم نه غواړي د هغه سند مسوده چې تر کار لاندې وي؛ له بشپړېدو وړاندې خپره کړي؛ ځکه غواړي کله چې سند بشپړ شو او کیفیت یې هم ښه شو، نشر یې کړي.

دا خبر منل شوې چې د پرېکړې نیولو لړۍ له بشپړتیا څخه د ساتنې لپاره د کورنیو خبرو اترو اړوند د ځینو اطلاعاتو نه نشرول یو قانوني کار دی. دغه یوه پراخه کټګورۍ ده چې په پایله کې یې د عمل په ډګر کې له نوو محدودیتونو سره مخ کېږي.

مهمه ده چې د پلې کولو لپاره د یوې استثنا غوراوي پر مهال د هغې موخه په پام کې ونیول شي. د "کورنیو اطلاعاتو" د استثنا موخه د غور او څېړنې لړۍ ته له زیان رسېدو مخنیوی دی، لکه څرنګه چې د متحدو ایالتونو سترې محکمې د اېن اېل آر بی او سیرس روبک کمپني (Sears, Roebuck & Co NLRB v.) په قضیه کې لاندې نظر وړاندې کړ:

"هغه ټکی چې د سنا په راپور کې ورته په کلکه ګوته نیول شوې، دا دی چې که چېرې پرېکړې خپرې شي، د خبرو لپاره خنډ جوړوي او د پالیسي او حقوقي مسایلو اړوند د کتبي رسوايي لامل به شي، په پایله کې به یې "مدونې پالیسي" او "پرېکړې" تر ډېره کمزورې وي."

د هغه په دوام کې ویل کېږي، یوازېني سندونه چې باید مستثنا شي، هغه سندونه دي چې د هغو افشاکول به د یادو خبرو اترو پر رویتیا او ډاډ منفي اغېزې ولري. د ایرلنډ اطلاعاتو ته د لاسرسي لارښود څرګندوي چې دغه استثنا د حقیقتونو او نورو اطلاعاتو په برخه کې چې وړاندې کول یې د محرمیت په یوې فضا پورې تړلی نه دی، صدق نه کوي.

له یادې فقرې څخه موخه، د حقیقتونو، تخنیکي راپورونو او یا د دولتي ادارو د اغېز یا اجراتو اړوند راپورونو مستثنا کول نه دي. کورني قواعد، لارښودونه او د پرېکړو نیولو دلیونه هم مستثنا دي. د متحدو ایالتونو سترې محکمې هم د اي پي اي او مینک (EPA v. Mink) په قضیه کې له دغه دریغ څخه ملاتړ کړی دی.

نبردې ټولو محکمو چې تر اوسه یې د ۵ شمېرې استثنا (کورنۍ کتنې) پلې کېږي، منلې چې د هغو ټوکو په اړه چې له یو اړخه د خبرو او د نظر د تبادلې یا پالیسی جوړونې او له بل لوري بشپړ حقیقي او څېړنیز موضوعات څرگندوي، باید بل شان چلند وشي.

د اېن اېل اری بی او سیرس روبک کمپنی (Sears, Roebuck & Co NLRB v.) په قضیه کې د امریکا د متحده ایالتونو سترې محکمې داسې دریغ ونيو چې دغه استثنا په عمومي ډول "د پالیسی متن او هغه تفسیرونه چې ادارې تصویب کړي" او "د هغو کار کوونکو لارښوونو ته چې یو عادي کس اغېزمنوي" په برخو کې نه پلې کېږي.

په دې اړه اصلي مفکوره دا ده چې ټول کاري اصول او کاري لارښودونه او ټول تفسیرونه یې رانه (شفاف) وي، تر دې چې کله په راتلونکو تصمیم نیونو کې د لارښوونې په اړه یاد اصول کارول کېږي، خلک حق لري پر دې پوه شي چې دولتي ادارې څه ډول مشخصې پالیسی او قواعد عملي کوي، خو د خپلو معاملو په اړه له یادو ادارو سره پروگرامونه پیل کړي.

پر یادې استثنا بل محدودیت هغه پرېکړې دي چې پخوا شوې دي، لکه څرنګه چې د هندوستان د اطلاعاتو کمپسیون څرګنده کړې، د تصمیم نیونې د یوې لړۍ له رویتیا د ساتنې اړتیا شتون نه لري، که چېرې د پام وړ پرېکړه پخوا نهایی شوې وي.

د هندوستان اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د اتمې مادې د لومړۍ فقرې د (I) بند له مخې، دکابینې د تصمیمونو، دلیلونه او هغه مواد چې پر بنسټ یې پرېکړې ترسره شوې دي، له هغه وروسته چې پرېکړه وشوه او موضوع بشپړه شي؛ په ډاګه کېږي، خو په اتمه ماده کې له راغلو معافیتونو پرته.

د نورو استثناوو په څېر د کورنیو سندونو استثنا په هغه مورد کې چې د پام وړ اطلاعات له مخکې عامه لاسونو ته رسېدلي وي، نه پلې کېږي او صدق نه کوي. خو بیا هم یاده استثنا کولای شي یواځې د مکالماتو او مکاتباتو په برخه کې پلې شي چې د یوې ادارې په داخل یا د دولتي ادارو تر منځ ترسره کېږي. په پایله کې درېیم لوري او یا نورو غیر دولتي ادارو ته د اطلاعاتو په ډاګه کول په عمومي توګه د یادې استثنا اعتبار له منځه وړي.

یاد محدودیتونه مهم دي؛ ځکه د دې استثنا اړوند افشا او په ډاګه کول له سیاسي ملاحظو سره تړلي وي. دوی داسې یو مشروع مقام چې ایا د دغه اړوند ملاحظاتو په منځ کې به په ډاګه شي او که نه، نه لري، خو له بده مرغه د چارواکو د ذهنیت ورکونې په بڼه کې رول لري.

لکه څرنګه چې د کاناډا د اطلاعاتو کمېشنر د تفتیش راپورونو د افشا په اړه په یوه بحث کې خپل نظر داسې څرګند کړی دی: ډېرې دولتي ادارې تر هغه وخت پورې چې د ادارې

مشر، د هغې د عامه اړیکو واحد او په ځینو مواردو کې د هغو مرکزي دفترونه په جریان کې شوي نه وي او هم تر هغه وخت پورې چې د اړیکو یو "پلان" یا "کرنښه" نه وي رامنځته شوي، د تفتیش راپورونو خپرولو ته لېوالتیا نه لري. په دې اړه هر ډول اندېښنې رامنځته کېدای شي، خو د یوې مسودې له ټولو برخو څخه د یوه راپور نه نشرول لږ تر لږه توجیه کېدای شي. په طبیعي توګه د تفتیش راپورونه هغه تشریحي او رښتیني اطلاعات رانغاړي، خو په ۲۱ مه فقره کې د ذکر شوو استثناوو شاملېدو لامل نه شي.

د استثناوو پلي کول

اطلاعاتو ته د لاسرسي په برخه کې د استثناوو پلي کول یوه حساسه مسئله ده او عامه بنسټونه دې ته اړتیا لري چې په دې اړه پر یوه سیستم موافقه وکړي. دغه سیستم باید په ګوته کړي چې د استثناوو پلي کولو په تړاو تصمیم ونیسي او سیستم باید په داسې ډول طرحه شوی وي څو ډاډ حاصل کړي چې دغه کار په ټاکل شوي وخت کې ترسره کېږي.

دغه کار یو څه ستونزمن دی؛ ځکه چې د اطلاع رسونې مسووله مرجع په ښه ډول کولای شي، دا په ګوته کړي چې ایا استثناوې د پلي کېدو وړ دي که نه؟ خو ممکن دا شخص په دې اړه متضاد نظرونه ولري چې ایا اطلاعات خپاره شي که نه؟

د سند مؤلف ممکن د سند په اړه اکثراً د مالکیت احساس وکړي او ښایي ونه غواړي دغه سند د عامه لاسرسي وړ وګرځي. که چېرې سند په عامه بنسټ کې کمزوری، بې کیفیته او یا له دې هم ټیټ وښودل شي، نو د دې مسایلو نسبت ډېر ځله نورو خلکو ته د نسبت ورکولو پر ځای په مؤلف پورې تړل کېږي.

په مطلوب حالت کې به د اطلاع رسونې مرجع مسوول او د اطلاعاتو مسوول یو ځای کار وکړي، څو دا مشخصه کړي چې ایا استثنا د پلي کېدو وړ ده او که نه؟

کله چې دوه اړخونه په خپلو کې مسئله حل نه کړي، په دغه حالت کې د موضوع د حل لپاره بلې لارې ته اړتیا ده. د بېلګې په ډول، د اطلاع رسونې مرجع مسوول ته د ښایي حکم ورکول او یا هم د ادارې لوړپوړي چارواکي ته د موضوع راجع کول.

ښایي نورې قضیې هم وي چې د خپرېدو په اړه یې د حساس والي او یا د تصمیم نیولو د ستونزې په سبب لوړپوړي شخص ته راجع شي. د یادونې ده، لوړپوړي شخص ته د حل

لپاره د راجع شوي تصميم هواری ستونزمن کېږي او ډېر وخت نيسي. د سياسي پایلو په تړاو لوړپوړي چارواکي د تیت پورو اشخاصو په پرتله ډېر اندېښمن دي.

په نړیوالو حقوقو کې څرگنده شوې چې یو شخص باید هغه مهال د دولتي چارواکو واک له ساحې بهر د یوې مسئلې د حل غوښتنه وکړي چې اطلاعاتو ته د لاسرسي غوښتنه یې رد او یا قانون ماتونه رامنځته شي.

قانون باید د استیناف غوښتنې او هر نقض چې د غوښتنو اړوند د قانون په مقرراتو کې رامنځته کېږي، پراخه زمینه مساعده کړي او د اطلاعاتو برابرولو د مستردېدو موارد په کې په روښانه ډول شامل شي. دغه راز ځیني نور موضوعات، لکه د ناسمو او نیمگړو اطلاعاتو برابرول او له اجرایی کړنلارو سرغړونې هم په کې شامل شي. د قانون ۱۹ مه ماده، د قانون د پلي کولو لپاره د رد او ناکامۍ په ټولو قضیو کې د استیناف غوښتنې لارې چارې برابروي.

په عمل کې استیناف پر دوو برخو وېشل شوی دی، لومړی هغه برخه چې د کړنلارو اجرایی مسایل په کې شامل دي او دویم هغه برخه چې د استثناوو پلي کېدو سیستم په کې شاملېږي. غوره میتود دا دی چې په درېیو کچو کې استیناف غوښتنه برابره شي: کورنی (داخلي)، خپلواک بنسټ او یا هم محکمې ته مراجعه.

کورنی استیناف:

په ډېری هېوادونو کې قانون د کورني استیناف غوښتنې لار برابروي او دغه کار له دولتي ارگانونو سره په کور دننه د مسایلو په سم حل کې مرسته کوي.

دغه کار د دې لپاره گټور دی چې د اطلاعاتو د افشا کولو په اړه تیت پوري چارواکي د لوړپوړو چارواکو په پرتله ډېر غوسه (عصباني) وي او د اطلاعاتو په ورکولو کې ناغېږي کوي.

کورني استینافونه باید نوي وي؛ یعنی له اصلي تصميم څخه په توپیر کې وي، که چېرې د اطلاع رسونې د مرجع مسوول په اصلي تصميم کې شامل وي او دویم ځلي ور وگرځي، په دغه صورت کې تصميم نوی گڼل کېږي. په همدې ډول که چېرې وزیر په لومړي تصميم کې بنسټل وي، په دغه صورت کې کورنی استیناف نوی شمېرل کېږي، په لومړي پړاو کې مهمه دا ده چې غوښتنې ته د ځواب په تړاو تصميم په ټوله کې باید د ادارې مشرتابه ته ونه رسېږي.

اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون متن د کورنيو شکایتونو د څېړنې لپاره د روښانه مقرراتو په تنظيم کې ناکام دی؛ د بېلگې په ډول، غوښتونکي د کورنيو شکایتونو د واردولو لپاره څومره وخت لري او یا کورني بنسټونه دغو شکایتونو ته په ځواب کې څومره وخت لري، دا ډول اصول د قانون په لايحو او طرزالعملونو کې شاملېدای شي.

د دغه قانون متن همدارنگه د دې چارې په تنظيم کې چې د کورني استيناف لپاره څه برابر شي، ناکام دی. معمولاً دا ډول استيناف په اصلي اسنادو کې شاملېدای شي (غوښتنه او غوښتنې ته ځواب)، البته سربېره پر دې چې اصلي رد ولې قانوني نه دی.

د څارني بنسټ ته مراجعه:

تجربو ښودلې چې د څارني په بنسټ (اطلاعاتو ته د لاسرسي د څارني کمپسيون) کې د استيناف د خپلواکې کچې غوره کول يوه اړينه چاره ده، خو له لارې يې د غوښتونکو لپاره لاسرسي او تر ټولو کم لگښته او چټک استيناف برابر شي، خو محکمې بيا ډېرې پېچلې او ډېر لگښت لرونکې دي چې د غوښتونکو ډېر وخت هم نيسي. د دغه بنسټ رول په ځانگړي ډول اطلاعاتو ته د لاسرسي استثناوو په تفسير کې ډېر مهم دی، خو د سيستم دا برخه يوه ډېره پېچلې او حساسه برخه ده. د يادونې وړ ده، د کړنلارو د نشتوالي موضوع بايد حل شي، خو قانون په سم ډول پلی شي؛ د بېلگې په ډول، د اطلاعاتو ځنډول او يا رد په داسې بڼه چې غوښتنه يې شوې ده.

محکمې ته مراجعه:

په ډېرو نورو هېوادونو کې یو شخص کولای شي له محکمو د استیناف غوښتنه وکړي، په همدې دلیل د استیناف مرحله مهمه ده او شخص په کې بالاخره اړتیا پیدا کوي چې د بېچلو او سختو پوښتنو په اړه د تصمیم نیونې لپاره محکمو ته، په ځانگړي ډول د استیناف غوښتنې په اړه مراجعه وکړي. په محکمو کې د مسایلو په اړه لټون او آزمایش یې لږ لږمه پر هغو لارو چارو حل کېږي چې په ټولنه کې منل شوې وي.

د افغانستان اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون په متن کې دا نه ده روښانه شوې خو د دغه قانون او اساسي قانون د مقرراتو له ضمني معناوو ترلاسه کولای شو چې استیناف د کمېسیون له پرېکړې وروسته محاکمو ته استول کېږي.

د دې ادعا په اړه د محکمې پرېکړه چې ګڼې اطلاعات نه دي برابر شوي، لاندې بڼې خپلوي:

الف- د کمېسیون د پرېکړې رد او یا هم عامه بنسټونو ته حکم کول خو:

۱- غوښتونکي ته د کلي او یا جزيي لاسرسي فرصت ورکړي او یا

۲- د غوښتونکي کلي او یا جزيي لاسرسي رد کړي.

ب: د کمېسیون د تصمیم تایید او یا هم عامه بنسټونو ته امر کول خو:

۱- غوښتونکي ته د کلي او یا جزيي لاسرسي فرصت ورکړي او یا

۲- د غوښتونکي کلي او یا جزيي لاسرسي رد کړي.

مهم ټکي:

- ۱- په نړيوالو حقوقو کې اطلاعاتو ته د لاسرسي حق د استثناوو مشروعيت معلومولو لپاره يوه ازموينه شته چې لاندې درې برخې لري:
  - الف- ايا استثنا په نوملړ کې د شاملې يوې گټې اړونده ده؟
  - ب- ايا د اطلاعاتو افشا به دغې گټې ته زيان ورسوي؟
  - ج- ايا مهمې عامه گټې اوس هم د يادو اطلاعاتو افشا ته اړتيا لري؟
- ۲- په ايډيال او فکري شرايطو کې له حکمونو څخه د سرغړونې پر مهال اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون ته بايد د نورو قوانينو په پرتله لومړيتوب ورکړل شي او د اطلاعاتو اداري ډلبندي او وېشنه بايد د يوې استثنا پلې کولو په وړتيا کې بې اغېزې وي.
- ۳- د زيان دغه ازموينه درې اجزاوې لري: د هغو زيانونو د ډولونو پېژندل چې کولای شي د اطلاعاتو له افشا سرچينه واخلي، د دې بنسټه کول چې د اطلاعاتو د افشا او وارد شوي زيان تر منځ د يوې لارې اړيکه شتون لري او په پايله کې د دې بنسټه چې د ياد زيان د رامنځته کېدو په اړه وېره لري.
- ۴- په هغو مواردو کې چې مهمې عامه گټې د اطلاعاتو په افشا کې پټې وي، استثناوې د پلي کولو وړ نه وي (د عامه گټو لومړيتوب).
- بنه او غوره لار دا ده چې د محرمو اطلاعاتو د له منځه وړو قاعده اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون په سند کې زياته شي، سربېره پر دې د استثناوو لپاره يوه عمومي زماني محدوده وټاکل شي، دغه راز د اطلاعاتو په ډاگه کولو کې د پرېکړې ترسره کول، له درېيم لوري د رضايتمندانه ترلاسه کولو او يا هم د خپل اعتراض موندلو لپاره اړيکه ټينگه شي.
- ۵- هغه مشخصې او څرگندې استثناوې چې د افغانستان اطلاعاتو ته د لاسرسي په قانون کې ترې يادونه شوې ده، تر ډېره له نړيوالو معيارونو سره همغږي لري، خو د دغه حالت د دوام لپاره اړينه ده، خو تفسير يې هم له نړيوالو معيارونو سره سم ترسره شي.

د اطلاع رسونې مرجع پر مسوولینو او
څارنیزو بنسټونو سربېره، مهمه دا ده چې د
ستونزې غوټه تشخیص او د هواري لپاره
یې زمینه برابره شي.

نولسم څپرکی

د اطلاعاتو رسولو کې د عامه بنسټونو رول

د عامه بنسټ فعالیتونه

اطلاعاتو ته د لاسرسي په قانون کې د فعالیت برخو د وېش لپاره بېلابېلې لارې شته چې ځینې په لاندې ډول دي:

۱- **اساسي فعالیتونه:** دغه فعالیتونه د عامه بنسټونو د اساسي مسوولیتونو برخه جوړوي، څو فعالیت او یا یو ډول پلان ومني چې له مخې یې د قانون عملي کولو څرنگوالی تنظیم او پلی شي. دغه کار باید د دولت په دننه کې او د هر دولتي بنسټ په کچه په مرکزي توګه د مسوول بنسټ له خوا ترسره شي.

۲- **بنسټیز جوړښتونه:** دغه بنسټونه نورو ځینو بنسټیزو جوړښتونو ته راجع کېږي، څو اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون سم تطبیق ډاډمن کړي؛ څرګنده بېلګه یې دا ده چې د اطلاعاتو مسوولین باید د هرې دولتي ادارې له لوري وټاکل شي.

۳- **سیستمونه:** ځینې سیستمونه باید پراختیا ومومي، څو ډاډ ترلاسه شي چې اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون مکلفیتونه په دوامداره توګه پلي کېږي؛ روښانه بېلګه یې دا ده چې د اطلاعاتو غوښتنې د پراوونو سیستم پراختیا ومومي. د پیاوړي سیستم نه لرو په حالت کې ممکنه نه ده هغه غوښتنې چې په قانون کې ترې یادونه شوې؛ په سم او قانوني ډول له پراوونو تېرې شي.

۴- **روزنه:** د روزنیزو پروګرامونو جوړولو لپاره باید ډېرې هلې ځلې وشي، څو اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون سم تطبیق ډاډمن شي. روزنیز پروګرامونه په دې برخه کې ډېر اغېزناک دي. روزنیزو پروګرامونو ته باید لومړیتوب ورکړل شي، څو هغه کس چې ډېره اړتیا ورته لري؛ لکه د اطلاع رسونې مرجع مسوول، ترې ګټه پورته کړي، څو پلان باید د وخت په تېرېدو سره داسې جوړ شي څو لږ تر لږه هر څوک له روزنیزو پروګرامونو ګټه پورته کړي.

۵- **اړیکې:** اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون په تړاو باید مهمې کورنۍ او بهرنۍ اړیکې رامنځته شي. د نورو مواردو له ډلې یې دغه مورد هغه اړتیا ده چې خلک باید د دغه قانون پر شتون او اهمیت پوه شي.

اساسي فعالیتونه

د هر عامه بنسټ له خوا د یوه کاري پلان تدوین، یو مهم او اساسي فعالیت دی. اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون پلی کول ډېر پېچلی کار دی. هغه ټول کارونه چې له کاري پلان پرته د یادې موخې د تحقق لپاره ترسره کېږي، په ساده توګه به د نا اړوندو فعالیتونو یوه ټولګه وي. کاري پلان ته باید لومړیتوب ورکړل شي او د قانون په چوکاټ کې د ټولو مکلفیتونو پېژندنې په موخه یو معقول پلان په پام کې ونیول شي. دغه کاري پلان یوه اساسي وسیله ده چې د ارزونې او څارنې پر وړاندې ترسره کېږي؛ یعنې د څارنې او ارزونې لپاره یو چوکاټ برابر وي. کاري پلان دې په درېو اساسي عناصرو کې شامل شي:

- هغه شمېر اساسي فعالیتونه باید تنظیم کړي چې د وخت په اډانه کې په پام کې نیول کېږي (له ۳ کلونو).
  - باید وټاکي چې د فعالیت ترسره کولو مسوولیت څوک پر غاړه لري. په ډېری مواردو کې بنیایي خپله د اطلاع رسونې مرجع مسوولین وي، خو حالت تل داسې نه وي، که د اطلاعاتو یو مامور دغه څه رهبري کوي، هغه باید د نورو مامورینو له خوا عملي شي.
  - د فعالیت ترسره کولو لپاره باید وخت په پام کې ونیول شي، خو پر بنسټ یې د فعالیت ترسره کولو بریالیتوب اندازه شي؛ یعنې ایا فعالیت په ټاکلي وخت کې ترسره شوی؟
- د کاري پلان نورې مهمې ځانګړنې:

- د کاري پلان د پراختیا مسوولیت له معمول سره سم د اطلاع رسونې د مرجع مسوول یا مطبوعاتي مامور پر غاړه لري، خو اړتیا ده چې د دولتي بنسټ له نورو لوړ رتبه مامورینو سره پرې سلا او مشوره وکړي، له دې امله چې ډېری فعالیتونه د نورو جګپورو مسوولینو ملاتړ او هوکړې ته اړتیا لري.
- کاري پلان؛ د هغه بنسټ له خوا چې د دولت دننه په مرکزي توګه اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د پلي کولو مسوولیت پر غاړه لري او د دولتي چارواکو لپاره اړین دی.

- کاري پلان د کار ترسره کولو څرنګوالی درنښي. په کاري پلان کې باید د لومړیتوبونو او د هغو د تسلسل په اړه فکر وشي؛ د بېلګې په توګه بنایي د یوه سیستم رامنځته کېدو ته اړتیا پیدا شي، خو هغه غوښتنې چې رسېدلې، ژر لاسرسي ورته وشي، پرته له دې بنایي غوښتنو ته د ځواب ورکولو وړتیا ونه لري چې دا ناکامي بیا ډېره عمومي ده، بنایي د استیناف سیستم رامنځته کېدو او د ثبت سیستم د مدیریت غوره والي ته کمه اړتیا وي.
- سربېره پر لومړیتوبونو او کاري پلان باید د فعالیتونو مهالوېش شتون ولري (د فعالیت د وخت اډانې جدول).
- کاري پلان باید د څارنې او ارزونې په پلان کې شامل وي. که څه هم ارزونه او څارنه په کاري پلان کې شامل دي، خو هغه د کاري پلان یوه برخه جوړوي.
- پر اساسي کاري پلان سربېره بنایي د عادي چارواکو لپاره د یوه نسبتاً اسان لارښود چمتو کولو لپاره اړتیا وي. دغه لارښود د قانوني مکلفیتونو سرته رسولو او د دولتي کارکوونکو د پوهاوي او ظرفیت لوړولو په برخو کې مرسته کوي.
- بل اساسي فعالیت د نورو قوانینو بیا کتنه ده؛ په اړه یې باید ډاډ ترلاسه شي چې هماغه ټول قوانین اطلاعاتو ته د لاسرسي له نوي قانون سره په ټکر کې نه دي. د ځینو هېوادونو د قوانینو په چوکاټ کې ډېر ټکر او نه متوازن والی موجود وي چې دغه څه بیا چارواکي له یو ناوړه او نامعلوم حالت سره مخ کوي. دوی په ډېری قضیو کې دې ته اړتیا لري څو اطلاعات، اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون په چوکاټ کې چمتو کړي، خو دوی د اطلاعاتو له څرګندولو هغه مهال منع کېږي چې د اطلاعاتو په ډاګه کول د نورو قوانینو پر بنسټ وي.
- په رسمي توګه د قانوني مقرراتو تفسیر کولای شي د قوانینو ترمنځ مطابقت ته بنسټ جوړ کړي، چې څو اړوند ټکي یې په لاندې ډول دي:
- لومړی دا چې مامورین حقوقي متخصصین نه دي او له هغوی دا تمه نه شي کېدای د داسې یوې موضوع د حل موندلو وړتیا ولري چې اړتیا ورته لیدل کېږي.
- دویم؛ په ډېرو حالتونو کې دا یوه پېچلې موضوع نه ده؛ د بېلګې په توګه په یوه

مقررہ کې راغلي چې نوي قوانين بايد غوره والی ولري، خو نور قوانين بيا وايي چې قانون بايد له تخصصي اړخه غوره وي.

په حقوقي چوکاټ کې د تناقض د موجوديت ستونزې هوارې لپاره تر ټولو غوره لار د قوانينو اصلاح او تعديل دی. په ډېرو هېوادونو کې د قوانينو تر منځ پراخ ټکرونه يوه ځانگړې او خاصه قضيه گنل کېږي.

د دې لپاره چې اطلاعاتو ته د لاسرسي حق د عامه بنسټونو په کلتور او اداري سيستمونو کې تامين شي، د دغه کار لپاره بايد ډېرې هلې ځلې وشي. دغه کار د نورو موضوعاتو په ډله کې د محرميت کلتور د هوارې لپاره يو مهم ميکانيزم بايد ولري چې په لومړيو ورځو کې اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون له تصويب وروسته د نورو ډېری دولتي چارواکو لخوا کېدای شي د گواښ سره مخ شي.

ځيني اصلاحي فعاليتونه:

- اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون پلي کېدو کې د بنو اجراتو لپاره د انگېزې رامنځته کول ضروري دی، خو د دې ساحې فعاليت، د چارواکو له خوا د منظمې ساحې له ارزونې سره يو ځای کېږي. د دې لپاره بېلابېلې لارې شته؛ د ځينو غير رسمي حل لارو په گډون لکه د بنو فعاليتونو له امله ستاينه.
- بنديزونه د انگېزې بل اړخ دی؛ د دغه قانون متن اطلاعاتو ته د لاسرسي د مخنيوي لپاره انضباطي تدابير چمتو کوي، خو د دغه کار لپاره بايد ځيني تدابير په پام کې ونيول شي؛ د بېلگې په توگه د ډاډ رامنځته کولو لپاره ځينو تگلارو ته اړتيا شته.
- د حقوقي چوکاټ بيا کتنه اړينه ده، خو ډاډ ترلاسه شي چې ياد حقوقي چوکاټ اطلاعاتو ته د لاسرسي له قانون سره په سمون کې دی. په همدې موخه بايد کورني مقررات بيا وکتل شي؛ کورني مقررات نښايي په ډېرو قضيو کې محرميتونه رامنځته کړي او يا هم د ياد قانون د عملي کولو په برخه کې خنډونه راولاړ کړي، حتی د کارکوونکو قراردادونه؛ لکه د استخدام قراردادونه او د خدمتونو شخصي مقررات هم په کې شاملېږي؛ چې بايد اصلاح شي، خو ډاډ ترلاسه شي چې دغه قراردادونه د محرميت شخصي مکلفيتونه پر چارواکو نه عملي کوي چې دغه کار بيا اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون نقض دی.

- په پایله کې اطلاعاتو ته د لاسرسي حق باید د پروگرام جوړولو له مرکزي سیستمونو سره یو ځای شي، له دې امله چې یاد کار د فعالیتونو په نورو برخو کې اړین دی؛ د بېلګې په توګه عامه بنسټ نه شي کولای د بودیجې او کار کونکو له ټاکلو پرته کار وکړي. همدغه مورد اطلاعاتو ته د لاسرسي پر حق پلي کېږي. په بل عبارت، د دغه کار د ترسره کولو لپاره باید ډېره کمه موده او سرچینې وټاکل شي.

بنسټیز جوړښتونه

- د عامه یوه بنسټ ډېر مهم جوړښتونه، د دولتي چارواکو له لوري د اطلاع رسونې د مرجع مسوولینو پر دنده ګومارل دي. دوی د عامه بنسټونو په داخل کې اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د عملي کولو په برخه کې د ملا د تیر په توګه ګڼل کېږي.

د اطلاع رسونې مرجع د مسوولینو په اړه ځیني مهم ټکي:

- مهمه ده چې دغه کسان نسبتاً لوړپوړي چارواکي وي او له دې امله اړینه ده ډاډ ترلاسه شي چې هغوی علم، تجربه او واک لري، دغه څه دوی هڅوي څو په اداره کې د چارو د غوره تطبیق لامل شي او اطلاعات هغه مهال خپاره کړي چې دغه اطلاعات د استثنا په وسیله تر پوښښ لاندې نه وي راغلي.

- د اطلاع رسونې مرجع د مسوول رول د مطبوعاتو د مسوول له رول سره توپیر لري؛ د مطبوعاتو د مسوولینو لومړنی رول دا دی چې د رسنیو له لارې د دولتي چارواکو مثبت انځور خلکو ته ورسوي. د منفي تبلیغاتو رول یو منفي کار دی، له دې پرته چې څوک یې د هغه د منفي والي په اړه څه وړاندې کړي. بلخوا د اطلاع رسونې د مرجع مسوولینو رول دا دی څو ټول هغه اطلاعات چمتو کړي چې استثنا په کې نه وي، که څه هم یاد اطلاعات وړیا هم نه وي او یا د دولتي چارواکو لپاره مثبت اطلاعات وي.

مهمه دا ده چې د اطلاع رسونې د مرجع مسوولین نه یوازې په رسمي ډول وټاکل شي (د رسمي مکتوب په وسیله)، بلکې د یوې ادارې په داخل کې د هغوی رول په ښه بڼه معرفي او وړاندې شي. ځیني موارد یې په لاندې ډول دي:

- لومړی؛ د یاد بست لپاره باید د دندو لایحه شتون ولري. دغه چارواکي په قانون کې

ځیني مکلفیتونه لري او یاد مکلفیتونه باید د دندو په لایحه کې په کره او روښانه ډول ځای پر ځای شي.

- دویم؛ د یاد موقعیت لپاره د وخت رسمي تخصیص ته اړتیا ده؛ په دې معنا چې د اطلاع رسونې د مرجع مسوول بست د ډېرو مسوولیتونو درلودونکی دی او ډېره حقوقي مکلفیتونه لري. له دغو کسانو د دې هیله نه کېږي چې خپلو ټولو موجوده مکلفیتونو ته دوام ورکړي، بلکې هیله ترې کېږي چې دوی د نوې پروژې نور اضافي کارونه هم د خپلو قانوني مکلفیتونو په لومړیتوبونو کې ونیسي.

- درېیم؛ د اطلاع رسونې مرجع له مسوول سره د نورو دولتي چارواکو مرستې ته اړتیا ده. غوره ده چې دغه همکاري د دغه بست د دندو لایحې یوه برخه و اوسي، خو په دې اړه باید د لوړپوړو چارواکو له لوري اړیکې ونیول شي چې دا ترجیحات یو رسمي کار دی. د دولتي چارواکو له مرستې پرته یاده مرجع خپلې چارې په سمه توګه نه شي ترسره کولای.

په رسمي ډول د اطلاع رسونې مرجع مسوول تر نورو ټیټ پوړو چارواکو ډېر واکونه نه لري، دغه باید د یوې لوړې مرجع له خوا په ډاګه شي چې چارواکي د قانون پلي کولو په برخه کې د اطلاعاتو رسونې مرجع له مسوول سره همکاري وکړي.

په ډېری هېوادونو کې د اطلاع رسونې مسووله مرجع، د کورنیو او بهرنیو دندو یوه لړۍ لري چې د هغو ځینې یې په لاندې ډول دي:

- د هغوی د قانوني حقونو او په دې اړه چې څرنگه له خپلو حقونو ګټه پورته کړي؛ خلکو ته په دې تړاو د یوه لنډ لارښود چمتو کول اړین دی. دا یو اسان کار دی او داسې بېلګې شته چې د نمونې په توګه ترې ګټه پورته کېدای شي.

- دوی ډاډمنوي چې د اطلاعاتو غوښتنې د قانون له مقررو سره په سمون کې اجرا ته وړاندې شوې دي.

- اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون عملي کولو په اړه د کلني راپور چمتو کولو چاره پر غاړه اخلي، دا داسې یو راپور دی چې باید د هر عامه بنسټ له لوري چمتو شي.

- د عامه بنسټ د کاري پلان چمتو کولو مسوولیت پر غاړه اخلي.

په ډېری قضایي حوزو کې د اطلاع رسونې مرجع د مسوولینو په منځ کې رسمي شبکې موجودې وي؛ یادې شبکې د اطلاعاتو شریکولو، د ستونزو او د هغو د حل په اړه بحث، د تجربو تبادلې او د وسایلو شریکولو په ګډون نورې مهمې چارې ترسره کولای شي. هغوی وخت په وخت د پېښو په تنظیم کې مرسته کوي، لکه د اړوند مسایلو په اړه د غونډو او ورکشاپونو جوړول او ان تر دې چې هغوی کولای شي په عمومي توګه په مدني خدمتونو کې د اطلاع رسونې مرجع مسوولینو د رول لپاره ملاتړې دندې ترسره کړي.

دویم، د یوه بنسټ تنظیم چې ډېر مهم دی، دا تنظیم باید د کورني او مرکزي اتصال ټکی رامنځته کړي، څو اطلاعاتو ته د لاسرسي حق له مسایلو سره مخ نه شي. دا داسې یو بنسټ دی چې باید د دولت په داخل کې کار وکړي او د څارنیز بنسټ (اطلاعاتو ته د لاسرسي د څارنې کمپسیون) د رول په پرتله ډېر متفاوت رول ولوبوي.

- په هندوستان کې د روزنیزو پروګرامونو او پرسونل ډیپارټمنټ رول همدا دی. یاده دنده دغه بنسټ ته ورکړل شوې وه؛ ځکه روزنیز پروګرام د قانون د تطبیق په لومړیو ورځو کې د یاد قانون د عملي کولو د کیلي په نوم پېژندل شوی و.

- په کاناډا کې خلاف د دې دغه رول د عدلیې وزارت پر غاړه دی، له دې امله چې په کاناډا کې د عملي کولو سیستمونه او د هغو جوړښتونه پخوا رامنځته شوي او د عدلیې وزارت داسې یو موقف لري چې له متخصصینو د استثناوو تفسیر او د عملي کولو په اړه د حقوقي مشورو اړتیاوې ترلاسه او حل کوي.

یاد بنسټ باید اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون په عملي کولو کې د کورني او مرکزي همکار بنسټ په توګه فعالیت وکړي او یو شمېر مشخص لاندې رولونه لوبولی شي:

- د څارنې بنسټ کولای شي د قانون عملي کولو د پراختیا په برخه کې مرسته وکړي. اړینه به نه وي چې هر دولتي چارواکی هر وخت له کوم دلیل پرته د تطبیق سیستم طرحه کړي. په ډېری قضیو کې هغه بېلګې چې په مرکزي توګه او د بېلابېلو دولتي چارواکو له لوري یې پراختیا موندلې، د اسانو او کمو هلو ځلو پر بنسټ منل کېږي او د بېلابېلو عامه بنسټونو له لوري ترې ګټه پورته کېږي. کله چې د بېلګو خپرولو او پراختیا په برخو کې همکاري وشي؛ د مرکزي اتصال بنسټ کولای شي د عملي کولو په برخه کې د حیرانتیا وړ اغېزمنتیا دود کړي.

- د تعريف پر بنسټ، روزنيز پروگرام هغه څه دی چې بايد په مرکزي توگه ترسره شي. دغه کار تر ډېره د اطلاع رسونې مرجع د مسوولينو په برخه کې تطبيق کېږي چې د دولتي چارواکو په منځ کې يو يا دوه روزنيز پروگرامونه ترسره شي. خو دا موضوع له حقيقته لرې ده چې هر دولتي چارواکی هغوی ته کوم روزنيز پروگرام طرحه کړي؛ د بېلگې په توگه د روزنيز پروگرام يوه بله اړتيا دا ده چې روزنيز پروگرام د عادي چارواکو د پوهاوي کچه لوړوي او دغه پروگرام په داخل کې د اطلاع رسونې مرجع د مسوول له لوري مخې ته وړل کېږي.
- ډېری هېوادونو د غوښتنې د تعقيب کورني برېښنايي وسايل رامنځته کړي دي؛ په دغو وسايلو کې پرليکه (انلاين) برېښنايي ډېټابېس هم شاملېږي چې د اطلاع رسونې مرجع مسوولين ترې گټه پورته کوي، خو د اطلاعاتو غوښتنې له را رسېدو سره سم ثبت کړي. د اطلاع رسونې مرجع له مسوولينو غوښتل کېږي څو هغه د بېلابېلو زمينو له مخې ډک کړي، لکه له دولتي چارواکو څخه د اطلاعاتو غوښتنې نېټه. دغه لړۍ بايد تر هغه وخته چې غوښتنې په جريان کې لوېږي، دوام پيدا کړي. په دې برخو کې جوړ ډېټابېسونه د غوښتنو په مرکزي تعقيب او اطلاعاتو راسپړلو کې اغېزناکه سرچينه کېدای شي او هم د کلنيو راپورونو په جوړولو کې اسانتيا رامنځته کوي. له دې امله ټول هغه اطلاعات چې ورته اړتيا ده، د ډېر فشار له لارې ترلاسه کېږي. د ښکاره دليلونو پر بنسټ يوازې مرکزي چارواکي کولای شي څو دغه ډول ډېټابېس ته پراختيا ورکړي، په داسې حال کې چې په يو شمېر هېوادونو، په ځانگړي ډول مکسيکو کې دغه کار د څارنيزو بنسټونو له لوري ترسره کېږي. دغه بنسټ يو درک رامنځته کوي، څو دغه کار د مرکزي، کورني او نښلونکي بنسټ له مخې ترسره شي.
- د ريکارډ مديريت سيستم معيارونو ته پراختيا ورکول، يو له ډېرو سختو ننګونو شمېرل کېږي. اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون عملي کولو موضوع چې ډېرو هلو ځلو ته اړتيا لري چې معيارونو ته پراختيا ورکړي او هماغه معيارونه د هر عامه بنسټ په داخل کې عملي کړي. د دغو معيارونو پلي کول بايد په ځانگړې توگه د هر بنسټ له لوري ترسره شي. خو که چېرې د معيارونو تنظيم په همدې ډول ترسره شي، ښايي د دولتي چارواکو په منځ کې د معيارونو د بېلابېلو بې نظميو رامنځته کېدو لامل شي. دغه راز پر دولتي چارواکو د مسووليتو زياتوالی فشار راوړي، له همدې امله يو درک رامنځته کوي، څو ياد کار په مرکزي توگه ترسره شي.

سیستمونه

د ځینو بېلابېلو سیستمونو پراختیا اړینه ده، خو له لارې یې اطلاعاتو ته د لاسرسي حق په سمه توګه ادا شي. په اساسي ډول ډېری فعالیتونه له دغه قانون سره په مطابقت کې نه دي، خو فعالیتونه د وخت په تېرېدو سره په خپله رامنځته شي، نو په کار ده د سیستمونو د فعالیت په اړه ډاډ ورکړ شي.

لومړنی سیستم دا ډاډمنوي چې د پخوانۍ افشا مکلفیت یوازې یو ځلې نه، بلکې د وخت په تېرېدو سره ترسره کېږي؛ یعنې اطلاعات په منظمه توګه اېډېټ او تازه کېږي. دا د هغه څه پرتله چې موربې په اړه فکر کړی، ډېر ستونزمن کار دی او لاندې په بنه توګه تشریح کېږي. دویم سیستم دا ډاډمنوي چې د اطلاعاتو ترلاسه کولو لپاره دوامداره او په خپل ټاکلي وخت کې ځواب ویل کېږي.

درېیم سیستم د نورو دوو سیستمونو په پرتله اسان دی چې له استیناف سره تړاو لري. استیناف غوښتنه باید له قانون سره سم د لسو ورځو په اوږدو کې وي. هغه څه چې دلته مهم دي، دا دي چې استیناف ته باید د همدغه عامه بنسټ دننه د لوړپوړو چارواکو له لوري پاملرنه وشي. د دې پر ځای چې د دویم ځل لپاره د دغو چارواکو له لوري ورته پاملرنه کېږي. د امکان لپاره یې لومړۍ پرېکړه باید په ټیټه کچه وي، خو لوړه کچه یې د شرایطو له مخې د استیناف حل لپاره ازاد پرېښودل شي.

مناسب سیستمونه باید رامنځته شي، خو ډاډمن کړي چې د ریکارډ مدیریت په سمه توګه ترسره شوی او چارواکو ته دا وړتیا ورکوي خو هغه اسناد چې غوښتنه یې شوې ده، بیا مومي. دا یوه ډېره سخته او بېچلې لاره ده چې د ریکارډ روښانه مدیریت د معیارونو په رامنځته کولو سره په ترجیحي توګه په مرکزي کچه پیل شي. دې ته اړتیا ده خو د ډلبندي اوسنۍ کړنلاره بیا وکتل شي او ډاډ ترلاسه شي چې دغه کړنلاره د قانون له مخې له استثناوو سره په سمون کې ده.

بل سیستم چې لږ تر لږه یې ماهیت ساده دی، د ډاډمنتیا لپاره اړین ده هغه کلنی راپور چې عامه بنسټونه یې جوړوي، اړینه ډېټا باید ولري. عامه بنسټونه باید د دغه کار د بریالیتوب لپاره په دوامداره توګه یوه ټاکلي اندازه اطلاعات راټول کړي او تر ټولو مهم یې هغه اطلاعات دي چې په غوښتنو او تقاضا پورې اړوند وي. په دغه دلیل چې د کال په وروستیو

کې دغه کار ډېر ستونزمن او ناممکن دی. لکه چې یادونه وشوه، یادې موخې ته د رسېدو لپاره تر ټولو غوره لار دا ده چې په برېښنايي وسيله کې د لټون له گزینې کار واخیستل شي.

خو که چېرې برېښنايي وسيلې ته لاسرسي نه وي، باید لږ تر لږه یو فزیکي ډېټابېس (فایل) وساتل شي. مهمه دا ده خو ډاډمن شو چې د اطلاعاتو نور ډولونه باید په دوامداره توگه راټول شي؛ د بېلگې په توگه د قانون عملي کولو او سپارښتنو په اړه معلومات باید په وخت راټول شي.

په پایله کې د ارزونې او څارنې یو بنسټ رامنځته شي، د دغه سیستم ډېری اساسات د کاري پلان په عملي کولو کې چې باید له دې وړاندې یې پراختیا موندلې وي، لږ تر لږه په منظمه توگه بیا کتنه کې شامل شي. د اطلاعاتو راټولو ځیني سیستمونه چې په کلنیو راپورونو کې ترې گټه اخیستل کېږي، په ځانگړي ډول په غوښتنو کې، گټور ثابتېږي. په وېبپاڼه کې د خپاره شوو مخکنیو موضوعاتو لپاره له ځینو مسوولینو، په ځانگړي ډول د IT له برخې د همکارۍ غوښتنه باید وشي.

روزنه

دولتي بنسټونه د وخت په تېرېدو اړتیا لري روڼیز پروگرامونه جوړ کړي، پرته له دې چارواکي نه شي کولای پوهاوی ترلاسه کړي او خپل مسوولیتونه وپېژني، ان تر دې چې د اطلاع رسونې مرجع له مسوولینو سره په همکارۍ کې د مکلفیتونو او یا نه همکارۍ په صورت کې د قانون عملي کولو کې ستونزې رامنځته کېږي.

د دغه کار اهمیت ته په پام باید روښانه لومړیتوبونه شتون ولري. منطقي او روښانه لار دا ده چې د اطلاع رسونې مرجع له مسوولینو سره کار پیل شي؛ ځکه هغوی د قانون عملي کولو په برخه کې د مشرتابه په کچه ځانگړی رول لري. دغه راز یاد مسوولین اړ دي خو د نورو مسوولینو په اړه په ډېرو روزنیزو پروگرامونو کې گډون وکړي. په پایله کې د اطلاع رسونې مرجع مسوولین کولای شي نورو کارکوونکو ته د روزنیزو پروگرامونو په برابرولو کې مهم رول ولوبوي.

له کړنلارو سره سم عمل کول "د استادانو لپاره روزنیز پروگرام" په روزنیز پروگرام کې ډېر گټور دی، په ځانگړي ډول اطلاعاتو ته د لاسرسي نوي قانون د عملي کولو په لومړي پړاو کې بهرني متخصصین باید "د استادانو لپاره روزنیز پروگرام" ته پر دندو وگومارل شي.

له ياده روزنيز پروگرامه بايد تر ډېره ملكي مامورين برخمن او له دې لارې دې د هغوی د پوهاوي كچه لوړه شي. د دې لپاره يوه پلان ته اړتيا ده خو له درېيو تر پنځو كلونو موده كې هر څوك ترې گټه پورته كړي. دغه پلان د داسې كاري پلان برخه شي چې پراخ معيارونه ولري.

د دې لپاره چې دغه پروگرام ته ټول كار كوونكي لاسرسي ولري، بايد ځيني تگلارې رامنځته شي. اطلاعاتو ته د لاسرسي حق ته د ځينو روزنيزو پروگرامونو لپاره له بېلابېلو لارو گټه اخيستل اړين دي، لكه د يوه ښوونځي د ملكي مامورينو لپاره دوامدار روزنيز پروگرام نيول، دغه پروگرام بايد د نوو چارواكو په روزنيز پروگرام كې شامل شي او ټول دې د دې موضوع په اړه روزنه ترلاسه كړي او د اوسنيو چارواكو د پوهاوي كچه دې هم لوړه شي.

د اطلاع رسونې مرجع مسوولين كولاى شي د پوهاوي لوړولو ځيني كورني روزنيز پروگرامونه د دولتي ادارو په دننه كې جوړ كړي؛ دغه پروگرامونه ښايي لږ يا ډېر رسمي بڼه ولري؛ يعنې د غړمنۍ پر مهال خبرې اترې په كې شاملېداى شي، دغه راز په نورو مناسبې رسمي غونډو او وركشاپونو كې د اطلاعاتو د لاسرسي په اړه د پرېزنتېشن وړاندې كول هم راځي.

په منځنۍ كچه د روزنيز پروگرام د كار پيل د مسوولينو لپاره گټور وي. په پيل كې احتمالاً دوه ساعته پروگرام اغېزناك وي. ډېرو هلو ځلو ته اړتيا ده خو په سترو پروگرامونو كې خلكو ته اطلاعاتو ته د لاسرسي حق وروپېژندل شي؛ د بېلگې په توگه دغه حق د يوې موضوع په توگه د ښوونځيو زده كوونكو ته ورمعرفي كېداى شي، لكه له ۱۴ څخه تر ۱۶ كلونو پورې عمر لرونكي ماشومان چې د مدني روزنې ستره برخه تشكيلوي، له دې موضوع گټه پورته كولاى شي. دغه راز هڅه وشي چې دغه حق د پوهنتون په كورسونو كې هم شامل شي؛ د بېلگې په ډول د حقوقو او ژورنالېزم په برخو كې او دغه راز د بشري حقونو په ډېرو كورسونو كې شامل شي.

اړیکې

د وسایلو اړیکه ډېر مهمه ده، د دغه کار د ډاډمنولو لپاره چې همکاران اطلاعاتو ته د لاسرسي حق په اړه معلومات ولري او د عملي کولو لپاره یې ډېرې هلې ځلې وشي، دوه ډوله بېلې اړیکې شتون لري؛ کورنۍ اړیکې او بهرنۍ اړیکې.

کورنۍ اړیکې دوه اصلي موخې لري:

- کارکوونکي د پرمختگونو په اړه معلومات او پوهاوی ترلاسه کوي، لکه اطلاعاتو ته د لاسرسي حق په اړه د قانون منل.
- اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د عملي کولو ملاتړ ترلاسه کوي او د محرمیت کلتور له منځه وړي.

کورنۍ اړیکې په بېلابېل ډولونو نیول کېدای شي؛ بنسټه یې برېښنالیک دی چې په وسیله یې له یو بل سره په ښه بڼه اړیکه ټینګېدای شي. ځینې وخت په بله بڼه د کورنیو اړیکو ټینګول مهم وي، لکه کارکوونکو ته د لوړپوړو چارواکو مخامخ وینا.

بهرنۍ اړیکې؛ په حقیقت کې اطلاعاتو ته د لاسرسي له حق او د هغه د عملي کولو له څرنگوالي د خلکو خبرول دي او دغه راز له پرمختگونو د خلکو خبرول دي؛ اطلاعاتو ته د لاسرسي حق په اړه د قانون تصویب د دې لپاره یوه ښه بېلګه ده.

بنسټه ده چې دولتي چارواکي دغه مسوولیت له ځینو نورو ټولنیزو فعالانو، په ځانګړې ډول له مدني ټولنې او رسنیو سره شریکوي، خو دولتي چارواکي په قانوني او اخلاقي توګه د دغه کار پر کولو مکلف دي.

دغه مکلف والی تر یو بریده د دولتي ادارو مسوولیت او اطلاعاتو ته د لاسرسي د څارنې کمېسیون لپاره یو قوت دی او ټولې دولتي ادارې باید په بنسټه یې دغه مسوولیت کې شامل شي.

د مکلفیت ترسره کولو لپاره لاندې لارو چارو ته اړتیا ده:

- د اطلاع رسونې مرجع مسوولین اړ دي خو د اطلاعاتو غوښتونکو ته یو اسان لارښود چمتو کړي، دغو لارښودونو ته باید له فزیکي پلوه ادارو د وېبپاڼو له لارې لاسرسی ممکن وي.

- عامه بنسټونه کولای شي د مهمو بېلابېلو ورځو د نمانځنو کوربه وي؛ لکه اطلاعاتو ته د لاسرسي نړیوالې ورځ حق چې هر کال د سپټمبر میاشتې په ۲۸ مه نېټه نمانځل کېږي. دغه کار د عامه کنفرانسونو او عامه فعالیتونو په برخو کې شاملېدای شي.
  - یو شمېر داسې نورې لارې چارې هم شته چې چارواکي یې خپلو هېوادوالو ته رسولای شي؛ د بېلګې په توګه که چېرې هره دولتي اداره د افغانستان دولتي چارواکو ته اطلاعاتو ته د لاسرسي حق په اړه د معلوماتو یو پوسټر جوړوي، نو دغه کار د یوه کال په موده کې د ډېرو هېوادوالو پام ځان ته را اړولای شي.
- څرنګه چې یادونه وشوه، دلته هره مدني ټولنه، څارنیز او رسنیز بنسټ خپل رول لري. په لومړیو کې دغه کار د دولتي بنسټونو لپاره ډېر مهم دی، خو له یاد بنسټ سره د عامه پوهاوي فعالیتونو ترسره کولو لپاره همکاري وکړي.

په خپله د اطلاعاتو خپرول

نړیوال معیارونه دولتي بنسټونو ته څرګند مکلفیتونه ور په ګوته کوي، خو له مخکې خپل اطلاعات خپاره کړي.

د ملګرو ملتونو سازمان ځانګړې خبريال د ۲۰۰۰ میلادي کال په راپور کې د نظر او بیان د ازاديو په اړه داسې یادونه کړې ده: "د اطلاعاتو ازادي بنسټي چې عامه بنسټونه د عامه ګټو پراخ اسناد خپروي؛ د بېلګې په توګه د عامه بنسټ د کار څرنګوالي په اړه عملياتي اطلاعات او د یوې پرېکړې او یا پالیسي محتوا او منځپانګه چې ټولو ته زیان اړوي."

په افریقا کې د ازادۍ د اساساتو اعلامیه له دغه کاره ملاتړ کوي او لیکي: "له عامه بنسټونو، حتی د غوښتنې په نه شتون کې غوښتنه کېږي، خو په فعال ډول د عامه ګټو مهم اطلاعات خپاره کړي."

د اروپا شورا (COE)، (XI) اصل او د غړو هېوادونو د وزیرانو کمیټې په وړاندیز کې رسمي اسنادو ته د لاسرسي حق په اړه له هر دولتي بنسټه غوښتنه کېږي، خو په خپل نوبت سره په مناسب کې ځای کې اطلاعات خپاره کړي. دغه کار ته په پام سره چې د عامه بنسټونو په مدیریت کې روڼتیا، اداري اغېزمنتیا او عامه پوهاوی دود شي.

اروپايي شورا د يوه وړانديز په ترڅ کې له دولتي بنسټونو غواړي خو "د هغو فعاليتونو په اړه اطلاعات چې دوی يې مسووليت لري، د امکان په صورت کې افشا کړي؛ د بېلگې په توگه د هغو لېسټونو او ثبت شوو اسنادو له لارې چې دوی يې له ځان سره لري."

په نړيوالو حقوقو کې د دغه مکلفيت ځينې مهمې ځانگړتياوې:

- د عامه گټو په اړه پر اطلاعاتو څپرېدو باور.
- د خلکو د پوهاوي لپاره د اطلاعاتو هر اړخيزه خپرول؛ يعنې که چېرې يوه پروژه د سيمې خلکو ته زيان اړوي، نو په دې صورت کې يوازې په انټرنېټ کې د دغو اطلاعاتو خپرول، بسنه نه کوي؛ بلکې د سيمه ييزو اعلانونو پر تابلوگانو هم بايد خپاره شي.
- د اړتيا پر مهال د اطلاعاتو تازه کول.
- پر دې ځان ډاډمنول چې د سيمې خلک پر اطلاعاتو پوه شوي؛ يعنې مالي اطلاعات له حده په ډېرو فني اصطلاحاتو کې نه دي وړاندې شوي.
- د اړتيا په وخت کې له پخوانيو اطلاعاتو گټه اخيستل.

په خپله د اطلاعاتو خپرولو پر وړاندې مکلفيتونه:

اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون ۱۴ مه ماده د عامه بنسټونو لپاره 'په خپله د اطلاعاتو خپرولو' پر وړاندې مهم مکلفيتونه تنظيموي، دا مهمه ده چې د اطلاعاتو ټاکلي ډولونه په ځانگړي ډول هغه اطلاعات چې د وخت په تېرېدو سره بدلون مومي، نوي شي. دغه کار کولای شي د پخوانيو اطلاعاتو خپرولو تر ټولو گواښونکې موضوع وي.

په ډېری مواردو کې په دې اړه چې اطلاعات د برېښنايي وسيلې (وېبپاڼې) له لارې خپاره شي، بايد ډاډ ترلاسه شي. په هر صورت د ۲۰۱۲ زيرديز کال له نيمايي راپه دېخوا شاوخوا ۱۲ سلنه افغانان انټرنېټ ته لاسرسی لري چې دا بسنه نه کوي. په ځانگړو مواردو کې بايد ډېرې هلې ځلې ورته وشي، خو باور ترلاسه شي چې خلک، په ځانگړي ډول هغه کسان چې ځانگړي اطلاعات د هغو اړوندېږي، وکولای شي يادو اطلاعاتو ته لاسرسي پيدا کړي؛ د بېلگې په توگه که چېرې يوه پراختيايي پروژه په يوه

ځانگړې سیمه کې پلې کېږي، مهمه ده خو ډاډ ترلاسه شي چې ایا د یادې سیمې خلک د پروژې په اړه اطلاعات لري؟ په دغسې حالت کې د پروژې د څرنګوالي په اړه د خلکو د بشپړ پوهاوي لپاره د اطلاعاتو هر اړخیز خپراوي ته اړتیا ده.

په هر حال، اړینه ده څو خلک د اطلاعاتو پر مهمو او ځانګړو ډولونو پوه شي؛ لکه بودیجه چې له تخنیکي پلوه پرې پوهېدنه هم عادي هېوادوالو او هم لوستو هېوادوالو ته یو پیچلی او ستونزمن کار دی. نو په ځینو مواردو کې اړتیا ده چې اطلاعات په داسې ډول چمتو شي، څو خلک وکولای شي پرې پوه شي.

په ډېری هېوادونو کې دا معمول کار دی چې د بودیجې یوه اسانه نسخه ترتیب شي څو عادي هېوادوال پرې وپوهېږي. د یوې ساده نسخې ترتیب کولای شي د پروژې د ماهیت روښانه کولو لپاره چې د هېواد په یوه څنډه کې رامنځته کېږي، مناسب وي او دا اسانه نسخه دغه راز د مناسبو کسانو لپاره ځانګړې ګټوره پراختیایي برنامه کېدای شي.

تجربو ښودلې ده چې 'په خپله د اطلاعاتو خپرولو' قوانینو بیا ته هیله شته، خو ډېره سخته ده چې دولتي چارواکي دغه مکلفیتونه په چټکۍ سره ترسره کړي. دغه کار د پالیسي پلې کېدو تشه رامنځته کوي؛ په هغه وضعیت کې چې حقوقي شرایط او پالیسي د قانون له مخې سمون ونه لري؛ د بېلګې په ډول هغه پلټنه چې په هندوستان کې د دغه قانون له پلي کېدو پنځه کاله وروسته ترسره شوه، څرګنده یې کړه چې د ټولو هغو اطلاعاتو چې د مخکنۍ افشا په مکلفیتونو پورې اړوند وو، پنځه سلنه یې خپاره شوي وو. د هندوستان قانون د مخکنې نشر د ډېرو ځواکمنو مکلفیتونو لرونکی دی.

یو احتمالي حل دا دی چې د مخکنې نشر د مکلفیتونو پوره کولو لپاره اوږد وخت وټاکل شي. په داسې حال کې چې دغه کار له تخنیکي او حقوقي اړخه مجاز نه دی، خو د دولتي چارواکو لپاره یوه معقوله ستراتیژي ده.

په برېتانیای کې د دې مسئلې په اړه له بېلابېلو لارو ګټه اخیستل شوې ده. د دې پر ځای چې د مخکنې نشر اړوندو اطلاعاتو د ډلبندي یو اوږد لېست تنظیم شي، قانون له هر عامه بنسټه غواړي چې د اطلاعاتو خپرېدو طرحې ته پراختیا ورکړي، عملي یې کړي او د اطلاعاتو هغه لېستونه چې خپرېږي، تنظیم کړي.

مهمه دا ده چې دا طرحه باید اطلاعاتو ته د لاسرسي د څارنې کمپسيون له لوري تصویب شي. دغه کمپسيون کولای شي تصویب ته يې وخت وټاکي او يا يې تصویب له سپر میاشتنی اطلاعې سره مسترد کړي. د مخکنی نشر د مکلفیتونو دغه سیستم په یوې انعطاف منونکې درجه کې قرار لري؛ ځکه خو عامه بنسټونه کولای شي د خپلو ځانگړو اړتیاوو لپاره د دې ساحې په تطبیق کې جوړ راشي.

دغه سیستم د کمپسيون غړو ته د عامه بنسټونو زیاتوالي له امله زمینه برابروي چې کاري فشار پرې ډېر نه شي. بل مهم ټکی دا دی چې دغه سیستم د وخت په تېرېدو سره د مخکنی نشر مکلفیتونو لپاره زمینه جوړوي، البته په هغه صورت کې چې عامه بنسټونه په دې ساحه کې وړتیا پیدا کړي. په اصل کې دغه سیستم ډاډمنوي چې د هغو اطلاعاتو اندازه چې باید خپاره شي، د وخت په تېرېدو ډېرېږي.

که چېرې اطلاعات له مخکې خپاره شي، نو افراد اړ نه دي دغه اطلاعات وغواړي. د یادوني ده چې د اطلاعاتو غوښتنې ته ځواب د دې په پرتله زیات وخت نیسي چې اطلاعات له مخکې چمتو شي. نو منطقي کار دا دی چې دغو اطلاعاتو ته د انتظار پر ځای په مخکني نشر کې په عامه گټو پورې تړاو لرونکو هر ډول اطلاعاتو ته پراختیا ورکړل شي.

په هندوستان کې دغه قانون له دولتي چارواکو غواړي چې د مخکني نشر د ډېرو کمو اړتیاوو پر پوره کولو سربېره، ډېر اطلاعات د مخکني نشر پر بنسټ د امکان تر کچې خپاره کړي، خو د غوښتنو اندازې کمې شي.

د 'په خپله د اطلاعاتو خپرولو' مهم ډولونه:

هغه اطلاعات چې د مخکني نشر د مکلفیتونو اړوندېږي، پر دوو مهمو ډلو وېشل کېدای شي.

لومړی ډله هغه اطلاعات دي چې په دوره یي ډول نوي او چمتو کېږي او ښه بېلگه یې بودیجه ده چې هر کال په عادي ډول نوې کېږي.

په دې ډول اطلاعاتو کې اصلي ننگونه د دې ډاډمن کول دي چې اطلاعات په دوره یي ډول نوي کېږي. په ډېری مواردو کې دولتي چارواکي هڅه کوي اطلاعات پر لیکه شي، خو وروسته بیا هغوی د اطلاعاتو نوي کول له یاده باسي. دغه کار یو ډول سیستم ته

اړتيا لري او همدارنگه د هغو چارواکو فعال ملاتړ ته اړ دي چې د دې ډلې اطلاعاتو برابرولو مسوول دي؛ ځکه هغوی هغه کسان دي چې بايد اقدام وکړي، خو ډاډ رامنځته کړي چې دغه ډول اطلاعات د لاسرسي وړ دي.

په تيورکي ډول د اطلاعاتو هغه ټولونکي په کې شاملېږي چې په مستقيم ډول د وېبپاڼې له مسوولينو سره په اړيکه کې کېږي، البته د اطلاع رسونې مرجع د مسوول له شاملولو پرته؛ د هغه شاملولو ته اړتيا نشته، دغه کار پر ياد مسوول د ډېر مسوليت او په کار کې د ځنډ لامل کېږي.

دويم لاس اطلاعات هغه دي چې په پرله پسې ډول چمتو کېږي او وروسته اېلوډ ته اړتيا لري. د دې ډول اطلاعاتو بېلگې قراردادونه، د پاليسيو تصميمونه، جوازنامې، احصايوي اطلاعات او د پروگرامونو اسناد دي.

د يادونې ده، د دې ډول اطلاعاتو تازه کول ډېر سخت کار دی؛ ځکه چې دغه اطلاعات په خپل ذات کې پلان شوي نه دي او په منظم ډول نه برابرېږي.

د دغه کار لپاره بايد په ځانگړو دولتي بنسټونو کې يو سيستم رامنځته شي، البته د هغو کسانو د شمېر په پام کې نيولو سره چې د دې ډول اطلاعاتو په چمتو کولو کې شامل دي. د برېښنايي وسيلې له لارې اطلاعات خپرول اسان او ارزان تمامېږي، د ډېری اطلاعاتو لپاره دغه کړنچاره بسنه کوي چې د وېبپاڼې له لوري خپرېږي.

په هر حال، د اطلاعاتو مشخصې بېلگې بايد په داسې ډول برابرې شي خو ډاډ ترلاسه شي، هغه شمېر کسان چې په ځانگړي ډول (د يوې پروژې له لارې) زيانمن شوي، کولای شي دغه ډول اطلاعاتو ته لاسرسي پيدا کړي.

مهم ټکي:

- ۱- د اساسي فعالیتونو، بنسټيزو جوړښتونو، سیستمونو، بنسټيزو پروگرامونو او اړیکو په گډون د فعالیت ځینې مهمې ساحې شته چې اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون په پلي کولو کې ورته اړتیا ده.
- ۲- د پلي کېدو یوه مهمه وسیله دا ده چې د دولتي چارواکو لپاره یو پراخ او د مرکزي کچې پلان برابر شي.
- ۳- د اطلاع رسونې مرجع مسوولین د دغه ډول ډېری فعالیتونو پلي کولو مسوولیت لري، خو دغه کار باید د نورو چارواکو په همکارۍ ترسره شي او ځینې نورې کړنې باید د نورو مدني فعالیتو له لوري مخې ته یووړل شي.
- ۴- د اطلاع رسونې مرجع پر مسوولینو او څارنیزو بنسټونو سربېره، مهمه دا ده چې د ستونزې غوټه تشخیص او د هواري لپاره یې زمینه برابره شي.
- ۵- یو شمېر سیستمونه باید رامنځته شي خو اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون په سم ډول پلي کېدو کې ډاډ ترلاسه شي. په دغه ځای کې کلیدي سیستمونه هغه دي چې په دې اړه ډاډ رامنځته کوي چې اطلاعات پخوا ډاگیز شوي او د اطلاعاتو غوښتنې ته پروخت ځواب ورکړل شوی دی.
- ۶- روزنیز پروگرام یوه ډېره ستره او د اړتیا وړ ساحه ده، د لومړیتوب درجه بندۍ ته اړتیا لري او احتمالاً لومړی د اطلاع رسونې مرجع پر مسوولینو تمرکز کوي.
- ۷- د اړیکو د اغېزناکو کورنیو او بهرنیو سیستمونو رامنځته کول، اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د پلي کېدو په پرمختگ کې یوه ډېره مهمه لاره ده.
- ۸- 'په خپله د اطلاعاتو خپرول' ډېره مهمه چاره ده، ځکه چې اطلاعاتو ته د لاسرسي حق عامه او تر ډېرو خلکو رسېږي. دغه کار دغه راز له دې استازیتوب کوي چې خلک د چارواکو له خوا اطلاعاتو ته لاسرسي لري او له همدې امله د اطلاعاتو ترلاسه کولو غوښتنه کوي.

۹ - دغه کار منطقي دی چې د عامه گټې اړوند اطلاعات 'په خپله د اطلاعاتو خپرولو' پر بنسټ خپاره شي، له دې امله چې د اطلاعاتو مخکې خپرول د غوښتنې پر بنسټ ترلاسه کولو په پرتله اسان او چټک دي.

۱۰ - دا پر يوه ننگونه بدلېدای شي چې 'په خپله د اطلاعاتو خپرولو' مکلفیتونو په اړه اطلاعات په انلاين ډول ترلاسه شي. نورې سترې ننگونې دا دي خو ډاډمن شئ چې دغه اطلاعات نوي شوي او له نوي کېدو سره يې د وخت په تېرېدو بدلون کېږي او هم چمتو شوي اطلاعات د غوښتنې پر بنسټ په منظم ډول اېلوډ کېږي.

۱۱ - د وېبپاڼې له لارې د اطلاعاتو برېښنايي چمتو کول ډېر اغېزناک او مهم دي، خو د اطلاعاتو کلیدي او مشخصې کڅوړې باید له نورو لارو ترلاسه شي، خو ډاډ رامنځته شي چې اطلاعات د داسې کسانو په واک کې لوېدلی شي چې ورته اړتيا لري.

A close-up, monochromatic blue-toned photograph of a hand holding a pen, poised to write on a document. The hand is in sharp focus, while the background, consisting of a stack of papers, is blurred. The overall mood is professional and focused.

تر ممکن حده هڅه وکړئ چې غوښتنه مو
ډېره روښانه، کره او معتبره وي.

شلم خپرکی

د اطلاعاتو غوښتنې تعقيب

د اطلاعاتو غوښتنې د موضوع تعقيب

عامه بنسټونه په ډېرو حالتونو کې له منل شوو مقرراتو سره سم تعامل نه کوي، دوی د اطلاعاتو د غوښتنو په ترتيبولو کې خنډونه جوړوي او په اسانۍ ځواب نه ورکوي، جزيي اطلاعات برابرې، د اطلاعاتو په برابرولو کې ډېرې پيسې غواړي او دې ته ورته نورې ستونزې جوړوي، ترڅو د اطلاعاتو غوښتونکي زړه تورې کړي او له خپلې غوښتنې څخه لاس واخلي.

د ډيموکراسي او قانون مرکز (CLD)، د بوديجې د نړيوالې همکارۍ بنسټ (IBP) او واکسس اېنفو ايروپ له څېړنې سره سم چې د ۶ غوښتنو پر بنسټ برابر شوی او د نړۍ په ۸۰ بېلابېلو هېوادونو کې ترسره شوې، حيرانوونکې پايلې يې څرگندوي:

- په ټولو قضيو کې يوازې ۴۵ سلنه اطلاعات (بشپړ او جزيي) برابر شوي وو.
- د ټولو غوښتنو ۳۸ سلنه له غلي (صامت) رد سره مخ شوې وې. دغه کار له ۸۸ هېوادونو څخه په ۵۵ هېوادونو کې ترسره شوی و.
- د ټولو غوښتنو ۴۲ سلنه اطلاعاتو ته د لاسرسي حق له قانون سره تطابق نه درلود (د شکايتونو ځوابونه هغه وخت رامنځته شوي وو چې اطلاعات ترې وړاندې چمتو شوي وو يا دولتي بنسټونو ادعا کړې وه چې غوښتل شوي اطلاعات له ځان سره نه لري).
- د غوښتنو له ۵۰ سلنې زياته برخه له يو ځل زيات مطرح کېږي، خو اطلاعات يوازې په ۲۲ سلنه قضيو کې له يو ځل کوبښن وروسته برابر شوي وو.
- تقاضا ته د ځواب منځنۍ نېټه له ۹۰ تر ۶۰ ورځو ده او يوازې ۹ هېوادونو يادې شوې شپږ پوښتنې په منځنۍ کچه په ۳۰ ورځو کې ځواب کړې دي.
- هغه هېوادونه چې اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون لري، په ټولو شاخصونو کې د هغو هېوادونو څخه چې ياد قانون نه لري، ښه کار ترسره کړی دی.

- تازه ډيموکراسۍ ډېرې پرانيستې دي او له ۱۵ مهمو ټکو څخه دوه پر درې يې مراعاتوي.
- داسې څو قضیې شته چې چارواکي په حقيقت کې د لاسرسي د رد لپاره د استثناوو د لوړولو په لټه کې وو.

پايلې داسې څرگندوي چې غوښتونکي ټينگار ته اړتيا لري، څو لومړني رد او ناکامۍ ته وخت ور نه کړي او په چټکۍ سره هغوی د ځواب له ترلاسه کولو لرې وساتي.

اطلاعاتو ته د لاسرسي حق برخه کې ټينگار او د ډېر سخت نه نيولو موازنې ته اړتيا لري. له عامه بنسټونو سره د خرابو اړيکو درلودل، د اطلاعاتو د لاسرسي په برخه کې مرسته نه کوي، په ځانگړي ډول هغه وخت چې دوی د اړيکو جوړولو کوښښ وکړي، که چېرې دوی پاتې هم راشي، له بلې خوا تاسې بايد د هغوی نا سم چلند هم ونه زغمۍ.

۱ - د غوښتنو ردول:

په ځينو حالاتو کې بنایي د غوښتنې سپارل ناممکن وي؛ د بېلگې په ډول، که عامه بنسټ د اطلاع رسونې مسووله مرجع نه وي ټاکلې او يا بنایي دا غوښتنه څوک ونه مني.

د غوره ځواب ورکونې څرنگوالی په هغه څه پورې اړوند دی چې واقع کېږي، ځيني ځوابونه په لاندې ډول لېست شوي دي:

- دا به غوره وي يادونه وکړو چې عامه بنسټ بايد په هغه صورت کې چې اطلاعاتو ته د رسېدو مسوول نه وي ټاکل شوی، د اطلاعاتو غوښتنې ومنې.
- دا به گټوره وي چې د عمومي اطلاعاتو د ډاگيز کېدو قانون د مقرراتو يوه کاپي هغه چارواکي ته چې تاسې ورته لاسرسي مومۍ، وښیۍ (او دا کاپي په غوښتنه کې شاملېدای شي).
- تاسې کولای شۍ چې د عامه بنسټ مشر ته وليکۍ او د دغه ليک کاپي اطلاعاتو ته د لاسرسي د څارنې کمپسيون ته واستوۍ، څو څرگنده کړۍ، کوم څه چې ترسره کوي، پرې پوهېږۍ او د خپلې غوښتنې په اړه جدي ياست.
- کوښښ وکړۍ په دې اړه د عامه بنسټ له مشر سره بحث وکړۍ او يا د دغه عامه بنسټ نورو برخو ته ولاړ شۍ.

- پرته له دې چې غوسه ناک و اوسئ، ټینګار کوونکي و اوسئ او په یاد ولرئ چې له قانون سره سم دا ستاسې حق دی.

۲- د غوښتنې غلی (صامت) رد:

د شپږو پوښتنو د کمپاین پایلې په څرګنده ښيي چې غلی (صامت) رد ډېر عام دی، که څه هم دا پایلې د مکلفیتونو د بشپړ رد استازیتوب کوي چې اطلاعاتو ته د لاسرسي حق په قانون کې تنظیم شوې دي.

تجربه داسې ښيي چې د غوښتنې وړاندې کولو طریقه احتمالاً هغه وخت ستر اغېز لري چې د لاندې یادو شوو ټکو پر بنسټ ورسره جدي چلند وشي. د ښو ځوابونو جوړولو لپاره ځینې لارې په لاندې ډول دي:

- د چارواکو خوبښیږي څو پر سختو غوښتنو سترګې پټې کړي، د دې لپاره:
- د اطلاعاتو لپاره غوښتنه په روښانه، منظم او دقیق ډول وړاندې کړئ.
- د غوښتنې په یوه فورم کې د اطلاعاتو بېلابېل ډولونه مه غواړئ، د دې پر ځای دوه بېلې غوښتنې وسپارئ.
- که چېرې غوښتنې ته په ځواب کې د ډېرو اطلاعاتو رامنځته کولو اړتیا وي، په دغه صورت کې کوښښ وکړئ، غوښتنه داسې وي چې هغې ته ځواب ورکول ډېر اسان وي (په محل کې د شته فایلونو له لارې د پلټنې وړاندې کول).
- په ډېر احتمال سره چې چارواکي جدي غوښتنې د هغو په شاید او باید ډول څېړي، نو د دې لپاره:
- که چېرته غوښتنه په کتبي ډول وړاندې کوئ، د امکان په صورت کې له هغې چاپي پاڼې، چې عنوان ولري، کار واخلي او یا هم د خپل بنسټ نوم په کې ولیکئ.
- که چېرې غوښتنه په شخصي ډول وړاندې کوئ، کوښښ وکړئ هغه شخص چې غوښتنه ترلاسه کوي، قانع کړئ چې تاسو د دې غوښتنې په اړه جدي یاست.

- چارواکو ته د هغوی د مکلفیتونو په اړه داسې یادونه وکړئ:
- په خپله غوښتنه کې یادونه وکړئ چې ستاسې غوښتنه د عمومي اطلاعاتو د ډاګیز کولو له قانون سره سمه ترتیب شوې ده.
- چارواکو ته د هغوی د ځینو مسوولیتونو په اړه یادونه وکړئ: د غوښتنې ثبت، په لسو ورځو کې د ځواب چمتو کول، که اطلاعات د استثناوو په محدوده کې وي، د غوښتنې رد، په دې اړه د جزیي اطلاعاتو چمتو کول او د اطلاعاتو د ممانعت لپاره د دلایلو چمتو کول.

خپلې غوښتنې تعقیب کړئ، که چېرې مو ژر ځواب ترلاسه نه کړ؛ د بېلګې په توګه، که چېرته له ۱۰ ورځو وروسته هم ځواب ترلاسه نه شو، دا کړنه د دې څرګندونه کوي چې تاسې جدي یاست او غوښتنه تعقیبئ: په ډېری قضیو کې تعقیب د کار د دوام لپاره بسنه کوي. ستاسې له لوري تعقیب د دې ښودنه کوي چې عامه بنسټ مکلف دی څو په ۱۰ ورځو کې د دغه قانون له شپږمې مادې سره سم ځواب درته چمتو کړي.

د اطلاعاتو خپله غوښتنه تعقیب کړئ، هڅه وکړئ ټېلېفون وکړئ او لیک واستوئ، پر دې تاکید کوئ چې د اطلاعاتو تر لاسه کول ستاسو حق دی. تعقیب دا بنیې چې تاسې اطلاعاتو ته د لاسرسي د څارنې کمېسیون ته د دې مسئلې د استیناف غوښتنې حق هم لرئ چې د مالي ستونزو لامل ګرځي (او یا احتمالاً له هغه ډېر بد او تاسې یادونه وکړئ چې چارواکي جریمه کېدای شي او د ممانعت له امله بندي کېدای هم شي).

۳- نا مطلوب ځوابونه:

ښایي په ځینو قضیو کې چارواکي یوې غوښتنې ته داسې ځوابونه چمتو کړي چې د غوښتنې ځواب نه وي. په دې قضیه کې تعقیب ډېر مهم دی. د عامه بنسټ له لوري (رسمي یا نارسمي) د فوري ځواب تعقیب د غوښتنې د پېچلتیا لامل نه ګرځي. که چېرې مو له تعقیب سره احساس کړه چې د یوه مقام ځواب خنډ جوړوونکی دی، په دغه صورت کې هغوی ته د هغوی د مکلفیت په اړه یادونه کولای شئ.

ځیني معذرتونه شته او چارواکي کوبښن کوي چې د اطلاعاتو د نه چمتو کېدو په صورت کې دغه معذرتونه له وړندايز شوو ځوابونو سره درته وړاندې کړي:

د چارواکي معذرت: موږ د دغو اطلاعاتو د لټون لپاره وخت نه لرو.

ستاسو ځواب: د اطلاعاتو څپرېدو له قانون سره سم د دغه کار ترسره کول ستاسې وجيبه ده او بايد هغه د خپلو کاري لومړيتوبونو په توگه وپلټئ.

د چارواکي معذرت: تاسې ته د دغو اطلاعاتو درلودل مهم نه دي.

ستاسو ځواب: له قانون سره سم د اطلاعاتو د مهم والي او نه مهم والي په اړه تصميم په تاسو پورې اړه نه لري. يوازې استثنا کولای شي چې د اطلاعاتو چمتو کولو رد توجيه کړي.

د چارواکي معذرت: دغه اطلاعات زما د يوه همکار له خوا رامنځته شوي وو، تاسې يې بايد له هغه نه وغواړئ.

ستاسو ځواب: په ټوله کې قانون، مکلفيت د عامه بنسټونو پر غاړه اچولی دی. تاسې هغه څوک ياست چې بايد له خپلو همکارانو سره مشوره وکړئ او دغه کار د هغه په اساسي وخت کې ترسره کړئ.

د چارواکي معذرت: هغه اطلاعات چې تاسې يې غواړئ، ډېر زيات دي او مور يې د چمتو کولو لپاره وخت نه لرو.

ستاسو ځواب: قانون حکم کوي څو اطلاعات چمتو شي، که څه هم ډېر وي.

د چارواکي معذرت: مور پر دې غوښتنه کار کوو او وروسته به تاسو ته اطلاع درکړو. تاسو بايد له مور سره اړيکه ونه نيسئ، مور له تاسو سره اړيکه نيسو.

ستاسو ځواب: قانون تاسو ته د ځواب لپاره ۱۰ ورځې وخت درکوي، دغه وخت د درېيو نورو ورځو لپاره غځېدلی شي، که مو له دغه مهلته تجاوز وکړ، نو په اصل کې تاسو قانون تر پښو لاندې کړی دی.

د چارواکي معذرت: په دې برخه کې په څه نه پوهېږم، له خپل لوړپوړي مقام سره به خبرې وکړم.

ستاسو ځواب: تاسې مکلف ياست چې پر دغه قانون پوهېږئ، که چېرې اړتيا وي له خپل لوړپوړي کس سره خبرې وکړئ، تاسو بايد ياد شوي اطلاعات په ۱۰ ورځو کې چمتو کړئ.

د چارواکي معذرت: تاسو حق نه لرئ دغه اطلاعات وغواړئ، دغه اطلاعات په عامه بنسټونو پورې اړه لري.

ستاسو ځواب: نوی قانون حکم کوي چې ټول هغه اطلاعات چې له تاسو سره دي، هغه عامه اطلاعات دي، یوازې لږ اطلاعات د استثناوو د رژیم اړوند پېري. د دغو اطلاعاتو په اړه ستاسو چلند سم نه دی، سره له دې چې دغه اطلاعات مخکې په استثناوو کې راتلل.

د چارواکي معذرت: دغه اطلاعات په مور پورې اړه نه لري، دغه اطلاعات د یوه بل شخص او بل عامه بنسټ له لوري چمتو شوي وو.

ستاسو ځواب: هر څرنګه چې وي، هغه باید تاسې چمتو کړي، که یوه کاپي یې ولري او که دغه اطلاعات د یوه بل بنسټ له لوري چمتو شوي وي، تاسې دا غوښتنه هماغه دولتي بنسټ ته ورسوي (راجع کړئ).

که چېرې چارواکي د مخنیوي هڅه ونه کړي، له هغوی سره مشوره ګټوره تمامېږي، دغه کار له تاسو سره همکاري کوي چې:

- هغه ستونزې چې هغوی یې ستاسو له غوښتنې سره په چلند کې لري، وپېژني او له هغوی سره د هغو په کره کېدو کې مرسته وکړي او یا هغه سمې کړي، څو د هغوی د چلند لپاره اسانه شي.

- له هغوی سره مرسته وکړي، څو وپوهېږي چې تاسو په رښتیا په خپله غوښتنه کې څه شی غواړئ، دغه کار ستاسو غوښتنې ته د سم ځواب په وړاندې کولو کې له هغوی سره مرسته کوي او پوه شي چې کوم نور عامه بنسټونه ستاسې له غوښتنې سره اغېزناک تعامل کولای شي.

۴- د نیمګړو او ناسمو اطلاعاتو چمتو کول:

ځینې وختونه ممکن عامه بنسټونه ادعا وکړي چې دوی له ځان سره اطلاعات نه لري. په دې صورت کې تاسې باید پلټنه وکړئ چې ایا پر دې ادعا باور لري او که نه، یا څه ډول غبرګون ښکاروي، په دې اړه ځینې لاندې ټکي په پام کې ونیسئ:

- کوم کار چې دغه عامه بنسټ یې کوي، په پام کې ونیسئ، د بنسټ کارونو ته په کتو څېړنه وکړئ چې دغه اطلاعات باید له یاد بنسټ سره وي که نه.

- په پام کې ولري، که عامه بنسټ ټول اطلاعات ونه لري، باید لږ تر لږه د دغو اطلاعاتو یوه برخه له ځان سره ولري او په کوم حالت کې دغه بنسټ د اطلاعاتو نه

ورکولو ځواب نه شي ورکولای، خو دغه بنسټ باید هغه اطلاعات چې لري یې، تاسو ته یې چمتو کړي.

- که چېرې مو کومه بله ډېره بریالی لاره ولیده، اطلاعات له هماغې لارې ترلاسه کړئ.
- هغه دلایل سمبال کړئ چې فکر کوئ عامه بنسټونه باید د هغو پر بنسټ دغه اطلاعات له ځان سره ولرې او دلایل دا چې هغوی مکلف دي، هغه اطلاعات چې په لاس کې یې لري، که کلي وي او یا هم جزیي، چمتو کړي.
- که چېرې دغه اطلاعات داسې وي چې دولت باید هغه ولري، پوښتنه ترې وکړئ چې له کوم عامه بنسټ سره دي.
- په نورو قضیو کې عامه بنسټونه کولای شي چې نیمگړي او یا هم ناسم اطلاعات چمتو کړي. د ځواب د څرنگوالي په اړه یې ځینې احتمالي لارې دا دي:
- مشخص کړئ چې اطلاعات غلط دي که نیمگړي او په څرگنده وویاست چې د عامه بنسټ مکلفیت د بشپړو اطلاعاتو چمتو کول دي.
- وپوښتئ چې کوم نور عامه بنسټونه بشپړ معلومات له ځان سره لري.
- داسې دلایل وړاندې کړئ چې ولې تاسو باور لرئ چې عامه بنسټ ډېر بشپړ اطلاعات لري او یا یې باید ولري.
- په ګوته کړئ چې که چېرې هغوی د اطلاعاتو د یوې برخې د چمتو کولو مخنیوی کوي، هغوی باید تاسو ته ووايي او د دغه ممانعت دلایل درته چمتو کړي (هغوی نه شي کولای که چېرې یې تاسو نه یاست خبر کړي، د اطلاعاتو یوه برخه منع وبولي).
- که چېرې تاسې پر دغه باور یاست چې غوښتنه مو د پوهېدو وړ نه ده، هغه په بل ډول وړاندې کړئ او کوښښ وکړئ، خو چارواکي وپوهېږي چې تاسې د څه انتظار باسئ.
- کوښښ وکړئ چې په دې برخه کې د عامه بنسټ پر حقوقي اهمیت ټینګار وکړئ او همدارنګه ټینګار وکړئ چې تاسې د ناکامۍ په صورت کې کولای شئ چې اطلاعاتو ته د لاسرسي د څارنې کمپسیون ته استیناف طلبي وکړئ.

۵- له حده ډېرې پيسې اخيستل:

که عامه بنسټونه له حده ډېرې پيسې اخلي، نو له لاندې لارو چارو کار واخلي:

- د فیس له کړنلارې او مناسبې اندازې ځان خبر کړئ (اوومه ماده د هغو لگښتونو محدودیتونه چمتو کوي چې عامه بنسټونو یې وضع کوي).
- هغه له نورو عامه بنسټونو سره پرتله کړئ (په هغه ځای کې چې تاسې په خپله بله غوښتنه کې کم لگښت ورکړی وي).
- موجه دلایل وړاندې کړئ چې ولې باید دا لگښتونه کم وي.

۶- ردول (د شفاهي رد په گډون):

اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د ۵مې مادې د ۲مې فقرې له مخې، شفاهي رد مجاز نه لري. غوښتونکی باید لږ تر لږه کوښښ وکړي چې پر کتبي (لیکلي) رد ترلاسه کولو ټینګار وکړي.

د ځینو غوښتنو ردول قانوني وي او کېدای شي اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون کې شامل وي، خو تاسې باید کوښښ وکړئ او څرګنده کړئ چې ایا یوه استثنا قانوني ده او که نه. دغه کار ستونزمن دی؛ ځکه چې تاسې حقیقي اطلاعات نه دي لیدلي او بشپړ لاسرسی ورته نه لرئ چې ایا په استثناوو کې راځي او که نه؟

تاسو کولای شئ د تقاضا د رد په صورت کې اطلاعاتو ته د لاسرسي د څارنې کمپسیون ته خپله د اسیتناف غوښتنه وړاندې کړئ، خو گټوره به وي څو کوښښ وشي چې د رد په اړه استدلال د عامه بنسټونو مخې ته وشي.

د ځینو هغو ټکو یادونه چې ممکن په دې اړه گټور وي:

- هغه لار چې ممکن عامه بنسټونه یې غوره کړي، قانون بدلون ورکړی دی. عامه بنسټونه ادعا نه شي کولی چې اکثره اطلاعات او یا هم ټول اطلاعات محرم دي. د دې پر ځای باید یاد شوي بنسټونه د اطلاعاتو نه ورکړه توجیه کړي.
- اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د ۱۵مې مادې له مخې، هر رد باید اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د متن د حکم پر بنسټ وشي.

- ډېری یادې شوې استثناوې باید هغه زیان تشخیص کړي چې ساتل شوې گټې یې زغمي (ورپېنډیري)، عامه بنسټونه باید هغه زیانونه تشخیص کړي چې رامنځته کېږي.

مهم ټکي:

- ۱ – بېلابېلې لارې شته چې عامه بنسټونه کولای شي په نا مشروع ډول اطلاعاتو ته د لاسرسي حق منع کړي چې لارې یې دا دي: د غوښتنې منلو رد، غوښتنو په ځواب ویلو کې نه بريالیتوب (صامت رد)، د اطلاعاتو د نه برابرولو په تړاو د نامشروعو معذرتونو وړاندې کول او یا هم په جزیي او نیمگړي ډول د اطلاعاتو چمتو کول.
- ۲ – تاسو باید اراده لرونکي او مسلکي و اوسئ، پر خپلو حقونو ټینګار وکړئ، خو غوسه ناک او ستونزه زېروونکی مه اوسئ.
- ۳ – تل کوښښ وکړئ چې هره ستونزه د عامه بنسټونو په کچه حل کړئ. په هر حال، تاسو اطلاعاتو ته د لاسرسي د څارنې کمېسیون د استیناف غوښتنې حق لرئ او کله چې له دولتي بنسټونو سره مخ کېږئ، هغه مو باید روښانه کړي وي.
- ۴ – تر ممکن حده هڅه وکړئ چې غوښتنه مو ډېره روښانه، کره او معتبره وي.
- ۵ – د هغو نظریاتو په ځواب کې چې د دولتي بنسټونو له لوري کېږي، مسلکي اوسئ، قانون ته مراجعه او اطلاعاتو ته د لاسرسي د څارنې کمېسیون ته د استیناف غوښتنې حق په پام کې ولرئ.
- ۶ – د عامه بنسټونو ځوابونه په چټکۍ سره تعقیب کړئ، هغه ټکي چې د هغوی له لوري مطرح کېږي، روښانه او ټینګ ځوابونه ورکړئ.

د مدني ټولني بنسټونه بايد د عامه اړيکو
لپاره ځانگړي مسوولين وگوماري چې د
اطلاعاتو ترلاسه کولو او غوښتونکو ته د
اطلاعاتو ورکولو بهير غښتلی شي.

یویشتم څپرکی

د رسنیو ملاتړ تر لاسه کول

د اطلاعاتو په لاسرسي کې له رسنیو څخه اخیستنه

په ډېری حالاتو کې به گټوره وي چې له رسنیو سره د همکارۍ فضا رامنځته شي او له وړتیاوو یې څخه واخیستل شي، خو د تصمیم نیوونکو کار اغېزناک شي او هغه اطلاعات چې د غوښتونکي له لارې یې ترلاسه کړي، تر ډېره خپاره شي. د رسنیو اصلي کار دا دی چې اطلاعات خلکو ته ورسوي، د اطلاعاتو نشر او یا رسنی د نشر له لارې پر زورواکو یو ډول څارنه هم تجربه کوي.

د رسنیو یو بل مهم رول د خلکو د عامه پوهاوي لوړول او بوختول دي. رسنی باید عامه حق چې د ډیموکراسۍ پر اصولو پوهېدل او رعایت دی، سر ته ورسوي. رسنی همدارنگه د عمومي خبرو د یوه پلټ فارم په توگه عمل کوي. په همدې ترتیب رسنی د عامه گټو اړوند مسایلو باندې د څارنې، نیوکې او بحث کار ته اسانتیا ور بښي.

د مدني ټولنو بنسټونه کولای شي اطلاعاتو ته د لاسرسي د هڅو او په خپل واک کې د اطلاعاتو کارونې له لارې خپل ظرفیت لوړ کړي او له رسنیو سره همکار شي. کله چې له رسنیو سره د همکار کېدو تصور موجود وي، مدني ټولنه باید لاندې موارد په پام کې ونیسي:

۱ – د رسنیو له بېلابېلو بڼو لکه چاپي، ټلوېزیوني، راډیويي او انلان (پرلیکه) سره د شبکو رامنځته کولو ته اهمیت ورکړي.

۲ – له رسنیو سره د همکار کېدو موخه دا ده څو اطلاعاتو ته د عامه لاسرسي د اهمیت لپاره یوه عمومي زمینه رامنځته شي.

۳ – اطلاعاتو ته د خلکو د لاسرسي لپاره زمینه برابره شي.

له رسنیو څخه سم درک:

د مدني ټولنې فعالان باید هڅه وکړي چې رسنی د یوه همکار په توگه درک کړي، له

رسنيو سره د اړيکو پراختيا احتمال هغه وخت رامنځته کېږي چې تاسو رسنۍ درک کړئ. له هغو سره ښې اړيکې ستاسو د فعاليتونو د بريا لامل گرځي. له رسنيو او رسنيزو کارکوونکو سره د غوره اړيکو لرل، له تاسو سره همکاري کوي، خو ډاډ حاصل کړئ چې ستاسو له بلنليکونو او مطبوعاتي اعلاميو سره د لومړيتوب پر بنسټ چلند کېږي. دا به ډېره گرانه وي چې له رسنيو سره له همکاري پرته ستاسو بلنليکونو ته لومړيتوب ورکړل شي.

د رسنيو د موقعيت په اړه معلومات پيدا کول، له رسنيو سره د غوره او تلپاتې اړيکو ښه لاره ده چې له ټېلېفوني اړيکو، د رسنيو د دفترونو په مخکې سپړکونو په سر د ننداريزو کارونو ترسره کولو او د هغو د ايډېټرانو له بورډ څخه ډېر اهميت لري.

د ټوليزو رسنيو د څانگو په اړه پوهاوی ترلاسه کول هم گټور دي، البته د هغوی لپاره چې د مدني ټولني په بنسټونو کې کار کوي؛ د بېلگې په ډول، دغه کار له تاسو سره مرسته کوي، خو تشخيص کړئ چې کومه رسنۍ به خلکو ته د اطلاعاتو په رسولو کې ستاسو غوره همکاره وي.

د رسنيو له څېړنيزې پاليسۍ سره اشنا شئ، خو وپوهېږئ چې ايا رسنۍ د عامه گټو پر مسايلو تمرکز کوي، دغه رسنۍ د خپلو مالکانو د سياسي انتقال لېږدوونکې وسيلې دي او که سوداگريزې څېړنې لري، د هغو رسنيزه بڼه تشخيص کړئ، لکه ساده او علمي معيارونه يا هم دواړه معيارونه.

انلان (پرليکه) رسنۍ خپلې ځانگړتياوې لري، البته د چټکتيا او همېشني ايډېټ په گډون. د مدني ټولني فعالان بايد پوه شي چې د دوی تعقيبوونکې رسنۍ يوه رسنيزه ډله ده چې ټلوېزيون، راډيو، ورځپاڼه او انلاين رسنۍ په کې دي يا هم يو رسنيز چينل دی چې د رسنيو او انلاين ورځپاڼو بڼه لري.

د ايډېټرانو د فعاليت د څرنگوالي په اړه پوهه مهمه ده چې د چاپ او خپرېدو د بهير په اړه پوهه هم په کې راځي. د لوستونکو، ليدونکو او لوستونکو د شمېر په اړه پوهېدل، پر دې باندې پوهېدل چې ايا دوی څوک دي، د دې تر څنگ پر دغه لامل پوهېدل مهم دي چې ايا دا تفصيلات مرسته کوي چې د خپلو فعاليتونو په اړه سم ليدونکي تشخيص کړئ.

د ژورنالېزم بنسټيز مهارتونه

د مدني ټولني بنسټونه بايد د عامه اړيکو مسوولينو د گومارني (استخدام) په اړه فکر وکړي. دغه مسوولين کولای شي د رسنيو د جلب په اړه پاملرنه وکړي. د عامه اړيکو مسوولين کولای شي چې اطلاعات په سم ډول تامين کړي چې د رسنيو له لوري خپاره شي. له همدې امله د مدني ټولنو د فعالانو لپاره گټوره ده چې د ليکوالی د نوو مهارتونو تر څنگ د ژورنالېزم بنسټيز مهارتونه زده کړي.

که چېرې د ژورنالېزم بنسټيز مهارتونه، لکه د خبرونو ډولونو او د خبر ليکنې خبري او فني ارزښتونو باندې وپوهېږي، نو تاسو ډاډمن کېدلای شئ چې ستاسې د موادو خپرول د رسنيو لپاره نسبتاً اسان کار دی.

د ټوليزو رسنيو لپاره د اطلاعاتو چمتو کول په مطبوعاتي اعلاميو پورې محدود نه دي، د رسنيو پېښو د تنظيم مهارتونه لکه خبري غونډې، مطبوعاتي پروگرامونه، رسنيو ناستو، د رسنيو مخې ته پر سرکونو باندې نندارې او د مطبوعاتو اپډېټ ډېر گټور دي.

مطبوعاتي اعلاميه:

مطبوعاتي اعلاميه (خبرپاڼه) هغه په ساده ټکو ليکلې وينا ده چې له لارې يې رسنيو ته اطلاعات وپشل کېږي، دغه راز مطبوعاتي اعلاميه هغه چاپي او غير چاپي موادو او اطلاعاتو ته ويل کېږي چې چاپي او انلاين رسنيو ته لېږل کېږي، که چېرې ليکلي متنونه په يوه پاڼه نشر شي، په تبليغاتي اصطلاح مطبوعاتي اعلاميه نومول کېږي، کله چې چاپ شوي متنونه وپېشل شي هغې ته تراکت وايي او که د کتنې او لوستنې لپاره په ديوالونو ډلگول شي دېته ((ديوالي اعلاميه)) وايي.

د اعلاميې ژبه روانه او ساده وي، ډېره علمي او ادبي نه وي او مطبوعاتي اعلاميه بايد د (څه، کله، چېرته، څه وخت، ولې، څرنگه) اطلاعات ولري. دغه راز د اعلاميې متن لنډ او ساده وي او وپشل يې د کتابونو، بروشرو او مجلو په څېر چې ځانگړو لوستونکو ته ولېږل شي، کومه قاعده نه لري او زياتره يې په ناڅاپي ډول سرته رسېږي.

د هر وياند او مطبوعاتي مسوول لپاره د مطبوعاتي اعلاميې ليکل تر هر څه ډېر ضروري

او اړين دي، د مدني ټولنې مطبوعاتي مسوولين تر ډېره خپلې موخې، لاسته راوړنې او د خپلې ادارې بريالۍ کيسې د ژورنالېستانو او رسنيو له لارې خلکو ته رسوي.

د مطبوعاتي اعلاميې ليکلو پر مهال بايد د محتوا مهمه برخه په نښه کړای شي چې هغې ته د رسنيو پاملرنه ور وگرځي او په خپله اعلاميه کې ورته مناسب ځای بايد ورکړل شي؛ منظور له رابنکونکو کلمو او په زړه پورې جملو څخه دی.

د اعلاميې ليکونکي بايد ځان ته معلومه کړي چې د ده لوستونکی څوک دی، هغوی ته په کومه لهجه د پيغام لېرل گټه او اغېز لري؟ د کومې راډيو، ټلوېزيون، خبري اژانس او ورځپاڼې له لارې هغوی (لوستونکو) ته د ده پيغام په ښه توگه رسېدای شي؟

په مطبوعاتي اعلاميه کې د درې ډوله خلکو (ډېر باسواده، کم باسواده او بېخي بې سواده) مخاطبو د پوهاوي اړتياوې، په پام کې نيول اړين دي او روانه ژبه کارول، اسان لفظونه غوره کول، د پېچلو، سختو ترکيبونو او د صنايع او بدايع له کارولو ډډه کول ډېره ضروري ده.

هغه مطبوعاتي مسوولين چې د مطبوعاتي اعلاميې د ليکلو دنده لري، بايد کوبښنې وکړي چې په کم وخت کې گټور او په زړه پورې اطلاعات خپلو لوستونکو ته وړاندې کړي. دوی بايد هڅه وکړي چې په جالبو اطلاعاتو د رسنيو ايډېټران دې ته اړ باسي چې د دوی د مطبوعاتي اعلاميې اطلاعات د خپلو ورځپاڼو او وېبپاڼو په لومړيو مخونو کې چاپ کړي او راډيوگانې او ټلوېزيونونه يې د خپلو خبرونو سرټکي وگرځوي.

په مطبوعاتي اعلاميه کې د نېټې ليکل اړين دي او د نورو راپورونو په څېر په اعلاميه کې د باوري سرچينې مستقيم او غير مستقيم نقل قولونه د ليکنې محتوا ته ډېر قوت ښيي. دغه راز د اعلاميې په پای کې بايد د مطبوعاتي مسوول نوم، د ټېلېفون شمېره، د برېښنالیک ادرس او د خپلې ادارې د وېبپاڼې ادرس او نوم وليکل شي.

د اعلاميې له خپرولو وروسته مطبوعاتي مسوول بايد خپل ټېلېفون فعال وساتي، ځکه کېدای شي رسنۍ د مطبوعاتي مسوول غبر او يا وېډيويي کلپ ته اړتيا ولري، د اړوندې موضوع په باب پوښتنې ولري او يا نورو جزئياتو ته اړتيا ولري.

مطبوعاتي مسوول بايد هڅه وکړي چې خپله اعلاميه له هرې ممکنه لارې، يعني رسنيو

ته د برېښنالیک له لارې، د ادارې په خپله وېبپاڼه او د ادارې اړوند د فېسبوک په ګډون په ټولنيزو شبکو، د وایبر، مسینجر، ویس اپ او داسې نورو د ژورنالېستانو د ګروپونو له لارې له رسنیو سره شریکه شي.

له اعلاميې سره باید د موضوع اړوند انځورونه، خبري اډیویي او وېډیویي کلیپونه له رسنیو سره شریک شي، د انځور پر کپشن سرېره د عکاس نوم او د انځور د اخیستو نېټه هم په روښانه ډول ولیکل شي.

رسنيزې مرکې:

رسنيزې مرکې له پلانه بهر او د پلان پر اساس ترسره کېدای شي. بې پلانه مرکې په هر ځای کې ترسره کېدای شي، لکه سیمینارونو، د پېښو د پیل، د واده مراسمو او حتی د جنازې او تلین په مراسمو کې.

د مرکې خپرېدو تصمیم (که د مرکې ډول له پلانه بهر او یا د پلان پر اساس وي) په رسنۍ پورې اړه لري، پر ځای د دې چې په سرچینې پورې مربوط وي. له همدې امله مدني ټولنه باید په هر ځای او هر وخت کې د مرکې لپاره چمتو وي.

کله چې مرکه ترسره کوي:

۱ – ژورنالېستانو ته روښانه ځوابونه ورکړئ.

۲ – روښانه کړئ چې ګویا دغه اطلاعات محرمانه او خصوصي دي (چې خپاره نه شي) او عامه اطلاعات دي (ممکن د یوې ناپېژانده سرچینې له لوري خپاره شي).

۳ – اطلاعات پوره روښانه کړئ، څو په خپرونه کې ترې د یوه اساس په توګه کار واخیستل شي.

۴ – د ژورنالېستانو له لوري لیدنو او اړیکو ته همېشه چمتو و اوسئ.

خبري ناسته:

خبري ناسته يا کنفرانس هغه پېښه ده چې ژورنالېستان د هغو موادو په اړه په کې خبرې کوي چې له مخکې چمتو شوي او ورته رابلل شوي دي. موخه يې د ټوليزو رسنيو لپاره د خبر چمتو کول دي. هغه څه چې بايد د دې ډول کنفرانسونو لپاره چمتو شي، دا دي:

- د کنفرانس له جوړېدو لږ تر لږه درې ورځې وړاندې د ايډېټرانو بورډ ته بلنليک واستوئ. بلنليکونه په چاپي، د ايمېل او يا هم د پيغام په بڼه استول کېږي.
- د اړتيا پر مهال خبري ناسته له اړينو بشپړو تياريو پرته هم ترسره کېدلی شي، که چېرې مدني ټولني له رسنيو سره غوره اړيکې جوړې کړي، په دغه صورت کې بايد کومه ستونزه جوړه نه شي.
- وگورئ او ډاډ حاصل کړئ چې بلنليک مو د ايډېټرانو بورډ ته رسېدلی که نه، ډاډ حاصل کړئ چې دغه کنفرانس ته راتلونکي ژورنالېستانو ټاکل شوي که نه، خبرپاڼه ور رسېدلي او که نه؟
- مطبوعاتي اعلاميه د هغه څه په اړه وليکئ چې په خبري غونډه کې خپرېږي.
- د خبري ناستې لپاره پوه شخص/ اشخاص غوره کړئ.
- داسې ځای تنظيم کړئ چې د ژورنالېستانو او کوربنو لپاره مناسب وي.
- خبري ناسته بايد د رسنيو په مرسته سمبال وي، يعنې سلايدونه، OHP او ويډيوگانې.
- د ژورنالېستانو لپاره د حاضري پاڼې چمتو کړئ.
- خبري ناستې بايد لنډې، روښانه او منظمې وي، څو د وخت له ضايع کېدو مخنيوی وشي.
- په خبري ناسته کې دگډون او نورو موخو لپاره ژورنالېستانو ته پيسې مه ورکړئ چې دغه کار له اخلاقي اصولو سرغړونه ده.

مهم ټکي:

- ۱ - د مدني ټولني بنسټونه بايد د عامه اړيکو لپاره ځانگړي مسوولين وگوماري چې د اطلاعاتو ترلاسه کولو او غوښتونکو ته د اطلاعاتو ورکولو بهير غښتلی شي.
- ۲ - دا به د مدني ټولني لپاره گټوره وي چې له رسنيو سره همکاري ولري او هڅه وکړي چې اطلاعاتو ته د لاسرسي بهير ته پراختيا ورکړي او د پايډو په خپراوي کې له هغو هڅو سره چې اطلاعاتو ته د لاسرسي په برخه کې مو کړي، مرسته وکړي.
- ۳ - د برياليو همکاريو پراختيا او غوره رسنيزو اړيکو په جوړولو کې

ملپانې

لومړۍ ملپانه: اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون

لومړۍ څپرکي

عمومي حکمونه

مبني

لومړۍ ماده: دغه قانون د افغانستان د اساسي قانون د پنځوسمې مادې په درېيمه فقره کې د درج شوي حکم له مخې وضع شوی دی.

موخې

دويمه ماده: د دغه قانون موخې عبارت دي له:

- ۱- له دولتي ادارو څخه اطلاعاتو ته د هېواد د اتباعو د لاسرسي حق تامینول.
- ۲- د هېواد اساسي قانون د درېيمې مادې په پام کې نیولو سره د مدني او سياسي حقوقو د نړيوال میثاق د نولسمې مادې رعایتول.
- ۳- له روڼوالي او د دولتي ادارو د اجرائتو له حساب ورکونې څخه ډاډ ترلاسه کول.
- ۴- د اطلاعاتو غوښتنې او وړاندې کولو د ډول تنظیمول.

اصطلاحگانې

درېيمه ماده: لاندې اصطلاحگانې په دغه قانون کې لاندې مفاهيم افاده کوي:

- ۱- اطلاعات: هر ډول ضبط شوی يا ثبت شوی سند او معلومات، نمونه او موچل دی.
- ۲- شخصي اطلاعات: په شخص پورې منحصر معلومات دي چې نوم، تخلص، اوسېدو ځای او د کار د ځای ادرسونه، د شخصي او کورني ژوند وضعیت، مکتوبونه، مراسلات، راکړه ورکړه، بانکي حساب، د تېرېدو رمز او نور هغه معلومات په کې شامل دي چې د هغه په رسمي دندو پورې اړه ونه لري.
- ۳- غوښتونکی: هغه کورنی حقيقي يا حکمي شخص دی چې له دولتي ادارو څخه د اړتيا وړ اطلاعاتو غوښتنه کوي.

- ۴ - خپرول: د اطلاعاتو خپرول او اشاعه په هغه ډول دي چې د عامو خلکو لپاره د لاسرسي او گټې اخیستنې وړ وي.
- ۵ - د اطلاعاتو غوښتنې فورم: هغه ارزښتمنه مطبوع پاڼه ده چې د غوښتونکي د غوښتنو درجولو په منظور، د دغه قانون د حکمونو مطابق د هغه په واک کې ورکول کېږي.
- ۶ - ادارې: وزارتونه، خپلواک عمومي ریاستونه، دولتي کمپسيونونه، د هېواد درې گونې قواوې، سیمه ییزې ادارې، د ولسوالۍ، کلي او ښاروالیو شوراگانې، د ښاروالۍ مجلسونه او تصدی، دولتي او گډ (مختلط) شرکتونه او نورې ادارې په کې شامل دي.
- ۷ - نا دولتي ادارې: د هغو سازمانونو او بنسټونو ټولگه (مجموعه) ده چې د هېواد د نافذو قوانینو پر بنسټ د دولتي ادارو له چوکاټ څخه بهر تشکیل شوې دي او فعالیت کوي.
- ۸ - مدني ټولنه: هغه سیاسي گوندونه او ټولني چې د قانون د حکمونو مطابق رامنځته کېږي.

دویم څپرکی

اطلاعاتو ته د لاسرسي ډول

اطلاعاتو ته د لاسرسي حق

څلورمه ماده:

(۱) غوښتونکی د دغه قانون له حکمونو سره سم له ادارو څخه اطلاعاتو ته د لاسرسي حق لرونکی دی.

(۲) ادارې مکلفې دي په دغه قانون کې د درج شوو حکمونو مطابق، اطلاعات د غوښتونکي او عامو خلکو په واک کې ورکړي.

د اطلاعاتو غوښتنه

پنځمه ماده:

(۱) غوښتونکی کولای شي د اطلاعاتو ترلاسه کولو په منظور د ادارې اړوندې مرجع ته ورشي او د اطلاعاتو غوښتنلو فورم ډک کړي.

(۲) ادارې مکلفې دي غوښتل شوو اطلاعاتو ته په لیکلي ډول ځواب وړاندې کړي.

د اطلاعاتو وړاندې کولو موده

شپږمه ماده:

- (۱) ادارې مکلفې دي غوښتل شوي اطلاعات غوښتونکي ته د اطلاعاتو غوښتنې فورم د سپارلو له نېټې څخه ډېر تر ډېره د لسو کاري ورځو مودې په ترڅ کې وړاندې کړي. د موجه دلیلونو د شتون په صورت کې دغه موده تر درېو نورو کاري ورځو پورې تمدیدېدای شي.
- (۲) ادارې مکلفې دي غوښتل شوي اطلاعات رسنیو ته د اطلاعاتو غوښتنې د فورم د رسېدو له نېټې څخه ډېر تر ډېره د درېو کاري ورځو مودې په ترڅ کې وړاندې کړي.
- (۳) ادارې مکلفې دي غوښتل شوي اطلاعات چې د اشخاصو د خونديتوب او د شخص د ځان ساتنې یا ازادۍ لپاره اړین وگڼل شي، د اطلاعاتو غوښتنې فورم د رسېدو له نېټې څخه ډېر تر ډېره د ۲۴ ساعتونو وخت په ترڅ کې وړاندې کړي.

د اطلاعاتو وړاندې کولو لگښتونه

اوومه ماده:

- (۱) که چېرې د غوښتل شوو اطلاعاتو وړاندې کول، لگښت و غواړي، غوښتونکي مکلف دی سندونو ته په کتو سره لگښت ورکړي، پرته له دې غوښتنه ردېږي.
- (۲) د غوښتل شوو اطلاعاتو د لگښت اندازه او د ورکړې ډول یې د هغې کړنلارې مطابق چې د اړوندو ادارو له خوا ترتیب او اطلاعاتو ته د لاسرسي د څار کمپسیون له خوا تصویبېږي، تنظیمېږي.

د اطلاعاتو وړاندې کولو تگلاره

اتمه ماده:

- (۱) ادارې مکلفې دي غوښتل شوي اطلاعات په لاندې یوې تگلارې سره وړاندې کړي، په دغه شرط چې اصل سند ته زیان ونه رسېږي:

- ۱ - د سند د اصل نقل
- ۲ - له اصل سند څخه لیکلی یادښت
- ۳ - له اصل سند څخه په لیکلي، صوتي یا تصویري ډول کاپي
- ۴ - په صوتي یا تصویري ډول د اطلاعاتو وړاندې کول
- ۵ - د نمونې وړاندې کول.

د مرکې له لارې اطلاعات وړاندې کول

نهمه ماده: له دولتي چارواکو او کارکوونکو سره د خبريالانو د مرکو له لارې د اطلاعاتو وړاندې کول د دغه قانون په شپږمه، اوومه او اتمه مادو کې د درج شوو حکمونو تابع نه دي.

درېيم څپرکي

اطلاع رسونه

مسووله مرجع

لسمه ماده:

(۱) ادارې مکلفې دي اطلاعاتو ته د هېواد د اتباعو د لاسرسي حق د تامينولو په منظور، د اطلاع رسونې مسووله مرجع مشخصه کړي.

(۲) د دې مادې په لومړۍ فقره کې درج شوې د اطلاع رسونې مسووله مرجع مکلفه ده د اړوندو مامورينو پېژندگلوي (هويت) او د هغوی د اړیکو مشخصات د خبرتيا لپاره د عامو خلکو په واک کې ورکړي.

د اطلاع رسونې د مسوولي مرجع دندې

يوولسمه ماده: د اطلاع رسونې مسووله مرجع د لاندې دندو لرونکې ده:

- ۱ - غوښتونکي ته د اطلاعاتو غوښتنې فورم سپارل.
- ۲ - په دغه قانون کې د درج شوو حکمونو مطابق غوښتونکي ته د اطلاعاتو غوښتنې فورم توضیح کول.
- ۳ - د اطلاعاتو برابرولو په موخه اړوندې مرجع ته د اطلاعاتو غوښتنې فورم وړاندې کول.
- ۴ - د دې مادې په درېيم جز کې د درج شوي فورم بيا ترلاسه کول او غوښتونکي ته د هغه وړاندیز.
- ۵ - د اطلاعاتو وړاندې کولو په تگلاره کې د اړوندې مرجع له کارکوونکو سره همکاري.
- ۶ - په دغه قانون کې له درج شوو حکمونو سره د برابرېو اطلاعاتو له مطابقته ډاډ ترلاسه کول.
- ۷ - د ادارې په انټرنېټي پاڼه او نورو ټوليزو رسنيو کې د اطلاعاتو خپرول.
- ۸ - د هغو نورو دندو سرته رسول چې د اړوندې ادارې له خوا د اطلاع رسونې چارو د ښه والي لپاره، هغه ته سپارل کېږي.

د اطلاعاتو غوښتنې فورم ردول

دوولسمه ماده: که چېرې د اطلاعاتو غوښتنې فورم په دغه قانون کې له درج شوو حکمونو سره په مطابقت کې وړاندې شوی نه وي، د اطلاع رسونې مسووله مرجع، هغه د دلیلونو په یادولو سره په لیکلې توګه ردوي.

د شکایتونو خپرل

دیارلسمه ماده:

- (۱) که چېرې غوښتونکی د ادارې پر وړاندې شوو اطلاعاتو باندې قناعت ونه لري، کولای شي خپل شکایت د اطلاع رسونې مسوولې مرجع ته په لیکلې توګه وړاندې کړي.
- (۲) د اطلاع رسونې مسووله مرجع مکلفه ده د درېیو کاري ورځو په ترڅ کې وررسېدلی شکایت وڅېړي او د هغه د لرې کولو لپاره د دغه قانون له حکمونو سره سم، مناسب تصمیم ونیسي.
- (۳) که چېرې غوښتونکی د دې مادې په دویمه فقره کې پر درج شوې څېړنې باندې قناعت ونه کړي، کولای شي اطلاعاتو ته د لاسرسي د څار کمېسیون ته مراجعه وکړي.

د اطلاعاتو کلني خپرول

څوارلسمه ماده:

- (۱) ادارې مکلفې دي لاندې اطلاعات لږ تر لږه په کال کې یو ځل خپاره کړي:
  - ۱- د ادارې د تشکیل، دندو، واکونو او د اړوندو اجرائتو راپور.
  - ۲- د ادارې مالي وضعیت.
  - ۳- خلکو ته د وړاندې شوو مستقیمو خدمتونو جزئیات.
  - ۴- د اطلاعاتو غوښتنې او د خلکو مستقیمو شکایتونو ته د رسېدو ډول.
  - ۵- اړوند تقنیني سندونه.
  - ۶- اړوندې لایحې، کړنلارې او لارښودونه.
  - ۷- اړوند کورني او نړیوال قراردادونه، پروتوکولونه او هوکړه لیکونه.
  - ۸- پالیسي، ستراتیژي او اړوند کاري پلانونه.
  - ۹- د ادارې پر تشخیص نور موارد.
- (۲) ادارې مکلفې دي د سندونو او اطلاعاتو د ښې ساتنې او غوښتونکو ته د هغو د ورکولو په منظور، د اطلاعاتو بانک (ډېټابیس) جوړ کړي.

بنديزونه

پنځلسمه ماده:

(۱) د اطلاعاتو وړاندې کول په لاندې حالتونو کې بند دي:

- ۱- په هغو صورت کې چې خپلواکي، ملي واکمنی، ځمکنی بشپړتیا، ملي امنیت او ملي گټې او بنسټګنې له گواښ سره مخ کېږي.
- ۲- په هغه صورت کې چې له نورو هېوادونو سره د افغانستان د سياسي، اقتصادي او فرهنگي اړیکو د پرې کېدو لامل شي.
- ۳- په هغه صورت کې چې د شخص ځان، مال يا ابرو او حیثیت له گواښ سره مخ شي.
- ۴- په هغه صورت کې چې د جرم د کشف يا د جرم له ارتکاب څخه د مخنيوي خنډ وگرځي.
- ۵- په هغه صورت کې چې د تورن د کشف، څېړنې او تعقیبولو يا په دې برخه کې د احتیاطي تدبیرونو نیولو بهیر گډوډ کېږي.
- ۶- په هغه صورت کې چې د عادلانه محاکمې بهیر او يا د حکم تنفيذ اخلال کېږي.
- ۷- په هغه صورت کې چې د شخص خصوصي حریم نقض کېږي.

۸- په هغه صورت کې چې اطلاعات د سوداګریزو، شخصي ملکیتونو او د بانکي حسابونو په موضوعگانو پورې اړه ولري، خو دا چې په قوانینو کې بل ډول تشخیص شوي وي.

(۲) لاندې حالات د دې مادې د لومړۍ فقرې په اووه او اته جزونو کې له درج شوو حکمونو څخه مستثنا دي:

- ۱- په هغه صورت کې چې واکمنه محکمه د شخصي اطلاعاتو افشاء کولو په هکله تجویز ونیسي.
- ۲- په هغه صورت کې چې د مؤلف، مصنف، هنرمند (لوبغاړي) او څېړونکي د حقوقو د ملاتړ (کاپی رایټ) قانون او له سیالی څخه د ملاتړ قانون او نور تقنیني سندونه نقض نه کېږي.
- (۳) د دې مادې په لومړۍ فقره کې له درج شوي حکم څخه سرغړونه جرم دی، مرتکب یې تر عدلي تعقیب لاندې نیول کېږي.

خلورم خپرکي

اطلاعاتو ته د لاسرسي د څارنې کمېسيون

د کمېسيون جوړېدل

شپاړسمه ماده:

(۱) په دغه قانون کې د درج شوو موخو پلې کېدو په منظور، اطلاعاتو ته د لاسرسي د څار کمېسيون چې له دې وروسته په دغه قانون کې د کمېسيون پر نوم يادېږي، په مرکز کې په لاندې ترکيب جوړېږي:

- ۱- د اطلاعاتو او فرهنگ وزارت واکمن استازی
  - ۲- د مخابراتو او معلوماتي ټکنالوجي وزارت واکمن استازی
  - ۳- د بهرنيو چارو وزارت واکمن استازی
  - ۴- د ملي امنيت د عمومي رياست واکمن استازی
  - ۵- د افغانستان د بشر د حقوقو خپلواک کمېسيون واکمن استازی
  - ۶- د مدافع وکيلانو د خپلواک انجمن واکمن استازی
  - ۷- د افغانستان د حقوق پوهانو ټولني واکمن استازی
  - ۸- د خبريالانو د صنفی اتحاديې دوه غوره شوي استازي
  - ۹- د سياسي گوندونو غوره شوی استازی
  - ۱۰- د مدني ټولنو دوه تنه غوره شوي استازي
  - ۱۱- د افغانستان د سوداگري او صنايعو خونې استازی
- (۲) د ولايتونو کمېسيونونه د دې مادې په لومړۍ فقره کې د درج شوي ترکيب له په پام کې نيولو سره د اړوندو ولايتونو د ادارو او بنسټونو له واکمنو استازو څخه جوړېږي.
- (۳) د دې مادې په لومړۍ او دويمه فقره کې د درج شوو کمېسيونونو غړي د درېيو کلونو مودې لپاره ټاکل کېږي. د يوې بلې دورې لپاره د هغوی بيا ټاکل مجاز دي.
- (۴) د دې مادې په لومړۍ او دويمه فقره کې درج شوي کمېسيونونه په لومړنۍ غونډه کې د خپلو غړو له منځ څخه د کمېسيون رييس، مرستيال او منشي د يوه کال لپاره غوره کوي. د يوې بلې دورې لپاره د هغوی بيا غوره کېدل مجاز دي.
- (۵) د دې مادې په لومړۍ او دويمه فقره کې د درج شوي کمېسيون غړي د حق الحضور مستحق دي چې اندازه يې د اطلاعاتو او فرهنگ وزارت له خوا وړانديز او دولسمشر له خوا منظورېږي.
- (۶) د دې مادې په پنځمه فقره کې درج شوی حق الحضور د اطلاعاتو او فرهنگ وزارت له بوديجې څخه ورکول کېږي.
- (۷) د کمېسيون د فعاليت ډول د هغې کړنلارې مطابق چې د کمېسيون له خوا وضع کېږي، تنظيمېږي.

د کمپسيون د غړيتوب شرايط

اولسمه ماده: هغه شخص د مرکزي او ولايتي کمپسيون د غړي په توگه ټاکل کېږي چې د لاندې شرطونو لرونکی وي:

- ۱- يواځې د افغانستان تابعيت درلودل.
- ۲- د دېرش کلنۍ عمر يې پوره کړی وي.
- ۳- لږ تر لږه د ليسانس تحصيلي سند لرل.
- ۴- له مدني حقوقو، جنايت او بشري ضد جرمونو څخه پر حرمان نه محکوميت.
- ۵- د درې کلنۍ کاري تجربې لرل.

د غړيتوب له لاسه ورکولو حالات

اتلسمه ماده:

- (۱) د مرکز او ولايتي کمپسيون غړی په لاندې حالتونو کې خپل غړيتوب له لاسه ورکوي:
  - ۱- په اړوند کمپسيون کې له غړيتوب څخه ليکلي استعفا د اکثريت غړو له تاييد او د هغه د رييس له منظوري وروسته.
  - ۲- په اړونده مرجع کې له دندې څخه منفکېدل.
  - ۳- پر هغو صعب العلاجو ناروغيو اخته کېدل چې د هغه د دندې د اجراء خنډ وگرځي.
  - ۴- د غړيتوب شرايطو د لرلو په اړه د نا سمو معلوماتو وړاندې کولو ثابتهدل.
  - ۵- د موجه دليلونو له وړاندې کولو پرته په کال کې په څلورو پرله پسې يا په جلا جلا ډول په اتو غونډو کې نه گډون.
- (۲) که چېرې د کمپسيون غړي د دې مادې په لومړۍ فقره کې د درج شوو حالتونو په يوه کې خپل غړيتوب له لاسه ورکړي، اړوند اداره يا بنسټ د پاتې مودې لپاره د هغه پر ځای د شرايطو لرونکی بل شخص د پنځلسو کاري ورځو مودې په ترڅ کې ور پېژني.

د کمپسيون دندې او واکونه

نولسمه ماده:

- مرکزي او ولايتي کمپسيون په اړوند ساحه کې لاندې دندې او واکونه لري:
- ۱- له ادارو څخه اطلاعاتو ته د غوښتونکو د لاسرسي پروسي او د هغې د وړاندې کولو له څرنگوالي څخه څارنه.
  - ۲- د غوښتونکو د شکايتونو څپړل.
  - ۳- د اړتيا په صورت کې د ادارو د اطلاع رسونې له مسوولو مراجعو څخه د سندونو او مدارکو غوښتل.
  - ۴- غوښتونکو او ادارو ته د لازمو مشورو وړاندې کول.
  - ۵- د ادارو د اطلاع رسونې مسوولو مراجعو د راپورونو ارزول.
  - ۶- ولسمشر او ملي شورا ته د کمپسيون د فعاليتونو د کلني راپور وړاندې کول او د هغه څپړول.
  - ۷- په هېواد کې د روزنيزو برنامو جوړولو له لارې د اطلاع رسونې د فرهنگ غښتلتيا.
  - ۸- د عامه خبرتيا لپاره د کمپسيون د تصميمونو څپړول.
  - ۹- د دغه قانون د حکمونو د تطبيق له څرنگوالي څخه څارنه.
  - ۱۰- د اړوندو لايحو او کړنلارو تصويبول.
  - ۱۱- په دغه قانون کې د درج شوو نورو دندو سرته رسول.

د کمپسيون د غونډو جوړول

شلمه ماده:

- (۱) د مرکزي او ولايتي کمپسيون عادي غونډې په هرو پنځلسو ورځو کې يو ځل او فوق العاده غونډې يې د کمپسيون دريس د غوښتنې يا د غړو د يوه ثلث پر وړاندیز جوړېدای شي.
- (۲) د کمپسيون د غونډو د جوړېدو نصاب د هغه د غړو اکثريت حضور دی.
- (۳) د کمپسيون تصميمونه د حاضر و غړو د رايو د اکثريت پر بنسټ نيول کېږي، د رايو د تساوي په صورت کې، هغه اړخ ته چې ريس رايه ورکړې ده، اکثريت گڼل کېږي.
- (۴) د ولايتونو کمپسيونونه مکلف دي په هرو دريو مياشتو کې د خپلو اجرااتو راپور مرکزي کمپسيون ته وړاندې کړي.
- (۵) د غونډو چارې د بېلې کړنلارې له مخې تنظيمېږي.

د اطلاع رسونې مسوولو مراجعو د راپور وړاندې کولو موده

يوويشتمه ماده: د اطلاع رسونې مسوولې مراجع مکلفې دي، د خپلو اجراتو مياشتني راپور اړوندو کمپسيونونو ته وړاندې کړي.

محدودیتونه

دوه ويشتمه ماده:

(۱) د کمپسيونونو رييسان او غړي نه شي کولای د تصميم نيولو په هغو غونډو کې چې ذينفع وي، گډون وکړي.

(۲) د کمپسيونونو رييسان او غړي نه شي کولای د دندې د اجراء په وخت کې يا د هغې له پرېښودو وروسته هغه اطلاعات چې ترلاسه کړي يې دي او د هغو افشاء کول د دغه قانون د حکمونو مطابق ممنوع وي، له هغو څخه په خپله او يا د خپلو خپلوانو په گټه استفاده وکړي.

(۳) که چېرې د کمپسيون رييس او غړي د دې مادې په دويمه فقره کې له درج شوي حکم څخه سرغړونه وکړي، سرغړونکي د قانون د حکمونو مطابق تر عدلي تعقيب لاندې نيول کېږي.

د کمپسيون د تصميمونو تطبيقول

درويشتمه ماده: د کمپسيون تصميمونه وروستي (نهایی) او له ابلاغ وروسته د تطبيق وړ دي.

اداري او اجرائیوي چارې

څلورويشتمه ماده: د کمپسيون اداري او اجرائیوي چارې په مرکز کې د اطلاعاتو او فرهنگ وزارت له خوا او په ولايتونو کې د اطلاعاتو او فرهنگ د رياستونو له لوري د کړنلارې مطابق، تنظيم او پر مخ بيول کېږي.

پنځم څپرکی

شکایتونو ته رسېدنه

د غوښتونکي شکایت

پنځه ویشتمه ماده:

- (۱) غوښتونکی کولای شي خپل شکایت په دغه قانون کې د درج شوو حکمونو له په پام کې نیولو سره، کمپسیون ته وړاندې کړي.
- (۲) کمپسیون مکلف دی شکایت د هغه د رسېدو له نېټې څخه په دوو کاري غونډو کې وڅېړي.
- (۳) د اړوندو شکایتونو، سندونو او مدارکو د څېړنې ډول په هغې کړنلاره کې چې د مرکزي کمپسیون له خوا وضع کېږي، تنظیمېږي.
- (۴) د شکایتونو ولایتي کمپسیونونه، اړوند سندونه او مدارک د دې مادې په درېیمه فقره کې د درج شوې کړنلارې مطابق څېړي.

سرغړونې او تادیبي مویدات

شپږویشتمه ماده:

- (۱) لاندې موارد د دغه قانون له حکمونو څخه سرغړونه ګڼل کېږي:
  - ۱- غوښتونکي ته د اطلاعاتو غوښتنې په فورم کې د درج شوو معایرو اطلاعاتو وړاندې کول.
  - ۲- د موجه دلیلونو له وړاندې کولو پرته، غوښتونکي ته د اطلاعاتو له وړاندې کولو څخه ډډه کول.
  - ۳- کمپسیون ته د واقعیت خلاف معلومات وړاندې کول.
  - ۴- په ټاکلې موده کې د غوښتل شوو اطلاعاتو نه وړاندې کول.
  - ۵- د کمپسیون د کړنلارو او تصمیمونو نه په پام کې نیول.
  - ۶- کمپسیون د دې مادې په لومړۍ فقره کې له درج شوي حکم څخه د سرغړونې د تثبیتېدو په صورت کې، له احوالو سره سم له لاندې تادیبي مویداتو څخه د یوه پر تطبیقولو تصمیم نیسي:

۱- توصیه.

۲- لیکلی اخطار

- ۳- د قانون له حکمونو سره سم اړوندې ادارې ته د کسر معاش وړاندیز.
- (۳) د دې مادې په لومړۍ فقره کې د مندرجو سرغړونو رامنځته کېدو په صورت کې چې د حقیقي یا حکمي اشخاصو پر مادي یا معنوي زیان تمام شي، د قانون له حکمونو سره سم دې جبران شي.
- (۴) اړوندې مرجع مکلفې دي، وړاندیز شوي تعدیلي مویدات له قانون سره سم پلي کړي او په اړه یې کمپسیون ته ډاډ ورکړي.

شپږم څپرکی

متفرقه حکمونه

د اطلاعاتو غوښتنې د فورم بیه

اووه ويشتمه ماده: د اطلاعاتو غوښتنې د فورم ډول او محتوا او د هغه بیه د اطلاعاتو او فرهنگ وزارت له خوا ترتيب، تثبيت او د کمپسيون له تاييد وروسته د ماليې وزارت د اړوندې څانگې له خوا چاپ او عامه لاسرسي ته ايښودل کېږي.

نا دولتي ادارې

اته ويشتمه ماده: نا دولتي ادارې هم د غوښتل شوو اطلاعاتو په وړاندې کولو کې په دغه قانون کې د درج شوو حکمونو پر په پام کې نيولو باندې مکلفې دي.

د سرغړونې تشيټول

نهه ويشتمه ماده: کمپسيون په دغه قانون کې له درج شوو حکمونو څخه د نا دولتي ادارو د سرغړونې د تثبيت په صورت کې له احوالو سره سم د دغه قانون د شپږويشتمې مادې په دويمه فقره کې د درج شوو تاديبي مويداتو پر يوه تصميم نيسي.

بانک ته د پيسو تحويلول

دېرشمه ماده: په دغه قانون کې د درج شوو حکمونو له تطبيق څخه ترلاسه شوي مبالغ، د دولت د وارداتو په حساب کې بانک ته تحويلېږي.

د لايحو، کړنلارو او لارښودونو وضع کول

يو دېرشمه ماده: د دغه قانون د شپاړسمې مادې په لومړۍ فقره کې درج شوی کمپسيون کولای شي د دغه قانون د حکمونو د ښه تطبيق په منظور جلا لايحې، کړنلارې او لارښودونه وضع کړي.

انفاذ

دوه دېرشمه ماده: دغه قانون په رسمي جريده کې د خپرېدو له نېټې څخه دېرش ورځې وروسته نافذېږي.

دويمه ملپانه: اطلاعاتو ته د لاسرسي د څار کمپسيون د داخلي چارو کړنلاره

لومړۍ څپرکي

عمومي حکمونه

بنسټ

لومړۍ ماده: دا کړنلاره اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د شپاړسمې مادې اوومې فقرې، شلمې مادې پنځمې فقرې او څلورويشتمې مادې د حکم پر بنسټ ترتيب او جوړه شوې ده.

موخې

دويمه ماده: دا کړنلاره لاندې موخو ته د رسېدو لپاره جوړه شوې ده:

- (۱) اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د موادو پلي کېدا او تعميل؛
- (۲) اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د څار کمپسيون د رييس، مرستيال او منشي او د دارالانشاء د دندو، واکونو او مسووليتونو د بريدونو ټاکل؛
- (۳) اطلاعاتو ته د لاسرسي د څار کمپسيون د داخلي عادي او ځانگړو غونډو او پرېکړو کولو د ډول ترتيب او تنظيم؛
- (۴) اطلاعاتو ته د لاسرسي د څار کمپسيون د چارو د تنظيم لپاره د اغېزمن او ځواب ورکوونکي ميکانيزم رامنځته کول.

اختصاري نومونه

درېمه ماده:

- (۱) اطلاعاتو ته د لاسرسي د څار کمپسيون له دې وروسته په دې کړنلاره کې د کمپسيون په نوم يادېږي.
- (۲) اطلاعاتو ته د لاسرسي د څار کمپسيون دارالانشاء له دې وروسته په دې کړنلاره کې د دارالانشاء په نوم يادېږي.

دويم څپرکي

د رييس، مرستيال او منشي دندې او واکونه

د کمپسيون د رييس دندې او واکونه

څلورمه ماده: د کمپسيون د رييس دندې او واکونه دا دي:

- (۱) د هېواد په داخل او بهر کې د کمپسيون د حيثيت ساتل او تمثيل؛
- (۲) د غونډو مدیریت او د کمپسيون د چارو د نظم خونديتوب؛
- (۳) له داخلي او بهرني حقيقي او حکمي شخصيتونو سره د کمپسيون په استازيتوب د تړونونو او ژمنليکونو لاسليکول؛
- (۴) د کمپسيون د ټولو صادره سندونو لاسليکول؛
- (۵) د کمپسيون د اداري او اجرائيوي کارکوونکو او غړو شکايتونو ته رسېدنه؛
- (۶) د کمپسيون له غړو سره په سلا او د اطلاعاتو او فرهنگ له وزارت سره په جوړجاړي، د کمپسيون دندو او صلاحيتونو په اړه د پروژو د سندونو لاسليکول؛
- (۷) د پروژو د مسوول د ټاکنې يا رد په هکله د صلاحيت درلودل؛
- (۸) د دارالانشاء له اجرائاتو څخه څارنه؛
- (۹) له قانون سره سم د کمپسيون له اړخه د ور سپارل شوو نورو دندو ترسره کول؛
- (۱۰) کمپسيون ته راپور ورکول؛
- (۱۱) د کمپسيون د رييس او مرستيال په نه شتون کې د کمپسيون له غړو يوه ته يې د واکونو تفويض.

د کمپسيون د مرستيال دندې او واکونه

پنځمه ماده: د کمپسيون د مرستيال دندې او واکونه عبارت دي له:

- (۱) د کمپسيون په چارو کې له رييس سره همکاري.
- (۲) د کمپسيون د رييس په نه شتون کې د کمپسيون د غونډو رياست کول.
- (۳) د کمپسيون د رييس له لوري د ور سپارل شوو دندو ترسره کول.
- (۴) د کمپسيون د رييس په نه شتون کې د هغه د دندو او صلاحيتونو ترسره کول.

د کمپسيون د منشي دندې او واکونه

شپږمه ماده:

- (۱) د کمپسيون د اجنډا برابرول؛
- (۲) د غونډو د صورت ثبت او د هغو راپور برابرول؛
- (۳) د تصاوېبو ترتيب، برابرول او د کمپسيون غړو ته يې استول او دارالانشاء ته د هغو د پلي کولو لارښوونه؛
- (۴) په داخل او بهر کې د کمپسيون د عامه اړيکو مدیریت او تنظيم؛
- (۵) له قانون سره سم د کمپسيون د رييس له لوري د نورو ور سپارل شوو دندو ترسره کول؛

درېم څپرکي

د کمپسيون دارالانشاء

بنسټ

اوومه ماده:

(۱) کمپسيون د شپاړسمې مادې د اوومې فقرې او اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د ۲۴ مې مادې له په پام کې نيولو سره د ور سپارل شوو چارو د پر مخ بيولو په موخه د کمپسيون دارالانشاء رامنځته کوي.

(۲) د کمپسيون دارالانشاء له يوه امر او له اداري او اجرائيوي کارکوونکو څخه جوړه ده.

(۳) د دارالانشاء د کارکوونکو عزل او نصب د کمپسيون په هوکړه او د اطلاعاتو او فرهنگ وزارت په منظوري ترسره کېږي.

(۴) دارالانشاء د کمپسيون پر وړاندې د خپلو اجرائتو په اړه مسووله ده.

د دارالانشاء دندې، مسوليتونه او واکونه

اتممه ماده:

(۱) کمپسيون ته د کلني پلان جوړول او وړاندیز؛

(۲) د کمپسيون د اداري او اجرائيوي پلانونو پلي کول؛

(۳) د کمپسيون د اړتياوو او مالي لگښتونو برابرول، تنظيم او وړاندیز؛

(۴) کمپسيون ته د اداري او اجرائيوي چارو راپور ورکول؛

(۵) د کمپسيون د اداري او اجرائيوي چارو د جوړښتونو (تشکيلاتو) طرح او وړاندیز؛

(۶) اطلاعاتو ته د لاسرسي د څار کمپسيون د غړو لپاره پر خپل وخت د اسانتياوو برابرول؛

(۷) اطلاعاتو ته د لاسرسي د بهير د راپورونو برابرول، تنظيم او راتولول او کمپسيون ته د هغو وړاندې کول؛

(۸) اطلاعاتو ته د وگړو د لاسرسي په موخه له ټولو ادارو سره د همکارۍ او اړيکو ټينگول؛

(۹) د دارالانشاء د ټولو څانگو له اجرائتو او کړنو څخه اداره او څارنه؛

(۱۰) د قانون او هغو کړنلارو له حکمونو سره سم چې د کمپسيون له اړخه تصويبېږي، د دندو ترسره کول.

خلورم خپرکي

کمپني

د شکایتونو خپرلو کمپني

نهمه ماده:

- (۱) شکایتونو ته د رسېدو لپاره، کمپسيون د اړتيا پر بنسټ د شکایتونو خپرلو کمپني جوړوي.
- (۲) د شکایتونو خپرلو کمپني له درېيو يا تر دې له ډېرو غړو څخه جوړې وي.
- (۳) د شکایتونو خپرلو کمپني غونډې په علني ډول جوړېږي. ملي او نړيوال څارونکي او ليدونکي کولای شي د کمپني په غونډو کې گډون وکړي، خو که عامه امنيت او د نورو حقونو د غونډو پټ پاتې کېدل ايجاب کړي، د غونډو پټ پاتې کېدل د شکایتونو خپرلو د کمپني له لوري وړانديز او د کمپسيون له اړخه تشخيص او تاييدېږي.
- (۴) د کمپسيون د پرېکړو اعلانول په هر صورت کې علني وي.

د شکایتونو د خپرلو د کمپني دندې او واکونه

لسمه ماده: د شکایتونو خپرلو کمپني دندې او واکونه عبارت دي له:

- (۱) له اړوند سکتور څخه اطلاعاتو ته د نه لاسرسي په هکله د دارالانشاء له لارې د اطلاعاتو غوښتونکي د شکایت ترلاسه کول؛
- (۲) د اړوندې ادارې د اطلاع رسونې مرجع مسوول او د اطلاعاتو غوښتونکي د احضار په گډون اطلاعاتو ته د نه لاسرسي په هکله د را رسېدلو شکایتونو خپرل؛
- (۳) د شکایتونو خپرلو کمپني د خپرونو پايلې کمپسيون ته د وروستيو پرېکړو لپاره وړاندې کوي؛
- (۴) د شکایتونو خپرلو په کمپني کې د پايلو ترلاسه کول د اکثريت رايو پر بنسټ ترسره کېږي؛
- (۵) په هغه صورت کې چې د کمپني غړي کومې پايلې ته ونه رسېږي، موضوع د خپرلو او د پرېکړې کولو لپاره د کمپسيون غونډې ته وړاندې کېږي.

اختصاصي کمپني

يوولسمه ماده: اختصاصي بېلابېلې کمپني د کمپسيون له پرېکړې سره سم جوړېږي او د ځينو دندو او واکونو درلودونکي وي چې د کمپسيون له خوا هغو ته ورکول کېږي.

پنځم څپرکی

د کمپسيون د غونډو جوړول

د کمپسيون غونډې

دوولسمه ماده: غونډې له اجنډا سره سم د کمپسيون د چارو د انسجام، د کړنو د څېړلو، همغږۍ او د پرېکړو کولو په موخه د کمپسيون د غړو له راتولېدو څخه عبارت دي چې په دوه ډوله جوړېږي:

(۱) عادي غونډې په هرو پنځلسو ورځو کې يو ځل جوړېږي.

(۲) ځانگړې (فوق العاده) غونډې د رييس په غوښتنه او يا د کمپسيون د يو پر درېمه برخه غړو په وړاندیز هر وخت جوړېدای شي.

(۳) د کمپسيون د غونډو اجنډا د غونډو له جوړېدو څخه دوه ورځې مخکې وپشل کېږي.

(۴) د غونډو جوړېدو نصاب د کمپسيون د غړو اکثریت گڼل کېږي او پرېکړه د غونډې د حاضر و غړو د اکثریت رایو په وسيله کېږي. د مساوي رایو په صورت کې د غونډې د رييس رایه ټاکونکې ده.

د کمپسيون د غونډو اجنډا

ديارلسمه ماده:

(۱) موضوعات د کمپسيون د غونډو په اجنډا کې د کمپسيون د رييس په پرېکړې سره يا د کمپسيون د يو پر درېمه برخه غړو د وړاندیز له مخې شاملېږي.

(۲) هغه موضوعات چې د دارالانشاء له لوري يا د کمپيو له اړخه وړاندیزېږي، د دې مادې له لومړۍ فقرې سره سم په اجنډا کې شاملېږي.

(۳) د غونډې په ورځ بهرني (عاجل) موضوعات د کمپسيون د حاضر و غړو د رایو د اکثریت له پرېکړې سره سم په اجنډا کې نیول کېږي.

شپږم څپرکی

عمومي حکمونه

تعديلات

څوارلسمه ماده: کمپسيون د ځانگړي نښان او مټر درلودونکی دی.

پنځلسمه ماده: په دې کړنلاره کې تعديل د کمپسيون د اکثریت غړو په وړاندیز ترسره کېږي.

شپاړسمه ماده: دغه تگلاره د شپږو څپرکو او اوولسو مادو درلودونکې ده.

انفاذ

اوولسمه ماده: دغه کړنلاره د تصویب له نېټې وروسته نافذه او خپریږي.

درېمه مليانه: د اطلاع رسونې د ډول لارښود

سرېزه:

د ډيموکراسۍ د معتبرو ارزښتونو، بشري حقونو، د بيان او رسنيو د ازاديو ساتنې او اهميت ته په پام سره، د ټولني د پوهاوي، د ادارو له کړنو، اجراتو او فعاليتونو څخه د وگړو خبرولو په موخه اطلاعاتو ته د لاسرسي حق په نړۍ کې د ملتونو د يوه ارزښتمن او مهم اصل په توگه منل شوی دی.

اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون انفاذ به وگړو ته اطلاعاتو د وړاندې کولو په برخه کې د افغانستان په تاريخ کې د يو علمي او عصري ارزښت په توگه ثبت کړای شي. د دغه قانون د حکم پر بنسټ، اطلاعاتو ته د لاسرسي څارنې کمېسيون، اطلاعاتو ته د وگړو د لاسرسي په موخه د ۱۳۹۴ لمريز کال د چنگاښ (سرطان) مياشتې په ۱۵ مه نېټه رامنځته شو، څو د ياد قانون د مفادو له پلې کېدا څخه د مخنيوي او سرغړونې په صورت کې خپلې چارې ترسره کړي او د قانون په چوکاټ کې سرغړونو او تخلفاتو ته رسېدنه وکړي.

ياد لارښود د ۱۳۹۳ لمريز کال د مرغومي (جدي) مياشتې د دويمې نېټې د ۱۱۵۶ گڼې په رسمي جريده کې خپور شوی، اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون له څلورمې تر ۱۴ مې مادو او ۳۱ مې مادې د موادو پر بنسټ، اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د تحقق او اجراء او د غوښتونکو لپاره د لارښوونې، د اسانتيا رامنځته کولو، پر وخت د اطلاعاتو برابرولو او په ادارو کې د اطلاع ورکولو په ټولو مراجعو کې چې اطلاعاتو ته د لاسرسي د قانون د حکمونو پر بنسټ جوړې شوې دي، د پلي کېدا وړ دی.

اصطلاحات او لنډ نومونه:

- د اطلاع رسونې د ډول لارښود: له دې وروسته په لنډه توگه د "لارښود" په نوم يادېږي.
- اطلاعاتو ته د لاسرسي د څار کمېسيون: له دې وروسته په دغه لارښود کې د "کمېسيون" په نوم يادېږي.
- د تسليمې سند: هغه رسمي سند دی چې د اطلاع رسونې مرجع د مسوول له خوا، د اطلاعاتو غوښتلو فورمې د ترلاسه کولو په مقابل کې د اطلاعاتو غوښتونکي ته ورکول کېږي.
- د دغه لارښود اصطلاحات، اطلاعاتو ته د لاسرسي د قانون له درېيمې مادې سره سم، د يو شان تعريف لرونکي دي.

د اطلاع رسولو د مرجع مسوول:

۱- د اطلاع رسونې د مرجع مسوول هغه حقيقي شخص دی چې د ادارو له خوا اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د لسمې مادې له حکم سره سم د اطلاع رسولو په موخه رسماً گومارل کېږي او کمپسيون ته د مکتوب په وسيله ور پېژندل کېږي.

۲- د اطلاع رسولو شخص بايد د لاندې شرايطو لرونکی وي:

الف- لږ تر لږه د حقوقو، اړيکو، ژورنالېزم، عامه ادارې او ادبياتو له څانگو په يوه کې د نيمه عالي زده کړو لرونکی وي.

ب- د نېک شهرت لرونکی، ازادې او اطلاعاتو خپرېدا ته ژمن وي.

ج- په خپله اړوند اداره کې د اطلاعاتو په اړه بشپړ معلومات ولري.

موخې:

دغه لارښود لاندې موخو ته په پام د ادارو لپاره د اطلاع رسولو د لارښوونې او انسجام لپاره جوړ شوی دی:

۱- اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د حکمونو ترسره کول.

۲- د اطلاعاتو غوښتونکو ته پر وخت د اطلاعاتو برابرولو اسانتيا.

۳- د غوښتل شوو اطلاعاتو برابرول او چمتو کول.

۴- د اطلاع رسونې د بهير او چارو نظم او انسجام.

۵- د اطلاع رسونې د فرهنگ پياوړتيا.

د اطلاع رسولو د مسوولې مرجع دندې او مکلفيتونه:

د اطلاع رسولو مسوولې مرجع د لاندې چارو په ترسره کولو مکلفې دي:

۱- د اطلاع رسولو مسووله مرجع اطلاعاتو ته د لاسرسي او له دغه لارښود سره د تړلو تقنيني سندونه پر اجرا مکلفه ده.

۲- د اطلاعاتو غوښتونکي غوښتنه ترلاسه کول او هغه ته د اطلاعاتو غوښتنې فورم وپشل او لازمه همکاري ورسره کول.

۳- که غوښتونکي د معلوليت يا بېسوادۍ له امله نه شي کولای په ليکلې بڼه اطلاعات وغواړي، د اطلاع رسونې مسووله مرجع بايد د غوښتونکي شفاهي غوښتنه وليکي. د غوښتونکي د لاسليک او يا د گوتې نښې له اخیستو مخکې، د غوښتونکي غوښتنه د هغه د تاييد لپاره ولولي.

۴- د اطلاعاتو غوښتنې د ثبت په کتاب کې د اطلاعاتو غوښتنې د فورم ثبتول.

۵- د اطلاعاتو غوښتنې د فورم ترلاسه کولو پر مهال، د اطلاعاتو غوښتونکي ته د رسيد سپارل.

۶- د اړوندې ادارې له اړوندې څانگې څخه غوښتونکي ته د اطلاعاتو برابرولو په موخه په ليکلې بڼه د اطلاعاتو غوښتنې استول.

۷- په هغه صورت کې چې اداره د غوښتل شوو اطلاعاتو د پېژندنې لپاره لا پېرو توضيحاتو ته اړتيا ولري، د اطلاع رسونې مسووله مرجع بايد موضوع د اطلاعاتو له غوښتونکي سره شريکه، تعقيب او د هغه د اطلاعاتو غوښتنې څرنگوالی روښانه کړي.

۸- په هغه صورت کې چې غوښتل شوي اطلاعات په اړوند اداره کې موجود نه وي او معلومه وي چې د هماغې ادارې په بله برخه کې شتون لري، د اطلاعاتو غوښتنه بايد په پنځو کاري ورځو کې هماغې برخې ته واستول شي او د اطلاعاتو غوښتونکي د استولو له موضوع په ليکلې بڼه خبر کړای شي.

۹- په اداره کې د اطلاعاتو شتون او غوښتونکي ته د هغو نه ورکول او يا د اطلاعاتو نه شتون په صورت کې غوښتونکي بايد د ليک له لارې خبر کړای شي.

۱۰- د هغې ادارې په انټرنېټي پاڼه، چاپي خپرونو او نورو اړوند رسنيو کې د اطلاعاتو خپرول.

۱۱- کمپيوترون ته د راپور برابرول او استول.

۱۲- اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون له مندرجو حکمونو سره سم د وړاندې کېدونکو اطلاعاتو له مطابقت څخه ډاډ ترلاسه کول.

۱۳- د غوښتل شوو اطلاعاتو برابرولو په بهير کې د څانگې له اړوندو کارکوونکو سره همکاري.

۱۴- د نورو هغو دندو ترسره کول چې د اطلاع رسونې چارو د بڼه والي لپاره د اړوندې ادارې له خوا هغه ته ور سپارل کېږي.

۱۵- د اطلاعاتو له غوښتونکي سره بڼه او نېک چلند.

د اطلاعاتو چمتو کولو او وړاندې کولو پړاوونه:

د اطلاع رسونې مسووله مرجع باید د اطلاعاتو وړاندې کولو پر مهال لاندې پړاوونه هم مراعات کړي:

۱- په لومړي پړاو کې د فورم له ترلاسه کولو وروسته:

- د اطلاعاتو غوښتنې د فورم په دویمه ګڼه جدول کې د اړتیا وړ اطلاعاتو لیکل
- په کتاب کې د غوښتل شویو اطلاعاتو په ګډون د اطلاعاتو غوښتلو د فورم ثبت
- د اطلاعاتو لرونکو ادارو او څانګو تشخیص

۲- په هغه صورت کې چې غوښتونکی په چاپي بڼه او یا د نورو وسیلو له لارې د اطلاعاتو غوښتونکی وي:

- د سندونو له ترلاسه کولو مخکې د پاڼو د کاپي کولو د لګښت ورکول

۳- د اطلاعاتو رسونې مسووله مرجع مکلفه ده چې په دغه پړاو کې لاندې موارد رعایت کړي:

- غوښتونکي ته د اطلاعاتو چمتو کولو لپاره د وخت ټاکل (له یوې څخه تر ۱۰ کاري ورځو ډېر نه وي) د موجه دلایلو د شتون په صورت کې، دغه وخت تر درېیو ورځو پورې نوره هم غځېدلی شي. که چېرې د اطلاع رسونې مرجع د اطلاعاتو چمتو کولو زماني محدودیت اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د ۶مې مادې له لومړۍ فقرې سره سم وغځوي، په هماغو لسو کاري ورځو کې د تمديد د دلیل او وخت په اړه باید غوښتونکی خبر کړي.

- ادارې مکلفې دي چې غوښتل شوي اطلاعات لږ تر لږه د درېیو کاري ورځو په ترڅ کې د اطلاعاتو غوښتنې فورم د رسید له نېټې څخه چمتو او وړاندې کړي.

- ادارې مکلفې دي غوښتل شوي اطلاعات چې د اشخاصو د خونديتوب او ځان ساتنې یا د شخص د ازادۍ لپاره ضروري وګڼل شي، د اطلاعاتو غوښتنې فورم د رسید له نېټې څخه حد اکثر د ۲۴ ساعتونو په ترڅ کې چمتو او وړاندې کړي.

- د اطلاعاتو غوښتنې د ثبت په کتاب کې د ترلاسه شوي مبلغ لیکل.

- په ۲۴ ساعتونو کې د اړوندې ادارې او څانګو له لارې د اطلاعاتو له لرونکي شخص سره اړیکه نیول.

● د مسوول د نه شتون په صورت کې چې اطلاعات په واک کې لري، د اطلاع رسونې مسووله مرجع بايد له هغې څانگې سره چې له قانون، ستراتيژيو او پاليسيو سره تړاو ولري، اړيکه ونيسي.

۴ - کله چې اطلاعات د خواله او ټولنيزو رسنيو له لارې ترلاسه کېدلی شي، د اطلاع رسونې مسووله مرجع کولای شي د فورم له ثبت څخه وروسته ياده موضوع غوښتونکي ته ابلاغ کړي.

۵ - په درېيو مياشتو کې د اطلاع رسونې مسوولې مرجع ته د اطلاعاتو غوښتونکي نه مراجعه، انصراف گڼل کېږي، په داسې حال کې چې له دغه وخت څخه وروسته شخص اطلاعات وغواړي، د اطلاعاتو غوښتلو فورم بايد له سره ډک او بشپړه کړي.

۶ - کله چې د اطلاعاتو غوښتنه د لومړي درجه چارواکو په اړه وي، د اطلاع رسونې مسووله مرجع د هغې د مستقيم امر له لارې له ياد مقام سره اړيکه نيسي او د موضوع پر تعقيب مکلفه بلل کېږي.

۷ - په هغه صورت کې چې غوښتل شوي اطلاعات د يوې ادارې په څو څانگو پورې اړه ولري، د اطلاع رسونې مسووله مرجع مکلفه ده، ټولې اړوند څانگې رسماً خبرې کړي او پر ټاکلي وخت د اړتيا وړ سندونه راټول او د غوښتونکي په واک کې يې ورکړي.

د اطلاعاتو غوښتنې رد:

۱ - کله چې د اطلاعاتو غوښتنه د ممنوعيت پر بنسټ په ټوليز يا قسمي ډول رد شي، د اطلاع رسونې مسوول بايد غوښتونکي له مشخص ممنوعيت چې له کبله يې د هغه غوښتنه رد شوې ده، په ليکلې بڼه خبر کړي.

۲ - د اطلاع رسونې مسووله مرجع مکلفه ده چې د شکايت د حق په اړه د اطلاعاتو غوښتنې د رد، د پرېکړې پر وړاندې غوښتونکي ته اړينه لارښوونه وکړي.

د شکايتونو پړاوونه:

۱ - کله چې غوښتونکي د ترلاسه شوو اطلاعاتو او يا د اطلاعاتو غوښتنې پر رد قناعت ونه کړي او يا پر دغه باور وي چې د قانون له حکمونو سره سم يې غوښتنې ته رسېدنه نه ده شوې، کولای شي په ليکلې بڼه خپل شکايت د اطلاع رسونې مسوولې مرجع ته وسپاري.

۲ - د اطلاع رسونې مسووله مرجع مکلفه ده د درېيو کاري ورځو په ترڅ کې ور رسېدلی

شکایت وڅېړي او د هغه د حل لپاره اړینه پرېکړه وکړي.

۳- د مسوولو اشخاصو له خوا د اطلاعاتو نه ورکولو په صورت کې د اطلاع رسونې مرجع باید له دې موضوع کمېسیون ته خبر ورکړي؛ په داسې وخت کې کمېسیون په نېغه توګه له مسوولې مرجع سره اړیکه نیسي.

د سندونو رسمیت:

د ادارو له ادرس څخه ټول وړاندې شوي سندونه هم د ډله ییزو وسایلو او ټولنیزو رسنیو له لارې او هم په چاپي بڼه رسمي سندونه ګڼل کېږي او لاندې موارد د رعایت وړ دي:

- ۱- وړاندې شوي سندونه اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون له حکمونو سره سم وړاندې شي.
- ۲- د اطلاع رسونې مسووله مرجع مکلفه ده چې رسمي او موثق سندونه چمتو او د اطلاعاتو غوښتونکي په واک کې یې ورکړي.
- ۳- د اطلاع رسونې مسووله مرجع مکلفه ده چې د اطلاعاتو صحت او سموالی په مهر او لاسلیک سره تایید کړي.
- ۴- وړاندې شوي سندونه باید د رسمي اعتبار لرونکي وي او د هغوی ټول پړاوونه باید شفاف، د لوستو او استفادې وړ او بشپړ رویت ولري.
- ۵- سندونه چې نیمګړي او په غیر شفاف ډول وړاندې شي، غوښتونکي کولای شي د هغو له اخیستلو څخه سر وغړوي او خپل شکایت د اطلاع رسونې مرجع ته وړاندې کړي.

د اطلاع رسونې دفتر:

- ۱- د اطلاع رسونې دفترونه باید لاندې موارد رعایت کړي او لرونکي یې وي:
- ۲- د عامه وګړو لپاره مشخص او د موندنې وړ ادرس؛
- ۳- د اړوندې ادارې په رسمي ویبپاڼه کې د اطلاع رسونې دفتر د ټولو اړینو او مهمو ځانګړنو درج؛
- ۴- د کمپیوټري وسایلو او نورو ضروري تجهیزاتو درلودل؛
- ۵- د اطلاعاتو غوښتنې په هکله د معلوماتي ډېټابېس رامنځته کول؛
- ۶- د اطلاعاتو غوښتنې فورم او غوښتونکي ته د ورکړل شوو ټولو مکتوبونو او سندونو ثبت او ساتل؛

۷- اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د ۱۴ مې مادې د دويمې فقرې د موادو د لا ډېر گټورتوب او اغېزناک توب لپاره ټولې ادارې بايد په لاس کې شته اطلاعات په داسې ډول ترتيب او مديريت کړي چې اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون له حکمونو سره سم غوښتنو ته د ځواب ورکولو بهير چټک کړي، په ځانگړې توگه زماني محدوديت چې اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون په شپږمه ماده کې ترې يادونه شوې ده، مراعات شي.

۸- له لومړۍ فقرې سره سم د بهير د گړنديتوب لپاره ټولې ادارې مکلفې دي چې د اطلاعاتو مديريت له کړنلارې سره چې د کمپسيون په وسيله تصويبيږي، هوکړه وکړي او له تصويب وروسته په شپږو مياشتو کې ځانونه له يادو معيارونو سره عيار کړي.

۹- اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د ۱۴ مې مادې د لومړۍ فقرې رعايت لپاره ټولې ادارې بايد د اطلاعاتو ډلبندي شوی نوملړ چې له دوی سره موجود دی، خپور کړي، تر څو اطلاعاتو ته د لاسرسي د بهير د چټکوالي لامل وگرځي.

کمپسيون ته د راپور چمتو کول او وړاندې کول:

د هرې ادارې د اطلاع رسونې مسووله مرجع کمپسيون ته پر راپور ورکولو مکلفه ده او لاندې موارد د منلو وړ بلل کېږي:

- ۱- د اطلاع رسونې د مسوولې مرجع راپور بايد روڼ، واضح او باوري وي.
- ۲- راپور په ځانگړي فارمټ کې چې د کمپسيون په وسيله برابرېږي، واستول شي.
- ۳- راپور، د هرې مياشتې په توپير له هرو درېيو مياشتو وروسته په ليکلي ډول د برېښنالیک، فکس او يا د بلې هرې شونې وسيلې له لارې رسماً استول کېدای شي.
- ۴- راپور، د فعاليتونو، لاسته راوړنو، ستونزو، ثبت شوو شکايتونو، خنډونو، ننگونو او د اطلاع رسونې د مسوولې مرجع د دندې اړوند مشخصو وړانديزونو درلودونکی وي.
- ۵- د هر راپور په پای کې د راپور د ترتيبوونکو او تصديقوونکو نومونه له لاسليک او مهر سره يو ځای بايد وي.

- ۶- د اطلاع رسونې د مسوولې مرجع راپور بايد د کمپسيون په ادرس واستول شي.
- ۷- راپور په درېيو نسخو کې برابرېږي چې يوه نسخه يې کمپسيون ته استول کېږي، دويمه نسخه يې اړوندې ادارې ته او درېيمه يې د اطلاع رسونې له مسوولې مرجع سره ساتل کېږي.
- ۸- راپور، په داسې ډول چمتو شي چې د مراجعينو شمېر د هغو کسانو په گډون چې فورم ډکوي، په يوه مياشت کې د حقيقي او حکمي اشخاصو په توپير، معلوم او د هغه شمېر او تفصيلات روښانه وي.

تصويب:

دغه لارښود د کمپسيون له تصويب وروسته د اجرا وړ دی او خپرېږي.

څلورمه ملپانه: د اطلاعاتو غوښتنې فورم او د اطلاعاتو غوښتنې ثبت کتاب

جمهوری اسلامی افغانستان
کمیسیون نظارت دسترسی به اطلاعات

د افغانستان اسلامي جمهوریت
اطلاعاتو ته د لاسرسي د څارنې کمیسیون

Islamic Republic of Afghanistan
Oversight Commission on Access to Information

قیمت: ۱۰ افغانی

نمبر مسلسل: (0007)

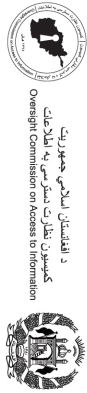
فورم تقاضای اطلاعات

به اداره محترم:

	د غوښتونکي مکمل نوم: نام مکمل متقاضی:
	د غوښتونکي دنده: وظیفه متقاضی: (اختیاری)
	د اړیکې شمیره: شماره تماس:
	برېښنا لیک: ایمیل: (اختیاری)
	د اطلاعاتو غوښتونکي پته: آدرس متقاضی اطلاعات:
	اداری ته د اطلاعات غوښتنې فورم د سپارلو نېټه: تاریخ تسلیمی فورم اطلاعات به اداره:
	د ضرورت وړ اطلاعات: اطلاعات مورد نیاز: (سند، نمونه، مودل و غیره)

د اطلاع رسونې د دفتر د استفادې لپاره / برای استفاده دفتر اطلاع رسانی:

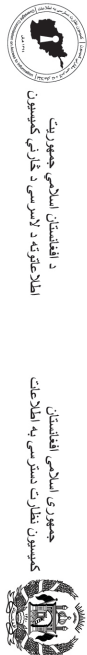
	شماره ثبت وارده:	تاریخ وارده:
	شماره ثبت صادره:	تاریخ صادره:
	امضأ تسلیم شونده:	نام تسلیم شونده:
		آدرس اداره:
		ملاحظات:

د افغانستان اسلامي جمهوريت
کميون پلارت د لسرسي په اطلاعات
Oversight Commission on Access to Information

1 پوله پسي شميره / شمرد مسمل:

د اطلاعاتو غوښتنې فورم د تسليمې وسيد رسيد رسيد تسليمې فورم تقاضاي اطلاعات
د اطلاعاتو غوښتونکي نوم:
اسم مقاضي اطلاعات:
د فورم د تسليمې نېټه:
تاريخ تسليمې فورم:
د اطلاعاتو وړاندي کول نېټه:
تاريخ اړيه اطلاعات:
د فورم تسليمې شونده فورم:
اسم تسليم شونده فورم:
د اداري نوم:
اسم اداره:
د فورم تسليمې ورکولکي لاسليک:
امضاء تسليم شونده فورم:
کتنې:
ملاحظات:

د افغانستان اسلامي جمهوريت
اطلاعاتو ته د لسرسي د چارې کميون

Islamic Republic of Afghanistan
Oversight Commission on Access to Information

1 پوله پسي شميره / شمرد مسمل:

د اطلاعاتو غوښتنې فورم شميره شمرد فورم تقاضاي اطلاعات:	د اطلاعاتو غوښتونکي نوم: اسم مقاضي اطلاعات:
د فورم د تسليمې نېټه:	د فورم تسليمې شونده او اداره:
تاريخ تسليمې فورم:	د وظيفه تسليم شونده فورم:
د فورم تسليمې ورکولکي لاسليک:	د فورم تسليمې شونده فورم:
امضاء تسليم شونده فورم:	د غوښتل شوو اطلاعاتو موضوع:
	موضوع اطلاعات تقاضا شده:

د اطلاعاتو ورکول / اړيه اطلاعات

د صلارو شميره (د اطلاعاتو رسيدو کول حکومت شمېر): شمرد صلارو رسيدو حکومت اړيه اطلاعات:	د اطلاعاتو تسليمې ورکولکي نوم: اسم تسليم شونده اطلاعات:
سپارل شوي پيسې: مبلغ پرداخت شده:	د تسليمې ورکولکي لاسليک: امضاء تسليم شونده:
د اطلاعاتو ورکول نېټه: تاريخ اړيه اطلاعات:	د لگښتو چول او کچه: نوعيت و مقدار محصول:
	د اطلاعاتو ورکولو مسول نوم: اسم مسول اطلاع رسالې:
	د اطلاعاتو ورکولو مسول لاسليک: امضاء مسول اطلاع رسالې:
	کتنې:
	ملاحظات:

پايله

په افغانستان کې اطلاعاتو ته د لاسرسي کمپسيون په رامنځته کېدو او کار پيلولو سره اطلاعاتو ته د لاسرسي موضوع په ټوليز ډول په افغاني ټولنه کې د رسنيو له لارې مطرح شوه چې تر ډېره زموږ په هېواد کې يوه نوې خبره وه؛ نو ځکه اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د جوړېدو بهير، د اطلاعاتو ورکونکو او غوښتونکو مسووليتونه، محدوديتونه او اړتياوې د عامو خلکو او مسلکي کارکوونکو لپاره مسلکي او مفصلې شرحې ته اړتيا درلوده. دا چې خپله د دې پروسې د دودلو او پياوړتيا ملاتړی وم او د کمپسيون د غړي په توگه د يوې برخې مسووليتونه رال له غاړې وو؛ نو ځکه مې په دې برخه کې د يوه معلوماتي او مسلکي لارښود کتاب د شتون اړتيا ښه حس کولای شوه او د دې اړتيا پر بنسټ مې د "اطلاعاتو ته د لاسرسي لارې چارې" کتاب پر ليکلو پيل وکړ.

د دغه کتاب په بشپړېدو سره دې پايلې ته ورسېدم چې که څه هم دغه موضوع په بشپړه توگه په دغه کتاب کې نه شي رانغاړل کېدای او لا په دې برخه کې ډېر کار او زيار ته اړتيا ده، خو د دغه کتاب په ليکلو سره مې وکولای شواي په دې برخه کې د لومړي ځل لپاره د يوې اړتيا له مخې گام پورته کړم او د دې موضوع په اړه درنو هېوادوالو ته په پښتو ژبه يو څه اړين مواد وړاندې کړم؛ ځکه چې په دې برخه کې د کتاب په ښه پر پښتو ژبه څه نه دي ليکل شوي. دغه کتاب کولای شي چې له لوستونکو سره د اطلاعاتو ترلاسه کولو او پېژندلو په برخه کې تر ډېره مرسته وکړي او هغوی به اوس تر پخوا ښه پوهېدلي وي چې معلومات او محرم اطلاعات کوم دي، دوی کوم ډول اطلاعاتو ته د لاسرسي حق لري.

زه پر دې باور یم چې دغه کتاب به وکولای شي له ډېرو سره مرسته وکړي چې له مسوولو ادارو او چارواکو څخه اطلاعاتو ته د لاسرسي خپل حق ترې وغواړي او دا به ورته اوس ښه څرگنده شوې وي چې کوم څه د دوی حق دی او څه ډول يې ترلاسه او استفاده ترې کولای شي. زه به نه يواځې د دغه کتاب په ليکلو بسنه ونه وکړم، بلکې هڅه به وکړم چې په دې برخه کې نور اړين گامونه پورته کړم، څو د نورو په مرسته دغه کمرنگه برخه غني او د بډاينې لور ته بوځو او دومره يې غني کړو چې هېوادوال او په ځانگړې توگه ژورنالېستان، ليکوالان او څېړونکي د اطلاعاتو ترلاسه کولو پر مهال له خنډ، ځنډ، شک او حقوقي ستونزې سره مخ نه شي، بلکې د شوي کار په پايله کې خپل حق پر خپل وخت او بشپړه توگه ترلاسه کړي.

د يادونې وړ ده، تر دې وړاندې پر پښتو ژبه اطلاعاتو ته د لاسرسي په اړه کوم ځانگړی اثر نه و، خو ژورنالېستان او د ژورنالېزم پوهنځي محصلين ترې گټه واخلي، خو اوس د دې اثر په چاپ سره لږ تر لږه يو مستقل او د معلوماتو لرونکی ځانگړی اثر رامنځته شو. زما په اند دا کتاب د اوس لپاره دې اړتيا ته مسلکي ځواب ویلی شي.

د دغه کتاب د لیکلو لپاره مې پر افغانستان سربېره د نړۍ د گڼو هېوادونو اړوند اطلاعاتو ته د لاسرسي قوانين په پرتليز ډول ولوستل او له معلوماتو څخه مې يې د کتاب د محتوياتو په بېلابېلو برخو کې گټه واخيسته، خو لوستونکی يواځې په افغانستان پورې محدود پاتې نه شي او د موضوع په اړه نړيوال ليد او معلومات ولري.

وړاندیزونه

۱- دولتي ادارو، د اطلاعاتو او سندونو د تصنيف او ډلبندی پروسه په داسې حال کې پیل کړې ده چې په دې برخه کې نه تجربه او نه کوم معیاري لارښود له ځان سره لري، دا پروسه باید ودرول شي. لومړی باید د ادارو د اطلاعاتو او سندونو ډلبندی ارزونه او علمي څېړنه وشي، د اطلاعاتو د برخې د کارکوونکو مهارتونه او وړتیاوې لوړې شي او بیا دې د اطلاعاتو او سندونو معیاري ډلبندی وشي خو خلکو ته په سمه توگه اطلاعاتو ته لاسرسی تامین او د ادارو رازونه خوندي شي.

۲- دولت باید اطلاعات د خپلو وېبپاڼو له لارې خپاره کړي، خو خلک او ژورنالېستان اړینو اطلاعاتو ته په پراخه کچه لاسرسی ومومي.

۳- اطلاعاتو ته د لاسرسي موضوع باید د ښوونځیو او پوهنتونونو په نصاب کې شامله شي. له دغه کتاب څخه په تدریس کې گټه اخیستل کېدای شي.

۴- د دولت مشرتابه باید اطلاعاتو ته د لاسرسي حق د تامین لپاره خپله سیاسي اراده وښيي او د فساد د مخنیوي په برخه کې اطلاعاتو ته د لاسرسي لپاره داسې سیستم جوړ کړي چې خلک د فساد پر ضد په مبارزه کې له دې څخه گټه واخلي او خلک د ځان ملگري کړي.

۵- حکومت باید اړینه بودیجه اطلاعاتو ته د لاسرسي د څارنې کمپسیون په واک کې ورکړي، خو دغه کمپسیون نه یواځې په سمه توگه اطلاعاتو ته د لاسرسي له حق څخه څارنه وکړي، بلکې خپلې دندې په سمه توگه اجرا کړي او خلک د اطلاعاتو غوښتنې ته وهڅوي.

۶- د چارواکو لپاره د روزنيزو پروگرامونو جوړول، اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د بريالي پلي کېدنې لپاره له کليدي غوښتنو څخه يوه ده، لازمه ده چې دولت په لومړي قدم کې د اطلاع رسونې د مرجع مسوولين وروزي او بيا په دولتي ادارو کې اطلاعاتو ته د لاسرسي په اړه د عامه پوهاوي پروگرامونه پلي کړي.

۷- دولتي ادارې د سندونو او اطلاعاتو د ښې ساتنې او غوښتونکو ته د هغو د پر وخت ورکولو لپاره د اطلاعاتو بانک (ډېټابېس) نه لري، د اطلاعاتو منظم بانک بايد له نورو اړوندو ادارو سره په همغږۍ جوړ کړي او خلک بايد د خپلو وېبپاڼو له لارې خبر کړي چې دوی کوم سندونه او اطلاعات له ځان سره لري.

۸- د ارشاد، حج او اوقافو وزارت دې د اطلاعاتو د اهميت، اطلاعاتو ته د لاسرسي حق او گټو په اړه يې د عامه پوهاوي په برخه کې د جوماتونو او د ديني مرکزونو له ديني عالمانو څخه گټه واخلي تر څو عام ولس له دغه حق څخه خبر شي او چارواکي اړ کړي چې خلکو ته پر وخت اطلاعات ورکړي.

۹- اطلاعاتو ته د خلکو د لاسرسي په اړه د افغانستان نور قوانين ځيني محدوديتونه لري، دغه قوانين او مقرري بايد اصلاح شي او اطلاعاتو ته د لاسرسي په اړه گونگ او مبهم مواد بايد په سمه توگه تعريف او تفسير شي څو د هغو مواردو مخه ونیول شي چې محدوديت رامنځته کوي.

۱۰- هره اداره بايد د اطلاع رسونې د مرجع د مسوول د معرفۍ تر څنگ، د شکايتونو اورېدو مرجع هم ټولو خلکو ته ور وپېژني، څو خلک پوه شي چې د شکايتونو لرلو په صورت کې کومې مرجع ته مراجعه وکړي او هره اداره بايد د شکايتونو اورېدو مرجع د معرفۍ په اړه کمپسيون ته رسماً اطلاع ورکړي.

۱۱- د مدني ټولني بنسټونه بايد د خلکو د لېوالتيا وړ موضوعات په گوته کړي او خلکو ته وښيي چې په څه ډول د دوی يوه ستونزه اطلاعاتو ته د لاسرسي له موضوع سره تړاو لري. دغه راز دوی بايد د اطلاعاتو غوښتنې فورم په ډکولو او ليکلو کې له خلکو سره مرسته وکړي او د اړتيا په صورت کې د خلکو ځانگړو گروپونو (نا لوستو، نا بينا او نورو) ته بايد اطلاعاتو ته د لاسرسي پوره اسانتياوې برابرې کړي.

۱۲- رسنۍ بايد اطلاعاتو ته د لاسرسي په اړه د عامه پوهاوي په برخه کې خپل رغنده

رول ولوبوي او له همدغه حق څخه په گټه اخیستو د مهمو مسئلو په اړه راپورونه خپاره کړي. رښتیا به له دې لارې دوه گټې ولري، یو به د خپرېدو لپاره گټور موضوعات ترلاسه کوي او بل به اطلاعاتو ته په لاسرسي کې له خنډونو سره مخ نه وي.

۱۳ - اطلاعاتو ته د لاسرسي د څارنې کمېسیون او مدني ټولنه باید په ګډه کار وکړي چې په هېواد کې اطلاعاتو ته د لاسرسي بنسټيزې ستونزې ومومي، د هغو د حل لپاره لارې چارې ولټوي او اطلاعاتو ته د لاسرسي لپاره ملي ستراتيژي جوړه کړي چې په هېواد کې اطلاعاتو ته د خلکو لاسرسي يقيني شي.

۱۴ - اطلاعاتو ته د لاسرسي د څارنې کمېسیون باید د عامه پوهاوي کچې لوړولو، روزنيزو پروگرامونو جوړولو، د سرغړونو پر وړاندې د تاديبي مويډاتو تجويزولو، غوښتونکو ته د مشورې په ورکولو کې مهم رول ولوبوي او حکومت باید په دې برخه کې له کمېسیون سره اړینه مرسته وکړي او د کمېسیون اړتياوې پوره کړي.

۱۵ - اطلاعاتو ته د لاسرسي د څارنې کمېسیون باید اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون د حکمونو د بڼه تطبيق په منظور لښکونه جلا لايحي، کړنلارې او لارښودونه وضع کړي. کمېسیون باید د اطلاعاتو يو ثابت فیس او بېلگيزې کړنلارې ټولو ادارو ته ور وپېژني، څو هره اداره د دې پر ځای د ځان لپاره فیس او کړنلاره وټاکي.

۱۶ - اطلاعاتو ته د لاسرسي د څارنې کمېسیون باید اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون هغه نیمګړتياوې په ګوته کړي چې عملي بڼه نه لري او یا ستونزې را ولاړوي، هغه نیمګړتياوې چې د يوې مقررې په واسطه رفع کېږي، د لرې کولو لپاره د يوې مقررې مسوده جوړه او حکومت ته يې وړاندې کړي او هغه نیمګړتياوې چې اطلاعاتو ته د لاسرسي پر وړاندې جدي دي، د قانون د تعديل طرحه جوړه او حکومت ته دې وړاندې کړي.

اخځليکونه

- ۱ - د افغانستان اساسي قانون، رسمي جريده: کابل، ۱۳۸۲ ل
- ۲ - د ټوليزو رسنيو قانون، رسمي جريده، گڼه: ۹۸۶ کابل، ۱۳۸۸ ل
- ۳ - اطلاعاتو ته د لاسرسي قانون، رسمي جريده، گڼه: ۱۱۵۶ کابل، ۱۳۹۳ ل
- ۴ - د احصايې قانون، رسمي جريده، گڼه: ۱۱۱۰ کابل، ۱۳۹۲ ل
- ۵ - د جزا قانون، رسمي جريده، گڼه: ۳۴۷ کابل، ۱۳۵۵ ل
- ۶ - مدني قانون، تمهيدي باب، لومړی ټوک، رسمي جريده، گڼه: ۳۵۳ کابل، ۱۳۵۵ ل
- ۷ - د کورني او بهرني امنيت پر ضد د جرمونو قانون، رسمي جريده، گڼه: ۶۴۹ کابل، ۱۳۶۶ ل
- ۸ - د مخابراتي خدمتونو د تنظيم قانون، رسمي جريده، گڼه: ۱۰۳۱ کابل، ۱۳۸۹ ل
- ۹ - د تقنيني سندونو د خپرولو د طرز او نافذلو قانون، کابل، ۱۳۹۵ ل
- ۱۰ - د بهرنيو چارو وزارت د اوراقو (ارشيف) ادارې مقرره، رسمي جريده، گڼه: ۷۹۲ کابل، ۱۴۲۱ ق
- ۱۱ - د ځمکې پېژندنې په اړه معلوماتو او اطلاعاتو ته د لاسرسي پاليسي، کابل، ۱۳۹۱ ل
- ۱۲ - د طبي اخلاقو کتاب، ډاکټر ناز افرين قاسم زاده او نريمان سپهروند فارسي ژباړه، د ډاکټرانو نړيواله ټولنه، ۲۰۰۹ ز
- ۱۳ - په افغانستان کې د طبي اخلاقو لارښود، کابل، ۱۳۹۲ ل
- ۱۴ - د مريلنډ د روغتيا او ذهني پالنې اداره (ډي اېچ اېم اېچ) له خپلو ناروغانو سره د خصوصي حريم ساتلو يادښت، امريکا، ۲۰۱۳ ز
- ۱۵ - په اسيايي کنفرانس کې د مدني ټولني او دولتي اطلاعاتو ته د لاسرسي په اړه د کوريا هېواد راپور د ۲۰۰۱ زېږديز، کال د اپرېل ۱۳ - ۱۴ مه
- ۱۶ - د وينزويلا د اساسي قانون ۲۸ مه ماده
- ۱۷ - د سويلي افريقا د جمهوريت د ۱۹۹۶ زېږديز کال اساسي قانون
(Article 32(2) and Schedule 6, item 23 of the 1996 Constitution)
- ۱۸ - د جيمز مايکل (J Michael) ليکنه، رسمي اطلاعاتو ته د لاسرسي د ازادۍ حق، د ادارو او بشري حقونو خپرونه
(OSCE Office for Democratic Vol.5:1, winter 1996/1997)
- ۱۹ - پرابلم های سلوکی اطفال، ص ۱۶۰، يفتلي، غلام جيلاني، کابل، ۱۳۵۹ ل
- ۲۰ - د ښوونې او روزنې عمده اصطلاحات، محقق ساهره شريف، کابل، ۱۳۹۰ ل

- ۲۱ - روان شناسي عمومي، ص ۵۵۷، محمد قاسم
- ۲۲ - اطلاعاتو ته د لاسرسي د حق نړيوال بنسټ د اطلاعاتو په اړه د ۲۰۱۵ کال ډلبندي:
www.rti rating.org/country-data-
- ۲۳ - د اطلاعاتو د حق په اړه د ترکيې قانون (۱۹۸۴)، د قانون شمېره: ۴۹۸۲، پاڼه ۲
www.bilgiedinmehakki.org/doc/Turkey_FOI_2008_Report.pdf
- ۲۴ - د سويډن اطلاعاتو ته د خلکو د لاسرسي او پټوالي قانون (۲۰۰۹). پاڼه: ۱
/www.government.se/contentassets/2ca7601373824c8395fc1f38516e6e03
public-access-to-information-and-secrecy-act
- ۲۵ - د ليکنو او مطبوعاتو د ازادۍ په اړه د سويډن د اعليحضرت فرمان: (۱۷۶۶)
www.chydenius.net/pdf/worlds_first_foia.pdf
- ۲۶ - فرهنگ مختصر اصطلاحات مسلکي حسابداري، حسابرسۍ، بودجه و مالي،
سيدعلي حسيني احسان، کابل، ۱۳۹۲ ل
- ۲۷ - د برېښنا شرکت وېبپاڼه: www.dabs.af/pages/share/en
- ۲۸ - په افغانستان کي اطلاعاتو ته د لاسرسي لومړنۍ کتنه، د افغانستان د روڼتيا د څار
موسسه، کابل، ۲۰۱۵ ز
- ۲۹ - د فساد خوشحاله ټولنه او په افغانستان کې رسمي تريخوال:
appro.org.af/the-happy-union-of/corruption-and-official-sadism-in-afghanistan
- ۳۰ - د فساد په اړه د ۲۰۱۶ زېږديز کال راپور، د روڼتيا نړيوال سازمان، برلين، جرمني، ۲۰۱۷ ز
- ۳۱ - د ملي روڼتيا د سيستم ارزونه، د افغانستان د روڼتيا څار سازمان، کابل، ۲۰۱۵ ز
- ۳۲ - د کورنيو دندو لايحه، ولسي جرگه، کابل، ۲۰۱۳ ز
- ۳۳ - د عامه مالي لگښتونو مديريت قانون ۵۴ مه ماده، رسمي جريده، گڼه: ۵۴۴ کابل، ۱۳۶۲ ل
- ۳۴ - د قضائيه قوې د محکمو د تشکيلاتو او واک قانون ۸، ۷۶ ماده، رسمي جريده،
گڼه: ۸۵۱ کابل، ۱۳۸۴ ل
- ۳۵ - د پوليسو قانون، ۳۰ مه، رسمي جريده، گڼه: ۹۹۴ کابل، ۱۳۸۸ ل
- ۳۶ - د جزايي اجرائتو قانون، ۷ ماده، رسمي جريده، گڼه: ۱۱۳۲ کابل، ۱۳۹۳ ل
- ۳۷ - د پلټنې د عالي ادارې قانون ۹، ۱۲، ۱۹ مادې، رسمي جريده، گڼه: ۱۱۰۲ کابل، ۱۳۹۲ ل
- ۳۸ - د تقنيني سندونو برابرولو او له پراوونو څخه د تېرولو د ډول مقرر، رسمي جريده
گڼه: ۱۰۸۱ کابل، ۱۳۹۱ ل

- ۳۹- د تقنيني سندونو د خپرولو او انفاذ د ډول قانون، کابل، ۱۳۹۵ ل
- ۴۰- د امارتي ادارو د اوراقو (ارشيف) مقرر، رسمي جريده، گڼه ۷۹۷: کابل، ۱۴۲۲ ق
- ۴۱- د ملي ارشيف قانون، رسمي جريده، گڼه: ۵۳۳، کابل، ۱۳۶۲ ل
- ۴۲- د پوهاوي په اړه د عامه وگړو حق: د اطلاعاتو د ازادې د قانون قواعد (لندن- ۱۹ ماده، ۱۹۹۹ ز)، وېبپاڼه:
- <http://www.article19.org/pdfs/standards/righttoknow.pdf>
- ۴۳- اطلاعاتو ته د لاسرسي ازادې: يوه پرتليزه قانوني سروې (د يونيسكو خپرونې، دويم چاپ، توبي منډل، ۲۰۰۸ ز، وېبپاڼه:
- [_http://portal.unesco.org/ci/en/ev.php-URL_ID=26159&URL_DO=DO_TOPIC&URL_SECTION=201.html](http://portal.unesco.org/ci/en/ev.php-URL_ID=26159&URL_DO=DO_TOPIC&URL_SECTION=201.html)
- ۴۴- د نولسمې مادې لارښود کتاب، يو مستقيم ډېټابيس چې د بيان د ازاداي د پېښو په اړه په کې د ملي او نړيوالو محکمو فيصلې شاملې دي او دغه راز کلیدي سندونه لري، وېبپاڼه:
- <http://www.article19.org/publications/law/the-handbook.html>
- ۴۵- د رسنيو د حقوقي موضوع گانو او پالیسي لارښود، انټرنیوز او د نړيوالو اړیکو د مطالعاتو مرکز، ۱۲۰۲ ز
- ۴۶- ماهنامه افغان بيسيم، ۷ کال، گڼه: ۸۱
- ۴۷- تجارتي محاسبه، ماري يوسفزی حميدي، کابل، ۱۳۹۲ ل
- ۴۸- د افغانستان د اسلامي جمهوري دولت په ادارو کې د سندونو د ساتنې، محرمیت او درجه بندي او د افرادو د رویتيا پالیسي، کابل، ۱۳۹۵ ل
- ۴۹- د ملکي خدمتونو د کارکوونکو قانون، رسمي جريده، گڼه: ۹۵۱، کابل، ۱۳۸۷ ل
- ۵۰- تبليغات سياسي، ډاکټر محمد کاظم معتمد نژاد، د ذبيح الله رحيمزي ژباړه، جلال اباد، ۱۳۹۵ ل
- ۵۱- د ملکي خدمتونو د مامورينو د سلوک د ډول مقرر، رسمي جريده، گڼه: ۹۰۰، کابل، ۱۳۸۵ ل
- ۵۲- S.P Gupta v. President of India [1982] AIR (SC) 149, p.3

د ليکوال لنډه پېژندنه

بناغلی دانش کړوڅېل د ۱۳۵۵ لمريز کال د غويي مياشتې په ۲۶ مه نېټه (د ۱۹۷۶ کال د مې ۱۵ مه) د پلازمېنې کابل د خاکجبار ولسوالۍ په چنار کلي کې د ارواښاد عبدالمنان په کور کې نړۍ ته سترگې غړولې دي.

کړوڅېل چې دا مهال اطلاعاتو ته د لاسرسي د څار کمېسيون غړی دی، له رسنيز کار او مديريت وړاندې يې له بېلابېلو رسنيو سره د خبريال او ليکوال په توگه دندې اجرا کړې چې له دې ډلې د ۲۰۰۲ زېږديز کال له ډسمبر نه د ۲۰۰۴ کال تر جنورۍ مياشتې پورې د سولې او جگړې د راپور ورکولو انستيتيوت (IWPR) سره د اډېټر او ترېنر په توگه دنده يادولی شو.

د طالبانو د واکمنۍ پر مهال يې له پلازمېنې کابل څخه کورنيو او نړيوالو رسنيو لکه NBC ټلويزيون، هيرالډ، ډان او وحدت ورځپاڼو ته د بېلابېلو راپورونه چمتو کول دي. اوسمهال د هېواد د ستر او معتبر خبري اژانس (پژواک) مشر دی چې له ۲۰۰۴ زېږديز کال څخه تر اوسه پورې دغه دنده ترسره کوي. دانش د رسنيز کار او مديريت تر څنگ د ژورنالېستيکو مسایلو په اړه د ليکوالۍ ډگر هم تود ساتلی او تر دې دمه يې بېلابېلې مسلکي مقالې او مستقل اثار ليکلي او خپاره کړي دي. د نوموړي د (مسلکي خبريالي) کتاب د مسلکي ژورنالېستانو او محصلينو لپاره يو غوره لارښود او ماخذ دی. د دې ترڅنگ يې له دوو نورو ليکوالو سره په دري ژبه د (رهنمای ژورنالېستان) کتاب هم ليکلی او خپور شوی دی. د نوموړي تازه څېړنه ستاسې په لاس کې د (اطلاعاتو ته د لاسرسي لارې چارې) په نوم کتاب دی. د لومړي ځل لپاره يې دغه موضوع په هر اړخيز ډول څېړلې چې د ژورناليزم پوهنځيو لپاره غوره او نوي تدریسي مواد لري. بناغلي دانش کړوڅېل ته د نږدې دوو لسيزو ژورنالېستيک خدمت او هڅو په پايله کې ځينې نړيوالې جايزې هم ورکړل شوې چې عبارت دي له:

- په ۲۰۰۸ زېږديز کال کې د رسنيو د ازادۍ نړيواله جايزه چې د ژورنالېستانو د دفاع کمېټې (CPJ) ورکړې ده.
- د لسيزې تکړه خبريال اېوارډ چې په ۲۰۱۲ زېږديز کال کې د کاناډا سفارت او د سوېلي اسيا د رسنيو ټولني (سفما) له خوا ورکړل شو.
- په ۲۰۱۴ زېږديز کال د مې په درېيمه نېټه د ژورنالېستانو نړيوالې ټولني (RSF) له خوا په نړۍ کې د اطلاعاتو رسوني د سلو اتلانو په لړليک کې د دانش کړوڅېل راتلل چې په مناسبت يې د نوموړي ژوندليک هم د يادې ادارې له لوري خپور شو.

درنښت

گل رحمن رحمانی

۲۰۱۷، د جون ۲۵ مه

Publishing Textbooks

Honorable lecturers and dear students!

The lack of quality textbooks in the universities of Afghanistan is a serious issue, which is repeatedly challenging students and teachers alike. To tackle this issue, we have initiated the process of providing textbooks to the students of medicine. For this reason, we have published 250 different textbooks of Medicine, Engineering, Science, Economics, Journalism and Agriculture (96 medical textbooks funded by German Academic Exchange Service, 140 medical and non-medical textbooks funded by German Aid for Afghan Children, 6 textbooks funded by German-Afghan University Society, 2 textbooks funded by Consulate General of the Federal Republic of Germany, Mazar-e Sharif, 1 textbook funded by Afghanistan-Schulen, 1 textbook funded by SlovakAid, 1 textbook funded by SAFI Foundation and 3 textbooks funded by Konrad Adenauer Stiftung) from Nangarhar, Khost, Kandahar, Herat, Balkh, Al-Beroni, Kabul, Kabul Polytechnic and Kabul Medical universities. The book you are holding in your hands is a sample of a printed textbook. It should be mentioned that all these books have been distributed among all Afghan universities and many other institutions and organizations for free. All the published textbooks can be downloaded from www.ecampus-afghanistan.org.

The Afghan National Higher Education Strategy (2010-2014) states: "Funds will be made available to encourage the writing and publication of textbooks in Dari and Pashto. Especially in priority areas, to improve the quality of teaching and learning and give students access to state-of-the-art information. In the meantime, translation of English language textbooks and journals into Dari and Pashto is a major challenge for curriculum reform. Without this facility it would not be possible for university students and faculty to access modern developments as knowledge in all disciplines accumulates at a rapid and exponential pace, in particular this is a huge obstacle for establishing a research culture. The Ministry of Higher Education together with the universities will examine strategies to overcome this deficit".

We would like to continue this project and to end the method of manual notes and papers. Based on the request of higher education institutions, there is the need to publish about 100 different textbooks each year.

I would like to ask all the lecturers to write new textbooks, translate or revise their lecture notes or written books and share them with us to be published. We will ensure quality composition, printing and distribution to Afghan universities free of charge. I would like the students to encourage and assist their lecturers in this regard. We welcome any recommendations and suggestions for improvement.

It is worth mentioning that the authors and publishers tried to prepare the books according to the international standards, but if there is any problem in the book, we kindly request the readers to send their comments to us or the authors in order to be corrected for future revised editions.

We are very thankful to Kinderhilfe-Afghanistan (German Aid for Afghan Children) and its director Dr. Eroes, who has provided fund for this book. We would also like to mention that he has provided funds for 140 medical and non-medical textbooks so far.

I am especially grateful to GIZ (German Society for International Cooperation) and CIM (Centre for International Migration & Development) for providing working opportunities for me from 2010 to 2016 in Afghanistan.

In our ministry, I would like to cordially thank Acting Minister of Higher Education Dr Abdul Latif Roshan, Academic Deputy Minister Prof Abdul Tawab Balakarzai, Administrative & Financial Director Ahmad Tariq Sediq, Chancellor of Nangarhar University, Deans of faculties, and lecturers for their continuous cooperation and support for this project .

I am also thankful to all those lecturers who encouraged us and gave us all these books to be published and distributed all over Afghanistan. Finally I would like to express my appreciation for the efforts of my colleagues Hekmatullah Aziz, Fahim Habibi and Fazel Rahim Baryal in the office for publishing books.

Dr Yahya Wardak
Advisor at the Ministry of Higher Education
Kabul, Afghanistan, July, 2017
Office: 0756014640
Email: textbooks@afghanic.de

Download from: www.aghalibrary.com

Message from the Ministry of Higher Education

In history, books have played a very important role in gaining, keeping and spreading knowledge and science, and they are the fundamental units of educational curriculum which can also play an effective role in improving the quality of higher education. Therefore, keeping in mind the needs of the society and today's requirements and based on educational standards, new learning materials and textbooks should be provided and published for the students.

I appreciate the efforts of the lecturers and authors, and I am very thankful to those who have worked for many years and have written or translated textbooks in their fields. They have offered their national duty, and they have motivated the motor of improvement.

I also warmly welcome more lecturers to prepare and publish textbooks in their respective fields so that, after publication, they should be distributed among the students to take full advantage of them. This will be a good step in the improvement of the quality of higher education and educational process.

The Ministry of Higher Education has the responsibility to make available new and standard learning materials in different fields in order to better educate our students.

Finally I am very grateful to German Aid for Afghan Children and our colleague Dr. Yahya Wardak that have provided opportunities for publishing this book.

I am hopeful that this project should be continued and increased in order to have at least one standard textbook for each subject, in the near future.

Sincerely,
Dr. Abdul Latif Roshan
Acting Minister of Higher Education
Kabul, 2017

Book Name   Access to Information
Author   Danish Karokhel
Publisher   Nangarhar University, Journalism Faculty
Website   www.nu.edu.af
Published   2017, Second Edition
Copies   1000
Serial No   242
Download   www.ecampus-afghanistan.org

This publication was financed by German Aid for Afghan Children, a private initiative of the Eroes family in Germany.

Administrative and technical support by Afghanic.

The contents and textual structure of this book have been developed by concerning author and relevant faculty and being responsible for it. Funding and supporting agencies are not holding any responsibilities.

If you want to publish your textbooks, please contact us:

Dr. Yahya Wardak, Ministry of Higher Education, Kabul

Office   0756014640

Email   textbooks@afghanic.de

All rights reserved with the author.

Printed in Afghanistan 2017

Afghanistan Times Printing Press

ISBN   978-9936-633-06-3

Download from: www.aghalibrary.com